

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR

TIFFANY REISZ

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Tiffany Reisz için Seçilmiş Övgüler

"Tiffany Reisz'in Orijinal Günahkârlar serisi acı verici, gururlu, parlak, güzel, umutlu ve yürek parçalayıcı. Ve bu sadece ilk yüz sayfa."

— *New York Times* çoksatan yazarı Courtney Milan

"Bu kitap harika ve bu yıl şimdiye kadar okuduğum en sevdiğim kitaplardan biri."

— *Siren* hakkında *USA TODAY.com*

"*Siren* okuduğum en inanılmaz kitaplardan biri.... Acının ve aşkın, kabullenmenin ve affetmenin, başlangıçların ve sonların çılgın, şaşırtıcı hikâyesi. Kelimenin tam anlamıyla ilk bölümden itibaren bu hikâyenin içine çekildim.... Tiffany Reisz inanılmaz diyaloglar ve duygusal derinlik yazıyor. Esprili, keskin, zeki karakterler sizi tamamen içine çekecek."

— *Smexy Kitaplar*

"Orijinal Günahkarlar serisi kesinlikle adının hakkını veriyor: akıllara durgunluk verecek kadar orijinal ve daha fazla günahla dolu

çok daha fazlası. Chuck Palahniuk'un *Dövüş Kulübü*'nden beri bu kadar tehlikeli ve yıkıcı bir kitap okumamıştım. "

-Andrew Shaffer, *Great Philosophers Who Failed at Love* kitabının yazarı

"Güzel, lirik bir hikâye... *Siren* kaybedilen ve bulunan aşklar, bizi biz yapan seçimler hakkında....

Tek umudum Bayan Reisz'in bir devam kitabı kaleme alması!"

-Çok satan yazar Jo Davis

"Tiffany Reisz erotik kurguda akıllı, sanatsal ve ustaca yeni bir ses.

Yükselişte bir erotik yıldız!"

-Ödüllü yazar Lacey Alexander Prens

#8314103 sayfa #1

"Cesur, sofistike ve edebi... tam da iyi bir erotizmin olması gerektiği gibi."

-Kitty Thomas, *Tender Mercies* kitabının yazarı

"Reisz göz kamaştırıcı, yıkıcı ve günahkâr bir erotiklikle yazıyor

ya tanımak isteyeceğiniz ya da olmak isteyeceğiniz unutulmaz karakterler."

-Miranda Baker, *Bottoms Up* ve *Soloplay* kitaplarının yazarı TRADESIZE 12/12

MIRA

9780778314103_TSPL.indd 1

12-08-20 1:41 PM

Ayrıca Tiffany Reisz

Orijinal Günahkarlar

MELEK

SİREN

Prens #8314103 sayfa #2 TİCARİ BOYUT

12/12

MIRA

9780778314103_TSPL.indd 2

12-08-20 1:41 PM

TIFFANY REISZ

Prens #8314103 sayfa #3 TİCARİ BOYUT

12/12

MIRA

9780778314103_TSPL.indd 3

12-08-20 1:41 PM

Eğer bu kitabı kapaksız olarak satın aldıysanız, bu kitabın çalıntı olduğunu bilmelisiniz. Yayıncıya "satılmamış ve imha edilmiş" olarak bildirilmiştir ve ne yazar ne de

yayıncı bu "soyulmuş kitap" için herhangi bir ödeme almamıştır.

ISBN-13: 978-0-7783-1410-3

PRENS

Telif Hakkı© 2012 Tiffany Reisz

Tüm hakları saklıdır. Herhangi bir incelemede kullanılması haricinde, yayıncının, Harlequin MIRA, 225 Duncan Mill Road, Don Mills, Ontario M3B 3K9, Kanada'nın yazılı izni olmaksızın bu eserin tamamen veya kısmen, kserografi, fotokopi ve kayıt dahil olmak üzere şu anda bilinen veya daha sonra icat edilecek herhangi bir elektronik, mekanik veya diğer yollarla veya herhangi bir bilgi depolama veya geri alma sisteminde çoğaltılması veya kullanılması yasaktır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Prens #8314103 sayfa #4

® ve TM, Harlequin Enterprises Limited veya kurumsal iştiraklerinin ticari markalarıdır.

® ile gösterilen ticari markalar Amerika Birleşik Devletleri Patent ve Ticari Marka Ofisi, Kanada Ticari Markalar Ofisi ve diğerk ÷lkelerde tescillidir.

Bu kitabın kalitesiyle ilgili sorularınız ve yorumlarınız için l÷tfen CustomerService@Harlequin.com adresinden bizimle iletişime geçin.

www.Harlequin.com

TRADESIZE 12/12

A.B.D.'de basılmıştır.

MIRA

9780778314103_TSPL.indd 4

12-08-20 1:41 PM

Aslında "Miranda Baker olsa ne yapardı?" diye sormak isterken bana hep "Nora olsa ne yapardı?" dedirten Miranda Baker'a

Prens #8314103 sayfa #5 TİCARİ BOYUT

12/12

MIRA

9780778314103_TSPL.indd 5

12-08-20 1:41 PM

Prens #8314103 sayfa #6 TİCARİ BOYUT

12/12

MIRA

9780778314103_TSPL.indd 6

12-08-20 1:41 PM

Her şeyden daha büyük olan dört şey

kadınlardır

ve atlar

güç ve savaş.

-Rudyard Kipling

9780778314103_TS_REV.indd 7

12-08-30 8:51 AM

9780778314103_TS_REV.indd 8

12-08-30 8:51 AM

PROLOGUE

Dosya #1312-Arşivden SUTHERLIN, NORA

Evlenmeden önceki soyadı Eleanor Louise Schreiber

15 Mart 1977'de doğdu (Mart'ın İdes'ine dikkat edin)

Babası: William Gregory Schreiber, merhum (rica ederim, ma cherie), daha önce Attica'da çok sayıda oto hırsızlığı ve çalıntı mal bulundurma suçlarından hapsedilmiş. Organize suçlarla bağlantısı varmış. 1382 numaralı dosyaya bakın.

Anne: Margaret Delores Schreiber, kızlık soyadı Kohl, elli yaşında-

altı, şu anda Guildford, New York yakınlarında, Saint Monica Rahibeleri manastırında (manastırda) ikamet ediyor, şu anda Rahibe Mary John olarak biliniyor.

Kızı ve annesi ayrılmışlar ama şu anda barış içindeler.

Eleanor 15 yaşındayken Peder Marcus Lennox Stearns (Søren, Gisela Magnussen'den doğma) ile tanıştı. Babasının bir borcunu ödemesine yardımcı olmak için bir gecede beş lüks araç çalmaktan tutuklanmasının ardından Sutherlin, Peder Stearns'ün gözetiminde şartlı tahliye ve 1200 saat kamu hizmeti cezasına çarptırıldı. Sutherlin boyun eğmeyi bu yıllarda öğrendi. Eigh-9780778314103_TS_REV.indd 9 yaşındayken

12-08-30 8:51 AM

10

TIFFANY REISZ

genç kız onun itaatkarı oldu. Yirmi sekiz yaşındayken hamileliğini sonlandırdıktan sonra onu terk etti (baba-ben). Bir yıl boyunca eşiyle birlikte yaşadı.

Şehre dönmeden ve Edge Enterprises'da yakışıklı Kingsley Edge'in yanında dominatriks olarak çalışmaya başlamadan önce şehir dışındaki manastırda annesinin yanında çalışıyordu. Bu dosyalama sırasında dördü en çok satanlar listesinde yer alan beş kitabı yayınlanmıştır (Finansal veriler için eke bakınız. Editörü Zachary Easton, yayıncısı Royal House. Easton'ın dosyası için #2112 numaralı dosyanın yedinci çekmecesine bakınız). Otuz üç yaşında, beş yıl ayrı kaldıktan sonra sahibine geri döndü ve o zamandan beri onunla birlikte.

Cinsel tercihler-Sutherlin biseksüeldir, ancak genel olarak erkekleri tercih ettiğini gösterir. Gerçek bir değişimci olarak, sahibi dışında herkesle birlikte olma eğilimindedir (çünkü hepimizin bildiği gibi, eğer denerse onu kıracaktır).

Zayıflıklar - Sarışınlar - erkekler ve kadınlar, genç

erkekler, tiramisu.

Nihai zayıflık-Bilinmiyor. Muhtemelen John Wesley Rai-

ley, 19 Eylül Versail es, Kentucky doğumludur. Railey Serveti'nin (2010 itibariyle 930 milyon dolar olduğu tahmin edilmektedir) ve The Rails Çiftliği'nin (Safkan atlar, eyer atları) varisi olan Railey, arkadaşları ve ailesi tarafından Wes veya Wesley olarak bilinmektedir ve Ocak 2008'den Nisan 2009'a kadar Sutherlin ile birlikte yaşamıştır. Dünyanın en büyük at çiftliğinin tek varisi olan Wesley, kamuoyunda Kentucky Prensi olarak tanınıyor. Bir metre boyunda, tip 1 diyabet hastası, çocuksu bir yakışıklılığa sahip, başvurusu sırasında cinsel olarak aktif değil (Railey dosyası #561, çekmece 4). Sutherlin, Railey söz konusu olduğunda yoğun duygular, şefkat ve sadakat (ve hatta muhtemelen aşk) sergilemiştir.

Güçlü Yönleri - Son derece zeki, IQ 167, fiziksel olarak güçlü, kurnaz, gerektiğinde son derece manipülatif, son derece güzel (ekteki fotoğraflara bakın), Sutherlin görüldüğünden çok daha tehlikelidir.

9780778314103_TS_REV.indd 10

12-08-30 8:51

PRENS

Hırsızın tekrar tekrar okuduğu dosyadaki son satır.

Nora Sutherlin ile ilgili her şeyde dikkatli olun.

Üç ay... Üç uzun ve uykusuz ay boyunca

Hırsız, katman katman şifrelenmiş dosyanın üzerinde uğraştı. Hırsız Fransızca ve Haiti Cre-ole dillerini biliyordu, ama sadece bu dilleri bilmek şifreyi kırmaya yetmiyordu.

Şifre. Kingsley Edge'i tanımak gerekiyordu ve neyse ki hırsız tanıyordu, hem de yakından.

Dosya hırsız, Nora Sutherlin'le ilgili dört sayfalık notların

hepsini, kelimeler tanıdık gelene kadar binlerce kez okudu

Hırsızın kendi adı gibi. Hırsız sayfaları yıpranmaktan yırtılana kadar okudukça, bir fikir oluşmaya ve bir plan doğurana kadar büyümeye başladı.

Hırsız dosyayı son kez kapattı o anda en iyi hareket tarzına karar verdi.

Hırsız temkinli bir şekilde ilerlerdi.

9780778314103_TS_REV.indd 11

12-08-30 8:51

KUZEY

Geçmiş

Onu buraya hayatını kurtarmak için göndermişlerdi.

En azından büyükanne ve büyükbabasının söylediği buydu.

onu neden dışarı çıkarmaya karar verdiklerini açıklamak için

Devlet okulu yerine Maine-Kanada sınırındaki en kötü arazilerden birinde yer alan, tamamı erkeklerden oluşan bir Cizvit yatılı okuluna göndermek.

Ölmesine izin vermelilerdi.

Spor çantasını omzuna kaldırarak, elindeki

hırpalanmış kahverengi deri bavulunu aldı ve izole kampüsteki

ana bina gibi görünen yere doğru ilerledi. Ev-

Baktığı her yerde kiliseler ya da en azından kilise olduğunu iddia eden binalar gördü. Her çatıyı bir haç süslüyordu. Gotik demir parmaklıklar her pencereyi kaplıyordu. Kiliseden koparılmıştı.

ve bir ortaçağ keşişinin ıslak rüyasının ortasına özür dilemeden

birakıldı.

Binaya, eski menteşeleri sanki işkence görmüş gibi çığlık atan

bir dizi demir ve ahşap kapıdan girdi. Sempatı duyabilirdi.

Daha ziyade çığlık atmak istiyordu.

*Kendisi. A Şömine yığılmış yüksekile kütükler döküm ı ışık
ve sıcak 9780778314103_TS_REV.indd 12*

12-08-30 8:51

PRENS

kasvetli gri fuayeye girdi. Sığınağa yaklaşarak kollarını kendine sardı ve bunu yaparken yüzünü buruşturdu. Sol bileği üç hafta önce yediği dayaktan dolayı hâlâ ağrıyordu; bu dayak büyükannesi ve büyükbabasını sadece erkeklerin gittiği bir okulda güvende olacağına ikna .

"Demek Fransızımız bu?" Neşeli ses be-

arkasından. Döndü ve siyahlar giymiş, bir kulağından diğerine ılık saçan, bodur bir adam gördü. Tamamen siyah değil, diye fark etti. Tam olarak değil. Adamın boynunda beyaz bir yaka vardı. Rahip ona elini uzattı ama adam elini sıkmadan önce duraksadı. Bekârlık ona bir hastalık gibi görünmüştü; bulaşıcı olabilecek bir hastalık. "Hoş geldiniz

Aziz Ignatius'a. Ofisime gelin. Bu taraftan."

Rahibe boş bir bakış attı ama yine de onu takip etti.

Ofisin içinde, rahip geniş meşe masanın arkasında otururken, o şömineye en yakın sandalyeye oturdu.

"Ben Peder Henry, bu arada," diye başladı rahip. "Monsi-

Gnor. Eski okulunuzda bazı sorunlar yaşadığınızı duydum. Bir kavgayla ilgili bir şey... bazı erkekler kız arkadaşlarına karşı davranışlarınıza itiraz mı ediyor?"

Hiçbir şey söylemedi, sadece gözlerini kırıştırdı ve omuz

silkti. "Yüce Tanrım. Bana senin biraz En-

İngilizce." Peder Henry içini çekti. "Sanırım 'biraz' derken 'hiç'

demek istediler. Anglais? "

Başını salladı. "Je ne parle pas l'anglais."

Peder Henry yine iç çekti.

"Fransızca. Tabii ki Fransız. Fransız olman gerekirdi, değil mi?"

İtalyan değil. Alman değil. Biraz eski Yunanca bile idare

edebilirim. Ve zavallı Peder Pierre altı aydır ölü. Ah, işte hayat

bu," dedi ve sonra kendi şakasına güldü. "Bunun için bir şey

yok. İdare ederiz." Peder Henry iki elini de

çenesini ellerine dayadı ve şömineye baktı, belli ki derin düşüncelere dalmıştı.

Rahibin bakışlarına katıldı. Ateşin sıcaklığı- 9780778314103_TS_REV.indd 13

12-08-30 8:51 AM

14

TIFFANY REISZ

Kıyafetlerinden, üşümüş teninden ve özünden sızan bir yer. Günlerce, hatta yıllarca uyumak istiyordu. Belki uyandığında yetişkin bir adam olacaktı.

ve kimse onu tekrar gönderemezdi. Kimseden emir almayacağı

bir gün gelecekti ve o gün

hayatının en güzel günüydü.

Kapının hafifçe çalınması onu düşüncelerinden uyandırdı.

On iki , koyu kızıl saçlı bir çocuk içeri girdi,

siyah pantolon, siyah yelek, siyah ceket ve kravattan oluşan okul üniformasını giyiyor, altına da bembeyaz bir gömlek giyiyordu.

Hayatı boyunca giydiği ayakkabılara varıncaya kadar her

ayrıntısıyla gurur duymuştu. şimdi o da,

bu sefil yerdeki diğer çocuklarla aynı sıkıcı kıyafetleri giymek zorunda kalacaktı. Paris'teki lisedeki son yılında biraz Dante okumuştu. Eğer doğru hatırlıyorsa, cehennemin en ortasındaki daire buzdan oluşuyordu. Peder Henry'nin ofisindeki pencereden dışarı baktı. Buzla kaplı zemine yeni kar yağmaya başlamıştı. Belki de büyükbabası bu konuda haklıydı.

onu. Belki de bir günahkârdı. Bu, neden hala

Yaşıyordu ve sadece on altı yaşındaydı, dünyadaki cehenneme

gönderilmişti. "Matthew, teşekkür ederim. İçeri gelin lütfen." Peder

Henry mo-

çocuğu ofise çağırdı. Matthew adındaki çocuk, rahibin masasının önünde hazır olda dururken ona meraklı bakışlar fırlattı. "Pederle ne kadar Fransızca konuştunuz?

Pierre ölmeden önce?"

Matthew ağırlığını gergin bir şekilde bir diğerine kaydırdı.

"Bir yıl mı?"

Peder Henry nazikçe gülümsedi. "Bu bir sınav değil Matthew.

Sadece bir soru. İngilizce konuşabilirsin."

Çocuk rahatlayarak sesli bir şekilde iç çekti.

"Bir yıl, baba. Ve bu işte pek iyi değildim."

"Matthew, bu Kingsley..." Peder Henry durakladı ve

12-08-30 8:51

PRENS

15

Kingsley yüzünü buruşturmamaya çalışarak tekrarladı.

Peder Henry'nin onu ne kadar korkunç bir şekilde katlettiğini.

Aptal Amerikalılar.

"Evet, Kingsley Boissonneault. Yeni öğrencimiz. Portland'dan."

Peder Henry'yi düzeltmemek ve ona Portland'da uzun süredir yaşadığını hatırlatmamak için Kingsley'nin tüm kendini kontrol etmesi gerekti.

sadece altı ay. Paris'e. Portland değil. Parisliydi. Ama bunu söylemek, İngilizceyi sadece anladığını değil, aynı zamanda mükemmel konuştuğunu da ortaya koymak olurdu; bu korkunç cehennem çukurunu İngilizcesinin tek bir kelimesiyle onurlandırmaya hiç niyeti yoktu.

Matthew ona endişeli bir gülümseme verdi. Kingsley

gülümsemeye karşılık vermedi.

"Peki Matthew, eğer Fransızcan benimkinin iki katıysa,

seçeneğimiz kalmadı." Peder Henry tüm konuşmaları boyunca ilk kez sırtımayı bıraktı. Birdenbire gerginleşti,

endişeli, genç Matthew kadar gergin. "Sadece

Bay Stearns'e gidip buraya gelmesini isteyeceğim."

Bay Stearns'den bahsedilince Matthew'un gözleri fal taşı gibi açıldı.

neredeyse yüzünü gölgede bırakıyorlardı. Kingsley bu manzara karşısında neredeyse gülecekti. Ama Peder Henry'nin

Çocuğun korku dolu bakışları da aynı derecede komikti,

Kingsley endişelenmeye başladı.

"Zorunda mıyım?"

Peder Henry derin bir nefes verdi. Rahip, "Seni ısırmayacak,"

dedi ama sesi buna pek ikna olmuş gibi çıkmadı. "Ama..."

Matthew başladı "...saat 4:27."

Peder Henry yüzünü buruşturdu.

", değil mi? Şey, müziği kesemeyiz

küreler, yapabilir ? O zaman sanırım idare etmek zorundasınız.

Belki daha sonra Bay Stearns'ü yeni öğrencimizle konuşmaya

ikna edebiliriz. Kingsley'e etrafı göster. Elinden geleni yap."

Matthew başıyla onayladı ve onu takip etmesini işaret etti.

9780778314103_TS_REV.indd 15

12-08-30 8:51 AM

16

TIFFANY REISZ

Çocuk boynuna bir atkı sararken ve ellerini eldivenlerinin içine sokarken fuayede durakladılar. Sonra etrafına bakınarak

konsantrasyon içinde burnunu kıvırdı.

"Fuayenin Fransızcasını bilmiyorum. "

Kingsley gülümsemesini bastırdı. "Fuaye "nin Fransızcası

"foyer "di.

Dışarıda, karlar içinde, Matthew döndü ve binaya baktı-

yeni ayrılmışlardı. "Burası tüm Pederlerin ofislerinin olduğu yer. Le père...büro? "

Kingsley, "Bureaux, oui," diye tekrarladı ve Matthew, ondan herhangi bir cesaretlendirme ya da anlayış elde ettiği için açıkça memnun olmuş bir şekilde gülümsedi.

Kingsley genç çocuğu kütüphaneye kadar takip etti.

Matthew umutsuzca burası için Fransızca bir kelime aradı, görünüşe göre sıra sıra dizilmiş kitaplıkların kendi adlarına konuştuğunu fark etmemişti.

"Kütüphane..." Matthew dedi ki. "Trois..." Belli ki binanın üç kat yüksekliğinde olduğunu açıklamak istiyordu. Hikâye kelimesini kütüphaneden daha iyi bilmiyordu, bu yüzden onun yerine ellerini üst üste koydu. Kingsley

Anlamış gibi başını salladı, ancak aslında Matthew özellikle büyük bir sandviçi tarif ediyormuş gibi görünüyordu.

Koltuklarda oturan birkaç öğrenci Kingsley'i ilgiyle inceledi.

ilgisini çekmişti. Büyükbabası Saint Ignatius'ta sadece kırk ya da elli öğrencinin kaldığını söylemişti. Bazıları geleneksel Cizvit eğitimi almak isteyen varlıklı Katolik ailelerin çocuklarıydı, geri kalanlar ise mahkemenin ıslahevine gönderdiği sorunlu gençlerdi.

reformdan geçmek için buradalar. Okul üniformaları içinde

saç kesimleri birbirine benzediğinden, Kingsley şanslı oğulları sarayın koğuşlarından ayırt edemiyordu.

Matthew onu kütüphaneden çıkardı. Bir sonraki bina

kiliseydi ve çocuk eşikte durakladı.

*ulaşıyor dışarı için ve kapı idare edin. Yükseltme onun
parmaklar için onun 9780778314103_TS_REV.indd 16*

12-08-30 8:51

PRENS

17

Dudaklarıyla evrensel sessizlik işaretini taklit etti. Sonra, sanki camdan yapılmış gibi dikkatle kapıyı açtı ve içeri süzüldü. Kingsley'in kulakları, kusursuz bir virtüözlükle çalınan bir piyanonun sesini duyunca hemen dikildi.

Matthew'un parmak uçlarında kiliseye girmesini ve mabedin

kapısına kadar sürünmesini izledi. Kingsley çok daha az

ihtiyatlı bir şekilde onu takip etti ve içeri baktı.

Piyanonun başında genç bir adam oturuyordu... zayıf, köşeli, soluk benizli

Sarı saçları Kingsley'in omuz hizasındaki yelesinden çok daha muhafazakâr bir tarzda kesilmişti.

Kingsley sarışın piyanistin ellerinin dans edişini izledi.

Tuşlar o güne kadar duyduğu en muhteşem sesleri çıkarıyordu.

"Ravel..." diye fısıldadı kendi kendine. Ravel, en büyük

tüm Fransız besteciler.

Matthew gözlerinde panikle başını kaldırdı ve sustu

Tekrar. Kingsley küçümseyerek başını salladı. Ne küçük bir korkak. Ravel'in huzurunda kimse korkak olmamalıydı.

Ravel babasının en sevdiği besteciydi ve Kingsley'in de öyle.

Babasının plaklarındaki çiziklerden bile tutkuyu ve ihtiyacı duymuştu

Her notada zonkluyordu. Kingsley'nin bir yanı gözlerini kapatıp müziğin onu yıkayıp geçmesine izin vermek istiyordu.

Ama bir yanı, piyanonun başında Sol Majör Piyo

Konçertosu'nu çalan genç adama bakmaktan kendini alamadı.

Eseri hemen tanıdı. Konserde parça bir kırbaç sesiyle başlardı.

Ama hiç böyle çalındığını duymamıştı... ona bu kadar yakın

Kingsley uzanıp notaları havadan kapabileceğini, ağzına atıp

bütün olarak yutabileceğini hissetti. Bu yüzden

güzel ...müzik ve onu çalan genç adam. Kings-

ley parçayı dinledi, piyanisti inceledi. Hangisinin onu daha çok etkilediğine karar veremedi.

Piyanist kolaylıkla en yakışıklı genç adamdı 9780778314103_TS_REV.indd 17

12-08-30 8:51 AM

18

TIFFANY REISZ

Kings ley on altı yıl boyunca hiç görmemişti. Ne kadar kibirli olursa olsun, Kingsley orada bir kez olsun eşiyle karşılaştığını inkâr edemezdi. Ama piyanist yakışıklı olmanın da ötesinde, bir bakıma çaldığı müzik kadar güzeldi. Okul üniforması giyyordu ama

Ceketini bırakmıştı, şüphesiz kollarını serbestçe hareket ettirme

özgürlüğüne ihtiyacı vardı. Ve giyinik olmasına rağmen

Diğer çocuklar gibi, onlara hiç benzemiyordu. Kingsley'e bir sihirbazın hayata döndürdüğü bir heykel gibi göründü. Soluk teni pürüzsüz ve kusursuzdu, burnu ince ve zarıftı, yüzünü sıkarken bile mükemmel bir şekilde

Önündeki kara kutudan muhteşem bir ses geldi.

Keşke... Keşke Kingsley'in babası şimdi yanında olabilseydi.

bu müziği duymak için. Keşke kız kardeşi Marie-Laure de burada olup bu müzikle dans edebilseydi.

Kingsley bir an için kendini

babasının yasını tutuyor ve kız kardeşini özlüyordu. Ancak müzik kederinin pürüzlerini yumuşattı ve Kingsley kendini gülümserken yakaladı.

Genç adama, güzel sarışın pia- niste, ona bu müziği ve

hatırlama şansını verdiği için teşekkür etmeliydi.

Babası bir kez olsun acı çekmemiştir. Kingsley mabede doğru adım atmaya başladı ama Matthew onun kolunu tuttu ve

daha ileri gitmemesi için başıyla uyarıda bulundu.

Müzik kesildi. Sarışın piyanist kollarını indirdi ve

panoyu kapatıp ayağa kalkmadan önce dua eder gibi anahtarlara baktı. Kingsley ilk kez onun boyuna dikkat etti-

Bir santim bile olsa 1.80 boyundaydı. Belki daha da fazla.

Kingsley, felç olmuş gibi görünen Matthew'a baktı.

korkuyla. Sarışın genç adam siyah takım elbise ceketini giydi ve mabedin ortasından onlara doğru ilerledi. Yukarı

Yakından bakınca sadece eskisinden daha yakışıklı görünmekle kalmıyordu.

Garip bir şekilde anlaşılmazdı. Cam bir kutunun içinde sıkı sıkıya kapatılmış ve kilitlenmiş bir kitap gibiydi ve Kingsley anahtar için her şeyi yapardı. Genç adamın gözleriyle karşılaştı ve hiç de nazik-9780778314103_TS_REV.indd 18

12-08-30 8:51

PRENS

19

o çelik grisi derinliklerde. Nezaket yoktu ama zalimlik de yoktu. Piyanist yanından geçerken tedirginlikle nefesini içine çekti ve kışın o eşsiz kokusunu aldı.

Genç adam ne ona ne de Matthew'a tek kelime etmeden,

arkasına bile bakmadan kiliseden ayrıldı.

Piyanist gittikten sonra Matthew, "Stearns," diye nefes aldı.

Demek bu gizemli Bay Stearns'tü.

öğrencilerden ve Peder Henry'den hem korku hem de saygı

görüyordu. Büyüleyici... Kingsley daha önce hiç

*hemen gözünü korkutan biri. Hiçbir öğretmen, hiçbir ebeveyn,
hiçbir büyükbaba, hiçbir polis, hiçbir rahip
Piyanistle, Bay Stearns'le aynı odada durmanın ona hissettirdiklerini hissetti.
Kingsley yere baktı ve elinin hafif bir titremeye başladığını
gördü. Matthew da gördü.*

*"Kendini kötü hissetme." Çocuk bir bilgenin bilgeliğiyle
başını salladı. "Bunu herkese yapıyor."*

9780778314103_TS_REV.indd 19

12-08-30 8:51

KUZEY

Şimdiki Zaman

*Korku onun en sevdiği kısımdı. Korku, sığınmak için kaçtığı
ormandaki ayak sesleri gibi onu takip ediyor ve daha iyi bir
şey buluyordu.*

*Güvenlik. Ayak sesleri... sesler yükseldikçe, yaklaştıkça kalbi nasıl
da hızlanmıştı. Artık koşamayacak kadar korkuyordu, koşarsa
kaçacağından korkuyordu. Yakalanmak için koşmuştu. Tek nedeni
buydu.*

Kingsley, aniden aldığı nefesi, kısır bir ses olarak hatırladı.

Güçlü bir el boynunu sıktı... Ağacın kabuğu

Sırtını yakan gövde... Etraftaki yaprak dökmeyen ağaçların kokusu

kadar güçlüydü ki, otuz yıl sonra bile çam kokusunu içine çektiğinde hâlâ tahrik oluyordu. Ve sonra, ne zaman

Ormanın zemininde uyandığında yeni bir koku tenini süsledi -

kan, kendi kanı... ve kış.

Otuz yıl sonra bile seksi korkudan asla ayıramadı. İkisi

ayrılmaz bir şekilde birbirine bağlıydı, ebediyen ve pişmanlık

duymadan-

kalbinde hissediyordu. O gün korkunun gücünü, hatta zevkini öğrenmişti ve şimdi otuz yıl sonra korku Kingsley'in uzmanlık alanı haline gelmişti.

9780778314103_TS_REV.indd 20

12-08-30 8:51

PRENS

21

Ne yazık ki şu anda Juliette korkmuyordu. Bunu

değiştirebilirdi.

Kingsley göz ucuyla onu izlerken

şarabını yudumladı. Griffin ve genç Michael'ın yanında durarak, onlar Nora Sutherlin'in kendilerini nasıl bir araya getirdiğini anlatırken sırayla her birine gülümsedi. Tek bir yalnız gün boyunca

inanılmaz Nora Sutherlin hakkında, yarısını nakde çevirirdi

Servetini Beşinci Cadde'nin ortasında bir odun yığınının üzerine koyacak, ateşe verecek ve küle dönüşmesini izleyecekti. Keşke yarattığı canavarı öldürmek bu kadar kolay olsaydı.

Hayır, kendini düzeltti. Yarattıkları canavar.

Juliette ona doğru baktı ve gizli bir gülümseme verdi, çeviriye ihtiyacı bir gülümseme. Ama bekleyecek, zamanını kollayacak, bu gece havasında olmadığını düşünmesine izin verecekti. Korkuyla yer değiştirmeden önce beklentisinin artmasına izin verecekti. Juliette korkuyu ne kadar güzel taşıyordu, bistro gözlerinde nasıl parlıyordu, abanoz teninde nasıl titriyordu, eliyle ağzının içinde tuttuğu çığlık gibi boğazına nasıl takılıyordu... .

Kingsley'nin kasıkları gerildi; kalbi hızla çarpmaya başladı. Şarap kadehini yere bırakarak bardan çıkıp arka tarafa doğru yürüdü.

odaya ve 8. Daire'nin koridorlarına. Hemen dışarıda

Barın kapısına geldiğinde ayağı yerde yatan bir şeye takıldı. Merakla eğildi. Ayakkabı. Bir çift ayakkabı.

Onları . Beyaz rügan stilettolar... 6 numara. En son Nora

Sutherlin'in ayağında görülen ayakkabılar.

Kingsley ayakkabalara bakarak nasıl ve neden barın dışındaki

koridora geldiklerini düşündü. Nora yüksek topuklu

ayakkabılarıyla her şeyi yapabiliyordu. Onu bazılarının üstünde görmüştü.

İçlerindeki en sert mazoşistleri bile. Onları dövmüş, kırbaçlamış,

kırbaçlamış, tekmelemişti... . Dayanabilirdi

Yüksek topuklu ayakkabılarla bir adamın boynuna basmak, morarmış sırtında yürümek, diğer ayağına tapılırken bir ayağının üzerinde dengede durmak.

9780778314103_TS_REV.indd 21

12-08-30 8:51 AM

22

TIFFANY REISZ

Yüksek topuklu ayakkabılarıyla yapamayacağı tek bir aktivite biliyordu: koşmak.

Ayakkabıları en alt kata taşıdı, burada kendisi ve diğer birkaç VIP kendi özel dun-

geonlar. Soldaki son kapıda durakladı ama içeri girmeden önce kapıyı çalmadı.

Sarışın, uzun boylu ve derin düşüncelere dalmış adam yatağın yanında durmuş, kollarını kavuşturmuş, kaşlarını çatmıştı.

"Kapı çalmak diye bir şey duydun mu hiç?" Søren başını kaldırdı kollarını kavuşturdu ve omzunu yatağın direğine yasladı.

Kingsley çenesini sıkı.

"Kapının çalındığına dair söylentiler duymuştum. Onlara hiç inanmadım." Kingsley odaya adımını attı. Circle'daki hiç kimsenin zindanı minimalizm kavramını Søren'inkinden daha iyi örnekleyemezdi. Dört direkli bir ferforjeden başka bir şey yoktu.

Bir oyuğa sıkıştırılmış demir yatak, önde ve ortada bir Aziz Andrew haçı ve çeşitli işkence aletleriyle dolu tek bir sandık. Søren'in sadist yönü 8. Çember'de ve Yeraltı'nda efsane olmuştu. Birine ihtiyacı yoktu

Binlerce çeşit kırbaç ve tek kuyruk ve düzinelerce baston, maşa ve oyuncak. Søren tam bir iş adamıydı.

Bir sözle, bir bakışla, nüfuz edici kavrayışıyla, en güçlüleri bile ayaklarının dibinde titreten sakın, soğuk hakimiyetiyle itaatkârları kırdı. Onları güzelliğiyle korkuturdu.

Önce dışarıyla, sonra da kalbi olan canavarla. "Sana bir hediye getirdim."

Kingsley ayakkabıların bağcıklarını tuttu. Søren bir kaşını kaldırdı.

"Benim ölçülerimde , değil mi?"

"Evcil hayvanınızın." Kingsley onları yatağın üzerine bıraktı. "Senin gibi

Biliyorum. Bardan çıkarken yanlarından geçmiş olmalısınız."

"Onları orada bıraktım ki geldiğinde bulabilsin.

onlar için geri."

9780778314103_TS_REV.indd 22

12-08-30 8:51

PRENS

23

Kingsley küçük, neşesiz bir kahkaha attı.

"Ona, o karanlık kalbinde biraz merhamet olsaydı, senden Wesley'sine kaçmayacağını söylediğini duymadım mı?"

Søren cevap vermedi. Sadece Kingsley'e baktı.

elik gibi gözleri vardı. Kingsley sırtıma dürtüsüne direndi. Schadenfreude...

*Böyle yakışksız bir duygu. Bunu olabildiğince uzun süre kendine sakladı.
Sonra topuklarının üzerinde dönerek*

*Süren'i zindanda bırakırken eski bir şiirden alıntı yapıyordu,
yatağın üzerinde sadece Nora'nın ayakkabıları vardı.*

"Ben de solgun krallar ve prensler gördüm,

Solgun savaşlar, ölüm solgunuydu

hepsi; 'La Belle Dame sans Merci Hath

you in your thrall' diye bağırđılar."

Kingsley kendi zindanına döndü ve volta atmaya başladı.

*bekledi. Yatağı, koridorun sonundaki rahibinkinin aksine odanın tam ortasında
duruyordu. Süren için acı seksti. Kilisenin ondan bekr olmasını istediğ kişi
olabilirdi.*

Nora için olmasaydı, Eleanor için olmasaydı.

*Kingsley'in korkuya ihtiyaç olduğ kadar ete de ihtiyaç vardı. Sahibesi, kızının
bir gün bir şey yapmasına karar verirse nasıl bir öfke nöbeti geçireceğini hayal
edebiliyordu.*

*onu cinsel olarak kesmek için. Ama Süren bunu asla yapmazdı. Serbest kalmak
için acı ektirirdi ve bunu takip eden seks de sadece bir eğlenceden ibaretti. Ve
kim sonradan gelen zevkten hoşlanmaz ki?*

Kingsley zeminin gıcırdadığını duyunca adımlarının ortasında durakladı.

*odasının dışındaki koridor. Sessizce kapının yanında durup beklemeye başladı.
Fransız Dışışleri'nde iki yıl geçirmişti.*

*Okuldan ayrıldıktan sonra Lejyon'a katıldı ve beş yıl boyunca ülkesine hizmet
ederken Fransız Yabancı Lejyonu'ndaymış gibi davrandı*

daha sessiz yollarla. Casusluk derslerini iyi öğrenmişti.

Her şeyi gör ama asla görülme. Her şeyi duyun ama asla duyulmayın.

*Ne zaman Juliette kaymış aracılığıyla onunKapı, o biliyordu
o 9780778314103_TS_REV.indd 23 bekleniyor*

12-08-30 8:51 AM

24

TIFFANY REISZ

yatakta beklerken buldu. Adam elini uzatıp onu kolundan

yakaladığında korkudan nefesi kesildi.

Parfe.

Kingsley onu duvara doğru iterken eliyle ağzını kapatarak

çığlığını bastırdı. Juliette kendini onun elinden kurtarmaya

çalışırken bile kapıyı kapattı. Ve al-

Beş-on yaşlarında olmasına rağmen, iri yapılı Juliette onun gücüne yetişemezdi - hiçbir kadın yetişemezdi- ama bu onu denemekten, topuklarını parke zemine kazmaktan alıkoymadı.

onu yatağa doğru sürükledi. Adamın kollarında kıvrılarak, eline

karşı haykırdı. Tanrım, bu oyunda o kadar iyiydi ki

tıpkı onun gibi. En az onunki kadar güçlü bir arzuyla yanıp tutuşsa bile, onu en az onun kadar ya da ondan daha fazla istediğini bilse bile, yine de en etkileyici mücadeleyi verebilirdi.

Bileklerindeki tutuşunu dönecek kadar gevşetti.

Onu. Bu gece yüzüstü yatmasını, yatağa eğilmesini istiyordu,

Mücadelesinde acizdi. Ayırıcı çubuklar, kelepçeler, prangalar ve ipler istenmeyen, gereksiz bir şekilde duvarlara asılmıştı.

Onları. Herhangi bir alet kullanmaktansa onu kendi bedeniyle

zapt tercih ederdi.

"Mösyö..." diye nefes nefese kaldı, adam onu öne doğru iterken gözleri korkudan irileşti ve yatağın üzerine düştü. Korku ve ter kokusu, parfümlerin en uyuşturucusu gibi tenini süslüyordu. "Hayır... lütfen..."

Yalvarışının sonunda sesi kırıldı ve Kingsley neredeyse

gülecekti. "Hayır, hayır demektir" diye bağırarak herkes

Juliette'yle hiç tanışmamıştı. Bu sadece onun en sevdiği oyun değildi. Onun da en sevdiğiydi.

Kingsley onu ensesinden kavradı ve bastırdı.

onu susturmak için yüzünü çarşaflara gömdü. Boşta kalan eliyle elbisesinin arkasını sıyırdı ve bu sırada elbiseyi yırttı.

Beyazlar içinde çok güzel görünüyordu. Ona karşı nasıl da parlıyordu.

*karanlık deri. O bulundu onu üzerinde a plaj
içinde Haiti yıllar önce...ne zaman 9780778314103_TS_REV.indd 24*

12-08-30 8:51

PRENS

25

On sekiz yaşındaydı, bir çocuktan daha fazlası değildi. Ama o yıllarda binlerce yaşamın acısını çekmişti. Onu yanında getirmiş, kendi malı yapmıştı. Ve

*Ŗu anda ona kimin sahip olduğunu unutması ihtimaline karşı,
hafızasını bu şekilde tazeledi.*

Dizleriyle kadının kalçalarını birbirinden ayırırken

*Pantolon. Adam kendini onun içine soktuğunda, koridordaki herkesin
duyabileceği bir çığlık attı. Ama bunun bir önemi yoktu. Kimse ona yardıma
gelmeyecekti.*

Acımasız itişlerle ona sertçe vurdu. Derin nefes alıyordu,

Kingsley çarpan kalbinin yavaşlamasını diledi. Diledi ki

*Bu anın tadını çıkar, korkusunun tadını çıkar. Onun korkusunu asla hemen içine
çekmezdi. Her zaman önce nefes almasına izin verir, dökmeden ve derinlemesine
içmeden önce süzerdi.*

Juliette bazen onun, kendi Kingsley'si olduğunu unutuyor ve

bunu ona sevgiyle değil nefretle yapan adamın anısında

kayboluyordu. Kingsley, Juliette'in vücudu onun altında kaskatı

kesildiğinde, çırpınmayı bıraktığında korkusunun doruğa

ulaştığını anladı.

O anlar için yaşadı.

Acı ve korku dolu homurtuları ve çığlıkları en tatlısıydı.

hayal edebileceği sesler. Sadece onlar müziği susturabilirdi.

*Uyandığı andan uykuya dalıp tekrar mutlu bir unutuşa geçene kadar
kulaklarında duydu. Bir piyano konçertosu*

Otuz yıl önce... ve hala onu duyamıyordu.

Juliette'in nefes alış veriş hızlandı. Son bir cesur atak yaptı.

Kaçmaya çalıştı ama Kingsley kollarını arkadan tutup onu hareketsiz bıraktı. Tekrar itti, sertçe itti ve bir titremeyle içine boşaldı, iç kasları

Sonunda ona teslim olana kadar karşı koyduğu orgazmla etrafında sıkıştı.

Onun içinde oyalandı ve sadece mutluluğun tadını çıkardı.

o an, onun boşluğu. Halkı 9780778314103_TS_REV.indd 25'i aramakta çok haklıydı.

12-08-30 8:51 AM

26

TIFFANY REISZ

orgazm le petite morte... küçük ölüm. Onun içindeyken öldü ve bu ölüme, bu özgürlüğe, içindeki tek erkeğin büyüünden kurtulo birkaç saniyeye değer verdi.

Bir yaka takan ama kimseye ait olmayan Yeraltı.

Juliette'in kahkahası onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. Elinde olmadan Juliette'in sevişme sonrası eğlencesine katıldı. Ellerini bırakarak Juliette'in içinden çıktı ve Juliette giysilerini düzelterip göğsünün üzerine uzanırken yatağa uzanıp rahatladı.

"Beni korkuttunuz, mösyö. Hala le père ile olduğunu

saniyordum. "

"Seni korkutmak istemiştim. Ve hayır, dua ediyor, je pense. "Ne

için dua ediyorsun?" Juliette gözlerini Kings'e çevirdi.

ve onun yanağını okşadı. Onun güzel Juliette'i, onun Jules'u, onun mücevheri. Ona her çok değer veriyordu. Sadece bir kişiyi daha çok sevmiştir. Ama daha çok sevdiği kişiden nefret ediyordu.

eşit tutkuyla. Dünyanın matematiğinin kalbin matematiği gibi olmasını diledi - o zaman eşit sevgi ve nefreti, iki kat yerine hiçbir şey hissetmediği anlamına gelirdi. "Kayıp evcil hayvanının bir gün ona geri dönmesi için, eminim."

Juliette içini çekti ve ona doğru gevşedi.

"Ama o kaybolmadı." Juliette onun göğsünü öptü. "Sadece tasmaından kurtuldu." Kingsley güldü.

"Durum bundan çok daha kötü, aşkım. Hayvanı kaçırmış ve bu sefer tasmaı da yok."

9780778314103_TS_REV.indd 26

12-08-30 8:51

GÜNEY

Wesley'nin ailesi onun adını duymadığı sürece her şey yolunda gidecekti. Ve kesinlikle duymamışlardı.

onu. Neden onu duymuş olsunlar ki, bir BDSM

New York'lu erotik yazar mı? Kitapları Kentucky'de satılıyor muydu? Gülünç bir düşünce. Tabii ki onu duymamışlardır. Ve her şey çok iyi olacaktı.

Maryland, Hagerstown'da Mason-Dixon Hattı'nı geçip Güney'e

girdiklerinde Nora içini çekti. Mide-

Saatler sonra Kentucky eyalet sınırını geçtiklerinde ach sıkıştı. Kentucky'de ne işi vardı?

Wesley'i tekrar görmenin şokunu atlattıktan sonra,

Connecticut'taki evinde kalması için onu ikna etmeye çalışmıştı. Ama o alışılmadık derecede ısrarcıydı.

"Kentucky," demişti. "Lütfen,"

demişti.

"Ben senin dünyanda yaşadım. Gel bir süreliğine

benimkinde yaşa," demişti.

O da Sonunda kabul etti, yapamaz ve isteksiz için hiç tekrar
9780778314103_TS_REV.indd 27

12-08-30 8:51 AM

28

TIFFANY REISZ

Wesley'nin o büyük kahverengi gözlerinde hüznü görebiliyordu. Ama Nora'nın ısrarı üzerine ayrı arabalara binmişlerdi - erkek Mustang'iyle, kadın Griffin'in ona teslim ettiği Aston Martin'le. Ne de olsa Nora hiçbir duruma bir kaçış planı olmadan girmezdi.

Bu dersi profesyonel bir Dominatrix olduğu günlerde çok iyi öğrenmişti. Fahiş ücretlerini

sadece diğer profesyonellerden daha güzel ya da daha hırçın olmak.

Kendi türünden çok az kişinin yaptığı yaptı. Korunaklı, iyi personelli bir zindanda çalışmak yerine, evine gitti.

Müşterilerin evlerine, otel odalarına, ona gitmesi için para ödedikleri her yere. O zamanlar şakayla karışık sloganı "Binicilik Mahsulü" idi,

Seyahat edecek. Ve seyahat etti. New York'tan New Orleans'a,

Midtown'dan Orta Doğu'ya, Kingsley onu nereye gönderirse

oraya gitti. Ve kendi güvenliği için iki şeye güveniyordu:

dünyanın en tehlikeli Domme'u olarak kötü şöhretine ve

Kingsley'nin Amerika'daki son adam olarak ününe

Herkes geçmek isterdi. Sadece kendi adını ya da onun adını

söylemesi yeterliydi ve Yeraltı Dünyası çizgiyi geçecekti.

Şimdi Nora dua ediyordu ki gittiği yerde kimse

onu duymuş. Özellikle de Wesley'nin ailesi. Wesley'in çizdiği kadar muhafazakâr olsalar da, Wesley'in ailesinin

Nora Sutherlin ismini duymak şöyle dursun, bir kitapçının erotik bölümünü bile görmedim.

Ama sormaktan zarar gelmezdi. Çantasından cep telefonunu

ve Wesley'i aradı.

"Evet, neredeyse ," diye cevap verdi, daha kız

merhaba dedi. Her saat başı onu arayıp "Daha varmadık mı?" diye

soruyordu.

"Bu sefer telefon etmemin nedeni bu değil."

"Bundan emin misin?"

"Hayır. Yani bana ailenin ne düşündüğünü hiç söylemedin.

ziyarete gelmem hakkında." Nora 81 numaralı çıkışa yöneldiklerinde sinyal lambasını yaktı.

9780778314103_TS_REV.indd 28

12-08-30 8:51

PRENS

29

"Ziyaretçi kabul etmemde bir sakınca görmüyorlar. Yaz

boyunca birçok üniversite arkadaşım geldi."

Nora dudaklarını büzdü. İki araba önündeki sarı Shelby

Mustang'de olmasaydı Wesley'e dik dik bakacaktı.

"Güzel cevap vermedin evlat."

" değil." Güldü ve Nora gülümsemekten kendini alamadı.

Tanrım, birbirlerini görmedikleri, konuşmadıkları on beş ay boyunca o çocuğun gülüşünü özlemişti. Wesley'nin hayatındaki yokluğu ne seks, ne para, ne de sapkınlıklarla doldurulamayacak bir boşluktu.

ya da şöhretin doldurabildiği bir yerdi.

"Cidden, Nor. Ailem iyi insanlardır. Herkesi severler.

Arkadaşlarım."

"Arkadaşlar. Güzel. Tanışma için arkadaşlarla gidelim.

Hadi pratik yapalım. 'Anne, Pati-' diyeceksin."

"Ailemi yine Walton'larla karıştırıyorsun."

"Sus, John-Boy, alıştırma yapıyoruz. Onlara söyle,

"Anne, baba, bu benim arkadaşım Nora. Eskiden Yorke'ta onun için çalışırdım. Ziyarete geldi ve sorun çıkarmayacak."

"Bunu dürüst bir yüz ifadesiyle söyleyemeyeceğim." "İşte

bu yüzden alıştırma yapıyoruz, Majesteleri."

Wesley inledi ve şimdi ona gülme sırası Nora'daydı.

"Bunu asla , değil mi?"

Nora onun eğlenerek alnını ovuşturduğunu kolayca hayal edebiliyordu.

"Hoşuma gitti - Kentucky Prensi. Çok seksi bir başlık." "Aptal

bir muhabir üç yıl önce bir makalesinde bana böyle hitap etmişti-"

"Evet, Prince ile takılmanla ilgili bir makalede

Harry Kentucky Derbisi'nde. Şimdi seksi birine dönüşmesi çılgınca. Bana numarasını verebilir misin?"

12-08-30 8:51 AM

30

TIFFANY REISZ

"Temasta kalmadık."

"Peki, sen Kentucky Prensi'ysen," diye devam etti Nora, Wesley'i

bu kadar rahatsız eden bir konuşmayı kesmek istemiyordu,

"Prenses kim? Valinin kızıyla falan mı evlenmen gerekiyor?"

"Tanrım, umarım öyle değildir."

"Ne? O bir köpek mi?"

Wesley, "Dokuz yaşında çok tatlı bir kız," dedi.

Yıldızlardan ilki güney gökyüzünün kenarında kendini gösterdi. Bu hızla giderlerse, Wesley'nin

bir saat içinde evde olacak. "Aynı zamanda kuzenim olur."

Şimdi Nora inlemek zorundaydı. Tabii ki Wesley sadece

zengin bir at çiftçisinin oğlu olmalı. Valiyle de akraba olmalıydı. Zavallı küçük stajyeri... Bir zamanlar parası olmadığını, bağlantıları olmadığını, hiçbir şeyi olmadığını düşünmüştü... Başka ne yoktu ki?

Onun hakkında ne biliyor?

"Şey, hey. Kentucky hakkında ne derler bilirsin..."

"İğrençsin."

"Doğru. Ama ben de kazanıyorum." Nora gaza bastı ve

Wesley'in Mustang'ini geçti. Görünüşe göre Wesley onun

bunu kendi topraklarında yapıyordu. Nora dikiz aynasına baktı ve adamın arabasının hızlandığını gördü. "Merak etme evlat. Nereye gittiğim hakkında hiçbir fikrim yok. Bunu kazanacaksın...oh, kahretsin.

O bir kale miydi?"

Nora önünden geçtikleri kule şeklindeki binaya bakmak için

boynunu büktü.

"Hayır. Sayılır. Artık bir otel. Ama burası bir kale. Luna-tic'in biri yıllar önce karısı için yaptırmış. Bir şatoda yaşamak onun hayaliydi. Bunu asla yapamadı."

Nora kaşlarını çatı. "Bu çok üzücü. Bitiremeden mi öldü?"

"Hayır. Boşanmış."

9780778314103_TS_REV.indd 30

12-08-30 8:51

PRENS

31

Nora gülerek bir kez daha geriye baktı ve Kentucky çayırlarının ortasında yer alan bir kalenin tuhaf görüntüsünü seyretti.

"Kadınlar. Bazen onları memnun edemiyorum. Sanırım ben olsam

bana bir kale inşa eden bir adamla evlendim. Özellikle de bu kadar güzel biriyle."

Nora, Wesley'nin telefonun diğer ucundan hafifçe güldüğünü duydu.

çizgi. Onun daha önce hiç böyle güldüğünü duymadığından emindi -bir çeşit gırtlaktan gelen, kibirli ve inkar edilemez derecede seksi.

"Kalemi görene kadar bekle."

Cep telefonlarını kapattıklarında " varmadık mı?" diye sordu.

Nora, Wesley'in arka lambalarını kasabaya kadar takip etti.

"Ver-sales" olarak yanlış telaffuz ettiği Versailles adında bir yer. Karanlık ve virajlı bir yola saptılar ve oldukça yavaşlamak zorunda kaldılar. Yol boyunca Nora kendini sakin olmaya zorladı. Her şey yoluna girecekti. Her şey yoluna girecekti. Wesley'i tekrar geri kazanmıştı.

Yaz boyunca, bu yapmak zorunda olduğunu kabullenmişti.

Wesley olmadan yaşayamayacağını, aynı anda hem Søren'in hem de Wesley'nin malı olamayacağını... her neyse. Søren'le yaşam çoğu zaman güzel bir hapisane gibi görünüyordu, kendi seçtiği, asla terk etmeyeceği bir hapisane. Sadece Wesley'nin yokluğu bunu bir saray değil de bir ceza gibi hissettirmişti... .

"Oh, lanet olsun," diye nefes aldı Nora. "Bu lanet olası bir saray."

Önünde, Rockefeller Center Noel'i gibi ışıklandırılmış

ağaç, hayatında gördüğü büyük evdi.

Hayat. Kingsley'in üç katlı kasaba evi, Griffin'in malikanesi, hatta Søren'in babasının New Hampshire'daki malikanesi... hepsi

Önündeki görkemli, geniş fildişi kutuya kıyasla banliyö çiftlik evleri gibiydi. En az yirmi tane saydı-

*Sadece evin ön tarafında sekiz pencere vardı. Pencereleler,
kapılar, balkonlar... 9780778314103_TS_REV.indd 31'
yuvalanmış daha küçük saraylar görmüştü.*

12-08-30 8:51 AM

32

TIFFANY REISZ

*Avrupa'nın Ren Vadisi, sadece eski Amerikan parasına değil,
gerçek Avrupa aristokrasisine ev sahipliği yapan saraylar.
Wesley dairesel parke taşı yola girdi ve motorunu kapattı.
Nora da onu takip etti. Saatin yeterince geç olduğunu ve
kimsenin dışarıda olup da onun Wesley'nin evini görünce
gözleri fal taşı gibi açılmış, ağzı açık kalmış tepkisine tanık
olmayacağını umuyordu.*

*Arabasından inerken neredeyse kaldırım taşındaki bir çatlağa takılıyordu.
Wesley onu yakaladı ve kendine çekti.*

*"Sadece beni yakalaman için ," diye yalan söyleyerek kollarını
ona doladı.*

*"O çatlağı oraya sadece ayağın takılsın diye koydum." Adam
ona gülümsedi ve kadının nefesi boğazında düğümlendi.*

Wesley bir elini kaldırdı ve kızın saçlarını öyle kolay karıştırdı ki

Ayrı geçirdikleri son bir buçuk yılın aşinalığı yok olmuştu, sanki tüm o özlem ve yalnızlık yeni uyandığı bir kâbusun kalıntısıydı. İçinde

Rüyasında en iyi arkadaşını bir labirentte kaybetmişti ve gittiği hiçbir yol onu ona daha fazla yaklaştıramıyordu. Ama şimdi

çılgılık atarak uyandı ve onu yatağında yanında buldu. Ve ona, o

büyük kahverengi gözlere ve o fazla tatlı gülümsemeye bakıp

"Peki şimdi ne olacak?" diye sorduğunda

cevabın ne olduğu umurunda bile değildi. Wesley'sini geri almıştı. Belki sadece bir gün, bir hafta ya da bir ay.

Ama artık birlikteydiler ve o da onunla gittiği sürece her yere gidebilirdi.

"Şimdi ne yapacağız? Eve girip biraz yiyecek alalım-" "Harika fikir. Açlıktan ölüyorum."

"O zaman benim evime gideriz-"

"Bekle. Ne? Senin kendi evin mi var? Bu evin içinde senin evin olan bir ev mi var?"

"Misafirhane. Arka tarafta. Şu anda içinde yiyecek yok. Bunu yarın halledebiliriz." Wesley onu elinden tuttu ve sarayın ön kapısına doğru götürdü.

9780778314103_TS_REV.indd 32

12-08-30 8:51 AM

PRENS 33

"Ve sonra?" Nora onun kendisinden tam olarak ne beklediğini anlamaya hevesli bir şekilde sordu. Eski günlerdeki gibi olur mu? Onlar

Aynı çatı altında yaşayıp birlikte yatağa düşmemeye mi çalışıyordu? Yoksa ondan daha fazlasını mı istiyordu?

Wesley ona sırtıttı ve kalbi göğsünde düğümlendi. Lanet olsun, bu çocuğu o kadar özlemişti ki

O kadar ki, ona geri dönmek neredeyse onu bırakmak kadar acı veriyordu.

"O zaman..." Wesley ellerini onun kollarında gezdirirken, Nora uzun zamandır gömdüğünü sandığı bir ihtiyaçla, üzerinde her zaman nazik olan ellere duyduğu ihtiyaçla ürperdi. Titredi.

Düşünceyi ve ihtiyacı bir kenara bıraktı. Bir buçuk yıl ayrı kaldıktan sonra Wesley'nin ona karşı olan hisleri değişmişti. Onun ne kadar değiştiğine inanamıyordu. Artık daha uzun boylu görünüyordu. Güneyli aksanı biraz daha kalınlaşmıştı. Uzun saçları onu daha yaşlı gösteriyordu. Artık bir erkek gibi görünüyordu,

Tanıdığı, sevdiği, dalga geçtiği ve işkence ettiği çocuk değil. Bu gerilim Nora'nın kaldırabileceğinden çok daha fazlaydı. Sikerim böyle işi.

Çocuğu öpecek ve ne olacağını görecekti. Onun üzerinde yükseliyor

Wesley'i ensesinden kavradı ve ağzını kendi ağzına yaklaştırdı. Wesley itiraz etmedi.

Wesley'nin şatosunun ön kapısı açıldı ve bir erkek sesi onlara seslendi. "John Wesley! Bridget'i evin içinde öpmeye iznin olduğunu ."

Wesley bir adım geri çekildi ve sese doğru döndü. Nora, kapının önünde duran ve o güne kadar gördüğü tüm yakışıklı zengin beyaz Güneylilere benzeyen bir adam gördü.

televizyon ya da filmler. Tuzlu ve biberli saçlar, geniş omuzlar, daha geniş bir gülümseme... ya da o bir gülümseme alana kadar geniş bir gülümseme olmuştu.

Nora'ya iyice baktı ve onun Bridget olmadığını gördü.

Nora dostça göründüğünü umduğu bir tavırla gülümsedi ve

"Baştan çıkarıcı" ve "tehlikeli" olarak tanımlanma eğiliminde olan her zamanki gülümsemelerinin aksine tehditkâr değildi.

9780778314103_TS_REV.indd 33

12-08-30 8:51 AM

34

TIFFANY REISZ

"Hey, baba." Wesley Nora'nın elini tuttu ve yarı eşlik ederek, yarı sürükleyerek ileri götürdü.

Wesley'nin babası gözlerini ona dikti. "Arkadaşın kim, J.W.?"

Nora Wesley'e baktı ve "J.W.?" diye mırıldandı.

Wesley "Eleanor" diye karşılık verdi.

"Baba, bu benim kız arkadaşım, Nora Sutherlin."

Nora'nın gözleri evi ilk gördüğünde olduğundan daha da büyüdü. Kız arkadaş mı? Kimin? Onun mu?

Yüzündeki şok ifadesini silerek, Wesley'nin yakışıklı

babasına karşı gülümsemesini bilerek genişletti.

Bu gülümseme üzerine Wesley'nin yakışıklı babası ona derin,

kalıcı, derin ve aralıksız bir tiksintiyle baktı.

"Ah, evet." Bu yolculukla ilgili tek duası cevapsız kalınca içini

çekti. "Adımı duymuş." 9780778314103_TS_REV.indd 34

12-08-30 8:51

KUZEY

Geçmiş

Kingsley diğer çocuklarla birlikte akşam yemeğini sessizce

yedi.

Sırtışları ve gülümsemeleri İngilizce bilgisine ihanet ediyor.

Bu daha ne kadar sürdürebileceğinden tam olarak emin değildi,

neden denediğinden bile tam olarak emin değildi. Ama yemek odasında oymalı, siyah meşe masada otururken, solda oğlanlar, sağda rahipler, Kingsley hangi günahı işlediğine karar vermeye çalıştı ve bu buz gibi cehennemi ona kazandırdı.

Eski okulundaki amigo kızların lideri Carol'ı suçlamak istedi.

Sarışın kızlar onun zaafiydi. Ya da her iç saha maçında İstiklal

Marşı'nı söyleyen Janice'i. Kızıl saçlı Sopranolar onun kitabında

yanlış yapamazdı. Susan...Alice...ve

mavi gözlü Mandolin'i, uzun saçlı kızı

pentant hippiler... Ağustos'ta başlamış ve Şükran Günü tatiline kadar Portland'daki küçük lisesinde üç düzine kızı becermişti. Ama onu bu hapishaneye gönderdikleri için hiçbirini suçlayamıyordu.

Erkek arkadaşlarını suçladı.

Doğuştan güçlü ve hızlı olan Kingsley, 9780778314103_TS_REV.indd 35'i

alabileceğini biliyordu.

12-08-30 8:51 AM

36

TIFFANY REISZ

okulda üzerine gelen her çocuğa saldırırdı. Ama aynı yedi

çocuk? Kimse bundan kaçamazdı. Ve o da kaçmamıştı.

Sürünmüştü.

Kalbinin üzerindeki bir kesikten gelen kan birikintisinde

bayılmadan önce birkaç metre sürünmüştü. Kesik muhtemelen

hayatını kurtarmıştı. Vuruştan çok az şey hatırlıyordu-

ama bıçağı . Bıçak ortaya çıktığında diğer çocuklar bile

onu tekmliyor, yumrukluyor ve ayağa kalkmak için mücadele ederken üzerine tükürüyordu, bir adım geri çekildi. Elinde silah olan çocuk

bıçak-Troy-bir erkek arkadaş olmamıştı. Daha da kötüsü, o bir

kardeşi-heresa'nın ağabeyi- ve o korumayı aldı

kız kardeşini çok ciddi bir şekilde öldürdü. Bıçak çıktı ve Kingsley'in kalbini kesti. İşte o zaman diğer çocuklar Troy'u sürükleyerek götürmüş ve Kingsley'i kanlar içinde yerde bırakmışlardı.

ve çürük ama canlı.

Yemek salonuna baktığında hiçbir şey göremedi.

ama diğer çocuklar - on ila on sekiz yaş arası, uzun ve kısa, şişman ve zayıf, yakışıklı ve ne yazık ki öyle olmayan çocuklar -

stadyumun arkasındaki o ana geri dönün ve bıçaktan uzaklaşmak

yerine bıçağın içine girin.

Çayından bir yudum alırken derin bir iç çekti, gerçekten de korkunç bir şeydi. Anne babasının ona çay verdiği günleri özliyordu.

Akşam yemeğinde şarap.

"Biliyorum. Tadı gibi, değil mi?" Peder Henry'nin sesi omzunun üzerinden geldi.

Kingsley neredeyse başıyla onaylayacaktı ama aklına şu geldi

İngilizce anlamadığını fark etti. Sese doğru dönerek yüzünü bir şaşkınlık maskesine dönüştürdü.

Peder Henry Kingsley'in çayını işaret etti ve kötü bir mimik yaptı

yüzünü buruşturdu ve ağızını tıkadı. Kingsley o zaman kendine gülme izni verdi. Herkes evrensel iğırenme dilini konuşuyordu.

9780778314103_TS_REV.indd 36

12-08-30 8:51

PRENS

37

"Benimle gelin Bay Boissonneault," dedi Peder Henry,

Kingsley'nin sandalyesini çekip onu takip etmesini işaret ederek.

"Bakalım size bir çevirmen bulabilecek miyiz?"

Çevirmen mi? Kingsley ayağı kalkarken kalbi çarpmaya başladı.

Peder Henry okulda Bay Stearns dışında kimsenin Fransızca

bilmediğini söylemişti. Ve okuldaki her ğrenci

yemek odasında, dumanı tüten domates kaselerinin başında

Fesleğen orbası. Stearns hariç tüm ğrenciler. Kingsley'in onu , kapıyı gzlediğinden, odayı taradığından değıl.

Her sidik ayı yudumu arasında.

Peder Henry onu mutfağı götürdü ve bir duvarın içinden

Buhar. Devasa siyah bir fırının yanında genç bir rahip bir cümleyi tekrar tekrar söylerken elindeki spatulayı sallıyordu. Kendi kendini yönetiyor gibiydi; kelimeler mziğı, spatula ise sopasıydı.

"Ve Şimdi sen, bunu tekrarla... Vocę no ter nemhum outro deus antes de mim. "

*"Si, Peder Aldo." Bu sözler sobanın birkaç adım ötesindeki masadan geldi.
"Vocę no ter nemhum outro deus antes de mim."*

Kingsley sesi duyunca neredeyse rperecekti -bir el-

egant tenor, zengin ve eēitimli, ama aynı zamanda soēuk, mesafeli ve uzak. Sesin sarışın piyanist Stearns'e ait olduēunu, iki adım ne çıkıp buzdolabının etrafına baktıēında gördü. Stearns'n ayaklarının dibinde, sıkı bir top gibi kıvrılmış, parlak ve kötü niyetli yeşil gözleriyle Kingsley'e bakan siyah bir kedi yatıyordu.

Stearns'n kedinin başını hafıŐ ovuŐturmasını izledi.

Kingsley'in tanımadıēı bir dilde kelimeleri ezbere söylerken ayakkabısının ucuyla.

"Muito bom," dedi rahip, spatulayı gēŐnn üzerinde çaprazlayarak ve eēilerek. "Peder Henry, benim evimde ne yapıyorsunuz?"

Mutfak mı? Bu konuşmayı yapmıŐtık."

"Bldēm için özür dilerim, Peder Aldo, Bay Stearns."

"Hayır. zēn deēilsiniz. Her zaman araya girmeyi

seviyorsun. Bu 9780778314103_TS_REV.indd 37

12-08-30 8:51 AM

38

TIFFANY REISZ

En iyi Şey bu," diye azarladı Peder Aldo geniş bir yüz ifadesiyle

yüzünde bir gülümseme vardı. Kingsley aksanı anlamaya çalıştı. Brezilyalı olabilir miydi? Eğer öyleyse, bu Stearns'e öğrettiği dilin Portekizce olduğu anlamına gelir. Ama Hiçbir Yer'deki biri neden

Maine, Portekizce öğrenmek ister misin?

"Peder Aldo, sözünüzü kesiyorum çünkü çok konuşuyorsunuz.

çok. Gün batımından önce sözümü söyleyeceksem araya girmek zorundayım."

"Güneş battı ama sen hala sözümü kesiyorsun."

"Sözümü kesiyorsun, Aldo. Ve ben çok

Bay Stearns'ün dersini böldüğüm için üzgünüm. Ama onun dil becerilerine ihtiyacımız var. Bu Kingsley Boissonneault, yeni öğrencimiz. Korkarım hiç İngilizce bilmiyor. Bay Stearns'ün bize yardımcı olabileceğini umuyoruz. Eğer lütfederse..."

"Elbette, Peder." Stearns önündeki kitabı kapattı ve kalktı. Kingsley bir kez daha sarışın tarafından sıkıştırıldı.

Piyanist boyunda, yüzü dayanılmaz derecede yakışıklıydı. "Elimden gelen her türlü yardımı yapmaktan mutluluk duyarım. Elbette Mösyö Boissonneault'nun benim yardımına ihtiyacı yok. Ne de olsa En glish dilini mükemmel konuşuyor. Öyle değil mi?"

Stearns son iki kelimeyi ona yönelttiğinde Kingsley dondu

kaldı.

Peder Aldo ve Peder Henry kaşlarını kaldırarak ona

baktılar.

"Bay Boissonneault?" Peder Aldo aksanlı İngilizcesiyle konuştu.

"Bu doğru mu?"

"Elbette öyle." Stearns kara kedinin üzerine çıktı ve

Kingsley'in önünde durdu.

Kingsley korkmalıydı, utanmalıydı-

kızgındı. Ama ona doğru attığı o tek adım, o derin kavrayış dolu bakış, içinde başka duygular uyandırdı, hemen kendi derinliklerine ittiği duygular.

"Siz ikiniz tartışırken o güldü. O eski 9780778314103_TS_REV.indd 38

12-08-30 8:51

PRENS

39

aslında ikinizin de söylediği şey. Eğer Maine'de Fransızca konuşuyorsa ya Fransa'dan gelmiştir ve İngilizceyi yedi ya da sekiz yaşında öğrenmeye başlamıştır ya da Quebec'lidir ve bu nedenle en azından orta derecede iki dillidir."

Peder Aldo ve Peder Henry ona bakmaya devam ettiler. Stearns

onu delici, çelik grisi gözlerle inceledi.

Kingsley sonunda, "Ben kesinlikle Quebec'li değilim," dedi,

Parisli kanından duyduğu gurur, sessiz ve anonim kalma arzusunu gölgede bırakıyordu. "Ben Parisliyim."

Stearns gülümsedi ve Kingsley bu gülümsemeyi kanında bir buz parçası gibi

hissetti. "Bir yalancı ve bir züppe. Saint Ignatius'a hoş geldiniz, Mösyö

Boissonneault," dedi Stearns. "Burada olmanıza çok sevindim."

Kingsley o gün ikinci kez, Boissonneault'yu hayal etti.

Troy'un bıçağına doğru adım attı ve bıçağın kalbine saplanmasına izin verdi. Gerçek çelikten bir bıçak, Stearns'ün gözlerindeki çelik gibi yargıdan daha az acıttı.

"Gelmek istemedim," diye itiraz etti Kingsley. "Kendi isteğim dışında buradayım. İstemiyorsam konuşmak zorunda kalmamalıyım" Stearns, "Cisterciens ile parlak bir geleceğin var," dedi.

dedi, kollarını göğsünde kavuşturarak. "Onlar da sessizlik yemini ediyorlar. Her ne kadar dindarlık nedeniyle olsa da, iğrenç bir ilgi arayışı değil."

"Bay Stearns," Peder Aldo nazikçe. "Bizler Je- suit olabiliriz ama burada Benedict'in kurallarını uyguluyoruz."

Stearns bir nefes verdi. "Elbette baba. Beni affedin."

Kingsley'e pek pişmanmış gibi gelmedi ama ne Peder Aldo ne de Peder Henry başka bir itirazda bulundu.

Onlar da Matthew gibi korkmuş görünüyorlardı. Kimdi bu Stearns denen adam?

"Belki de Bay Boissonneault'ya yurtları gösterirsiniz. Ona okul hakkında 9780778314103_TS_REV.indd 39'dan daha fazla bilgi verin.

12-08-30 8:51 AM

40

TIFFANY REISZ

Genç Matthew yaptı," dedi Peder Henry. "Eğer vaktiniz varsa."

Stearns başını salladı, Kingsley'e doğru bir adım daha attı ve

gözlerinin içine baktı. Aşağı mı? Kingsley bir süredir

hastanede yatıyordu ve tam 1.80 boyundaydı. Stearns en az 1.80 olmalıydı.

"Zamanım var." Stearns ona bir kez daha gülümsedi. "Gidelim

mi?"

Kingsley hayır demeyi düşündü, karşı çıktı ve Matthew'un

kendisine her şeyi anlattığını söyleyerek itiraz etti.

ve başka bir şeye ihtiyacı yoktu, ama teklif için teşekkürler. Yine de, Stearns ondan hoşlanmıyor, hatta nefret ediyor gibi görünse de, Kingsley okuldaki her şeyin

Rahiplerin bile saygı duyduğu bu gizemli genç adamla bir an

yalnız kalmak istiyordu.

"Oui," diye fısıldadı Kingsley ve Stearns'ün yontulmuş dudakları sıkı bir çizgi oluşturdu.

Kingsley onu mutfaktan takip etti. En kısa sürede

Kapıdan çıkıp koridorda yalnız kaldıklarında Stearns döndü ve onunla yüzleşti.

"Père Henry est un héros," diye başladı Stearns kusursuz bir Fransızcayla.

Peder Henry bir kahraman. "Fransa hakkında çok az şey bildiği için onu affetmelisiniz. İkinci Dünya Savaşı sırasında Polonya'da Yahudileri güvenli bir yere kaçırıyor, kadın ve kızları saklıyordu.

Rus askerlerinden. Bunu sadece buradaki başka bir rahip bana

söylediği için biliyorum. Peder Henry, Rus askerlerinin

Kurtarılmasına yardım ettiği yüzlerce hayat. İtalyan yemekleri ve gizem romanları hakkında konuşur. Peder Aldo Brezilyalı. O ve on iki

Diğerleri 1969 yılında gerillalar tarafından esir alındı. Peder Aldo

yirmi dokuz yaşındaydı ve zengin bir aileden gelmesine rağmen

ve siyasi bağlantıları olan bir aileye mensuptu ve serbest bırakılan son esirdi. Diğerleri 9780778314103_TS_REV.indd 40 serbest bırakılana kadar oradan ayrılmayacaktı.

12-08-30 8:51

PRENS

41

güvenli bir şekilde serbest bırakıldı. Kendisini kaçırانları affetti ve mahkemeden onlara hoşgörü göstermesini istedi. Şimdi bizim için yemek yapıyor."

"Bütün bunları bana neden anlatıyorsun?" Kingsley En-

glish, ailesinin ölümünden bu yana ilk kez kolayca ağlamaya başlayabileceğini hissetti.

"Peder Henry sizi Aziz İgna ile tanıştırmamı istedi-

tius. Ben de bunu yapıyorum. Geliyor musun?" diye sordu, hâlâ Fransızca

konuşuyordu. Kingsley hiçbir şey söylemedi ama onu koridorda takip etti.

Stearns yemek odasının kapısında durakladı. Masada sadece

iki çocuk kalmış, yemek yiyor ve konuşuyorlardı.

"Ton ami Matthew," dedi Stearns, başını ona okulu ilk gezdiren, biraz daha uzun boylu, siyah saçlı ve gözlüklü bir çocuğun yanında oturan kızıl saçlı küçük çocuğa doğru eğerek. "Buraya bir buçuk yıl önce geldi. Onu ilk gördüğümüzde on bir yaşında olmasına rağmen sekiz yaşından büyük göstermiyordu. Ailesi onu açlıktan ölme noktasına gelecek kadar ihmal etmişti. Varlıklı bir Katolik aile.

Matthew çöp kutularını karıştırırken bulundu.

okul ücretini burada ödüyor. Birlikte oturduğu çocuk Matthew'un okul ücretini ödeyenlerin oğlu. İkisi de bunu bilmiyor.

Kendi kendilerine arkadaş oldular."

Kingsley yutkundu, hiçbir şey söylemedi ve Stearns'ü yemek odasından çıkarken takip etti.

"Sanırım Peder Henry bana derslerin ne zaman başladığını söylemenizi istedi, bu tür şeyler."

"Kahvaltı yedide. Şapel sekizde. Dersler dokuzda başlıyor. Yarın Peder Martin ile buluşacaksınız.

ders programınızı ayarlayın."

"Sanırım Peder Martin de bir kahraman."

"Peder Martin bir astronom. Üç yıldız keşfetti ve evrenin genişlemesini hesaplamak için bir formül icat etti. Artık emekli oldu. Gözleri 9780778314103_TS_REV.indd 41'i görecektedir kadar güçlü değil.

12-08-30 8:51 AM

TIFFANY REISZ

gökleri araştırmaya devam et. Şimdi bize matematik ve fen bilimleri öğretiyor."

Stearns onları yemek salonundan dışarı çıkarıp

kütüphane. Ana oda, batı duvarındaki şöminenin yanında

toplanmış Kingsley'nin yaşlarında üç çocuk dışında boştu.

Stearns masanın üstünden terk edilmiş bir kitap aldı, sırtına bir göz attı ve kitaplığa yöneldi.

çocuklar oturup konuştular.

"Stanley Horngren - ceketi giyen o," dedi Stearns, muhteşem

sarışın başını çocuklardan birine doğru eğerek.

"On iki erkek ve kız kardeşi var. Burada kendi okul masraflarını karşılayabilmek ve ailesine yük olmamak için her yaz iki işte çalışıyor.

ekstra masraflarla ailesini geçindiriyor. Yanında oturan James Mitchell, tam akademik bursla burada bulunuyor. Tamamen sağır olduğu ve sağırlar için bir okula hiç gitmediği düşünüldüğünde oldukça etkileyici. Onunla konuşurken net konuşun ve dudaklarınızı görebildiğinden emin olun. Ve sadece İngilizce konuşun."

Stearns, Kingsley'e karanlık bir bakış attı. Kitabı doğru yerde olduğuna hiç şüphe olmayan bir rafa yerleştirdi. "Kanepedeki çocuk Kenneth Stowe. Öğretmenleri onun zihinsel yetersizliği olduğunu düşündüğü için iki yılını bir akıl hastanesinde geçirmiş.

Gerçekte küçük bir öğrenme güçlüğü ve dahi bir IQ'su var.

Şu anda A alan bir öğrenci. Kütüphane dokuzda kapanıyor. Eğer daha geç kalmanız gerekirse, Peder Martin'den izin isteyebilirsiniz."

Stearns topuklarının üzerinde döndü ve dışarı çıktı.

Kilisenin kapısının önünde durakladı.

"Hafta sonu ayinleri Cumartesi günleri saat :00'de ve sabah saat 10:00'da yapılmaktadır.

Pazar günleri. Geleneksel bir Katolik ayini. Katolik misiniz?"

Kingsley başını salladı. "Huguenotlar'ın soyundan geliyoruz."

Stearns burnundan nefes verdi. "Kalvinistler." Devam etmeden

önce bu kelimeyi bir küfür gibi söyledi. "Cesaretlendirildiniz

*ama değil gerekli için katılmakŞapel. Sen olacak değil olmak
sordu için cut 9780778314103_TS_REV.indd 42*

12-08-30 8:51

PRENS

43

uzun saçlarınız. Okul üniforması giymeniz istenecektir, ancak bunun bir ortamın geliştirilmesine yardımcı olması dışında hiçbir nedeni yoktur.

eşitlik. Burada hiçbirimiz diğerlerinden daha iyi değiliz. Bunu

anlıyorsunuz, değil mi?"

Kingsley gözlerini yere dikti. "Evet."

Stearns onları yatakhane binasına götürdü, dışarıda durdu-

bir kucak dolusu odun toplayacak kadar uzun bir süre. Kingsley de biraz yakacak odun aldı, ikinci kattaki yatakhane odalarına taşıyacaklarını düşünüyordu, ama bunun yerine

Stearns en küçük çocukların yattığı odaya gitti ve odunları ocağın yanına düzgünce yığdı.

Odunları Kingsley'in kollarından aldı ve yığına ekledi.

Birkaç genç çocuk yataklarında oturmuş kitap okuyordu. Sadece

bir tanesi sessiz bir "teşekkür " mırıldanabildi.

dışarı çıktı. Stearns hiçbir şey söylemedi, sadece neredeyse kardeşçe bir hareketle çocuğun alnına hafifçe vurdu. Odadaki tüm çocuklar geniş ve huşu dolu gözlerle Stearns'ü izledi.

Kingsley, Stearns'ün peşinden en büyük çocukların yattığı yatakhaneenin en üst katına çıktı.

"Işıklar dokuzda sönecek," diye devam etti rehberi şok içinde.

akıcı bir Fransızcası vardı. Kingsley aksini bilmeseydi, Stearns'ün

bir yerli olduğunu varsayardı. "Eğer geç saatlere kadar ayakta

kalmanızı gerektiren bir ev işiniz varsa, ortak alanda

çalışabilirsiniz.

alt kattaki oda. Peder Henry'nin dediği gibi, 'Yakacak odun ağaçta

yetişmez. Lütfen kullandığınız odunları değiştirin."

Kingsley, "Elbette," dedi ama biri ona söylemeden odunları değiştirmeyi edemeyeceğini de biliyordu.

"Bu odada on sekiz kişi uyuyoruz. Şimdi on dokuz

Buradasın. Nathan Weitz kendi sebeplerinden dolayı

henüz kimseyle paylaşmayı seçmedi. Haftada en az bir kez çığlık atarak uyanıyor. Görmezden gel. Birkaç dakika içinde tekrar uyuyacaktır. Eğer onu uyurgezzer görürseniz, takip edin. Son 9780778314103_TS_REV.indd 43

12-08-30 8:51 AM

44

TIFFANY REISZ

Kışın dışarıda dolaştı ve neredeyse hipotermi geçiriyordu.

Mia. Joseph Marksbury angarya listesinden sorumlu. Size gelmeden önce onunla konuşmanızı öneririm, tabii tüm sömestr boyunca tuvalet görevinden başka bir şey istemiyorsanız. Şimdi izin verirsiniz, Portekizce dersime dönmem gerekiyor."

"Sen de mi Portekizce öğreniyorsun?" Kingsley sordu. "Kaç dil biliyorsun?"

"Sekiz."

"Ben iki dilliyim. Senin gibi birine ne derler?" Stearns ona bir kaşını kaldırdı. "Zeki."

Kingsley gülmeye başladı ama sonra Stearns'ün şaka yapmadığını fark etti.

"Sekiz," diye tekrarladı Kingsley. "Kafamda bu kadar çok kelime olursa çıldırırım. Fransızcamı ve İngilizcemi ayrı tutmakta yeterince zorlanıyorum."

"Burada birkaç öğrenci biraz Fransızca konuşuyor ama Fa-

Pierre öldüğünden beri okulda akıcı konuşan tek kişi benim. Fransızca konuşmanız gerekirse, benimle konuşun. Gördüğünüz gibi, burası nazik ve cesur rahipler, zeki ve çalışkan genç adamlarla dolu ve birçoğu buraya gelmek için büyük engelleri aşmak zorunda kaldı. Eğer bir daha yalan söyleme ihtiyacı hissederseniz, yalanlarınızı bana söyleyin."

Kingsley kızardı ve kollarını kavuşturdu. "Matthew'dan özür dileyeceğim."

"Çok iyi bir fikir Bay Boissonneault," dedi Stearns. "Bana Kingsley diyebilirsiniz. Benim adım bu."

Stearns daveti düşünüyor gibiydi.

"Kingsley..." Başını salladı ve Kingsley, okulun sahibi gibi görünen sarışın piyanist tarafından adının söylendiğini duyunca gerildi. "Bu okul benim kurtuluşum oldu. En azından biraz saygı gösteriyormuş gibi yaparsanız sevinirim." Stearns arkasını döndü ve yatakhane odasından çıkmaya başladı. "Mersi," dedi Kingsley, Stearns gitmeden önce. "Teşekkür ederim."

9780778314103_TS_REV.indd 44

12-08-30 8:51

PRENS

45

"Ne için?" Stearns kapı aralığından sordu.

"Bugünkü Ravel. Mon père aimait Ravel. "

Stearns bir an için sadece ona baktı. Kingsley, Stearns'ün

onun delici bakışlarından kaçmak istedi, ama kendini tuttu ve gözünü kırpmadı, başka tarafa bakmadı.

"Aimait? Baban öldü mü?"

Kingsley başını salladı. "Et maman. Geçen Mayıs'ta bir tren kazası. Çok güzel piyano çalıyorsun. Ravel'i daha önce hiç böyle dinlememiştim."

Stearns odaya geri döndü ve onun önünde durdu.

Kingsley onun gözlerini tekrar yüzünde hissetti ve kendini aniden utangaç buldu. Utangaç mı? Kingsley daha on altı yaşındayken elliye yakın kızla yatmıştı bile. Hayır, sadece kızlarla değil, kadınlarla da. Rahmetli babasının iş ortağının karısıyla bile.

"Benim adım Marcus Stearns," dedi Stearns sonunda. "Kimse

bana Marcus demez."

"Neden olmasın?"

"Çünkü Marcus babamın adı ve ben babam değilim-

oğlu." Kelimeleri yavaşça, kasıtlı olarak, sanki sadece bilgi vermek yerine bir tehdit ima ediyormuş gibi söyledi.

"Size Stearns dışında bir isimle hitap edebilir miyim? Çok

resmi görünüyor."

Stearns soruyu düşünüyor gibiydi. "Belki bir

gün."

"Bilmem gereken başka bir şey var mı?" Kingsley sordu, intimi-

ama nedense onu henüz bırakmak istemiyordu.

Stearns sustu ve Kingsley'in yatağın ayakucunda duran bavuluna baktı. "Senin yatağın benimkinin yanındaki," dedi sonunda.

Kingsley'nin elleri iki yatağın yakınlığından söz edilince

karıncalandı. Neden böyle bir tepki verdiğini bilmiyordu.

Bu genç adam sadece güzel bir kıza

*Kız. O yapamadım dur bakıyor at Onu,
yapamadım dur merak* 9780778314103_TS_REV.indd 45

12-08-30 8:51 AM

46

TIFFANY REISZ

ne gibi sırlar sakladığını ve bu geceleri bir yastıkta fısıldandığını duymanın nasıl bir şey olduğunu.

"Nasıl oldu da şöineden bu kadar uzakta uyumak zorunda

kaldın?" "Ben gönüllü oldum. Yeterince sıcak kalıyorum. Sana

bir tavsiye,"

Stearns Kingsley'in gözlerinin içine bakarak, "Geceleri beni uyandırma," dedi.

Kingsley bir kahkaha attı. "Ne? Beni öldürecek misin?"

Stearns döndü ve tekrar kapıya doğru yöneldi.

"Ya da daha kötüsü."

9780778314103_TS_REV.indd 46

12-08-30 8:51

KUZEY

Şimdiki Zaman

Kingsley uzun bir ip aldı ve onu düğüm haline getirdi. Kız

dikkatli gözlerle onu izledi.

ipi başının üzerinden aşağı indirdi ve düğümün boğazına

dayanmasına izin verdi.

"Bu basit bir oyun, chérie. " Kızın vücudunda bir tur attı ve onayladı. Güzel kız. Yirmi dokuz yaşında.

Mavi gözlü. Yoga eğitmeni ya da aynı derecede aptalca bir şey. Bu gece onu ikiye bölecekti ve sonra bunun için ona teşekkür edecekti. "İpin bir ucu senin boynunda. Diğer uç..." O

iyi eğitilmiş bir gösteri midillisi gibi bacağını kaldırana kadar dizinin arkasına vurdu. Baldırını kavrayarak kaldırdı ve ipin diğer ucunu baldırın doladı. "Goes là, güzel, iyi dönmüş ayak bileğinize. Yoga pozlarını uzun süre tutabildiğini söylüyorsun.

Saatlerce. Bakalım arka bacağını ne kadar süre yukarıda tutabileceksin?

kıçını sikerken eğilirsin. Bacağın düşmeye başlar... boğulmaya başlarsın. Çok basit. Oui? "

Gözbebekleri büyüdü. Sesli bir şekilde yutkundu.

"Oui, monsieur," diye fısıldadı.

"Bon. Şimdi izin verin bunu biraz sıkılaştırayım." 9780778314103_TS_REV.indd

12-08-30 8:51 AM

48

TIFFANY REISZ

Kingsley onun bileklerini önündeki yatak direğine bağladı.

ve boynunu ayak bileğine bağlayan ipi kısalttı

birkaç santim farkla. Şimdiye kadar övünmelerinin dürüstçe olduğunu söyleyebilirdi. Bacağı yukarıda, yüksekte ve bükük duruyordu ve nefes alış verişini yeniden

kısıtlanmadan devam etti. Tabii ki, onu becermeye başladığında konsantrasyonunu kaybedebilirdi.

Bu oyunu çok severdi.

Yatağın başucundaki masadan kayganlaştırıcısını ve

prezervatifini çıkardı. Kadının korkusu ve uyarılmışlığı öylesine

güçlü bir şekilde birbirine karışmıştı ki

üç adım öteden kokusunu alabiliyordu. Kadının arkasında durarak pantolonunu açmaya başladı.

Kingsley'nin yatak odasının kapısı açıldı ve Søren içeri girdi,

Kingsley'nin yatağının yanındaki koltuğa oturup uzun bacaklarını,

ayakkabıları ve her şeyiyle birlikte yorganın üzerine atmadan önce

onlara sadece kaşlarını çatarak baktı. "Konuşmamız gerek."

Kingsley Søren'e öyle bir baktı ki, 8. Daire'deki herhangi bir

itaatkâr panik krizine girebilirdi. Søren

sadece gözlerini kırpmadan baktı.

Kingsley hayal kırıklığıyla iç çekerek ipleri çözdü, kızın

poposuna bir tokat attı ve hızlı, öfkeli bir şekilde "Dışarı" dedi.

"Ama..." Önce ona baktı, sonra da Søren'e. Søren, bu gece

kasabaya kılık değiştirerek gelmişti. İş arkadaşı yok-

lar. Üzerinde sadece siyah bir tişört, siyah bir pantolon vardı ve elinde siyah motosiklet kaskını taşıyordu.

"Dışarı," diye tekrarladı Søren ve bu kez kadın dinledi. Çabucak,

kıyafetlerini yerden topladı ve odadan koşarak çıktı.

Kingsley kapıyı arkasından kapatmaya başladı ama en sevdiği ikinci kız olan Sadie içeri girip ayaklarının dibine oturdu.

"Kapı çalmayı hiç duymadın, değil mi?" Kingsley Fransızcaya

dönerek sordu. Tek erkek rottweiler köpeği Sadie'yi tasmaından

yakaladı ve yatağa götürdü. 9780778314103_TS_REV.indd 48

12-08-30 8:51

PRENS

49

Çevik bir hareketle ayağa fırladı ve kendini evindeymiş gibi

hissederek onun örtüsünün üzerine çıktı.

Søren gülümsedi ve İngilizce cevap verdi. "Kapının çalındığına dair söylentiler duymuştum. Onlara hiç inanmadım."

"Güzel bir akşam planlamıştım."

"Şimdi yeni bir planın var. Ben aradım. Irena cevap verdi, Juliette değil."

"Juliette gitti." Kingsley yatakta Sadie'nin yanına oturdu ve onun kulaklarını kaşıdı.

"Gitti. Nereye gitti?"

"Haiti. Bugün gitti." Søren'in bakışlarıyla karşılaşmayı reddederek Sadie'yi kaşımaya devam etti.

"Juliette'in Haiti'ye yalnız gitmesine asla izin vermezsin."

Kingsley çenesini kaldırdı. "Özel durumlar."

"Ne kadar özel?" Søren bacaklarını yataktan çekti ve ayaklarını yere koydu. Søren tek bir hareketle onların

Sohbet sıradan olmaktan . "Bir hayalet gördüm."

Søren elini kaldırdı ve akılsızca poposunu ovuşturdu

başparmağının ucuyla dudağını ısırdı. Kingsley sempatik bir tepkiyle kendi alt dudağını ısırdı. O dudaklar... hem zalim hem de şehvetli... ona verdikleri zararı tahmin bile edemezdi.

hesaplamak için. Ve yine de şimdi onları eskisi kadar arzuluyordu.

bir ömür önce.

"Ben hayaletlere inanmam, sen de inanmamalısın Kingsley."

"Neden inanmayasın? Otuz yıldır bir hayalete aşığım."

Kingsley koltuğa doğru yürüdü ve diğ r adamın dizlerinin arasındaki sedirin üzerine oturdu.

Süren gözlerini ona dikti. "Ceset soğuk bile değıl

Henüz. Eleanor gideli bir gün oldu ve sen şimdiden beni tekrar yatağı atmaya mı çalışıyorsun?"

"Yine mi?" Kingsley güldü ve gözlerini devirdi. "Her zaman.

Şaşırdın mı?"

9780778314103_TS_REV.indd 49

12-08-30 8:51 AM

50

TIFFANY REISZ

Süren omuz silkti. "Pek sayılmaz. Bana hayaletinden bahset."

Komodinin üzerinde bir dosya duruyordu. Neredeyse isteksizce onu aldı ve yanına götürdü.

Süren siyah dosyayı almadan önce bir süre ona baktı

ondan aldı ve açtı. Dosyayı tekrar kapatıp Kingsley'e bakmadan

 nce içindekileri inceledi.

"Saint Ignatius'ta biz. Eleanor'da bu fotoğrafin bir kopyası var. Ne olmuş ona?"

Kingsley dosyayı aldı ve açtı. Otuz yıl sonra

gözleri ile baktığı fotoğraf arasındaki bir metrelik boşlukta

belirdi. Otuz yıl bir kalp atışında geçti.

Kingsley onun çekildiği günü hâlâ hatırlıyordu. En yakını

Ignatius'taki arkadaşı, Christian adında bir Mainer, Noel için bir fotoğraf makinesi almıştı ve bir gün

National Geographic için çalışıyordu. Objektifiyle takip ettiği ilk hayvanlar öğrenci arkadaşlarıydı. O gün, fotoğrafın çekildiği gün, Kingsley ve Søren ortadan kaybolmuştu.

okulun yanındaki ormana gitmiş ve tartışmışlar. Onun altında

Kingsley'in okul üniforması sırtının ve kalçalarının neredeyse her santiminde çürükler ve yaralar oluşturmuştu. Görünen tek iz, kavgayı sona erdiren hareketten boynunda kalan parmak ucu şeklindeki iki küçük çürüktü.

"Fotoğrafın bir kopyası bende de var," diye itiraf etti Kingsley.

"Hayatım boyunca sakladım."

"Ve?" Søren ayak bileğini dizinin üzerine çaprazladı ve

bekledi. "Ve..." Kingsley fotoğrafı dosyadan çıkarıp ters

çevirdi. Arkasına birisi baş harflerini kazımişti. Bu

Selüloitin beyazı solmuş ve sararmıştı. "Bu benim kopyam değil. Bu orijinali."

Søren gözlerini Kingsley'e dikti. "Orijinal mi?" Kingsley

başını salladı. "Bunu dün postayla aldım."

Not yok. Mektup yok. Zarfın üzerinde iade adresi yok.

Klasördeki fotoğraf ve başka hiçbir şey."

9780778314103_TS_REV.indd 50

12-08-30 8:51

PRENS

51

Søren bir hiçbir şey söylemedi. Kingsley bekledi. "Posta damgası mı?"

"New Hampshire-eviniz güzel ."

Søren yavaşça ayağa kalktı ve pencereye doğru yürüdü.

Perdeleri geriye iterek Manhattan silüetine baktı. Kingsley ne düşündüğünü öğrenmek için adama o anda bir milyon dolarlık bir çek yazabilirdi. Ama Søren'i çok iyi tanıyordu. Para onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. Sırlar çok daha değerli bir para birimiydi.

"Elizabeth değil," dedi Søren. Kingsley yanında durdu ve gri gözlerinin şehri izlemesini seyretti.

"Bundan emin misiniz?"

"Bunun için nasıl bir nedeni olabilir? Çalmak için-

Eleanor'un dosyasını ofisinizden aldığınız için mi? Sana o fotoğrafı gönderdiği için mi?" "Elizabeth'i benden daha iyi tanıyorsun.

istismara uğramış çocuklara

yardım etmek." "Ve?"

"Sen ve Küçük Olan mı? İkiniz hakkında bir şeyler

öğrenirse hisseder?"

"Eleanor otuz dört yaşında."

"Sen ona aşık olduğunda o otuz dört yaşında değildi. I

Ona karşı yanlış bir şey yapmadığını biliyorum. Onu güvende

tuttuğunuzu ve kendinizden bile koruduğunuzu biliyorum,

hatta kendi evcil hayvanınız bunu yapmamanız için size

yalvardığında bile. Ama Elizabeth bunu bu şekilde görür

müydü?"

Søren nefes verdi ve kaşlarını çattı.

"Hayır. Hayır, Elizabeth yapmazdı. En kötüsünü düşünür,

benim de babamız gibi olduğumu varsayar."

"Kız kardeşiniz sizden bile daha hasarlı, Père Stearns. Önce sizi

yok eder ve sonra soru sorma zahmetine bile ."

9780778314103_TS_REV.indd 51

12-08-30 8:51 AM

52

TIFFANY REISZ

"Muhtemelen. Ama bunu yapmak için kesinlikle bu kadar zahmete girmez, hele ki bir telefon görüşmesi yeterli olacakken."

"Elizabeth yok etmek için elinden gelen her şeyi yapardı."

sizi ve evcil hayvanınızı bilseydi. Ama evet, bu onun tarzı değil gibi görünüyor. Ya da evcil hayvanınızın." "Evcil hayvan" dediğinde Sadie kocaman başını kaldırdı ve taparcasına bir bağlılıkla ona baktı. Keşke onun dünyasındaki tüm kadınlar bu kadar kolay

Kontrol.

Kingsley fotoğrafa bir kez daha baktı. Eliza-

Beth, Søren'in kız kardeşi... Kırk sekiz yaşında bile güzel bir kadın.

Güzel ama kırık. Hayır, kırılmaktan çok daha fazlası, paramparça.

Kingsley onun huzuruna sadece birkaç kez çıkmıştı ve Fransız askerleriyle tanışmıştı; savaş gazileriyle, ölümden kurtulmuş adamlarla.

kamplarında kalmış ve Nazilerin Paris'i topuklarının altına almalarını izlemişti - gözlerinde Søren'in kız kardeşinden daha az hayalet vardı. Çocukken sadece babası tarafından tecavüze uğramış olsaydı, içinde taşıdığı hasar olmadan hayatta kalabilirdi. Ama o

kendi karanlığını kendi kardeşine yükledi. Kurban olmayı bırakıp

kendisi bir fail haline geldiğinde... böylesine kırık bir ruhun neler

yapabileceğini kimse . Kingsley biliyordu ki

kırık ruhlar- ne de olsa kendi ruhlarından birine sahipti.

"Başka kim var o zaman?" diye sordu pencerenin arasından

kayarak.

ve Søren. Søren ona ters ters baktı. Kingsley sadece sırtıttı ve onun

hareket etmesini bekledi. Hareket etmedi.

Søren sessizce durdu. Kingsley konuşmaması gerektiğini biliyordu.

cevabı aceleye getirmemek. Zamanla gelecektir. Sabır. Søren her zaman sabrı ödüllendirirdi. Eleanor bunu küçük bir kızken öğrenmişti.

Eğer onu zorlamaya çalışsaydı, Søren ona olan

saplantısından uzaklaşacaktı. Baştan çıkardı ve alay etti,

Meydan okudu ve karşı çıktı ama hep bekledi, cevaplar istedi ama asla talep etmedi. Ta ki Søren'in

ona her şeyini verdi. Ve sonra

ve cüretkarlık için Yürümek uzakta itibaren o Hepsi. Søren koydu dışarı ZİYAFETLER 9780778314103_TS_REV.indd 52 için

12-08-30 8:51

PRENS

53

Kingsley yere düşen kırıntıları yalayıp yutarken, o sadece

koparmakla yetindi.

"Elizabeth değil," dedi Søren tekrar. "Ama o biliyor olabilir

Bir şeyler. Ne de olsa Lennox'ta sadece Elizabeth ve iki çocuğu yaşıyor. Eğer posta damgası oradan vurulduysa, o zaman..."

"Sonra ne olacak peder? "

Kingsley bekledi, Søren'in tam olarak ne söyleyeceğini umuyordu.

söylemesini istedi. Eleanor gitti. Juliette gitmişti. Bir kez daha sadece ikisi. Yeniden mükemmel olabilirdi, tıpkı okulda birlikte oldukları zamanlardaki gibi. Keşke Søren

söylemesini istediği şeyi.

"O zaman gidip onunla konuşmalıyız, sen ve ben."

Kingsley başını salladı. "Evet."

Mükemmel.

9780778314103_TS_REV.indd 53

12-08-30 8:51

GÜNEY

Wesley böyle anlarda Nora kadar küfürlü

konuşabilmeyi diliyordu. İyi bir "siktir" şu anda

duygularını oldukça iyi özetleyebilirdi. Kimden

Wesley, babasının yüzündeki ifadeden Nora Sutherlin adını ilk kez duymadığını anlayabiliyordu. Ama nasıl

Babası onun kim olduğunu biliyor muydu? Bunu iki tür insan

bilirdi: erotik okurlar ve sapık insanlar. Wes babasının bu iki

gruba da girdiğini düşünmek . "Um... Baba?"

"J.W.... Bridget nerede?"

Wesley, Nora'ya baktı. Ona Bridget'ten henüz tam olarak

bahsetmemişti.

"Bilmiyorum. Sanırım onun evinde. Biz ayrıldık." Wesley'nin

babası ona o şüpheli, kaşları çatık bakışı attı.

yarı alaycı bakışlar, karşı taraftaki kimse için asla iyi bir şey değildir.

"Ne zaman? İkiniz bir hafta önce verandada öyle yüksek sesle gülüyordunuz ki, ikinizi de serinletmek için bahçe hortumunu üzerinize tutmak zorunda kalacağımı sandım."

9780778314103_TS_REV.indd 54

12-08-30 8:51

PRENS

55

Wesley yüzünü buruşturarak Nora'ya bakmayı hemen kesti.

İstediği son şey, bu haber karşısında onun yüzündeki ifadeyi görmektir. Ama kız bunu iyi karşılamış olmalıydı, çünkü Wesley onun avucunu sırtının alt kısmında hissetti. Elini kot pantolonunun arka cebine sokmadan önce hızlıca okşadı. Elinin Levi's'inde olması her ne kadar hoşuna gitse de, onun el yordamıyla

İçinde bulunduğu ruh hali göz önüne alındığında, bu gece

babama merhaba demenin en iyi yolu kıcı olmayabilir.

"Ondan sonra ayrıldık. İşe yaramıyordu. Bu-"

"Bay Railey, eminim bu sizin için bir şok olmuştur.

Nora elini Wesley'den çekerek bir adım öne çıktı. "Bütün bu olanlar

benim için bir şok oldu. Ama Wes ve ben birbirimizi uzun

zamandır tanıyoruz. Ve-"

"Oğlum yirmi yaşında Bayan Sutherlin. Uzun zamandır

kimseyi tanımıyor."

Wesley, Nora'nın yüzüne bir gülümseme yerleştirmesini izledi. O da görmüştü.

Bu gülümsemeyi daha önce de görmüştüm. Bunu genellikle kendisi için gösteri yapmaları için kandırmaya çalıştığı erkekler üzerinde kullanırdı. Bu gülümseme onu Wesley'nin sayamayacağı kadar çok hız cezasından kurtarmıştı.

bu yolculukta yalnızdı. Telepati ile iletişim kurabilmeyi diledi.

Nora ile. Ona söyleyeceği ilk şey gülümsemeyi kesmesi olurdu. Bu konuda bana güven.

"Kötü bir başlangıç yaptığımızı hissediyorum Bay Railey," diye devam etti Nora. "Birkaç dakika içeride konuşabilir miyiz? Wesley Connecticut'ta benim için çalışırdı. O-"

Wesley'nin babası yavaşça ilerlemeye başladı. Bunda yeni bir şey yoktu. Jackson Railey her şeyi yavaş bir tempoda yapmasıyla tanınırdı. Çocukken Wesley bunun babasının rahat biri olduğu, asla acele etmediği, ne kendini ne de başkasını aceleye getirmedeği anlamına geldiğini düşünmüştü. Büyüdükçe, akıllandıkça, babasının yavaş hareket ettiğini fark etti çünkü 9780778314103_TS_REV.indd 55

12-08-30 8:51 AM

56

TIFFANY REISZ

İnsanları bekletmeyi severdi. Bir saniyede karar verir ama

cevap için sizi bir dakika bekletirdi. Harcayacak zamanı ve

parası olduğunu kanıtlamak için sadece birkaç dakika sürmesi

gereken bir şey için saatlerini harcardı...

başka kimse yapmadı.

"Kim olduğunuzu biliyorum, Bayan Sutherlin."

Wesley'nin kalbi, babasının attığı her adımda daha da hızlanıyordu.

Nora'ya yaklaştı. Olaylar çirkin başlamıştı ve her geçen saniye daha da çirkinleşiyordu.

"Vantilatör mü? Ne güzel."

Gülümsemeye devam etti. "Pek

sayılmaz, madam."

"Baba. Eve girip konuşalım." Wesley bir adım attı

kenara çekilmiş, çaresizce babasıyla Nora'nın arasına girmeye çalışıyordu. Babası şiddet yanlısı biri değildi ama buna ihtiyacı da yoktu. Kelimeler babası için yeterince silahtı, özellikle de böyle kızgın olduğunda.

"O kadının evimin eşiğinden geçmesine izin verilmiyor, J.W. Ve

açıkçası, bunu önermen bile beni şok etti."

"O kadın mı?" Wesley daha dik durdu ve babasının mavi gözlerinin içine baktı. Kahverengi gözlerini babasından almıştı.

Annesi, huyunu ondan almış. Çoğu gün sadece

Wesley ve babasının akraba olduklarını ele veren benzer çene yapıları. "'O kadın' benim en iyi arkadaşım, baba. Aynı zamanda New York Times'ın dört kez en çok satan yazarı."

"Beş, aslında," diye araya girdi Nora, ona sinsice göz

kırparak. Bu göz kırpma Wesley'e devam etme cesareti verdi.

Hayır

Babası ona ne derse desin, Nora bunu kaldırabilirdi. Ayrı geçirdikleri on beş ay boyunca, Nora'yla ne kadar eğlendiklerini neredeyse unutmuştu.

ona bağıyorlardı.

"Üzgünüm, Nor. Yeni kitabını unutmuşum. New York Times'ın en çok satan yazarı. Aynı zamanda-"

"Bir fahişe."

9780778314103_TS_REV.indd 56

12-08-30 8:51

PRENS

57

Bu kelime babasının ağzından çıktı ve havada asılı kaldı.

Aralarındaki hava. Wesley'nin sağ eli yumruk haline geldi.

Babası şiddet yanlısı olmayabilirdi ama Wesley'i o noktaya getirmeye çok yaklaşmıştı.

"Ohh..." Nora o hınzır gülümsemesiyle şöyle dedi

Erkeklerin ya ayaklarına kapanmasına ya da canlarını kurtarmak için kaçmasına neden olan gülümseme "...kesinlikle oraya gitti.

Buna saygı duyabilirim."

"Sözünü geri al, baba." Wesley babasına en soğuk bakışlarını .

"Sen neden bahsettiğini bilmiyorsun."

"Neden bahsettiğimi çok iyi biliyorum, JW.

Kentucky'ye dönmek için ne kadar zaman harcadın? İki yıl boyunca bize Yorke' ne kadar sevdiğini, tüm hayatını Connecticut'ta geçirmeyi ne kadar istediğini, ne kadar mutlu olduğunu anlattın ve sonra bir gün 'Ben eve dönmeye hazır.' Sence buna inandık mı? Annen inandı, çünkü inanmak istediği şey buydu. Ben daha iyi biliyordum. Biraz araştırma yaptım-"

"Tanrım, baba, beni araştırdın mı?"

"Yapılması gerekiyordu. Ve bunu senin iyiliğin için yaptım."

Nora usulca güldü. "İkinize de kızgın olduğunuzda aksanınızın ne kadar sevimli olduğunu söylemek için bir dakikanızı alabilir miyim?"

Wesley ve babası ona baktılar, Wesley şok içindeydi, babası ise tiksinti içindeydi.

"Tamam, o zaman bu bir 'hayır'. edin." Bir adım geri çekildi ve devam etmeleri için elini salladı.

"Bunu komik buluyorsunuz, değil mi bayan? Benim için komik değil. Ya da karıma. Oğlumuz bir enkazdı.

buraya geri döndü. Viet-nam'dan eve dönen bir amcam, oğlumun buraya geldiği günkü halinden daha az şok geçirmiş görünüyordu."

Nora'nın yüzündeki gülümseme kayboldu. Başını sallayarak, adımını attı-

tekrar koğuşa girdi ve Wesley'nin elini tuttu. Parmaklarını sıktı 9780778314103_TS_REV.indd

57

12-08-30 8:51 AM

58

TIFFANY REISZ

ve onları şaşırtıcı derecede soğuk buldu, sanki gergin ya da

başka bir şeymiş gibi. Onun Nora'sı mı? Gergin mi?

"Özür dilerim, Bay Railey. Oğlunuzu incittiğimi biliyorum.

Ve ölene kadar pişman olacağım. Ama ben-"

"Oğlumu incitmek mi?" Wesley'nin babası başını salladı ve

Korkunç, soğuk bir kahkaha. "Oğlumu incitmedin. Attan düştü ve yaralandı. Sen o çocuğun ruhunu kırdın. Onu ezdin.

Yazdığın müstehcen şeyleri biliyorum. Karımın kütüphanesinde bunun gibi bir sürü çöp var. Anladığım kadarıyla, sizin kitaplarınızla onun okudukları arasındaki tek fark

Seninkilerde biraz daha yaratıcı oluyorlar. Kitapların beni zerre kadar rahatsız etmiyor. Vücudunu satman beni rahatsız bile etmiyor. Beni rahatsız eden , bu numaraları

Oğlumu. Onu kullandın, çiğnedin ve ." Wesley itiraz etmek

için ağzını açtı ama önce Nora konuştu.

"Beni tanıdığınızı söylüyorsunuz Bay Railey, ama belli ki

Yapma. , tükürmediğimi bilirdiniz."

"Nora, lütfen," dedi Wesley, ellerinin üzerine düşmeye hazırdı

ve bunu halletmesine izin vermesi için ona yalvarmak için diz çöktü. İşe yarayacağından değil. Wesley bir an için Søren'e sempati duyduğunu hissetti. Nora kanunsuzdu, yönetilemezdi, kontrol edilemezdi. Sen

ona bir şey söyledim, o bunun dışında her şeyi yaptı. Başkaları ağlarken o güldü. Başkaları otururken dans etti. O pençelerini

Zirveye kadar tırmandı ve tırmanırken tek bir çivi bile kırmadı. Kimse onu kıramazdı. Kimse onunla baş edemezdi. Hiç kimse

Sustur onu.

Tanrım, bu kadını çok özlemişti.

Wesley babasına döndü, doğrudan Nora'önüne geçti ve

çenesini kaldırdı.

"Baba, Nora ile olan özel hayatım...

seni ilgilendirmez. Bunu hallettik. Ve o bir fahişe değil. Bunu söylediğine inanamıyorum."

9780778314103_TS_REV.indd 58

12-08-30 8:51

PRENS

59

"Söyledim ve tekrar söyleyeceğim. Vücudunu satmaya başka ne denir?" "İyi bir kariyer hamlesi." Nora, Wesley'nin kolunun arkasından baktı.

"Teknik olarak bir Dom olmama rağmen-"

"Nora, bana dakika izin verir misin?" Wesley çiğ sinirlerinin izin verdiği ölçüde kibarca sormaya çalıştı.

"Acele etme, Wes." Tekrar sırtını sıvazladı. "Baba, seni seviyorum. Ama beni biraz kızdırıyorsun.

Şimdi. Nora benim en iyi arkadaşım. O benim kız arkadaşım. Bundan sonra ne yapacağıma karar verene kadar burada benimle kalacak.

Eğer bununla ilgili bir sorunuz varsa-"

"Bu konuda kesinlikle bir sorunuz var-" "O zaman bir otele gideriz."

"Otel iyi fikir," dedi Nora arkasından. "Ben sevdim

şu geçtiğimiz kale. Bir kule kiralayabilir miyiz? Haftalık ücretler için arayacağım."

"Birinin sana böyle davranmasına izin vereceğime Motel 6'da kalırım, Nora."

"Duyduğuma göre ışıkları senin için açık bırakıyorlarmış. Ne güzel."

Nora telefonunu çoktan çıkarmıştı, Kentucky'den defolup gitmeye hazır olduğu belliydi. Ya da en azından onun ön bahçesinden. Onu pek suçlayamazdı.

"Motel 6 mı? Bu da ne?" Wesley'nin annesi ön verandadan

seslendi. "Wesley? Eve gelebildin mi?"

"Hey, anne." Nora'nın elini tuttu ve onu

Çimenlerin üzerinden annesinin kemerin altında durduğu yere doğru ilerledi.

"Seni kız arkadaşım Nora ile tanıştırmak istiyorum.

Connecticut'tan beni ziyarete ."

Wesley annesine sarılmak istedi, ama de-

buna karşı çıktı. Babası geçmişte onu, cinayetten paçayı kurtarmak için annesini kullanmakla suçlamıştı. Babasının

Nora'yı kabul etmek, sadece annesi onu sevdiği için ona

katlanmak değil.

9780778314103_TS_REV.indd 59

12-08-30 8:51 AM

60

TIFFANY REISZ

"Merhaba, Bayan Railey." Nora'nın yüzünde yine bir gülümseme vardı ama

Wesley'i sinirlendiren gülümseme. Sadece onunla baş başa

kaldığında ya da bir çocukla karşılaştığında takındığını

gördüğü basit bir gülümsemeydi bu. Çocuklarla arası Nora

kadar iyi olan biriyle daha önce hiç karşılaşmamıştı.

Hiç istemediğini iddia etmesi kalbini kırdı. "Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum."

"Nora mı dedin?" diye tekrarladı annesi.

Ra'nın gülümsemesi. Annesi bu gece yorgun görünüyordu. Çiftliğin iş kısmı onu o kadar yormuştu ki, Wesley sadece suçluluk duygusunun bile onu sonsuza dek çiftlikte tutacağından korkuyordu. "Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum,

Ben de. Ama Wesley, düşündüm ki..."

Wesley güldü. "Anne, Bridget ve ben bir süre önce ayrıldık.

Nora ve ben Yorke'tayken birlikteydik. Tekrar birlikteyiz."

"Göründüğümden çok daha gencim, söz veriyorum." Nora'nın

gülümsemesi genişledi. "Korkunç bir şekilde yaşıyorum."

Annesi güldü. "Wesley'imın düşeceğini hissediyordum

yaşlı bir kadın için. Onun yaşındaki kızlar onun için yeterince akıllı değil."

Uzandı ve Wesley'nin saçlarını karıştırdı. Nora yapıştı

dilini çıkarıp ona Karma'nın bir kaltak olduğunu gösteren bir bakış attı.

"Kesinlikle onun için yeterince zeki değilim. Eğer ben

Bir kere kaçmasına izin verdim. Bu sefer daha dikkatli

olacağım." "Akıllı kız."

Annesi uzanıp Nora'nın kolunu okşarken Wesley sırıttı.

"Geç oluyor anne. Senin yatakta olman gerekmiyor mu?" diye sordu, babasıyla tartışmasının onu uyandırmış endişelenerek.

"Evet, Caroline. Bence bu iyi bir fikir," dedi Wesley'nin babası

tartışmaya yer bırakmayan bir ses tonuyla.

"Evet efendim," dedi ve kocasının eline uzandı. "Beni yatağa

yatır. Beni güzelce ve sıkıca sardığından emin ol."

12-08-30 8:51

PRENS

61

"Her zaman yaparım. Seni yatırmam lazım yoksa gidebilirsin."

Wesley'nin annesi genişçe gülümsedi ve solgun yüzü anında sevgiyle aydınlandı.

Wesley de gülümsemekten kendini alamadı. O ve babası farklılıkları vardı ama ikisi de Caro-line Railey'nin üzerinde yürüdüğü zemine tapıyorlardı. Sadece bu bile çoğu gün Kentucky topraklarında Yeni İç Savaş başlatmalarını engelliyordu.

Jackson onu eve götürürken omzunun üzerinden bakarak, "Seninle tanıştığım memnun oldum, Nora," dedi. "Wesley, yeterince battaniye aldığından emin ol. Bu gece daha da soğuk olabilir."

"Yapacağım, anne. Misafirhanede benimle birlikte."

"Bunu duymadım genç adam," dedi gülerek. Wesley ona sırttan Nora'ya baktı.

Onunla bir kez daha yalnız kalan Wesley, ön verandadaki sütunlardan birine yaslandı.

"Tamam, bu de kötü oldu," dedi.

itiraf etti. "Nora, çok üzgünüm. Babamın seni ve beni araştırdığına inanamıyorum ve-"

Aralarındaki mesafeyi iki büyük adımda kapattı ve kollarını ona doladı.

"Vay canına, bu da çıktı?" Onu kollarıyla sıkıca sardı.

"Wes, sen benim kahramanımsın. Seninle konuştuğuma inanamıyorum.

Baban . O biraz..." Nora geri çekildi.

ve Psycho'nun duşta bıçaklanma sahnesini taklit etti. Wesley sadece başını sallayarak onaylayabildi.

"Evet, buna itiraz edemem. O iyi bir adam. Öyle. Sadece bana ve anneme karşı aşırı korumacı."

"Aile babası. Buna saygı duyuyorum. Babam beni satardı

benim için bir Hamilton bulacağını düşünseydi, on dolarlık borcunu ödemek için lanet nehre atlardı."

"Babam sadece seni sevmiyor-"

9780778314103_TS_REV.indd 61

12-08-30 8:51 AM

62

TIFFANY REISZ

"Nefret ediyor... benden nefret ediyor," diye düzeltti.

"İyi, senden nefret ediyor çünkü beni incittiğini düşünüyor."

Nora uzandı ve Wesley'nin yanağını okşadı. Yüzünü onun eline çevirdi ve avucunu öptü.

"Wesley... Seni incittim."

Başını salladı ve başka bir şey söylemedi. Nora ona tekrar sarıldı.

Ona uzun süre sarıldı, o kadar uzun süre ki ona ne için sarıldığını unuttu. Saçlarını öptü, kokusunu içine çekti-

Orkideler. Nora her zaman orkide gibi kokardı... . Bir gün ona nedenini sormayı hatırlayacaktı.

"Gitmeliyim." çekildi. "Ne?"

"Şehirde bir yerde kalabilirim. Sana sebep olmak istemiyorum.

Zaten başımda olan beladan daha fazla bela. Nora Sutherlin'in evde olması eşittir bela. Temel matematik bu."

Wesley başını salladı ve onun elini tuttu. "Matematik yapmaya

ne zaman başladın? Cevap verme. Dinle... sorun

çıkarmayacaksın. Takılacağız, rahatlayacağız, birlikte vakit

geçireceğiz ve bir şeyler çözeceğiz. Sorun yok, değil mi?"

Nora bir iç çekti. Kollarını kavuşturdu ve arkasındaki sütuna yaslandı.

"Bir hafta kal. Bana bir hafta söz ver," dedi Wesley. "Eğer

Bir hafta içinde babamla hala bu kadar kötü olursak, Connecticut'a geri döneriz. Tamam mı?"

Wesley Nora'yı izledi. Gözlerini kapadı ve nefes verdi.

burnundan. Dünyada Nora Sutherlin'den daha güzel bir kadın

var ? Bütün gün araba kullandıktan sonra bile

üzerinde kot pantolon ve dar beyaz bir tişörtten bir şey yoktu.

hayalleri, kalın siyah saçlarını at kuyruğu yapmış, göz kalemi dağılmış ve ruju solmuş... Bunun arkasında

Bir bakışıyla onu çılgına çeviren dış katman onun zihniydi, 9780778314103_TS_REV.indd 62

12-08-30 8:51

PRENS

63

Espri anlayışını, ruhunu kimse kıramazdı, Søren bile.

Lanet olsun. Nora Sutherlin için başka kelime yok. Sadece

lanet. "Tamam. Bir hafta," diye söz verdi, gözlerini açarak.

"Güzel. Bir hafta boyunca uslu durabilecek misin?"

"Muhtemelen hayır. Ama deneyeceğim. Senin iyiliğin için."

"Teşekkür ederim."

"Sorun değil," dedi Nora, arabasına doğru ilerlerken. "Yani,

Gerçekten... Ben bile bir hafta içinde sorun çıkaramam, değil mi?"

9780778314103_TS_REV.indd 63

12-08-30 8:51

KUZEY

Geçmiş

Kingsley iki hafta boyunca Stearns'ü izlemekten başka bir şey

yapmadı. Sınıfa gitti, yemeklerini yedi, diğer çocuklarla

arkadaş gibi davrandı... ama yaptığı her şey sadece

hile, maske, yanlış yönlendirme. Onun davranışını telafi etmek için

Kingsley, Saint Ignatius'taki ilk gününde çevresindeki herkesin gözündeki okulun azizini oynadı. Ama o var oldu

Sadece Stearns için, sadece günah

için. Ama Stearns oyun

oynamıyordu.

"Aristoteles," diye mırıldandı Peder Robert, elindeki kırık parça

Tebeşir tahtada gıcırdıyordu, "zihin hakkında, bilinç hakkında oldukça sıra dışı bir fikri vardı. Bilincin merkezinin kalp olduğunu düşünüyordu. Beyin sadece bir soğutma fabrikasıydı-havalandırma. İlginçtir, eski Mısırlılar da beynin anlamsız bir organ olduğunu, kalbin ise ruhun ve düşüncenin merkezi olduğunu düşünüyorlardı. Modern bilim bize bunun yanlış olduğunu söylüyor. Peki İsa ne diyor?"

Kingsley aklının bir köşesinde bu sorunun cevabını biliyordu.

Çocukken sürekli olarak kiliseye gitmemişti.

Ama bazen annesi onu alırdı. Yakınlardaki bir Cath-

9780778314103_TS_REV.indd 64

12-08-30 8:51

PRENS

65

*olik kilisesinde onun gibi Amerikalı gurbetçiler için İngilizce bir
ayin vardı. Tanrı'ya ibadet etmek için değil de*

*bir saat boyunca ana dilinde bask yaptı. Kingsley annesiyle baş geçirdiği
zamanların tadını çıkarıyordu. Kız kardeşi, Marie-Laure, asla*

*hafta sonları öğleden önce yataktan kalkabilirdi. Gururlu bir Huguenot olan
babası Katolik kilisesine adım atmayı reddediyordu.*

Yani Kingsley onu tamamen kendine saklamıştı. Küçük bir

çocukken bile hiçbir şey onu bir kadının tüm ilgisine sahip olmak

kadar mutlu edemezdi. Gerçi bazen rahibe ve okunan ayinlere de

dikkat ettiği oluyordu. Ve bu okumalardan birindeki bir şey yıllar

sonra bile aklından çıkmamıştı. Zihinle ilgili bir şey...

Sınıf sessiz kaldı. Kingsley İncil'ini aldı.

*ve sayfaları çevirmeye başladı. Belki Tanrı onun tarafındaysa, sayfayı, ayeti
bulabilirdi. Stearns de bu ilahiyat sınıfındaydı, pencerenin kenarında, sınıfın en
soğuk koltuğunda oturuyordu. İlk gelen oydu. Şöminenin yanına da oturabilirdi
ama hiç oturmadı.*

"Kimse yok mu?" Peder Robert arkasını döndü ve sınıfa .

"Kimse yok mu?"

*Kingsley, Peder Robertın Stearns'e baktığını ve onun da iç
çekişini bastırmaya çalıştığını gördü.*

*Başka kimsenin konuşmayacağı belli olunca Stearns, "Matta
yirmi iki, yirmi yediden yirmi sekize kadar olan ayetler,"
dedi.*

*"Çok güzel, Bay Stearns. Bu dizeleri bizim için okuyabilir
misiniz?"*

Okumak mı? Kingsley gözlerini Stearns'e dikti.

*akademik mükemmelliğin resmiydi. Okul üniforması tertemizdi ve sarı saçlarının
tek bir teli bile yerinde değildi.*

*Kingsley ne kadar çabalarsa çabalasın, yine de saçı başı
dağınık ve buruşuk görünmekten kendini alamıyordu. Peder
Henry, her zaman yataktan yeni kalkmış gibi görüldüğü için
onunla alay ederdi - keşke öyle olsaydı.*

9780778314103_TS_REV.indd 65

12-08-30 8:51 AM

66

TIFFANY REISZ

Stearns İncil'ini açmadan ağzını açtı.

"İsa ona şöyle dedi: 'Tanrın Rab'bi bütün benliğınle sevmelisin.

'Bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla. Bu en büyük ve ilk emirdir.'

"Çok güzel, Bay Stearns. Peki bu ayetin akıl ve kalp

hakkındaki tartışmamızla ne ilgisi var?"

"İsa zihin, kalp ve ruh arasında bir ayrım yapar. Bunlar ayrı varlıklardır."

Ayrı varlıklar mı? Kingsley'nin gözleri Stearns'ün sözleriyle büyüdü. Dersi kim veriyordu?

"Bu, aklın, kalbin ve ruhun bir bütün olduğunun kanıtı mı?

tamamen ayrı ve birbirleriyle hiçbir ilgisi yok mu?" Peder Robert devam etti. Elini sınıftaki on öğrenciye doğru salladı, sanki cevapları ağızlarından almaya çalışıyordu.

Hiçbiri gelmedi. "Bay

Stearns?"

Stearns bir santim daha dik oturdu. "Şart değil. 'Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına' vaftiz edilmeyi emreden bap-tismal formül, Birinci Konstantinopolis Konseyi tarafından Üçlü Birlik'in

üç ayrı kişi, üç oldukları kadar bir de idiler. İsa bize Tanrı'yı yüreğimizle, ruhumuzla ve aklımızla sevmemizi söylediğinde, tıpkı Tanrı gibi onların da üç ve bir olduklarını söylemektedir."

"Çok iyi, Bay Stearns. Şimdi, ilmihallerinizi teslim ederseniz..."

Sınıf kitaplarını açtığı anda, Kingsley sadece

Stearns'e bakmaya devam etti. Pencerenin dışındaki bulutlar bir an için dağıldı ve günlerdir görülmeyen bir güneş ışığı doldu

sınıfı beyaz ışıkla aydınlatıyordu. Kingsley her şeyi sayabiliyordu.

Stearns'ün gözlerini çevreleyen tek bir kirpik. Ve güneş yeniden bir bulutun arkasına saklanana kadar Kingsley nefes almayı bıraktı.

Güneş kayboldu. Nefes verdi. Stearns başını çevirdi ve

Kingsley'in özür dilemeyen bakışlarıyla karşılaştı.

9780778314103_TS_REV.indd 66

12-08-30 8:51

PRENS

67

Kingsley başka tarafa bakması gerektiğini biliyordu. Nezaket

ondan bunu talep ediyordu. Sağduyu da bunu gerektiriyordu.

Eğer bakmayı kesmezse, Peder Robert ve Stearns'ün

kendisinden bunu talep edeceğini hissediyordu.

Ama gözlerini başka tarafa çeviremezdi, Tanrı'nın kendisiyle

yüz yüze gelmiş olsaydı gözlerini başka tarafa çeviremeyeceği

gibi. Peter ilmi halden bir şeyler okurken Stearns ayağa kalktı

ve izin istemeden sınıfı terk etti. Peder Rob

ert onu durdurmak için tek kelime etmedi, sadece kon-

diğer öğrencilerle sohbet ediyordu. Kingsley'nin kalbi çarptı, elleri kenetlendi. Judas sandalyesinde oturuyor olsaydı

daha rahatsız edici olamazdı.

On saniye kıpırdamadan durmaya çalıştıktan sonra ayağa kalktı ve Stearns'ü takip etti. Salona girdikten sonra Kingsley çılgınca etrafına bakındı. Hayır.

Stearns'ü görmek için. Ne tarafa gitmişti? Ön taraftan mı? Arka tarafa mı? Üst kata mı?

Kingsley'nin bu çılgınlığa neden yakalandığı hakkında hiçbir fikri yoktu,

Stearns'ü takip etmek için bu mutlak ihtiyaç. Ama şimdi yapmıştı, sınıfı izinsiz terk etmişti. Geri dönüş yok.

Karo zeminde ayak seslerinin çınlamasının beton duvarlarda

yankılandığını duydu. Sese doğru koşan Kingsley, Stearns'ü

elinde küçük bir İncil'le üçüncü ve dördüncü katlar arasındaki

fuayede volta atarken buldu.

Stearns volta atmayı bırakıp Kingsley'le yüz yüze geldi.

Konuşmadı. Kingsley ağzını açtı. Ağzından bir şey çıkmadı.

"Gittiniz," dedi sonunda, Fransızcaya dönerek. Vous avez quitté. Siz

mi? İkisi de aynıydı, aynı okulun öğrencileriydiler.

Kingsley neden daha tanıdık olan tu yerine otomatik olarak vous kullanmıştır?

"Tu as quitté aussi." Sen de gittin.

Tu. Vous değil.

TIFFANY REISZ

*"Seni takip ettim." Kingsley apaçık ortada olan bir Şeyi
söylediği için kendini aptalın da ötesinde hissetti. Ama başka
söyleyecek sözü, başka bir nedeni yoktu. Ne açıklayabilirdi ki?
Buradaydı çünkü o . "Neden gittin?"*

Stearns volta atmaya geri dönmeden önce ona ters ters baktı.

"Gitmeme izin var."

"Bunu biliyorum. İstedğin her Şeyi yapmaya iznin var.

*Ama bu soruyu yanıtlamıyor." Kingsley ona baktı, İngilizceyi bıraktı ve tekrar
Fransızca sordu. "Pourquoi?"*

"Bana bakıyordun."

*Kingsley bir keresinde annesinin İngilizce olarak söylediği,
sağduyu ve cesaretle ilgili bir cümle duymuştu. Ama nasıl
söylendiğini anlamamıştı. Fark etmezdi. O artık
sağduyulu ve yiğitlik umurunda değil. "Evet. Öyleydim."*

*"Neden sürekli bana bakıyorsun?" "Neden
umursuyorsun?"*

Stearns bir an cevap vermedi. Sonunda Kings- ley'nin gözleriyle buluştu. "Bilmiyorum. Ama ben biliyorum."

O anda kendisine bir milyon dolar teklif edilmiş olsaydı

Kingsley bu sözleri , "Para sende kalsın" diyecekti.

"Sınıfına geri dönmelisin," dedi Stearns, dikkatini tekrar

İncil'ine vererek.

Kingsley gözlerini devirdi. "Peder Robert'ın sana böyle

davranması seni rahatsız ediyor mu?" Kollarını göğsünde

kavuşturdu ve duvara yaslandı.

Stearns tekrar arkasını döndü. "Ne

gibi?"

Kingsley omuz silkti. "Bilmiyorum. Sınıfta bütün işi sen

yapıyorsun. Senden başka kimse sorulara cevap vermiyor. Sana

İncil'den ayetler ezberletti. Ezberden. Onları okumam. Sen

onun için gerçekleştir."

9780778314103_TS_REV.indd 68

12-08-30 8:51

PRENS

69

Stearns bir süre Kingsley'e baktıktan sonra volta atmaya devam etti ve İncil'ini yeniden açtı.

"Bana gösteri yaptırmıyor. Peder Robert yalandan nefret eder.

Burada kimse bana bir şey yaptıramaz."

"Fark ettim."

"Peki bu ne anlama geliyor?" Stearns elindeki

çelik gibi bakışlarını tekrar ona dikti. Bu bakıştaki bir şey Kingsley'nin cesaretinin kırılmasına neden oldu. Hızlı bir nefes aldı ve

ileride. Bu, şimdiye kadar yapmayı başardığı en uzun konuşmaydı.

Stearns'le o ilk korkunç günden beri . Onu çileden çıkarsa bile, en azından konuşmaya devam edecekti.

"Bu sadece... sınıflara istediğiniz gibi girip çıkabilirsiniz. Başka

kimse bunu yapamaz. Peder Henry hepimiz için gerekli olduğunu

söylemesine rağmen bizimle yemek odasında asla yemek

yemiyorsun. Sokağa çıkma yasağı senin için geçerli değil gibi

görünüyor. Neden?"

"Kurallar öğrencileri hizada ve güvende tutmak için tasarlanmıştır.

Babalar, sokağa çıkma yasağından sonra ayakta kalırsam bunun okuma yaptığım için olduğunu bilirler. Eğer dersten çıkarsam bunun nedeni kendimi meşgul edecek başka işlerim olmasıdır. Peder Aldo ile mutfakta yemek yiyorum çünkü Portekizce derslerim için tek zamanımız bu."

Kingsley başını salladı. "Hayır. Bu farklı. Dahası da var.

Burada özel muamele görüyorsun ve ben bunun nedenini

bilmek istiyorum."

"Bu özel bir muamele değil. Bana bir yetişkin gibi davranılıyor. Ve Ben bunu hak ettim. Sen de öyle davran Kingsley, belki sen de hak edersin."

Stearns onu geçip merdivenlerden aşağı inmeden önce son bir kez ona baktı.

Kingsley sınıfa dönmesi gerektiğini biliyordu. O istedi Stearns'ü takip etti ama içinden bir ses Stearns'ün söz kotasını doldurduğunu ve bugün Kingsley'e daha fazla söz vermeyeceğini söylüyordu. Belki yarın. Ya da ertesi gün. Beklemeye, izlemeye devam edecekti... . Kingsley onun Stearns'ü kızdırdığını söyleyebilirdi. İsteddiği tepki bu değildi ama hiç yoktan iyiydi.

9780778314103_TS_REV.indd 69

12-08-30 8:51 AM

70

TIFFANY REISZ

Stearns genellikle dünyada kendisinden başka kimse yokmuş gibi dolaşırdı. Onun derisinin altına girmek birinci adımdı. Yatağına girmek ise ikinci adımdı.

"King? Burada ne yapıyorsun?"

Kingsley omzunun üzerinden baktı ve Christian'ın koridordan geldiğini gördü. O ve Christian çok hızlı arkadaş olmuşlardı.

neredeyse varsayılan olarak son iki haftadır. Sadece iki tanesi

Saint Ignatius'ta kızlarla herhangi bir deneyimi olan beş çocuktan biriydi. Christian aynı zamanda pis bir mizah anlayışına ve okuldaki en kötü ağza sahipti, rahipler

etrafta değillerdi. O, Christian ve diğer birkaçı kız arkadaşları, oral seksleri, öfkeli erkek kardeşleri ve kıskanç erkek arkadaşlarıyla yaşıdıklarını anlattıklarında okuldaki bakireler onlara kıskançlıkla karışık hayranlık dolu bakışlar atıyorlardı.

Kingsley, Christian'ın gözlerinin içine bakmadan, "Stearns," dedi.

Stearns'ün kaybolduğu bakmaktan kendini alamıyordu. "Evet, beni de çok

kızdırıyor. Ama sen ne yapıyorsun?

bu konuda ne yapacaksın?"

"Ondan hoşlanmıyor musun?" Kingsley sonunda dikkatini

merdivenlerden ayırarak sordu.

"Tabii ki hayır. Bunda sevicecek ne var? Bütün rahiplerin toplamından daha zeki. Çocuklar o odaya girdiği anda altlarına sıçıyor. Hiçbirimizle konuşmuyor. Belki

"Dört yıl içinde ondan beş kelime duydum."

Kingsley bir gülümsemeyi bastırdı. Beş kelime mi? Daha yeni

Stearns ile tam beş dakika konuştum. Bu bir çeşit okul rekoru olmalı.

"Herkes ondan gibi davranıyor," dedi Kingsley. "Belki de bu

yüzden daha fazla konuşmuyor."

Christian yarı gülerek Kingsley'in omuzuna vurdu.

der. "Bu bir rol değil. Ondan korkuyoruz."

"Neden? O.." Kingsley doğru kelimeyi aradı. 9780778314103_TS_REV.indd 70

12-08-30 8:51

PRENS

71

Güvenli doğru değildi. Stearns hiç de güvenli görünmüyordu. "Mantıklı mı?"

"Kingsley..." Christian söze başladı ve bir nefes aldı. "Ben

Burada yeni olduğunu unutarak. Arkadaşınız Bay Pislik Stearns

hakkında bilmeniz gereken bir şey var."

"Quoi?" Kingsley sordu. "Ne?"

"Söylentiye göre son okulunda... birini öldürmüş." 9780778314103_TS_REV.indd 71

12-08-30 8:51

KUZEY

Şimdiki Zaman

Şehirden Søren'in kız kardeşinin New Hampshire'daki

evine yolculuk yaklaşık dört saat sürdü. Søren Ducati'sini

dışarı çıkarmak için her fırsatı değerlendirirdi.

Ama Kingsley onu açık yollara çıkmaya ikna etmeyi başardı.

Rolls-Royce'a onunla birlikte biniyordu. Konuşmaları gerekiyordu,

Kingsley ısrar etti. Plan yapmaları gerekiyordu. Gülümsemesinde şüpheli bir eğimle, Søren sonunda kabul etti. Kingsley çok iyi biliyordu ki

Søren kandırılmamıştı. Henüz konuşacak bir şeyleri yoktu. Henüz

hiçbir şey bilmiyorlardı. Kingsley sadece Rolls-Royce'unun

arkasında Søren'le yalnız kalmak istiyordu.

"Ona ne söyleyeceğiz?" Kingsley, Elizabeth'in evine

yaklaştıklarında sordu. "Neden burada olduğumuzu bilmek

isteyecektir." "Ona gerçeği söyleyeceğiz. Bir tehdit mektubu

aldın.

Lennox'tan postalanmış bir paket. Gözlerini, yüzünü

izleyeceğim. Neye ihanet ettiğini göreceğiz."

Søren karşı koltukta oturmuş, pencereden dışarı bakıyordu. Yol

boyunca çok az göz teması kurmuştu. Un-

Onun için her zamanki gibi. Søren yoğun göz temasından zevk

alıyor gibiydi. Birini tek bir bakışıyla okuyabilirdi -

9780778314103_TS_REV.indd 72

12-08-30 8:51

PRENS

73

güdüler, planları, ne istedikleri, kime güvendikleri... .

Gençken Kingsley bunun harika bir salon numarası olduğunu düşünmüştü. Yıllar sonra, Fransız hükümeti için her işin ustası olarak çalışırken, Søren'in

yetenek. İstismara uğrayan çocuklar genellikle olağanüstü yeteneklerle büyür.

karakteri yargılamak için zeki yetenekler. Bu bir değildi. Bir salon numarası değildi. Ölüm kalım meselesiydi, bir hayatta kalma becerisiydi. Ama Søren bugün ona bakmadı. Kingsley bunu bir iltifat olarak kabul etmeye karar verdi.

Rolls uzun ve dolambaçlı bir yola girdi.

Elizabeth'in evine. Søren Kings- ley'e bakmasa da, bu Kingsley'in

ona bakmasını engellemedi.

"Ben iyiyim, Kingsley," dedi, ona en ufak bir

Gözlerini tekrar pencereden dışarı çevirmeden önce bakışlarını.

Kingsley başıyla evi işaret etti. "Annen o evde tecavüze uğradı.

Baban tarafından tecavüze uğradı."

"Bu benim için yeni bir şey değil," dedi Søren, sesi eşitti.

"Aslında benim var olma sebebim de bu."

"O evde tecavüze uğradın. Birazdan kibarca sohbet edeceğimiz Elizabeth tarafından."

"Kingsley, iyi olduğumu söyledim."

"İyi olduğunu biliyorum. Sadece iyi olduğunu biliyorum.

İyi. bu yüzden bu dünyadaki tüm insanlar ve canavarlar arasında sadece sen beni korkutuyorsun."

"Bu bir yalan ve sen de bunu biliyorsun. Sen ve Eleanor dünyada benden korkmayan tek iki kişisiniz."

"Geceleri uyumanıza yardımcı olacaksa kendinize bunu söyleyin."

Søren sonunda ona baktı, doğrudan gözlerinin içine baktı.

"Yuh," dedi Søren ve Kingsley sadece gülebildi.

"Hayaletler olmasın lütfen." Kingsley ellerini kaldırdı. "O evde gereğinden fazla hayalet var."

"Ben onlardan biri değilim." Søren deri koltuğa yaslandı. 9780778314103_TS_REV.indd 73

12-08-30 8:51 AM

74

TIFFANY REISZ

"Elizabeth öyle. Hâlâ o eve musallat oluyor... ya da belki ev ona musallat oluyor."

"Ondan taşınmasını istedim. Hiçbirini kabul etmedi." Søren zarıfçe omuz silkti. Boynuna dokundu.

Kingsley'in nadiren tanık olduğu bir hareketle yakasını boğazına dayadı. Çoğu rahibin nadiren papaz elbisesi giydiğini biliyordu.

ailesini ziyaret ederken. Søren, diğer kız kardeşi Claire ve yeğeni Laila ile birlikteyken her zaman gündelik kıyafetler giyerdi. Ama Elizabeth'in yanında papaz kıyafetlerini ve yakasını takardı. Her zaman. Zırhının başka bir parçasıydı.

"Mazoşist olduğunu mu düşünüyorsun?" Kingsley gülümseyerek sordu. "Uygun,

Çünkü kardeşi bir sadist."

"Muhtemelen. Ya da belki de kendine kanıtlamak istediği bir şey

vardır. Babamızın kazanmadığını."

Kingsley kaşlarını kaldırdı, bacaklarını uzattı ve bileklerini çaprazlayarak Søren'in dizlerinin yanındaki koltuğa dayadı.

"Ya da..."

Søren ona ters ters baktı. "Yoksa ne olur?"

Otuz yıl önce derin bir kış gecesi, Søren vücudunu

Kingsley'gösterdikten sonra

ruhunun bir parçası. Kingsley'e kız kardeşi Elizabeth'ten, o gece, kendisi on bir yaşında bir çocukken ve o sadece on iki yaşındayken ona yaptıklarından bahsetmişti. Ve sonra, uzun bir aradan sonra, Søren Kingsley'e ertesi gece birlikte ne yaptıklarını anlatmış ve

Babaları onları suçüstü yakalayana kadar her gece. "Belki de

nostaljidir."

Søren buna daha da soğuk bir bakıştan bir şeyle cevap vermeye

tenezzül etmedi.

"Kıskançlığın bir sebep olarak mantıklı olacağını inkar edemezsiniz.

Kingsley bacaklarını koltuktan kaldırıp öne doğru oturarak Søren'in bakışlarına karşılık verdi.

"Kıskançlık mı? Gerçekten mi?"

"Bu kadar şüpheci davranma. O muhabiri Elizabeth'e
9780778314103_TS_REV.indd 74

12-08-30 8:51

PRENS

75

ona senin hakkında sorular sormak. Hiç tanımadığı yabancı bir kadın.

kardeşini araştırırken görmüş ve Elizabeth ne yapmış? Ona ikinizle ilgili her şeyi anlattı."

"Elizabeth beni korumaya çalışıyordu."

"Ya da övünüyordu."

"Senin için dua ediyorum, Kingsley."

Kingsley sırtıttı. "Daha çok dua et."

"Elizabeth değil. Çocukken aramızda olanlardan benden daha çok nefret ediyor."

"Nefret mi? Gerçekten mi? Eğlendiğini biliyorsun. O yaz birlikte oynadığınıza ne diyordun? Adem ve Havva gibi mi?"

Søren cevap vermeden önce korkunç bir an sessizliğe gömüldü. "Adem ve Havva gibi olduğumuzu söyledim... cehennemde."

Şoför kapıyı açtı ve Søren tek kelime etmeden arabadan indi.

Sessizlik içinde ön kapıya doğru yürüdüler. Kingsley kapıyı çalamadan ya da zili çalamadan kapı uçtu.

ve Elizabeth'in tonozlu fuayede durduğunu gördü. Kingsley onu son gördüğünde on yaş daha genç görünüyordu.

gerçek yaşından daha büyüktü. Kumral saçlar, menekşe gözler... Gerçek bir New England güzelliği. Ama bugün paniklemiş, çıldırmış ve korkudan yaşlanmış görünüyordu.

"Tanrı'ya şükür," diye nefes aldı. Aceleyle ileri atıldı kollarını Søren'in boynuna doladı. Kingsley gerildi ama Søren ona bir kardeş şefkatiyle sarıldı, başka bir şey yapmadı.

"Andrew seni aradı mı?"

Søren geri çekildi. "Hayır. Kimse bizi aramadı. Ne oldu?"

Bir elini kıvrıcık saçlarında gezdirdi. "Hatta düşündüm ki

"Polisi aramayı düşünmüyorum," dedi ve Kingsley'nin gözleri şaşkınlıkla açıldı. Elizabeth'in polisle de muhabirlerle olduğu kadar iyi bir ilişkisi vardı. Gerçi geçenlerde bir muhabiri Rolls'unun arkasında neredeyse bayılıta kadar becermişti. Ama bu iş içindi, zevk için değil. Şey... iş ve zevk.

9780778314103_TS_REV.indd 75

12-08-30 8:51 AM

76

TIFFANY REISZ

Elizabeth, Søren ve Kingsley arasında bir ileri bir geri baktı.

"Bana ne olduğunu anlat." Søren kelimeleri onun ağzından

Papazın sesi rahatlatıcıydı ama Kingsley bu sakinliğin altında belli belirsiz bir korku seziyordu.

Korku mu? Søren? Kingsley bugünü görecektik kadar

yaşayacağını hiç düşünmemişti.

"Sana göstereceğim. Benimle gel." Elizabeth sonunda fark etti

Kingsley. "Sen de Kingsley. Neden burada olduğunu bilmiyorum ama alabileceğim her yardımı alırım."

"Hizmet etmekten her zaman mutluluk duyarım. Ne de olsa biz

bir aileyiz... bir bakıma." Søren'e baktı, o da buna bir şey

demedi. Elizabeth kardeşinin Marie ile olan kısa ve trajik

evliliğini biliyordu.

Laure, Kingsley'in kız kardeşi. Laure'nin bu konuda ne düşündüğünü ne biliyor ne de umursuyordu ama bu evlilik, her ne kadar talihsiz olsa da, en azından Søren'e onun gibilerle arkadaşlık etmek için güvenli bir bahane vermişti.

"Bu aileye sahip çıkmak isteyip istemediğinizi bilmiyorum.

" dedi Elizabeth onları evin derinliklerine, ortadaki merdivene doğru götürürken. Basamakların tepesinde sola döndü ve onları doğu kanadına, çocuk odasına doğru yönlendirdi.

Kingsley gizlice Søren'in yüzünü izledi. Bu evin her odasında

çocukluğunun dehşet dolu anıları vardı. Annesi onu doğu

kanadının sonundaki küçük odasında doğurmuştu. Sırf iradesi

yüzünden, onu

Tamamen sessizlik içinde, Søren'in sadist babasının onun çığlıklarını duyma zevkini tatmasına izin vermek istemiyordu. Kütüphanede, Søren neredeyse kendini kaybetmişti.

Babası onu kız kardeşiyle birlikte şöminenin yanında yerde çiftleşirken bulduğunda hayatı değışmişti.

Elizabeth onları soldaki son odaya götürdü.

Søren'in çocukluk odası.

Kapıyı açtı ve odanın durumunun kendi adına konuşmasına izin verdi.

"Mon Dieu..." Kingsley nefes aldı ve ağzını kapattı.

9780778314103_TS_REV.indd 76

12-08-30 8:51

PRENS

77

Bu odada, on bir yaşındaki Marcus Stearns bir gece uykuya dalmış ve kendi kız kardeşinin içinde uyanmıştı.

yatakta, bekâretini bir tecavüz ve cinsel ilişki eyleminde kaybetmişti.

Ve şimdi birisi o yatağı ateşe vermiş ve yere kadar yakmıştı.

Duvarda küllerle yazılmış Kardeşini Sev sözleri vardı.

"Kingsley...?" Elizabeth fısıldadı.

"Kingsley biliyor. Söylediğim iki kişiden biri o." Kingsley içten içe irkilerek Elizabeth'in yüzüne baktı.

Søren başka bir sırdaşı olduğunu ağzından kaçırdı mı? Kardeşi gibi Elizabeth de tehlikeli derecede zekiydi. Kingsley, Søren'in kendi itiraflarını kastettiğini düşünmesi için dua etti.

Eğer rahip ağabeyinin cemaatinden bir kızı baştan çıkardığını öğrenirse... bunun için tüm dünya yanardı.

Elizabeth başını salladı. Søren sadece duvardaki yazılara baktı.

"Polisi aramadım," diye devam etti. "Onlara bizim hakkımızda açıklama yapmak istemedim, bunun ne anlama geldiğini. Ama kapılarda alarmlar var. Geceleri hep kuruyorum. Evin önünde, araba yolunda kameralarım bile var. Kimse gelmedi.

Polisi arayayım mı? Siz söylerseniz ararım."

Søren yavaşça başını salladı. "Hayır. Yapmamalısın. Bu onların ötesinde bir şey."

"O zaman ne-"

"Çık dışarı." Søren onunla yüzleştirdi ve bir elini omzuna koydu.

"Defol ve çocukları da yanına al, uzaklara. Avrupa'ya.

Asya. Avustralya. Yurtdışına gidin ve hareket halinde kalın. Şimdi git." "Neler oluyor? Bugün neden geldin? Buldum

Daha bu sabah böyle bir yatak. Çocukları bir arkadaşına gönderdim. Bütün gün ne yapacağıma karar vermeye çalıştım."

12-08-30 8:51 AM

78

TIFFANY REISZ

Søren bir zamanlar yatağının durduğu kül yığınınına baktı ve konuşmadı.

Kingsley onun yerine cevap verdi. "Postadan ikimizin okul

günlerinde çekilmiş bir fotoğrafını aldım. Fotoğraf

posta damgası buradan. Başka tanımlayıcı işaret yok. Sadece

bir okul fotoğrafı ama yine de tehdit edici."

Elizabeth kapıdan uzaklaştı ve arkasını dönmeden önce

koridorda birkaç adım yürüdü.

"Marcus, neler oluyor?" diye sordu, sesi alçak ve soğuktu.

Kingsley kaskatı kesildi. Kimse Søren'e doğduğu isim olan

Marcus'la hitap edemezdi... asla. Buna izin vermedi. Ve

elbette Elizabeth daha iyisini biliyordu, onun bu isimle

çağrılmaktan ne kadar nefret ettiğini biliyordu.

babasının da taşıdığı isim. Ya o kadar perişandı ki unutmuştu ya da o kadar öfkeliydi ki umursamıyordu.

Søren ona baktı ve nefes verdi. "Bilmiyorum, Elizabeth." "Bana

yalan söylüyorsun. Bana söylediğinden daha fazlasını

biliyorsun."

"Size söylediğimden daha fazlasını biliyorum. Ama yalan söylemiyorum. Bunun arkasında kimin olduğunu gerçekten bilmiyorum. Bize bildiğin her şeyi anlat."

Başını sallayarak onlara arkasını döndü. "Evet. Bu sabah .

Yataktan kalktım. Garip bir şey fark ettim

Evdeki koku. Takip ettim. Her odayı kontrol ettim. En son buna geldim. Buraya hiç girmemeye çalışıyorum. Bunu biliyorsun."

Kardeşi başıyla onayladı. Kingsley ne olacağını hayal etmek bile istemiyordu.

Søren bu odanın kapısında durduğunu hissetti. Bir film vampiri gibi eşikte durmuş, davet edilmeden geçememişti. Davet gelmedi.

"Kapıyı açtım. Yatağı ve duvardaki yazıları gördüm.

Neredeyse kusuyordum. Birileri bizi, biliyordu. Bilebilecek

birilerini bulmak için beynimi zorladım. Benim

9780778314103_TS_REV.indd 78

12-08-30 8:51

PRENS

79

Annemiz öldü. Babamız. Geriye kim kalıyor? O muhabire bizden bahsettim. Ama kesinlikle-"

"Suzanne'ı tanıyorum," dedi Søren. "Bunu yapmayacağı gibi

yapamaz da. Şu anda Irak'ta."

"İşte bu . Kingsley'nin bildiğini söylüyorsun." Elizabeth işaret etti

onun yolu. "Başka kim olabilir? Söylediğin iki kişiden biri

olduğunu söylemiştin. Diğeri kimdi?"

Søren'in çenesi neredeyse belli belirsiz sıkıştı. Ama Kingsley fark etti.

"Söyleyecek kimse yok."

"Bundan emin misin?" diye sordu. "Hayatım

üzerine bahse girerim."

"O zaman bu kadar." Ellerini yüzüne koymadan önce havaya

kaldırdı. "Sadece kim ya da neden olduğunu hayal

edemiyorum... Kingsley."

"Oui?"

"Bilirsin işte. Kimseye söyledin mi?"

Kingsley'nin ona tiksinti dolu bir bakış fırlatmamak için kendini tutması gerekiyordu. Fransız hükümeti için casusluk yapmıştı. Bir casus ve çok daha fazlası. Boş dedikodular onu-

O günlerde on kişi onu öldürdü. Ağzını dedikodu yapmaktan

başka işler için de kullanmayı biliyordu.

"Etrafta dolaşan bir dile sahip olmakla ünlüyüm,

ma chérie. Ama konuşmak için değil. Sırrınız benimle güvende. Söylediğim tek kişi otuz yıl önce öldü."

Elizabeth başını salladı ve nefes verdi. "Elbette. Çok özür dilerim. Panik yüzünden böyle konuşuyorum."

"Toparlan Elizabeth," diye emretti Søren. "Zaman kaybediyorsun."

bakarak hiçbir şey öğrenemeyiz. Kingsley ve ben neler olduğunu öğreneceğiz. Bir ay içinde beni ara. Geri dönmeyi güvenli olup olmadığını sana bildireceğim. Nereye gittiğini kimseye söyleme. Bana bile."

9780778314103_TS_REV.indd 79

12-08-30 8:51 AM

80

TIFFANY REISZ

Dönüp neredeyse evin diğer kanadına doğru koşmadan önce ikisine de bir süre daha baktı.

Kingsley yatak odasının kapısını tekrar açtı ve

katliam. Yataktan geriye hiçbir şey kalmamıştı. Failin sadece yatağı yakmayı nasıl başardığını bile kavrayamadı.

ve başka hiçbir şeye zarar vermedi. Böyle bir yangının evi yakıp

kül etmesi gerekirdi. Küller yerde. Küller

Duvara. Başka bir şey yok. Kardeşini

sev.

Neredeyse İncil'e benziyordu. Komşunu sev. Komşunu sev.

Tanrım. Bu ne anlama geliyordu? Bu bir emir miydi? Yoksa bir sig-

Doğa mı?

Sevgiler, Kardeşin.

Odanın geri kalanına dokunulmamıştı. Søren çocukken o küçük süslü masada oturur ve İngilizce pratiği yapardı. Sessiz bir intikam biçimi olarak annesi ona Dan dilini öğretmişti.

ama İngilizce bilmiyordu. Babası, beş yaşındaki piç oğlunun tek kelime İngilizce anlamadığını fark ettiğinde, Søren'in annesi Danimarka'ya geri gönderilmişti. Ve İngilizce dışında her dil evden kovulmuştu.

Kingsley bazen Søren'in dil öğrenme takıntısının kökeninde bu hareketin olup olmadığını merak ediyordu.

Masanın yanında bir kitaplık duruyordu. Üzerinde, deri ciltli güzel baskılar halinde çocuk edebiyatının pek çok klasığı vardı ve muhtemelen nane halleriyle küçük bir servet değerindeydiler. Nane

çünkü genç Marcus Stearns

kitapların kapaklarını hiç açmadı. İncil'i çocukken okumuştı. Shakespeare, Milton. George MacDonald ya da C.S. yok.

Lewis. Sadece Lewis Carroll'ın kitapları Søren'in dikkatini çekmişti.

hiç de değil. Carroll'ın genç Alice Liddell'e olan takıntısı ve genç Eleanor Schreiber'in

kitaplar, oldukça uygun görünüyordu.

Kitaplığın yanında 9780778314103_TS_REV.indd 80'e bakan pencere vardı.

12-08-30 8:51

PRENS

81

manikürlü çimlerle çevriliydi. Evin arka tarafını küçük bir ağaçlık alan çevreliyordu. Søren yıllar önce Kingsley'e

Elizabeth'le birlikte sık sık faaliyetlerini ev halkının meraklı gözlerinden uzakta, ormana taşırlardı.

İşte oradaydılar, sadece ormanda oynayan iki çocuk. Çok masum. Pastoral ve pastoral. Keşke hizmetçiler o ağaçların perdesi arkasında aralarında neler geçtiğini bilselerdi.

"Ağaçlar..." Kingsley pencereden çimenlere bakarak .

"Ne olmuş onlara?" Søren, eşiği geçip eski odasına girmeyi hâlâ kararlılıkla reddederek sordu.

"Odana her kim girdiyse ağaçlardan gelmiş." Kingsley pencerenin önünde durdu ve işaret etti. "Kapılardan girmiş olamaz. Elizabeth onları kilitli ve alarmlı tutuyor.

Pencereden girmiş olmalı. Kameralardan kaçmak için ormandan gelmiş olmalı. Başka mantıklı bir olasılık yok."

Kingsley tekrar Søren'e baktı. "Gidelim mi?"

Søren cevap vermedi. Eşikten geri adım attı.

salona girdi. Kingsley de onu merdivenlerden inip arka kapıdan çıkarken izledi. Çimenlikte sessizce yürüdüler.

Kingsley, "İstersen yalnız da bakabilirim," diye teklif etti.

"Buranın en sevdiğin yer olmadığını biliyorum."

"Geçmişte kaldı, Kingsley. Hepsi geçmişte kaldı. Elizabeth burada yaşamaya katlanabiliyorsa, ben de burada bir gün geçirmeye katlanabilirim."

"Buraya en son ne zaman geldin?"

"Babamın cenazesinde... yıllar

önce."

"Sonra odana mı gittin?"

"Evet. Babam ölmüştü. Uygun bir kutlama gibi göründü."

Søren'in eski yatak odasının penceresinin yanındaki ağaçların arasına girdiklerinde konuşmayı kestiler. Ormanın zemini yakın zamanda bozulmuş gibi görünüyordu ama Elizabeth'in iki oğlu

9780778314103_TS_REV.indd 81

12-08-30 8:51 AM

82

TIFFANY REISZ

Evde yaşayanlar tarafından mı yoksa fail tarafından mı yapıldığını söylemek mümkün değildi.

İki adam ormanda birkaç dakika dolaştı.

bir açıklığa gelene kadar. Kingsley toprakta küçük ayak izleri gördü. Büyük ihtimalle Andrew'un, Elizabeth'in on bir yaşındaki oğlu. Ayak izleri

sadece erkek çocuğa ya da çok genç

bir kadına aittir.

Kingsley ağaçlara baktı ve ormanın kokusunu içine çekti.

"Çam..." diye mırıldandı. Derin bir nefes alarak

Temiz, tatlı havayı bir kez daha ciğerlerine çekti. Gözlerini kapatarak yeniden on altı yaşına döndü. O gün ormanda korkmuştu, bugünkünden bile daha çok korkmuştu. Ve korkudan ormanın derinliklerine kaçardı. O zaman kaçmak için değil, ama

sadece beklentiyi arttırmak, kaçınılmaz olanı ertelemek için. Ve biraz yüz kurtarmak için. Bunun olmasını istemişti ama Søren'in ne kadar çok istediğini bilmesi için bir neden yoktu. Ama sonra...

yakalanmıştı. Boynundaki o demir tutuşu, boğazına dayanan parmakları hâlâ hissedebiliyordu. Sirtını ısırın sert orman zemini ve kulağındaki ağız.

"Kingsley, gerçekten."

Kingsley gülerek Søren'e baktı. "Kendime engel olamıyorum.

Anılar çok güçlü."

"Dene," dedi Søren, ama Kingsley onun dudaklarında bir gülümsemenin izini görebiliyordu.

"Bunu hiç düşünmüyor musun?" Kingsley sordu, büyük bir

Ona doğru yürürken bataklık toprakta çizme izleri vardı. "Okulda ormanda geçirdiğimiz o gece mi? O gün ikimizi de değiştirdi,

her şeyi değiştirdi."

"Bildiğiniz gibi bunu tartışmamızın bize bir faydası

olmayacak. Geçmiş geçmişte kalmalı."

Kingsley salladı onun Kafa. "Non. Bu geçmiş olacak kal içinde
9780778314103_TS_REV.indd 82

12-08-30 8:51

PRENS

83

istemediği sürece. Geçmişinizdeki bir şey orada kalmak istemiyor."

"Ne demek istiyorsun?"

"Elimdeki binlerce dosya arasından çalınan Eleanor'un dosyasıydı. Postayla gelen ikimizin bir fotoğrafıydı. Ve Elizabeth'in evine zorla girildi ve kirletildi. Eleanor, Elizabeth ve ben..."

hepimizin ortak noktası nedir?"

Søren yerdeki ayak izlerine baktı. Kingsley'in büyük çizme

izinin hemen yanında, yan yana dizilmiş çok daha küçük,

çıplak bir ayak izi vardı.

Søren oradan baktı ve gözlerini kapattı. Kingsley hiçbir şey

söylemedi ve dua etmesine izin verdi.

Søren yavaşça nefes verdi ve gözlerini açtı. "Ben."

12-08-30 8:51

GÜNEY

O gece ikinci kez Nora'nın çenesi yere çarptı ve orada kaldı.

"Wes."

"Nora?" "Ciddi

misin?" "Ne?"

"Misafirhanede kaldığınızı söylemiştiniz."

"Burası misafirhane."

"Connecticut'taki evimden daha büyük." "Bir sürü

misafirimiz var."

Nora çantasını antreye bıraktı ve etrafına bakındı. Misafirhane

ana eve hiç benzemiyordu ama kendi küçük tarzında daha az

büyük değildi. Kaba taştan dış cephe

birbiriyle uyumlu ve rahat, pelüş taba rengi ve siyah mobilyalarla dolu zarif bir iç mekânı maskeliyordu. Nora iki tane saydı

katlıydı, ancak altlarında bir bodrum katının gizlendiğini

hissediyordu. Oturma odasının bir duvarının tamamı tavana

kadar yükselen büyük bir taş şömineden oluşuyordu.

12-08-30 8:51

PRENS

85

"Sana söylesem bile bana inanmazsın." "Yine de söyle."

"Bunlar eski köle odaları. Belli ki yenilenmiş." Nora'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ciddi misin sen?"

Başını salladı. "Kentucky köle sahibi bir eyaletti. İç Savaş sırasında ayrılmadık, dolayısıyla Özgürlük Bildirgesi aslında bizim için geçerli değildi."

"Bana gerçek köle odalarında yaşadığınızı mı söylüyorsunuz?"

Bu evde gerçek köleler mi yaşıyordu?"

Wesley yüzünü buruşturdu. "Şey... eğer buna yaşamak denebilirse." Nora etrafına bakındı ve başını sallayarak onayladı. "Tuhaf." "Gel hadi. Sana odanı göstereyim."

"Köle odası mı?" "Muhtemelen."

"Beni dövüp adımı değiştirecek misin?"

Toby'ye?"

"Ne kadar , Nora?"

"Tek kadın arkadaşım Haitili, Wes. İzlemeyi severiz

Köklerimizi birleştirelim ve biri Toby dediğinde votkamızı yudumlayalım." "İşte bu kadar. Motel 6 zamanı."

Nora gülerek kollarını tekrar Wesley'e doladı ve onu kucakladı.

Bunu yapmaktan vazgeçecek gibi görünmüyordu.

Onun gerçekliği onu hâlâ şok ediyordu. Aralarında on beş ay vardı ve aniden... işte tam karşısındaydı. Kollarının arasındaydı. Yirmi yaşındaki güzel vücudunun tamamı bir metreydi. Nora onun omzuna yaslanarak iç çekti ve onun sıcaklığının tadını çıkardı.

onun kokusu.

"Yaz..." diye fısıldadı derin derin içine çekerken. "Yaz gibi

kokuyorsun. Bunu sana hiç söylemiş miydim?"

Wesley kıkırdadı ve göğsü bu sesle titrediğinde Nora gülümsedi.

*"Sen var. Sen söyledi Ben o ve önce gece I kaldı
at sizin 9780778314103_TS_REV.indd 85*

12-08-30 8:51 AM

86

TIFFANY REISZ

Ev. Arka verandada havayı kokluyordun. Sen

koktuğunu söyledi..."

Nora başını kaldırıp ona baktı.

"Søren." Wesley başını salladı.

"Evet. Şu adam."

"Onunla tanıştın. Sonunda. Ne düşündün?" Nora çekildi ve

kanepenin arkasına oturdu.

"Bence çok uzun."

Bacaklarını bileklerinden çaprazladı ve gülümsedi. "Bana gerçeği söyleyebilirsin. Hakkında söyleyebileceğiniz hiçbir kötü şey yok.

duymadığım, düşünmediğim ve muhtemelen yüzüne söylemediğim bir şey kalmayacak."

"İyi o zaman. Bence o bir pislik. Kibirli ve soğuk biri ve senin gerçekten onun malı olduğuna inanıyor. Bunu anlıyorsun, değil mi? Siz sapık tiplerin mülk oyunu oynamayı sevdiğinizi biliyorum.

"O benim kölem. "O benim evcil hayvanım. Öyle değil. Size sahip olduğunu sanıyor. Yüz elli yıl önce, gerçek bir köle mahallesiyken bu evde kalıyordunuz ve canı ne zaman isterse size tecavüz ediyor ve sizi kırbaçlıyordu."

"Muhtemelen." etmedi, edemedi. "İyi ki yirminci yüzyıldayız, değil mi?"

"Yirmi birinci."

"O kötü bir insan değil. Kötü biri değil. Aslında o dünyadaki en iyi adam, bunu söylediğimde kimse bana inanmıyor."

Wesley yavaşça nefes verdi. Nora başını eğdi ve gülümsedi ona baktı. Gülümsemesini görüp görmediğinden emin değildi ve umurunda da değildi. Ona gülümsemeden bakamıyordu. Yüzü o kadar tatlı ve yakışıklıydı ki. O tatlı gözler. O lanet olası çok uzun saçları, gardını indirdiği anda kesecekti.

Wesley sonunda, "Onun hakkında iyi bir şey söyleyeceğim," dedi. "Benimle gelmene izin verdi."

Nora yutkundu. "Bana izin vermek yoktu. Wes, sadece

9780778314103_TS_REV.indd 86

12-08-30 8:51

PRENS

87

Bana yüz metre mesafede olduğunu düşündüm... Bu dünyada ya da öbür dünyada hiçbir ordu sana ulaşmamı engelleyemezdi."

Onun gözleriyle karşılaştı ve şaşkınlığı gördü. Şaşkınlık kısa sürede başka bir şeye dönüştü.

Wesley bir adım öne çıktı. Sonra bir tane daha. Nora üçüncü adımı atmasını sağladı. Ayağa kalktı ve ona doğru uzandı.

ve bir kez daha onun kollarındaydı. Ama bu sefer kimse

Dudakları onunkilere çarpınca onları durdurdu. Tadı yaz gibiydi ve dokunuşu vücudunu güneş gibi yakıyordu.

Adamın dili öyle bir çekingенlikle kızın dilini aradı ki

neredeyse kıkırdayacaktı. Zavallı çocuk. Ona ne kadar

verebileceğı, onun kendisinden ne kadar alabileceğı hakkında

hiçbir fikri yoktu. Ellerini kazarak

Wesley'nin çok uzun saçlarının arasına girerek onları birbirine daha da yaklaştırdı, ağzına doğru iç çekti ve Wesley ipucunu anladığında sessizce sevindi. Elleri kızın sırtından aşağı kaydı ve poposunu nazikçe kavradı. Dokunuşundaki samimiyet derinlerde bir yerde yankılandı.

onu. Bir parçası bunu özlemişti... her ne , bu

Ondaki bu titizlik, ellerinde, dudaklarında hissettiğı bu saygı. Ona karşı dikkatliydi. Hepsi bu. Sanki onu kırmaktan korkuyormuş gibi ona dokunuyordu.

Onu kırmak ya da onun tarafından kırılmak istemeyen bir

erkekle hiç birlikte olmamıştı.

Buna alışmak biraz zaman alacaktır.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı Wesley onun kulağına. "I

andan beri seni düşünmekten vazgeçmedim." Ellerini kızın saçlarına

doladı ve onu göğsüne bastırdı.

Tamam, buna zaten alışkındı.

"Ben de seni özledim. Buna inanmayacağını biliyorum ama

seni her gün özledim. I..." Nora Wesley'e tutundu.

Sanki hayatı buna bağılmış gibi ve o anda bağlı olabileceğini düşündü. "Søren'i seviyorum. Sana yalan söylemeyeceğim. Ne olduğunu anlamıyorsun
9780778314103_TS_REV.indd 87

12-08-30 8:51 AM

88

TIFFANY REISZ

var ve bu iyi. Çok az insan sever. Ama ben seninleyken... Wesley, ben seninleyken olduğum kişiyi seviyordum.

Beni farklı bir insan yaptın, daha iyi bir insan. Sonra sen gittin ve Nora da gitti. Seni özledim, evet. Hem de çok. Ama seninle olduğum kişiyi de aynı derecede özledim."

Wesley onun başının üstünü öptü. Onu omuzlarından tutarak aşağı doğru baktı.

"Sadece bir tane Nora Sutherlin var; zeki, komik, tatlı,

Yazmayı, beni ve günde iki kez kestirmeyi önemseyen, penguen pijamalı aptal koşturan Nora Sutherlin.

Benimle birlikte olduğun Nora gerçek Nora'ydı, gerçek Nora.

Sadist Nora değil. Rezil Nora değil. Sadece... benim Nora'm.

Eğer bu hafta başka bir şey yapmazsam, seni bu konuda ikna edeceğim."

"İyi şanslar." Gözyaşlarının arasından ona gülümsedi.

"Bu çok ikna edici olacak."

"O zaman hemen başlasam iyi olur."

"Biraz geç oldu. Yatma vakti,

ufaklık."

Wesley onun yüzünüün yan tarafını kavradı ve başparmağıyla yanağındaki bir damla yaşı .

"Haklısın. Geç oldu." Adamın eli kadının yüzünden boynuna ve oradan da beline doğru ilerledi. Parmakları bir an tereddüt ettikten sonra tişörtünün kumaşına gömüldü ve onu yukarı çekmeye başladı. "Hadi yatağa gidelim."

Nora şok içinde nefes aldı ve neredeyse öksürüyordu.

"Gerçekten mi?" Wesley başını salladı ve sırtıttı.

"Gerçekten. Ciddiyim. Ve buna inanmanı istiyorum, çünkü

Seninle küçük bir işbirliği yapmadan bunu senden çıkaramayacağım."

"Ah, evet. Özür dilerim." Nora kollarını kaldırdı ve

Wesley'nin gömleğini çıkarmasına izin verdi. Oturma odasında onun önünde durdu.

kot pantolonu ve siyah sütyeniyle odadaydı. Araba

kullanmaktan kirlenmiş, bitkin ve ağrılı hissediyordu... ve o

kadar tahrik olmuştu ki 9780778314103_TS_REV.indd 88

12-08-30 8:51

PRENS

Düzgün görebiliyordu. Uzanarak Wesley'nin buruşuk Fransız mavisini oxford gömleğinin üst düğmesini açtı. "Bilirsin işte, Bu rengi sende hep sevmişimdir. Bunu sana hiç söyledim mi bilmiyorum." "Bir keresinde söylemiştin," dedi ellerini aşağı yukarı gezdirerek.

kolları. Aniden çıplak kalan tenindeki parmak uçları tüm vücudunu ürpertti. "İki yıl önce. İşte bu yüzden

."

"Sırf benim için giymek üzere Fransız mavisini bir gömlek mi aldın? Beni bir daha görüp görmeyeceğini bile bilmeden?"

"Hayır." Wesley başını eğdi ve onu dudaklarından çabucak öptü. "Onlardan beş tane aldım."

Nora konuşmadı. Tüm gücünü kaybetmişti. Tek yapabildiği düğmeleri açmaya devam etmekte. Her açık düğmeyle bir düğmeye bastı.

Gömleğinin birazını daha omuzlarından çıkardı, ta ki kollarından aşağı inip yere düşene kadar.

"Orada senin üzerinde olduğundan daha iyi görünüyor," dedi.

"Bence tüm kıyafetlerin yerde harika görünecek." Nora onun çıplak omzunu öptü. "Hadi gidip öğrenelim."

Onun elini tuttu ve sürüklemeye başladı.

merdivenlerden. Ama adam onu kendine doğru çekti ve kollarının arasına aldı.

"Şaka yapıyor olmalısın Wes. Ben ondan çok daha ağırım.

Bakıyorum."

"Evet, öyle. Ne var bunda?" diye sordu onu merdivenlere götürürken.

"Kas. Saf kas. Ve oldukça büyük bir kış."

"Mükemmel kış." Garip bir şekilde tokatladı ve Nora lüks, çıkmekte olan bir mutlulukla kıkırdadı.

"Gerçekten beni merdivenlerden yukarı mı taşıyacaksın? Bu Rüzgar Gibi Geçti'ye göre. "

"Hiç ." Wesley halı kaplı geniş merdivenleri tırmandı.

9780778314103_TS_REV.indd 89

12-08-30 8:51 AM

90

TIFFANY REISZ

"Bu bir klasik," diye azarladı. "İç Savaş şeyleri. Büyük elbiseler. Abartılı oyunculuk. Rızaya dayalı olmayan ateşli seks."

"Ayrıca dört saat süreceksin. Yapacak işlerim var."

Merdivenlerin başına olaysız bir şekilde vardılar. "Güney hakkında gelmiş geçmiş en efsanevi filmi izlemekten önemli ne işin var?"

Çekildi mi?" Wesley ayağıyla yatak odasının kapısını iterek açarken Nora sordu.

Onu kırmızı-beyaz çarşaflarla kaplı yatağa yarı yatırdı, yarı fırlattı ve Nora yorganın içine gömüldü.

Wesley onun gözlerine baktı ve bir elini saçlarının arasına soktu. "Bu gece seninle sevişmem gerekiyor."

Bu sözler karşısında Nora'nın elleri bir an için uyuştı. Nora'nın elleri

*Gözlerindeki bakışla birleşen tatlılık bir dalga gibi üzerine
çöktü.*

"İyi bahane." Avuçlarını adamın çıplak omuzlarında gezdirdi.

O kadar güzel kolları, o kadar genç ve esnek bir teni vardı ki.

Bir an için otuz dört yaşındaki halinden utandığını hissetti.

yaşlı bir beden.

Parmaklarını uzun, koyu sarı saçlarında gezdirirken "Ne?" diye

sordu. "Neyin var?"

"Saçın."

*Wesley sırtarak başını salladı. "Yarın kestireceğim. Yemin
ederim."*

"Güzel. Ama o kadar da değil. Senin tek bir gri saçın bile yok."

Wesley gözlerini devirdi. "Senin de yok, Nora."

*"Evet ve bu şekilde kalması için her altı haftada bir üç yüz dolar
ödüyorum."*

Bir an için gülümsemesi duraksadı. "Seni tanı mıyordum-

saçını kestim."

Omuz silkti. ". Ticari marka siyah saç. İtiraf etmek istediğimden daha gri olan siyah saçlar değil. Otuz dört yaşımdayım. Bunu biliyorsun, değil mi?" 9780778314103_TS_REV.indd 90

12-08-30 8:51

PRENS

91

"Elbette biliyorum. Yaş farkımız umurumda değil.

Ben sadece... Saçını boyadığını bilmiyordum, hepsi bu. Bir dahaki sefere kızıl yapabilir misin? Kırmızıya karşı zaafım var."

Nora sırıttı. "Takas etmeye ne dersin? Ben sarı saçlı olurum, sen de siyah olursun."

"Gözlerimdeki kahverengiyi ortaya çıkarır mı?" diye sordu ve şakacı bir şekilde kirpiklerini kırıştırdı.

"Yapma bunu," diye alay etti. "Nöbet geçiriyor gibi görünüyorsun."

"Ah, ." Wesley'nin kirpikleri yeniden kendine gelmeye başladı.

"Nerede kalmıştık? Sanırım birbirimizle konuşmayı özledik.

Diğerleri o kadar çok ki... bilirsiniz işte. Konuşmuyoruz."

"Bunu bu gece yapmak zorunda değiliz. Yorulduysan ya da konuşmak istiyorsan... Seni bırakmıyorum. Ben buradayım. Seninleyim.

Babanın benden nefret etmesi umurumda değil. En iyiler tarafından nefret edildim. Bunu kaldırabilirim."

"Hayır. Bunu yapmak istiyorum. Seni Yorke'ta gördüğüm günden beri bunu yapmak istiyorum."

Nora dudaklarını onun boğazının çukuruna bastırdı.

"Tamam. Bunu yapabiliriz. Eğer iki yıldır bekliyorsanız..."

"İki yıl mı? Ben yirmi yıldır bekliyordum." Wesley ona mahcup bir şekilde sırtıttı.

O gece üçüncü kez Nora'nın gözleri şaşkınlıktan kocaman oldu ve ağzı açık kaldı.

Yatağa doğru geri itildi ve oturur pozisyona geçti.

"Nora...ne?"

"Wesley? Hâlâ bakire misin?"

9780778314103_TS_REV.indd 91

12-08-30 8:51

KUZEY

Geçmiş

Maine'den. Kingsley Maine'den nefret ederdi.

Havasından, insanlarından, hiçbir şeyin olmamasından...

hiçbir şeyin olmamasından. Yaşamaya değer herhangi bir

şey. Nefret ediyordu. Nefret ediyordu. Orayla ilgili

kurtarıcı hiçbir şey bulamıyordu.

Peki neden son zamanlarda gülümsemeden duramıyordu?

O yıl bahar erken geldi. Karlar erimeye başladı ve

orman tabanının kahverengi ve yeşilleri dayanıklılıklarını bir kez daha kanıtladı. Bir hafta süren kış mevsiminin ardından bahar ateşi okulu vurdu ve kırk yedi öğrencinin tamamı

beyzbol ve futbol topalarını da yanlarında getirerek düz bir alana döküldü.

Futbol topu mu? Kingsley gözlerini devirdi. Bunları gösterecekti

aptal Amerikalı çocuklar gerçek futbol. Yatakhanedeki yatağının altından futbol topunu çıkardı ve çimenliğe götürdü. Diğer çocuklar frizbi ve Amerikan futbol topalarını birbirlerine atarken

Kingsley tek başına kenarda durdu ve dizleriyle topa hokkabazlık yapmaya başladı. Eğlenmek için bacak değiştiriyor, dizden bileğe, soldan sağa ve sonra tekrar geri dönüyordu. Birkaç dakika geçmesine rağmen top durmayınca, 9780778314103_TS_REV.indd 92

12-08-30 8:51

PRENS

93

yere düşmemişti, bir izleyici kitlesi edinmeye başladı. Öğrenci

arkadaşlarından oluşan izleyici kitlesi onunla dalga geçmeye, onu

azarlamaya başladı.

konsantrasyonunu bozmaya çalışıyorlardı. Ama Kingsley

Bunu yapabilirdi, bir keresinde bu numarayı bir saatten fazla yapmıştı. Nedense futbol topuyla hokkabazlık yaparken daha iyi düşünüyordu.

Zihni berraklaştı ve endişelendiğı her şey dağıldı.

Anne ve babası ölmüş, büyükanne ve büyükbabası yaşlı ve

Onun için endişelenen kız kardeşi Marie-Laure, Paris'te çabalayan bir balerindi. Ona sürekli mektuplar yazıyordu, gözyaşlarıyla dolu mektupları okumaya dayanamıyordu. Kederi, aresizliğı... Onu bir daha göremezse delireceğıne yemin ediyordu.

Yakında. Neredeyse ona inanacaktı.

*Ancak futbol topuyla baş başa kaldığında, o ve diğerk herkes
ortadan kayboldu.*

Neredeyse herkes.

Bir yüz Kingsley'in aklından çıkmayı reddediyordu. Biri

*Göz ucuyla fark ettiğı sinir bozucu yakışıklı yüz, diğerk
Çocuklarla birlikte onu da izliyordu.*

okulda. Diğerklerinin aksine Stearns ona bağırmamış ya da dikkatini dağıtacak bir şey yapmamıştı. Ama sadece gözleri, o basit bakışları bile Kingsley'nin neredeyse topu düşürmesine neden oluyordu.

Sol diz. Sağ diz. Sağ diz. Sol diz. Kingsley

zıplamaya devam etti, nefes almaya devam etti.

Sadece seyirciden bir "ohhh" koparmak ve belki de

Stearns'ü biraz etkileyen Kingsley topu havaya fırlattı ve kafasının üstünden sektirerek dizine geri gönderdi.

Tekrar yukarı kaldırdı ve tekrar dizine göndermeden önce bir saniye ensesinde dinlenmesine izin verdi.

Sağ diz. Sağ diz. Sol diz. Sol ayak bileği. Sağ diz. "Peki gerçekten futbol oynayabiliyor musun, King?" Christian sordu. "Yoksa bütün gün toplarınla mı oynuyorsun?"

Kingsley ayrıntıya girmeden, "Oynayabilirim," dedi. Oynamaktan daha fazlasını yapabilirdi. Paristeyken 9780778314103_TS_REV.indd 93'ün en iyisiydi.

12-08-30 8:51 AM

94

TIFFANY REISZ

Okul. Paris Saint- Germain Futbol Kulübü tarafından çoktan izlenmişti ve reşit olur olmaz onlara katılmaya niyetliydi. Ama bu kazadan önceydi.

Maine'de. "Sorun şu ki, burada başka kimse bana karşı oynayamaz." "Kusura bakmayın. Hepimiz Amerikalıyız," diye dalga geçti Christian. "Biz oynarız gerçek futbol."

Kingsley güldü. Sol ayak bileği. Sağ ayak bileği. "Yapmalısın üzgün ol. Bir keresinde tüm takım beni kaleden uzak tutmaya çalışıyordu. Yine de başardım."

"Gerçekten mi?" Derek talep etti. "Bütün bir takım mı?"

Kingsley sırtarak, "Öyle hissettim," dedi. "Ama bu ne

Önemli mi? Hiçbiriniz nasıl oynanacağını bilmiyorsunuz. Bu yüzden sadece kendimle oynayacağım." Christian'a göz kırptı ve birkaç dakika boyunca

Mastürbasyon şakalarından başka bir şey yoktu.

Sağ diz. Sağ diz. Sağ diz. Sol diz. Oohs. Ahhs.

Alay. Gülüşmeler.

"Nasıl oynanacağını biliyorum."

Bunu izleyen sessizliğin şokuyla Kingsley topu düşürdü.

Toplanan yirmi öğrenci hep birlikte başlarını Stearns'e

doğru çevirdi.

"Futbol oynayabilir misin?" Kingsley futbol topunu aldı

yerden. Stearns'ün sözleri herkesi öylesine şaşkına çevirmişti ki, tek bir kişi bile Kingsley'in yere düşmesiyle dalga geçmedi.

Yaklaşık on dakikalık bir hokkabazlıktan sonra topa vuruyor.

"İngiltere'de okula gittim." Stearns ceketini çıkardı ve kollarını sıvamaya başladı.

Kingsley sadece ona, manşetini her çevirişinde yavaşça açtığı

kollarına bakabildi.

"Ama... sen piyano çalıyorsun." Kingsley ne anlama geldiğini bilmiyordu, sadece bir müzisyenin aynı zamanda sporcu olamayacağını varsaymıştı.

9780778314103_TS_REV.indd 94

12-08-30 8:51

PRENS

95

Stearns cevap vermedi. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

ve bekledi. Herkes sessiz kaldı. Kingsley havadaki gerginliği ve bekleyişi hissedebiliyordu. Bilmiyordu.

ne söyleyeceğini, ne yapacağını bilemiyordu. Stearns bir kaşını kaldırdı ve çelik grisi gözlerinde Kingsley daha önce görmediği bir şey fark etti -eğlence. Stearns sadece nasıl konuşacağını bilmekle kalmıyordu.

Kingsley'i rahatsız ediyordu ama o da bundan zevk alıyordu. Bu eğlence Kingsley'i kızdırdı. Bu onu kızdırmanın da ötesinde çok sinirlendirmişti. Kingsley'i rahatsız etmekten zevk alan bu adam kimdi?

insanları rahatsız mı ediyordu? Ne tür bir sadistti?

Stearns sarışın kaşını bir milimetre daha yukarı kaldırdı.

Mükemmel dudaklarının kenarında bir gülümseme belirdi.

"İngiltere'de okul, öyle mi? " diye sordu Kingsley.

"Oui," dedi Stearns. Kaşı daha da yukarı kalktı. Gülümseme tüm ağızına yayıldı.

"Bu senin gösterişli aksanını açıklar."

Kalabalıktan bir nefes sesi yükseldi. Kingsley, Stearns'e cevap veren ilk öğrenci olması gerektiğini fark etti. Belki de Stearns kimseyle konuşmuyor gibi görüldüğü içindir.

"Ve biz kimiz ki gösterişli aksanlardan bahsediyoruz?" Stearns abartılı bir sahte Fransız aksanı kullanarak sordu. Aksan tıpkı Kingsley'in doğal konuşma tarzına benziyordu. Fransız aksanı olmadan İngilizce konuşabiliyordu ama bu onu rahatsız ediyordu, bu yüzden nadiren denemeye zahmet ediyordu.

Özellikle de

Kızlar onun Fransız aksanına bayılırdı. Stearns'ün onun cazibesine karşı bağışkılığı olması çok kötü.

"Très bien," dedi Kingsley. "Konuştuğun kadar iyi çalabiliyor musun?" "Bunu öğrenebiliriz. Topu bırak." Stearns bir adım attı-Koğuş.

"Sahamız yok." "Bir tane uydurun."

9780778314103_TS_REV.indd 95

12-08-30 8:51 AM

96

TIFFANY REISZ

Kingsley etrafına bakındı. Gerçekten bir tarlaya ihtiyaçları yoktu, çünkü takımları bile yoktu. İki oyuncu ile tek ihtiyaçları olan şey bir goldü.

"Ağaçlar..." Kingsley başıyla iki ağacı işaret etti.

sahanın sonuna kadar. "Hedefimiz bu. Ben gol atmaya çalışacağım. Sen de beni durdurmaya çalışacaksın." "Bütün takım üzerinizdeyken gol attığınızı söylediniz. Şüphesiz

sadece bana karşı gol atabilirsin."

"Bien sûr." Elbette yapabilirdi. Hücum onun uzmanlık alanıydı.

"O zaman topu bırak." Stearns bir adım daha öne çıktı.

Toplanan öğrenciler bir adım geri çekildi.

Kingsley bunun inanamıyordu. Bütün okul şaşkın bir sessizlik içinde olanları izliyordu.

Topu düşürdü.

Kingsley ilk başta dolandırıldığından korktu. Stearns kılını bile kıpırdatmadı, sadece ona baktı. Kingsley topa vurmaya hazırlanmak için sol ayağını kaldırdı.

Stearns ondan önce davrandı.

Top sahanın diğer tarafına doğru süzüldü ve Kingsley içgüdüsel olarak ve eğitim gereği topun peşinden gitti. Stearns hemen onun yanında, topun yanında kaldı. Kingsley bu maçın kilit olacağını düşündü. Ne kadar uzun ya da korkutucu olursa olsun hiçbir piyanist ona rakip olamayacaktı. Ama Stearns daha uzun bacaklara, konsantrasyona ve inanılmaz bir atletik yeteneğe . Omuz omuza sahada koştular.

Kingsley tam topun kontrolünü ele geçirdiğini düşündüğü anda Stearns ayağıyla vuruyor ve topa tekrar sahip oluyordu. Kingsley daha önce hiç bu kadar agresif biriyle oynamamıştı - agresif

ve sakin. Korkunç bir kombinasyon. Dehşet verici ama aynı zamanda

komikti. Stearns'e daha önce hiç bu kadar yakın olmamıştı. Nefes alışını duyabiliyordu - yüksek sesle ama yavaş. Kokusunu alabiliyordu.

Teninin kokusu, sıcağa karışmış kış kokusu. Ortasında

böyle a kısır voleybol için ve Top, Orada oldu Hayır Sebep
Kings- 9780778314103_TS_REV.indd 96

12-08-30 8:51

PRENS

97

ley, Stearns'ün soluk sarı saçlarına rağmen alışılmadık derecede koyu kirpikleri olduğunu fark etmeliydi. Ama o fark etti. Her şeyi fark etti.

Hedef olarak belirledikleri iki ağaca yaklaştılar. Kings- ley ayağını dışarı attı, topu geri aldı ve tek bir hamleyle

Gant tekmesi ağaçlara doğru uçmasına izin verdi. Artık onu durdurmak imkansızdı. Gülümsemeye başladı.

Ama Stearns yüksek vitesa geçti. Onun uzun bacakları

Topun yüksek ve kavisli uçuşunu, ellerini uzatarak, ağaçların arasından geçemeden yakaladı.

Toplanan kalabalık etkilenmiş kahkahalara boğuldu ve

Şerefe. Kingsley sadece bir elinde topu tutan ve sessizce gülümseyen Stearns'e bakabildi.

"Hem kaleci hem defans oyuncusu olamazsın." Kingsley ona ters ters baktı.

"Neden olmasın? Hiçbir kural koymadınız. Sadece isim verdin ve bana topu oraya götürmeni engellememi söyledi. Tamamdır."

"Bu hiç adil değil."

"O zaman tekrar yaparız."

Stearns topu düşürdü ve önce ayak bileğine sonra da dizine çarptı.

Sağ ayak. Sağ ayak. Sağ ayak bileği. Sağ ayak.

Kingsley hiçbir şey söylemedi, sadece izledi. Stearns sadece futbol topunu kullanmakta iyi değildi, Kingsley'nin kendisi kadar iyiydi.

"Hayır," dedi. "Artık oynamak istemiyorum."

"Sayıyı kaybettiğiniz için mi?" Stearns topu tekrar havaya atıp tek eliyle yakalayarak sordu. Her hareket

Yaptığı şey göz kamaştırmak için tasarlanmış gibiydi.

ness of it. Kingsley futbol sahasında sihir yapabilirdi ama her sayı için kışını yırtması gerekiyordu. Stearns neredeyse hiç ter dökmemişti.

12-08-30 8:51 AM

98

TIFFANY REISZ

"Çünkü bir anlamı yok. Nasıl istersen öyle oynayacaksın ve ben ne yaparsam yapayım kazanacaksın."

"Muhtemelen. Ama kuralları siz koyarsanız, ben de onlara uyarım."

Kingsley başını salladı, topu havada kaptı ve yatakhaneye doğru yürümeye başladı.

"Yeni kural, yenecek başka birini bul."

Kingsley sahadan ayrılırken tüm gözler onun üzerindeydi. Ama o onları umursamadı. Tek umursadığı Stearns'ün onu izliyor olmasıydı. Kingsley öfke nereden kaynaklandığını bile bilmiyordu. Stearns haklıydı. Kingsley

herhangi bir kural koymadı. Ama yine de Stearns onu çileden çıkarıyordu. O mükemmeldi. Kingsley daha akıllı, daha yakışıklı biriyle hiç tanışmamıştı,

daha yetenekli... . Gerçek dışı görünüyordu, bir melek ya da

bir tür efsanevi yaratık. Kingsley bunun için Stearns'ten nefret ediyordu, güzelliği, mükemmelliği için... ondan nefret ediyordu, onu arzuluyordu, acı çekiyordu

onun için bir . Sahadaki öfke.

Kingsley yatakhaneye varıp yatağına yığıldığında, hiç de öfke duymadığını fark etti. Hayal kırıklığıydı.

Dakikalar geçtikçe hayal kırıklığı daha da arttı ve Kings-

ley yatakhanenin tavanına bakıp sıvadaki çatlakları sayarken tüm senaryoyu zihninde tekrar tekrar canlandırdı. Sonunda Stearns'e yaklaşmak için eline bir fırsat geçmiş olabilirdi. Ne de olsa Stearns rahipler dışında kimseyle konuşmaz, diğer öğrencilerle arkadaşlık etmezdi. Nadiren de olsa, cesur ruh önce onunla konuşmadıkça bir sınıf arkadaşıyla konuşmazdı. Ve burada Stearns futbol oynamak için gönüllü olarak ona katılmıştı. Ve Kingsley bunu mahvetmişti.

"İyisin."

Kingsley başını sesin kaynağına doğru çevirdi. Stearns odanın kapısında duruyordu.

Kingsley omuz silkerek tekrar tavana baktı. Kalbi göğsünde çarpıyor, nefesi hızlanıyordu. Nedenlerini düşünmemek için kendini zorladı.

9780778314103_TS_REV.indd 98

12-08-30 8:51

PRENS

99

"Sen de öylesin. İngiltere'de çok mu oynadın?"

Stearns odaya girdi ve Kings- ley'nin yatağına doğru geldi.

"Ama uzun oynamadım. O okuldan ayrıldığımda on yaşımdaydım."

Kingsley inleyerek doğruldu ve bacak bacak üstüne attı. "Bu

Herkesin senden neden nefret ettiğini biliyorsun. Çünkü sen çok lanet

Mükemmel. Yedi yıldır futbol oynamıyorsun ve benden daha iyisin. Paris Saint-Germain tarafından keşfedildim.

Bu profesyonel bir takım."

Stearns ilk başta bir şey söylemedi. Kingsley bekledi ve baktı.

"Herkes benden nefret mi ediyor?"

Soruyu sorarken sesi incinmiş gibi gelmiyordu ama

Kings ley hemen zamanda geriye gitmek ve her şeyi geri almak

istedi. Her şeyi geri almak istedi.

Sahada başına gelenler, öfkeli sözler, onu her geçen gün kırılma noktasına daha da yaklaştıran hayal kırıklığı.

"Non, pas du tout," dedi Kingsley, bir Fransızca telaşına kapılarak. Bazı nedenlerden dolayı, sadece Fransızca konuşabildiğini hissetmişti.

Yeterince coşkulu bir şekilde özür dilemek. "Kimse senden

nefret etmiyor. Bunu sadece... şey, senden nefret etmediğim için

söyledim. Keşke ben de senden nefret etseydim." Stearns daha

da yaklaştı. Kings- ley'nin karşısındaki yatağa oturdu.

"Neden benden nefret etmek istiyorsun?" Stearns bir bakış attı

Kingsley bir kez daha onun kirpiklerinin koyu gürlüğünü ve gri gözlerini nasıl daha da belirginleştirdiğini fark etti.

Geçilmez.

Kingsley iç çekti. Futbol topunu yere bıraktı.

. Yavaşça topa vurdu ve Stearns'e doğru yuvarlanmasına izin verdi. Stearns topu sabit tutmak için ayağını topun üzerine koydu.

"Nesin sen?" Kingsley soruyla ne kastettiğini bilmeden,

ama yanıtı ihtiyaç duyarak sordu.

9780778314103_TS_REV.indd 99

12-08-30 8:51 AM

100

TIFFANY REISZ

Kings olsa bile Stearns soruyu anlamış görünüyordu.

ley yapmadı. İçini çekti ve topa hafifçe vurarak Kingsley'e doğru yuvarlanmasını

sağladı. "Peder Pierre, bana Fransızca öğreten rahip.

benim hakkımda teori."

"İsa'nın ikinci gelişi olduğunuzu mu söylüyordunuz? Eğer öyleyse, bunu zaten duymuştum."

Stearns hiçbir şey söylemedi, sadece dudakları ince,

onaylamaz bir çizgiyle Kingsley'e baktı.

"Özür dilerim. Cidden, bana onun teorisini anlat. Bilmek istiyorum." "Peder Pierre'in fotoğrafik bir hafızası vardı. İncil'i tamamen ezberlemişti -Fransızca ve İngilizce.

Bir bakıştan onlarca yıl sonra okuduğu neredeyse her şeyi hatırlayabiliyordu. İnanılmaz."

"Yani fotoğrafik bir hafızan mı var?"

Stearns başını salladı. "Hayır, hiç de değil. Benim için durum farklı. Bir şeyi bir kez yaparsam, iyi yaparsam, nasıl yapacağımı bilirim.

Tamamen, neredeyse sezgisel olarak. Eğer bir futbol topuna vurursam, vücudum oyunu anlar. Piyanoda gamları öğrendim ve bir şekilde nasıl çalınacağını biliyordum. Peder Pierre benim

fotoğrafik kas hafızası."

"Futbol ayaklarınızı içerir. Piyano senin ellerinde. Peder Pierre'in teorisi senin nasıl bu kadar iyi olduğunu açıklamıyor. guages." Kingsley topa vurdu ve Stearns'e geri gönderdi. "Ama öyle. Dil bir kastır."

Stearns kelimeleri basitçe söyledi. Tabii ki. Tabii ki dil bir kastır. Ama kelimelerin anlamları.

Stearns'ün dilini bir kez olsun bir şey için -belki de bir öpücük için- kullanabildiğini ve sonsuza dek öpüşmenin mükemmel yolunu bileceğini...

"Yalan söyledim," dedi Kingsley usulca. "Senden nefret ediyorum." Stearns yine gülümsemekle yetindi. "Neden?"

"Sen..." Kingsley durdu. "Seni çok fazla düşünüyorum." "Bu bir sorun." Stearns topu bir kez daha ona doğru yuvarladı.

9780778314103_TS_REV.indd 100

12-08-30 8:51

PRENS

101

"Evet. Büyük bir sorun. O kadar çok şey düşünmeliyim ki... okul, Paris'teki kız kardeşim, ailem, Theresa, Carol, Susan, Jeannine..."

"Kim onlar?"

Kingsley gülümsedi. "Kız arkadaşlar."

Stearns'ün gözleri hafifçe büyüdü. "Hepsi mi?"

Kingsley başını sallayarak cevap verdi, "Evet. Ya da öyleydi. Ben buraya gelmeden önce. Yine de bana mektup yazıyorlar. Harika, korkunç mektuplar. O mektupları bu okulda satıp kendi okul harcımı ödeyecek kadar para kazanabilirim." Kingsley kaşlarını Stearns'e doğru salladı. "Bu kızlar... beni istiyorlar. Ben onları istedim."

"Aranıyor mu? Geçmiş zaman mı?"

"Geçmiş zaman. Evet. Şu anda neye benzediklerini zar zor hatırlıyorum. Olanlar yüzünden onları unuttuğuma inanmak istiyorum. Ama öyle değil." Kingsley önce Stearns'e, sonra da yere baktı. Topa parmağıyla zar zor dokundu ve top Stearns'ün ayaklarının arasından yuvarlandı.

"Sana ne oldu?"

"Futbol takımı. Amerikan futbolu, gerçek futbol değil."

Kingsley açıkladı. "Bir kızım vardı, güzel bir kız. Ve bir erkek kardeşi vardı. Çok büyük bir erkek kardeşi. Birlikte olduğumuzu, tatlı kız kardeşinin masumiyetini aldığımı öğrendi... ." Kingsley bu sözleri söylerken neredeyse kahkahalarla gülecekti. Theresa mı? Masum mu? Adam ona ulaşmadan önce kız okulun yarısına bacaklarını açmıştı. Ama Theresa Kingsley için bacaklarını kalmamış, ona aşık olmuştu. Ve ertesi gece başka bir kızla yattığında... sonra ağlayarak kardeşine gitti.

Kingsley, Stearns'e tüm hikayeyi anlattı.

stadyumun arkasındaki otoparkta boynunun arkası. Etrafını saran

yedi futbolcu... Troy'un ona çektiği bıçak... göğsündeki derin kesik

sonunda hayatını kurtarmıştı.

9780778314103_TS_REV.indd 101

12-08-30 8:51 AM

102

TIFFANY REISZ

"Bıçak mı? Kesildin mi?" Stearns başını yana eğdi ve

Kingsley'e uzun, esrarengiz bir bakış attı.

"Oh, oui. Yara izini görmedin mi?" Kingsley tişörtünü başının üzerinden çekti.

Diğer yatağa geçip Stearns'ün yanına oturdu. "Güzel, değil mi?"

Kingsley, Stearns'e doğru eğilerek göğsündeki yarayı gösterdi.

Bakımdan sonra yara büyük ölçüde iyileşmişti.

Dikiş atılmış ve tedavi edilmiş, ancak iki inç uzunluğunda beyaz bir yara dokusu çizgisi hâlâ kalbinin üzerindeki deriyi süslüyordu.

Stearns hiçbir şey söylemedi, sadece yara izini inceledi. Yavaşça.

elini kaldırdı ve bir parmak ucuyla onu uçtan uca okşadı. Kings ey kıpırdamadan durdu ve hareket etmesine ya da nefes almasına izin vermedi. Nasıl yapabiliyordu ki?

Stearns ona dokunuyordu. Kelimeler

zihninde yankılandı: Stearns ona ... Stearns... Kingsley öne doğru

eğildi ve dudaklarını Stearns'ün ağzına bastırdı.

Ve mükemmel bir saniye için, Stearns onları orada

bırakmasına izin verdi.

O mükemmel saniye geçtikten sonra Kingsley kendini sırtüstü yatmış, elleri başının yanında, bilekleri sert ve hızlı bir şekilde yatağa sabitlenmiş halde buldu. Stearns bileklerini o kadar sıkı kavramıştı ki Kingsley elinin içinde bir şeyin çatırdadığını duyduğunu sandı.

"Özür dilerim," diye nefes aldı. "Ne olduğunu bilmiyorum..."

Stearns'ün göz gibi kavrayışına karşı mücadele etti ama ne

kadar geri iterse itsin onu kurtaramadı. Stearns kendini

Kingsley'nin üzerinde sabit tuttu, bir dizi yatağın üzerinde, bir

ayağı

ve onu yatağın daha da derinliklerine itti.

Stearns'ün yüzü kendisinininkinden sadece beş santim uzaktaydı. Stearns'ün

Bileklerindeki acı, kalbindeki korku, hepsi Kingsley'i paniğe sürüklemekle tehdit ediyordu. Ama paniğin altında başka bir şey daha hissediyordu; garip bir sakinlik, bir teslimiyet duygusu. Her ne kadar

Kingsley Stearns'ü istiyordu, onun yapmasına izin vermekten memnun olacaktı.

ona her şeyi yapabilir, hatta onu öldürebilir.

9780778314103_TS_REV.indd 102

12-08-30 8:51

PRENS

103

"Özür dilerim," diye tekrarladı Kingsley. "I-"

"Konuşmayı kes." Stearns bu sözleri soğukkanlılıkla, sakince

söyledi ve Kingsley hemen itaat etti. Tekrar yukarı itti ve

Stearns daha da büyük bir güçle geri itti.

". " Kingsley dondu

kaldı. Bekledi.

Hayatı boyunca hiç bu kadar tahrik olmadığını fark etti.

Kingsley, Stearns'ün gözlerinin içine baktığında, gözlerindeki

pu-

gözleri kocaman açılmıştı. Ve Stearns'ün mükemmel soluk teni hafifçe kızarmıştı. Futbol sahasındaki eforlar, onu yatağa yatırmanın verdiği tepkinin yarısına bile neden olmamıştı.

Açıkça öyle.

"Çok tehlikeli bir oyun oynuyorsun, Kingsley." Stearns

Tehdidi dile getirirken sesini alçalttı ve Kingsley'in vücudundaki her sinir gerildi.

Emredildiği gibi sessiz kaldı. Stearns'ün başparmağı Kingsley'nin sağ bileğindeki nabız noktasına bastırmak için hareket etti. Bu dokunuş o kadar şaşırtıcı, o kadar ani ve nazikti ki, Kingsley bunun verdiği zevkle inledi. Yumuşak bir inilti, zar zor duyuluyordu. Ama Stearns bunu açıkça duymuştu, çünkü kukuletalı gözleri bir kez daha açılmıştı.

"Şu anda benden korkmuyorsun." Bir ifade, bir soru değil ama

Kingsley kelimelerin altındaki soruyu duydu. Neden?

"Şu anda bana yapabileceğin ve benim istemeyeceğim hiçbir şey yok."

Stearns Kingsley'e yukarıdan aşağıya baktı, sanki altında bir insan yerine bir uzaylı yattığını fark etmişti.

"Nesin sen?"

Stearns ona Kingsley'in sorduğu soruyu sordu, ama Kingsley'in çok daha basit bir cevabı vardı.

"Ben Fransız'ım."

Stearns derin ve düzensiz bir nefes aldı. Gözlerini kapatarak 9780778314103_TS_REV.indd

103

12-08-30 8:51 AM

104

TIFFANY REISZ

Kingsley'i yatağın içine bir milimetre daha itmeden önce

Sonunda bileklerini bıraktı.

Stearns kapıya doğru ilerlerken Kingsley kendini doğrulmaya zorladı.

"Son okulunda gerçekten bir çocuğu öldürdün mü?" diye seslendi.

Bir şey yapmak, kalmasını sağlamak için bir şey söylemek için çaresizce peşinden gitti. "Evet." Stearns kapı aralığında durakladı.

"Ne yaptı o?" Kingsley kapıya doğru yürümeye başladı.

Stearns'ün ona attığı bakış onu adımının ortasında durdurdu.

"Beni öptü." 9780778314103_TS_REV.indd

104

12-08-30 8:51

KUZEY

Şimdiki Zaman

Kingsley havaalanına giderken gözlerini Søren'den

ayıramadı. Havaalanında tanık olduklarından sonra

Elizabeth'in evi, sonra

Kingsley Søren'in gözlerinde gördüklerinden sonra en yakın arkadaşından, en sevgili düşmanından başka bir yere bakmaya cesaret edemiyordu. Başlarına gelen bu çılgınlık da neydi? Otuz yıl içinde

Kingsley yıllar boyunca Søren'in gözlerinde öfke, şehvet, ihtiyaç, açlık, dindarlık, hatta ara sıra aşk parıltıları görmüştü. Ama daha önce hiç korku görmemişti, gerçek korku.

Elizabeth'in evinde, eski sınıf arkadaşının çocukluk odasının kapısında gördüğü gibi değil.

"Bana bakmayı kes Kingsley," dedi Søren, gözlerini pencerenin dışındaki yoldan Kingsley'in yüzüne çevirirken. "Otuz yıldır sana bakıyorum. Şimdiye kadar alışmış olman gerekirdi, dostum. "

Søren hafifçe güldü, bu da yardımcı oldu. Kingsley'i korkutmuştu. "Sanırım öyle olmalıyım. Benimle gelmek zorunda değilsin.

Bu pekâlâ anlamsız bir yolculuk olabilir. Aziz Ignatius'la ilgili pek de iyi anılara sahip olmadığınızı biliyorum."

9780778314103_TS_REV.indd 105

12-08-30 8:51 AM

106

TIFFANY REISZ

Kingsley yavaşça nefes verdi. Bu sözler hem doğru hem de yalandı.

"Marie-Laure'den önce..." diye başladı ve kendini toparlamak için durakladı. Kız kardeşinden bahsetmek onu başka hiçbir konuda olmadığı kadar rahatsız ediyordu. "O gelmeden önce her şey mükemmeldi. En güzel Aziz Ignatius'la ilgili. Keşke buna inansaydın."

"Buna inanıyorum." Søren içini çekti. "Keşke inanmasaydın."

Kingsley başını öne eğdi. Geçmişte Søren'in dikkatini çeken tek şey korkusuz bir cüretkârlık olmuştu. O gün yurt odalarında Kingsley onu öptüğünde işe yarayan buydu. Belki de

şimdi çalışırdı.

"Sana hala aşık olmam seni rahatsız ediyor mu?"

"Kingsley, gerçekten." Søren bileğini dizinin üzerinden geçirdi. "Öyleyim. Ben öyleyim."

"Küfürle hiçbir yere varamazsınız."

"Seninle bir yere varmaya çalışmaktan vazgeçtim. Ama... bu gerçek. "

"Otuz yıl, Kingsley. Otuz yıl önce sevgiliydik."

"Hayır." Kingsley koltuğunda öne doğru eğildi. Şoförle aralarındaki pencerenin açık olduğundan emin olmak için şöyle bir baktı.

tamamen kapalıydı. İhtiyacı olan son şey Søren'le olan geçmişinin ortaya çıkmasıydı. BDSM topluluğu, Søren'in

başkalarının sapkınlıklarına saygı göstermeye hizmet ediyordu, ama erkeklerin itaatkârlar genellikle erkek Dominantlar tarafından hor görülürdü.

Ve kadın Dominantlar. Ve kadın itaatkarlar... "Hayır mı?"

"Otuz yıl önce değildi. On dört yıl önceydi. O gece -"

"O geceyi hatırlıyorum." Søren soğuk bir şekilde onun sözünü kesti ve

Kings ley bir kez daha koltuğunda geriye yaslandı.

"Bon. Hatırlamana sevindim. Sen istesen de ben o geceyi asla unutmadım."

Søren bir kez daha gözlerini kaçırdı ve arabanın camından dışarı baktı-

9780778314103_TS_REV.indd 106

12-08-30 8:51

PRENS

107

dow. "Unutmadım. Ve o geceyi unutmak istemedim."

Kingsley'nin kalbi Søren'in sözleriyle bir kademe daha yükseldi. O geceyi unutmak istemedim.

O gece.

Havaalanına daha birkaç dakika vardı, Kingsley gözlerini kapadı ve düşüncelerinin geçmişe dalmasına izin verdi. O gece...

ölüm yatağında o geceyi hatırlayacaktı.

İçinden geçen o buzürpertiyi hâlâ hatırlıyordu.

Søren'in kilisedeki bir kıza aşık olduğunu itiraf ettiği gün.

Kingsley her şeyin farklı olacağını biliyordu.

On yıl ayrı kaldıktan sonra yetişkinler olarak yeniden bir araya geldiklerinde. Søren sürgünden boynunda beyaz bir tasma ile dönmüştü. Kingsley ise cehennemden

vücudundaki iyileşmiş kurşun yaraları ve iyileşmemiş delikler

Kalp. Yeniden bir araya geldikten sonra birbirlerine karşı nazik davranmışlardı.

Hatta bazen şefkatli. Ama Kingsley'nin Søren'le Saint Ignatius'ta kaldıkları yerden devam edeceklerine dair hayalleri, geceler geçip Søren onu terk ettikçe yıkıldı

yatağında tek başına.

Ve sonra o kelimeler... o korkunç kelimeler. "Kingsley...

Onu buldum."

Søren, Kingsley'nin sıkıntısını görmüş ve ona hiçbir şeyin

değişmeyeceği konusunda güvence vermişti. bir kızın hayalini

kurmuşlar, hayal etmişler ama gerçekten var olduğunu ummaya

asla cesaret edememişlerdi.

İkisinin toplamından daha vahşi ve tehlikeli tek kız... Søren onu

bulmuştu. Ve onu paylaşacaktı. Ama yıllar geçti ve Søren

Eleanor'unu bakire olarak bıraktı.

Kingsley özlemden, Søren'in onlar için bulduğu bu mükemmel

vahşi yaratıkla birlikte olma açlığından neredeyse .

Arzusu aslında Eleanor'a karşı değildi, ama ondan daha heyecan verici, daha sarhoş edici bir kadınla hiç karşılaşmamıştı. Onu paylaşmak demek

o ve Søren bir kez aynı yatakta olacaklardı. 9780778314103_TS_REV.indd 107 olsa bile

12-08-30 8:51 AM

108

TIFFANY REISZ

Eleanor aralarında yatıyordu, Kingsley en azından onu bir kez daha çıplak, güzel ve tahrik olmuş görme şansına sahip olacaktı. Belki ona dokunabilirdi bile.

Ve ona dokundu.

Birkaç ay boyunca Søren Eleanor'u kendine saklamıştı. Bu Kingsley'i şaşırtmamıştı. Kızın eğitime ihtiyacı vardı.

Evcilleştirmek. Ve Søren'in onlara ait olacağına dair verdiği tüm sözlere rağmen, Kingsley Eleanor'un sadece rahibe ait olacağını biliyordu.

Søren bu kıza sahip olmak istemişti.

Onun yerine ona aşık olmuştu. Ve o yeniden

İster kabul etsin ister , ona olan aşkı nedeniyle, onun ona sahip olduğu kadar kadın da ona sahipti.

Ama sonra Søren'in Eleanor'u kasabadaki eve, Kingsley'in yatağına getirdiği gece geldi. Önce onunla konuşması gerekiyordu.

Sahibi dışında herhangi bir erkeğin ona dokunmasına izin vermekten çok korkuyordu.

Ayakkabılarının topukları karo zeminde duyulabilir bir şekilde titriyordu.

Kingsley şehirdeki evinin müzik odasında tek başına konuşmuş, onunla alay etmiş, ona zarar vermeyeceğine söz vermişti. Ve sonunda rahatlamış, sonunda gülümsemişti. Ve yatak odasına girdikleri anda, Søren'in sirenine dönüşmüştü.

ona tarif etmişti.

"Önce hangimiz?" Søren, Eleanor'un omzunun üzerinden sordu.

Ve Kingsley, Søren'in kendisine defalarca işkence ettiği gibi ona da işkence etme fırsatını yakaladı.

"Hanımefendinin seçimi, elbette."

Eleanor'un ona attığı bakış neredeyse Kings ley' bir delik açacaktı. Ve onu daha da çok istemesine neden oldu.

Sahibinin onu başka bir adamla paylaşmaya karar vermesine hâlâ kızgın olan Eleanor, "Kingsley," diye cevap verdi.

Ve eğlence başlamıştı.

Eleanor onun önünde diz çöktü ve 9780778314103_TS_REV.indd 108'i açtı.

12-08-30 8:51

PRENS

109

Pantolonunu. Sikini ağzına aldığı anda, hemen-

Søren'in bu kıza neden bu kadar aşık olduğunu hemen anladı. Kız her şeye boyun eğiyordu. İtiraz etse de, şikâyet etse de, karşı koysa da, ruhunda boyun eğmek istiyordu, boyun eğmeyi seviyordu, boyun eğmesi gerekiyordu.

Böylece Kingsley ona boyun eğdirdi. Önce sikine sonra da

mahsulüne.

Dayaktan sonra Søren Eleanor'u yatağa götürdü ve

ellerini başının üzerine bağladı. Kingsley onun önünde oturarak tek bir parmağını içine soktu ve ileri doğru çekerek onu açtı. Søren onu itmeye başladığında Kingsley parmağını içeride bıraktı. Parmağının ve Søren'in parmağının ortak penetrasyonundan o kadar ıslanmıştı ki, sıvı elinin üzerine damlamış ve gömleğinin manşetini lekelemişti. Gömleği dolabında asılı tutuyordu... bir daha asla giyilmemiş, yıkanmamıştı.

Sonra zamanı geldi. Søren sırtüstü uzanmış, bir yastık yığının

yaslanmıştı. Bir çift beyaz topuklu ayakkabı dışında çıplak olan

Eleanor'u göğsüne doğru çekti.

Ve Søren onu kollarında tutarken, Kingsley onu becerdi.

onu. Daha önce ya o zamandan beri bir kadını hiç bu kadar sert

ve derinlemesine sikmemişti. Kadın zevkle inledi, acıyla irkildi ve

kendinden geçerek gözlerini kapadı. Gözleri kapandığında

Kingsley Søren'e baktı, o da ona baktı. Ve Kingsley o gece bunun

olacağını biliyordu.

Eleanor'u bir saat sonra yordular ve dinlenmeye bıraktılar.

Şarap... Søren şarap istediğini söylemişti.

Hayır... Kingsley kaşlarını çattı. Hafızanın sisi

temizlendi. Şarabı Kingsley önermişti. Søren bunu hemen kabul

etmişti. Eleanor'unu öptü ve yatağa yatırdı.

Yan yana yatak odasından çıktılar.

Şarabı hiç almamışlar.

Koridora çıktığında Kingsley sırtında bir el hissetti

9780778314103_TS_REV.indd 109

12-08-30 8:51 AM

110

TIFFANY REISZ

parmakları tenine bastırıyordu. O eli, o parmakları hatırladı... .

Søren ağzını Kingsley'nin kulağına yaklaştırdı. "Durdur beni

Şimdi," diye emretti ve Kingsley gülümsemesini bastırdı. "Neyi

durdurayım... efendim?"

"Bu."

Ve Kingsley kendini birdenbire

misafir odalarından birinin kapısında, Søren'in göğsü sırtına

bastırılmıştı.

"Beni durdurmazsan sana zarar veririm." Søren elini Kingsley'in uzun saçlarına daldırdı, bükü ve Kingsley'in boynunun yan tarafını ortaya çıkardı. Søren'in dudakları kulağının altındaki zonklayan damara dokunduğunda, Kingsley söylediği ya da yaptığı hiçbir şeyin onu durduramayacağını biliyordu.

şimdi.

Kingsley misafir odasının kapısını açtı. Søren arkalarından kapattı.

"Yatağa," diye emretmişti Søren ve Kingsley sorgusuz sualsiz itaat etmişti. Søren'e her zaman sorgusuz sualsiz itaat etmişti ve her zaman da edecekti; başka hiçbir yerde olmasa bile yatak odasında.

Kingsley, Søren'in zevklerini erkenden öğrenmişti. Okulda aşık olduğu genç adamın kırılmış olduğunu öğrenmesi uzun sürmemişti. Ama öyle bir şekilde kırılmıştı ki, iyileştiğinde kırılmadan öncekinden daha güçlü hale gelmişti. Bu kırıklık yüzünden, sadece acı vermek onu harekete geçirebilirdi.

Onu. Tercihen fiziksel acı, ama acımasızca aşağılanma da yarayabilirdi. Søren, Kingsley'kolunu arkasından çektiğinde, Kingsley acı dolu nefesini bastırmaması gerektiğini biliyordu.

Bu sesler -nefesler ve inilti, hıçkırıklar ve gözyaşları

Søren'in uğruna yaşadığı şeydi. Kingsley bunu genç bir adamken kabul etmiş, içgüdüsel olarak anlamıştı. Bir sevgiliye acı çektirmenin ve onun bunu kabullenmesini, bundan zevk almasını, hatta sevmesini izlemenin erotik gücünü ancak oyunu kendisi oynamaya başlayınca anlamıştı.

9780778314103_TS_REV.indd 110

12-08-30 8:51

PRENS

111

Bir parçası eski sevgiyi istemişti, en azından

bu hareket. Sevgi olmasa bile en azından biraz merhamet. Ama Søren'in o gece merhamet edecek hali yoktu.

Kingsley'in ilk penetrasyondaki acı çığlığını taklit etmesine gerek kalmamıştı. Kendi çığlığını bastırmak için arşafıarı ısırmak zorunda kalmıştı. Søren neredeyse Kingsley'in omzunu kıracaktı.

itiş gücüyle yuvasından fırlamıştı. Sonrasında kan akmıştı ve Kingsley bu kanın tadını çıkarmıştı.

Kanıt. Parmaklarını Søren'e doğru uzattı.

"Bunu inkar edemezsin, dostum. Değil mi?" Kanlı elini salladı. "Beni hâlâ istiyorsun."

Søren o sırada kapının yanında durmuş

Kingsley giyinmeyi bitirmek, kendini toparlamak için. "Seni

istediğimi asla inkâr etmedim. Sadece seni almayı

reddettim."

"Pourquoi?" Kingsley sordu. "Neden? Onu her şekilde, her fırsatta alıyorsun. Neden ben değil de o?"

Søren cevap vermemişti ve Kingsley bunun için-

her zaman minnettar. Cevabı biliyordu ama bunu duymak ruhunun kırılmamış son parçasını da kırabilirdi.

Kingsley'in yatak odasına ve Søren

ışıkları açtı. Eğer yapsaydı, Eleanor Kingsley'nin göğsündeki kanayan ısırik izlerini ve vücudundaki morlukları görecekti.

kalçaları, belindeki yara. Kingsley El-

eanor'un vücudunu ve bu kadar esnek ve bu kadar istekli bir kadını becermenin kolaylığının tadını çıkardı. Ama itaatkar değildi. Kingsley'in

O gece Eleanor'da bir şey gördüm.

Gözlerinde bir isyan ve meydan okuma parıltısı vardı. Søren onda mükemmel bir eş, mükemmel bir itaatkâr bulduğunu düşünüyordu. Belki o da kendisi kadar mükemmeldi; kesinlikle onun kadar güzeldi. Ama itaatkâr değildi. Hiç de değil. Kingsley ne zaman bir anahtar

bir tane gördü. Ne de olsa her gün aynada bir tanesine

bakıyordu. Tekrar ve tekrar, o gece Eleanor'u

9780778314103_TS_REV.indd 111

12-08-30 8:51 AM

112

TIFFANY REISZ

zar zor uyanık kalabiliyordu. Ve o zaman bile bir önemi yoktu.

Kingsley onun baygın bedeninin üzerine kaymış, içine girmiş ve

yavaşça itmişti. Bir an için uyandı, usulca

güldü ve tekrar uykuya daldı. Ve Kingsley hâlâ onu beceriyordu. Søren'e, aralarındaki ilişkiden incinmiş olsa da zarar görmediğini kanıtlamak için her şeyi yapardı.

Ve şafaktan önceki saatte, Eleanor uyurken, Kings-

ley yatağın kenarında elleri ve dizleri üzerine çöktü. Kingsley ağzıyla Søren'e, rahibin o gece en değerli varlığını kendisiyle paylaşmış olmasından duyduğu minneti gösterdi.

Kingsley yutkundu ve midesindeki meninin tadını çıkardı.

Søren'le yaşadığı şey bir kez ölmüş ve bir geceliğine yeniden dirilmişti. Son bir birliktelik olmadan akşam tamamlanmış sayılmazdı.

Sekiz yıl sonra Nora'nın her şeyi görmüş olduğunu keşfetti.

Ve sekiz yıl sonra diz çöktüğü kişi o olmuştu. Eğer istediği efendiye sahip olamıyorsa, en azından efendinin kölesine hizmet edebilirdi.

"Kingsley?"

"Oui, mon ami?" Kingsley gözlerini açtı.

"Ne bilmek istemiyorum, değil mi?" Søren sordu.

"Zaten biliyorsun." Kingsley sesindeki acıyı çalıştı ama başaramadı.

"Ondan nefret etme," diye emretti Søren. "Seni inciten benim.

Benden nefret et."

Rolls-Royce varacakları yere, özel bir uçağın ikisini de beklediği havaalanına vardı. Kingsley'in gönderdiği fotoğraf...

orijinali

eski okulları Saint Ignatius'ta saklanıyordu. Başka nereye gideceğini ve ne yapacağını bilmeyen Søren, oraya gitmeye ve gizli soruşturmalar yapmaya karar vermişti. Kingsley gitmesine izin vermedi.

Yalnız.

9780778314103_TS_REV.indd 112

12-08-30 8:51

PRENS

113

Şoför arabayı kapıda durdurdu, indi ve onlar için kapıyı açtı.

Kingsley Søren'e, "Merak etme, dostum," dedi. "Evet."

9780778314103_TS_REV.indd 113

12-08-30 8:51

GÜNEY

Nora, bir dahaki sefere birine "Wesley Railey'i gördün

mü?" diye sorduğunda, "Ahırda" cevabını alırsa, bunu

takip edeceğini aklına not etmişti

"On yedi lanet ahırdan hangisini ?" İki saat boyunca ahırdan

ahıra dolaştı -hepsi zarif kırmızı süslemeli beyazdı- Wesley'i aradı

ama bulamadı. Çocuk nasıl saklanacağını

O yaptı.

Çocuk... Nora düşünmeyi bırakmak için ikinci bir zihinsel not aldı

*Wesley'i bir çocuk, bir çocuk ya da herhangi bir çocuk olarak. Aklını başına
toplayabilseydi, onu birbirinin aynı yedi bin ahırda avlamazdı.*

Wesley'nin artık bir yetişkin olduğu fikri. Dün gece onun yatağında...

onunla birlikte. İstediği buydu, hak ettiği buydu. Ama o

bekareti gerçeğiyle o kadar sarsılmıştı ki dün gece  ıldır mıştı, tıpkı bir buçuk yıl önce son kez seks yapmayı denediklerinde  ıldır dığı gibi. Sözde, tüm cinsel deneyime sahip olan oydu. O zaman neden

korkmaya devam etti?

9780778314103_TS_REV.indd 114

12-08-30 8:51

PRENS

115

Sonunda, iki milyon otuz beş numaralı ahırda

Wesley'i bir ahırda, o güne kadar gördüğü en şışman atın yelesini fırçalarken buldu.

"Yüce Tanrım, bu şeyi neyle besliyorsun?" Nora kırmızı

canavarın kocaman midesine bakakaldı.

"Diğer atlar." Wesley ona bakmadı bile.

"Lütfen bana şaka yaptığını söyle." İneklerin başka duymıştu

ama atların başka atları yememesi için dua ediyordu. "şaka

yapıyorum. İçinde sadece bir at daha var."

Nora rahatlayarak i  çekti. "Hamile kaldın, ha?"

"Hem de çok. Bu hafta doğacak. Her gelebilir."

Wesley kalın kıllı fırçayı kısrağın sırtında gezdirdi ve hayvan bariz bir zevkle titredi.

"Adı ne?" Nora ahırın kapısını açtı ve yavaşça içeri girdi.

Yapmak isteyeceği son şey hamile bir atı ürkütmekti.

"Track Beauty. annem koydu. En iyi kısrağımızdır." Nora uzanıp Track Beauty'nin burnuna dokundu ve parmaklarının altındaki kadife hissine gülümsedi.

"Çok güzel bir kız... karnını saymazsak." Nora Wesley'e gülümsemeye çalıştı. O da gülümsemedi.

"O annemin bebeği."

"Annemin diğer bebeği mi?" Nora alay etti.

Wesley başını salladı. "Annem bile artık beni bebek olarak görmüyor. Sadece sen görüyorsun."

Nora bir nefes verdi. "Wes... Seni bir bebek olarak görmüyorum. Ya da bir çocuk olarak. Ya da yirmi yaşında, taparcasına sevdiğim muhteşem bir erkekten başka bir şey olarak."

"Bunu göstermenin garip bir yolu var."

"Ve senin de garip bir..."

"Ne?" Wesley sordu.

"Her şeyi." Nora ellerini Track Beauty'nin sırtında ve şişmiş karnında gezdirdi. Hayal bile edemiyordu-

9780778314103_TS_REV.indd 115

12-08-30 8:51 AM

116

TIFFANY REISZ

Bu zavallı atın vücudunda başka bir at taşımak nasıl bir duyguydu acaba? "Bu da ne demek oluyor?"

"Bunun anlamı...sen, Wesley, tuhafsin. Bir kız arkadaşın vardı, Değil mi? Şu Bridget denen kişi? Ne zamandır ?" Wesley omuz silkti. "Birkaç aydır."

"Peki onunla seks yapmadın mı?"

"Hayır. Yapmadım."

"Neden olmasın?"

Wesley Track Beauty'nin etrafında yürüdü ve fırçalamaya başladı diğer tarafına geçti. Nora parmak uçlarında yükselerek atın sırtından ona baktı.

"Wesley... neden kız arkadaşınla birlikteyken onunla yatmadın?"

"Ben istemedim."

"Saçmalık."

"Ne?"

Nora ona ters ters baktı. "Saçmalık. Sen yirmi yaşında

heteroseksüel bir erkeksin. Ve sanırım bu piliç de bir fıstıktı.

Öyle mi?" Wesley başını sallamadan önce durakladı. "Çok

güzeldi." Nora onun sesindeki basit samimiyet karşısında içten

içe irkildi.

Evet, o bir bebektir... Zararı olmazdı. Çok güzeldi....

Bu acıttı.

"Peki neden olmasın?"

Wesley ellerini Track Beauty'nin uzun boynunda gezdirdi.

Kısırak başını çevirdi ve burnunu Wesley'nin karnına dayadı.

"Gerçekten sormak zorunda mısınız?"

"Sanırım öyle, madem soruyorum." Nora yanlarına geldi ve

Wesley'nin yanında durdu. Vücudu gergin görünüyordu. İhtiyaç

Ona dokunmak için neredeyse yanıp tutuşuyordu ama bunu denerse ondan uzaklaşacağından korkuyordu.

"Bridget..." Durakladı ve hırıltılı bir nefes aldı. "O 9780778314103_TS_REV.indd 116

12-08-30 8:51

PRENS

117

bir şeydi, Nora. Sen bile bu kıza bayılırdın. Kadın. Yirmi yedi yaşında. Eski Hollywood güzelliği gibi.

Bazen kiliseye giderken giydiğin şu etekler ne? Tam dizlerinizin üzerinde biten dar etekler mi?"

"Kalem etekler mi?"

"Evet, onlar. Her zaman onları giyerdi, bu şık gömleklerle onu, bilmiyorum, bir tür göz alıcı gösterirdi.

Dışarı çıktığımızda deli gibi baş döndürüyordu. Onu bir bağış gecesine ... Oradaki herkes milyonlarca dolar kazanıyordu ve Bridget yılda belki kırk bin dolar kazanıyordu. Ama hiçbir kadın

O partide onun bakışlarının yarısı vardı. Onunla zar zor dans edebildim. Üstüne atlayan erkekler vardı. O da zeki.

alanında lisans, Harvard'dan MBA derecesi.

Bir gün bu kadar büyük bir çiftlik işletecek. Muhtemelen daha erken.

Daha sonra değil. Benim gibi binlerce dönümlük at çiftliğini miras alacak bir adam için mi? O mükemmel bir kadındı. Annem ve

Babam zaten düğünü planlıyordu."

Nora yutkundu. Bridget hakkında ağzından çıkan her iltifat,

Nora'ya elinde baston olan Søren'den daha sert çarpıyordu.

"Peki sorun neydi?" Nora soruyu sormaya çalıştı-

sakince, duygusuzca konuştu. Ama sesi bir fısıltıdan daha yüksek değildi.

"Sorun şu ki..." Wesley o gün ilk kez Nora'nın gözleriyle

karşılaştı "...o sen değildin."

Nora bir an için zekice bir yanıt bulmaya çalıştı, Wesley'i güldürecek, aradaki gerginliği kıracak bir şey. Ama kelimeler kifayetsiz kaldı ve sessiz kaldı.

"Onunla yatamadım," diye devam etti Wesley, "çünkü o sen değildin. Beni sürekli geri çevirmenin nedeni o olmadığım için mi diye merak ediyorum."

Sonunda Nora anlamıştı. Tamamen anladım. Bir kez olsun

içinde onu hayato biliyordu tam olarak ne ve adam içinde ön
. onu keçe, 9780778314103_TS_REV.indd 117

12-08-30 8:51 AM

118

TIFFANY REISZ

Neye ihtiyacı olduğunu, ne istediğini. Ve hayatında ilk kez, bunu ona nasıl vereceğini çok iyi biliyordu.

"Hayır. Sen Søren değilsin. Öyle olsaydın, evet.

Dün gece seninle seks yaptım, daha önce onunla milyonlarca kez yaptığım gibi. Ama sen Søren değilsin ve ben

Dizlerimin üzerine çöktüm ve bunun için Tanrı'ya şükrediyorum.

ayaklarımın dibindeki devasa at boku yığını için. Bu dünya için bir Søren yeter."

Şimdi Wesley konuşamayacak gibi görünüyordu. Bu anı

sessizlikten yararlanmaya karar verdi.

"Senin yatağında uyuyorum,

Wesley." "Ne?"

"Connecticut'taki evimde senin yatağında uyuyorum. Geri

döndüğüm günden beri kendi yatağında uyumadım.

Søren'e. Bir kere bile yatak odamda uyumadım. Evdeyken senin odanda uyuyorum. Senin odanda uyuyorum.

Kirli çamaşırların arasında bıraktığın Kentucky tişörtünü. Kendi yatağında uyumayı denedim ve sadece... Uyuyamadım."

"Sen de yirmi yaşında bir bakireydin. Sen ve Søren'in o zaman

olduğunu söylemiştin-"

", ben zaman bakire olmadım. Sağlam bir kızlık zarına sahip olmak

bakire yapmaz. Müslüman bir ülkeye git. O kızlar

düğün gecelerinde kızlık zarları bozulmasın diye erkek arkadaşlarının kışından .
Kızlık zarı

eşit bakire." "İyi.

Ama yine de-"

"Ama hiçbir şey. Ve her şeyin kışını. Søren eğitime başladı

On sekiz yaşıma bastığım gün onun için beni terk etti. Hayır. Dur. Boşver onu.

Tanıştığımız gün beni onun için eğitmeye başladı. O öğretti

Oturmamı ve kalkmamı, performans göstermemi, itaat etmemi, ona ve onun her isteğine, ihtiyacına ve arzusuna hizmet etmemi. Bana buluşmamı söyleyebilirdi

Saat üçte ofisinin önünde, gözlerinin içine bakarak. Ve abartmıyorum, Wes.
Zamanla

9780778314103_TS_REV.indd 118

12-08-30 8:51

PRENS

119

Birlikte geçirdiğimiz ilk gece, onun için hazırdım, kırılmaya hazırdım. Ve Tanrım, beni kırdı. Paramparça olmuştum ve her

Tek bir parçam bile onu bunun için sevdi. Ama birlikteydik. Beni yakaladı. Bana sahipti. Ben onundum."

"Nora, ne diyorsun sen?"

"En son bir bakireyle seks yaptığımda dört noktadan

bağlandığımı ve mum yanıkları olduğunu söylüyorum. Diyorum

ki, Søren'in beni kırdığı gibi ben seni kırabilirim. Ama ertesi

sabah beni bunun için sevmeyebilirsin. Ve eğer seni paramparça

edersem, seni nasıl tekrar bir araya getireceğimi bilmiyorum."

"Nora... anlamıyorsun, değil mi?" Wesley onun yüzünü kavradı

ve ona gülümsedi.

"Neyi alayım?"

"Seninle olmanın büyük bir risk olduğunu bildiğimi. Ve sen buna değersin."

Nora'nın elleri de kalbi gibi sıkıca kenetlendi.

"Ben düğüm atmayı biliyorum.

denizdeki hayatlarını hiç duymadım bile. New York'taki hırsızların yarısını şaşkına çevirecek kilitleri açabilirim. Bir Post-It notunu kırbacın ucuyla ikiye bölebilirim. Dünyadaki her sapık erkeğin diz çökmesini, ayaklarını öpmesini ve en karanlık günahlarını bana itiraf etmesini sağlayabilirim, sırf onu cezalandırmamın verdiği zevk için. Ama Wesley...

Senin gibi biriyle birlikte olmak için. Tatlı, nazık, vanilyalı bir bakire

beni şaşkına çevirdi. En son dendiğimizden bu yana on beş ay geçti ve ben hala çözemedim."

Wesley nefesini o kadar ağır verdi ki nefesi Track Beauty'nin yelesini karıştırdı. At hafif bir kızgınlıkla başını salladı.

"Biliyor musun, eğer benimle nasıl birlikte olacağını bilmek istiyorsan... belki de bana sorabilirsin?"

Nora ağzını açtı, durakladı ve tekrar kapattı. "Açıkçası bu hiç aklıma gelmemişti."

9780778314103_TS_REV.indd 119

12-08-30 8:51 AM

120

TIFFANY REISZ

Wesley güldü ve Nora da güldü. Ve ikisinin de güldüğünü

duymanın verdiği rahatlamayla neredeyse ağlayacaktı.

"Tamam, vanilya." Nora elini Wesley'ninkinin üzerine koydu.

Track Beauty'nin paltosu birbirine dolanan parmaklarının

altından kılındı. "O zaman bana seninle nasıl birlikte olacağımı anlat."

"Açıklaması o kadar da zor değil. Senin evinde nasıl birlikte olduğumuzu biliyor musun? Nasıl takıldığımızı, film izlediğimizi, konuştuğumuzu, birlikte yemek yediğimizi falan?"

"Hatırlıyorum. Dün gibi hatırlıyorum." Eli bileğinden yüzüne doğru kaydı.

"Aynen ihtiyacım var, ama..." "Bunun dışında mı?"

"Ayrı yatak odalarına yerine birlikte yatmamız dışında. Bunu yapabilir misin?"

Nora bir elini uzun saçlarında gezdirdi. "Deneyebilirim."

Wesley öne doğru eğilip onu öpmeye başladı.

parmak şaklatma sesi ahırda yankılandı ve onları birbirinden ayırdı.

", John Wesley. Geç kalacağız."

Nora, Wesley'nin babasının durakta ona ters ters baktığını gördü.

Kapı. Uzaklaşmadan önce Wesley'ye karanlık bir bakış attı.

"Şimdi, J.W.," diye seslendi.

"Benimle gelebilirsin," dedi Wesley. "Nereye gidiyoruz?"

"Bir at için bir adamı görmeye gitmeliyim."

Nora kabinden çıkarken durakladı. "Lütfen bana bunu gerçek anlamda söylediğini söyle."

9780778314103_TS_REV.indd 120

12-08-30 8:51

KUZEY

Geçmiş

Kingsley kilisenin dışındaki bahçede yürüyordu. Kırmızı çiçekleriyle ışıldayan gül çalıları etrafını sarmıştı.

arnavut kaldırımlı patikadan akan suların arasında dolaşırdı.

ers. Bahçe Peder Henry'nin gurur kaynağıydı. Böylesine misafirperver olmayan bir iklimde çiçekleri canlı tutmak için sürekli çalışmak ve bakım yapmak gerekiyordu. Peder Henry her boş anında bahçede bulunurdu.

Peder Henry, "Bahçem benim Gethsemane'ndir," diye şaka yapardı ve Kingsley her zaman gülümserdi. Şakayı hiç anlamamıştı.

Eğer gerçekten öyleyse.

Kingsley buraya yurt odasındaki erkeklerden uzaklaşmak için gelmişti. Yazın gelişi okul yılının sona erdiğini müjdeliyordu.

Bu şamata Kingsley için bile çok fazlaydı.

Kingsley. Diğer öğrenciler ailelerinin onları sürgünden alıp dünyaya geri getirmesini sabırsızlıkla bekliyorlardı.

kızlar, filmler ve istedikleri kadar geç saatlere kadar uyumak. Bütün iki gün sonra Kingsley'in de olacaktı.

Büyükannesi ve büyükbabası onun için geldi. Ancak okuldaki diğer çocukların aksine, buna sevinemedi.

9780778314103_TS_REV.indd 121

12-08-30 8:51 AM

122

TIFFANY REISZ

Stearns onu mahvetmişti. Her şeyi mahvetmişti. Medeniyete geri döneceği bir yaz hiç çekici gelmiyordu. Üç ay boyunca Stearns'ten uzak kalacak, onu bir an bile göremeyecekti.

Kingsley

Ayrı geçireceği zamanın ıstırabını şimdiden tahmin ediyordu. Güneşin her sarı ışını ona Stearns'ün saçlarını hatırlatıyordu. Her

Katı gri akşam gökyüzü Stearns'ün gözlerini akla getirirdi. Kingsley kendine dokunduğunda, Stearns'ün gözlerini hayal ederdi.

kendi elleri yerine onun vücuduna dokundu. Stearns ona hiç

dokunmamıştı, sadece Kingsley'nin rüyalarında. Ama

Yurtta Stearns'ün onu yere yatırdığı o günden beri aralarında farklı şeyler olmuştu.

Çok konuşmayı bırakmışlardı. Ama bazı nedenlerden dolayı

Kingsley kendini ona daha da yakın hissetti. Ne zaman

Stearns tek başına oturup bir şeyler okur ya da yazarken, o kendi ödevini alır ve Stearns'ün sandalyesinin yanında yere otururdu. Neden?

kanepeye, masaya ya da başka bir sandalyeye değil de yere oturduğunu Kingsley bilmiyordu. Ama ne zaman Stearns'ün başparmağının bileğindeki nabız noktasını okşadığını düşünse, Kingsley dizlerinin üzerine çökmek, Stearns'ün ayaklarının dibine oturmak ve sonsuza dek orada kalmak istiyordu.

Kendisinden bu kadar ayrı kalma ihtimali karşısında duyduğu ıstırap

Stearns, Kingsley'i Peder Henry'nin bahçesine göndermişti.

Daha önce hiç denemediği bir şeyi denemek istiyordu. Belki

de

Stearns'ün etkisiydi... . Kingsley onu daha dün kilisede görmüştü, elinde tespih, bir saat boyunca sessizce dua etmişti. Kingsley bunun tam bir saat olduğunu biliyordu, çünkü onun üç sıra arkasında oturmuş ve bütün bir saat boyunca onu izlemişti.

zaman. Tam bir saat sonra Stearns oturduğu yerden kalktı ve arkasını döndü.

"Ne için dua ediyorsun, *dostum*? " diye sormuştu Kingsley.

"Seninle tanıştığımdan beri her gün dua ettiğim şey için,"

Stearns boncukları elinin etrafında döndürerek şöyle

dedi. "Peki bu ne?"

12-08-30 8:51

PRENS

123

Stearns parmaklarının arasına örümcek ağı gibi ördüğü tespih tanelerini göstermek için elini açtı.

"Güç."

Elini tekrar kapattı ve göğsüne dayadı,

kalbinin üzerinde. Stearns şapelden ayrılmıştı ama Kingsley kalmıştı.

Güç. Bu tek kelime Kingsley'e her şeyi anlatmıştı. Başka hiçbir ipucuna, başka hiçbir söze ihtiyacı yoktu. Gerçeği biliyordu.

Şimdi. Ama gerçek onu özgür kılmak yerine, Kingsley'i Stearns denen muammanın daha da derinlerine çekti.

Güçlü.

Bu sadece ve sadece tek bir anlama

geliyordu. Stearns onu istiyordu.

Kingsley'in parmakları yumruk oldu. Stearns güç için dua etmişti. O da öyle yapmalıydı.

Kırmızı güllerin en büyüğünü, en bozulmamışını bir çalıdan

koparan Kingsley, onu elinde tuttu ve blos- som'un çekirdeğine

baktı.

"Assistez-moi." Yardım edin, diye dua etti Kingsley, Fransızcaya dönerek.

Tanrı'nın kendi ana dilinden başka bir dil konuştuğunu hayal bile edemiyordu. *"Assistez-moi, s'il vous plaît, mon Dieu."*

Kingsley gözlerini açtı. Garajın kenarında, bir ağacın gölgesinde duran Stearns onu dua ederken izliyordu. Gerginliği yüzünden gül elinden düştü.

Stearns bir adım öne çıktı.

Kingsley bir adım geri attı. Stearns durdu.

Kingsley koştu.

Okul, ağaçlardan oluşan bir çölün içinde bir vaha gibi duruyordu. Etrafı sık ormanlardan başka bir şey çevrelemiyordu - orman, tepeler, kayalıklar, vadiler.

Kingsley onu genellikle korkutucu, tehditkâr bir şey, bir labirent olarak görürdü. Şimdi ise güvenlik için içine kaçıyordu.

Ama ağaçlar çok az koruma sağlıyordu. Kingsley yarışırken

9780778314103_TS_REV.indd 123

12-08-30 8:51 AM

124

TIFFANY REISZ

ayak basılmamış patikalardan aşağı inerken, yeşil yapraklı dallar

Cildini, yüzünü yakıyordu. Ama duramadı. Arkasında ayak sesleri duydu. Kingsley, kendisini döven dalların acısına ve neredeyse onu düşürecek olan korkuya rağmen, bacaklarını daha hızlı ilerlemeye zorlayabildi.

Bir açıklığa girdi. Yukarıdaki gökyüzü kıızıla dönmüştü.

batan güneş. Karanlık çökmek üzereydi ve ormanda

kaybolacaktı. Yalnız... ya da daha kötüsü. Yalnız değil.

Bir dalın kırılma sesi onu bir başkasının varlığından haberdar

edince sıçradı ve etrafında döndü. Kingsley

Tereddüt. Tekrar havalandı, ormanın derinliklerine doğru hızla ilerliyordu.

Ağaçların gölgesi üzerine kapandı. Ellerinin üzerine düştü ve

Kingsley dizlerinin üzerinde küçük bir açıklıktan sürünerek geçti

ve bir çalının dikenleri alnını kestiğinde çığlık attı. Görüşü kanla

kırmızıya döndü. Ama devam etti, itti,

ayağa kalktı ve tekrar koşmaya başladı. Ya da denedi. Ama bir el aniden ortaya çıktı, onu gömleğinden kavradı ve bir ağaca doğru itti. Ağaç kabuğu sırtını ısırdı. Gölgelemin içinde Kingsley zar zor görebiliyordu. Karanlıkta el yordamıyla ilerledi, ellerinin altındaki kumaşı hissetti ve yırttı. Parmakları serin bir şeye dokundu. O da

çekti ve elinde kaldı. Kingsley'in ayağa kalkmasına yetecek kadar uzun bir süre boyunca, üzerindeki kavrama bir an için gevşedi ve

Tekrar kaç.

Yüzünden ter ve kan akıyordu. Kingsley yüzünü sildi.

gözleri. Görüşü netleştğinde elinde ince bir zincire bağlı küçük gümüş bir haç olduğunu fark etti. Kingsley onu dağın yamacına kadar taşıdı, ayak sesleri hâlâ arkasından geliyordu.

Başka bir açıklıkta durdu ve dizlerinin üzerine çöktü. Daha

fazla koşamazdı.

Nefes nefese kaldığında, yaprak örtüsü üzerinde kayan ayakkabıların sesini duydu. Kingsley'in parmakları haçı sıkıca kavradı. Başına ne gelirse gelsin, onu bırakmayacaktı.

İkisi de konuşmadı. Kingsley son bir kez 9780778314103_TS_REV.indd 124

12-08-30 8:51

PRENS

125

Stearns onu çırılçıplak soydu ve zorla ayağa kaldırdı.

ach. Ama teslim olmaktan başka bir şey yapacak gücü yoktu. Her küçük hareketin neden olduğu acıdan inledi.

Onu. Böyle olmasını istemiyordu... burada, ormanın zemininde, kırık, kanlı ve dehşete düşmüş bir halde. Ama bu acıya, bu aşağılanmaya katlanacaktı. Dua ettiği komünyon için, hepsini kabul edecekti.

Stearns Kingsley'i boynundan kalçasına kadar okşadı. Evet, diye karar verdi Kingsley, tam da böyle olmasını istiyordu.

Bir kolu doğuya doğru uzanıyordu. Diğeri batıya.

Parmaklarını haçın etrafında kenetledi. Stearns içine ittiğinde Kingsley haykırdı. Stearns eliyle ağzını kapattı. Kingsley ısırdı ve başını salladı, teşekkür etti.

dişlerine değen parmakları için ful.

Penetrasyonun verdiği acı, daha önce hiç yaşamadığı bir şeydi.

hayatında hissetmişti. Göğsündeki bıçak yarası hiçbir şey değildi. Hiçbir şey bu kadar acıtmamıştı, dışarıdan ya da içeriden, bedeninden ya da ruhundan hiçbir şey.

Acısının ortasında Stearns'ün ağzını omzunun arkasında hissetti. Kingsley eriyip yere düştü. Bu gece hayatta kalıp kalmayacağı artık bir endişe olmaktan çıkmıştı. Stearns'ün dudaklarının tenine dokunması ihtiyacı olan tek şeydi. Eğer kaderi buysa, şimdi mutlu ölebilirdi.

Zaman geçti ama Kingsley sayamadı. Bir dakika, bir saat sonra,

kan Stearns'ün hareketlerini hafifletmeye başladı. Acı zevke

değil, bir şeye dönüştü.

zevkten daha fazlasıydı. Onu yerle bir etmekle tehdit eden, onu biçen ve ondan geriye hiçbir şey bırakmayan bir tür coşku. Ama bu

önemli değildi.

Stearns onun içindeydi.

Kızıl akşam kara geceye dönüşürken Kingsley bu gerçeğe

sevindi. Stearns'ün hırıltılı nefes alışını duydu... yoksa kendi

nefesi miydi? Bilmiyordu, umurunda da değildi. İçine çekti

9780778314103_TS_REV.indd 125

12-08-30 8:51 AM

126

TIFFANY REISZ

ve havada am kokusu vardı. Güzel bir kokuydu. Bir ciğer dolusu daha soludu.

Acımasız zeminde, Kingsley tüm vücudunu sarsan bir

rpertiyle boşaldı.

Stearns onun içindeydi.

Duaları kabul olmuştı. Belki de. Ya da belki onun

dualar cezalandırılıyordu. *Cennet* ve *cehennem* Kingsley için anlamsız kelimeler haline gelmişti. Cennet şimdi, şu andı.

Stearns'n altında. Cehennem nceki her an vardı ve sonraki her an

da olacaktı.

Stearns onun içindeydi.

Bu kelimeleri, herhangi bir dilde bildiği tek kelimeler haline

gelene kadar zihninde tekrarladı.

Sonunda, belki bir saat sonra bitti. Belki iki. Ya da

Belki de sadece birkaç dakika. bir yük kalktığını, vücudunun boşaldığını hissetti.

Kingsley yavaşça kollarını iki yanına çekti ve sırt üstü yuvarlandı. stnde gökyüzü yıldızlarla çığlık atıyordu. Altında, dökülen yapraklar canlı ipekten bir battaniye gibi tenini okşuyordu.

Kumaşların hışırtısını, giysilerin kendini düzelttiğini duydu. Ama burada, göklerin altında sonsuza dek çıplak, kanlar içinde ve utanmadan yatacaktı. Stearns'n altında ölmüştü. lmş ve

yeniden doğdu.

Yüzüne bir şey dokundu. Bir el mi? Hayır, bir çift per-

kusursuz dudaklar. Dudaklar alnından yanağına doğru ilerledi ve ağzına yerleşti. Öpücük sonsuza dek sürdü ve çok kısa sürede bitti.

"Benim adım Søren."

Kingsley başını salladı ve kendi sözcüklerini hazırladı. "*Je t'aime,*"

Tanrı'nın konuştuğu dilde cevap verdi.

Seni seviyorum.

9780778314103_TS_REV.indd 126

12-08-30 8:51

KUZEY

Şimdiki Zaman

Hiçbir şey değişmemişti. Kingsley otuz yıldan sonra

hiçbir şeyin değişmediğine inanamıyordu.

Aziz Ignatius'a giden yol hala

Avrupa dışında karşılaştığı en ıssız, en tehlikeli kırsal bölgeydi.

Ağaçlar hâlâ okulu yaprak dökmeyen bir battaniye gibi

sarıyordu. Ve her bir bina kiliseye benziyordu.

"Ne kadar oldu, *dostum*? " Kingsley'in onları mezun oldukları okula götürmesi için tuttuğu arabanın arkasından çıkarken Kingsley Søren'e sordu.

"Beş yıl, belki." Søren avlunun ortasında durdu ve etrafına bakındı. "Peder Henry'yi gömdüklerinde gelmiştim."

"Bahçesinde mi?"

Søren gülümsedi. "Başka nerede

olacak?" "Beş yıl... uzun bir süre."

Søren başını sallayarak yavaşça arkasını döndü ve gözlerini

onları çevreleyen orman. "Çok sık gelmemeye çalışıyorum. Şu anda burada

olmak rahatsız edici."

"Je comprende." Kingsley yaptı Anlıyorum. Ne zaman onun
baba 9780778314103_TS_REV.indd 127

12-08-30 8:51 AM

128

TIFFANY REISZ

öldüğünde, Søren'e yarım milyar dolara yakın bir miras kalmıştı. Bu miras babasının Søren'i rahiplikten vazgeçirmek için son şansıydı, oğlunun rahip olamayacağını biliyordu.

o kadar parayı saklayıp hala bir Cizvit *olmak*. Bu yüzden Søren hepsini verdi. Son kuruşuna kadar. Ve Saint Ignatius yaklaşık yirmi beş milyon dolar gibi büyük bir kazanç elde etti. "Bu kadar servet varken, okulun şimdi bir saray gibi görüneceğini düşünürsünüz."

"Peder Henry paranın büyük bir kısmını bir tröste yatırdı.

Devletin gözetiminde olan çocukların bakımı. Tesislerde ufak tefek iyileştirmeler yapıldı. Ancak Peder Henry okulun gösterişli görünmesini hiç istemedi. Göze çarpan

Zenginlik gösterileri onu rahatsız

ediyordu." "Bir Katolik için ilginç bir

görüş."

Søren ona ters ters baktı. "Aziz Petrus Bazilikası tartışmasını tekrar yapmayacağız."

"Noel için sana bir çift kırmızı deri ayakkabı alacağım. Neden tüm eğlenceyi Papa yaşasın ki?"

"Bazen seni dövmeyi özlüyorum, Kingsley. Gerçekten ."

İkisi, monsenyör Peder Thomas'ın ofislerinin bulunduğu ana binaya doğru yürüdüler.

diğer rahipler. Kingsley gözlerini kapıdan ve zihnini geçmişten uzak tuttu. Anılara çok fazla dalmıştı.

buraya uçakla gelirken. Kingsley Boissonneault adlı çocuk bu okulu çevreleyen ormanda ölmüş ve Kingsley Edge olacak adam yeniden dirilmişti.

Ve kız kardeşi Marie-Laure burada ölmüştü, bir daha doğmamak üzere. "Onu düşünmemeye çalış, Kingsley," diye uyardı Søren.

Kings ley, sesindeki neredeyse şefkatli endişe olmasa, bu tavsiyesi için onu öldürebilirdi.

"imkânsız. Ailem öldükten sonra sahip olduğum tek şey oydu.

Beni ondan aldıkları gün..."

Kingsley anıyı geri itti ve uzaklaştırdı.

9780778314103_TS_REV.indd 128

12-08-30 8:51 AM

PRENS 129

Kingsley, "Haftalarca morluklarım vardı," dedi parmaklarını yumruk haline getirerek.

"Marie-Laure'den mi yoksa benden mi?"

Kingsley sertçe Søren'e baktı. Rahip, sevgili oldukları o gece hakkında konuşmamak için her şeyi denemişti. Ama şimdi, aniden... Kingsley yüz hatlarını düzeltti. "Marie-Laure'un yaralarının iyileşmesi üç hafta sürdü.

Senden..."

"Benden mi?"

Kingsley ona acımasızca sırıttı. "Yaptıklarında sana söyleyeceğim."

Søren derin bir nefes verdi ve konuşmak için ağzını açtı. Fakat

Ana binanın kapısı açıldı ve cüppeli bir adam koşarak onlara doğru geldi.

"Peder Stearns," dedi rahip nefes nefese Søren'in elini sıkarken.

"Geleceğinizi hiç bilmiyordum."

"Sizi tekrar görmek çok güzel, Peder Marczak. Buraya sadece

kısa bir ziyaret için. Bu Kingsley Edge, bir arkadaş ve bir başka eski Saint Ignatius öğrencisi."

"Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum, Bay Edge."

Kingsley Peder Marczak'ın elini sıktı ve başını salladı. Bugün

Fransız aksanını maskeleyen havasında değildi ve hiç pa-

aksanının ilham verdiği tüm sorular için sabırsızlanıyordu. Sessiz kalmak daha iyiydi. Casusluk yaptığı günlerde ne kadar az konuşursa, başkalarının ona o kadar çok şey söylediğini öğrenmişti.

"Sizi bugün buraya getiren nedir? Peder Thomas bir konferansta

ve korkarım ben onun yerine geçemeyeceğim."

"Buraya sadece nostalji için geldik. Lütfen kendinizi rahatsız etmeyin. Biz sadece okulu tekrar görmek istedik."

"Elbette. Son zamanlarda bazı iyileştirmeler yaptık,

Cömertliğiniz için teşekkürler. Yeni tesisat. Yeni ısıtma üniteleri.

Tüm binaların çatıları değıştirildi... Ne kadar minnettar olduğumuzu hayal bile edemezsiniz-"

9780778314103_TS_REV.indd 129

12-08-30 8:51 AM

130

TIFFANY REISZ

Søren teşekkürleri susturmak için elini kaldırdı. Kingsley, Søren'in okula çok daha sık biliyordu.

her ziyaretinde karşılaştığı minnettarlık için teşekkür etti

"Okulun çalışmalarını sürdürmesine yardımcı olabildiğim için çok mutluyum. Burası benim hayatımı kurtardı."

"Ve sen de okulu kurtardın."

Süren, "O zaman deştik diyelim," dedi ve Peder Mar- czak onaylarcasına gülümsedi.

"Tabii ki. Peder Henry'nin, yani Peder Thom- as'ın ofisinde olacağım. Bir şeye ihtiyacınız olursa, beni bulmakta tereddüt etmeyin.

Okulda dolaşmaktan çekinmeyin. Çocuklar derslerinin ziyaretçiler tarafından bölünmesine bayılıyor."

"Teşekkür , Peder. Ziyaretilerden bahsetmişken, son zamanlarda kayda değer bir ziyaretçi oldu mu?"

Peder Marczak de meraklı bir bakış attı ama sormadı.

açıklığa kavuşturmak için. "Hayır. Pek sayılmaz. Son birkaç hafta içinde birkaç ğrenci ziyaret etti. Ve tabii ki okulu görmek isteyen ğrenci adaylarının aileleri."

"Hiçbiri olağandışı görünmüyor muydu? şüpheli mi? Ben sadece

Çünkü Saint Ignatius sta-tionery'den okulla ilgili imzasız bir not aldım."

Kingsley Süren'e baktı. Bir rahip için

On Emir, adam en iyileriyle bile yalan söyleyebilirdi. Peder

Marczak omuz silkti. "Gerçekten, hayır. Bir hafta önce bekr bir

annemiz vardı. Okul hakkında pek çok soru sordu-

diğer tüm ebeveynlerin toplamından daha fazla. Birçok soru-

okulun tarihi ve mezun olan öğrenciler hakkında -şimdi ne yapıyorlar, neler başardılar?"

"Aksanlı mı konuşuyordu?" Søren sordu ve Kings- ley kaşlarını

çattı. Bu soru da nereden ? "Fark ettiğim kadarıyla aksanı

yoktu," dedi Peder Marczak. "Çok hoş bir kadın, gerçekten,

bunu söylediğim için beni bağışlarsanız."

9780778314103_TS_REV.indd 130

12-08-30 8:51

PRENS

131

Søren Kingsley'e baktı.

"Teşekkür , Peder. Ayrılmadan önce sizi mutlaka
göreceğiz."

Peder Marczak tekrar ellerini sıktı ve ofisine döndü.

"Ona daha fazla soru sormalıyız," dedi Kingsley. "Neye
benzediğini, nereli olduğunu söylediğini..."

Søren başını salladı. "Çok tehlikeli. Ya kadın

Konuştuğu kişi bu işe karışmamış büyük ihtimalle

karışmamıştır- ya da karışmıştır ve ona yeterince yalan
söylemiştir.

işe yaramaz."

Kingsley onun mantığına karşı çıkamadı. "O zaman ne

arayacağız, *mon père*? Nereye gidelim?"

"Fotoğrafımız... kütüphanede arşivlenmiş olmalıydı."

"Kütüphane o zaman."

Kingsley kütüphanenin içinde Søren'in kitaplarının çoğunun

Babamın parası buraya gelmişti. Saint Ignatiusta geçirdikleri süre boyunca kütüphane soğuk ve seyrek döşenmiş bir yer olmuştu.

Ucuz metal kitaplıklar çürümeye yüz tutmuş emanetlerle doluydu.

dini kitaplar. sandalyeler daha da ipliksi ve çıplak halıların

üzerine oturmuştu. Ama şimdi odaya adım attıklarında

Vatikan kütüphanesine taşınmış olabilir. Metal kitaplıkların yerini İncil'den sahneler ve sembollerle oyulmuş koyu meşe kitap rafları almıştı. Kolaylıkla dört kat daha fazla

kitaplar rafları dolduruyordu. Zarif oturma alanları binanın enine ve boyuna serpiştirilmişti. Demir avizeler tavandan sarkıyor ve aşağıya gülümseyen ışıklar gönderiyordu.

O pahalı koltuklarda kucaklarında kitaplar ve bilgisayarlarla

oturan çocuklar.

"Oh la la," dedi Kingsley gülerek. "Bir kütüphane mi yoksa bir

saray mı?" "Bir kütüphane saray gibi olmalı. Okuyorsun, değil

mi?

Kings ley? Yani, kendi dosyalarınız dışında bir şey mi?"

9780778314103_TS_REV.indd 131

12-08-30 8:51 AM

132

TIFFANY REISZ

"*Bien s ur*. Evcil hayvanınızın yazd ı romanları okuyorum. Onları okumak ve benim dünyamdan ne kadar çok şey  ald ı ını görmek beni memnun ediyor.

onunkine koy."

"Burası onun da dünyası, hatırlatmama

gerek var mı?" "Bu onun dünyasıydı. Ve o

terk etti." "Geri dönecek. D nece ini

biliyorum."

Kingsley gülümsedi ve içini çekti. "Ben olmad  ımı bilmek güzel

Aramızda h sn kuruntu yapan tek kişi sensin. Evet, o sana geri dönecek... sen bana d nd   n gün."

Arşiv odasına doğru giderlerken Süren ona başka bir şey söylemedi. Kingsley bunu bir zafer olarak kabul etti.

Öğrenci ar ivlerini araştırmak için bir saat harcadılar.

Christian'ın okulda çektiği diğer fotoğraflar hâlâ kutularında duruyordu. Kingsley birkaç fotoğraf çekti ve onları bir portföye yerleştirdi.

"Ne yapıyorsun?"

Kingsley sırtıttı. "Kim bilir? Parmak izi alabiliriz, *değil mi?*

"

"Polis bağlantılarınızı bu işe bulaştırmak istemiyorum." "Peki o zaman. FBI'ı arayacağım."

Søren ona ters ters baktı. Tekrar. Eğer ona dik dik bakmayı kesmezse, Kingsley onu kütüphanede elli Saint Ignatius öğrencisinin önünde öpecekti. Bu da bir ya da iki kaşın kalkmasına neden olabilirdi.

"Başka bir fotoğrafın kayıp olduğunu görmüyorum. Christian elli numaralandırmış. Bizimki otuz üçtü. Bu kutuda birden yirmi beşe kadar var. Diğer kutudan yirmi altı ve yirmi yediyi aldınız. Sadece bizim fotoğrafımız gitmiş."

"Hırsız onu arayacağını nereden bilebilir ki?"

Kingsley soruyu sorar sormaz cevabı biliyordu. Her kutunun tepesine vurdu ve Søren'e baktı.

Søren nefesini verdi ve gözlerini tavana çevirdi. 9780778314103_TS_REV.indd

132

12-08-30 8:51

PRENS

133

"Elbette," dedi. "Başka bir öğrenci olmalı.

Sınıf arkadaşlarımızdan biri. Hırsız fotoğrafları başka nasıl bilebilirdi ki?"

Kingsley ona, "Bir öğrenci ya da rahiplerden biri," diye

hatırlattı. "Peder Marczak'a gideceğiz ve o öğrencilerin

isimlerini soracağız.

burada bizimle birlikte olan öğrenciler. Belki bir şey gelir

aklıma geldi. tatsız bir karşılaşma yaşadığımı hatırlamıyorum." "Olmazdı.

Senden çok korkuyorlardı."

"Abartıyorsun." Søren kütüphaneden çıktı ve Peder Marczak'ın

ofisine doğru ilerledi. Kingsley onu avluya kadar takip etti, sonra

durup ağaçlara baktı.

"Christian'la tanıştığımda burada sadece iki haftalık öğrenciydim.

bana son okulunuzda bir öğrenciyi öldürdüğünüzü söyledi. "Dehşete *düşmüş*" diyorum *dostum*, çünkü herkes dehşete düşmüştü. Abartmıyorum. Aslında, durumu hafife alıyor olabilirim."

"İngiltere'de olanlarla ilgili hikayenin nasıl ortaya çıktığını bile

bilmiyorum. Buraya geldiğimde Pederlerden birine anlattım-

Peder Pierre. Siz gelmeden birkaç ay önce ölene kadar benim günah çıkarma rahibim olarak görev yaptı."

"O mu söyledi?"

"Hayır, yapmaz. Sırlarımı saklaması için bir rahibe bir cesede

güvendiğim kadar güvenirim."

"Belki de baban bir rahibe anlatmıştır ve bir öğrenci de kulak

misafiri olmuştur." "Muhtemelen. Oğlunun bir çocuğu öldürmüş

olmasıyla övünmeyi severdi.

Gel. Peder Marczak ile konuşalım."

Kingsley hâlâ ağaçlara bakarak, "*Hayır*," dedi. "Sen git hayaletlerini avla. Ben gidip bizimkileri bulacağım."

Ağaç çizgisine doğru kendinden daha emin adımlarla yürüdü.

hissetti. Ormana ilk adımını attığında, botunun tabanının altında bir dal çatladı ve bu ağaçların arasında koştuğu gecenin anıları aklına geldi.

Christian ona Søren'in 9780778314103_TS_REV.indd 133 okulunda bir öğrenciyi öldürdüğünü söylemişti.

12-08-30 8:51 AM

134

TIFFANY REISZ

İngiltere'deki eski okul. Bu bilgi Kings- ley'i korkutmamıştı, sadece ilgisini çekmiş, Søren'i daha çok arzulamasına neden olmuştu.

Ama o gece ormanda koşarken, Søren sert bir şekilde

gerçek dehşeti tatmıştı. Yine de, ne kadar sert ve hızlı koşarsa koşsun, kalbinin derinliklerinde yakalanmak istemişti. Søren onu kovalasın diye koştu. Koşmuştu çünkü

alınabilir. Çok koştu ve hızlı koştu, evet. Ama olabileceği kadar hızlı ve sert değil.

Yaprakların hışırtısı Kingsley'i arkasında bir varlık olduğu konusunda uyardı.

Søren'e dönüp bakmadı ama rahibin o gece onu takip ettiği gibi

şimdi de takip ettiğini biliyordu.

"Neden beni takip ettin?" Kingsley hâlâ arkasını dönmeden sordu.

"Çünkü sen kaçtın."

"Senden neden kaçtığımı biliyor musun?"

"Çünkü seni yakalamamı istedin." Kingsley güldü ve bunu inkâr etmedi.

"Beni yakaladığında tecavüz edeceğini biliyor muydun?"

"Buna gerçekten tecavüz mü diyeceğiz?" Søren sordu, sesi karanlık bir eğlenceyle doluydu.

"Başka ne diyebiliriz ki?"

"Sen istediğinde tecavüz sayılmaz."

"O zaman bunu , değil mi?"

Kings ley ağaçların arasından geçerken

ve elbiselerini yırtmıştı. O geceyi onun kadar iyi hatırlıyorlar mıydı?

"Sürekli bana baktın, gittiğim her yerde beni takip ettin.

Uyurken beni izledin, Kingsley."

"Bunu nereden biliyorsun?"

Søren'in kahkahası ormanda dalgalanırken Kingsley

ürperdi.

"Beni izlemeni izledim."

Bugün Kingsley 9780778314103_TS_REV.indd 134 dikenli çalıdan kaçmayı başardı

12-08-30 8:51

PRENS

135

alınını yarmış ve gözlerine kan damlamasına neden olmuştu.

Yaz tatilinden sonra Saint Ignatius'a döndüğünde, okulu çevreleyen ormanın her karışını öğrenmişti. Ama dolaştığı ve ezberlediği binlerce dönümlük arazinin hiçbir yerinde başka bir dikenli çalı görmemişti. Sadece burada, Søren'in altında yattığı ve sevdiği çocuğun onu yok etmesine izin verdiği açıklığı koruyordu.

"Beni istediğini ne zaman anladın?" Kingsley öldüğü, kan kaybettiği ve yeniden doğduğu açıklığa girerken sordu. "Seni daha görmeden önce istiyordum. "Kiliseden gelen Ravel'in ilk notalarını duyduğumda." "Peder Henry bana bir Fransız öğrencinin geleceğini söyledi.

Aziz Ignatius'a. Daha önce hiç Ravel almamıştım. Ev hasreti çekmemen için Fransızca bir şeyler almam gerektiğini düşündüm."

Kingsley Søren'e baktı ve hiçbir şey söylemedi. Søren sadece ona baktı.

Kingsley gözlerini kapatarak şapeldeki o günü hatırladı,
yanında taş kesilmiş bir Matthew onu uyarmaya çalışıyordu

Stearns'ü yalnız bırakmak için. Kingsley dinlemeliydi, dinlerdi ama bir şey
hariç... .

"Seni Ravel yüzünden sevdim. Başka bir parça çalmış
olsaydınız sizi sadece yakışıklı ve büyüleyici bulurdum."

Søren gökyüzüne baktı. " zaman iyi ki oynamışım."

Kingsley ona doğru bir adım attı ve bekledi. Søren onu
durdurmak için hiçbir şey yapmadı, hiçbir şey söylemedi.

Kingsley durmadı.

Bir adım daha. Ve sonra bir adım daha. Ve bir adım daha
attıktan sonra Søren'in önünde durdu, aralarında sadece bir
kıl payı vardı. "Senin Tanrı'nın dünyasındaki en güzel
yaratık olduğunu sanıyordum.

toprak," Kingsley itiraf etti. "I olur var olmuştur bir
ateist ancak 9780778314103_TS_REV.indd 135

12-08-30 8:51 AM

136

TIFFANY REISZ

Sadece seninle birlikteyken var olsalar bile bana hem cennetin
hem de cehennemin gerçek olduğunu kanıtladığın için."

"Seni istediğim anın ne zaman geldiğini söyleyemem," dedi Søren. "Belki de biz daha tanışmadan önce. Yoksa neden Ravel'i seçeyim ki? Her zaman Elea- nor ile beni Tanrı'nın bir araya getirdiğini düşünmüşümdür."

"O zaman bizim için kim suçlanacak? Şeytan mı?"

"Umarım öyle değildir." Søren içini çekti. "Onunla görüşmek gibi bir niyetim yok. Ona teşekkür etmek için bile."

Søren yüzünü Kingsley'e çevirdi.

Kingsley her kelimesinde ciddi olarak, "Sen hâlâ Tanrı'nın yeryüzündeki en güzel yaratığısın," dedi.

"Bana öyle bakmandan nefret ediyordum." Søren elini kaldırdı ve Kingsley'nin omzuna koydu. Elini Kings- ley'nin boynuna götürdü ve başparmağını boğazının çukuruna bastırdı. "Peki neden?"

"Çünkü," dedi Søren, muhteşem başını dört yana eğerek Onları ayıran inçler, "arkama bakmamı imkânsız hale getirdi." Dudakları otuz yıl sonra ilk kez birbirine değmişti. On dört yıl önce Søren'in onu kaçırdığı gece bile

öptü. Søren öpücüklerini sadece Eleanor için saklamıştı. O gece olanlar sadece şiddetti, şehvet bile değildi.

ya da aşk. Ama Kingsley bu öpücükte şiddet sezmemişti. Søren'in ağzı soğuk ve temizdi. Dilleri hafifçe birbirine karıştı. Ama

Kibarlık sadece birkaç saniye sürmüştü ve Kingsley sadece kendi şaşkınlıklarının bir ürünü olduğunu biliyordu.

hatta oluyor.

Parmaklar ensesindeydi. O

parmakları hatırladı.

Kalçasına morartıcı bir güçle saplanan bir el. Kingsley o eli

hatırladı.

9780778314103_TS_REV.indd 136

12-08-30 8:51

PRENS

137

Her dokunuşta acı. Her öpücükte acı. Kalbinin her atışında

acı.

Kingsley bu acıyı severdi.

Søren, Kingsley sırtında kabuk hissedene kadar onu itti,

gömleğini ve etini kazdı. Yediler

birbirlerini öptüler, dudaklarını ısırdılar, dillerini ısırdılar. Kingsley kanın tadına baktı ve kendi kanı olduğunu anladı.

Yoksa öyle miydi?

"Dur, Kingsley." Søren emri Kingsley'in ağızına karşı söyledi. O durmadı.

"Bana güvenli kelimeni hiç söylemedin," diye fısıldadı

Kingsley. "Güvenli bir kelime dışında hiçbir şey için durmam."

O zaman güldü ve Søren'in eli görünüşte dışarı çıktı.

ve dudaklarındaki kahkahayı tokatladı. Sonra tekrar öpüştüler, daha sert, daha derin. Kingsley öpücüğü karnında, kalçalarında hissetti. Giydiği pantolon dünyanın en iyi terzisi tarafından yapılmıştı ve küçük bir servete mal olmuştu. İçine düşmek istedi

Søren'i ağızına alır ve daha sonra

pantolonu terzisine götürüp dizlerindeki yırtıkları onarmasını istedi. "Ben ondan daha güçlüyüm," diye fısıldadı Kingsley Søren'in kulağına.

Kulak. Søren Kingsley'in boynuna öyle şiddetli bir ısırıkla karşılık verdi ki Kingsley haykırdı. "Ondan çok daha fazla acıya dayanabilirim.

O gitti. Geri dönüp önemli değil. Şimdilik gitti. Onun yerine yatağını ısıtmama izin ver."

"Kim?" Søren Kingsley'i ağaca daha da sert bir şekilde itti

ve kalçasını Kingsley'in bacaklarının arasına soktu.

"Eleanor."

Kingsley özgürdü. Hiçbir el onu tutmadı. Hiçbir ağız onu öpmedi.

onu. Ağaca yaslanmış, tek başına, dokunulmadan duruyordu. Şaşkınlıkla, kendisinden bir metre ötede nefes nefese duran Søren'e baktı. Søren elini kaldırdı ve ağzının kenarındaki bir damla kanı sildi.

9780778314103_TS_REV.indd 137

12-08-30 8:51 AM

138

TIFFANY REISZ

"Mais..." Kingsley itiraz etti.

Søren elini indirdi.

"Güvenli sözümü söyledin."

9780778314103_TS_REV.indd 138

12-08-30 8:51

GÜNEY

Hayatı buna bağlı olsa bile kadına kızgın kalamazdı. Bir

insan Nora'ya nasıl kızgın kalabilir? O vardı

ondaki bu şey, bu güç, bu vahşilik... . Of

Elbette dün gece onunla yatmamıştı. Wesley'nin istediği tam

olarak buydu, tam olarak istediği zamanda ve tam olarak

istediği . Yani . Nora'nın şartları dışında hiçbir şey olmamıştı.

Bu yüzden bazen çılgılık atmak istemesine neden oluyordu. Bu

yüzden onu her zaman sevmesini sağlıyordu.

Wesley, Nora'yı sessiz ahırlara doğru götürdü. Düzinelerce at

onları alçak sesle, nefes nefese inleyerek karşıladı. Fiziksel olarak

birkaç kez atları sevmek için uzanmasını engelledi. "Safkanlar, Nor. Bunlar Thoroughbred, kit-

Onlarca. Hazırlandılar ve koşmaya hazırlar. Ve eğer onları doğru ruh haline sokarsanız sizi ısırırlar. Ve şimdi, onlar

doğru ruh hali."

Wesley'i 9780778314103_TS_REV.indd 139 adlı bir atın

bulunduğu başka bir ahıra doğru çekerken, "Ama küçük

çoraplarıyla çok şirinler," dedi.

12-08-30 8:51 AM

140

TIFFANY REISZ

Paraya İhtiyacım Yok huysuzca zıpladı. "Ayrıca, ben de ısırırım."

"At yarışlarına kralların sporu dendiğini biliyorsun, değil mi?"

Wesley dalga geçti. Nora'nın at yarışları konusunda oldukça saygısız bir yaklaşımı vardı. Midilli oyunlarına meraklı tüm müşterilerini suçluyordu. Ona, diğer erkeklerin porno izlediği nedenlerle *My Friend Flicka*'yı izleyen eski müşterisinden bahsetmeden bir eyere ya da dizgine bakamazdı.

"Peki burada neler oluyor?" Nora ellerini ahırın etrafında

salladı.

"Yarış öncesi hazırlık. Atlar ovulur ve giydirilir. Sonra

başlangıç kapısına doğru."

"Tribünler o kadar dolu görünmüyor. İnsanlar at yarışlarından gerçekten para kazanıyor mu?"

"Nora, Charleston Park'ta yapılacak olan bu yarış var ya? Dünyanın her yerinden insanlar buna bahis oynuyor."

"Lanet olsun."

"Biliyorum. Paranın olduğu yer ödüller değildir. Yarışları kazanmak istersiniz, böylece atınız kazanabileceğini kanıtlar.

Bu

Bu şekilde, diğer at sahipleri atlarını sizinkilerle çiftleştirmek için size bir servet ödeyeceklerdir."

"Böylece yarışlar kazanmaya devam edebilirler ve çok fazla para kazanamazlar, ancak daha sonra bir sonraki nesle at pisliği satabilirler." "Doğru. İğrenç ama doğru."

"Peki atlar koşmayı seviyor mu?"

"Ne?"

Nora arkasını döndü ve ahırın duvarına yaslandı. Good Golly Miss Molly adında bir at ahırın penceresinden başını ve dilini Wesley'e uzattı.

"Beğendiler mi? Hoşlarına gidiyor mu?"

"Ben at dili bilmiyorum. Ama çoğunun bildiğini düşünüyorum. Bundan zevk almak için eğitildiler, koşmak için eğitildiler."

"Ama bu tehlikeli."

9780778314103_TS_REV.indd 140

12-08-30 8:51

PRENS

141

"Vahşi bir at olmak da tehlikelidir. Hayvan olmak tehlikelidir.

İnsan olmak tehlikelidir."

"Onlara dizgin takmak, başkalarının zevki için tehlikeli

şeyler yaptırmak... Bu yanlış değil mi?"

Tam o sırada Wesley, Nora'nın gözlerindeki hınzır pırıltıyı fark etti. Bugün yeşildiler. Bir keresinde ona neden yeşil olduğunu sormuştu.

Gözleri sık sık renk değiştiriyordu. Bir an parladılar

zümrüt yeşili. Göz açıp kapayınca kadar gece gibi kararabilirlerdi. "Gözlerim karamsar," diye cevap verdi. "Mutlu olduğumda yeşil.

Azgın olduğumda siyah."

Şu anda siyah olmalarını diledi.

"At yarışlarından , değil mi?" Nora başını salladı.

"Bahsediyorum. Ama ben değilim."

"At yarışı kink gibi değildir. Evet, ikisi de tehlikeli olabilir. Ve

evet, işin içinde biraz, ne bileyim, rıza dışı şeyler var... ."

"Ve kırbaçlar."

"Evet, ve binmek. Ama at yarışı ile sapıklık arasında büyük bir fark var."

"Neymiş o?" Gözlerindeki pırıltı hâlâ duruyordu.

"Bir Thoroughbred yarışta yaralandığında üzüliyorum. Ama Søren seni incittiğinde içim parçalanıyor."

Nora hiçbir şey söylemedi. Gözlerindeki pırıltı soldu. O

kendini ahır duvarından itti ve ona doğru geldi. Kollarını onun boynuna dolayarak, ağzını onunkine yaklaştırdı ve

onu uzun ve derin bir şekilde öptü. Bu ani öpücük karşısında o

kadar şaşırmıştı ki, Wesley'nin de onu öpebilmesi için bir saniye

geçmesi gerekti. Ama , onun tutkusunu açıklıkla, dudaklarını

diliyle, şehvetini aşkla .

Wesley ellerini onun sırtından aşağı kaydırды ve Nora çekildi.

"Ne?" diye sordu, yüzünde ne olduğuna dair bir ipucu arıyordu.

Neden durduğunu.

"Bu gece," dedi nefes nefese.

9780778314103_TS_REV.indd 141

12-08-30 8:51 AM

142

TIFFANY REISZ

"Bu gece ne var?"

Nora ellerini onun göğsüne koydu. Ayak parmaklarının ucuna geldi ve onu yanağından öptü. "İstediğin şey. Biz takılıyoruz, film izliyoruz, birlikte yemek yiyoruz, konuşuyoruz. Ama ayrı yatak odaları yerine... birlikte yatıyoruz." Arkasını döndü ve uzaklaştı. Ama ona bir kez bakıp göz kırpmadan önce değil.

Wesley gülümsemesini durduramıyordu. Gözleri gece gibi kararmıştı.

Onu takip etmeye başladı ama babasının adını seslendiğini duydu.

"Ne?" Wesley sordu, sesinin tonu eğilimli olduğundan daha öfkeliydi. Babası ona ters ters baktı. "Özür dilerim. Yani, ne ?"

"Bu atı görmek istiyor musun, istemiyor musun?"

Wesley doğru cevap vermenin bu durumda kendisine puan kazandırmayacağına karar verdi.

"Evet. Kesinlikle. Hadi gidelim." Wesley ve babası padoktan geçerek başka bir ahıra doğru yürüdüler.

"Senin şu kadın nerede?"

"Baba, o benim kız arkadaşım, 'kadınım' değil. Ve biliyorsun ki

adı Nora."

"Adının ne olduğu umurumda değil. Sadece nerede olduğunu bilmek istiyorum."

Wesley gözlerini devirerek bakma isteğini bastırmaya çalıştı ama başaramadı. Tanrı'ya şükür güneş gözlüklerini takmayı unutmamıştı. Hiçbir şey babasını saygısızlıktan daha fazla kızdıramazdı.

"Ahırların orada takılıyor. duracaktır." "Bundan oldukça şüpheliyim."

Wesley de bundan oldukça şüpheliydi. Ama bütün jokeyler Nora'nın isyan çıkarmasına imkan yok. En fazla hafif bir kargaşa. En kötü senaryo ise

a az JOKEYLER ile Pony-play Şakalar. Bu olur
olmaka Mucize eğer 9780778314103_TS_REV.indd 142

12-08-30 8:51

PRENS

143

Birinin üzerinde ekinleri denemeden günü atlatmasını sağlayabilirdi.

Babasının bakmak istediği kısırağın yeri eşelediği ahıra girdiler. Yüksek sinirli ve iyi kaslı, korkunç bir refakatçi at olurdu, ama

Muhtemelen sahadaki herhangi bir iğdişten daha hızlı koşabilirdi. Wesley soyağacını okuyormuş gibi yaparken, veteriner ve babası onun istatistikleri ve hayati değerleri hakkında konuştular. Ruffian'a kadar uzanan iyi genler. Eğer babası ne yaptığını biliyorsa,

kısrağı ve Farewell to Charms'ı bir araya getirdi. Onlar

Bu genetik kokteyle muhtemelen bir Derby galibi olacak harika bir koşucumuz var. Hatta belki de ilk Triple Crown galibi.

1978'deki Affirmed'den beri. Triple Crown ile birlikte The

Rails'e para akacaktı. Sektördeki en ünlü at çiftliği dünya

çapında bir efsaneye dönüşecekti. Ve Wesley'nin umurunda bile değildi.

"Oğlum?"

"Ha?" Wesley babasına baktı. "Ah, evet. İşe yarayabilir."

Babası başını salladı, yüzündeki boş ifadeden Wesley'nin onayladığını anladı. Böyle bir kısrağ pahalıya mal olurdu-

Hem çok. Wesley poker yüzünü erken . Babasının tüm eyaleti alıp satacak kadar parası vardı.

Kahvaltıdan önce on kez Kentucky'ye gitti, ama o kadar parası vardı, çünkü gereğinden fazla bir kuruş bile harcamadı.

Kısrağ, Wesley'nin böğrünü okşamasına yetecek kadar uzun bir süre sakinleşti. Atın gergin kasları ellerinin altında seğirdi.

Alınan şey. O ve Nora iyi anlaşacaklardı.

Nora... bir buçuk yıl onu hiç değiştirmemişti. O hala

olduğuna inanamıyordu, puf, tekrar hayatına girmişti. Ayrı geçen onca zaman bir anda, bir kucaklaşmada, kulağına inleyerek söylediği bir cümlede yok olup gitmişti.

Kollarını ona dolamıştı.

9780778314103_TS_REV.indd 143

12-08-30 8:51 AM

144

TIFFANY REISZ

Tanrım, saçını kestirmen lazım.

Wesley hala gülümsemeden bunu düşünemiyordu. Ve

Yine de ilk başta çok korkmuştu. Süren'in Nora'nın kendisiyle birlikte olmasına izin verdiğine hâlâ inanamıyordu. Ama her ne kadar

Wesley Süren'den ne kadar nefret etse de, rahibin kendi malı olarak gördüğü kadını korumak için her şeyi yapabileceğini, hatta ondan vazgeebileceğini inkar edemezdi.

Süren... Kimdi o? Nora iki yıl boyunca

Adamın hayatından ve yatağından çıkışının yasını tuttu, ondan nefret etmeye çalıştı, uzak durmaya çalıştı, Wesley'i onun sandığı gibi bir canavar olmadığına ikna etmeye çalıştı... . Ama bu yaza kadar,

Wesley onunla hiç tanışmamıştı. Ve tanışır tanışmaz, Wesley

pişman oldu. İstediğinin tam tersine benzeyen 1.80 boyundaki sarışın rahibi görünce

ona benzemesi için.

Nora bir keresinde Wesley'e Søren'i tarif etmeye çalışmıştı. "Sting'i düşün
artı Jeremy Irons, ama ikisinin toplamından daha uzun, daha seksi ve daha
korkutucu."

"Biraz , değil mi?"

"Wesley, bir milyon yıl geçse de bir milyar dolar için abartmaz
ya da mübalağa yapmazdım."

"Nora."

Nora'nın gözlerindeki o vahşi ışık söndü ve yüzündeki
gülümseme soldu.

"Hayatımda gördüğüm en güzel ağza sahip.

Gördüm..." demişti o zaman, Wesley'den çok kendi kendine
konuşarak. "Şefkatli... ve acımasız."

"Şefkatli ve zalim mi? Artık kendi kitaplarından biri gibi
konuşuyorsun," diye takılmıştı Wesley, onun gülümsemesini
geri getirmeyi umarak. Bu
davrandığında, ona bakmak yerine yanından geçip gittiğinde
onu korkutuyordu ve Søren'e geri döndüğünü anlıyordu. En
azından zihninde.

9780778314103_TS_REV.indd 144

12-08-30 8:51

PRENS

145

"Onunla tanışana kadar bekle," dedi, içini çekerek ve gülümsemesini geri almaya zorlayarak. "Sonra bana ne kadar haklı olduğumu söyle." Haklıydı.

Nora'nın yatak odası Wesley'nin en son beklediği yerdı.

adamla tanışmak için. Wesley ve Nora birlikte yaşarken, bir Pazar sabahı gizlice kaçıp Sacred Heart'taki ayine katılma isteği onu zaman zaman neredeyse bunaltıyordu. Ama içinden bir ses bunun tehlikeli bir hata olacağını söylüyordu. O

Nora'nın rahibini hâlâ sevdiğini biliyordu ve Wesley'nin yapmak isteyeceği son şey, adama ondan korktuğunu bilmenin tatminini yaşatmaktı.

Özellikle de Søren Wesley'den hiç korkmadığı için.

Ama Wesley, Søren'in ya da Nora'nın ona karşı

hissettiklerinden bir dakika daha korkmayı reddetti.

Ne de olsa... hemen önünde, padokun yanında duruyordu ve

Calumet'teki eğitmenlerden biri Jon Huntley ile flört eden kişi, biricik Nora Sutherlin'di... Kentucky'deki Nora'sı

Onunla, Wesley ile.

Ve bunun için Søren'e teşekkür etmeliydi.

Wesley, Nora'nın evinden ve onun kusursuz soluk tenini siyah-maviye dönüştürmeyi alışkanlık haline getirmiş olan adamın varlığından kaçmak için Søren'i iterek geçtiğinde yaşadığı şoku hâlâ hatırlıyordu.

Ama Søren, Wesley'nin hayatını değiştireceğini bildiği sözleri daha rahip detaylandırmadan önce söylemişti.

Wesley... Senden bir iyilik isteyeceğim.

Wesley yavaşça arkasını döndü ve bir kez daha rahiple yüz yüze geldi.

"İyilik mi? Ne?" Sesindeki nefreti duydu. Kulağa çok yabancı geliyordu. Wesley kimseden nefret etmiyordu ya da düşünmüyordu. O ana kadar.

"Dediğim gibi, bir şeyler oluyor. Elea'nın

ne de o at Risk. Ben olsam gibi onu için ayrılmak ve alan için bazı zaman. Ben 9780778314103_TS_REV.indd 145

12-08-30 8:51 AM

146

TIFFANY REISZ

Bu yaz şehir dışındayken Kingsley ile durumu

düzeltebileceğimizi umuyordum ama ne yazık ki..."

"Bekle. Ne? Beni istiyorsun-"

"Kim olduğunu biliyorum Wesley. Ne olduğunu biliyorum. Biliyordum.

Eleanor'un yanına taşınmana bile izin vermeden önce."

"İzin mi? Ne demek Ele'nin yanına, Nora'nın yanına taşınmama 'izin verdin'? O bana sordu. Ben de evet dedim."

Søren o anda ve bu gülümseme Wesley'nin sırtının ortasına buzdan bir çizgi çizdi.

"Eleanor izleniyor."

Wesley öfkeyle bir adım öne çıkmıştı.

"Seni inanılmaz pislik. Kendi kız arkadaşını mı gözetliyorsun?"

"Bu casusluk sayılmaz, Wesley. Eleanor benim malım. Onun güvenliğini sağlamak benim yükümlülüğüm. Arabanın kapısını kilitliyorsun ve onu asla tehlikeli sokaklarda bırakmıyorsun. Neden? Çalınmasın diye. Zarar görmemesi için Eleanor'a göz kulak oluyorum.

Bu aynı prensiptir."

"Ama Nora bir araba ya da ev değil. O bir insan."

"Evet. Ve bu nedenle diğerlerinden sonsuz derecede daha değerli.

mal. Bu yüzden seninle ilgilenmeye başladığı anda Kingsley'e kim olduğunu buldurdum."

Wesley o noktada hiçbir şey söylememişti. Sonunda Søren'i

öldüreceğinden ya da onun tarafından öldürüleceğinden

korkmuştu.

söylediği sonraki kelimeler. *Nora* ve *chattel* aynı cümlede kullanıldı. Wesley o anda, ne olursa olsun

Nora'yı bu adamdan uzaklaştırmak ve sonsuza dek tutmak için.

"Kentucky Prensi. Sana böyle diyorlar, değil mi?"

Wesley'nin çenesi sıkıştı. "Ne yazık ki." Søren

bir kaşını hafifçe kaldırdı.

"Eleanor'a ailenin yaklaşık 9780778314103_TS_REV.indd 146 değerinde olduğunu hiç söylemedin.

12-08-30 8:51

PRENS

147

bir milyar dolar. Neden genç adam? Siz aldatıcı tip değilsiniz."

"Paranız olduğunda insanlar size aynı gözle bakmıyor. Beni

bir insan, bir erkek olarak görmesini istedim, bir şey olarak

değil..." "Para."

Onunla aynı fikirde olmaktan ne kadar nefret etse de Wesley başını

salladı. "Eve döndüğümde, bir bağış toplantısına bile

gidemiyorum-

aptal dedikodu sütunlarına girdim. Hastanedeki bazı çocukları ziyaret etmeye çalıştım ve bir hemşire hasta çocuklarla çekilmiş fotoğraflarımı Facebook'ta paylaştı. Bundan nefret ediyorum. John Wesley Railey olmaktan nefret ediyorum, Jackson Railey'nin oğlu

Kentucky'deki raylar. Her tarafımda dolar işaretleri var. Lisedeyken Madison adında bir kız arkadaşım vardı. Arkadaşlarımızdan birine

Çünkü bu sayede şehirdeki tüm iyi partilere girebiliyordu. Nora'nın beni böyle görmesini istemedim."

"Eleanor'un da benim kadar paradan etkilenmediğinin farkındasınız değil mi?"

Wesley omuz silkti. "O zamanlar bunu bilmiyordum. Ve bana yardım etmek onu çok mutlu ediyor gibiydi."

"Sokak köpeklerini çok seviyor, değil mi? Yavruları arasında en çok seni severdi."

Søren'in sesindeki alaycı ton Wesley'nin kırmızı görmesine neden oldu. Kırmızıdan kısa bir süre sonra da siyahı gördü. Wesley ileri atılmış, Søren'i duvara doğru itmeye niyetlenmişti. Yavru köpek büyümüştü. Ama Søren tek bir hareketle yana çekildi, elini Wesley'nin boynuna doladı ve onu sertçe kapıya doğru itti.

Başı tahtaya çarptı ve görüşü karardı

bir an için. Her şey o kadar hızlı, o kadar zarif bir şekilde gerçekleşmişti ki, Søren'i asla yenemeyeceğini biliyordu

fiziksel güçle. Adam doğal olmayan bir şekilde güçlüydü ve

İnsanlara hadlerini bildirme konusunda yılların deneyimi. Ama Wesley'de Søren'de olmayan bir şey vardı. Ve o anda

12-08-30 8:51 AM

148

TIFFANY REISZ

Søren'in parmakları boynuna saplandığında Wesley'nin görüşü

açıldı ve ne yapacağını biliyordu. "Kendine gel, genç adam.

Eleanor sana çok düşkün,

ve en sevdiği şeylerden birini kırmak istemem. Bunu kendisinin yapmasına izin vereceğim... Eğer onu yanına almak istiyorsan, Kingsley ve ben bazı çözülmemiş sorunlarla uğraşırken onu Kentucky'ye götür-

bir iş."

Wesley yutkundu ve boynundaki sinirlerin Søren'in eline baskı

yaptığını hissetti.

"Nora'yla olan kavgalarını da böyle mi kazanıyorsun?" Wesley,

kendisini ele geçirmekle tehdit eden paniğe teslim olmak için

yeniden eridi. "Onu boğarak mı? Kafasını duvara mı

çarpacaksın?" "Seni nefes yolunu hafifçe daraltacak kadar bile

sert tutmuyorum. O kadar çok irkildin ki bu yüzden başını

duvara çarptın.

Başını. Eleanor'a bunu yaptığımda, sizin yapmak üzere olduğunuzdan çok farklı nedenlerle altına işiyor."

"Sen bir sadistsin. Bundan zevk aldığını biliyorum. Senden korkuyor olmanın tatminini sana yaşatmayacağım."

"Hoşuna gitti mi?" Søren yaklaştı ve ağzını Wesley'nin kulağına yaklaştırdı. "Bağışla beni genç adam, ama gerçekten benim tipim değilsin."

Søren'in parmakları boynuna daha sıkı bastırdı ve Wesley sessiz bir dehşet içinde nefesini tuttu.

"Ya da belki de öylesin... ." Søren fısıldadı. Ve sonra, başladığı gibi , Søren bıraktı ve geri adım attı.

Wesley boğazını ovuşturdu ve derin nefesler aldı. "Eğer

Benimle gelirse, geri dönmemesi için elimden gelen her şeyi yapacağım" diye söz verdi.

"O her zaman bana geri döner, Wesley. Bunu biliyorsun."

"Benim dünyamı görmediniz. Senin bir kilisen var. Benim bir kalem var. Yoksulluk yeminin var. Benim Tanrı'dan daha çok param var. Onunla insan içine bile çıkamazsın. Ben

9780778314103_TS_REV.indd 148

12-08-30 8:51

PRENS

149

tüm dünyanın izlediği binlerce kameranın önünde dur ve onu öp."

Wesley derin bir nefes alarak döndü ve Søren'e baktı.

O zaman gözlerinde bir şey gördü. Bir

korku parıltısı.

Aniden orada. Birdenbire yok oldu. Ama Wesley onu görmüştü.

Ve bu ona ihtiyacı olan umudu verdi. Eğer Søren, Nora'nın

Kentucky'de onunla kalırsa, Wesley bir şansı olduğunu biliyordu.

"Tamam. Evet. Nora'yı Kentucky'ye götüreceğim. O da

İsterse sonsuza kadar benimle kalabilir. Onu güvende tutacağım, ama sen orada olmayacağına göre, bunu söylemeye gerek yok."

". Şehre döner dönmez seni çağırtacağım." Wesley Nora'nın

evinden ayrılmak için döndü... onların evinden.

"Onun sana geri dönmesine izin vermeyeceğim," dedi Wesley.

"Adil bir uyarı."

Søren gözlerini ona dikti ve gülümsedi. "İzin vermeyeceğim

O mu?" diye tekrarladı. "Wesley, bizden biri gibi konuşmaya

başladın."

"Wesley?"

Sarsılarak şimdiki zamana dönen Wesley, Nora'nın arkasında

durduğunu ve dizginlerinden tuttuğu bir at olduğunu gördü.

"Nora... Nesin sen-"

"Onu alabilir miyim? Çok tatlı."

Nora başını çevirip onu öpmeden önce sıırttı.

atı burnundan yakaladı. Hayvan yelesini sallayarak nefes verdi.

"Onun adı Spanks for Nothing. Bu kader. Biz birbirimize aitiz."

Wesley inleyerek Nora'ya doğru yürüdü ve atı dizginlerinden tuttu. "Nora... etrafta dolaşıp atları ahırlarından çıkar. Buralarda bu pek hoş karşılanmaz."

"Beni takip etti."

"Etmedi."

9780778314103_TS_REV.indd 149

12-08-30 8:51 AM

150

TIFFANY REISZ

"Hayır, ama ben yaptım." Ses atın arkasından geliyordu. Wesley, Spanks for Nothing'in arkasından baktı ve Orta Doğu kökenli olduğu belli olan uzun boylu, yakışıklı bir adamın Nora'ya gülümsediğini gördü.

Wesley'nin gözleri büyüdü. Nora kıkırdadı. Adam atın etrafından dolaştı ve onun yanında durdu.

"Wesley, bu benim arkadaşım-"

"Talel bint Nassar II," dedi Wesley elini uzatarak. "Tanıştınız mı?" Nora önce ona sonra da Talel'e gülümseyerek sordu.

"Ben de sana bunu soracaktım." Wesley, Talel'in Nora'ya göz kırptığını gördü. Göz kırpmak mı? Orta Doğulu bir kralın oğullarından biri Nora'ya göz mü kırpmıştı? "Tanıştınız mı?"

Nora sırtarak başını salladı. "Ah, evet. Biz eski arkadaşız.

Talel ve ben çok eskiden tanışırız."

"Araba sana nasıl davranıyor canım?" Talel güzel konuştu

Wesley'in karşılaştığı pek çok Ken-tuck'lıdan daha akıcı bir İngilizceye sahipti. Oxford diploması ve Amerika Birleşik Devletleri'nde geçirdiği yıllar düşünüldüğünde bu şaşırtıcı değildi.

Yarış endüstrisindeki herkes Talel'i tanıyordu.

"Sahibi gibi hala kedi yavrusu gibi mırıldanıyor. Wes... Talel'in

bana Aston Martin'imi veren arkadaşım." Nora ona

yan gözle baktı. Nora bir keresinde, Orta Doğu kraliyet ailesine mensup bir müşterisinin, birlikte geçirdikleri güzel bir haftanın ardından ona teşekkür hediyesi olarak bu spor arabayı verdiğini ima etmişti. Elbette at yarışlarıyla ilgilenen şeyhlerden biri olacaktı. Talel neredeyse Søren kadar uzun boylu ve yakışıklıydı, ancak bazı önemli konularda onun tam tersiydi - Søren'in olduğu yerde koyu tenliydi

Søren'in sarı saçlarının aksine solgun, siyah saçları vardı. Ve eğer gerçekten Nora'nın müşterisiyse, bu tek bir anlama geliyordu

Sadece adam cinsel bir itaatkârdı.

Wesley birden Talel'in 9780778314103_TS_REV.indd 150 ile birlikte yerde yattığını gördü.

12-08-30 8:51

PRENS

151

Nora elinde bir kırbaçla onun sırtında duruyordu. Bu görüntü ona sapkın bir zevk anı yaşattı.

"Peki Kentucky Prensi'ni nereden tanıyorsunuz?

Madam?" Talel, Nora'nın elini kıbarca arkasından öperken sordu.

"Wes ve ben eskiden birlikte yaşıyorduk. Bir süreliğine onu ziyarete geldim. O benim-"

"Erkek arkadaş." Wesley bu kelimeyi sert bir şekilde ve tartışmaya yer bir tonda söyledi. Nora'nın karşı çıkmasını bekledi.

Onu. Muhtemelen öyle yapardı. Bunu neden söylediğini bile bilmiyordu, çünkü Talel Nora'yı görmekten biraz fazla mutlu görünüyordu ve

Nora onu gördüğüne çok sevinmiş gibiydi.

"Evet," dedi Talel'in elini bırakıp Wesley'ninkine uzanırken. "Erkek arkadaşım. "Oğlan "a vurgu yapıyorum. Şu anda

bir Bayan Robinson anı."

"Şikayet etmiyorum." Wesley Nora'yı başının üstünden öptü.

başını. Onu oradan öpmeye bayılırdı. Onunla kıyaslandığında karides gibi bir şeydi. Onun üzerinde bir kule gibi yükselebilirdi.

ama en azından boy konusunda onu geçmişti. "Sen de öyle genç adam." Talel uzandı ve Wesley'nin elini sıktı. "Hayatında böyle harika bir kadın olduğu için gerçekten de kutsanmışsın. Sen ve ben sadece birer prensiz ama o bir kraliçe."

Nora başıyla onayladı. "Buna itiraz edemem. Pekâlâ,

Yapabilirim ama yapmayacağım. Spanks for Nothing, Talel'in atı. Seni biraz korkutmak için onu ödünç almama izin verdi.

İşe yaradı mı?"

"Beni için at hırsızlığından daha iyisini yapmalısın. Ne de olsa sen sensin."

"İyi noktaya değindin." Nora Spanks for Nothing'i bir kez daha öptü ve onu Talel'e geri verdi. "Bugün yarışıyor mu?" "Yarışacak. Ancak yerinizde olsam onun üzerine bahse girmezdim.

9780778314103_TS_REV.indd 151

12-08-30 8:51 AM

152

TIFFANY REISZ

Onu büyülediniz leydim ve büyülenmiş bir at

traktörlü at."

Nora kulaktan kulağa sıırttı. "Bu korkunç bir şey. Bu korkunç. Bunu." Öne doğru bir adım atarak ellerini Spanks for Nothing'in yüzünün iki yanına koydu ve gözlerinin içine baktı. "Bugün kazanmak zorundasın. Benim için kazanmalısın. Bunu anlıyor musun?"

At dudaklarının arasından üfledi ve Nora onun başını . "Bunu evet olarak kabul ediyorum."

"Size itaatsizlik etmesi aptallık olur, Hanımefendi," dedi Talel, Spanks for Nothing'i ahırlara geri götürürken. "Her erkek ."

"O adamı seviyorum," dedi Nora. "Kadınlar konusunda harika bir zevki var."

Wesley ona baktı. "Talel bint Nassar'ı tanıdığına inanamıyorum."

"Talel'i tanıdığına inanamıyorum. At yarışlarında herkes birbirini tanır mı?"

"Evet, aslında," dedi Wesley, rıhtımın yanından geçip bahis kabinlerine doğru yürürlerken. "Kink dünyasındaki herkes birbirini tanıyor mu?"

"Kesinlikle. En azından New York toplumu öyle. Bu kadar çok örtüşme olması beni biraz eğlendirdi. Grif-

Fin ve Talel ve sen-"

"New York kink camiasında değilim."

"Kingsley Edge'in ofisinde senin hakkında bir in kalınlığında bir dosya var.

Hoşunuza gitse de de bizden birisiniz. Suç ortaklığı," dedi. "Şimdi Spanks for Nothing üzerine nasıl bahis oynayabilirim?"

"Bu değişir. Kazanmasına mı, dereceye girmesine mi yoksa gösterisine mi bahis oynamak istiyorsunuz? Fantezi yapabilir ve bir kombinasyon bahsi oynayabilirsiniz. Belki üçlü ya da süper ikili."

"Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok." Nora yüz dolarlık bir banknot çıkardı ve tezgâhın üzerine bıraktı.

"Spanks for Nothing'in kazanmasını istiyorum. Hepsi bu kadar."

9780778314103_TS_REV.indd 152

12-08-30 8:51

PRENS

153

Bahis gişesindeki kadın Nora'ya biletini uzattı,

Wesley de ona tribünlere kadar eşlik etti. Yerlerine oturdular ve Wesley dürbününü çıkardı. Güzel ve sağlam bir pist. En az bir haftadır yağmur yağmamıştı. Bugün koşular hızlı olacaktı. İlk kez at yarışına gelenleri tanıştırmaya bayılırdı. Yarışın bu kadar çabuk bitmesi onları her zaman şaşırtmıştır. En iyi gününde,

Wesley bir mili yedi dakikada koşabiliyordu. En hızlı at

bunu yüz otuz bir saniyede, yani iki dakikadan biraz fazla bir sürede yapabiliyordu. Düşündüğü zaman aklını başından alıyordu-

Bin kilodan fazla at eti bir tam mili iki dakikada kat ediyor. At endüstrisi, safkan atlar, yarışlar...

Onların etrafında büyümüşü ve bu dünyanın bir parçası olmakla olan ilgisini uzun zaman önce kaybetmişti. Ama atların kendileri... onu hâlâ şaşırtıyordu.

Bir siren sesi herkesi yarışın saniyeler içinde başlayacağı konusunda uyardı. Nora ondan dürbünü aldı ve dikkatini başlangıç kapısına çevirdi.

"Kapılardan çıkışlarını izleyin," dedi Wesley. "Bu

bitiş çizgisine kadar olan en heyecanlı kısımdır. Atlar şu anda o kadar adrenalin yüklü , kapılar açıldığında sanki bir bomba patlayacakmış gibi oluyor."

"Kulağa tehlikeli geliyor."

"Bu tehlikeli. İşte o zaman birçok kaza meydana geliyor.

Bir sürü at kapıdan çıkar çıkmaz öldü. Kırık bilekler, kırık bacaklar. Birçok jokey de yaralandı."

"Zavallı küçük çocuklar."

"Bazı jokeyler kadındır, Nora." "Zavallı küçük kızlar."

"At yarışı güzel bir spor değil," diye itiraf etti Wesley. "At yarışları

Atlar hız için yetiştirilir, yüreklilik için değil. Bacakları dal gibidir. Kolay kırılırlar ve bu kadar çok koşmak ciğerlerini kanatabilir.

Onlar kırılabilir hayvanlar."

9780778314103_TS_REV.indd 153

12-08-30 8:51 AM

154

TIFFANY REISZ

"Kırılabilir, tam benim tipim. Yarış atları gerçekten yarış atı gibi işer mi?"

"Eğer bir atın ciğerlerinde kanama varsa Lasix verirler. Bu bir idrar söktürücüdür. Yaklaşık yirmi galon işeyebilirler."

"Hmm... yirmi galon. İçime yeterince Chardonnay koyarsam onlara günlerini gösterebilirim."

"Daha sonra bara uğrayabiliriz. Ya da sen . Hala reşit değilim."

"Ovala, ufaklık. Ciddiyim. İçine çek." Nora başını çevirdi ve tüm dikkatini bir kez daha yarışa vermeden önce ona hınzırca gülümsedi. Wesley kızardı. Nora'yla geçireceği bu geceyi düşünmemeye çalışıyordu. Kot pantolonunun altında görünür bir ereksiyon olmadan insan içinde dolaşabilmek istiyordu.

"Spanks for Nothing" önde gidiyor. Ne kadar para

yapacağım?"

"Birkaç bin dolar. Onun için uzun bir ihtimal."

"Güzel. Para işime yarayabilir. Hediyelik eşya dükkanında eve götürmem gereken bir kırbaç gördüm."

"Nora, kaç tane kırbaça ihtiyacın var?"

"Sadece bir tane daha. Her zamanki gibi." Nora ayağa kalktı ve

"Bastır Spanks!" diye bağırdı ama atlar finişe yaklaşırken sesi kalabalığın bastırıldı. Spanks for Noth-

en azından birkaç boy farkla büyük bir zafer kazanacak gibi görünüyordu. Spanks for Nothing ikinci sıradaki atın bir buçuk boy önünde bitiş çizgisini geçti.

Nora oturduğu yerde ayağa kalktı ve Wesley'nin hem gülmesine hem de sinirlenmesine neden olan birkaç "fuck yeah" diye bağırdı.

"Hadi gidip paranı alalım." Onu elinden tuttu ve

onu koltuktan çekti. Nora'nın kazanan biletini bozdurdular ve Nora kazancının yarısını hediyelik eşya dükkanında tişört alarak harcadı.

"Bütün bunlar ne için?" diye sordu. Nora çok sık tişört giymezdi, hele büyük beden hiç giymezdi.

"Griffin için bir tane."

9780778314103_TS_REV.indd 154

12-08-30 8:51 AM

PRENS 155

"Tabii ki."

"Michael için bir

tane." "Michael

kim?" "Onun

denizaltısı."

"Bu soruları neden soruyorum?"

"Juliette için bir tane."

"Kim?"

"Kingsley'in sekreteri. Aynı zamanda onun cinsel mülkü. Adam

beyaz ve Fransız. Kadın siyah ve Haitili."

"Bu yasadışı olmalı."

"Birlikte çok tatlılar."

"Arkadaşların beni korkutuyor."

"Zararsızdırlar. Onları kızdırmadığın sürece.

Bu Talel için. Bugünkü büyük galibiyetinin bir hatırası olmalı." Nora tişörtü omzunun üzerinden attı ve

Hediyelik eşya dükkanından.

"Yaklaşık yüz bin dolar para kesesi, bir gül çelengi ve bir

kupası olacak. Bu yeterli bir hatıra değil mi?"

"Kim bir tişörte hayır diyebilir ki?"

Wesley başka bir şey söylemedi, Nora'nın sadece

Kendi türünden biriyle tekrar konuşmak için bir bahane. Onu ahıra geri götürdü ve Spanks for Nothing'in doğru götürdü. Talel'e ulaşırlarsa şanslı sayılırlar. Böyle bir galibiyetle muhtemelen etrafı iyi dilekte bulunanlar, spor yazarları ve diğerleriyle çevrilecekti.

bu zaferin bir parçasını onlara da bulaştırmaya çalışıyordu. Spanks for Nothing bugün kendini kanıtlamıştı. Bugün

fiyatı muhtemelen üç katına çıkmıştı. En azından.

Ancak onları karşılayan şey bir kutlama sahnesi değildi.

ahıra yaklaştı. Wesley üniformalar, pist doktorları, yarış yetkilileri gördü... . Daha önce de gördüğü bir manzaraydı.

"Nora... hadi gidelim."

"Hayır, Talel'i görmek istiyorum. Sorun

nedir?" 9780778314103_TS_REV.indd 155

12-08-30 8:51 AM

156

TIFFANY REISZ

"Bir şey."

Durdu ve ona araştıran bir bakış attı. Adam onu aldı.

Ama hemen geri çekildi ve önündeki kalabalığa doğru kendini zorladı.

"Talel?" diye seslendi ve Wesley'nin ona cevap vermekten başka çaresi yoktu.

onun peşinden yarış.

"Nora, gidelim," dedi ona yetiştiğinde, tam kabinin önünde. "Kahretsin."

"Wesley..." Kadının sesindeki kalp , üzüntüyü duydu ve bunun nedenini anladı.

Büyük, güzel Spanks for Nothing ahırında yan yatmış, sessiz ve hareketsiz yatıyordu. Hiçbir şey kırılmış gibi görünmüyordu. Hiçbir şey

yanlış gibi görünüyordu. Uyuyan bir at...hepsi bu. Sadece

Atlar uzun süre yerde kalmazdı ve kesinlikle böyle yatmazlardı. Talel atın diz çöktü, pist veterineri de onun yanında fısıldıyordu. "Haydi, Nora. Burada yardım edemeyiz."

Talel başını kaldırdı ve Nora'nın gözleriyle karşılaştı. "Ne oldu?" diye fısıldadı. "O öldü."

9780778314103_TS_REV.indd 156

12-08-30 8:51

KUZEY

Geçmiş

Yaralarının geldiğini kimseye söylemedi. Tüm sorulara cevap vermeyi reddetti. Büyükannesi ve büyükbabası geldi.

Kingsley için okulun son günü ve nefes nefese

Onu revirde çürükler içinde bulduklarında,

Dudağı yarılmış, alnına dikiş atılmış, dizlerinde kesikler, kollarında yaralar ve bir kaburgası ya gerilmiş ya da çatlamıştı. Ve bunlar sadece doktorun görmesine izin verdiği yaralardı. Biliyordu ki

İçten yaralanmıştı, yırtılmıştı. Kesinlikle yırtılmıştı. Ama bu acıyı, Søren'in boynundan kopardığı küçük gümüş haçı sakladığı kadar gizli tuttu. Bütün gece ve bütün gün onu elinde tuttu ve reddetti.

Büyükannesi ve büyükbabası onu en az

Rahiplerin vardı. Kingsley yalan söylemeyi aklından bile geçirmedi, gerçi "Ormanda düştüm," diyebilirdi ve bu her şeyin sonu olurdu. Ama ormanda Søren'le geçirdiği o gece...

bir yalanla kirletemeyecek kadar çok şey ifade ediyordu. Basitçe dedi ki, "Ben

bu konuda konuşmak istemiyorum. Ben iyiyim." Bu sözler onu rahatlatmıştı. İki gün içinde bu sözleri yüzlerce kez söylemiş olmalıydı,

Bildiği tek kelimeler bunlar olana kadar onları söyledi. Ama 9780778314103_TS_REV.indd

157

12-08-30 8:51 AM

158

TIFFANY REISZ

bu sözler tam olarak doğru değildi. Bu konuda konuşmak istiyordu ama sadece Søren'le. Ve o iyi değildi. İyi olamazdı.

Søren'in onu parçalara ayırıp yıldızların altına yatırdığı o gece yaşadığı mutluluğu tarif etmeye bile başlayamazdı.

Kings ley'in bunun için *Tanrı'dan* başka bir kelimesi yoktu. O iyi değildi. O Tanrı'ydı.

Søren Tanrı'ydı ve Kingsley ona tapıyordu.

ona tapıyordu. Ama revirde tecrit edilmiş, dışarı çıkmasına ve ziyaretçi kabul etmesine izin verilmemişti. Rahiplerin bu tecridin onu açılmaya zorlayacağını umduklarını sanıyordu.

ne olduğunu açıklamak. Bunun yerine o geceyle ilgili gizlilik yeminini pekiştirdi. Ne İngilizce ne de Fransızca olarak, başına gelenleri herhangi birinin anlayabileceği şekilde açıklayacak kelimelere sahip değildi. Kendisiyle dünyanın geri kalanı arasında bir duvar oluşmuştu. Rahip, büyükanne ve büyükbabası, diğer öğrenciler... "tecavüz" diyeceklerdi. Ama Kingsley daha iyi biliyordu. Kaçmıştı çünkü yakalanmak istiyordu. Kendisinin soyulmasına ve tecavüze uğramasına izin verdi. Ve ne zaman Kendini Søren'e teslim ettiği an, kendisi olduğu andı.

"Kingsley...lütfen. *S'il vous plaît...*" Kingsley'in büyükannesi elini nazikçe yüzünün yara olmayan tarafına koydu. O da

Fransızca denemesine gülümsedi. Kızın ona kendi dilinde yalvarması kalbine dokunmuştu ama yine de söylemedi.

İkinci gece, arkadaşı Christian eve girdi.

Revir. Kingsley hafif bir uykudan uyandığında sınıf arkadaşının dehşet dolu gözlerle kendisine baktığını gördü.

"O kadar da kötü değil, Christian." Kingsley gülümsedi ve esnedi,

ve Christian sadece baktı.

"Öyle görünüyorsun ki... nasıl hayatta

kaldın?" "Tanrı'nın lütfuyla, *mon ami*. "

"Bunu sana kim yaptı? Söyle ki gidip onu öldüreyim ve
sana yemen için kalbini geri getireyim."

9780778314103_TS_REV.indd 158

12-08-30 8:51

PRENS

159

Christian'ın ona olan bağlılığı, dostluğu ve öfkesi... Kingsley
onun başını sadık bir köpek gibi okşamak istedi. İyi çocuk.

"Ben iyiyim,
Christian." "İyi
görünmüyorsun."

Kingsley döndü ve yakışıklı genç Chris'e gülümsedi.

Christian, şimdi uzun zaman önce veda ettiği bir arkadaşı gibi görünüyordu.

"Hayatımda hiç bu kadar iyi hissetmemiştim." Bu sözler

Yalan değil.

Hissettiği huzur, büyükannesinin yanına dönene kadar sürdü.

Portland'daki ailesinin evinde Søren'in yokluğunun gerçekliği etrafını sarmıştı.
Her neyse onu tamamladıktan sonra

Søren çekip gitmiş ve onu yerde bırakmıştı. Kingsley buna aldırmamıştı. Yaralarıyla, aşkıyla baş başa kalmak tam da istediği şeydi. Søren'in onu kırmasını , ama Søren'in Kingsley'i görmesini istemiyordu.

kırılmıştı. Tek başına, yırtık pırtık giysilerini topladı. Tek başına, yarı öksürmüş, yarı yemeğini kusmuş ve kanını

yere düştü. Tek başına, ayağa kalkmaya çalışırken ağlamış ve sert bir şekilde dizlerinin üzerine düşmüştü. Üçüncü denemeden sonra yürümekten vazgeçti ve ormanda sürünerek okula geri döndü ve kilisenin ön merdivenlerine yığıldı. Peder Henry'nin bulduğu

Yaşlı rahip tüm gücüyle onu yerden ve revire taşıdı.

"İyi misin oğlum?" Peder Henry sordu. "Oğlum? Kingsley...

gülüyor musun?"

Ama şimdi, evde, Søren saatler , hâlâ okuldayken,

Kingsley şüphenin, korkunun başladığını hissetti. Bu gerçekten olmuş muydu? Evet ve bunu kanıtlayacak iyileşen yaraları vardı. Ama

geri döndüğünde tekrar olur muydu? Ne olmuştu? Seks. Bu olmuştu.

Daha önce hiç böyle seks yapmamıştı-

9780778314103_TS_REV.indd 159

12-08-30 8:51 AM

160

TIFFANY REISZ

ve eğer bunu tekrar yapacaklarsa, Kingsley'i parçalamadan yapmanın bir yolunu bulmaları gerekiyordu. Kingsley'i

Acıya değer veriyordu ama tekrar tekrar becerilmek için

yaşamak istiyordu. Ama seks... Olanların en azı buydu.

Søren... Kingsley bu ismi kâğıt parçalarına yazmayı alışkanlık

haline getirmişti. Sonra bir kibrit çakıyor ve isim yanarken

gülümsüyordu. Ritüel onu rahatlatmıştı. Görmüştü

Søren şapelin dışında küçük mumlar yaktı, durdu ve başını eğdi. Søren'in adını yakmak böyle bir şeydi - dua etmek.

Søren... Bu ismi öğrenmek çok daha anlamlı görünüyordu-

seksin bile sahip olduğundan daha önemliydi. Okuldaki herkes ona Stearns derdi, rahipler hariç, onlar da ona Bay Stearns derdi. İlk adı Marcus'tu. Herkes onu tanıyordu.

Kimse cesaret edemese de. Ama onun adı Søren'di. Kingsley

bunu nasıl ya da neden yaptığını bilmiyordu. Ve da değildi.

Søren'i tekrar görmekten başka hiçbir şey umurunda değildi.

Yaz günleri geçti ve Kingsley büyükanne ve büyükbabasına

iyi olduğunu kanıtlamak için elinden gelen her şeyi yaptı,

Başına her ne geldiyse ona kalıcı bir zarar vermemişti. Her

zamanki hovarda tavırlarına geri döndü.

eski kız arkadaşları. Yaz boyunca, Portland'daki geçirdiği süre boyunca başına bela olan erkek arkadaşlarından ve erkek kardeşlerinden kolayca kaçtı. Güzel hanımlarının onu almasına izin veriyordu ve onlar da sinemayı, akşam yemeğini, arabayı ıssız bir yere park edip arka koltukta her şeyin olmasına izin vermek dışında her şeyi atlıyorlardı.

Ama sadece arka koltukta. Susan yere bir battaniye serip yıldızların altında sevişmek istemişti. Kingsley reddetti.

Böyle bir şeyi sadece Søren'e ayırırdı. Susan'a bir şey söylemişti.

Yalan... zehirli sarmaşıkla ilgili bir şey... Kız onun üstün bilgeliğine teslim oldu ve bacaklarını babasının Cadillac'ının deri iç kısmına doğru kazançlı bir şekilde açtı.

9780778314103_TS_REV.indd 160

12-08-30 8:51

PRENS

161

Temmuz'un son haftasına gelindiğinde Kingsley Søren'i

özlemekten neredeyse ama günleri hızlandırmanın bir yolunu

bilmiyordu

ya da Søren'le iletişime geçmekten korkuyordu. Ona mektup göndermekten korkuyordu. Rahipler postayı ayırıp teslim ettiler. Kingsley yaralarını açıklamayı reddetti. Gerekmedikçe kimse Søren'le konuşmuyordu.

korkutucu. Kingsley'nin yaz boyunca ona mektup gönderen tek

öğrenci olması... Hayır, bu çok büyük bir riskti.

Arayamadı, yazamadı... bu yüzden bekledi ve dua etti. Günler

geçti, geceler geçti ve onun

vücudu tamamen iyileşti. O kadar iyileşti ki sonunda

Bütün kıyafetlerini tekrar çıkarmanın rahatlığını yaşıyordu. Temmuz ayının sonlarında, oyun kurucunun kitap kurdu ama kızıl saçlı güzel kız kardeşi Jackie ile bir Çarşamba gecesi yatak odasına kapandılar.

ebeveynler vardı dışarı kutluyorum onların
yıldönümü. Bu gece vardı dikkat çekici değildi,
gerçekten. Tek bir şey hariç,

dile getirilmemiş dualarına cevap olarak gelen bir hareket.

Jackie onun kalçasından boynuna kadar öptü.

"Farklı bir şey yapabilir ?" fısıldadı kulak memesini ısırırken.

"Her şeyi, *ma chérie*. Ne istersen..." Amerikalı kızlarla konuşurken Fransız aksanını abartırdı. Tanıdığı çoğu erkek, düzgün kalçalarını açtırmak için kız arkadaşlarına bira içirirdi. Kingsley'in sadece birkaç kelime Fransızcaya ihtiyacı vardı.

"Daha önce hiç kimseyle yapmadığın bir şey yapmak istiyorum."

Kingsley tavana bakarak gülümsedi.

Yuvarlanarak Jackie'yi sırt üstü yatırdı ve üzerine bastırdı.

dizleriyle bacaklarını açtı. Ereksiyonunun ucunun şişmiş klitorisini hafifçe okşamasına izin verdi. Nefes nefese kaldı ve boğazının arkasından güldü.

Elini uzatarak zemini işaret etti. Kingsley soru sorarcasına

kaşlarını kaldırdı.

"Yatağın altında," dedi.

TIFFANY REISZ

Başını eğdi ve yatağın eteğini kaldırdı. Yatağının altından içinde bir tür sıvı bulunan plastik bir tüp çıkardı. "*C'est quoi?*"

"Babam bir jinekolog. Buna K-Y deniyor. Anneme bazı insanların onunla ne yaptığını anlatırken duydum."

"Artık bir Katolik okuluna gittiğimi biliyorsun." Kingsley yine kaşlarını kaldırdı. "Oğlancılık hoş karşılanmaz."

"Yani...?" Jackie bekledi.

Kingsley başka bir şey söylemeden kızı yüzüstü çevirdi, dizlerinin üzerine çöktürdü ve soğuk su ile ıslattı.

sıvı ve onun içine itti. Etrafındaki baskıdan, gerginlikten dolayı derinden, yüksek sesle inledi. Jackie onun altında kıpırdandı ve elini kavradı.

"Bunu daha önce de yapmıştın..." Kingsley, kadının onu ne kadar kolay içine aldığını fark etti.

Jackie kıkırdadı. "Şey... başka biriyle asla."

Kingsley kahkahasını bastırmak için omzunun arkasını ısırdı. Jackie kütüphaneci olmak istiyordu. Tabii ki kütüphaneci. Her zaman sessiz olanlar... .

İşlerini bitirdikten sonra Kingsley kayganlaştırıcıyı hatıra olarak saklamak istedi. Eğer o hafta sonu gelip tekrar yaparsa ona bir düzine tüp ilaç vereceğine söz verdi. Söz.

kolayca yapıldı ve kolayca muhafaza edildi.

Böylece her şey yerli yerine oturmuştu. Søren için hiçbir kızın ya da kadının ona ilham vermediği bir ateşle yanmıştı. Ve Søren onu ormanlık araziye götürmüştü. Olacaktı.

tekrar. Tekrar olması gerekiyordu. Eğer tekrar olmazsa Kingsley ölecekti.

Ama tekrar olacak mıydı? İki ay geçti ve yaraları tamamen iyileşmiş olan Kingsley

her şeyi hayal etti. Kendine sık sık hatırlattığı gibi, bunlar olmuştu.

Elbette olmuştu. Odaya girdiğinde büyük anne ve babasının temkinli bakışlarını, fısıldaşmalarını başka ne açıklayabilirdi ki?

9780778314103_TS_REV.indd 162

12-08-30 8:51

PRENS

163

Onca şeyden sonra bile aklından çıkmayan son bir kanıtı vardı

çürükler solmuştu. Haç... Søren'in boynundan küçük gümüş haç.

bütün gece. Haçtan hiç ayrılmadı. bir tılsım gibi, bir yük gibi, bir simge gibi hep cebinde taşıdı.

Okulun yeniden başlamasına iki hafta kala Kingsley, büyükanne

ve büyükbabasının evinin arka güvertesinde oturmuş

Yıldızlar. Yıldızlar onu rahatlatmıştı. Bu yıldızlar o gecenin tek tanıklarıydı. Onlar da onun kadar iyi hatırlıyorlar mıydı? Onlara ne gördüklerini sormaya başladı.

mutfaktan sesler duydum.

"Ne dediği umurumda değil, o iyi değil. O kesinlikle

iyi değil." Büyükannesi sözleri söyledi ve Kingsley onun sesinde rahmetli annesinin yankısını duydu. Nasıl da özlemişti

Anne. Kingsley büyükannesinin kızının ölümünden rahmetli

babasını sorumlu tuttuğunu biliyordu. O okula gitmişti.

Paris'e gitmiş ve yaşlı bir Fransız'a aşık olmuştu. Piç kurusu da onu sevmeye cüretini göstermiş ve hatta evlenmişti.

On sekiz yaşındaki Karen Smith'i Madam Bois- sonneault yaptı.

Yetiştirdikleri iki çocuk bile ailesini Kingsley'in babasının

başka bir şey olduğuna ikna edememişti.

genç kızları baştan çıkaran biri olmaktan çok daha fazlasıydı. Kingsley büyükannesi ve büyükbabasının böyle düşündüğünü biliyordu. Keşke bunu bilselerdi.

Kızları baştan çıkarsa da kalbi başka bir genç adama aitti. "Benden ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu büyükbabası.

sesi hayal kırıklığıyla doluydu. Kingsley bu gece bu konuşmayı ilk kez yapmadıklarını tahmin etti.

"Peder Henry bugün bu konuyu konuşmak için aradı.

Kingsley'nin geri dönmemesi gerektiğini düşünüyor. Onun

hakkında, anlatmadığı her ne olduysa, endişeleniyorlar."

Geri gelmeyecek mi? Kingsley'nin yıldızlarla olan birlikteliği bu

düşünceyle sarsıldı. Neden geri dönmesin ki? Baba

9780778314103_TS_REV.indd 163

12-08-30 8:51 AM

164

TIFFANY REISZ

Henry dönmeyeceği konusunda bir şey söylememişti. Bu fikir

nereden çıkmıştı?

Søren... Bu Søren'in fikri olabilir miydi? Pişman mıydı?

Gece mi? Søren, Peder Henry'ye o gece hakkında bir şeyler

bildiğini söylemiş miydi?

Panik Kingsley'i tüketti. Ya bu Søren'in ? Rahipler bile Søren'e

itaat ederdi.

Kingsley sonraki günler boyunca kendinden şüphe duyarak

saatler geçirdi. Søren onu orada istemiyorsa geri dönemezdi.

Ama onu tekrar görmek zorundaydı. Geri dönmek *zorundaydı*.

Okulların açılmasına bir hafta kala, okulun önünde oturuyordu.

büyükannesi ve büyükbabasıyla birlikte mutfak masasında yemek yemiyor ve konuşmuyordu. "Bugün bir mektup aldın." Büyükannesi ona bir mektup uzattı.

beyaz zarf. Kingsley ona bakmadı. Marie-Laure'den bir mektup daha, kesinlikle. Daha sonra okuyacaktı.

"Okul yakında başlıyor." Büyükbabası ona baktı

okuma gözlüğünün üst kısmına baktı. "Büyükannen ve ben kararı sana bırakmaya karar verdik. Saint Ignatius mu yoksa Portland Lisesi mi?"

Önünde bir seçim vardı. Her iki seçenek de savunulamaz görünüyordu.

Portland'a geri dönemezdi. Søren orada olmazdı. Søren onu orada istemiyorsa, Saint Ignatius'a geri dönemezdi.

Kingsley başını salladı, kollarını kavuşturdu ve başını masaya koydu. Midesi ağrıyordu. Baş ağrıyordu. Bir şeye, herhangi bir şeye, bir işarete ihtiyacı vardı.

Mektup kucağında duruyordu ve üzerindeki el yazısının Marie-Laure'a ya da başka bir kadına ait olmadığını gördü. Bir erkeğin el yazısıydı, güçlü ve canlı.

Kingsley yavaşça ve titreyen parmaklarıyla mektubu açtı ve fildişi kâğıtta yazılı olan tek kelimeyi okudu. *Reviens*.

Geri gel.

9780778314103_TS_REV.indd 164

12-08-30 8:51

PRENS

165

Mektup sadece güçlü bir *S* harfi ile imzalanmıştı.

çapraz bir kesikle. Kingsley başını kaldırıp

büyükanne ve büyükbabasına baktı. "Saint

Ignatius'a geri dönüyorum."

9780778314103_TS_REV.indd 165

12-08-30 8:51

KUZEY

Şimdiki Zaman

Kingsley bir süre Søren'e baktıktan sonra derin bir

tiksintiyle başını salladı ve ormanın derinliklerine doğru

yürümeye başladı. Arkasından gelen ayak seslerini duydu.

ve geri dönmedi. Bugün Kingsley ama yakalanmak da

istemiyordu.

Bu tehlikeli yoldan geçeli otuz yıl olmuştu.

Ani uçurumlara yol açan sık ağaçlı bir arazi. Bunca zaman sonra bile, bacakları bu patikada yaptığı pek çok yürüyüşün anısını koruyordu. Yarım saat içinde

dik bir kanyona bakan bir sırt.

"*Mon Dieu...*" diye nefes aldı. Bunca zaman sonra... kesinlikle

hayır. Ama işte oradaydı.

"Hâlâ kullanılıyor." Søren onun yanına geldi. "Yenilediler.

İçerisi oldukça güzel."

"İnziva yerimiz mi?" Kingsley'in kalbinde eski aşk kabardı ve

Søren'i gülecek kadar affetti.

"İnziva yerimiz. Aslında hiçbir zaman bizim olmadı, biliyorsun.

Biz sadece kendimiz için talep ettik."

Kanyonun dibinde 9780778314103_TS_REV.indd 166' yapılmış küçük bir

kulübe duruyordu.

12-08-30 8:51

PRENS

167

Taş. Yüz yıl önce buraya gelen ilk Cizvitler

Maine kırsalında önce bir şapel, ardından yaşam alanları ve son olarak da sessizlik yemini etmiş olan Peder Charles için bir inziva yeri inşa edilmişti.

"Oldukça güzel..." Kingsley tekrarladı. "Tabii ki

Tadilat için işimiz bitene kadar bekledik. Her zaman böyledir. Tanrım, nasıl bir cehennem çukuruydu."

Søren usulca güldü. "Gerçekten de öyle. Ama bizim amaçlarımız için mükemmel."

"Evet," diye kabul etti Kingsley. "Parfait."

Kingsley yeniden okula döndüğünde, o ve Søren kaldıkları yerden devam ettiklerinde, inziva yeri onların sığınağı olmuştu.

Kingsley gözlerini yıllar önce bedenini bin bir şekilde Søren'e teslim ettiği küçük evden ayırdı. İnziva yerinden yüz metre ya da daha fazla uzaktaydı,

yosun kaplı bir kaya belirdi. Tam bir dakika boyunca

Kingsley ona baktı. Ancak ensesinde bir el hissettiğinde -kibar bir el, nazik bir dokunuş, tamamen nazik ve art niyetsiz- gözlerini kırptırdı ve başka tarafa baktı.

"Orada mıydı?" Søren elini bıraktı. Kingsley gittiği anda onu özlemişti.

"Oui. Tam şuraya. O kadar sert indi ki... ." Durdu ve yutkundu. Gözünün önündeki görüntüyü temizlemek için tekrar göz kırpması gerekti.

gözlerinden kız kardeşinin bedenine baktı. "Yüzü..."

"Je sais," diye fısıldadı Søren. Biliyorum.

Elbette biliyordu. Marie-Laure Kingsley'in kız

kardeşiydi... ama öldüğünde Søren'in karısı olmuştu.

Marie-Laure... sadece 20 yaşında... Paris'te bir balerin.

"Onu biz öldürdük, *mon père.* "

"Seni suçluluk duygusundan uzun zaman önce arındırdım

Kingsley. Sen de kendini affetmeyi öğrenmelisin."

"Onu bulduklarında yüzü yoktu." Søren'e döndü. "Dünya benim
yakışıklı olduğumu hayal ediyor, sen ise el-

9780778314103_TS_REV.indd 167

12-08-30 8:51 AM

168

TIFFANY REISZ

Bazıları, Eleanor'unuz çok güzel... ama biz hiçbir şey değiliz-

Marie-Laure ile . Ben, kardeşi, bazen gözlerimi ondan . Hepsi onun yüzünün
yanında soluk kalırdı.

Ve o öldüğünde, onu öldürdüğümüzde..."

Yüzü yoktu. Hiç. Düşüşünün etkisi onu ezmişti.

kafatası ve yüzü . Sadece alyansından teşhis edilmişti.

"Koştı. Düştü. Onu sen itmedin. Ben de itmedim."

Søren yaklaşırken kelimeleri alçak sesle söyledi. Kingsley bir adım geri çekilip
Søren'in içine girmeyi ne kadar da çok istiyordu.

Bir keresinde gençken, ormanda durmuş gece gökyüzünü seyrederken, Søren
kolunu Kingsley'in göğsüne dolamıştı. Bu hareket basit, düşüncesiz, neredeyse
şefkatli bile değildi, sadece sahipleniciydi. Ve Kingsley'in ruhunu kurtarmıştı.

Bunu Søren'le tekrar hissetmek...Kingsley bunu üç katına çıkarırdı-

ve son kuruşuna kadar dağıt.

"Seni seviyordun," dedi Kingsley. "Ve bana güvendi." Ve onları gördü.

Birlikte.

"Gel," dedi Søren. "Geri dönmeliyiz."

"Sen git." Kingsley ona gülümsedi. "Bir ay kalmak istiyorum."

Søren elini kaldırdı ve Kingsley'in uzun saçlarını hafifçe kavradıktan sonra bırakıp uzaklaştı.

"Tabii ki."

Tepenin zirvesinde yalnız kalan Kingsley'in gözleri

Kız kardeşinin öldüğü kayadan inzivaya geri döndü. O ve Søren içeride olmalıydılar. Eğer inzivada olsalardı, onları asla göremezdi.

Kingsley'nin tek istediği, Søren'in de onu en az kendisi kadar istemesiydi.

Ormandaki o gece. Søren ona karşı bir daha asla böyle kontrolünü kaybetmemişti. Søren onun canını yakmış, ona acımasızca davranmış, onu kırmıştı. Ama o sakin ve kontrollü kalmıştı...

9780778314103_TS_REV.indd 168

12-08-30 8:51

PRENS

Açlığını bastırđı, yönlendirdi, dizginledi. Kingsley o ilk gece hissettiği korkuyu özlüyordu. Bu yüzden Søren'i kıskırtmış, otoritesine meydan okumuştı. Sonunda Søren yenik düşmüş ve Kingsley'i ormana sürüklemişti. Kıskançlık Kingsley'in öfke nöbetine neden olmuştu. Søren kız kardeşiyle evlenmişti ve Marie-Laure birdenbire onu öz kardeşinden daha çok seviyor gibiydi. Ve

Søren evli bir adam olarak Marie-Laure'un yatağında uyurken,

Kingsley bir kez daha yalnız uyuyordu. Søren'in onu hâlâ

herkesten çok arzuladığına dair güvenceye ihtiyacı vardı. Ve

bunu bir kez daha elde etmişti. Ama bu kez tek tanık yıldızlar değildi.

Kingsley dikkatle dolambaçlı patikadan aşağı indi.

inzivaya giden yol. Ama kulübeye gitmeden önce dönüp kayaya doğru yürüdü.

En son baktığında kırmızıya boyanmıştı.

Kız kardeşinin kanıyla. Binlerce rüzgâr ve binlerce yağmur onun kanını yıkamış ve geriye gri ve yeşil bir renk bırakmıştı.

Daha fazla. Kingsley elini serin taşın üzerine koydu.

"Marie-Laure..." Sadece onun adını söylemek bile ne kadar iyi hissettiriyordu,

Sadece kendine bile olsa, onun yaşadığını kabul etmek için. Hâlâ hayatta olmalıydı. Anne ve babasının ölümü için Tanrı'yı uzun zaman önce affetmişti. Ve büyükannesi ve büyükbabası... onların ölümleri

Kalbindeki kurşun yarasına kıyasla, anne babasının ölümüne neden olan kıymık.

Ama Marie-Laure, onun ölümü onu yok etmişti. Gitmişti.

içinde bir bomba gibi patladı. Her şey paramparça olmuştu ve geriye sadece kabuğu kalmıştı. Ondan sonra ölümü yedi ve içti. Ta ki Søren geri gelip onu bir kez daha hayata döndürene kadar.

"Ma soeur," diye fısıldadı.

"Bilmelisin ki Kingsley, o gerçekten gitmedi." 9780778314103_TS_REV.indd

169

12-08-30 8:51

GÜNEY

Nora bir araba yolculuğunda onuncu kez Wesley'yi

susturdu. "Ne? Neden beni susturuyorsun?"

"Ciddi şeyler düşünüyorum. Bunun benim için ne kadar zor olduğunu biliyorsun."

Gözlerini kapatarak başını arkaya yasladı ve yarışı gözünde canlandırdı... atlar kabarıyor, kanatlar uçuşuyor ve Spanks for Nothing liderliği ele geçirip bırakmayı reddediyordu.

Ve sadece bir saat sonra... o bin poundluk mus-

Hareket halindeki Cle, ahırının zemininde hareketsiz ve ölü bir şekilde yatıyordu, görünürde hiçbir yarası yoktu. Atı görmüş, yanına gitmiş, ona kendi gözleriyle bakmış, sonra da ahırın üzerine diz çökmüştü.

Talel'in yanında yere yattı ve bir kolunu onun omzuna doladı-

ders. Konuşmadılar. Ona yardımcı olabilecek söyleyecek hiçbir şeyi yoktu. Sadece bir dokunuşla onun yanında olabilirdi.

Wesley orada olmasaydı, başka şekillerde Talel'in yanında olabilirdi.

Talel... Geçmişinden gelen bu hayalete hala inanamıyordu.

Wesley'nin dünyasında ortaya çıkmıştı. Nora 9780778314103_TS_REV.indd 170 zincirini yeniden oynattı.

12-08-30 8:51

PRENS

171

olaylar aklına geldi. Wesley babasıyla birlikte gitmiş ve onu ahırların yanında yalnız bırakmıştı. Göz ucuyla tanıdık bir silüet gördü. Gözleri büyüdü, kalbi

yarışmıştı. Talel? Burada mı?

Wesley'e verdiği tüm de- corum ve iyi davranış sözlerini

unutarak, "Talel!" diye bağırmış ve ona doğru koşmuştu. Onun

sesini duyunca arkasına dönmüştü.

Orta Doğu kraliyet ailesinin oğlu olsun ya da olmasın, adamın hâlâ onun ayaklarına kapandığı belliydi. Kahkahalarla kucaklaştılar ve

öpücükler. Nora onun kollarında, New York'un güvenli ortamından ayrıldığından beri hissetmediği bir dinginliğin kendisine geri döndüğünü hissetmişti.

"Arabam sana nasıl davranıyor?" diye sordu ve Nora

yüzüne güldü.

"Arabam. Aston Martin'i bana sen verdin. O benim." "Ben de seninim," dedi elini öperek.

"Bunların hiçbiri değil. O araba beni de en az senin kadar sıkıntıya soktu."

"Planım buydu, Hanımefendi. Başını o kadar çok belaya sokmanı umuyordum ki, ancak ben seni bu beladan kurtarabilirdim."

Adam bu sözleri kulağına fısıldamış, o da şakacı bir şekilde mırıldanmıştı.

Talel... bu adamla birlikte pek çok kuralı çiğnemişti. Üç yıl önce Kingsley, New York'a görünüşte diplomatik meseleler için gelmiş olan bu gösterişli şeyhin

nerede ve nasıl oyun oynayabileceğini sessizce soruyor-

şehrin efsanevi Dominatrix'lerinden biriyle zaman geçirdi. Kingsley Talel'de dolar işaretlerinden başka bir şey görmemişti. Ama Nora daha fazlasını görmüştü. Katı Müslüman bir ülkedeki hayat onu aç bırakmıştı.

Batı dünyasının çöküşünü keşfetmek için. Daha fazlası

Bununla birlikte, sadece şefkate ve kabul görmeye ihtiyacı vardı. dünyasında, arzuları tabuydu. Babası onu sürgüne gönderirdi.

Talel'in içinde, ülkesini çevreleyen çöl kadar geniş bir cinsel itaatkârlık damarı olduğunu öğrenmişti.

Deneyin. Kingsley vardı bir zor ve hızlı kural hakkında
ve Baskınlar 9780778314103_TS_REV.indd 171

12-08-30 8:51 AM

TIFFANY REISZ

ve itaatkârları çalıştırır, müşterilerle seks yapmaz. ile

Kingsley pezevenk olmadığını söyleyebilirdi. Eğer Nora Talel'le yattıysa, o zaman Talel para ödeyen bir müşteri olamazdı.

Onunla yatmıştı. Ve Kingsley çok sinirlenmişti. Hayır.

Nora'nın umurunda değildi. Talel'le birlikte bir haftalığına Ürdün'e kaçmış ve ülkenin en görkemli oteline yerleşmişti.

Günden güne, gecedен geceye Talel'in vahası haline gelmişti.

Ona çöl evinde susadığı ama asla bulamadığı şeyi veriyordu. Onunla geçirdiği güzel bir hafta boyunca, Talel'i döverken, onu bağlarken, ona

tekrar tekrar dizlerinin üstüne çöktü. Onun botlarını öpmüş, her emrine itaat etmiş, onun kalçaları arasında yaşamış ve ölmüştü. Yalvarmıştı

Her şey için, her dokunuş için, her öpücük için... ve ancak yeterince yalvarırsa kabul ediyordu. Haftanın sonunda ondan bir iyilik daha diledi.

Benimle kal... Sonsuza kadar kal.

Ve hayatında ikinci kez bir kadının yüzüne baktı.

Hayran olduğu bir adamın gözleri, ona lüks bir hayat verebilecek bir adam, onu ciğerlerindeki havadan daha çok isteyen bir adam...

ve o da "Hayır" dedi. Ve bunu Talel'e, yıllar önce kalbi kırık başka bir güzel adama hayır demesiyle aynı nedenle söylemişti.

Daniel... Talel... Griffin bile...

sahipti ama hepsi aynı nedenden dolayı vazgeçti.

Søren.

Ama onu affetmişti, Talel affetmişti. Ve onun bir başkasını sevdiğini bilmesine rağmen onu . Ve döndükten bir hafta sonra

Amerika'ya döndüğünde, garaj yolunda plakasında MSTRSS

yazan cehennem kırmızısı Aston Martin bulmuştu.

Onu burada, New York'tan bin mil ve ülkesinden bir milyar mil

uzakta bir yarış pistinde tekrar görmek...

Nora gözlerine ve şansına inanamıyordu. Talel'in kollarına girdiğinde kendini yeniden evinde hissetti. Bu zengin Güneyliler, milyon dolarlık aksanları ve yirmi beş milyon dolarlık po-

9780778314103_TS_REV.indd 172

12-08-30 8:51

PRENS

173

Onlar onun halkı değildi. Talel, kadın egemenliğine olan açlığıyla, onun istediği her şeye boyun eğme isteğiyle

kulağına fısıldadığı "Evet, " cümlesini duyduğunda kendini

evinde gibi hissetti.

Bu yüzden Spanks for Nothing'in

atlarından biri. Alnındaki beyaz yıldız ve ayak bileklerindeki küçük kırmızı çoraplarıyla ne kadar da güzel bir yaratıktı. Talel ata isim verirken onu düşündüğünü söylemişti.

At. Kız da karşılık olarak onun sert poposuna bir tokat atmıştı.

Talel ona sırtıtarak, "Biri bizi birlikte görürse başımı belaya sokacaksın," dedi.

"Atlar konuşmaz, değil mi? Yoksa mı? Bay Ed gerçek

değildi, değil mi?"

"Hayır, Hanımefendi. Atlar konuşmaz. Tanrı'ya şükür. Ben sadece

Bu huysuz canavarın konuşma gücü olsaydı neler söyleyeceğini hayal edin. Bir hanımefendinin asla duymaması gereken şeyler."

"İyi orada hiç kadın yok. Ama o

bana o kadar kötü huylu göründü. Değil mi, Spanks?" Ahır

kapısının üzerinden uzandı ve hayvanın kadife burnunu okşadı.

"Bugün nadiren iyi bir ruh hali içinde. Hatta itaatkar. Ben

Varlığınızın bunun için bir teşekkür olduğu kesin. Ama bana buradaki varlığınızdan bahsedin. Gözlerime inanamıyorum."

"Gözlerine inanıyorum." Talel'in o güne kadar gördüğü en

karanlık, en duygulu gözleri vardı. Sır saklayabilen gözler.

"Burada ... Erkek arkadaşımınla birlikte olmam mı?" Bu cümle bir

ifade değil, bir soru olarak ortaya çıktı.

"Erkek arkadaş mı?" Talel de en az onun kadar şüpheli görünüyordu ve çok daha

Yarıştaki varlığından çok *erkek arkadaş* kelimesiyle şok oldu. "Peki ya rahibiniz?"

"Burada olduğumu biliyor. Gelmemi neden izin verdiğinden

emin değilim ama sanırım şöyle düşündü... Bilmiyorum.

Bunun ne olduğunu asla bilemem.

adamın düşüncesi."

"Ama ona geri döneceksin?"

9780778314103_TS_REV.indd 173

12-08-30 8:51 AM

174

TIFFANY REISZ

Ve bu soruya Nora cevap vermemeyi tercih etmişti.

O zaman Wesley'i görmüştü, otağın yanında durmuş

büyük ihtimalle onun için. Parlak öğleden sonra, güneş ışığı çok uzun saçlarına vuruyordu ve bir an için

bir hale ile çevrili olduğunu düşündü. Onun ani görüntüsü

sözlerini susturdu ve özlemini uyandırdı. Wesley'nin bekâretini alıp sonra da geri dönmek yanlış bir karar olabilirdi.

Ama Wesley risklerle yüzleşecek yaşıyordu. Ve ona sahip olmak zorundaydı.

"Wesley..." Nora gözlerini açtı ve içinde bulunduğu ana geri döndü. Az önce evinin garaj yoluna dönmüştü. "Bugün ne oldu? Spanks ile yani?"

"Bilmiyorum. Bir yerini kırmadı. Atlar gerçekten kırılgandır.

Belki koştuğu için kalp krizi geçirmiştir? Belki de elektrik çarpmıştır?"

"Şaka mı yapıyorsun?"

Omuz silktili. "Hayır. Bir atı o kadar hafif bir elektrik akımıyla

öldürebilirsiniz ki bir insan bile bundan etkilenmez.

Kısa bir süre önce bir tel suya çarptığında ve çok yakın durduklarında bir grup at öldü. Sadece bir kaza."

"Bunun bir kaza olduğunu mu

düşünüyorsun?" "Neden olmasın

ki?"

"O at çok sağlıklıydı, Wes. Onu okşadım ve öptüm. Ve

koştuğunda... sanki birisi rüzgarı

öfke ve öfkeyi bir ata dönüştürdü.... Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Çok güzeldi."

"Bir yarış hayranı gibi konuşmaya başladın. Bu hiç iyi değil.

At yarışı oynayarak her kuruşunu kaybetmeni istemiyorum."

"Eğlenmeme hiç izin vermiyorsun."

Wesley gülümsemeyi kesti. "Ben de aynı şeyi senin için

söyleyebilirim." Wesley'nin sesindeki incinmişlik Nora'nın

midesini bulandırdı. "Burada deniyorum, Wes. Seninle

birlikte. Seni çalışıyorum. Ben

9780778314103_TS_REV.indd 174 istiyorum.

12-08-30 8:51

PRENS

175

birlikte olmak, gerçekten birlikte olmak. Spanks for Nothing ile olan bu şey beni biraz korkuttu."

"Berbat ve üzücü ama oluyor işte. Bu harika bir spor ama tehlikeli de. Bunu anlamalısınız."

". Gerçekten öyle. Ama insanlar o kadar da ölü çıkmıyor.

sık sık kink yapıyorum. Ara sıra bileğini burktuğunda acil servise mi gidiyorsun? Evet. Ama morga değil."

"Sana söyledim, atlar kırılmandır ve kazalar olur." "Ama

bunun bir kaza olduğunu sanmıyorum."

Wesley misafirhaneye yanaştı ve arabasını durdurdu.

Ona baktı ve Nora kendini çelikleştirdi. Bazı yönleri

Geçmişinin bazı kısımlarını Wesley'den saklamaya çalışıyordu, onun iyiliği için. Onun gibi tatlı bir çocuğun bilmesine gerek yoktu.

Kendisinin de insanları hastanelik ettiğini, kırdığı tek kalbin onunki olmadığını, kürtaj yaptırdığını, ondan başka kimseyi affetmeyeceği türden şeyler yaptığını...

Ama onun bunu bilmesi gerektiğini biliyordu.

"Nora... benim bilmediğim ne biliyorsun?"

Sütyeninden küçük kırmızı bir nesne çıkardı. Talel'le birlikte ahırdayken onu görmüş, hemen fark etmiş ve kimsenin bakmayacağı bir yere saklamıştı. Şimdi onu gösterdi

Wesley'e.

"Bu nedir?" diye sordu. "Bu

bir timsah klipsi."

"Nereden buldun onu?"

"Spanks for Nothing'in cesedinin yanındaki samanlıkta. Wesley, bunların ne için kullanıldığını biliyorsun, değil mi?"

"Evet, dişçim önlükleri üzerinde tutmak için onları kullanıyor." Soğuk bir kahkaha attı.

"Bu tür bir timsah klipsi değil. Bu elektrik akımlarını taşımak içindir."

Wesley'nin gözleri şaşkınlıkla irileşti, sonra da anlayışsızlıkla kısıldı. "Emin misin-"

9780778314103_TS_REV.indd 175

12-08-30 8:51 AM

176

TIFFANY REISZ

"Evet, kesinlikle eminim."

"Bunun ne olduğunu nereden biliyorsun?" "Onları daha önce kullandım."

Gözleri daha da kısıldı. "Ne için?"

Nora kelimeleri zorlamadan önce yutkundu.

"İnsanlara elektrik vermek için."

12-08-30 8:51

KUZEY

Geçmiş

Kingsley Eylül ayında iyileşmiş, bütünleşmiş ve Søren'i görmek için yanıp tutuşan bir halde Saint Ignatius'a döndü.

Søren... okuldaki tüm öğrenciler arasında onun okul bir şekilde Søren'e ismiyle hitap etme hakkını kazanmıştı.

Arkadaşları, Christian ve diğerleri, kampüse geri adım attığında onu güler yüzle ama temkinli bir şekilde karşıladılar.

Elinde bir çanta, saçlarını at kuyruğu yapmış, dün gece Jackie'nin veda aşk ısıkları yüzünden boynunda morluklar oluşmuş. Ama gülümsemesi ve yazın yaptığı maceraları anlatması onları rahatlatmış görünüyordu.

Okullar kapanmadan iki gün önce kimse ona ne olduğunu sormadı.

Sorsalardı, onlara mantrasını tekrar ederdi. O geceden Søren dışında hiç kimseye bahsetmeyecekti.

Ama Søren neredeydi?

Kingsley yatakhaneye geri döndü ve yatağı aldı.

Søren'in geçen okul yılında oturduğu yerin yanında. Oraya göz atan Kingsley, Søren'in eşyalarından hiçbirini göremeyince rahatsız oldu -İskandinav dillerinden birinde yazılmış İncil'i; ayakkabıları, iki

12-08-30 8:51 AM

178

TIFFANY REISZ

sandığının yanında yerde parlıyordu. Pirinç kilitli büyük ahşap sandık bile yoktu.

Christian, Kingsley'nin Søren'in yatağına baktığını fark ederek,

"Arkadaşın Stearns mezun oldu," dedi.

"Ne?" Kingsley ona dehşetle baktı.

"Evet. Mezun oldu. Yurttan taşındı ve

Artık rahiplerin odasında. Tanrıya şükür, değil mi? Bu adam çok korkunç. Gece işemeye giderken ayağım takılacak ve beni öldürecek diye hep korkardım. Pederler artık yumurta kabuklarının üzerinde yürüyecek."

"Yani hâlâ burada mı? Okuldan ayrılmamış." Kingsley

neredeyse rahatlayarak yere yığılacaktı.

"Şimdi öğretiyorum. Yabancı diller. Babaların hiçbiri

Latince, Yunanca ve İbranice dışında pek bir şey bilmiyorlar.

Stearns'e Fransızca, İspanyolca ve Almanca öğrettiriyorlar. Neden

bilmiyorum. Fransızca öğreten sen olmalıydın."

"Belki de onun öğretim asistanı olabilirim." Kingsley bu düğünceye gülümsedi, ama Christian gözlerini kocaman açarak ona bakmakla yetindi.

"Bu bir şakaydı, Christian."

"Olsa iyi olur. Tanrım, zavallı öğrencilerini düşünebiliyor musun? En azından dili öğrenecekler. Öğrenmemek için çok korkacaklar."

"Düşündüğünüz kadar korkunç biri olduğunu sanmıyorum."

Yurttan çıkarken Christian onun koluna Çakacı bir tokat attı.

"O sen benden daha cesur bir adamsın. Ya da sadece delisin."

Kingsley bir kez daha yalnız kalınca eşyalarını topladı ve

Søren'in eski yatağına taşıdı. Bir daha bir araya gelip gelemeyeceklerini bilmiyordu.

Artık birlikte uyuyamazlardı, en azından aynı odada. Ama

Kingsley Søren'in yatağında uyuyabilirdi. Bu yeterli olabilirdi.

O gece yemek salonunda Kingsley zar zor yemek yedi. Søren'i

görme ihtiyacı ve hevesi diğer tüm isteklerinin önüne geçmişti.

gers. Ama Søren gelmedi - ne akşam yemeğine, ne akşam duasına, ne de ışıkların sönmesine.

9780778314103_TS_REV.indd 178

12-08-30 8:51

PRENS

179

O gece Kingsley yatağına uzandı ve odadaki diğer on iki çocuk teker teker düşerken tavanı inceledi

uyumak için. Ağır, ritmik nefesleri ve yumuşak horultuları odayı dolduruyordu. Kingsley yatağında döndü ve koridordan, kapının altından sızan ışığa baktı. Işık

bir şey onu engellediği için titredi. Bir şey... biri. Kingsley

yorganı arkaya attı ve olabildiğince sessiz bir şekilde kapıya .

Nefesini tutarak kapının tokmağını çevirdi.

ve yeterince yavaş hareket ederse her zamanki yüksek gıcirtısını çıkarmaması için dua ederek açtı. Duası kabul olmuştu. Kingsley koridora süzüldü, kapıyı arkasından kapattı ve kendini hemen duvara yaslanmış, yüzü soğuk taşa yapışmış halde buldu.

Bir bedenın sıcaklığı sırtını yakıyordu. O gitmişti.

Susan'ın ona verdiği bir çift siyah boxer şorttan başka bir şey giymeden yatağa girdi. Böylece teninde Oxford gömleğinin düğmelerini, kravatın ipeğini, kemer tokasının soğuk metalini hissetti.

Derin bir nefes alan Kingsley kışın

kokusunu aldı. "Seni özledim," diye

fısıldadı Fransızca.

Søren hiçbir şey söylemedi, sadece ona doğru daha sert eğildi.

Kingsley kapının altındaki ışık şeridinin karardığını gördüğü anda tahrik olmuştu. Søren'in de tahrik olduğunu hissetmek istiyordu, sırtına, kendisine ve içine değmesini istiyordu.

Kingsley elleriyle kendini duvara dayadı. Søren kolay bir

tutuşla bileklerini kavradı.

"Geri döndün," dedi Søren, Kingsley'nin saçlarına doğru.

"Yapmamı sen söyledin." Bu dört kelimedede Kingsley bir tür

Kendisi hakkında daha önce hiç deneyimlemediği derin bir gerçeğe yüzleşti.

Yapmamı sen söyledin. Kingsley Søren için her şeyi, kesinlikle her şeyi yapardı.

"Seni incittim. Kötü bir şekilde." Søren kelimeleri basitçe söyledi.

bir suçluluk ya da utanç izi.

"Oui."

9780778314103_TS_REV.indd 179

12-08-30 8:51 AM

180

TIFFANY REISZ

"Hoşuna gitti." Bu bir soru değildi.

"Oui. Mais..." Kingsley konuyu nasıl açacağını bilemiyordu. Konuşmayı kesti ve tek kelimelik itirazının havada asılı kalmasına izin verdi.

"Daha dikkatli olmanın bir yolunu bulacağım," diye söz verdi Søren. O

elini Kingsley'nin karnının düz kısmına koydu ve Kingsley keskin bir nefes aldı. Søren'in elinin teninde olması, içinde zevk dalgalarının yükselmesine neden oldu.

Kingsley, "Yanımda yardımcı olabilecek bir şey var," dedi.

"Güzel." Søren onun çıplak omzunun arkasını öptü.

"Şimdi mi?"

Søren'in başını salladığını hissetti.

"Bu gece olmaz. Burada olmaz.

Ama yakında."

Kingsley başını salladı. Hayal kırıklığına uğrayacaktı ama okula döner dönmez böyle bir şey olmasını beklemiyordu.

"Yatağına dön," diye emretti Søren. "Uyumaya git."

Kingsley duvara karşı sırtarak, "*Evet, mösyö,*" dedi.

Søren'in alçak sesle gülmesi tüyleri diken diken etti.

Kingsley'in omurgasının ortasına. Søren yavaşça ondan uzaklaştı ve Kingsley onun serin tenindeki sıcaklığı hemen özledi

Arkasını dönerek Søren'le yüzleşti. Tanrım... daha da büyümüştü.

Yaz boyunca daha da güzelleşmişti. Saçları yaklaşık bir santim daha uzun görünüyordu, gözleri daha da griydi. Søren, bu yaz okul yerine gerçek bir takım elbise giydi.

"Ben seninim," diye fısıldadı Kingsley. İki avucunu da Søren'in göğsüne koydu. "Bunu biliyorsun."

Søren ellerine baktı.

"Biliyorum. Ben..." diye başladı ve nefes almak için durakladı.

"Seni bu kadar incitmek istememiştim."

Kingsley gülümsedi. "Beni incitmen hoşuma gitti."

"Güzel. Ben de senin canını yakmalıyım."

9780778314103_TS_REV.indd 180

12-08-30 8:51

PRENS

181

"Zorunda mısın?" Kingsley Søren'in gözleriyle karşılaştı.

Gözlerdeki bakış... Kingsley bunu anlamamıştı. Orada gördüğü şey

neydi? Keder mi? Hayır. Utanç değil. Korku da değildi.

"Ben farklıyım." Søren başını çevirdi ve aşağı baktı

loş koridorda. Köşelerde gölgeler gizleniyordu. Ama Søren gölgelere mi yoksa gölgelerin içindeki bir şeye mi bakıyordu?

"Hayır, farklı değil. Daha iyi," güvence verdi Kingsley. Søren

hafifçe gülümsedi ve bakışlarını koridorun kenarındaki karanlıktan ayırdı.

"Öyleyim. Yapamam..."

Søren aniden elini Kingsley'in boxer'ından aşağı kaydırıp

parmaklarını Kingsley'in etrafına dolayınca Kingsley'in nefesi

kesildi.

"Bu," diye fısıldadı Søren, ağzını Kingsley'in kulağına

dayayarak. "Seni incitmediğim sürece, sana acı sürece, ben..."

Kingsley de anlamıştı. Søren tahrik olamıyordu-

daha az acı veriyordu. Artık her şey anlamlıydı. Søren'in uzaklığı, etrafına ördüğü kendini koruma duvarı, diğer çocukları kendisinden uzak tutan mesafeli duruşu... Hepsi de ona yaklaşacak herkesi korumak için bilerek yapılmıştı.

Onu. Çünkü Søren'e yaklaşmak ateşin içinden geçmek, cama basmak, cehennemde sürünmek demektir.

Kingsley kalçalarını esneterek kendini Søren'in eline doğru itti.

Neredeyse tek bir hareketle boşalıyordu. *"Je comprende."*

Søren yavaşça Kingsley'i bıraktı ve elini geri çekti, gözleri şaşkınlıkla hafifçe açıldı. "Beni anlıyorsun,"

dedi. "Ama seni anlamıyorum. Bundan korkmuyor musun?"

Kingsley omuz silkti. "Sana söyledim, ben Fransızım. Hiç Marquis de Sade?" Kulaktan kulağa sırttı ve Søren'in gülümsemesi genişledi.

"Bazen kendimi o sanıyorum. Ben de Machiavelli okudum.

Prens. Korkulmak sevmekten daha iyidir."

Kingsley, Søren'in sesindeki hüznü, sahip olamayacağını düşündüğü bir şeye özlemi duydu.

9780778314103_TS_REV.indd 181

12-08-30 8:51 AM

182

TIFFANY REISZ

"Ve..." Søren sözlerine şöyle devam etti: "Korkulmak sevmekten daha güvenlidir. En azından benim için." Søren neredeyse utangaç bir şekilde gülümsedi ve Kingsley birden her şeyi anladı - Søren'in neden bu kadar soğuk olduğunu,

Bu kadar uzakta, yanına gelen herkesin kalbine neden böyle korku salabildiğini ve saldığını. Bunu bilerek yaptı. O

onları güvende tutmak için yaptı.

Kingsley uzanarak ellerini Søren'in göğsüne koydu ve kalbinin yavaşça, sabit bir şekilde attığını hissetti.

Kingsley, "Güvende olmak istemiyorum," diye fısıldadı.

"Ne dediğini bilmiyorsun, Kingsley."

"Ne dediğimi çok iyi biliyorum. Sen kendini kardeş sanıyorsun-

ken. *Non*, sen mükemmelsin." Kelimeleri Fransızca söyledi. Gerçeği kendi ana dilinde söylemek çok daha kolaydı.

"Seçme şansın olsaydı benim gibi olmayı seçer miydin?" "Ben seçerdim. Olduğun şeyden pişmanlık duyuyorsun çünkü başkalarını uzak tutman gerektiğini düşünüyorsun. Bu beni uzak ."

"Her zaman..." Søren tekrar gözlerini kaçırdı, yukarı doğru baktı ve iç çekti. "Her zaman Tanrı'nın beni bu şekilde yaratmasının bir nedeni olduğuna inanmak istemişimdir."

"Je suis la raison."

Sebeğim benim.

Søren yavaşça nefes verdi. Elini Kingsley'in kolunda gezdirdi.

omzuna götürdü. Boynunun yan tarafını kavrayarak ağzını Kingsley'ninkine yaklaştırdı. Kingsley kendini Kingsley'in

öptü ve Søren'in dilinin onunkine dokunmasına izin verdi. Çok nazık bir öpücük, çok samimi ama dikkatli.

"Ma raison d'être," diye fısıldadı Søren ve Kingsley ihtiyaçtan titredi.

"Kendini tutuyorsun. Bunu hissedebiliyorum." Kingsley kelimeleri Søren'in dudaklarına söyledi.

"tutmalıyım. En azından şimdi. Yoksa seni yine parçalara ayırırım."

9780778314103_TS_REV.indd 182

12-08-30 8:51

PRENS

183

"Bunu istiyorum. Seni istiyorum."

Søren, Kingsley'nin dudaklarına hızlı bir öpücük daha kondurdu.

"Yakında. Birlikte olmamız için bir yol bulacağım. Ama seni yine inciteceğim.

Bundan eminim. Çok ileri gitmemem için bana yardım etmeniz gerekecek."

Kingsley iki eliyle Søren'in gömleğini kavradı ve

onu daha yakına çekiyordu. Ayrı iki buçuk ay onu bir ihtiyaç acısı içinde bırakmıştı. Søren'in gitmesine izin veremezdi. Henüz bırakamazdı.

"O gece durman için sana yalvardım. "Dur", "lütfen" ve "hayır"

dedim ama sen devam ettin. Durmanı istemedim ama

Dur demek işe yaramazsa seni durdurmak için ne yapacağımı bilmiyorum." "İşe yaramadı çünkü durmamı istemediğini biliyordum." "Bir gün durabilirim."

"O zaman söyle..." Søren durakladı ve koridorda etrafına bakındı.

Soğuk taş duvarlar, çeşitli azizlerin ve papaların birkaç resmi dışında süslenmemişti. "...merhamet."

Kingsley güldü. "Merhamet mi? Gerçekten mi?"

Søren başını salladı. Ama gülmedi, gülümsemedi bile.

"Mercy..." Kingsley İngilizce olarak tekrarladı. "Sanki *merci*, biliyorsun."

Merhamet. İngilizcede bağışlama, merhamet anlamına geliyordu.

Merci Fransızca "teşekkür ederim" demektir.

"Biliyorum." Søren ona neredeyse onu düşürecek bir gülümseme verdi. "Sen kimsin?" Kingsley durduramadan soru ağzından çıkıverdi.

Søren sadece ona baktı.

"Yani... adın, Søren. Nereden geliyor bu isim? Adının Marcus Stearns olduğunu söylüyorlar. Ama ben öyle olmadığını bilmiyorum." Søren bir süre hiçbir şey söylemedi ve Kingsley ona anlatması, cevap vermesi için dua etti. Cevaplara duyulan ihtiyaç

Søren'den seks arzusu bile daha ağır basıyordu.

"Marcus babamın adı," dedi Søren basitçe, 9780778314103_TS_REV.indd 183

12-08-30 8:51 AM

184

TIFFANY REISZ

duygu. "Anneme tecavüz etti ve ben doğdum. Adımı o koydu.

Bana kendi adını verdi. Ama bana başka bir isim verdi, babasının ismi. Babam dışında kimse bana Marcus demez."

"Sana kim Søren diyor? Okulda yani." Søren

hafifçe Kingsley'in dudaklarına dokundu.

"Sadece sen."

"Peki neden ben?" Bu, aklımı kurcalayan bir soruydu.

Ormanda tecavüze uğradığı geceden beri, on haftadır. Okuldaki onca çocuk varken neden o? Neden Kingsley? Søren sırlarını anlatmak, bedenini paylaşmak için neden onu seçmişti?

"Çünkü..." Søren, Kingsley'i tutmak için ellerini indirdi.

kalçalarından. Alnını Kingsley'ninkinin üzerine koydu ve iki yavaş nefes aldı.

"Çünkü benden korkmuyorsun."

Bununla birlikte, geri çekildi ve koridorda gözden kayboldu.

Kingsley yurt odasının dışında durmuş, büyük bir yutkunmayla

duvarın soğuk taşına yaslanırken nefes nefese kaldı.

Bir eliyle gözlerini kapatırken, diğer elini

boxer'ını çıkardı ve bir titreme ve neredeyse duyulabilir bir nefesle boşalana kadar kendini birkaç kez okşadı.

Kendi menisiyle ıslanan Kingsley yatağına döndü.

Önce kendini temizleme zahmetine bile girecek kadar önemsiyordu. Søren ona o ereksiyonu yaşatmış ve neredeyse orgazm olmasını sağlamıştı.

Yıkamak istediğinden daha fazla yıkamak istemedi.

Ormandaki o geceden sonra banyo yapmak. Søren'in onun içine girdiğini bilmek, tüm o korkuya ve acıya değmişti.

Ve yakında, tekrar sahip olacaktı.

Ama ne kadar yakında?

Kingsley ertesi gün etrafındaki şeyi zar zor fark ederek

tökezledi. Çevresinin farkında, uyanık ve bilinçli görünmek

için çaba sarf etti. Konuşurken

onun sınıflar. O sohbet etti ile onun sınıf arkadaşları at Öğle
yemeği. 9780778314103_TS_REV.indd 184 sırasında

12-08-30 8:51

PRENS

185

şapelde günlük okumalardan birini okumaya bile gönüllü oldu.

ings. Ama aklında sadece Søren vardı. Ve öğleden sonra geç saatlerde, nihayet onu bir an için görebildi. Aşağı doğru yürürken

Kingsley kütüphanenin ikinci katında Søren'in sesini duydu. Ama

bu Søren miydi? Sesi ona benziyordu. Ama benzemiyordu. Ses

mutlu, cesaretlendirici ve esprili geliyordu. Kingsley hâlâ

Søren'le yaptığı konuşmaların toplamının bir saatten biraz az olduğunu söylüyor. Ve her biri

bu konuşmalar gerginlikle doluydu. Koridorda durdu ve bir sınıfa baktı. Søren yanında duruyordu

kahverengi bir pantolon, kahverengi desenli bir yelek ve kol

ağızları zarifçe kıvrılmış beyaz bir gömlek giymişti. Önünde on

bir ve on iki yaşlarında bir düzine çocuk İspanyolca

"konuşmak" fiilini mırıldanıyordu.

Yo hablo...tú hablas...él habla...nostros hablamos...

"Güzel. Çok iyi," dedi Søren öğrenciler sözlerini bitirirken.

"Şimdi tekrar deneyelim... ama bu sefer sesli olarak. Konuşun

lütfen. Konuşmak mı? *İngilizce bilmiyor musun?* "

Gergin ama içten kahkahalar sınıfta dalgalandı. Søren

gölümsedi ve başını salladı. Bu sefer biraz mea-

Öğrenciler telaffuzlarından emin olarak çekimi tekrar okudular.

"Daha iyi. *Teşekkürler.* "

Sınıf hep bir ağızdan *"De nada"* diye cevap verdi.

Kingsley kahkahasını bastırmak için ağzını kapattı.

patlamak üzereydi. Öğrenciyken okuldaki her çocuğu korkutan Søren, şimdi öğrencilerinin tam bağlılığına sahip görünüyordu.

Öğrencileri mi?

Kingsley o anda bir şeyin farkına vardı ve

elini ağzından çekti. Kendini sınıf ortamından uzaklaştırıp tekrar dışarı çıkmaya zorlarken titrediğini hissetti.

Birlikte olarak aldıkları risk 9780778314103_TS_REV.indd 185 gibi görünüyordu.

12-08-30 8:51 AM

186

TIFFANY REISZ

Søren öğrenciyken yeterince büyüktü. Ama şimdi... Kingsley

hâlâ bir öğrenciydi ve Søren bir öğretmendi.

Bir öğretmen... Tanrım, öğretmenlerden biriyle yatıyordu-

ers. Büyükannesi ve büyükbabasının onu daha fazla cinsel maceradan tutmak için buraya gönderdiğini düşünmek.

Dışarıda temiz havada, Kingsley derin nefes alarak kendini sakinleştirmeye çalıştı. Kalp atışları yavaşladı ve paniği geçti. Søren'e son derece ve tamamen güveniyordu. Eğer Søren birlikte olduklarında güvende olduklarını hissediyorsa, öyleydiler.

Evet, Søren'in artık öğretmen olması kötü ve garipti. Onlar

daha da dikkatli olmalıyız. Ama çok daha kötü olabilirdi.

En azından rahip değildi.

9780778314103_TS_REV.indd 186

12-08-30 8:51

KUZEY

Şimdiki Zaman

Kingsley arkasını döndü ve kendini geçmişten gelen
gülümseyen bir hayaletle yüz yüze buldu.

"*Mon Dieu,*" diye nefes aldı, yüzü bir anda tanıdı.

"Ve bize verdiği vaat budur, sonsuz yaşam bile. 1. Yuhanna
2:25."

Kingsley sessiz bir şaşkınlıkla baktı.

Siyah cüppe, beyaz yaka ve otuz yıl ona gülümseyen yüzü
gizlemek için hiçbir şey yapmamıştı.

"Christian?"

"Peder Christian Elliot şimdi. Hatırladın mı? Yoksa mezun
bülteninizi okumuyor musunuz?"

Christian ve Kingsley kardeş gibi kucaklaştılar. Christian

Saint Ignatius'ta onunla arkadaş olan ilk çocuktu ve Kingsley okuldan ayrıldıktan
sonra onu bulmaya çalışan tek kişiydi.

"Korkarım ki yeni adresimi

mezunlar komitesi." Kingsley Christian'ın yüzünü okşadı. "Seni yeniden görmek güzel. Berbat görünüyorsun."

9780778314103_TS_REV.indd 187

12-08-30 8:51 AM

188

TIFFANY REISZ

Eski dostu içtenlikle güldü ve bir kez arkasını döndü. "Ne? Sevmedin mi?"

Kingsley tiksintiyle başını salladı. "Sen de Tanrı'nın ordusuna katıldın. Bunu nasıl yaparsın? Bunu çok kişisel algılıyorum."

"Saint Ignatius'taki Pederler, amaçlarını

Her sınıftan bir öğrenci Cizvit olacak. O kişinin sen değil de ben olduğuma şükret."

"Beni asla canlı yakalayamazlar, *kardeşim*. "

Bir an daha birbirlerine baktılar ve gülüştüler

tekrar. geçen yıllar, birbirinden çok farklı yollar bir anda yok oldu.

"Kingsley Boissonneault'ya baktığıma inanamıyorum.

Gerçekten, seni bir daha asla göremeyeceğimi sanıyordum - en azından cennete kadar."

"Kesinlikle orada bile değil." Kingsley ona şeytani bir bakış fırlattı.

kendi gülümsemesi.

"Hiç değişmemiş olman beni rahatlatmamalı. Ama rahatladım.

Bu adil değil. Otuz yılda otuz yıl yaşlandım. Sen neden
yaşlanmadın?"

"Ben Fransız'ım."

"Elbette. Unutmuşum. Stearns'ü gördüm... Peder Stearns

birkaç yıl . O bile daha iyi yaşılanıyor." Chris- tian sakın sakın
gülümsedi ve Kingsley onun kendisini yemlediğini biliyordu.

Søren'den bahsederken. Rahipler... akıl oyunlarını hiç bırakmazlardı, değil mi?
Umursadığından değil. Gerçekten de

en iyi nitelikleri.

"Bence yüzü için ruhunu şeytana sattı. İsterseniz bugün

görebilirsiniz. Burada benimle birlikte." Christian'ın gözleri

büyüdü. "Gerçekten mi? Siz ikiniz hâlâ-" "Aile. Kız kardeşim
öldü, evet. Ama o ve ben hala yakınız.

Birkaç yıl zor zamanlar geçirdik." İnziva

yerine doğru yürümeye başladılar.

9780778314103_TS_REV.indd 188

12-08-30 8:51

PRENS

189

"Her şey olduktan hemen sonra gittin. Nereye gittin?"

Kingsley basitçe, "Fransa," dedi ve bekledi. Christian dedi ki

başka bir şey yok. Kingsley iç çekerek devam etti. "Fransız Yabancı Lejyonu'na katıldım. Kesinlikle Tanrı'nın ordusu değil."

"*La Légion*'u duymuştum. Sonunun böyle olması beni hiç şaşırtmadı. Siz lejyonerlerin giydiği üniforma ilginç." Kingsley'e şöyle bir baktı.

"Beni bir de dikkat çekmemeye çalışmadığım zamanlarda görmelisin-

uous." Kingsley, Saint Ignatius'a yapacağı yolculuk için her zamanki üniforması olan binici çizmelerini ve Viktorya ya da Regency döneminden kalma siyah ya da gri takım elbisesini terk etmişti. İşlemeli ipek yeleklerini, askeri ceketlerini ve kravatlarını dolapta bırakmıştı. Bugün sade bir Armani takım giymişti; siyah ve tek düğmeliydi.

Bir

Çalışanlarından biri ona takım elbisenin içinde donuk ve güvenli görüldüğünü söylemişti - tam da istediği gibi bir görünüm. "*La Légion*'dan yıllar önce Manhattan için ayrıldım."

"Artık bir iş adamı olduğunuza dair söylentiler duydum. Ne

tür bir iş olduğunu bilmek ister miyim?"

Kingsley Christian'ın omzuna bir tokat attı. "*Hayır.*" Christian

gölerek inziva yerinin kapısını açtı. Kingsley eşikte durakladı,

aniden içeri girmeye isteksizleşti. Çok fazla anı... hepsi de güçlü,

hepsi de iyi değil.

"İçeri girebilirsiniz. Gerçekten perili değil. Peder Henry

Bunu sadece genç çocukları buraya gelmekten korkutmak için söyledim. Tehlikeli arazi...ah, Kral. Bağışlayın beni."

Kingsley çekildi, geçmişin onun üzerinde zaten sahip olduğundan daha fazla güce sahip olmasına izin vermek istemiyordu.

"Christian, otuz yıl oldu. Ondan ve ölümünden bahsetmeye dayanabilirim. İnan bana. Aksi takdirde o sarışın canavarla arkadaş kalmam çok zor olurdu, değil mi?"

"İkinizin en arkadaş olduğunuza inanamıyorum."

9780778314103_TS_REV.indd 189

12-08-30 8:51 AM

190

TIFFANY REISZ

Christian elini sallayarak bir sandalye gösterdi ve Kingsley minnetle sandalyeye oturdu. Binici çizmelerini, esnek derilerini ve desteklerini özlemişti. Bu ayakkabılar... Kasaba evine döner dönmez yardımcılarından birine onları yaktırırdı. "Bir daha asla

Başka bir Cizvit hakkında kötü konuşmak istemem ama tanınması zor bir adam. Onunla arkadaş olmayı hayal etmek bile zor."

Kingsley, Christian'ın sesinde bir şeyler duydu. O da

ilk başta çıkaramadı çünkü bu sesi önce hiç duymamıştı. Not... bilgi. Kingsley gözlerini Christian'a dikti ve

Christian'ın tam olarak ne bildiğini sandığını öğrenmeye karar

verdi. "Yakınlaşmak için kolay bir adam değil. Bir kez yaklaştın

mı, nasıl-

Her zaman iyi ödüllendirildin," dedi Kingsley, Christian'a

kurnazca karşılık vererek.

Christian çaydanlığı ocağa koydu. Kingsley inziva yerinde etrafına baktı ve Søren'in tadilat konusunda haklı olduğunu gördü. Otuz yıl önce, o ve Søren burayı kullandıklarında

burada kaba bir tahta masa, bir sandalye ve çürümüş oyunlardan başka bir şey yoktu.

Örümcek ağlarıyla dolu şömineyi.

"Bu inziva yerini hatırlıyorum Christian. Bir cehennem deliği idi.

bizim zamanımızda. Görünüşe göre Beşinci Cadde'den bir

tasarımcı mekâna el atmış. Eşleşen mobilyalar? Deri koltuklar?

Tanrım, bir rahip için oldukça lüks yaşıyorsunuz," diye alay etti.

Christian geniş geniş sırttı. "Şikayet etmiyorum. Ben verdim

kadınları bu iş için seçtim. En azından bana yaşayacak düzgün

bir yer verebilirler."

"Tadilat ne kadar zaman önce yapıldı?"

"Arkadaşınız Stearns bize bağışta bulunduktan kısa bir süre

sonra. Yine terk edilmişti. Kanadalı kaçaklar bir süredir orada

yaşıyordu."

"Kanadalı kaçaklar mı?"

"Ya da Kanada'ya giden Amerikalı kaçaklar. Birkaç tane 9780778314103_TS_REV.indd 190

12-08-30 8:51

PRENS

191

her yıl buradan geçiyor. Bu vadi iki otoyolu birbirine bağlıyor."

"Burası ölümcül bir yer. Bunu daha iyi kimse bilemez."

Christian başını salladı. "Bu araziye geçerken birkaç kişi öldü.

Biraz daha iyi denetlemeye çalışıyoruz. Geçip gidiyorlar. Başlamak için dışarı çıktığımızda bütün bir aile bu kulübede uyuyordu.

Tadilat."

"Eminim Pederler onlarla ilgilenmiştir."

"Deneriz. Çay?"

"*Oui, merci.*" Kingsley Göminenin yanında karÇısında oturan Christian'dan fincanı aldı.

"Ah, işte Fransızca. Hala aksanın var ama dili özledim."

"Aksanımı asla kaybetmeyeceğim. Faturaları ödüyor."

Christian yine sırıttı. "Haklıydın. Ne tür bir iş gerçekten bilmek

istemiyorum. Eminim

Peder Stearns ile olan ilişkinizden uzak tutun."

Kingsley bir kaşını kaldırdı. Gülümsememek için dudakları kıpırdadı.

"Bien sûr."

Biri Cizvit rahibi, diğeri Fransız günahkâr olmak yerine iki İngiliz beyefendisi gibi şöminenin yanında çaylarını yudumladılar.

"Seni buraya neyin getirdiğini sorabilir miyim?" Christian fincanının kenarından onu inceleyerek sordu.

"Eski hayaletler." Kingsley bakışlarını soğuk şömineye çevirdi ve sözlerini tarttı. Christian fotoğrafı çekmişti.

ona ve Søren'e gönderilmişti. Muhtemelen bazılarını tanıyordu-

şey. "Artık bir rahip olduğuna göre, söyleyeceğim her şeyin aramızda kalacağına güvenebilirim." Belki de gerçeğin birazından vazgeçerse, Christian daha da fazlasından vazgeçecekti.

"Bana her şeyi anlatabilirsin. İtirafınızı duymak benim için bir onurdur."

9780778314103_TS_REV.indd 191

12-08-30 8:51 AM

192

TIFFANY REISZ

"Sadece beni affetmeyin, *s'il vous plaît*. Ben günahlarımı özlerim, onlar da beni özler."

"Sana söz veriyorum. Şimdi söyle bana... bunca yıl sonra seni buraya geri getiren hayalet kim?"

"Keşke bilseydim, *mon frère. Mon père.* "Kingsley Christian'a göz kırptı. "Çektiğin fotoğrafları hatırlıyor musun? bizden?"

Christian'ın kağları çatıldı, sonra gözleri yeniden büyüyerek açıldı.

"Evet, tabii ki. O kamerayı Noel'de almıştım. Hayatımı *National Geographic* kapakları yaparak geçireceğimi sanıyordum."

"Hayvanlar için tabii ki. Yerli kadınlar için değil mi?"

Kingsley kağıdını kaldırdı ve Christian hafifçe kızardı. "Beni nereye gönderirlerse oraya giderdim. Evet, resimleri hatırlıyorum. Okuldaki herkesin fotoğrafını çekmeye çalıştım."

"Peder Stearns ve benim bir resmimizi çekmişsiniz. Dersten sonra. Fransızca öğrencilerinin ödevlerini notlandırmasına yardım ediyordum." "Detayları hatırlamıyorum.

Kütüphanede miydik?" "Şapelde." Kingsley o günün her ayrıntısını hatırlıyordu.

O ve Søren inzivada kavga etmişlerdi. Her zaman yaptıkları gibi sert bir şekilde kavga ettiler. Genç Kingsley fırtınalı, sıcak kanlı, Søren'le daha fazla zaman geçirmek için çaresizdi, daha fazla

genellikle uzak duran genç adamın sevgisi. Søren, o zamanlar

Kingsley'nin öfkesi karşısındaki soğukkanlılığı onu daha da çileden çıkarıyordu. Kingsley

Søren'in herhangi bir tepki vermesini umutsuzca bekleyerek onu kıskırttı.

Sonunda . Søren onu karyolanın üzerine atmıştı.

ve bileklerini metal çerçeveye bağladı. Yarım saat boyunca, tam bir sessizlik içinde ve hiç acımadan onu becerdi.

Kingsley'in iniltilerini susturmak için eliyle ağzını kapattı.

Bir eli de onu sabit tutmak için boynundaydı. Seksten sonra Kings ley'in bacakları, Søren'in vücudundan çıkardığı orgazmın ezici gücüyle sarsılmıştı.

Okula dönmüşler ve işlerine devam etmişlerdi 9780778314103_TS_REV.indd

192

12-08-30 8:51

PRENS

193

Kingsley her zamanki gibi yine huzur içindeydi. Pasif bir mutluluk içinde Søren'in ayaklarının dibinde oturmuş, onlar sessizce Fransızca ödevlerini gözden geçiriyor, hataları yuvarlak içine alıyor ve düzeltmeler yapıyorlardı.

Kings ley, Søren'in sandalyesinin yanında yerde oturmuş, ona işinde yardım ederken kendini Søren'e seviştikleri zamankinden bile daha yakın hissetmişti -bu, hayatında bir daha hiç yaşamadığı yeni bir duyguydu. Juliette'e kadar değil.

"Şapel. Evet. Şimdi hatırladım. İkinizi rahatsız etmekten

korkuyordum. Birbirinizle Fransızca konuşuyordunuz. Pek bir

şey konuşmuyordunuz. Sessiz görünüyordunuz, işinize

odaklanmıştınız. İkinize de fark ettirmeden bir fotoğraf çekmeyi

umuyordum."

"Fark ettik. Ama aldırmadık."

Christian ayını bitirdi ve bir bardak daha doldurdu. "Peki
ikinizin fotoğrafı... ne oldu?"

"Biri bana postaladı. Orijinalini." "Kim?"

Kingsley başını salladı. "Asıl soru da bu zaten." "Hiçbir
fikrin yok mu?"

" yok. İsimsiz olarak gönderilmiş. Bir tehdit ya da uyarı
olarak... ya da belki de sadece bir alay."

"Tehdit mi? Peder Stearns ile birlikte burada okula gittiğiniz bir sır mı?"

Christian'ın sesindeki bir şey... Kingsley onu tekrar duydu. Bir
şey biliyordu. Belki de ne bildiğini bile bilmiyordu. Ama
Kingsley öğrenecekti.

"Okulda birlikte olduğumuz bir sır değil. *Hayır.* " Kingsley
bekledi ve aralarındaki sessizliğin yükselen su gibi odayı
doldurmasına izin verdi.

"Kız kardeşin..." Christian başladı ve durdu. Kingsley hiçbir şey
söylemedi. Daha önce kırılmaya yakın binlerce adam görmüğtü
ve onların gözlerindeki o bakığı biliyordu. Şu anda Christian

12-08-30 8:51 AM

194

TIFFANY REISZ

Marie-Laure'u öldürdü. Artık izin vermekten başka yapacak bir şey yoktu. "Sen ve Stearns..."

"Peki ya biz?"

Christian kenetlenmiş ellerine baktı.

"Bir keresinde gözyaşları içinde bana geldi. O düşündüğünü söyledi Stearns, kocasının başka birine aşık olduğunu söyledi. Kocasının asla..."

"Ona hiç dokunmadı."

Christian Kingsley'in gözlerine baktı. "Ona inanmadım. Hayır.

Etrafta rahipler ve bizden başka kimse yoktu. Kilometrelerce ötedeki tek kız oydu. Öyle olmasaydı bile, kim bir başkasını ondan daha çok sevebilirdi ki?"

Kingsley, "Öyle yaptı," dedi, gururunu gizleyememişti.

onun sesinden. Søren'in aşkını yıllar önce *Küçük Olan'a* kaptırmış olabilirdi ama bir kez Kingsley galip gelmişti.

"O seni seviyordu." Christian bu üç kelimeyi sanki

Kutsal Kase'yi keşfetti. "Hayatım boyunca merak ettim, Marie-Laure'un ölümü hiç iyileşmeyen bir yara gibiydi.

Neden öldüğünü. Onu ele geçiren şey... Sen ve Stearns.

Düşündüm ama asla inanmadım."

"Ne düşünüyorsun?"

Christian bağıını sallayarak, sanki burayı daha önce hiç görmemiş gibi etrafına bakındı.

"Düğün. Üçünüzü izledim. Marie-Laure ona bakmaktan kendini alamadı. Tabii ya. O gelindi. Ama sen

ona bakmadın, kendi kız kardeşin evleniyor. Ona baktın. Ve o..."

"Bana baktı."

"Aman Tanrım..." Eski dostu çay bardağını tekrar masaya

koydu ve ona baktı. Parmaklarını

geriye kalan az sayıdaki saçını ve yüzünü ovuşturdu. Elleri iki yanına düştü ve dimdik ayağı kalktı. "Okuldan önce 9780778314103_TS_REV.indd 194

12-08-30 8:51

PRENS

195

Yaz tatilinden önce... dışarı çıktınız... koğıuşa götürüldünüz.

Sen-"

"Hayır. Öyle bir şey değil. Öyle değildi... Açıklaması çok zor."

"Çok fazla kız arkadaşın vardı."

Kingsley ayağa kalkıp Christian'a doğru yürüdü. "Hâlâ biliyorum. O ayet neydi? 'Ne Yahudi ne de Yunan var, ne köle ne de özgür var, ne erkek ne de kadın var... çünkü Kingsley'in yatağında hepiniz birsiniz?'" Kibirli bir tavırla Christian'ın yüzünün yan tarafını okşadı. Arkadaşı irkildi, kendini irkilirken yakaladı ve sonra güldü.

"Galatyalılar'ın çevirisini anlamamış ."

"Bu benim kişisel tercümem. İyi misin, Christian? Oldukça solgun görünüyorsun."

"İyileşeceğim. Belki de. Aklımı başıma toplamaya çalışıyorum."

Bütün bunlar... . Ama yine de bazı şeyler şimdi mantıklı geliyor. Stearns, o her zaman çok uzaktı."

"Bir anda oldu... Sahip olduğumuz tek şey birbirimizdik."

Hemşire dışında hiçbir kadın bu okula adım atmamıştır-"

"Hemşire Jan, 90 yaşında, kilo."

"Kesinlikle."

"Ve kız kardeşin," diye hatırlattı Christian ona.

"Ve kız kardeşim."

"Demek biri size Stearns'le çekilmiş fotoğrafımı gönderdi."

Ve sen ve Stearns..."

Kingsley, "Biz sevgiliydik, Christian," diye azarladı. "Sen bir rahipsin, bakire değil."

Christian ona yarım bir gülümseme verdi. "Doğru. 'Öyleydi' diyorsun. Bu gerçekten geçmişte kaldı. O artık bir rahip. O-"

"*Le prêtre* için endişelenmeyin. O ve ben çoktan geçtik. Cemaati ona neredeyse Tanrı'ya tapar gibi tapıyor. O

güvenlerine asla ihanet etmemiştir."

9780778314103_TS_REV.indd 195

12-08-30 8:51 AM

196

TIFFANY REISZ

"İyi... bu iyi. Asla söylemem tabii ki. Söyleyemem.

kimseye söylemeyeceğim. Ama geçmişinin geçmişte kaldığını bilerek daha rahat uyuyacağım."

"Öyle. Ya da öyleydi. Birileri bizi biliyor. Ya da bildiğini sanıyor."

"Başka tehditler oldu mu?"

"Olaylar oldu. Evimden bir şey çalındı. Peder Stearns'ün çocukluk odasına girildi. Ama bu konuda konuşamam."

"..." Christian bağladı ve durdu. "Demek istediğim, Marie-Laure'u buldukları kayanın oradaydın."

"Evet, öyleydim."

"Neden?"

Kingsley gözlerini Christian'a dikti.

"*Je ne sais pas*. Saygılarımı sunuyorum. Annem ve babam öldükten sonra sahip olduğum tek şey oydu. Beni yanlarına alan büyükanne ve büyükbabamla neredeyse hiç ilişkim yoktu. Beni sevdiler çünkü ben onların

Torunu ve başka hiçbir sebep için. Ama Marie-Laure, Amerika'ya gelip benimle birlikte olmak için elinden gelen her şeyi yaptı.

Neden? "

Christian ona boğ bir bakığ attı. "Neden soruyorsun?" Kingsley tekrarladı.

"Emin değilim. Sadece bir düşünce. Sence birileri onun ölümünün kaza olmadığını mı düşünüyor? Ya biri düşünseydi... Ya biri sizi suçlasaydı? Alınma ama onun ilk ölümünü hatırlıyorum.

Buradaki ilk gününü, senin buradaki ilk gününü hatırladığımdan daha iyi hatırlıyorum. Hatta kendi günümü hatırladığımdan bile daha iyi."

"Pek . Güzellikte onun eşini hiç görmedim. Sizce..."

Christian inziva yerinin penceresine çıktı ve

perdeyi geri itti. Kingsley ve Søren'in bir saat kadar önce durdukları tepeyi işaret etti. "O gün ne oldu, Kral?"

9780778314103_TS_REV.indd 196

12-08-30 8:51

PRENS

197

"Bana kızgındı. . Düştü ve kayaya çarptı."

"Düştü mü... yoksa atladı mı?"

Kingsley Christian'ın gözlerine bakamadı. Rahip ona, Kingsley'nin kız kardeşinin paramparça bedenine baktığı andan beri kendine sorduğu soruyu sormuştu.

"Atladı...sanırım. Ama kesin bir şey söyleyemem. Peder

Stearns'le evlendiğinde din değiştirmişti. İntihar etmiş olsaydı

Katolik cenaze reddedilirdi. *Mais...*" Christian ona derin bir

merhametle baktı. "Kavga ettiğinizi söylediniz. Ne hakkında

kavga ettiniz?"

Kingsley inledi ve burnunun kenarını sıktı.

"O... Marie-Laure..." Kendini bir an için edemez halde buldu. O

zamanlardan, Marie-Laure'un

Ölüm onu nadiren hissettiği bir duyguyla, utançla doldurdu. "Peder Stearns ve beni birlikte yakaladı. Bizi gördü."

"Yüce Tanrım." Christian elini alnına götürdü. "Sen ve o, onunla evlendikten sonra mı oldu?"

Kingsley başını salladı.

"Marie-Laure ve benim hiçbir şeyimiz yoktu, tek kuruşumuz bile.

Amerika'da kalmak, birlikte olmak istedik ama yapamadık. Paris'e, bale kumpanyasına geri dönmek zorundaydı. Onu tekrar kaybedemezdim. Ve Stearns, mükemmel bir çözüm önerdi. Evlenirse, babasının onun için kurduğu vakıf fonunu alacaktı - yirmi birinci yaş gününde milyonlarca dolar

ya da evlendiği gün, hangisi önce gelirse." "Yani

bunun sadece ismen bir evlilik olduğunu

biliyordu."

"*Le prêtre*'i gördünüz. O zaman nasıl görüldüğünü hatırlıyorsunuz, neredeyse şimdiki kadar yakışıklı. O kabul etti

ve bunun sadece para için olduğunu anladığını söyledi. Ama

onu seviyordu."

"O onu seviyordu ve biz ondan nefret ediyorduk."

"Çünkü onu tanıımıyordun. Onu sevmiştim. 9780778314103_TS_REV.indd 197

12-08-30 8:51 AM

198

TIFFANY REISZ

onu tanıyan herkes onu sever. Ve eğer onu , o zaman onu tanımıyorlar demektir."

Christian Kingsley'e bakmaya devam etti. "Onu hâlâ seviyorsun, dostum."

Kingsley Christian'ın gözlerine bakmaya çalıştı ama .

"Beni bağışlamana izin vereceğim tek günah bu."

Christian yanına geldi ve elini nazikçe Kings- ley'nin alnına koydu.

"Aşk bir günah değildir. Seni affetmek istemediğimi söylediğin tek şey bu."

Kingsley gülerek Christian'ın elini alnından çekti ve rahibin

kendi kafasına bastırdı. Otuz yıl geçti

şakacı bir itiş kakışla. Artık erkek olmuşlardı ama hâlâ çocuklardı.

"O biliyor mu?" Christian sordu. Mutfığa oturdu.

ve çay fincanlarını yolundan itti.

"*Evet*. Her zaman biliyordu. Çocukken onu sevmiştim ama o beni hiç sevmedi. O zaman sevmiyordu. Şimdi olmaz. Ne o zaman

aynı şekilde. Ya da belki aynı şekilde ama o değil." "O zaman

seni böyle kullanmamalıydı."

"*Peut-être*. Ama o zaman bana söyleseydin bile beni sevmiyordu ve asla sevmeyecekti..." Kingsley yine o hınzır sırıtışını buldu.

"...Hiçbir şeyi değıştirmezdım."

"Marie-Laure'un ölümü dışında tabii ki." İfade

bir soru olarak ortaya çıktı ve Kingsley cevap vermek zorunda

kaldı. Marie-Laure ölmemiş olsaydı ne olurdu?

O ve Søren hala evli olabilirlerdi. Bu ikisi için de ne anlama

geliyordu? Søren bir hayat kurmaya çalışmak istemişti.

Marie-Laure ile. Genç karısının kendisini gerçekten sevdiğini anladıktan sonra, ona iyi bir koca olmaya karar vermişti.

onu. Evlilikleri aylardır devam ediyordu.

düğünden sonra. Søren, ona sadece acı çektirmenin tatmin edebileceği ihtiyaçlarını anlatmak için doğru zamanı bekliyordu.

Bu planı Kingsley'e itiraf etmişti. Ve sonra 9780778314103_TS_REV.indd 198

12-08-30 8:51

PRENS

199

Christian'ın fotoğrafı çektiği günden daha acı bir şekilde savaştı.

Kingsley, Søren'in başka biriyle, özellikle de kendi kız

kardeşiyle birlikte olduğunu düşündükçe öfkeden ve kederden

deliye dönüyordu. Başka bir ağabey olsa kız kardeşini

savunurdu.

ter'in onuru, sadist kocasının eğer sevgili olacaklarsa onu dövmesi gerektiğini söylemesine izin vermemesidir. Fakat

Kingsley'in acısı sadece kendisi içindi. Marie-Laure acı istiyorsa, bunu ona verecek bütün dünya vardı. Ama Søren'in şiddeti Kingsley'e aitti.

Søren'i tehdit etmişti. Herkese söylemekle tehdit etmişti.

sevgili olduklarını söyledi. Kingsley bunu yapsa bile hiçbir etkisi olmayacak aptalca, boş bir tehdit.

Søren'in güven fonu çoktan . O ve Marie-Laure artık zengindi.

İstedikleri yere gitmekte özgürdüler.

Kingsley her şeyden çok bundan korkuyordu; Søren ve

Marie-Laure'un onu geride bırakıp gitmelerinden.

Søren, Kingsley'in en kötü anlarında sakinliğini korumuştı ve sonunda Kingsley'in

Søren keder ve öfkeyle Kingsley'in yüzünü ellerinin arasına almış ve onu öpmüştü. Ve öpücük daha fazlasına dönüşmüştü.

Kingsley'in gömleği omuzlarından kayarak fısıltıyla yere düştüğünde ve Søren başını eğip

Kingsley'nin köprücük kemiğine dişlerini geçirdi ve Kingsley'nin zevkten, acıdan ve tüm bunların verdiği rahatlamadan inlemesine neden oldu... işte o sırada Marie-Laure yanlarına gelmişti. Ve

Kalbi sadece birkaç dakika daha atacak olsa da

ormanda koşarken... işte o an

Kingsley onun gerçekten öldüğünü biliyordu.

"Elbette," diye cevap verdi ama konuşup konuşmadığından emin değildi.

Gereğı. Marie-Laure yaşasaydı, Søren

piyano ğretmeni ve üniversite profesörü olacaktı ve rahiplik çağrısı cevapsız kalacaktı. Kingsley bunu biliyordu,

Søren olmasaydı, ölü bir adam olurdu. On yılı aşkın bir süredir 9780778314103_TS_REV.indd

199

12-08-30 8:51 AM

200

TIFFANY REISZ

Søren ile ayrıldıktan sonra Kingsley

en tehlikeli hayatı seçti. O gece Søren'den kaçtığı gibi ölümden de kaçıyordu - yakalanıp götürüleceğı umuduyla. Yeniden bir araya gelene kadar Kingsley hayatında yeniden bir amaç, yaşamak için bir neden bulamamıştı.

Ve Eleanor... Nora... Søren'in Küçüğü. Søren hayatına hiç girmemiş olsaydı onun da yerin iki metre altında rahat bir evi olacaktı. Cazip, Kingsley bunu sadece kendine itiraf etti. Nora Sutherlin'siz bir dünya... neredeyse bunu görmek isterdi.

"Ben sadece Peder Stearns ile

gençken. Şimdi bir rahip olmasına rağmen bu konuda hiçbir pişmanlığım yok. Ve çok dindar biri."

"Ama seninle toplum içinde görünmek için fazla dindar değil."

Chris- tian gülümsedi.

"Bu pek halka açık değil. Ve şu anda dışarıda, muhtemelen Peder Aldo ile şapelde ayin yapıyor."

"Ah, Peder Aldo çoktan gitti. Güney Amerika'ya döndü.

Bugünlerde Güney Yarımküre'nin ruhunu kurtarıyor." "Eminim öğrenciler onun yemeklerini özlüyordur."

"Hepimiz . Sadece Marie-Laure daha iyi creme brûlée yapabilir. Uğruna ölünecek kadar."

Kingsley derin bir nefes verdi. "Belki de bu yüzden öldü."

Christian dudaklarını büzdü ve ona yarı eğlenmiş, yarı tiksiniş bir bakış attı.

"Saptırıyorsun. Bunun farkındasın, değil mi?"

"Rahip misin yoksa psikolog mu? Hangisinin daha kötü olduğundan pek emin değilim." "İkisi de benim." Christian mutfağın kenarına oturdu.

Masa. "İlahiyat ve Psikoloji Yüksek Lisansı. Psikoloji Doktorası

oji. Rahipler psikolog olmak zorunda. Özellikle de sorunlu çocukların gittiği bir okulda. Ve senin bir psikolog olduğunu görmek için doktora yapmaya gerek yok.

12-08-30 8:51

PRENS

201

Kız kardeşin için hâlâ derin bir yas tutuyorsun. Bu konuda yaptığın her küçük şaka da bunun bir başka kanıtı."

Kingsley neredeyse bir şaka daha yapacaktı ama kendini

durdurdu. Christian haklıydı. Neden gerçekte savaşılmı ki?

"*Bien sûr*. Elbette hala onun için üzüliyorum. Son zamanlarda yıllardır olduğundan daha fazla. Burada olmak yardımcı olmuyor."

"Unutmayı çok daha zorlaştırdığına eminim."

"Seninle konuşmak yardımcı oluyor. Onun ölümünden büyük

sorumlu olduğumu kabul etmek."

Christian başını salladı. "Öyle olduğundan emin değilim. Şuna

Kendini öldürmek... Bu günahların en büyüğüdür. Bir başkasını öldürmek bir kişiyi öldürmektir. Kendini öldürmek ise tüm insanları öldürmektir. Kocasını kardeşiyle görmek korkunç mu? Evet, korkunç. Kesinlikle korkunç. Ama bunun için tüm dünyayı öldürmek? Belki de daha fazlası vardı."

"Daha fazla mı?"

Christian tekrar ayağa kalktı ve küçük kulübenin çevresinde bir tur atmaya başladı. Kingsley onun bu huyunu hatırladı. Çalışma grupları sırasında Christian asla yerinde oturamazdı. Eğer düşünmek istiyorsa yürümek zorundaydı.

"Sizin ve Stearns'ün benim çektiğim bir fotoğrafı size isimsiz

olarak gönderildi. Bunu bir tehdit olarak algılıyorsun."

"Bu bir tehdit. Diğer olaylar... Onlar da tehdit ediciydi. Peder

Stearns'ün çocukluk yatağı yakıldı.

Küller. Ve ofisimden bir dosya çalındı. Dosya Stearns hakkında özel bilgiler içeriyor. Bilgi olabilir

onu mahveder. Bunu hak ettiğinden değil. Rahip olmayı hak eden biri varsa o da odur."

"Öyle diyorsun ve ben de sana inanıyorum. Yani tüm bu tehditler Stearns'ün özel hayatıyla ilgili. Ve Marie-Laure oradaki kayanın üzerinde öldü. Ve tehditler... tüm bu tehditler..."

"Hepsi onu içeriyor, *evet*. Bunu biliyoruz."

"Başka kimler var?"

9780778314103_TS_REV.indd 201

12-08-30 8:51 AM

202

TIFFANY REISZ

"Üç kişi. Şimdiye kadar birlikte olduğu sadece üç kişi ve söyleyebileceğim tek şey bu."

"Sadece üç mü?" Christian sırttı ve Kingsley eskiden tanıdığı o kötü genç çocuğu anımsadı. "Ben bile onu yendim."

Kingsley burnundan nefes verdi ve gözlerini çıplak

Bir zamanlar Søren'le birlikte acı bir kış gecesinde ısınmak için

battaniyelerin altına girdikleri şöminenin yanındaki odunlar.

Kingsley daha önce soğuğa hiç bu kadar minnettar olmamıştı.

"Bunu ona kimin yapmaya cesaret edebileceğini bilmiyorum..."

"Kingsley, sana bir şey söyleyeceğim ve bunun için benden nefret etmeni istemiyorum."

Kingsley ona sertçe baktı. "Anlat bana."

"Stearns'ten nefret ederdim. Okuldayken. *Nefret* kelimesini hafifçe kullanmıyorum."

"Ona imrenildiğini biliyorum."

"Kıskanılan ve nefret edilen. O hepimizden daha iyiydi. Ve

Hayır, bizden daha iyi olduğunu düşündüğünü söylemiyorum. Öyle olduğuna inanmıyorum. Aslında hepimizden daha iyiydi - daha zeki, bir mil farkla daha yakışıklı, hala bir mil farkla daha yakışıklı

Gördüğüm en iyi adamdı. Benim gitarla yeni bir ilahi öğrenmemden daha hızlı yeni bir dil öğrenebilirdi. Piyano çalardı.

bir tanrı gibi. Ve buradaki kâhinler ona tapındılar. Ve ne zaman

Herkesin gördüğü en güzel kız olan kız kardeşiniz ziyarete geldiğinde, aşık olduğu ve evlendiği kişi oydu. Otuz yıl önce, onun ölmesini istedim."

"Peki ya şimdi?"

Christian başını salladı. "Ergenlik hormonları ve öfkesi.

Şimdi ona sadece hayranlık duyabiliyorum. Ve cemaati için

biraz endişeleniyorum."

"Merak etmeyin. Onlar en iyi ellerde. Ama sen ne

diyorsun?"

9780778314103_TS_REV.indd 202

12-08-30 8:51

PRENS

203

"Belli ki birileri Stearns'ten nefret ediyor. Hala ondan nefret ediyor. Eğer senin ve onun hakkında, Marie-Laure hakkında bir şeyler biliyorlarsa... Eğer biri onu benden daha çok seviyorsa ve

ölümünden Stearns'ü sorumlu tuttu..."

Christian'ın daha fazla konuşmasına gerek yoktu. Kingsley'nin

bütün yaz, rottweiler sürüsünün uyuşturulduğunu ve Eleanor'un

dosyasının kaybolduğunu öğrendiğinden beri aklından çıkmayan

neden... birdenbire her şey açıklığa kavuşmuştu.

Søren'in ilk sevgilisi kendi kız kardeşi Elizabeth'ti.

İkinci sevgilisi, öğretmenlik dönemde öğrencisi olan

Kingsley'di. Pek çok açıdan yasak meyve.

Ve onun Eleanor'u, Marie'den çok daha fazla olan gerçek karısı.

Laure, Søren'le birbirlerine aşık sadece on beş yaşındaydı. On beş yaşında ve cemaatinin bir üyesiydi. "Christian, haklı olabilirsin. Birisi Marie-Laure'u sevmiş olabilir, onu Fa'dan intikam alacak kadar sevmiş olabilir.

Bunca zaman sonra bile Stearns. Okuldaki herkesle arkadaşınız. Ona başka kim aşıktı?"

Christian derin bir iç çekti. Küçük bir masaya doğru yürüdü ve ortadaki çekmeceyi açtı. İçinden çerçeveli bir fotoğraf çıkardı ve Kingsley'e götürdü.

Kingsley fotoğrafı Christian'dan aldı ve ona baktı.

Nefesi boğazında düğümlendi ve tam olarak sallanamadı.

Henüz yirmi yaşlarında bir kız çerçevenin içinden ona bakıyordu. Klişelerden başka hiçbir şey onun güzelliğini tarif edemezdi; solgun

Kızıl saçları, sonsuz kirpiklerin çevrelediği bakır gözleri, toprak rengi gözleriyle tam olarak buluşmayan gülen bir gülümsemesi vardı. Bir dansçının zarif boynuna ve ellerine sahipti ve tıpkı ağabeyininki gibi zeytin kompleksi vardı.

9780778314103_TS_REV.indd 203

12-08-30 8:51 AM

204

TIFFANY REISZ

"*Ma soeur...*" Kingsley parmağının ucuyla bardağa dokundu. Bakışlarını fotoğraftan Christian'a çevirdi.

"Ona kim aşıktı?" Christian tekrarladı. "Kingsley... hepimiz."

9780778314103_TS_REV.indd 204

12-08-30 8:51

GÜNEY

Konukevine girer girmez Nora dizüstü bilgisayarına ve telefonuna sarıldı. Nedense Kingsley özel hattına cevap vermiyordu. Asistanını aramayı denedi ama şifreli bir cevaptan başka bir şey alamadı. Kings- ley- tam da bu iş için ihtiyacı olan adamdı.

"Nora, bırak artık," dedi Wesley, Kingsley'nin telefon hattını tekrar denerken.

"Cevap verecek." Nora cep telefonunun numarasını tuşladı.

Tekrar telefon. "Yardım hattı. Her zaman telefon hattına cevap verir. O adamın sikiştiğini o kadar çok duydum ki, sayısını unuttum,

Çünkü ne yaparsa yapsın ya da kiminle yaparsa yapsın, telefon hattına her şekilde cevap veriyor."

"Onu aramayı bırak. Eğer Spanks for Nothing elektrikten ölürse-

ya da başka bir şey, müfettişler bunu çözecek ve ceza kesilmesi gereken kişiye ceza kesecektir."

"Ama bu Talel'in atı." Nora, yatağının köşesinde oturmuş onu izleyen Wesley'e döndü.

zemin. "Talel'i tanırım. Bırakın bir ata elektrik vermeyi, bir sineği bile incitmez."

9780778314103_TS_REV.indd 205

12-08-30 8:51 AM

206

TIFFANY REISZ

Wesley yataktan kalktı ve onun önünde durdu.

"Bak Nora, onun senin arkadaşın olduğunu biliyorum ve bu harika bir şey.

Ama at yarışı zor bir iştir. Her şey ipekler ve Milyonerler Sırası değildir. Acımasız, tehlikeli ve dağınıktır."

"Ama Talel..." Nora cep telefonundaki dosyaları karıştırmaya

başladı. Talel'in numarası mutlaka buralarda bir yerdeydi. Onunla

bugün hakkında konuşmalıydı. Onu tanıyordu. İncil'den bile.

İncinmek istiyordu, bu onun sapkınlığıydı. Ama bir başkasını

incitmek?

Asla. Buna inanmayı reddetti.

"Talel milyoner bir at sahibi ve sapık bir ucube.

Arkadaşlarının geri kalanı gibi. O bir aziz değil, tamam mı? Safkan bir kısrağın çiftleştirilip çiftleştirilmediğini nasıl anlarsın biliyor musun?"

Nora, Wesley'nin sesindeki zorlukla dizginlenen öfkeyi

duydu. "Hayır. Nasıl?"

"Çünkü kısırağın vajinasının altında yara dokusu ve görünür dikişler var. Evet. Gerçek bu. Daha fazla aygır alabilsin diye kısırağı kesip açıyorlar. Sonra dikiş . Sonra bir sonraki üreme için tekrar kesiliyor. Sonra dikilir. Sonra tekrar kes.

Tekrar ve tekrar."

Nora tiksintiyle elini ağzına kapattı. "Sen-"

"Şaka mı yapıyorsun? Hayır. Ben de gördüm. Bu Kralların Sporu'nda olan şeylerin sadece bir parçası. En iyi dostun Spanks

Çünkü hiçbir şey otuz yıl ya da daha fazla yaşayamazdı. Ama ya birisi ondan sigorta parası istedi, ya da

damızlık ücretlerini yükseltmek için birkaç galibiyet daha alması gerekiyor.

Siz bir at gördünüz, bir evcil hayvan. Talel ve diğer tüm at sahipleri bir dolar işareti görüyor. Bir sürü dolar işareti. Atlar bu insanlar için yarış arabası gibidir. Arabayı çarparsın, sigorta şirketini ararsın ve bir çek alırsın. Ben de bundan hoşlanmıyorum ama durum bu."

Nora'nın midesi sert bir suçluluk yumruğuna dönüştü. "Yarış

arabaları canlı değildir. Acıyı hissedemezler. Onlar..."

"Şimdi neden aile işine girmediğimi biliyorsunuz." 9780778314103_TS_REV.indd 206

12-08-30 8:51

PRENS

"Evet, bunu görebiliyorum. Özür dilerim, Wes. Talel'le geçmişimiz çok eskiye dayanıyor ve o iyi biri-"

"Onunla , değil mi?"

Wesley soruyu sorarken sesinde en ufak bir kötü niyet belirtisi

yoktu ve suçlama da yoktu. Sadece üzgündü. Babasının yaptığı

gibi yüzüne karşı ona fahişe demesini tercih ederdi. "Evet, .

Birkaç yıl önce. Bana Aston Martin'imi vermişti." Wesley bir an

için konuşmadı. Nora sadece ona baktı, o ise sözcükleri arıyor

gibiymi. Onu nadiren bu kadar kasvetli ve sessiz görüyordu.

Birlikte yaşadıkları zamanlarda

Onunla sürekli şakalaşır, sürekli alay ederdi. O da genç erkeğin ilgisinden zevk alıyordu. Ama Wesley artık kendisinden yaşça büyük bir kadın için ereksiyon olan bir genç değildi. Onu sevdiğini, on beş ay ayrı kaldıktan sonra bile hâlâ sevdiğini itiraf etmişti.

Ve kendisinden yaşça büyük güzel kız arkadaşıyla seks yapma şansını yakalamıştı ama bunu kullanmamıştı. Bu bir okul çocuğu aşkı değildi. Wesley onu seviyordu. Ve Wesley için Søren'i terk etmişti, yakasını bırakmıştı.

Ne kadar süreceğini bilmiyordu. Ama Søren ondan kaçmasını yasaklamıştı ve onun görüş alanından çıktığı anda topuklu ayakkabılarını fırlatmış ve sanki dünya Wesley'e rekor sürede ulaşmasına bağlıymış gibi koşmaya başlamıştı. Onu o da seviyordu.

İstese de istemese de.

"Wesley?"

"Biliyor musun," dedi ona kırık bir gülümsemeyle, "sana istediğın kadar Aston Martin alabilirim."

Nora cep telefonunu bir kenara fırlattı ve dizüstü bilgisayarını

yere düştü. Ayağ a kalkarak ona doğru uzanmaya başladı ama adam bir adım geri çekildi.

"Ben gidip yayın balığ ını besleyeceğ im. Geri geleceğ im."

Topuklarının üzerinde döndü ve aniden odadan çıktı. Boş alana bakan Nora sadece "Kedi balığ ını beslemek mi?" diye tekrarlayabildi.

9780778314103_TS_REV.indd 207

12-08-30 8:51 AM

208

TIFFANY REISZ

Onu takip etmeye başladı, ama cep telefonu çald ı- Ravel'in *Bolero*.

"King, Tanrı'ya şükür. Bütün gün seni aradım. Son beş dakikadır. Hangi cehennemdesin?"

"Maine, *ma chérie*," diye cevap verdi Kingsley en nazik sesiyle. "Beni birçok kez aradığ ınızı görüyorum. Ne kadar

Beni özledin mi?"

"Hiç de bile. Ama bağlantılarınızı özlemiş im. Sanırım

Bugün kiminle

karşılaştım?" "Talel."

Nora elini uzattı ve bir süre telefona baktı

sonra tekrar kulağına götürdü. "Bunu yapmandan nefret ediyorum, hayatım hakkında benden daha çok şey biliyorsun."

"Ben dikkat ederim, *ma chérie*. Öte yandan siz bir yazarsınız."

"Anladım. Her neyse, atı ölmüş. Ve belki de

elektrik çarptı. Sanmıyorum-"

"*Chérie...*" Kingsley derin bir nefes verdi ve Nora onun sesinde nadiren duyduğu bir şeyi, hayal kırıklığını duydu. "Korkarım bir atın ölümü şu anda endişelerimin en küçüğü."

Rahibiniz ve benim çok daha ciddi endişelerimiz

var." "Ama-"

"Bu sizin iyiliğiniz için, *Maîtresse*. Bırakın gitsin. O sadece bir at.

Mükemmel bir meze olurlar."

"Ama-"

"Nora?"

"Ne?"

"başınasın."

Ve Kingsley bu gerçekten yararsız sözlerle kapattı. Nora

birkaç saniye telefona baktıktan sonra

yere atıp Wesley'nin peşinden koştı.

Yayın balığını beslemek mi? Bu gerçekten yayın balığını

besanlamına mı geliyordu?

9780778314103_TS_REV.indd 208

12-08-30 8:51

PRENS

209

Misafirhanenin dışında Nora durdu ve etrafına bakındı.

Wesley hangi cehenneme gitmişti? Bir kaldırım taşı buldu.

evin arka tarafındaki patikayı gördü ve onu takip etmeye karar verdi. Alçak bir taş çit yolu sınırlıyordu. Yürürken Nora şöyle düşündü

Wesley ile geçen birkaç gün hakkında. Her şey aynı anda hem

mükemmel hem de berbattı.

Birlikte geçirdikleri ilk saatlerde son on beş aydan, ayrı kaldıkları

süre boyunca başlarına gelen her şeyden hiç durmadan

bahsetmekten başka bir şey yapmamışlardı. Beyaz Oda'da

birbirlerine sarıldıklarında onları on beş ay ayırmıştı.

8. Çember'de. Ama saatler geçtikçe ve hikâye üstüne hikâye anlattıkça aralarındaki o boşluk kapandı. Nora Wesley'e

Søren'le yeniden bir araya gelmenin, onun malı olarak geçirdiği ilk birkaç haftanın ne kadar tuhaf olduğunu. Ortaya çıktıkları gece

8. Çember'de yakasında yine o varken, tüm kulüp Şaşkınlıkla ona bakmıŐtı. Çok gergindi, çok rahatsızdı -

bir Metres olmuştu ve Şimdi bir kez daha Süren'in itaatkârı

olmuştu. Kudretli olan nasıl da dŐmŐtı. Ama sonra paranın el

deęiŐtirdięini gördü. ak bir beŐlik. Parmaklar işaret-

ing. Ve bir sürü "sana söylemiştim" ve "biliyordum". İnsanlar onun Süren'e ne zaman döneceği konusunda bahse giriyorlardı. Hiçbir zaman

ona teslim olup olmayacağı sorusuydu. Sadece ne zaman.

Ve Wesley, Wesley'e orada olanları anlatmıştı.

Evlerinden ayrılıp Kentucky'ye döndükten sonraki on beş ay

boyunca onun dünyası. Hiçbir Şey... ona göre hiçbir Şey

olmamıştı. Okulu bitirmiŐtı.

yıl Şaşkınlık içinde eşyalarını topladı, külüstür sarı VW'sini verdi ve Kentucky'ye geri döndü. Haftada birkaç gün

Dünyasındaki tüm para ve ayrıcalıklar konusunda kafasını dik tutmak için yerel bir hastanede hademe olarak çalıştı,

ve diğer her yerdeki tüm yoksulluk ve acılar. Gerisi

Çiftlikte yardım ettiği zamanlardı. Rails, milyon dolarlık Thorough-
9780778314103_TS_REV.indd 209 ile dolu birkaç bin dönümlük bir araziden oluşuyordu.

12-08-30 8:51 AM

210

TIFFANY REISZ

yavrular. Çiftlikte bir değil iki tane at hastanesi vardı.

tesisler, malik neler kadar görkemli düzinelerce ahır, hatta atlar için yüzme havuzları. Wesley itiraf etti.

Nora'nın Connecticut'taki küçük Tudor kul besindeki odasında

kendini hiç olmadığı kadar rahat, evinde hissediyordu.

ailesinin iftliği. Bu yüzden ona paradan, çiftlikten, yarış çevrelerinde üzerine tam oturmayan bir takım elbise gibi giydiği şöhretten bahsetmemişti. Bu yüzden Connecticut'ta kullanmak için ikinci el bir Bug satın almış ve Shelby Mustang'ini de yanında getirmemişti.

Okul. Bu yüzden Gucci'sini Kentucky'deki evinde bırakmış ve

Yorke'tayken GAP ve Old Navy'den kıyafetler giymişti. Ve

Nora Dominatrix olmaya karar verdiğinde

ve Wesley ona elindeki her kuruşu teklif etmişti, bu yüzden kabul etmeliydi.

Nora birlikte geçirdikleri ilk gece Wesley'nin göğsünün ortasında uyuyakalmıştı.  p şmemişlerdi, sevişmemişlerdi.

aşk... sadece konuştular. Ama sözleri onları geri getirmişti.

o gece birlikte. Ve kelimeler, sahip oldukları güçle, bu gece onları birbirinden ayırmıştı.

Arnavut kaldırımлі patikanın sonuna yaklaştığında Nora, ılık

durgun su ve yosun kokusunu içine çekti.  n nde

büyük bir gölete bakan ahşap bir iskelenin üzerinde parlayan yüksek bir spot ışığı gördü. Ve iskelenin sonunda

süslü bir ardak, arkadaki kendi evi kadar iyi döşenmiş

Connecticut'ta, kenarlarını saran yabancı sarmaşıklar ve sivrisinekleri uzak tutan yarım düzine yanan citronella mumu

uzakta. Wesley rıhtımın kenarında duruyordu, çardak be-

arkasından, siyah suya bakıyordu. Durgun yüzeyde binlerce yıldız parıldıyordu.

"Yani..." Nora iskeleye çıktı ve onun yanında durdu. "Yayın

balığını mı besliyorsun?"

Başını salladığında ona bakmadı. "Evet. Bunu izle."

9780778314103_TS_REV.indd 210

12-08-30 8:51

PRENS

211

Köpek mamasına benzeyen metal bir kepçe aldı ve göletin

karşısına fırlattı.

"İyi kol," dedi Nora. Köpek maması yüksek bir yerden

Havaya yükseldi ve şimdi rıhtımdan otuz metre yüzeyde

yüzüyordu.

"Havalı kısmı bu değil. Bu."

"Aman Tanrım, bu da neydi?" Nora bir şırıltı duydu ve suyun

çalkalanmaya başladığını gördü.

"Yayın balığı." Wesley gülümsedi. "Lanet olası şehir kızı."

Dilini ona doğru uzattı. "Bu çok... lanet olsun, onlardan milyonlarca var."

Su huni gibi görünen bir şeyle kıvranmaya başladı.

Uzun kahverengi gövdeler suda dönüp duruyor, çırpınıyor ve dönüyordu.

"Sanırım sadece yüz kadar." Wesley suyun karşısına bir kaşık yemek daha fırlattı. "Kaç tane olduğunu hatırlayamıyorum.

Geçen sefer saymışlardı. Bütün gün altta uyurlar, gece yukarı çıkarlar. Özellikle de onları beslerseniz. İçeride birkaç tane albino var. Gri bir tane görüyor musun?"

"Küçük Moby Dicks yok." Nora rıhtımın kenarında elleri ve dizleri üzerine çöktü ve suyu inceledi. Uzun

Köpekbalığı çok daha sevimli ve daha az korkutucu olan pullu bıyıklar dışarı bakıyordu. "Wes, bunlar çok havalı. Ben de bir tane alabilir miyim?"

Uzandı ve kıvrananlardan birinin sırtına dokundu.

yayın balığı. Parmağında sıcak ve nemli bir his vardı. Üzerine sıçrayınca ciyaklayan Nora tekrar ayağa fırladı.

"Hepsini alabilirsin."

"Teşekkür . Şimdilik onları gölette tutacağım." "İyi plan."

Wesley metal kepçeyi tekrar yerine oturttu, kollarını göğsünde kavuşturdu ve geceye baktı. Nora onu takip etti.

bakışları. Aya ya da yıldızlara değil, aradaki birkaç karanlık yere bakıyor gibiydiler.

9780778314103_TS_REV.indd 211

12-08-30 8:51 AM

212

TIFFANY REISZ

Balıklar karınlarını doyurdu ve su bir kez daha durgunlaştı.

Nora kendini nefesini tutarken buldu ama nedenini tam olarak bilmiyordu.

Wesley derin ve yavaş bir şekilde nefes alıp verdi. "Nora...

Senden nefret etmeliyim. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Ona baktı ve başını salladı. Gözlerini gökyüzüne çevirerek parlak bir yıldız buldu ve onu inceledi. "Evet. Biliyorum."

"İnsanlara elektrik verdin. Bunu aklım almıyor."

"Denemeyin. gerek yok. Bu sadece işin bir parçası. Bazı insanlar kırbaçlanmaktan hoşlanır. Diğerleri kırbaçlanmayı sever.

Bazı insanlar vücutlarından elektrik akımı geçmesinden hoşlanır. Herkesin kendi sapkınlıkları vardır."

"Bilmiyorum."

"Sapık olmamak başlı başına bir sapıklıktır."

"Bana ne kadar vanilya olduğumu tekrar söylemediğin için teşekkürler." "Wesley... ben neden buradayım?"

"Yayın balığını besliyoruz. Bu yüzden buradasınız." "Ne demek istediğimi biliyorsun."

Başını iki yana salladı. "Neden burada olduğunu , sana kesinlikle söyleyemem."

Nora beceriksizce güldü. Wesley böyle davrandığında onunla nasıl başa çıkacağını hiç bilemiyordu - o kadar uzaktı ki aralarındaki iki adımlık mesafe iki mil gibi geliyordu.

"Burası çok güzel. Çok güzel. ardağı sevdim."

"Annemle babam orada evlendi." Wesley döndü ve

baktı. "Tam şu kemerin altında. Tüm konuklar bir tür şeref kıtası gibi rıhtıma dizilmişti. Düğün

yıl dediler. Benim de burada evleneceğimi söylediler." Wesley

beyaz çardağın kemerli girişine doğru yürüdü ve uzun rıhtıma

baktı. "Eskiden her şeyden uzaklaşmak için buraya gelirdim.

Seni düşünmek için güzel ve güvenli bir yerdi. Ya da seni

düşünmemeye çalışmak için, gerçekten."

9780778314103_TS_REV.indd 212

12-08-30 8:51

PRENS

"Ayrı kaldığımız her gün seni düşündüm," diye itiraf etti Nora.

"Her gün."

"Ben de öyle. Yapmamaya ne kadar çalışsam da. Buraya gelirdim

ve durup yıldızlara bakardım. Arkamı döndüğümde senin güverteden bana doğru yürüdüğünü görürdüm."

"Bu gece yaptım."

"Hayal gibi değil." Utangaç bir şekilde gülümsedi.

"Rüyalarımda... gelinlik giymiştin."

Nora irkildi, ama sadece içinden. "Sanırım büyük beyaz bir gelinliğin içinde biraz aptal görünürdüm."

"Rüyalarımda değil. Rüyalarımda... çok güzel görünüyordun."

Ona bir adım daha yaklaştı, ona dokunmak istiyordu ama birden korktu.

"Wes, beni bu kadar sevmemelisin. Ben pek çok şeyim, ama senin için iyi olan bunlardan biri değil. Neden senin için

"Şu anda başka bir yerde olamam. İstesem de gidemem."

"Henüz değil, her neyse. Ama yine , değil mi?" Nora derin bir nefes verdi. "Bir gün cevabını istemediğin soruları sormamayı öğreneceksin."

"Soruları sormamak için bir neden yok. Bana daha fazla zarar veremezsin, Nora. Şimdiye kadar verdiğinden daha fazla değil. Beni kırdın." "Seni asla incitmek istemedim. Seni kurtarmaya çalışıyordum."

"Beni kurtarmak mı?

Neyden?" "Beni. Hayatımı.

Benim dünyamdan."

"Kurtarılmaya ihtiyacım yoktu. Sadece sana ihtiyacım vardı. Evimizde birlikte yaşamaya ihtiyacım vardı. O bizim evimizdi, biliyorsun. Sen satın aldın, bunu biliyorum. Ama bizim evimizdi."

Nora'nın boğazında bir yumru şişti ve ondan kurtulmak için iki kez yutkunmak zorunda kaldı.

Wesley, "Çek hesabımdaki parayla evinizi sizden satın alabilirdim," diye devam etti. "Bu

cep değişim içinde ve Railey Aile. Sen Yapma. Biliyorum
Bu, siz 9780778314103_TS_REV.indd 213

12-08-30 8:51 AM

TIFFANY REISZ

Muhtemelen fark etmediniz bile, ama arada sırada, siz bankaya ipotek ödemenizi gönderirken... çeki alır ve yırtar atardım. Ve ödemeyi kendim yapardım, sırf yapabildiğim için. Yani evet, o bizim evimizdi."

Nora tekrar konuşmaya çalışmadı. Aslında konuşabileceğinden de emin değildi.

"Ve sen beni . Søren için. Beni terk ettirdin

bir buçuk yıl seninle yaşadıktan sonra. Bulaşıklarınızı yıkadıktan, yemeklerinizi pişirdikten ve ofisinizi temizledikten sonra

ve ya çok fazla şaraptan ya da çok fazla yazıdan ya da her ikisinden de sızdıktan sonra seni yatağa taşımak... Gitmiştim. Sanki

tüm bunlar senin için hiçbir şey ifade etmiyordu."

Sonunda Nora sesini buldu. "Bu benim için her şey demekti.

Ben sadece...Wesley..." Yıldızları yok etmek için gözlerini kapattı.

"Seninle tanıştığım gün on sekiz yaşıydın."

"On yedi." "Ne?"

"On yedi yaşıyordum. Doğum günüm Eylül'deydi, hatırladın mı? Derslerin ikinci haftasında on sekiz yaşına girdim."

Nora elini karnına bastırdı. "On yedi... değil

Oy verecek yaşıta bile değildim. Seninle tanıştığım gün on yedi

yaşındaydım, dersin ilk günü. Kingsley o sabah beni aradı.

Telefon çaldığında Griffin Fiske'nin tepesindeydim.

Kingsley'in en iyi müşterilerinden biri eski okulunuzun akademik dekanıydı."

Wesley soğuk bir şekilde güldü. "Bunu bilmek istemedim

ya da buna ihtiyacım yoktu."

"Bunu bilmeniz gerekiyor. Kingsley beni aradı ve

Yorke'a, senin okuluna. Birinci sınıf yaratıcı yazarlık dersini

verecek adam kalp krizi geçirdi.

Bir yedeğe ihtiyaçları var... Yani, bir yedeğe. Ben bir yazardım.

bu kadar kısa sürede bulabildiler. Tanrım, berbat bir sabahtı. Kingsley'le iş konusunda kavga ediyor, kavga-9780778314103_TS_REV.indd 214

12-08-30 8:51

PRENS

215

Griffin'e beni geçmesine asla izin vermeyeceğimi söyledim,

bir gece önce çok fazla içki içtiğim için yarı hastaydım... ve

sonra

Libretto'daki eski editörüm kitabımla ilgili on yedi sayfa değişiklik gönderdi. On yedi lanet sayfa. Ona beni yakaladığını söyledim.

Nora Roberts ile karıştırdım. Müstehcen şeyler yazdım. Ben altı sert var

kitaptaki sikikleri. Al ya da bırak.

"Kötü bir gün. Çok kötü bir gün. O gün tek istediğim... tek arzuladığım şey Søren'di. Onun için yanıp tutuşuyordum. Tüm kötü şeyleri ortadan kaldırırdı. O sabah onun yerinde olsaydım, Grif- fin'in içine Tanrı korkusu salacak, Kingsley'e başka birini bulmasını söyleyecek, bana çenemi kapamamı ve editörüm ne derse onu yapmamı , sonra da beni çırılçıplak soyup yatağa atacak, sevgilisini

güzel çıplak bedenimi bana sardı ve uyuyup tekrar insan olarak uyanana kadar bana sarıldı."

"Bunu duymak istemiyorum. Ben-"

"Wesley, sadece dinle. Seninle tanıştığım gün korkunç başladı-

rible. O kadar korkunçtu ki tek istediğim kendime kurduğum hayattan vazgeçip Søren'e dönmek ve onun ayaklarının dibinde yaşamaktı.

Onun korkunç ve tehlikeli olduğunu düşünüyorsun. Gerçek şu ki, onunla birlikteyken hiç olmadığım kadar güvendeydim. Ve onu terk ettiğimde... işler korkunçlaştı, çirkinleşti ve zorlaştı.

Bazı günler Kingsley için çalışmayı seviyordum. Bazı günler

Hiç kimsenin yapmaması gereken şeyleri yapmam için bana para ödeyen bir müşteriyle yaptığım seanstan sonra neredeyse arabama kusuyordum, aşk için değil

ya da para. Bunu yapmaya, Søren'e geri dönmeye hazırdım. Ben

onu arayacaktım... o gün. Ben olsam okuluna gidip

Bu aptal sınıfın dışına çıkacak, bana kapıyı gösterecekleri umuduyla ortalığı ayağa kaldıracak ve sonra onu arayıp

Eğer onunla papaz evinde buluşabilirsem. Ve oraya vardığımda, ona tasmamı verip, dizlerimin üzerine çöküp, beni alması için yalvarırdım.

Beni geri getir. Planımız buydu. Ve da. Hiç şüphem yok. Bir

şey hariç."

9780778314103_TS_REV.indd 215

12-08-30 8:51 AM

216

TIFFANY REISZ

Wesley gözlerini gece gökyüzünden ayırdı ve ona baktı. "Ne?"

diye fısıldadı.

Nora

gülümsedi.

"Seni gördüm."

Sonunda Nora Wesley'i susturdu.

"Seni gördüm, Wesley'im. Ve ben sadece... unuttum. Ona geri

döneceğimi unutmuşum. Tamamen aklımdan çıkmış. Ve

O günün geri kalanında, o ilk dersten sonra, tek sendin. O büyük kahverengi gözlerin, o gülümsemen ve

Bana öyle bir bakışın vardı ki...sanki-"

"Sanki daha önce senin gibi bir şey görmemiştim ve

Bir daha yapacağımı sanmıyorum, bu yüzden gözlerimi senden bir saniye bile ayırmamam iyi olur."

"Evet." Nora içini çekti. "Aynen öyle. Ve ertesi gün Søren'e dönmek için yeniden üye bile olmadım. Ya da bir sonraki. Sen vardın. Yorke'taki kafeteryada yediğimiz öğle yemeklerini hatırlıyor musun? Bütün o bakışları?"

"Sıcak yazı öğretmenimle öğle yemeği yediğime ve yanımda İncil'imi getirdiğime inanamadılar."

"Yaptığımız tartışmalar çok iyiydi. Yine de seni kurtuluş teolojisine ikna edemediğim için hala üzgünüm." "Fazla Metodist. Üzgünüm."

Nora güldü. Sonra gülüşü soldu ve öldü. "Dediniz ki

Yorke'tan ayrılmak zorunda kalacağını düşündün. Ödüm koptu. Bu yüzden senden buraya taşınmanı istedim."

"Bunu sadece beni özlediğine dair bir şeyler söylemeni umarak söyledim. Kış tatili yaklaşıyordu. Sadece telefon numaranı istedim."

"Bunu ve daha aldın." "Hayal ettiğimden daha fazlasını elde ettim."

"Ama hâlâ yeterli değil mi?" Nora onun gözlerine baktı ve gülümsemeye çalıştı.

Wesley alnını bir an için onunkine yasladı.

ond. "Bu, sormamanız gereken sorulardan biri olabilir." 9780778314103_TS_REV.indd 216

12-08-30 8:51

PRENS

217

"Wes, ben..." Ve hiçbir şey çıkmadı. Başka hiçbir şey çıkmadı.

Hiçbir kelime onun kalbinde açtığı deliği iyileştiremezdi.

Wesley geri çekilip ondan uzaklaşırken, "Ben yatmaya gidiyorum,"

dedi. "Geç oldu. Seni buraya getirdiğim için özür dilerim. Kuzeyde

bir yerlerde kalmalıydık. Sadece benim dünyamı görmeni istedim.

Ama düşündüğüm kadar güzel değilmiş."

"Siz buradasınız. Ve bu da ülkeyi güzelleştiriyor." Wesley

hiçbir şey söylemedi, sadece gece gökyüzüne baktı.

Nora onun koluna dokunmak için elini uzattı ve temas etmeden

durdu. Komik... O on beş ay boyunca

Ona şu hissettiğinden çok daha yakın hissetmişti, sadece bir adım .

Bir adım geri attı. Ve bir adım daha. Yarın... yarın daha iyi

olacaktı. gece uyuyacaklar ve mümkünse kafalarını

boşaltacaklardı.

Üç gün içinde Nora, aralarındaki ilişkinin asla eskisi gibi olmayacağını kabul etmek zorunda kaldı.

"Nora?"

Geri . Wesley tüm gücüyle

yüzüne baktı. Gözleri çardaktaki mumlar kadar parlaktı. "Ne oldu Wes?"

"Senden nefret etmeliyim... ama etmiyorum."

Nora onun gözlerindeki bakışı tanıdı. O bakışları

düzinelerce erkeğin gözleri - sıcaklık, açlık, ihtiyaç... . Ama hiç bu

kadar tatlı, bu kadar parlak ve bu kadar güzel parlamamıştı.

Hayır, aralarında hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı. Ama daha

iyi olabiliyorlardı.

Wesley üç yıl boyunca sevmiş ve istemişti. Hatta kendini onun

için saklamıştı.

Üç yıl... Onu bir gün daha bekletemezdi.

9780778314103_TS_REV.indd 217

12-08-30 8:51

KUZEY

Geçmiş

Bir gün geçti. İki gün. nc gün Kingsley, Süren ona

tekrar bir hamle yapmazsa öleceğini düşündü. Hiç bu

kadar zor durumda kalmamıştı.

daha önce. Her zaman takip eden, baştan çıkararak o olmuştu. Bir kızı seçer ve ona doğru hamleleri yapardı.

onu yatak odasına davet etti ve bacaklarını açmasını söyledi, o da söyleneni yaptı. Her zaman. Hiç şaşmadan. Sonra onu bıraktı ve bir sonraki çağrısını beklemesi için telefonun başında bıraktı.

şimdi bekledi, izledi ve kendi kendine "Bugün... bugün olacak"

dedi. Ama bugün değildi. Ya da bir sonraki.

Kingsley büyük erkeklerin yatakhanelindeki tuvaletlerin

kapıları kilitli olduğu için hiç bu kadar minnettar olmamıştı.

Orada her zamankinden daha fazla zaman geçiriyordu ve bunun

nedeni

hijyen ya da gastrointestinal sıkıntı. Bu işkence, Süren'in saldırmasını bekleyen bu korkunç bekleyiş, Kingsley'i sürekli gergin bir uyarılma halinde tutuyordu. Geliyordu ve birkaç dakika içinde

karnındaki o tanıda k gerginliği, sırtındaki ağrıyı, kalalarındaki gerginliği hissediyordu... . Hiçbir şey 9780778314103_TS_REV.indd 218

12-08-30 8:51

PRENS

219

Süren'le bir gece geçirmekten başka bir şeye ihtiyaım yoktu. Hiç gelmeyecekmiş gibi görünen bir gece.

Okula döndükten bir hafta sonra Kingsley, Søren'in

onunla dalga geçiyordu. Ormandaki o gece şiddetten başka bir şey değildi. Şehvet değil, aşk değil... sadece şiddet.

Kingsley için her şey demekti ama Søren için hiçbir şey. En azından kendine böyle söyledi ya da söylemeye çalıştı. Søren değil de hâlâ Stearns olsaydı, Kingsley o gecenin hiçbir anlamı olmadığına inanabilirdi. Ama artık Søren'in adını biliyordu ve

Bunun gücünü. Bu yüzden o da

Testisleri kurşun gibi ağır, midesi ağrıyor, kalbi acı içindeydi.

Cuma gecesi Kingsley için uyumak imkânsızdı. Fiziksel

rahatsızlık, Søren'i istemenin, Søren'i beklemenin ve Søren'den

hiçbir şey alamamanın verdiği zihinsel ıstırabın yanında solda sıfır

kalıyordu.

Bir ara Kingsley uyuyakaldı, çünkü rüyasında

Bir evin ve yatağın yandığını gördü ve alevler bacaklarını yalamaya başladığında uyandı. Gözleri hızla açıldı ve nefes nefese yatakta doğruldu. Bir elini alnına götürerek terden sıırıslık olmuş tenini hissetti. Parmaklarını uzun, ıslak saçlarında gezdirdi.

Bir bardak soğuk su dudaklarına geldi ve Kingsley hevesle

içti.

Bekle. Su mu?

Kingsley neredeyse sudan boğulacaktı ama bir el ağzını

kapatıp öksürüğünü susturdu.

"Hasta mısın?"

Kingsley fısıltıyı duymaktan çok hissetti.

Başını salladı ve eli yavaşça ağzından .

"*Merci,*" dedi. "Hasta değilim. Sadece kötü bir rüya gördüm."

Yatak hafifçe kaydı ve Kingsley'in gözleri hızla

karanlığa gömüldü. Søren yatağının kenarına oturmuş, elinde artık boş olan su bardağını tutuyordu.

9780778314103_TS_REV.indd 219

12-08-30 8:51 AM

220

TIFFANY REISZ

Kingsley gözlerini kırptırdı, uyanık olduğundan pek emin değildi. Gecenin bir yarısı yatağında Søren. Bunu rüyasında görmüştü. Gündüz rüyasıydı ama yine de rüyaydı.

Søren'i daha önce hiç bu kadar rahat giyinmiş görmemişti. sadece pantolon ve yakası açık beyaz oxford gömleği vardı. Kravat yoktu. Yelek yoktu. Ceket yoktu. Ayakkabı bile yoktu.

Ayakkabı yok mu? Kingsley, Søren'in çıplak ayaklarına baktı. Sessizlik. Koridorlarda sessizlik içinde hareket edebilmek için ayakkabı giymiyordu. İyi düşünmüşsün. Kingsley bunu hatırlayacaktı.

"Burada ne yapıyorsunuz?" diye Fransızca sordu. Eğer biri

Diğer çocuklar uyanır ve konuşmalarına kulak misafiri

olurlarsa, en azından ne dediklerini anlamazdı.

Søren cevap vermedi. Ama konuşmaya gerek yoktu,

Gözlerindeki bakışla değil. Kingsley günlerdir bir gece daha geçireceği düşünmesiyle panik sınırında yaşıyordu.

Ya da daha kötüsü, onunla bir daha asla bir gece

geçiremeyecekti. Ama şimdi Søren yatağında oturuyordu ve

Kingsley tamamen sakinleşti. Hızla atan kalbi durdu. Nefes alış veriş duruldu.

Her yere... Søren'i her yerde takip ederdi. Ve her şeyi... Søren'in

ondan istediği her şeyi yapardı.

Søren ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdü. Kingsley yatağının

altına uzanarak tişörtünü ve küçük bir gece çantasını aldı.

Onlar odadan çıkarken Kingsley etrafına bakındı.

Bütün yurt arkadaşlarının hâlâ uyuduğundan emindi. Yalanlar konusunda ne kadar zeki olursa olsun, Søren'le birlikte gecenin bir yarısı neden ortalıkta dolaştıklarına dair olası bir açıklama bulamıyordu.

Sessizlik içinde yataktaneden geçtiler, Kingsley'in çıplak ayaklarının altındaki karo zemin serin ve kaygandı. Søren'in yanında değil, arkasında yürüyordu. Søren ona bunu söylememişti.

Ama duruşundaki buyurganlık Kingsley'nin arkasından yürümesini

gerektiriyordu ve Kingsley'nin içinden bir ses

daha küçük bir rol almak.

9780778314103_TS_REV.indd 220

12-08-30 8:51

PRENS

221

Araziye açılan kapıya ulaştıklarında gerildi.

Søren onlar için kapıyı açtı ve Kingsley başını eğerek
teşekkür . Kapı kapandı. Dışarıda, Tanrı'nın ve yıldızların
altında yalnızdılar.

"Nereye gidiyoruz?" Kingsley dikkatle yürürken sordu-

serin, nemli çimenlerin üzerinde. Neyse ki Maine'de Eylül ayı hâlâ yeterince
sıcaktı da bu gece sadece ayak parmakları üşüyecekti. Kingsley gece havasını
içine çekti ve esintideki kokuları ezberlemeye çalıştı. Çam... çok fazla çam.
Koklamak zor

çamdan başka bir şey yoktu. Ama havadaki çok da uzak olmayan okyanus
izlerini ve birilerinin yaktığı ateşin uzaklardan gelen dumanını algılayabiliyordu.
Gecenin yaydığı bu parfüm çok güzeldi.

her zaman hatırlayacaktı. Søren'i ormanın kenarına kadar takip ederken ve iyi
yürünmüş bir patikadan aşağı inerken kendi kendine bunu söyledi.

"Bazen gidip kitap okuduğum bir yer var. Orada güvende
olursun."

"Güvenliğim için mi endişeleniyorsun?" Kingsley
neredeyse gülecekti.

Søren durakladı ve arkasını döndü. "Elbette öyleyim," dedi ve tekrar yürümeye başladı. "O gece... Özür dilemeyeceğim."

"Özür dilemeni istemiyorum."

"İstiyorum... Ne açıklamak zor." "Deneyebilir misin?"

Søren nefesini verdi ve Kingsley yüzünü buruşturdu. Kingsley bu isteğin içinde bir yerlerde olduğu sürece Søren'in neyi neden istediği umurunda değildi. Ama merak ediyordu.

"Sana acı çektirmeliyim. Yıllardır acı benim için tek zevk oldu.

Ya da en azından zevke giden tek yol. Sanırım gençliğimde olanlar benim için... normal olmayı imkansız hale getirdi."

Kingsley, "İyi," dedi ve bunda ciddiye. "Çok fazla harcıyorum

normalle vakit geçirmek. Normal olmaman hoşuma gidiyor. Beni incitmek istemen hoşuma gidiyor. Bir sürü kızla birlikte oldum. İnanamazsın
9780778314103_TS_REV.indd 221

12-08-30 8:51 AM

222

TIFFANY REISZ

Kaç kızla birlikte olduğumu. Elli, belki? Hepsi kız değil. Kadınlarla da. Bir zamanlar bir öğretmenim bile vardı. Şimdi sanırım iki öğretmenim var."

Søren hafifçe gülerken Kingsley sırttı.

"Sanırım hiç bir kızla birlikte olmadın. Önemli değil.

Pek bir şey kaçırmadın, gerçekten. Orada yatıyor ve kıkırdıyor.

ve sen ona sokarken iç çekiyor. Çoğu gece kendi elimle daha iyisini yapabiliyorum. Sadece... bazen, eğer benden biraz korkuyorsa ya da bakireyse ve benden çok korkuyorsa... o zaman daha çok zevk alıyorum.

Bu korkuyu içebilirim."

Søren ana yoldan ayrılıp ağaçlarla dolu daha dar bir patıkaya

saparken, "Ben de aynı şeyi hissediyorum," diye onayladı.

"Ama acıyla. Az önce tarif ettiğin şeyi

herhangi biri ...beni içimde ölü, soğuk bırakıyor. Böyle biriyle birlikte olabileceğime inanmıyorum. Onları incitmeden olmaz.

Birincisi. Ama bilmeniz gereken bir şey var. Ben başka biriyle

birlikte oldum."

"Kimdi o?" Kingsley keskin bir kayaya bastığında irkildi. Søren

gülümseyerek omzunun üzerinden baktı ve

Yürümek. İşte buydu, planın bir parçası -Kingsley daha önce hiç yürümediği bir yolda ayakkabısız. Sonuna geldiklerinde ayakları kan içinde olacaktı. Ve Søren'in

Kingsley'nin dudaklarından dökülen her acı dolu soluk ve

irkilmeyle daha da tahrik oluyordu.

Kingsley bastığı yere dikkat etmeyi bıraktı ve

orman zemini ayaklarını

yiyor. "O bir erkek

değildi."

"Bir kız mı? Yıllardır burada yaşadığını

sanıyordum?" "On bir yaşımdan beri buradayım."

"On bir mi? On bir yaşındayken konuştuğum tek kız kendi kız

kardeşimdi."

Søren durakladı ve arkasını döndü. Hiçbir şey söylemedi ama

de gerek yoktu.

"*Mon Dieu...*" Kingsley fısıldadı. "Sen... ve kız kardeşin?" 9780778314103_TS_REV.indd 222

12-08-30 8:51

PRENS

223

Søren arkasını döndü ve yürümeye devam etti. "Zaman

kaybetmeyi bırak."

Kingsley kudurmuş merakına rağmen ağzını kapatıp yürümeye

devam etti, ayağının değdiği her sopa ya da taşla irkildi

açık. Eğer kısa sürede oraya varamazlarsa, Søren onu lanet olası okula geri taşımak zorunda kalacaktı.

Patika bir açıklığa açılıyordu. Kocaman yassı bir kaya çıkıntı-

tepelik ormandan çıkıp aşağıdaki vadiye doğru dik bir inişe bakıyordu. Kingsley gece çantasını cılız bir ağacın yanına bıraktı ve taş platoya adım attı. Gökyüzü bir anda

yıldızlar etraflarını sarmıştı. Kingsley uçurumun en ucuna

kadar yürüdü ve ayak parmakları uçurumdan sarkacak şekilde

durdu.

Kollarını uzanabildiği kadar sağa ve sola uzatarak pes etti, teslim oldu, kendini bıraktı ve gecenin onu ele geçirmesine izin verdi.

Huzurlu teslimiyeti, Søren'in bir kolunu göğsüne dolaması ve onu uçurumun kenarından geri çekmesi için gereken süre kadar sürdü.

ve onu sertçe yere fırlattı. Düşüşün şiddeti ciğerlerindeki rüzgârı söküp atmıştı. Søren onu çırılçıplak soyarken, Kingsley orada sadece acı içinde nefes nefese yatabiliyordu

Kumsala vurmuş bir balık gibi nefes almaya çalışıyordu.

Hava. Havaya ihtiyacı vardı. Gövdesinin altındaki taş

demir bir ciğer. Yarın, Søren'in onu ne kadar güçlü bir şekilde

yere ittiğinden dolayı sırtının yara bere içinde biliyordu. Yarın

zar zor hareket edebilecekti... tabii bu gece hayatta kalabilirse.

"Nefes al," diye fısıldadı Søren kulağına. Kingsley başını

salladı, hâlâ konuşamıyordu.

Søren başını Kingsley'in göğsünün ortasına eğdi ve

Hızla çarpan kalbinin üzerinden öptü. İhtiyacı olan tek şey Søren'in dudaklarının çıplak tenine Bir kez daha sakinleşti ve

Søren'in kollarında gevşeklik.

"Güzel. Benim için rahatla." Søren sessizce, neredeyse nazikçe konuştu,

9780778314103_TS_REV.indd 223

12-08-30 8:51 AM

224

TIFFANY REISZ

Ama Kingsley bunların rica değil emir olduğunu biliyordu ve itaatsizliğin cezasının da itaat etmenin ödülü kadar ağır olacağını hissediyordu.

Kingsley, Søren'in emrettiği gibi gevşedi ve vücudunun taşa karşı gevşedi. Søren bir elini onunkinin arasına soktu.

ve bir parmağını içine soktu. Kingsley sertçe ve Søren'in omzunu kavradı.

Søren, Kingsley'nin elini tuttu ve kolunu yere doğru itti.

"Benimle kavga etme."

Kingsley başını salladı. Søren'le dövüşmek değil, sadece ona dokunmak istiyordu. Ama Søren bu gece tüm dokunuşları yapmaya niyetli görünüyordu. Tamamen giyinikti -pantolon üzerinde, gömlek

Kingsley onun altında çıplak yatarken. Søren ağzını

Kingsley'inkine yaklaştırdı ve onu acımasız bir güçle öptü.

Isırmak, ekiştirmek, derisini parçalamak... Kingsley daha önce
hiçbir kızı Süren'in onu öptüğü tutkunun yarısıyla pmemişti.
İçindeki parmak Kingsley'nin bilmediğ bir noktayı buldu ve Süren
içine doğru ittiğinde, Kingsley zevkin şokuyla haykırdı.

Ama bu zevk kısa sürdü. Süren, Kings- ley'den çekildi ve ayağa
kalkıp yürürken onu yerde bıraktı.

ormanın kenarına kadar gitti. Kingsley'in getirdiğ çantayı aldı ama aynı zamanda
bir ağtan kırbaç inceliğinde bir dal kopardı.

"Eller ve dizler," dedi Süren çantayı yere bırakıp Kingsley'in
yanında dururken.

"Ne?"

Süren ayağını Kingsley'in göğsüne koydu ve onu sertçe iterek
yüzüstü yatırdı.

"Eller... ve... dizler," diye tekrarladı ve Kingsley emredildiğ
gibi kendini acı içinde yukarı sürükledi.

Süren dalı sırtına indirdi. Bir kez. A 9780778314103_TS_REV.indd 224

12-08-30 8:51

PRENS

225

İkinci kez. Üçüncü kez. Beşten sonra Kingsley saymayı bıraktı.

Beş dakika sonra Kingsley nefes almayı bıraktı.

Göğsünün üzerine yığıldı ve sadece hayal meyal farkındaydı

Søren'in dalı bir kenara fırlatması, ardından çantanın fermuarının açılması ve içine soğuk ve ıslak bir şeyin dolması. Fakat

Søren içine itmeye başladığında Kingsley kendine geldi.

"Evet..." Søren içine girerken o kelimeyi soludu.

Acıdı. Acıttığını inkâr edemem. Ama onu da iyileştirmişti. Üzerindeki yaralar, kesikler ve çürükler, bu an gibi bir ödül için ödediği bedeldi.

Kingsley, Søren tekrar tekrar içine girerken kendini sabitlemek için ellerinin topuklarını taşa gömdü. O

Søren ileri ittiğinde geri itti. O tam nüfuz anında, Kingsley bir kişi,

bir insan olmaktan çıktı ve bir mal, bir eşya, bir nesneden başka bir

şey olmadı.

sahip olunacak ve başkasının zevki için kullanılacaktı. O diğer kişi Kingsley'in sevdiği Søren'di. Onun tarafından sahiplenilmek

Hayal edebileceğinden çok daha büyük bir onur. Eğer dünya

Ona şatolar ve tahtlar, bir prens ya da kral olarak hüküm sürme şansı ve bunlardan vazgeçmesi karşılığında hayal edebileceği tüm zenginlikler teklif edilseydi, Kingsley hayır derdi ve seçiminden pişmanlık duymazdı. O zaman olmazdı. Hiçbir zaman.

Kingsley'nin vücudu Søren için açılmaya başladı. Acı

azaldı. Søren onun içinde hareket ederken zevk arttı.

metodik itişlerle ve tam bir sessizlik içinde. Kingsley ondan bir şey, bir dokunuş, bir kelime, bir şey

Bir tür teselli ya da güvence. Ama aynı zamanda, Søren'in kendisini seksin tüm inceliklerine layık görmemesinden de zevk alıyordu.

medeni.

Søren, Kingsley'nin içine daha da sert bir şekilde girerken onu

sabit tutmak için elini saçlarının arkasına soktu. Un-

9780778314103_TS_REV.indd 225'ten daha fazlası

12-08-30 8:51 AM

226

TIFFANY REISZ

uygarlıktı, bu vahşilikti ve Kingsley bunun her ilkel saniyesini sevdi.

Søren'e bir şey söylemek istedi, ona şunu söylemek istedi

Ama ne Fransızca, ne İngilizce, ne de Søren'in bildiği ama

Kingsley'in bilmediği dillerin hiçbirinde kelimeleri bilmiyordu.

Ona bir şey söylemek zorundaydı. Hissettiklerini... kullanılmış,

sahiplenilmiş gibi hissediyordu.

Bir mülk, bir köle gibi, değer verilen, aranan, ihtiyaç duyulan, sonsuz değere sahip bir nesne gibi Søren, Kingsley'i kendine ait kılmak için kendini hırsızlığa kadar düşürmüştü. Søren'in altında, Kingsley

hiçbir kızın üstünde hissetmediği kadar canlanmıştı. Kızlarını seviyordu, hepsini sevmiştir. Ama bu aşktan da öte bir şeydi. Bunun için bir kelime bulamıyordu - ne *aşk* ne *de tutku*....

la vie. Hissettiklerine bulabildiği en yakın kelime buydu.

La vie.

Hayat.

Søren'in parmakları Kingsley'in saçlarından omuzlarına, sırtından aşağıya, Kingsley'i kalçalarının çukurundan tutana kadar ilerledi.

Boşalması gerekiyordu, boşalmak zorundaydı ama bir şekilde içgüdüsel olarak boşalmaması gerektiğini biliyordu. Henüz değil.

İzin verilene kadar olmazdı. Søren ona dokunmuyor ya da okşamıyordu bile ama Kingsley her an patlayabileceğini hissediyordu. Nefes alıyordu.

İhtiyacını bastırmak için derin bir nefes alarak yere baktı, taş gecenin içinde neredeyse simsiyahtı. Kingsley saatin kaç olduğundan emin değildi ama şafağın yaklaştığını umuyordu. Güneşi selamlamak istiyordu.

Søren ile sabah. Bu sabah ve sonraki her sabah.

Ama yıldızlar gökyüzünde kaldı ve güneş aşağıda gizlendi ufukta. Bir saat geçmiş gibiydi, ancak daha ra-

Kingsley'in beyninin bir kısmı bunun sadece o kadar uzun sürdüğünü biliyordu. Acı, zamanı can sıkıntısından bile daha güçlü bir şekilde durduruyordu.

olabilir. Coşku saniyeler içinde geçti. Acı sonsuza dek sürdü. Ve soğuk kayalık uçurumda, Søren onu her seferinde morartırken

Dokun, Kingsley'de ikisi de vardı.

9780778314103_TS_REV.indd 226

12-08-30 8:51

PRENS

227

"Lütfen..." Kelime Kingsley daha düşünmeden ağzından çıkmıştı. Tekrar söyledi. Ve bir kez daha.

"Söyle bana," diye emretti Søren, Kingsley'i karnının üzerine iterek. Kingsley yüzünü darbelerden korumak için başını çevirdi.

Kaya. Ama Søren bir dokunuşla onu durdurdu. Kolunu kısıpırarak, yere bıraktı. Kingsley minnetle yanağını Søren'in koluna . Çok basit ama bir o da koruyucu olan bu jest onu neredeyse çözüyordu. Sevincinden ağlayabilirdi.

Zaten acıdan ağlamıyor olsaydı.

"Bilmiyorum... ." Ve bilmiyordu. Neden "lütfen" dediğini bilmiyordu, ne de bilmiyordu. Ama Søren'den bir şey istiyordu.

Her nasılsa Søren içgüdüsel olarak ne olduğunu anlamış gibiydi.

Kingsley'nin ondan daha çok ihtiyacı vardı. Son bir hamleyle Kingsley'in içine girdi ve dişleri Kingsley'in ensesinde bir çürük bırakarak büyük bir sessizlik içinde boşaldı.

Kingsley, Søren'in acı dolu iniltisini bastırmak için ön kolunu ısırıldı.

Søren yavaşça çekildi. Kingsley'i omuzlarından kavradı ve sırt üstü yatırdı. Kingsley ayın ve yıldızların ışığında Søren'in gömleğinin düğmelerini açmasını izledi.

ve çıkardı. Düzgünce katladı, Kingsley'nin boynunu kaldırdı ve gömleği başının altına yerleştirdi. Kingsley derme çatma yastığın içinde gevşedi ve Søren aşağı bakarken gözlerini kaçırdı

ona bakıyordu. Kingsley içgüdüsel olarak Søren'in gözleriyle karşılaşmaması gerektiğini de biliyordu - izin almadan olmazdı.

Şu anda insandan daha azdı ve diğer insanlarla aynı ayrıcalıkları hak etmiyordu. Ya da belki Søren şu anda insandan daha fazlasıydı ve bu nedenle insanlar arasında bir tanrı gibi davranmaya hakkı vardı. *Harekete geçmek mi?* Şu anda, ay omzundayken ve en-

Dizlerinin altındaki lastik dünya, Søren Tanrı'ydı.

Ve Tanrı onu öptü.

Öpücük ilk başta son derece yumuşaklığıyla onu ürküttü. Kingsley'nin dudakları ayrıldı ve Søren'in havasını soludu. Søren onu itti

9780778314103_TS_REV.indd 227

12-08-30 8:51 AM

228

TIFFANY REISZ

Kingsley'in ağzı daha da açıldı. Dilleri birbirine değdi ve

birbirine karıştı. Søren sadece kış kokmuyordu, tadı da kış gibiydi. Sıcak olmasına rağmen Søren'in ağzının tadı buz gibiydi. Kingsley'nin kuru ve yanan dudaklarını yatıştırdı. Søren'in ağzında erimesini ve böylece onu içebilmeyi istiyordu.

Søren ağzını çektiğinde Kingsley sıkıntıyla inledi. O öpücük...

sonsuz dek o öpücüğün içinde yaşayabilirdi.

Ama Søren onun elini tuttuğunda yeni keşfettiği mutlulukla iç çekti.

dudaklarını boğazının nefes nefese kalan çukuruna soktu. Ve Søren'in dudakları boğazından Kingsley'in omzuna doğru hareket etti. Önce sol, sonra sağ. Kalbinin üzerinden, Søren onu tekrar öptü. Sonra göğsünden aşağıya, Kingsley'nin karnının sert ve düz yüzeyine indi.

Eğer bir yatakta olsalardı, Kingsley kendini sabit tutmak için

parmaklarını şiltenin derinliklerine sokardı. Ama altında kayadan

başka bir şey yoktu. Kayayı tırmaladı ama tutunacak bir şey

bulamadı.

Søren onun ihtiyacını hissetmiş gibiydi. Kingsley'in ellerini tuttu.

ve parmaklarını birbirine kenetledi. Bu hareketin samimiyeti Kingsley'in kalbinde boş olduğunu bile fark etmediği bir alanı doldurdu. Søren'le konuşabilmek için her şeyin hemen o anda durmasını istiyordu. Kingsley şu anda yaptıkları şeyin milyonlarca insan kadar güçlü olduğunu biliyordu.

Yıllarca güneş, rüzgâr ve yağmur bu platoyu dağın yamacından oymuştu. Her öpücük eski Kingsley'den bir şeyleri aşındırıyor ve ona yeni bir şekil veriyordu.

Ama Søren'in öpücükleri alçaldı ve Kingsley'i ağzına aldı. Ve

sonra Kingsley hiçbir şeyin durmasını istemedi.

Bu sonsuza dek sürebilirdi. Geçmişte düzinelerce kız ona bunu yapmıştı ve onlar yapsa da yapmasa da her zaman hoşuna gitmişti.

ne yaptıklarını biliyorlardı. O masum kızların görüntüsü-

Yüzleri bacaklarının arasında, siki yumuşak, melek gibi dudaklarının - büyükannelerini öptükleri dudaklar...

ve sapkınlık . o tek başına oldu yeterli için olsun onu kapalı ile spec- 9780778314103_TS_REV.indd 228

12-08-30 8:51

PRENS

229

Her muhteşem bir başarı. Ama şimdi Søren bunu ona yapınca, eylemin tüm anlamı değişmişti. Kendini değersiz hissediyordu.

Søren'ağzının üzerinde olması. Daha önce, kızlarıyla, bir darbe

iş onun hakkıydı. İstemiş ve . Søren'leyken hak etmediği bir hediye gibi hissetmişti. Bu zevk, hayatı boyunca hissettiği her şeyin ötesindeydi. Hiçbir şey onunla kıyaslanamazdı. Hiçbir şey.

Kingsley, dalga dalga yayılan hislerin üzerine çökmesiyle eğildi.

Kalçaları yerden kalktı ve parmakları sıkıştı.

Søren'in acımasızca. Søren onu en uç noktaya getirirken gözlerini sımsıkı kapattı. Sonra aniden, Søren ondan uzaklaşırken vücudunda soğuk bir hava dalgası hissetti. Kingsley hiçbir uyarı olmaksızın tekrar elleri ve dizleri üzerine çökmeye zorlandı.

Orgazmı durduramadı, bu yüzden boşaldığında Søren'in ağzına

değil, altındaki soğuk taş zemine .

Søren'in tavrındaki ani değişim onu utandırdı. Yerdeki spermi onu utandırdı. Kingsley nefesini tutarken Søren'in onu hareket halinde tutması utandırdı. Orgazmının son ürpertisi içinden geçti ve utançtan aldığı zevk onu utandırdı.

Kingsley sırt üstü yuvarlandı ve acıdan yüzünü buruşturdu.

Yarın nasıl olacaktı? Şimdiden görmek için can atıyordu.

yaralar ve çürükler. Bunlar ona Søren'in hediyesiydi. Kingsley onları taşıdığı her anın değerini bilecekti,

ve soluklaştıklarında daha fazlası için yalvarırdı.

Saçma, değil mi? Çürüklere altınmış gibi değer vermek?

Delilik. Ama yine de çok doğru.

Kingsley'nin içinde bir şeyler kabardı. Bir şey o

tutamadı. Kendini gökyüzüne teslim etmek istercesine kollarını tekrar ardına kadar açtı. Ve nedenini bilmeden başladı

gölmek için. Kahkaha onu doldurdu ve içinden taşıtı. Bu

havaya yükseldi ve genişledi, ormanın içine kaydı ve aşağıdaki vadide yankılandı.

9780778314103_TS_REV.indd 229

12-08-30 8:51 AM

230

TIFFANY REISZ

Ve Kingsley başka bir şey daha duydu. Başka bir . Søren'in

kahkahası. Daha önce Søren'in güldüğünü duymuş muydu?

Hayır.

Tabii ki hayır. Böyle bir sesi hatırlardı. O kadar-

Onun gibi, çok hafif ve canlı, ama çok ağır ve gerçek. Eğer Tanrı gülseydi sesi tıpkı böyle çıkardı.

Søren Kingsley'e uzandı ve onu yanına çekti. Kings-

ley, Søren'in bacaklarına uzandı ve vücudunun sıcaklığıyla rahatladı.

Søren bir kolunu Kingsley'in sırtına doladı ve ikisi de sessizce geceye baktılar. Søren tekrar konuşana kadar en az beş dakika boyunca sessiz kaldılar.

"Üşüdün mü?" diye sordu.

"Hayır. İyiyim."

"İyi iş çıkardın." Søren iki parmağını Kingsley'in sırtının

ortasında gezdirdi ve Kingsley'in omurgası bu dokunuşla şarkı

söyledi.

"Mersi," diye iç geçirdi Kingsley. Søren'den üç kelime duymak için yanıp tutuşuyordu, Kingsley'nin Søren'e söylediği üç kelimenin aynısını.

Ormanda geçirdikleri ilk geceden sonra. Ama her ne sebeple olursa olsun, "İyi yaptın" demek, "Seni seviyorum" demekten daha büyük, daha iyi bir şey gibi görünüyordu.

"Geç oldu. Uyuman gerek. Giyin. Seni yatağına götüreceğim."

"Evet, efendim." Kingsley Søren'in kucağından kalktı ve yavaşça ayağa kalktı. Her şey acıyordu. İlk seferki gibi değildi. İlk seferinde parçalara ayrılmıştı. Bu gece sadece kırılmıştı. Bu iyiydi. Ona bir hafta verin ve

Böyle bir gece daha.

"Efendim?" Søren tekrarladı. Kingsley giysilerini çekiştirirken

yine güldü. "Sen artık bir öğretmensin ama

Rahipler. Öğrencilerinizin size 'efendim' dediğini duydum. Size yakışıyor gibiydi. Ben size 'mösyö' diyebilirim."

Søren, Kingsley'nin yüzünün yan tarafını tuttu ve Kingsley

hemen gülmeyi kesti.

"Ben 'efendim'i severim."

9780778314103_TS_REV.indd 230

12-08-30 8:51

PRENS

231

Başparmağıyla Kingsley'nin alt dudağında gezindi. Kingsley

hiçbir şey söylemedi, sadece başını salladı.

Søren elini bıraktı ve uçurumun kenarına doğru adım attı.

Kingsley giyinmiş bir halde gelip onun yanında durdu.

"Burası Maine," dedi Kingsley.

"Gerçekten mi? Fark etmemiştim."

Kingsley gözlerini devirmek için duyduğu dürtüyü bastırdı.

"Yani... hava yakında soğuyacak. Gece böyle buluşmak için çok

soğuk." Søren'in yüzü değişmedi. "Bunun bir buluşma olduğunu

varsayıyorsun.

devam eden düzenleme?"

Kingsley'in kalbi vadinin dibine düştü. Ya da

Ta ki Søren'in dudaklarının kenarında gizlenen gülümsemeyi fark edene kadar.

Kingsley onu iterek, "Seni sarışın canavar," dedi.

Søren güldü ve iki katı zarafetle geri itti.

on kat daha güçlü. Kingsley tekrar sırtüstü yattı, Søren de kalçalarına sarıldı.

"Söyle," diye emretti Søren. "Özür dile."

Kingsley'i sertçe yere yapıştırdı. "Özür dilerim,

efendim."

"Aferin oğlum."

Søren ağrıyan bedenini yerden kaldırırken Kingsley inledi.

"Bir yer buluruz," dedi Søren. "Eğer bir ev inşa etmek zorunda kalırsam

Kendi ellerimle bir ev... Birlikte olmak için bir yer bulacağız."

Birlikte... Bu tek kelime Kingsley'in içindeki tüm yaraları iyileştirdi. Çürükler vücudunda kaldı, yaralar ve kesikler.

Ama acı buharlaştı. Yeniden bir bütün haline geldi. "Peki

ya orası?" Şafak ışığının ilk huzmeleri

tepelerin üstünden bakmak için. Vadinin dibinde, neredeyse sarmaşıklar tarafından yutulmuş küçük bir arnavut kaldırımli kulübe duruyordu

ve yabancı otlar.

9780778314103_TS_REV.indd 231

12-08-30 8:51 AM

232

TIFFANY REISZ

"Bu eski inziva yeri. Peder Leopold'un 1954 yılından beri kullanılmıyor."

"Dört duvarı, bir bacası var... ." Başka neye ihtiyaçları vardı?

Kış geldiğinde barınaktan başka hiçbir şeye. "Tam bir cehennem çukuru. Ben gördüm."

Kingsley küçük kulübeye baktı.

"Cehennem iyidir. Tanrı zaten bizimle bir şey yapmak istemiyor."

9780778314103_TS_REV.indd 232

12-08-30 8:51

KUZEY

Şimdiki Zaman

Kingsley Søren'i şapelde buldu, piyanonun başına oturmuş, yirmi kişilik büyülenmiş bir dinleyici kitlesinin önünde çalıyordu.

genç çocuklar. Bu gün ve yaşta, Kingsley

Gençlerin klasik müzikten bu kadar etkilendiklerini hayal etmek

zordu. Barok müzik, diye düzeltti, parçayı tanıdıkça-

Vivaldi'nin "Kış "1, Piyano için Allegro. Søren'in bir

Vivaldi'ye, zamanında bilinen adıyla Kızıl Rahip'e olan düşkünlüğü. Kingsley şapelin arka tarafında oyalandı, gözlerini kapadı ve müziğin onu yıkamasına izin verdi.

Antonio Vivaldi... Kingsley otuz yıl önce Peder Henry'nin müzik

dersi için besteci hakkında bir makale yazmıştı.

eğitim semineri. O besteciyi Søren önermişti. Kingsley bu adam hakkında çok az şey hatırlıyordu. Vivaldi'nin ayin yapamayacak kadar astım hastası olduğunu hatırlıyordu. Kilise hayatı yerine bir yetimhaneye gönderilmiş ve orada müzik öğretmenliği yapmıştı.

fahişelerin gayrimeşru kızlarına. Kingsley bunu Vivaldi'nin

biyografisinde okuduğunda, Søren'in Vivaldi'yle neden bu kadar

iyi anlaşacaklarını düşündüğünü anlamıştı.

Parça sona erdi ve Søren ayağa kalkarak kendi kendine bir

9780778314103_TS_REV.indd 233

12-08-30 8:51 AM

234

TIFFANY REISZ

lis- için toplanan çocuk sürüsüne küçümseyici bir selam verdi.

On. Birkaçı yanına geldi ve o çalışmaya çalışırken sohbet etti.

şapelin arkasına doğru ilerledi. Muhtemelen daha önce Søren gibi bir rahiple hiç karşılaşmamışlardı.

istediği kadın ya da erkeğe sahip olabilirdi, kariyer yapabilirdi

Bunun yerine bekârlık ve yoksulluk yemini etmiş, zamanını ve yeteneklerini Tanrı'ya adamıştı.

Ya da en azından yeteneklerinin çoğunu Tanrı'ya vermişti. Birkaçını Eleanor'u için ayırmıştı. Şanslı sürtük.

Søren yanına geldi ve Kingsley hiçbir şey söylemedi, sadece başını salladı.

ded, ayrılmaya hazır olduğunu belirtti. Søren çocuklara kıbarca el salladı ve ayrılırken birkaç rahiple tokalaştı. Arabaya güvenli bir şekilde bindiklerinde, şoförle aralarında camlar kapalıyken Kingsley sonunda rahatça konuşabileceğini hissetti.

Kingsley daha ağzını açamadan Søren, "Biliyor musun," dedi.

Aziz Ignatius'un arkalarında kayboluşunu izlerken, "Hiçbir

şey bilmiyorum," diye cevap verdi. "Ama en azından bir

teorim var." "Anlat bana."

"Christian'ı gördüm. O artık bir rahip. Bunu biliyor

muydun?" "Elbette," dedi Søren. "Onun papazlığa kabul

törenine katıldım. Şimdi inzivada mı?"

"*Evet*. Uzun uzun konuştuk."

"Ne hakkında?"

Søren Kingsley'in karşısına oturdu, o da dayanamayıp gerindi-bacaklarını uzattı ve Søren'in yanındaki koltuğa dayadı. "Karin." Søren gözlerini ona dikti ve Kingsley sırtıttı. "Kız kardeşin mi?"

"Aynısı. Christian birisinin

Saint Ignatius'tayken ikimiz hakkında bir şeyler biliyordu ve Marie-Laure'un bu yüzden intihar ettiğini varsayıyordu."

9780778314103_TS_REV.indd 234

12-08-30 8:51

PRENS

235

"İntihar ettiğine inanıyorsunuz."

"Her zaman . Onunla evlendin ama onu tanıımıyordun.

Sevgiden acizdi, sadece saplantılıydı. Bizi ayırdıkları gün neredeyse kolumu koparıyordu. Sana takıntılıydı ve bizi birlikte gördüğünde..." Kingsley durdu ve başka bir şey söylemedi.

"Gözyaşları içinde kaçtı ve düşüp öldü. Belki de

İntihar etti ama bu *onun* seçimiydi. Kendinize çok fazla suçluluk yüklüyorsunuz."

"Bu teoriyi bilmek mi istiyorsun yoksa ruhumu kurtarmak mı istiyorsun?"

"İkisi de. Ama ruhun biraz daha zaman alacak. Bana teoriyi anlat."

"Christian bu kişinin Marie-Laure'a aşık olduğunu ve şimdi de intikam almak için bizi tehdit ettiğini düşünüyor."

"İntikam..." Søren muhteşem başını koltuğa yaslariken derin bir iç çekti. "Ne melodram . Pho-

tograf, ve yanıyor Yatak. I var a Aşık, Kingsley, ve yarım Yeraltı bunu biliyor. Ona aşık olduğumda

on beş yaşındaydım. Ve o gün karar verdim.

ona sahip olmak. O gün onu yatağım için eğitmeye başladım. Bu bir sır değil. Aforoz edilmekten piskoposa bir telefon uzaktayım. Eğer biri kariyerimi mahvetmek istiyorsa

bir rahip olarak, bu kadar ileri gitmelerine gerek yok."

"Bir sevgilin var, evet ve tüm Yeraltı onun ve benim seni yok etmeye çalışan herkesi yok edeceğimizi biliyor. Ve

Evet, ona on beş yaşındayken aşık oldunuz, ancak yirmi yaşına kadar onu almadınız; bu, o yılları nasıl çabalayarak geçirdiği düşünüldüğünde Herkülvari bir başarıdır.

seni baştan çıkarmak için. Cemaatiniz sizi eliniz boğazında ve

8 inç içinde yakalasa bile

12-08-30 8:51 AM

236

TIFFANY REISZ

Senin hakkında kimseye bir şey söylemeyecek kadar çok şey

biliyorum. Sen dünyadaki en güvenli adam olabilirsin."

"Peki bu ne o zaman?"

"*Peşinde* oldukları şey yıkımdan daha fazlası olabilir, *mon père*."

Bu, kusura bakmayın ama, tam bir akıl tutulması. Herkesin bildiği gibi

sizin uzmanlık alanınız olduğunu biliyor. Sizin başkalarına yaptığınızı birileri de size yapıyor."

"Birlikte okula gittiğimiz biri olduğuna inanıyor musun?"

"Öyle olmalı. Bizi başka kim bilebilir ki?"

Christian'ın çektiği fotoğraf hakkında mı?"

"Eleanor'da bir kopyası var."

"Tüm bunların arkasında Eleanor'un

olduğunu mu düşünüyorsun?" "Tabii ki

hayır."

"O zaman kim?"

Søren burnundan nefes verdi, belli belirsiz başını salladı.

ous hayal kırıklığı ve pencereden dışarı bakmak için başını çevirdi.

Hırsızın onlar için düşündüğü her neyse, onun da Søren kadar

tehlikede olduğunu bilmesine rağmen, Kingsley

Søren'in bu durumdaki iktidarsızlığından sapıkça bir zevk almaktan kendimi alamadım. Dünyalarında ne olursa olsun, Søren her şeyi kontrol altında tutardı. Ortaya çıkan her durumda, her zaman bilgisi, cevapları ve cesareti vardı.

onunla başa çıkmak. The 8th Circle'daki bir sadist kontrolden çıktığında, Søren ona haddini bildirdi. Genç bir itaatkar durduğunda

Søren, dış dünyanın gerçekliğini sahnenin fantezisinden ayırt edebilmek için onunla mantıklı bir şekilde konuştu. Dünyalarının başına hangi dram gelirse gelsin, Søren halletti. O halletti.

dramı, Yeraltı'nı ve hatta Kingsley'nin ya da dünyadaki herhangi

bir erkeğin başa çıkamayacağı tek kadın olan Nora Sutherlin'i

bile idare etti.

Ama Søren görünüşe göre bununla başa çıkamadı.

"Kingsley..." diye başladı ve onun gözleriyle karşılaştı. "Kim olduğunu düşünüyorsun?"

9780778314103_TS_REV.indd 236

12-08-30 8:51

PRENS

237

Kingsley sadece omuz silkebildi. "*Je ne sais pas*. Hayal bile

edemiyorum. Ama bence Christian . Kendimizi o kadar

kaptırmıştık ki

O zamanlar birbirimize aşıktık, okulda kız kardeşime aşık olmayan tek ikimiz olduğumuzu fark etmedik bile."

"Çok güzel bir kızdı."

"Ve o yerin elli mil çevresindeki tek kız. Sırf bu yüzden kadınların donanma gemilerine ya da korsan gemilerine binmesine asla izin vermezler. Erkekler arasında yalnız bir kadın felaket demektir." "Felaket demek yetersiz kalır." Søren bir elini kaldırdı

alnına götürdü ve dirseğini pencere dayadı. "Tam bir felaketti. Her şeyiyle."

Kingsley bu imaya sinirlendi.

"Hepsi mi? Sanırım bu biraz abartılı oldu. Sen ve ben mahvolmadan önce sahip olduğumuz şey..."

"Senin ve benim sahip olduğumuz şey, Tanrı'nın hiçbir şey yapmamızı istemediği bir şeydi."

Søren'in sözleri Kingsley'e kurşun gibi saplandı.

"Bunu kastettiğine inanmayı reddediyorum." Kingsley ona dik dik baktı.

"Bunlar, Kingsley, ikinci gecemizden sonra söylediğin sözlerdi.

Birlikte. İnziva yerinin üzerindeki uçurumda durduğumuzda söylediğin şey buydu. 'Tanrı bizimle hiçbir şey yapmak istemiyor zaten' diyen sendin, aynen aktarıyorum. Sen, ben değil."

Kingsley, Søren'in sesindeki eski öfkeyi duydu.

Acı, incinmişlik. Acı mı?

Otuz yıl önce, dövüldükten ve yarı baygın hale gelene kadar
sikildikten sonra ağzından kaçan bir söz çıkmıştı... üç yıl sonra
Søren bunu kelimesi kelimesine hatırlıyordu. Kelimeleri ve acıyı
hatırlıyordu.

"*Mon Dieu...* Bugünün geleceğini hiç düşünmemiştim. Sonunda ve ilk kez seni
incittim."

Kingsley o zaman güldü - yüksek sesle ve çökmüş bir şekilde. Ve
Søren, o da gülene kadar ona sadece ters ters baktı.

9780778314103_TS_REV.indd 237

12-08-30 8:51 AM

238

TIFFANY REISZ

"Tanrım, Kingsley, o zamanlar çocuktuk. Karanlık çöktükten
sonra tehlikeli oyunlar oynayan aptal çocuklar."

"Oyun mu? Senin için bu muydu? Vücudundaki kanım bir
oyun muydu?"

Søren derin bir iç çekti. Ellerini neredeyse dua eder gibi
kavuşturdu ve parmaklarının ucundan Kingsley'e baktı. "Hayır.
Oyun değil. Hiç de değil. Bir bakıma, seninle yaşadığımız şey...

benim kurtuluşumdu. O zamanlar böyle düşünüyordum. Öyle olması için dua ettim, Tanrı'nın seni bana göndermesi için dua ettim. Tanrı'nın bizimle hiçbir şey yapmak istemediğini söylediğinde... evet, acıdı."

Kingsley yüzünü sakın tuttu ve Søren'in sözleri kalbini avuç içine dökülen su gibi doldurmamış gibi davranmaya çalıştı.

"Senin için kanımı dökerek ruhunu kurtardım. Ne kadar

Hristiyanım."

Søren ona alaycı bir gülümseme verdi. "Tanrı ruhumu

kurtardı. Ancak sen benim akıl sağlığımı kurtardın. Senden

önce..." Søren'in sesi kesildi ve Kingsley kendini koltuğunda

öne doğru eğilmiş buldu. Søren'e dokunmak istedi.

Dizini, ellerini, yüzünü... Ama o an bozulmasın diye cesaret edemedi. Søren nadiren de olsa ona itirafta bulundu. Gece geç saatlerde kasabadaki evde, papaz evinde, ikisi de çok içtiğinde

çok şarap ve çok az uyku... Søren bazen çıplak

Kalbi Kingsley'e birazcık, Søren'in bir kalbi olduğunu hatırlamasına yetecek kadar yakındı.

"Ne düşünüyorsun?"

"Korkunç düşünceler, *dostum*. " Søren gülümsedi. "O yaz Elizabeth'le olanlardan sonra. Beni bu hale getiren şey her neyse ona bulaşmasınlar diye herkesten uzak durmam, onlardan uzak durmam gerektiğini düşündüm.

Elizabeth'ten önce bile bende farklı bir şeyler olduğunu

biliyordum. Onunla birlikte bunun ne olduğunu keşfettim."

12-08-30 8:51

PRENS

239

gözleri. Ama ben senin baban olduğum kadar benim de babam değilim. Senin bir vicdanın var. Onun yoktu."

"Bunu artık biliyorum. Çocukken... Anlamıyordum, anlayamıyordum. Kırık doğduğumu sanıyordum."

"Kırık mı?" Kingsley kulaklarına inanamadı. "Ben

Seni ilk gördüğümde iyileştiğimi hissettim. Eğer sen kırıldıysan, bir gün benim de kırılmam için dua ediyorum."

Søren kenetlenmiş ellerini indirdi ve iki elinin arasında tuttu.

dizlerinin üstüne çöktü. Bir zamanlar orası Kingsley'in eviydi. Oturmayı severdi-

Søren'in ayaklarının dibinde, dizlerinin arasında. İnziva yerinde, şehvetlerini ve vahşetlerini birbirlerine harcadıktan sonra, hayvandan tekrar öğrenciye dönüşeceklerdi. Søren okuyacak ve

Kingsley sırtını Søren'in kaval kemiğine dayayıp kendi

çalışmaları üzerinde çalışırken, Kingsley de kâğıtlara not

veriyordu. Böylesi bir şiddetten sonra böylesi bir nezaket... İkisi

de bu garip ironiyi fark etmemişti

bunun. O an için onlara doğru gelmişti. Şimdi daha da doğru hissettirecekti.

Kingsley koltuğundan kaydı ve Søren'in ayaklarının dibindeki döşeme tahtasına diz çöktü. Ceketini çıkardı ve bir kenara fırlattı. Ayakkabılarını ve çoraplarını tekmeledi, kravatını çıkardı ve yakasının düğmelerini çözdü. Bunu yapmayalı, itaatkâr tarafının kontrolü ele geçirmesine izin vermeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki, nasıl oturacağını neredeyse unutmuştu. Ama yere çöktüğünde her şey aklına geldi. Saygıyla gözlerini yere indirdi. Konuşmadı. Dik duruşunu gevşetti ve kaderine teslim oldu.

"Kingsley..." Søren onun adını iç çekti ve Kingsley alnını

Søren'in dizine yasladı.

Kingsley, "Buna ihtiyacınız olduğunu biliyorum, efendim,"

diye fısıldadı. "Kendinizi inkâr etmeniz çok tehlikeli. Bunu

ikimiz de biliyoruz." "Ben iyiyim." Søren'in sesinde sert bir

ton vardı ama Kingsley onun kararlılığındaki çatlağı duydu.

"Gideli sadece birkaç gün oldu."

"O buradayken bile... ona karşı kendini tutuyorsun. 9780778314103_TS_REV.indd 239

12-08-30 8:51 AM

240

TIFFANY REISZ

onu. Onu kırmaktan korkuyorsun. Biliyorsun on tane alabilirim

Küçük Olan'ın çekebileceği acıdan kat kat fazla. , değil mi? Ne

kadarına dayanabilirim?"

Kingsley konuşmayı kesti ve sessizliğin onun adına konuşmasına izin verdi.

Acı... çok fazla acı. Gençken Søren'in ona yaptığı şeyler...

Kingsley'nin yaşaması bir mucizeydi.

on sekiz yaşına kadar. En sıcak günlerde bile, diğer çocuklar çimlerde beyzbol oynamak için üniformalarını çıkardıklarında, Kingsley çürükleri, yaraları, kesikleri, hatta bazen yanıkları saklamak için kıyafetlerini çıkarmazdı. O günlerde acıyı su gibi içmiş, şarap gibi sarhoş olmuştu. Yıllardır, onu tekrar içmek için susuzluktan dili kurumuştu. Eleanor Schreiber... Kingsley, Søren'in itaatkâr ve

onu Nora Sutherlin'e, dünyanın en ünlü Domatrix'ine

dönüştürdü. Ama onu dünya için yaratmamıştı.

Onu kendisi için yapmıştı. Ve onu eğittikten sonra, ilk müşterisi oldu. Onunla yaptığı seanslar için çok para ödüyordu ve kadın da her kuruşunu hak ediyordu. Ama ona karşı ne kadar gaddar ve acımasız olursa olsun, bu asla

Søren'in ona verdiği acı. Nora onun bedenini güzel şekillerde incitebilirdi. Ama sadece Søren onun ruhunu parçalayabilirdi.

"Bu bir daha olamaz... ." Søren sanki onu kutsamak istercesine

elini Kingsley'in başının koydu.

"Pourquoi pas?" Neden olmasın?

"Avılalı Theresa... bir keresinde Tanrı'yı sevmediğini ve sevmek istemediğini ama Tanrı'yı istediğini yazmıştı. Bunu anlıyorum."

Kingsley gülümsemesini gizledi. "Beni istemezsin," dedi

gözlerini Søren'e çevirerek. "Ama sen istiyorsun."

Søren elini Kingsley'nin başının üstünden yüzünün yanına doğru kaydırđı.

"Evet."

Kingsley bekledi. Gelecekti. Søren 9780778314103_TS_REV.indd 240'

kaldıracaktı.

12-08-30 8:51

PRENS

241

ve bir tokatla yüzüne indirdi; öyle bir tokattı ki bu, hayatında yediğı birçok yumruktan daha fazla canını .

gün. Sonra Søren onu boğazından tutup yüzüstü ya da sırtüstü

yatırırdı. Kingsley'in kendi kemeriyle,

Søren onu dövecek, hatta belki de boğacaktı. Orada

olasılıkların sonu yok. Bazı sadistlerin zarar vermeden acı verme sanatında yıllarını almıştır.

Ama Søren doğuştan yetenekliydi. On dokuz modern dili akıcı bir şekilde konuşuyordu.

diller, beş antik dil ve tek gerçek evrensel dil olan acı.

"Ben seninim." Kingsley Fransızca konuşmaya başladı.

En özel anlarında hep birbirleriyle konuşurlardı. Fransızca Kingsley'in ilk diliydi ve yorulduğunda, zayıf düştüğünde, en savunmasız anında bu dile sarılırdı. ile

Diğerlerini silahsızlandırmak için bir silah ya da saptırmak için bir kalkan olarak kullandı.

Søren ile teslimiyet anlarında Fransızca konuşuyordu. Fransızca, küçük bir çocukken konuştuğu dildi. Søren'le birlikte bir kez daha savunmasız kalmıştı.

Je suis le vôtre. J'étais toujours le vôtre, monsieur.

Ben sizinim. Her zaman sizin oldum, efendim.

"Oui. Tu es le mien."

Evet, sen benimsin.

Kingsley dondu kaldı, kıpırdayamadı, kıpırdamak istemedi. Søren otuz yıl sonra ilk kez Kingsley'e *"benim"* demişti. Bu an için onlarca yıl beklemişti.

Søren yavaşça, parmağının ucuyla Kingsley'nin dudaklarında gezindi. Kingsley orman zeminindeki o ilk geceyi hatırladı.

Søren, Kingsley'in kırık bedenini sırtına itti ve

o mükemmel piyanist parmakları ağzındaydı. Parmakların yerini dudaklar almıştı. Öpücük, dokunuştan daha az kişisel görünüyordu. Annesini, kız kardeşini, babasını, arkadaşlarını öpmüştü.

Bütün Fransızlar her zaman öpüşürdü. Bir öpücük hiçbir şeydi. Ama

parmak uçlarını bir başkasının dudaklarına değdirmek... çok erotik, çok sahiplenici, 9780778314103_TS_REV.indd 241

12-08-30 8:51 AM

242

TIFFANY REISZ

çok samimiydi. Kingsley şimdiye kadar binlerce kez öpmüştü.

kadın, yarım bin erkek. Ama sadece üçünü sayabildi.

Elleriyle yüzüne dokunma özgürlüğüne izin verdiği insanlar -Nora, Juliette ve Søren.

"Seni hâlâ, beni kırdığın o gece sevdiğim gibi seviyorum." Kingsley itirafı yüksek sesle söyledi, dudakları Søren'in elinin sırtında hareket ediyordu. "Beni tekrar kırabilirsin."

"Seni kıramam." Søren başını salladı. "Asla yapamam.

Vücudun, evet. Ama içinde asla dokunamayacağım, asla ulaşamayacağım, asla kıramayacağım bir çekirdek var. Bu senin benden asla korkmayan parçan."

"Bu yüzden mi beni değil de onu sevdin?"

"O da bu öze sahip. Ve bu yüzden dünyadaki tüm insanlar arasında sadece seni ve onu sevdim."

Kingsley'in kalbi yükseldi. Umut onu canlandırdı. Søren'in onu Küçük Olan'la aynı cümle içinde kullanması bile ellerinin Kingsley'nin dudaklarına değmesinden daha anlamlıydı.

"İçimde kıramayacağın hiçbir şey yok. İzin verirdim Beni yok edersin ve sonra senin tarafından tekrar yok edilme onuru için kendi küllerimden ." "Kız kardeşin, senin ve benim birbirimiz için olduğumuz şey yüzünden öldü.

Diğerini. Marie-Laure'u kaybettiğimiz gibi Eleanor'u da kaybetme riskini göze alamam." "Marie-Laure beni delicesine severdi. Ben onun kardeşiydim. Ve seni daha da delice seviyordun. Sen onun kocasıydın. Biz

Eleanor'a da. Ve o ikimizi de terk etti. Gözlerinizi kapatın, mösyö. Onu şimdi görüyor musun? Onun yatağında.

Şimdi bacaklarını ona açıyor. Kadın onun altında. Adam onun içinde. Bizden uzaklaştı. Hayır...yürümedi. Koştı."

Søren elini Kingsley'in dudaklarından çekti. Koltuğa yaslanıp gözlerini kapattı.

"Sen şeytan olabilirsin, Kingsley."

Kingsley hüzünlü bir kahkaha atarak Søren'in dizini öptü ve yerine oturdu. Kötü şöhretli Fransız

9780778314103_TS_REV.indd 242

12-08-30 8:51

PRENS

243

Yine baskın, ayakları deri koltuğun üzerinde, bir bileği diğerinin üzerinde çapraz.

"Şeytan Yalanlar Prensi'dir, unuttun mu?" Geri döndü

İngilizcesiyle. "Ve ikimiz de biliyoruz ki ben sadece gerçeği söylüyorum." New York'a dönüş yolculuğunun geri kalanında bu acımasız gerçek aralarında asılı kaldı. Kingsley daha fazla zorlamadı. Eğer bu

Søren'in seçtiği zamanda olacaktı, onun değil. Bu her zaman böyleydi. Onların yeraltı dünyası

Onları gibi ilişkilerin vahşiliğini aldılar ve onları evcilleştirdiler, evcilleştirdiler. Baskın ve itaatkâr gibi etiketler kullandılar ve Güvenli, Akli Başında ve Con- gibi sloganlar uydurdular.

şehvetli. Hepsinin güvenli kelimeleri vardı. Hatta en vahşi ve

Aralarındaki sapkınlar yeraltı cennetinden kovulmamak için kurallara göre oynuyordu. Ama Kingsley her şeyin

yapaylık, vitrin süsü, kendini kandırma. O ve Søren, bir Dominant ve itaatkârdan daha fazlasıydılar ve kurallar

onlar için geçerli değildi. Bu bir oyun değildi. Kingsley "Ben

seninim" dediğinde ciddiye. Søren onu yakmak, sakatlamak,

satmak, kırmak isteseydi bunu yapabilirdi ve Kingsley onu

durdurmayacağını ve durduramayacağını biliyordu. Søren'e olan

aşkı

Onu köleliğe sattı ve dünyada kalan tüm krallıkların tüm zenginlikleri onu bundan kurtaramadı.

Gece yarısı nihayet Kingsley'in evine döndüler.

Søren ona başka bir şeyle dokunmamış olmasına rağmen

Kingsley parmağını dudaklarına götürdüğünde kırbaçlandığını hissetti. Kız kardeşinin üzerinde öldüğü kayayı görmek... Søren'in onu pek çok kez neredeyse öldürdüğü inziva yerinde oturmak...

olmak geri at ve okul o vardı olmuştur ve ev için onun en büyük kalp kırıklıkları...

Kingsley merdivenlerden yukarı doğru yürüdü. Bildiği tek bir şey vardı.

ona şu anda yardım edebilirdi. Ama bu için reddedilen tek şeydi. O yüzden bunun yerine kendini içkiye vermeyi planladı.

12-08-30 8:51 AM

244

TIFFANY REISZ

Kingsley ve Søren ikinci kattaki koridorun sonunda

bulunan büyük yatak odasına doğru yürüdüler.

Kingsley yatak odasının kapısını açarken, "Bu gece

Amontillado düşünüyorum," dedi. "Poe kadar eski bir şarabım

var. İçtiğimizi görmek onu gururlandırırđı."

Søren, Kingsley'nin yatağının ucunda durmuş, omzunu karyolanın direğine dayamış, kollarını kavuşturmuştu. "Poe yirmi yedi yaşındayken on üç yaşındaki kuzeniyle evlendi. Biz gerçekten de-

onu gururlandırmak için çabılıyor musun?"

Kingsley ceketini çıkarıp yere fırlattı. Normal kıyafetlerini -

koyu gri takım elbisesini ve işlemeli yeleğini- giymek için

sabırsızlanıyordu. Binici çizmeleri. Onun

kravat. Bu Armani saçmalığı ona bir kostüm gibi geliyordu. Bu kostümle zengin işadamlarının arasına karışabilir ve

kayboldu. Anonimlik ona uymuyordu.

"İkimizin de Poe'yu yargılamaya hakkı olduğunu sanmıyorum. Ya

da herhangi birini. Eleanor'un sadece on beş yaşındaydı, hatırladın

mı? Ve ben...

ikimiz de suçlarımızı biliyoruz."

Kingsley giysilerini çıkarmaya başlarken Søren hiçbir şey söylemedi, sadece başka tarafa baktı. Bunu hep yapardı. Gençken bile. Søren, Kingsley'nin bedeninin içindeyken bile.

daha önce, bir şeyden dolayı -gizlilik, saygı, inkar, belki de-Kingsley giyinirken Søren hep arkasını dönerdi.

ve onun huzurunda soyundu. Kingsley onun da Eleanor'la aynı şeyi yapıp yapmadığını ya da Eleanor'u izleyip çıplak kıvrımlarının her saniyesini yutup yutmadığını merak ediyordu.

Kingsley elinde bir

Søren'in hayatında ayrıcalıklı bir konuma sahipti. Teknik olarak, evlilik yoluyla akraba olmuşlardı ya da olmuşlardı. Søren ve Kingsley

Birlikte istedikleri kadar zaman geçirebilirlerdi ve dünyalarının dışından hiç kimse onları yargılayamazdı.

Kingsley binici çizmelerini giydi ama gömleğini çıkarmadı.

birkaç dakika daha. Søren'i kandırmak için çocukça bir numaraydı ama bazen kendine engel olamıyordu. Hele ki rahip

9780778314103_TS_REV.indd 244

12-08-30 8:51

PRENS

245

Çenesi gergin, gözleri Kingsley'den başka bir yere bakmadan duruyordu.

"Kalıyor musun?" Kingsley ayağa kalkarken sordu

Søren'in tam önünde, pantolonu ve binici çizmeleri üzerinde, başka bir şey yok.
Genellikle çok sayıda adam

ve yatak odasını ziyaret eden kadınlar göğsüne bakmazdı.

Vücudu, Fransız hükümeti için çalıştığı günlerden kalma eski

yara izleri ve kurşun yaralarıyla delik deşikti.

Fransız Yabancı Lejyonu'nda bir yüzbaşılık. Aşıklar

Sorgulama işlemine başlamadan hemen önce her zaman göğsüne baktı.

Kurşun yaraları nasıl oldu?

Vuruldum.

Seni kim vurdu?

Bütün kocalar. Seninki silahlı değil, değil mi?

Kingsley soruları her zaman zekâsıyla savuştururdu.

Aşıkları onu bu yüzden daha çok seviyordu. Sadece Søren biliyordu

yaralarının gerçeği. Kingsley, Søren gibi Saint Ignatius'ta Katolikliğe geçmedi.
Ama rahibe tüm sırlarını anlattı. Kurşun yaraları nasıl oldu? Vurması için para
aldığı insanlar bazen ona karşılık verirdi. Soluk benizleri nasıl oldu da

Sırtındaki yara izleri? Bir aydır rehin tutuluyordu.

yabancı bir terör hücresi ve işkence. Bileklerindeki kötü iyileşmiş kesikler nasıl
oldu? Neredeyse kendi ellerini yırtıyordu.

onu bağladıkları kelepçelerden kurtulmaya çalışıyordu.

Elbette bu yaralar onun için bir şey ifade etmiyordu. Onlara sahipti; iyileşmişlerdi. Yara izleri ona Yeraltı'nda bir gizem ve danger havası veriyordu. Onun için önemli olan yaralar

Søren'in bıraktıklarıydı. Kingsley'nin Søren'in sevgilisi olarak geçirdiği yıllarla ilgili tek pişmanlığı, Søren ne kadar acımasız olursa olsun

dövmüş ve işkence etmiş olsa da, birlikte geçirdikleri zamandan hiç yara izi kalmamıştı.

9780778314103_TS_REV.indd 245

12-08-30 8:51 AM

246

TIFFANY REISZ

En azından kimse göremiyordu.

"Gitmeliyim," dedi Søren. "Geç oldu. Yarın sabah günah çıkarma duruşmam var. Ve senin teorin hakkında dua etmek istiyorum,

Peder Christian'ın teorisi."

"İstediğin kadar dua et. Bir şeyler olduğuna eminim. O bile bildiğine göre... orada bir öğrenci olmalı. Ya da rahiplerden biri."

"Öyle diyorsun ve haklı olabilirsin. İyi uykular." Søren sadece

bir anlığına onun gözlerine baktı. "Kapıları kilitle."

Søren çıkmaya başlarken Kingsley ona, "Kapıları asla kilitlemem," diye hatırlattı.

"Biliyorum ve bu yüzden Eleanor'un dosyası ofisinizde kayıp."

"Kapılarımı asla bir sebepten dolayı kilitlemem. Görünüşe göre

bu şehirden korkuyorsam, o zaman ben de bu şehirden korkmaya başlamalıyım. Herkes kapılarımı kilitlemediğimi biliyor ve bu beni korkutuyor.

Dünyadaki herhangi bir güvenlik gücünün yapabileceğinden

daha fazla." Søren ona sert bir bakış fırlattı. "Bu senin imajınla

ilgili değil Kingsley. Bu senin güvenliğine ilgili. Dediğimi

yap." Kingsley Søren'e doğru yürüdü. "Sana cevap vermiyorum-

Daha fazla. Seninle bir gece daha geçirmek için ruhumdan geriye kalanları satabilirim. Ama sen o lanet yakını çıkarmaya karar verene kadar.

ve beni ve bana yaptıklarını tekrar sahiplen..." Kingsley

durakladı ve öfkesini biraz bastırmak umuduyla bir nefes aldı.

Sadece Søren ona bunu söylemeye cesaret edebilmişti.

Ne yapacağını. Juliette bile böyle bir cürette bulunmamıştı. "Sana emir verme hakkını kazanana kadar emirlerine itaat etmeyeceğim.

Onları bana tekrar ver. Şimdi gitmelisiniz. Arkanızdan kapıları

açık bırakacağımdan emin olabilirsiniz."

"Öldürülmeden nasıl bu kadar uzun süre yaşayabildiniz, hayal

gücümün ötesinde."

"Hayal gücünüz, yazarınız

12-08-30 8:51

PRENS

247

kayboldu. Belki de gidip onu yeni zengin genç sevgilisinden almalısın."

"Mükemmel bir hayal gücüm var." Søren yüz yüze durdu

Kingsley ile yüz yüze geldi; Kingsley bunu sadece

aralarındaki beş santimlik boy farkını vurgulamak için

yaptığını biliyordu. Adam

Bir eşek, son derece çekilmez kibirli bir eşek. "Şu anda seni olağanüstü bir hale getirmenin birkaç yaratıcı yolunu hayal ediyorum.

miktarda acı."

Kingsley çenesini kaldırdı. Yüzleri arasında sadece birkaç

santim vardı. "Flört etmeyi bırak. Bunun için zamanımız

olmadığını biliyorsun."

"Flört etmiyordum. Şu anda sana vereceğim acı... sadece

ikimizden biri bundan zevk alırdı."

"Sadece birimiz yaptı."

"Güldürme beni. Bunun için yalvardın. Her gece bunun için

yalvardın."

"Tabii ki yaptım. Sevgiyi göstermenin tek yolu acı

çekmektir."

"Sevgimi göstermenin tek yolu bu değil. Seninle birlikte seçtiğim tek yol bu. Saint Ignatius'a geldin ve okulun kralı olmaya karar verdin. Birinin seni gerçekte olduğun küçük prenze dönüştürmesi gerekiyordu."

"O kadar da az değil. Bence belli bir alanda birbirimize oldukça uygunuz."

"Kstahlığın Kingsley, hayatımda gördüğüm her şeyin ötesindeydi ve hâlâ da ötesinde."

"Kendi yansımanız dışında gördüğünüz her şeyi kastediyorsunuz."

"Benimle kavga etmeye çalışıyorsun. İşe yaramayacak."

"oktan oldu bile. Beni zaten tehdit ettin

bedensel zarar. Zaten sertim. Sanırım buna tipik tartışmalarımızdan biri diyebiliriz."

"Ben artık

gidiyorum." "İyi

geceler, efendim."

9780778314103_TS_REV.indd 247

12-08-30 8:51 AM

248

TIFFANY REISZ

Süren, Kingsley'nin yatak odasının kapısını açtı ve

eşikte. Kingsley izledi ve bekledi. Elleri titriyordu.

anlamadığı nedenlerden dolayı kanıyordu, bu yüzden onları pantolonunun arka ceplerine soktu, çenesini kaldırdı ve Søren'e baktı.

"Bir şey mi unuttun?"

Søren eli kapı kolundayken ona döndü.

"O zamanlar... Tanrı'nın bizimle hiçbir şey yapmak istemediğini mi ?"

Kingsley hafifçe güldü. "Aptalca bir laftı. Seni inciteceğini bilseydim... yine de söyledim." Şimdi Søren güldü ve başını salladı. "Olmam gerek-

O zaman bizi Tanrı'nın bir araya getirdiğine inanın."

Kingsley bir nefes verdi. "Belki de öyleydi. Öyle oldu.

Üzerinde kaderin kokusu , sen ve ben. Tanrı bizi bir araya getirdi. Sadece birlikte olduğumuzda... , sanırım izlememeye çalıştı."

Søren başını salladı.

"Bunun için O'nu suçlayamam."

Kingsley gülümseyerek ellerini arka ceplerinden çıkardı ve

Søren'e doğru yürüdü. Søren'i bileğinden tuttu ve

Elini. Avucunun içine, kırık gümüş bir zincire bağlı küçük bir haç

koydu. Søren elindeki haça baktı, Kingsley'in elindeki haça.

ilk seviştikleri gece boynundan koparmıştı. Zaman durdu. Dünya sona erdi. Kingsley dışında kimse fark etmedi.

Søren boynuna kadar uzanarak Roma kolyesini çıkardı.

Kingsley'nin yatak odasına geri döndü ve kapıyı arkasından kilitledi.

Tanrı gözlerini kapattı.

9780778314103_TS_REV.indd 248

12-08-30 8:51

GÜNEY

Wesley derin bir nefes aldı ve o derin nefeste, beklediği, dua ettiği, arzuladığı ve hayalini kurduğu anın gerçekleşiyor olmasından korkmasına izin verdi.

şu anda.

Hem nefesini hem de korkularını serbest bıraktı. Derin ve abid-

sakinliği varlığına yerleşti. Bu Nora'ydı, onun Nora'sı. Sevdiği , evet. Ama bundan da öte, o onun en iyisiydi.

Arkadaş. Nedenini söyleyemese de ona güveniyordu. Ve

dünyada hiç kimse onu kendisiyle daha rahat hissettiremezdi.

Yeterince beklemişti. İkisi de beklemişti.

Wesley ağzını onunkine yaklaştırdı ve Wesley de dudaklarını onunkilere doğru kaldırdı. Sıcak... Ağzı çok sıcaktı... . Dudaklarının sıcaklığını seviyordu.

Vücudu. Bir keresinde tıbbi bir anomali olduğunu iddia etmişti.

Sağlıklıyken bile doğal vücut ısısı doksana dokuz-

tipik doksana sekiz nokta altı değil, nokta beş. Bunun diğer kadınlardan daha seksi olduğunun kanıtı olduğunu söylemişti - kelimenin tam anlamıyla. Ama bu şaka değildi. Teni dokunulduğunda yanıyordu. Ve bu gece, onun ateşi tarafından tüketilmek istiyordu.

9780778314103_TS_REV.indd 249

12-08-30 8:51 AM

250

TIFFANY REISZ

Kadının dili adamın ağzına doğru itildi ama Wesley bu anı

aceleyle getirmek istemeyerek geri itti. Nora'yı çok sevmiştir.

üç yıldır onun için yaşıyordu. Ve şimdi bekaretini ona kaybedecekti. Hayır, kaybetmeyecekti... verecekti.

"Emin misin?" diye fısıldadı kulağına, adam onu geri çekerken.

Çardağın ortasındaki masaya oturdular, etraflarında hâlâ mumlar yanıyordu.

"Hayatımda hiç olmadığım kadar eminim."

Nora kollarını onun sırtına ve ona sarıldı. Evet, her şeyden çok

ihtiyacı olan şey buydu. Onun kollarının güvenine.

"Güzel. Ben buradayım, Wes. Hiçbir yere gitmiyorum."

Başını salladı, sözlerinin kendisini nasıl hissettirdiğini anlatmak için ihtiyaç duyduğu kelimelerden yoksundu.

Keşke onun yeteneğine sahip olsaydım

kelimeler. Sınıfta ödevleri olduğunda, yardım için her zaman ona giderdi. "Bunu söylemek istiyorum ama nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum..."

Ona bir şeyler söylerdi ve o da onun beceriksizce tutarlı olma çabalarını alır ve onları kısa ve güçlü güzel cümlelere dönüştürürdü.

Şu anda onu ne kadar çok istediğini söylemesine yardım için ona ihtiyacı vardı, ama sadece cinsel anlamda değil. Ve onu nasıl sevdiğini, ama sadece aptal bir tebrik kartı gibi değil. Ve ona asla onu incitmek istemediğini söylemek istiyordu - Søren'in yaptığı gibi değil. Kimsenin incittiği gibi değil.

" yok, Wes. Korkma." Nora ellerini onun kollarında .

"Sadece konuş benimle ve konuşmaya devam et."

"Bana ne yapacağımı söyle," dedi Nora gömleğinin düğmelerini açmaya başlarken.

"Ne istersen." Ona gülümsedi. Bir düzine nokta-

İskeleyi ve çardağı çevreleyen ışıklar gölete yumuşak beyaz bir ışık yayıyordu. Ve Wesley o ışıktaki Nora'nın gözlerinde parlayan mutluluğu görebiliyordu. Mutluluk... suçluluk değil, korku değil, utanç değil ve Søren değil.

"Bundan biraz daha fazlasına ihtiyacım

var.

Ben..."

12-08-30 8:51

PRENS

251

"Gergin mi?"

"Ah, evet," dedi ve güldü. Tanrım, onun kollarında kendini çok iyi hissediyordu. Çok yumuşak, sıcak ve gerçek. Gerçek ve sağlam. Onun

göğsüne bastırdı. Parmakları gömleğinin içine girdi.

Tırnakları, zaman zaman insülin iğnesi vurduğu kolunun üst kısmındaki hassas deriyi hafifçe ısırdı. O

Hafifçe irkildiğini fark etmiş olmalı ki ellerini hemen adamın omuzlarına götürdü.

"Tamam. Bunu yapabiliriz. Gerginliğe gerek yok. Sen

Bunu burada yapmak istediğine emin misin?" Ga-zebo'nun etrafına göz gezdirdi. Açıktaydılar. Gölete doğru yürüyen herkes onları görebilirdi.

"Evet. Eve geri dönmemin imkanı yok. Şimdiye kadar herkes yatmıştır. En azından annem ve babam. Biz ." Hissettiğinden daha kendinden emin görünmeye çalıştı.

"Güzel. Rahatlama." Nora güldü ve Nora'nın gülüşünden hafif bir

sesinde biraz gerginlik vardı. Biricik Nora Sutherlin'in onun yanında gergin olduğunu bilmek onu endişelendirmek yerine rahatlatmıştı.

"Bakalım... ilk sefer. Basit tutsak iyi olur. Masa?" "Masa."

Wesley ellerini kızın sırtından aşağı kaydirdi ve her iki avucunu

da kızın yumuşak kalçalarının arkasına doladı. Kız ona sarıldı.

Onu kaldırıp kenara koyarken omuzları titriyordu. Şimdiden kendini onun içine gömmek için yanıp tutuşuyordu. "İhtiyacımız var mı-"

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Test edildim. Tamamen

Temiz. Doğum kontrolünde iyisin. Ve bakırsın. Değil mi?" Wesley

sırıttı. "Uzun sürmez... Umarım."

"Hayır. Uzun sürmeyecek." Gömleğini tekrar çıkarmaya başladı, dibine kadar ulaştı ve kumaşı adamın üzerinden çekmeye çalıştı.

Pantolon. Bir düğme kemerine takıldı ve Nora hayal kırıklığıyla

inledi.

"Bu benim kitaplarımda asla olmaz," dedi, daha fazla çekiştirerek

nazıkçe üzerinde Wesley'in gömlek için ücretsiz o.
"Kimse gömlek hiç 9780778314103_TS_REV.indd 251
alır

12-08-30 8:51 AM

252

TIFFANY REISZ

pantolonlarına sıkışmış. Ve kimse lanet ebeveynlerinin onları

basmasından endişelenmek zorunda değil. Ve asla kafasını

kaldırıp, "Sanırım sen-

mantar enfeksiyonunu tedavi etmek."

Wesley tiksinti ve kahkaha karışımı bir duyguyla neredeyse yere yığılıyordu. "Ne? Bana aşk romanlarının ve erotik romanların seks sahneleriyle yüzde yüz gerçekçi olmadığını mı söylüyorsun? Şok oldum."

Başını onun omzuna yasladı ve parmaklarını onun saçlarına geçirdi.

"Korkarım hayır, evlat. Hiç kimse sabah nefesi almaz. Kimseye kramp girmez. Erkekler her zaman sonsuza kadar gidebilir. Hiçbir zaman ED sahnesi olmaz."

"ED?"

"Erektile disfonksiyon."

"Şey, bu tür şeylerle pek uğraştığınızı sanmıyorum.

gerçek hayat. Belki sabah nefesi hariç," diye alay etti. Nora'yla bir buçuk yıl birlikte yaşamıştı. Onun en kötü halini görmüştü - yataktan yeni kalkmış, saçları başı dağılmış, sabah nefesi,

İşler. Yataktan sürünerek çıkarken, çoğu kadının iki saat

boyunca hazırlandıktan sonra görüldüğünden bile daha

muhteşem görünüyordu. "Her şeyi yaşadım. Bir keresinde

Kingsley'le sevişirken Charley Horse'a dönüşmüştüm. O kadar

yüksek sesle çığlık attım ki sekreteri ambulans çağırdı."

"ED?"

"O kadar da değil. Søren'i saymazsanız tabii."

Wesley, Nora'nın yüzündeki gülümsemenin

kayboluşunu izledi. "Søren mi?"

Alt dudağını ısırarak başını salladı. "Bana ya da birine zarar

vermediği sürece... performans gösteremez."

"Yapamaz mısın, yapmaz mısın?"

"Yapamam. O. Yapamaz. Yapamaz." Nora zayıf bir gülümseme

verdi. "Beni sadece eğlenmek için incitmiyor, biliyorsun. Bu bir ön

sevişme. Bunu sana söylemiştim." 9780778314103_TS_REV.indd

252

12-08-30 8:51

PRENS

253

Wesley o konuşmayı hatırladı. O bile

henüz Nora'nın yanına taşınmamıştı. Henüz on sekiz yaşında ve Yorke'ta birinci sınıf ...
Aralık... Neredeyse Noel tatili. Ve o

gelecek dönem okulunda Nora'sız bir hayat düşüncesine katlanamıyordu.
Ama o sadece bunu öğretmek için getirilmişti.

bir ders. Bahar dönemi gelecek ve o gitmiş olacaktı.

Biraz yalan söylemiş ve ailesinin onu çok pahalı olan liberal sanatlar
üniversitesinden alabileceğini söylemişti. Nora hiçbir şeyi . Hemen, o

ona yanına taşınabileceğini, çünkü oda ve yemek ücretinin öğrencilerin ödediğinin en az yarısı kadar olduğunu söyledi.

Yorke'a. Ama onu uyardı, o sadece bir yazar değildi. Dominatrix olarak da çalışıyordu. Şok olmuş gibi baktı

sadece kafa karışıklığıydı. Hayatında hiç "Domina- trix" diye bir şey duymamıştı.

Sonra ona Søren'den, onunla olan karmaşık ilişkisinden, onun nasıl hem geçmişinde hem de... ve henüz... olduğundan bahsetti.

Ve Wesley, bir erkeğin Nora'ya elini kaldırması fikri karşısında hissettiği testosteron artışını hatırladı.

Onun yanındayken zar zor nefes alabilecek kadar öfkeli bir tutkuyla seviyordu.

"Sadece etrafımda olmasına izin verme," demişti, neredeyse nefes nefese göğsünü çıkardı. Şimdi bile yüzü kızarmadan o anı düşünemiyordu. O kadar ukala, o kadar gençti ki. Ve Søren'in ne kadar korkutucu olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Ne? Søren'le başa çıkabileceğini mi sanıyorsun?" Ve sonra Nora

gülmüştü. Gülmüştü. Başını okşasaydı duyguları daha az incinirdi. "Wesley... asla

bir sadist. Søren için işkence sadece ön sevişmedir."

O zaman Nora'nın gözleri yıldızsız bir gece gibi kararmıştı ve gözlerinde bir şey yanıyor, dönüyor ve Nora'yı korkutuyordu.

çıkardı. İşte o zaman fark etti ki

Nora Sutherlin gökyüzündeki yıldızların sayısını bildiğinden daha fazla.

9780778314103_TS_REV.indd 253

12-08-30 8:51 AM

254

TIFFANY REISZ

"Neden onunla kaldın?" Soruyu fısıltıyla sormuştu, çünkü tek yapabildiği fısıltıydı.

Nora gülümsemişti, yüzünü ve bedenini ele geçiren bir gülümseme.

Tek yapabildiği, o gülümsemeye bazen hilale baktığı gibi bakmaktı.

"Ön sevişmeyi severim."

"Sana vurduğunda hoşuna gittiğini söylemiştin," dedi Wesley şimdi, ellerini bacaklarında aşağı yukarı gezdirerek. Her geçişte parmakları daha da yukarı çıkıyordu.

"Hoşuma gitti. Seviyorum. Ama bazen çok yorucu oluyor. Acı acıtır ve Søren ile seks yapmak acıya boyun eğmek demektir. Bazen seks yapmanın nasıl bir şey olduğunu merak ediyordum.

Önce on çeşit ıstıraba maruz kalmak zorunda değilsin." Wesley

hiçbir şey söylemedi. Sadece iki eliyle Nora'nın yüzünü kavradı

ve elmacık kemiklerinin kavisini ovuşturdu. Nora burnunu

kırıştırdı ve o da güldü.

"Bu surat ne için?"

"Ellerin kedi balığı yemi gibi kokuyor."

Wesley ellerini Nora'nın yüzünden ve daha da önemlisi burnundan çekti.

"Özür dilerim. Belki de haklısın. Bunu evde yapmalıyız. Önce bir duş alabilirim."

"Hayır, hayır, hayır. Bunu yapacağız. Kesinlikle. Sadece yayın balığı yiyen eller... aşk romanlarındaki seks sahnelerinde olmayan bir şey daha."
Nora uzandı ve parmaklarını

onu daha da yaklaştırmak için kemer halkalarına soktu. "Ya da bunu. Lanet olsun." "Ne?"

Nora elini ışığa doğru kaldırdı. "Manikürümün canı cehenneme. Bu umutsuz bir durum. Biz umutsuzuz, Wes."

Gülerek başını onun göğsünün ortasına yasladı ve nefes verdi. Wesley içini çekti ve çenesini onun üzerine koydu.

"Bizim için umudum var," diye fısıldadı. "Seksi yanlış anlıyor olabiliriz ama bence diğer her şeyi doğru anlıyoruz. Aşkta

9780778314103_TS_REV.indd 254

12-08-30 8:51

PRENS

255

Romanlar, kadın kusursuz g zellihte, değil mi? O kısmı halletmişsin."

Nora zarıf yüzünü ona doğru çevirdi ve gülümsedi.

Ay ışığı. Bir şimşek böceği gözlerinin yanında ışığını parlattı ve Wesley'nin midesi sıkıştı.

"Kesinlikle anladım," diye tekrarladı.

Nora uzanıp adamın gömleğini iterek açtı ve yavaşça omuzlarından indirmeye başladı.

"Aşk romanlarındaki erkekler her zaman m kemmел vücutlara sahiptir. Büyük Seksi belirginliğe sahip geniş omuzlar, düz, sert karın,  n kollardaki o güzel damarlar... ." Gömleğini sürükleyerek çıkarırken

göğsünün her santimine dokundu - omuzlarına, karnına,  n

kollarına. "M kemmел bir erkek vücuduna sahipsin. Kesinlikle.

Neredeyse vardık."

"Neyi kaçırıyoruz?" Wesley klipsi yavaşça çekip çıkardı

Nora'nın saçlarını keserek siyah dalgaların sırtından aşağı düşmesini sağladı.

Kadın kollarını kaldırdı ve adam gömleğini çekip çıkararak onu sadece siyah s tyeni ve eteğiyle bıraktı.

"şimdi sevişmeliyiz. Sikişmek değil. Seks değil. Sevişmeliyiz.

Aşk romanlarında buna asla sevişmek demezler. Oh, un-

Kötü adam ve metresi arasında daha az. Sevişmelerine izin var. Kahraman, kadın kahramanla sevişmek zorunda. Nazikçe

İlk başta, tutku onu alt edene ve boş laflar arasında kaybolana kadar... tüm bu saçmalıklar."

"Seninle sevişmek. Bunu yapabilirim. Sanırım yapabilirim."

Nora sıırttı. "Hiçbiri. Dürüst bir benliğe sahip olamam

Şüphe. Aşk romanı kahramanı olacaksan biraz pislik olmalısın. Sadece Alfalar, Betalar yok. Özür dilerim." Elini salladı.

elini karnına koymadan ve parmak uçlarıyla kalçalarının

çizgisini izlemeden önce parmağını ona doğru uzattı.

"O zaman bir aşk romanı kahramanı olmak istemiyorumBen sadece

Seninle ben olmak için. Ve şu anda kendimden şüphe etmekten başka bir şey yapamıyorum. Nora... ne yapacağım ben?"

9780778314103_TS_REV.indd 255

12-08-30 8:51 AM

256

TIFFANY REISZ

İki elini de adamın göğsüne doğru kaydırđı ve köprücük

kemiğinin hemen altına koydu.

"Benim. İstediğin her şeyi yapabilirsin."

Wesley başını salladı ve derin bir nefes daha aldı. O tuttu

Ensesinden tutup dudaklarını ağzına götürdü ve hayal bile edemeyeceğı kadar vahşı bir öpücük kondurdu. Nora boğazının arkasından yumuşak bir şekilde inerken

öpücüğe doğru eğildi.

Ellerini Nora'nın teninde gezdirdi; yumuşak, pürüzsüz

kollarında, sırtında, göğüslerinin açıkta kalan üst kısımlarında.

Göğüsleri... dünyada hiçbir kadının göğüsleri Nora'ninkiler gibi değildi. Wesley onun arkasına uzandı ve sütyenini çözdü.

"Kutsal... Bu sefer başardım."

"İyi iş, evlat." Adam kayarken Nora omuzlarını silkti

sütyeninin askılarını kollarından aşağı indirdi. "Pratik yapmak

mükemmelleştirir." "Bu sefer cıvata kesiciye ihtiyacımız yoktu."

"Hayır. Sadece sana ihtiyacımız vardı." Nora masaya geri

döndü ve Wesley sadece onun göğüslerine bakabildi. Elini,

dokunuşuyla kasılmış olan karnının üzerine koydu. Onun ner-

korkusu yerini saf arzuya bıraktı. Kadının göğüslerini avuçlarının arasına aldı ve tutarak nazıkçe yoğurdu.

"Bu iyi mi?" diye sordu, Nora'nın da kendisini hissettirdiği iyi hissetmesini istiyordu.

"Çok iyi. Ama meme uçlarını unutma. Sihir orada gerçekleşir."

"Meme uçlarını asla unutmam." Meme uçlarını aldı-

işaret ve başparmaklarının arasına alıp hafifçe çimdikledi. Nora'nın nefesi kesildi, sırtı masadan bir santim havaya kalktı. Wesley dondu kaldı.

"İyi nefes mi, kötü nefes mi?"

"Güzel. Gerçekten çok iyi bir nefes."

"Güzel. Harika." Yeniden meme uçlarına döndü.

Nora ellerinin altında yatarken, her dokunuşunda nefes nefese kalıyordu. Çok geçmeden dokunmak ona yetmemeye başladı.

9780778314103_TS_REV.indd 256

12-08-30 8:51

PRENS

257

Onu kendine yaklaştırdı, bir kolunu sırtının altından geçirdi ve dudaklarını göğsünün üzerine indirdi. Yavaşça meme ucunu ağzına çekti. Nora'nın yumuşak nefes alışları yüksek sesli inlemelere dönüştü. O

Bir meme ucundan diğerine öpücükler kondururken ellerini tekrar saçlarının arasına daldırdı.

"Uzun saçları sevmeye başladım. Bu... kullanışlı."

bir tutam aldı ve şakacı bir şekilde çekiştirdi. "Bu, kesmem için beni rahatsız etmeyi bırakacağın anlamına mı geliyor?" "Hayır.

Öpüşmeye devam edin."

"Evet, hanımefendi."

Wesley zevkle Nora'nın göğüslerine döndü, meme uçlarını öptü, emdi, parmaklarının arasında çevirdi. O

Daha fazlasını istiyordu ama asla durmak da istemiyordu. Nefes

alıp verışı ve arkasından küçük zevk sesleri mırıldanması

onu sarhoş etti. Ona doyamıyordu, ona doyamıyordu.

Bunu ilk kez denediklerinde

Nora'nın evindeki yatağında. O zamanlar her şey mükemmeldi;

odayı dolduran güneş ışığı, akşam ışığı

Kapının altından içeri süzülen ipek kaşkolu, Nora'yı sırt üstü yatırmadan önce
üzerinden çıkardığı ipek kaşkolu... ve şimdi onlar

Herkesin onları bulabileceği lanet iskelede. Güveler ve

sivrisinekler dans ediyordu. Adam kirliydi. Kadın kirliydi.

kesinlikle sırtına kıymıklar batacaktı. Ve daha az umursayamazdı. Şüphe
gitmişti. Korku. Her şey ama

arzu ve bunu bir şekilde berbat etse bile yine de doğru olacağı duygusu.

"Wesley..." Adı Nora'nın dudaklarından bir nefesle kaçtı.

"Buradayım," dedi göğsünün ortasını öperek.

Başını kaldırdı ve bir elini onun yüzünün yan tarafına koydu. "Beni

öldürüyorsun."

Wesley'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bekle... Ne? Seni

öldürüyor muyum?" "Ön sevişme vardır ve işkence vardır.

İşkence, senin, kimin yaptığını bildiğin şeydir."

9780778314103_TS_REV.indd 257

12-08-30 8:51 AM

258

TIFFANY REISZ

"Hoşuna gittiğini sanmıştım."

Nora dirseklerinin üzerinde doğruldu.

"Buna bayılıyorum. Ve eğer önümüzdeki beş saniye içinde içime , bunu o kadar çok seveceğim ki öleceğim."

Wesley'nin yüzüne kan hücum etti. Ve yüzünden doğruca kasıklarına aktı.

"Bunu yapabilirim. Sanırım."

"Yapabilirsin. Yapacaksın. Yoksa denerken ölürüz."

Wesley, Nora'nın eteğini kalçalarına kadar itti ve külotunu bacaklarından aşağı çekmeye başladı.

"yırtın. Gerekmiyorsa da yırt." "Burada sakın kalmaya çalışıyorum, Nor. Bu hiç yardımcı olmuyor." "Artık sakinliğin ötesindeyim. İç çamaşırını çıkarmadın mı daha?"

"Artık öyle." Wesley onun siyah ipek külotunu yere fırlattı. Şimdi her zamankinden daha fazla iyi bir ışık olmasını diliyordu. Nora'yı çıplak görmeyi hayal etmişti.

onun için bacaklarını açıyor ve her yerini görmesine izin veriyordu... . Ama düşük ışıkta bile kalçalarının ayrıldığını seçebiliyordu.

Onun için kıvrımları açıldı ve vücudunun küçük gümüş saplama parladı.
"Tanrım..."

"Clit hood piercing. Seni korkutuyor mu?"

Wesley ellerini kızın iç bacaklarına koydu ve onları biraz daha
açmaya .

"Şu anda çıldırmanın tam tersi. Tanrım, Nora, çok güzelsin."

İki parmağını nazikçe kıza götürdü ve onu iterek açtı. "Kız
arkadaşını hiç görmedin-"

Başını iki yana salladı. "Onunla hiç o kadar ileri gidemedik. Bir çeşit
geri dönüşü olmayan bir yer." Nora'nın ne kadar yumuşak, ipeksi bir his
olduğuna inanamıyordu... çiçek yaprakları gibi.

"Artık geri dönmek yok. Sadece ileri. Ve içeri."

Bacaklarının arasına uzandı ve kendine dokundu. "Bir
haftadır seks yapmadım, Wes. Sadece bir uyarı."

9780778314103_TS_REV.indd 258

12-08-30 8:51

PRENS

259

"Oh, hayır. Bütün bir hafta."

"Bu vanilya zamanında bir yıl gibi bir şey. Biraz zamana ihtiyacımız olabilir.

Seni içine almak için ekstra kayganlaştırıcı. Ne paketlediğini unutmadım."

"Yağlama mı? Bende yok-"

Nora yuvarlandı ve kollarını onun omuzlarına doladı

ve çıplak göğüslerini onun göğsüne bastırdı. Ağzı onunkine yaklaştı ve dilini dudaklarının arasına soktu.

Dilini ısırdı ve fısıldadı, "Kayganlaştırıcı." Ve sonra anladı.

Nora tekrar masanın üzerine uzandı. Wesley onu itti.

Gergin bir bekleyişle dudaklarını yalarken bacaklarını geriye doğru açtı. "Dudak yalamak iyidir. Ama benimkini. Senin değil."

"Tamam. Tamam. Kesinlikle." Parmak uçlarıyla Nora'nın kıvrımlarını bir kez daha ayırdı. "Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok." "Sadece öp beni. Sadece aşağıyı. Bunu bir öpücük olarak düşün." "Sadece bir öpücük..." diye tekrarladı ve ağzını Nora'nın üzerine indirdi.

Bunu Nora'ya yapmayı hayal etmişti. Yorke'larından biri

Arkadaşlar, kız arkadaşının orgazm olması için yarım saat

boyunca onun üzerine gitmesi gerektiğinden şikayet

ediyorlardı. Başka hiçbir şey bunu yapamazdı. Wesley bunu duyduğunu ve şöyle düşündüğünü hatırlıyordu.

başını Nora'nın kalçalarının arasına sokarak otuz dakika geçirdi.

Hayatının en iyi otuz dakikası gibi geliyordu. Ve şimdi diliyle onun ekşiliğini tadabiliyor, kadınsı ve erotik kokusunu alabiliyor, piercing'inin topunu, şişmiş klitorisini ve dudaklarının kıvrımlarını hissedebiliyordu.

Nora kalçalarını kaldırdı ve adam dilini onun vajinasına soktu.

"Wesley... lütfen," diye inledi ve bu kez ne demek istediğini sormasına gerek kalmadı.

Pantolonunu açıp kot pantolonundan ve boxer'ından kurtulacak kadar uzun süre ondan uzaklaştı. Nora aşağı uzandı

9780778314103_TS_REV.indd 259

12-08-30 8:51 AM

260

TIFFANY REISZ

Aralarına girdi ve onu eline aldı. Onu okşadığında inleme sırası Wesley'ye geldi.

Nora dizlerini göğsüne doğru çekerken onu bıraktı ve Wesley bekledi.

"Nora?"

Onun ellerini kendi ellerinin arasına aldı ve parmaklarını birbirine doladı. "Seni seviyorum, Wes." Kelimeleri basitçe söyledi ve Wesley

tek bir şekilde cevap

verebilirdi. Onu içine itti.

Yıllarca bu anın hayalini kurmuş, bedenini onunkiyle hayalini kurmuştu. Ve şimdi onu çevrelemiş, sıcak, ıslak ısıısıyla sarmıştı.

O kadar tamamlanmıştı ki... onun içinde kendini çok tamamlanmış hissediyordu. Nora'nın içinde... Wesley Nora'nın içindeydi. I

Nora'nın içindeyim... . Kelimeler zihninde yankılandı, fikir de gerçeklik kadar güçlüydü.

Nora'nın derinliklerine doğru itti, kendini olabildiğince içeri girmekten ve Nora'yı olabildiğince sarmaktan alıkoyamadı.

Nora masanın üzerine çıktı, sırtı beyaz tahtadan kalktı.

Duyguların şokuyla sersemleyen Wesley, hareket etmesi gerektiğini neredeyse unutmuştu. Ama Nora'nın kalçalarındaki yoğun dalgalanmalar onu harekete geçirdi ve önce yavaşça, Nora kıpırdandığında -hayır, altında kıvrandığında- içine doğru daha sert itmeye başladı.

"Tanrım... Nora," diye soluk soluğa kaldı. Başka söyleyecek sözü yoktu. Tanrı ve Nora. O anda aynı kişi olmuşlardı. Onun bedeninin sunağında tapındı ve bir an için birlikteliklerinin gücünü bir komünyon olarak hissetti.

Nora bacaklarını adamın sırtına dolayarak onu daha da

Daha da derine. Kadının bacaklarının çemberine hapsolan Wesley, sadece onu sınıra getiren kısa ve keskin hamleler yapabiliyordu. Ama o çocuk değildi, *yirmi yaşındaydı*, 9780778314103_TS_REV.indd 260 diye azarladı.

12-08-30 8:51

PRENS

261

Kendisi. Ölse bile bunu beş dakikadan fazla sürdürebilirdi. Ve bu onu öldürebilir.

Kasıtlı olarak nefes alışını yavaşlattı, onun arkasından baktı.

Göğüsleri, vücudu ve gecenin örtüsü altında siyah ve sessiz olan dönümlerce araziye çıktı. Ateşböceklerini inceledi, onlar yeryüzündeki küçük yıldızlar gibi karanlığı aydınlatıyordu. Nefes aldı ve Ağustos ayında göletin keskin kokusunu içine çekti. Şimdi daha sakindi, bakışlarını Nora'ya geri getirdi.

yüzünde, gözlerinde ve aşağıya doğru yayılan gülümseme

vücutlarının birleştiği yere kadar. Bakmak zorundaydı, onun içine girip çıkarken kendini izlemek zorundaydı. Ama sadece bir ya da iki saniyeliğine. Eğer daha fazla izlerse.

Wesley gözlerini sımsıkı kapatıp çaresizce, neredeyse sessiz bir

nefes alarak Nora'nın içine boşaldı.

Vücudunun ondan kopardığı or- gazmın gücüyle neredeyse

onun üzerine yığılıyordu.

"Merhamet Babası," dedi Nora başını kaldırarak ve kollarını ona

dolayarak. Onu kendine yakın tuttu ve koştu

Ellerini onun saçlarında gezdirdi. Dokunuşu neredeyse bir anne gibi hissettiriyordu.

Sonra onu göğsüne bastırışını, böylece kalbinin kulağının

dibinde çılgınca attığını duyabiliyordu. Vahşice... Nora'sının

vahşi bir kalbi vardı. Ve onunla yaptığı bu tek hareketin

onu evcilleştirememişti. Hiçbir şey onu evcilleştiremezdi ve bu yüzden onu daha da çok seviyordu.

"Dua mı ediyorsun? Bu Katoliklere özgü bir şey mi?" Wesley sırıttı

Nora onun saçlarını okşarken ve tırnaklarını hafifçe omuzlarında gezdirirken tenine dokunuyordu. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti... bu basit huzuru. Bu anla ilgili hiçbir şey yanlış gelmiyordu, kirli ya da günahkâr hiçbir şey.

Vücudu hâlâ derinliklerindeydi. "Seksten sonra dua etmek mi?

Yani seviştikten sonra mı?"

"Katolikler ne zaman 9780778314103_TS_REV.indd 261 olsa Rab'bin adını boş yere kullanma eğilimindedirler.

12-08-30 8:51 AM

262

TIFFANY REISZ

Uygun. Bir bakirenin içinize o kadar sert boşalması uygun bir an olarak nitelendirilebilir."

Sözleri boğuk ve nefes nefese geliyordu, sanki koşuyormuş ya da

aynı derecede saçma bir şeymiş gibi. Yaptığı şey hoşuna gitmişti.

sesini, tüm tonunu değiştirdi. şimdiden bunu tekrar yapmak istiyordu.

"Hissettin mi?"

Alt dudağını ısırđı ve yavaşça başını salladı. "Ve bu da bir şeyler yapmalısın, evlat. Tebrikler. Bu sınırda bir kasırğa boşalmasıydı."

Wesley elini yüzüne vurdu ve inledi. Yavaşça içinden çıktı. Eğer yapabilseydi, bütün gece onun içinde kalırdı.

"Aşk romanlarındaki kadın kahramanların süper-

'kasırğa gücünde boşalma' demek için poz verdi. Çok fazla okuduğumdan değil."

Nora onun elini yüzünden çekerken başının üstünü öptü.

"Sana küçük bir sır vereyim... ." Onu çenesinden tuttu ve gözlerini kendisine çevirdi. "Ben aşk romanı kahramanı değilim. Hatta kötü adam bile olabilirim."

"Güzel. Kötü adamlar kahramanlardan daha ilginç zaten. Ve ben kimsenin kahramanı olmak istemiyorum."

Kız ona gülümsedi ve adam kızın gözlerinde garip bir şey gördü, oraya ait olmayan bir şey; hüzn.

"Talel'in atı bugün öldürüldü ve elimde kanıtlar var.

Ve ikimiz de bu konuda hiçbir şey yapmıyoruz. Burada ikimizin de kahraman olmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz."

Nora onun başının üstünü öptü ve tekrar yatağa uzandı.

Masa. Wesley onun yüzünü, dudaklarını okşadı, boynundan beline kadar vücudunun hatlarını okşadı ve tekrar geri döndü. Sertleşti

sadece ona dokunmaktan, yüzündeki küçük gülümsemeyi izlemekten

onu yüz genişletmek Hatta olarak o tutuldu onu gözler kapalı. Toplanma 9780778314103_TS_REV.indd 262

12-08-30 8:51

PRENS

263

Wesley tekrar onun içine doğru itti. Nora kollarını onun sırtına

doladı ve başını onun göğsüne gömdü.

Şurada. Tam orası. Ait olduğu yer orasıydı, onun kollarında güvendeydi. Ve ait olduğu yerdeydi... onun içinde. Dudakları

yavaşça daha derine iterken bir araya geldi.

Sözleri şaşırtıcıydı, ikisi de kahraman değildi. Yapmak zorundaydı.

onun için bir kahraman olmak. Keşke dünyada hâlâ ejderhalar olsaydı da onun için öldürebileceği bir şey olsaydı. Kendini ona kanıtlamak için

Ona değerini kanıtlamak için. Ve eğer Talel'in atının ölümü onu incittiyse, bunu düzeltecekti. Onun için. Onlar için.

Göğsüne yaslanan Nora hırıltılı bir nefes verdi. Bu sesi duymak için üç yıl beklemişti, vücudunun ona verdiği zevkle titreyen kadının sesini. Üç yıl. Yirmi yıl. Beklediğine değmişti.

"Yarın," diye fısıldadı kulağına, kız ağzını tekrar onunkine yaklaştırırken.

"Yarın ne var?" Kadın arzuyla kaplanmış gözlerle ona baktı.

"Kahramanlar gibi davranmaya başlayacağız."

9780778314103_TS_REV.indd 263

12-08-30 8:51

KUZEY

Geçmiş

Bu günü ve Søren'i görecektik kadar yaşayacağını hiç düşünmemişti,

Stearns ya da her kimse, el yapıyordu. On yedi

yaşındayken, Søren'i yerleri ovarken izliyordum.

Kingsley, inziva yerinde sabun, su ve çelik yünle, çıplak elleriyle ve dizlerinin üzerinde

her şeyi gördüğünü rahatlıkla söyleyebilirdi.

"Senin yardım ediyor olman gerekiyordu Kingsley." Søren çelik

yünü suyla duruladı ve yeni bir gayretle bir lekeyle uğraştı. "Çok

özür dilerim. Şoktayım. Henüz iyileşmedim, *dostum*. "

Søren'in dudaklarının kenarında bir gülümseme belirdi.

"Efendimiz bir marangoz ya da muhtemelen bir taş ustasıydı. "Efendimiz

Elçi Pavlus bir çadırcıydı. Elleriyle çalışıyorlardı-

yorucu, yıpratıcı bir iş. Eğer ellerini kirletmek onlara yakışmıyorsa, bana da yakışmamalı."

"Senin altında olmak istiyorum."

"Sen benim altımdasın, Kingsley, gerçek anlamda hariç her şekilde. Ve eğer sabah olmadan önce -gerçek anlamda- altımda olmak istiyorsanız, bana yardım etmenizi öneririm. Sana inziva yerini söyledim.

bir cehennem çukuruydu."

9780778314103_TS_REV.indd 264

12-08-30 8:51

PRENS

265

Kingsley derin bir iç çekerek bir sünger kaptı ve dizlerinin üzerine çöktü.

"Abartmamışsın." Kingsley etrafına bakındı ve bir kez daha örümcek ağlarını, küllerin toprağa

kirle kaplı zemin, Peder Leopold'un inzivaya çekilmesinden sonra inziva yerini yuva edinen fare ve kuşların dışkıları

yaratıcısıyla buluşmaya gitti. "Başka bir yer bulmalıyız."

"Başka bir yer yok. Kilometrelerce uzakta."

"Bu iğrenç."

"Burası Maine. Kış geliyor ve hızla yaklaşıyor. Biz

belki de iki haftalık sıcak gecelerimiz kaldı." "Bu
iğrenç ötesi bir şey."

"Temizlendiğinde, bizim için mükemmel
olacak." "dövmen ve becermen için
mükemmel mi?"

"Kesinlikle," dedi Søren, gülümsemeyi bile ihmal etmeden.

Kingsley gülümsemeye gerek olmadığını, Søren'in şaka
yapmadığını fark etti. Güzel. "Öğrenciler buraya hiç gelmiyor."

"*Pourquoi?*" Kingsley sırtını ovma işine verdi. Görünüşe göre burada bir fare
ölmüştü ve kemikleriyle iliğinin yağı tahtada kalıcı bir iz bırakmıştı.

Bedenini taptığı adama vermek için güzel bir yer. "Birisi Peder

Leopold'un hayaletinin

burada öldüğünden beri inzivaya çekildi. Cesedini bir hafta

boyunca bulamadılar, çünkü kar fırtınası herkesi okulun

yanında mahsur bıraktı."

"Sadece bir rahibin hayaleti. Korkacak bir şey yok."

"Hikaye, Peder Leopold'un hayaletinin cinsel ilişkiye girdiğini iddia ediyor.

ulaşabildiği herkesle özgürlükler. Yaşarken kendisinden esirgediği şeylerle
ölürken ziyafet çeker. Buna inanıyor musunuz?"

Kingsley kocaman gözlerle Søren'e baktı. "Hayır... ama bunu

çok istiyorum."

Søren güldü ve elindeki çelik yünü ona fırlattı. Krallar

ley yakalandıo karşı onun göğüs ve saldırıya uğradı ve mouse-grease 9780778314103_TS_REV.indd 265

12-08-30 8:51 AM

266

TIFFANY REISZ

kararlılıkla leke. Zemini temizlemek tam iki saat sürdü.

Örümcek ağlarını süpürmek için bir saat daha.

sakinlerini öldürdü. Bir kurt örümceğini iştahla ezdi. Søren'in zevkine göre çok fazla gusto.

"Onları yakalayıp dışarı çıkaramaz mısın Kingsley? Onları

öldürmek aşırı görünüyor."

Kingsley Søren'e soğuk ve sert bir bakış fırlattı.

"Örümcekleri yakalayıp dışarı salmak mı? Birlikte geçirdiğimiz ilk gecedan sonra üç gün boyunca kan kaybettiğimi söylemiş miydim?

Sadist olmasaydınız yaşamın kutsallığına duyduğunuz Katolik saygının daha inandırıcı olacağını söylediğim için *beni affedin*."

Søren ayağa kalktı ve doğruldu. Ona doğru yürüdü

Kingsley. "Seni incitmek istediğim gibi örümcekleri incitmek gibi bir arzum yok. Arada fark var."

"Gerçekten mi? Nasıl yani?"

", örümcekleri çekici bulmuyorum."

Søren kaşını kaldırdı. Kingsley gülmesini engelleyemedi.

engelledi. Ama Søren'in dudakları onu susturdu. Søren geri çekilmeden

önce öpücük sadece bir an sürdü.

"İşinizin başına dönün," diye emretti.

Kingsley, Søren'in önünde dizlerinin üzerine çöktü ve ona

baktı.

"Evet, efendim."

Søren ona baktı ve Kingsley onun gözlerindeki açlığı kolayca

fark etti.

"Geri... işe..." Søren emretti. Sanki Kingsley kadar o da kendi

kendine söylüyormuş gibiydi.

Kingsley kaşlarını çattı. "Evet, efendim."

İç geçirerek süngerini aldı ve bir tanesine başladı.

ve inziva yerinde kalan çürümüş mobilyalardan kurtarabildikleri tek sandalye.

Onu gönülsüzce ovaladı 9780778314103_TS_REV.indd 266

12-08-30 8:51

PRENS

267

Søren'in tiksintiyle mırıldandığını duyana kadar, "Kingsley, hayatında hiç temizlik yapmadın mı?"

"Hayır. Benim bir kız kardeşim var."

Søren gözlerini ona dikti. Kingsley güldü. "Bu doğru.

Marie-Laure adında bir ablam var. O ve

Annem bütün temizliği yapardı. Babam çalıştı. Ve ben... Ben ne istersem onu yaptım."

"Neden şaşırmadım ki? Bu okulda çocukluklarının yarısını sokaklarda geçirmiş ve sizden daha disiplinli olan yetimler var."

"Hayatta kalmak için büyük bir disiplin gerektiğini hayal ediyorum

sokaklarda. Şımartılmaktan oldukça keyif aldım. Fransız bir ailenin tek oğlu olmak imrenilecek bir durumdur. Peki ya siz? Evinizde pek temizlik yaptığınızı sanmıyorum."

Soru karşısında Søren'in gözleri karardı ama yüzü sakinliğini korudu. "Babamın evinin bakımı için geniş bir personel vardı. Kız kardeşim Elizabeth ve benim odalarımızı temiz tutmamız gerekiyordu. Bunun dışında çok az ev işimiz vardı. O çatı altında hayatta kalmak dışında."

"O kadar kötüydü, değil mi?" Kingsley daha fazlasını çekmeyi umarak sordu

Søren'den kız kardeşiyle arasında olanları gizledi.

Søren çalışmaya devam ederken başını salladı. Elleri hiç

durmuyordu. Sabunlu bezi masanın üzerinde gezdirirken saf

kararlılığa sahip bir varlık gibi görünüyordu.

"Çocuklara tecavüz eden bir deli tarafından kontrol edilen bir ailenin tek oğlu olmak imrenilecek bir durum değil."

Kingsley süngeri düşürdü. "ki... annene tecavüz ettiğini söylemiştin. O-"

"On sekiz," dedi Søren, hâlâ temizlik yapıyordu. "Ama kız kardeşim sekiz yaşındaydı. Sadece sekiz."

"Mon Dieu."

"Non. Pas du tout. Tanrı var çok daha fazla için yap ile Biz
9780778314103_TS_REV.indd 267'den daha fazla

12-08-30 8:51 AM

268

TIFFANY REISZ

Onunla ilgisi vardı. Kendine benim diyen canavar

Babası ona tecavüz etti. Tüm bunlar olurken ben İngiltere'de okuldaydım, yoksa iki hayatım birden olacaktı.

bir yerine vicdan. Ama bu konuda konuşmamayı tercih ederim. Bana kız kardeşinden bahset."

Kingsley yutkundu. Søren'in çocukluğunu dinlemekten başka

bir şey istemiyordu. Kulağa ne kadar berbat gelse de

hala o, hayatı, geçmiş. Kingsley her değerli vahyi şarap gibi içti. Okuldaki hiç kimse onun hakkında bir şey bilmiyordu.

Søren, gerçek adı bile değil. Dedikodular duymuşlar, hikayeler anlatmışlar.

ama kimse onu tanımıyordu, gerçek onu. Sırların mahremiyeti neredeyse Kingsley'in ve onun birlikte geçirdiği iki gece kadar güçlüydü.

Neredeyse.

"Marie-Laure..." Kingsley gözlerini, taşları temizlemeye dalmış

gibi görünen Søren'den ayırdı.

ocakta. "O çok güzel. Ben onun kardeşiyim ve ben bile onun dünyanın en güzel kızı olduğunu kabul ediyorum. Dans ediyor."

"Dans mı?"

"Evet. O bir balerin. Paris balesinin korosunda. Ama çok iyi. Çok iyi. Bir gün baş balerin olacak."

"Onu özlüyor musun?"

"Hem de çok. Şu anda elimde kalan tek şey o, gerçekten. Babamın

Ailem öleli yıllar oldu. Annemin ailesi.

Fransızca bile bilmiyorlar. Ve babamı hiç sevmediler. Onlara yakın olmak çok zor. Marie-Laure benim tek ailem gibi.

Bana her hafta mektup gönderiyor. Korkunç mektuplar. Üzerlerindeki lekeler yüzünden zar zor okuyabiliyorum."

"İftira mı?"

"Bana yazarken ağlıyor. Maman hakkında ağlıyor ve

Baba. Ayı olduğumuz için ağlıyor. Cenazede beni öldüreceğini sandım..."

"Cinayet için uygun bir yer."

12-08-30 8:51

PRENS

269

"Çok." Kingsley o korkunç günün anısı gözlerinin önüne

gelirken bile sıırttı. Sunakta yan yana duran iki vazo. Yas

tutanların sonsuz gibi görünen geçit töreni, çoğu

Kingsley daha önce hiç tanışmamıştı. Babasının işi

ness ortakları. Annesinin arkadaşları. Hepsinin sıkılması gereken elleri, öpülmesi gereken yanakları vardı. Ve tek yapmak istediği yere yığılıp günlerce, haftalarca, aylarca ve yıllarca hıçkıra hıçkıra ağlamaktı, ta ki ölene ve

Ailesi tekrar.

Sonra annesinin ailesi onu almaya geldi. Ciddiyetle söyledikleri 'Artık gitme vakti, canım' sözleri, Marie-Laure'un üç gün önce fısıldadığı diğer beş korkunç kelimeden sonra ona söylenen en acı verici altı kelimeydi: "Annem ve babam, gittiler."

Kingsley zihni sersemlemiş bir halde onu götürmelerine izin

vermişti. Ama on keskin tırnağın koluna battığını hissettiğinde

sersemlemiş hali bozuldu.

"Non. Hayır..." Marie-Laure ağlamış, sanki kendi hayatı tehlikedeymiş gibi ona sarılmıştı. Güzel yüzü acı içinde iki büklüm olmuş ve kelime dağarcığı tek bir kelimeye indirgenmişti

Hayır. On dakika boyunca küçük kardeşine sımsıkı sarılmış, omzunda ağlamış, saçlarını okşamıştı... . Ve Kingsley

Sonunda o zaman da ağladım.

Aileleri ikinci bir balayı için Toskana'ya gitmişti. Planları buydu. Paris'ten dışarı bile çıkamamışlardı. Ve şimdi Marie-Laure ve o sadece birbirlerine sahiptiler. Ve Amerika'da yaşamak üzere ondan koparılacaktı. "Marie-Laure... cenazeden sonra deliye döndü. Onu hiç böyle görmemiştim. İki kolumdan da kan akıyordu.

Büyükannem ve büyükbabam sonunda onu benden aldılar."

Kingsley kız kardeşi için endişeleniyordu. Çok fazla seviyordu. Çok fazla. Onu da. Ailelerini. İlgisini yönelttiği herkesi. Onunla birlikte Amerika'ya gelebilmeyi diliyordu.

9780778314103_TS_REV.indd 269

12-08-30 8:51 AM

270

TIFFANY REISZ

Bu onu sakinleştirir, sinirlerini yatıştırırdı. Belki de onun gibi burada iyileşmeye başlardı.

"Bazen acı vermek sevgiyi göstermenin tek yoludur." Kingsley

sertçe Søren'e baktı. "Beni bu yüzden mi incittin?"

Søren'in yüzü hiçbir şeyi ele vermiyordu. Hiçbir ifade göster-

"Seni kesinlikle nefret ettiğim için incitmiyorum. Ama devam edin. Marie-Laure ne olacak?"

"Durumu iyi değil. Benim için endişeleniyor. Elime geçtiğinde

Okulda canı yanınca beni ziyarete gelebilmek annemin mücevherlerini satmaya başladı. Hiç parası yoktu. Babamın borçları vardı.

Öldüklerinde bize çok az şey bıraktılar."

"Onun için de aynı derecede endişeli
görünüyorsun."

Kingsley dikkatini masaya odakladı. "Öyleyim. O duygusal biri.

Zayıf değil. Gerçekten çok güçlü. Güçlü tutkuları var.

Sevdiği herkesi onlarsız ölecekmiş gibi seviyor. Bu... insanları bu kadar önemsemek iyi bir şey değil."

"Peki neden olmasın?"

"Çünkü ölüyorlar. Ya da bir gün ölecekler. Sen bile öleceksin.

Doğuştan lanetliyiz. İstedığımız kadar eğlenebiliriz, *değil mi?*

Zaten bir önemi yok."

"Seni şeytani Huguenot. Bir Calvinistle kendimi kirlettiğime
inanamıyorum."

"Ben de yapamam," dedi Kingsley, düzgün durmaya çalışarak.

Yüzünü. Søren'in onu kirletmekten ne kadar hoşlandığını görmesine izin vermedi.

Kendisi hariç okuldaki herkesi korkutan bu Katolik piyanistle birlikte olmak.
"Aklından ne geçiyordu?"

"Belli ki ." Søren Kingsley'in yanına geldi ve

bez parçasını elinden aldı. "Belli ki değilim."

Søren elini Kingsley'nin boynuna götürerek gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. Çok geçmeden Kingsley çırılçıplak soyuldu ve yüzüstü masaya uzandı. Kaba tahtanın kenarı

masa üstü kesilmiş içine onun Kalçalar. Søren vardı Kaldırıldı
onun deri kemer 9780778314103_TS_REV.indd 270

12-08-30 8:51

PRENS

271

ve şimdi bunu Kingsley'in teolojisi hakkında ne kadar az düşündüğünü göstermek için kullanıyordu.

Ve uzun süren kırbaçlamadan sonra, Kings'in sırtı

ley'in tüm vücudu alev alev yanan yaralarla kaplıyken, Søren ona aralarındaki teoloji farkının kendisi için ne kadar az önemli olduğunu gösterdi. Acı ve zevk dolu iki saat kırmızı bir pus içinde geçti. İkisi de

inziva evinin artık lekesiz olan meşe zemininde son buldu -

Kingsley çıplak ve Søren hâlâ giyinik; Kingsley gülümsüyor ve Søren gülümsememeye çalışıyor.

Yerde yan yana uzanmışlar, yukarıya bakıyorlardı.

Tavan. Kingsley aralarına uzandı ve Søren'in elini aradı. Kalçasının yanında buldu ve parmaklarını Søren'inkilere dayadı. Søren sadece bir dakika önce onun içinde olmasına rağmen, elini tutmak ona çok büyük bir özgürlük gibi gelmişti.

"Sanırım burayı seveceğim," diye açıkladı Kingsley. "Cehennem deliği..."

belki. Ama burası bizim

cehennemimiz." Søren sonunda

gölümsedi.

"Öyle. İşimiz bittiğinde daha iyi olacak. Okuldan temiz bir karyola ve şilte getirebiliriz. Depoda düzinelerce var."

"Zemin çalışıyor." Søren

başını salladı.

"Seni yerde incitebilirim. Rahat olmanı istiyorum. Ve bazı

geceler burada uyumak zorunda kalabiliriz." Kingsley'nin kaşı

seğirdi. "Zorunda mı? Yoksa istiyor musun?" Søren döndü ve

onunla yüzleşti. "Her ikisi de. İkisi de."

Kingsley *her ikisinin* de yeni favori kelimesi olduğuna karar verdi. Bir dakika önce Søren'in elini tutamayacak kadar utangaçtı. Ama şimdi ayağa kalktı, Søren'in göğsüne eğildi ve onu öptü. Søren

ilk başta hiçbir şey yapmadı, cevap bile vermedi.

Kingsley, "Seni şeytani Katolik, beni geri öp," dedi.

dudaklarını öptü. Søren güldü ama sonra pes etti ve öpücüğe karşılık verdi, önce tembelce ama sonra yenilenmiş bir tutkuyla. Saniyeler içinde
9780778314103_TS_REV.indd 271

12-08-30 8:51 AM

272

TIFFANY REISZ

Kingsley'i bir kez daha sırt üstü yatırdı. Kaba tahta Kingsley'i

Kingsley'in derisi, ama o rahatsızlıktan zevk alıyor, acıyla övünüyordu. Hayat buydu. Acı, seks, korku, günah... Anne babasının cesetleri yakılıp külleri kavanozlara konulduğu gün öldüğünü sanmıştı. Ama Søren'le birlikte yeni bir hayat keşfetti, anne babası ölmemiş olsaydı kendisinin olmayacak bir hayat.

"Lütfen..." Kingsley yalvardı. "*S'il vous plaît*. Seni istiyorum..."

Onlar öpüşürken Fransızca'ya daldı ve tekrar çıktı. Søren'in bedenine ve her zaman paylaştıkları birleşme anına açlık duyuyordu

dayak bittikten sonra.

Søren geri çekildi ve ona baktı. Kingsley'in dudaklarına dokundu.

"Yapamam."

Søren iç çekerek sırt üstü yuvarlandı. Bir kez yan yana

Daha fazla, tavana baktılar -Søren tamamen sessizdi ve Kingsley hayal kırıklığına uğramış ihtiyaçtan nefes nefese kalmıştı.

"Ciddiydin. Yapamazsın..." Kingsley kelimelerin peşini bıraktı

kapalı. Søren'in önce acı çektirmeden tahrik olamadığını itiraf ettiği o gece ona inandığını sanmıştı.

Ama o öpücük, o inanılmaz öpücük... Hiçbir erkek vücudu karşılık vermeden böyle öpüşemezdi.

"Hayır. Uzun zaman önce içimde bir şeyler kırıldı. Asla

iyileşmeyeceğim. Beni affedebilir misin?"

"*Hayır*. Yani, hayır, sen bozuk değilsin. Sen farklısın. Ben de farklı olmalıyım ki aldırıyorum, acıyı seviyorum."

"Sen farklısın."

"Vive la différence, oui?"

"Evet," dedi Søren, hafifçe gülerek. *"Vive la différence."* "...

belki... bir yerlerde bizim gibi başkaları da vardır? Yoksa

sadece de Sade'ın kitaplarında mı?"

Søren nefes verdi. "Sanırım dışarıda bizim gibi başkaları da olmalı."

"Korkunç bir düşünce." Kingsley tavana bakarak gülümsedi.

9780778314103_TS_REV.indd 272

12-08-30 8:51

PRENS

273

"Gerçekten." Søren bu fikirden hoşlanmış görünüyordu.

Kingsley'in de hoşuna gittiği kesindi.

Kingsley o anda, "Onları bir gün bulacağım," diye karar verdi.

"Ve onları sana vereceğim. Ne zaman istersen ayağının dibinde binlerce insan olabilir."

"Bin taneye ihtiyacım yok."

"Sadece bir tane o zaman. Bir kızımız olmalı, sen ve ben.

Sadece çeşitlilik için."

"Bir kız iyi olurdu."

"Meryem mi, Mecdelli Meryem mi?" Kingsley şeytani bir sırıtışla sordu.

"Mecdelli Meryem, tabii ki. Onu her zaman Meryemler arasında daha ilginç bulmuşumdur."

"Peki bizim Mecdelli Meryem neye benzeyecek?"

"Sarışın olamaz," dedi Søren. "Ve sana da ."

"İkimizin arasında bir yerde mi? Senin gibi solgun ama benim gibi koyu renk saçlı olacak."

"Çok şey , değil mi?"

"Bu bir rüya. Onu istediğimiz gibi yapabiliriz. Hadi ona yeşil gözler verelim."

"Siyahı tercih ederim."

"İkisi de o zaman," dedi Kingsley oyunbazca. "Siyah saçlar ve yeşil gözler. Ya da belki yeşil saçlı ve siyah gözlü."

"Kulağa hoş geliyor. biri?"

"Vahşi." Kingsley'in aklına gelen ilk sözcük buydu.

Søren çok kontrollü, çok soğuk ve ölçülü görünüyordu. Bunu dengeleyecek sıcak ve vahşi biri olmalıydı.

"Vahşi... evet. Evcilleşmemiş," diye önerdi Søren.

"Ama evcilleştirilemez değil. Aksi takdirde kaçır."

Søren başını salladı. ", eminim. Kaçmazsa gerçekten vahşi olmaz."

"Ama geri dönecek mi?"

9780778314103_TS_REV.indd 273

12-08-30 8:51 AM

274

TIFFANY REISZ

"Evet... geri dönecek. Onu evcilleştirmemizi istiyor."

Kingsley yan dönüp Søren'in boynunu ve köprücük kemiğini okşayarak, "En azından kendimize bunu söyleyeceğiz," dedi.

"İkimizin toplamından daha vahşi ve daha tehlikeli olacak."

"Ona şimdiden tapıyorum. Ama söz onu seninle paylaşacağım,"

diye söz verdi Kingsley.

"Onu bana veriyorsun, unuttun mu? Onu seninle paylaşacak olan benim."

"Elbette. Beni affet. O senin olacak ve onu benimle paylaşacaksın, çünkü hiçbir erkek böyle bir kadın için yeterli olmayacaktır.

onun gibi bir kız. Ve üçümüz yeni bir kutsal olmayan üçlü

olacağız." "Tanrı hepimize yardım etsin."

"Böyle bir kızla yapmak zorunda kalacak."

"Kulağa mükemmel geliyor."

"O da bizim kadar mükemmel olacak."

"Zavallı kız. Böyle bir hediye karşılığında sana ne almalıyım?"

Søren, Kingsley'nin elini boynundan çekip karnına koyarken sordu.

"*Rien...* hiçbir şey. İstedğim her şeye sahibim."

"Bu doğru değil. Daha önce kız kardeşini ne kadar özlediğini söylüyordun."

Kingsley doğruldu ve Søren'e baktı.

"*Evet. Mais...* ziyaret edecek parası yok. İkimizin de... ikimizin de... paramız yok."

Søren kaşlarını kaldırdı ve Kingsley'e midesinin kasıklarına inmesine neden olan kibirli bir yarım gülümseme verdi.

"Seviyorum."

9780778314103_TS_REV.indd 274

12-08-30 8:51

KUZEY

Şimdiki Zaman

Kingsley duşta bir saat boyunca durdu, sıcak suyun ve buharın ağrıyan vücudunu rahatlatmasına izin verdi.

Onun için yeterince şey yapmıyorlardı. O ei-

Teslim olup küvette ıslanmalı ya da Vico-din ve votka kokteyli içmeli. Ya da ikisini de.

İkisi de.

Bu acıyı istemişti, bu acı için dua etmişti.

Kendisi. Otuz yıl boyunca bu acıyı, açlıktan ölmek üzere olan bir adamın yemeği arzuladığı gibi . Ve bu gece acıyla beslenmişti.

Acı o kadar fazlaydı ki neredeyse boğulup ölecekti. Kingsley

ayaklarına baktığında suyun kırmızıdan pembeye döndüğünü

ve sonra tekrar berraklaştığını gördü. Søren bu gece ona karşı

özellikle titiz davranmıştı. Zavallı Eleanor'u.

Sevgilisinin ne kadar şiddet uygulayabileceğine dair hiçbir fikri yoktu. Søren ona karşı kendini kontrol altında tutuyordu. Yapmak zorundaydı. Sadece 1.80 boyunda ve en fazla 20 kiloydu,

"Küçük Olan" lakabını hak etmişti. Dominatrix olarak

kariyerinin , aldatıcı bir şekilde güçlüydü. O da

yapılmış onu Güçlü. A küçükKız gibi onu vardı için
olmak güçlü Eğer o 9780778314103_TS_REV.indd 275

12-08-30 8:51 AM

276

TIFFANY REISZ

fiziksel olarak daha korkutucu olan diğerleriyle rekabet etmek istedi.

piyasadaki Dominatrix'lerden biriydi. Boyu ve kilosundaki eksiklikleri, gücü ve sıra dışı yetenekleriyle telafi ediyordu.

ciousness. Onun türünden diğerleri müşterilerinin ayaklarına karanlık fantezilerden çekinirdi. Nora çekiniyorsa bile bunu asla belli etmezdi. Sadece sırttır ve "Eğer iyi bir çocuk olursan yaparım" derdi. Ve eğer yeterince para verilerse hepsi iyi çocuklardı.

Ancak hiçbir kişisel eğitim Nora Sutherlin'in bir kadın ve kırılğan olduğu gerçeğini değiştiremezdi. En azından com-ona karşı koydu. Ve Søren sonunda pes edip Kings-ley'i yendiğinde, hiçbir şey saklamadı.

Kingsley suyu kapattı ve pantolonunu aldı,

en yumuşak havlu. Çiğ, kanayan, yaralarla kaplı sırtına tuzlu zımpara kağıdı gibi gelse bile. Belki de sadece

yatağı ıslatıp yüzüstü uyumak. Ama yüzüstü yatmak

bu da bir sorun olabilirdi. Kingsley vücudunun ön tarafına baktı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı karnının ve kalçalarının aldığı morlukları görünce. Tanrım, onun bile...

Kingsley harap olmuş vücudunu incelerken bir baş dönmesi

dalgası onu çarptı. Sıyrıklar ve ısırık izleri vücudundaki hasarın

en az-

Yaş. Rottweiler köpekleri tarafından saldırıya uğrayan ve şu anda görüldüğünden daha az vahşileşmiş olan bir davetsiz misafir görmüştü. En kötü çürüklerin iyileşmesi haftalar alacaktı. Vücudunu derin siyah kıvrımlarla kaplamış, derisini boynundan

dizlerine kadar. Uyumaktan korkuyordu. Yarın sabah zar zor

hareket edebileceğini biliyordu. Søren onu, Küçük Olan'ı yatağa

ilk götürdüğü geceden daha fazla mahvetmişti.

Kingsley o geceden sonra bir hafta boyunca yirmi yaşındaki Nora'ya baktı - morluklarına buz koydu, yaralarına merhem sürdü, ayağındaki cam parçalarını topladı ve bandajladı

kanlı derisi. Hiç ağlamamıştı. Bir kere bile. Kanlar içinde uyandığında bile ağlamamıştı. Ağlamamaktan da öte, 9780778314103_TS_REV.indd 276

12-08-30 8:51

PRENS

277

Lanet kız gülümsemişti bile. Sadece aşık bir kadın gibi gülümsedi.

olabilirdi. Kingsley bu yüzden, ne kadar acı çekerse çeksin tek bir damla gözyaşı dökmediği için ondan nefret ediyordu. Søren onu kırmıştı.

bekâretini kaybettiği gecenin cesediydi ama onun ruhunu kırmamıştı. Ve Kingsley, Søren'in yaralarını ne kadar kıskanırsa kıskansın, bu yüzden ona saygı duymak zorundaydı.

Ama şimdi yaralar onundu.

Kingsley yatağa giderken neredeyse tökezliyordu. Nadiren

asla yalnız uyumazdı. Şehirdeki evinde, hem kendisine arkadaşlık edecek hem de geceleri yastığı olacak güzel bir oğlan ya da kız asla eksik olmazdı. Artık dünyada hiçbir şey istemiyordu.

yalnız kalmaktan daha çok. Yatağına uzanır ve

olabildiğince dayanıklı. Ve Søren'in ona yaptıklarını tekrar tekrar aklına getiriyordu.

saatler önce. Şu anda bile zihninde görüntüler uçuşuyordu.

Yüzündeki eller... boynu... sırtını duvara yaslayışı... kumaşın yırtılma sesi... göğüs kafesindeki dişlerin dokunuşu...

boğazına giren parmaklar... sırtındaki deri, kalçaları... dizleriyle yere vurması... dilindeki tuz...

Karnındaki ter... kendisini yatakta hareketsiz tutan kelepçelerden dolayı ağrıyan kolları... ve çok gerekli olan penetrasyon

ve acımasız... . Bir ara gözlerini kapattı ve bir daha açabileceğinden emin değildi.

Kingsley sol eliyle yatağın direğini kavradı. Sağ eliyle kendini

kavradı. Sertçe yatağın üzerine geldi,

Orgazmın acısıyla irkildi. Søren onun zarar görmemiş hiçbir parçasını bırakmamıştı. Kingsley Edge, Yeraltının Kralı, yirmi yıldır seks yapmadan bir gün bile geçirmemiş bir adam.

iyileşene kadar en az bir hafta bekar kalması gerekecekti. Ve bu

Søren'in içine girebilmesi için en az bir hafta geçmesi gerekecekti. En azından.

Sadist. Çentiklerini sevgililerinin yatak direklerine değil, yataklarına cesaret edenlerin bedenlerine bıraktılar. Kingsley

9780778314103_TS_REV.indd 277

12-08-30 8:51 AM

TIFFANY REISZ

Bütün gece sayabilir ve yine de Søren'in sevdiklerine uyguladığı kırbaçların sayısına ulaşamazdı. Şafak sökene kadar sayabilir ama yine de büyük toplamı bulamazdı.

Tabii ki, Søren'in Küçük Olan'ının ödemesi gereken daha da yüksek bir kasap faturası vardı.

Kingsley dikkatle yatağa çıplak olarak tırmanmaya başladı.

Her zamanki gibi kırmızı-siyah örtülü devasa yatağına bayılırdı.

çarşaf. Kral boyundan daha büyüktü, Kingsley boyu diye şaka yapıyordu ve tüm Yeraltı ondan saygıyla söz ediyordu. Ama şimdi yüksekliğinden nefret ediyordu. Hareket etmek zorunda kaldığı her santim ona bir mil acı veriyormuş gibi geliyordu.

Lanet olsun sana, mon père. Kingsley gülümseyerek içini çekti. *Cehenneme kadar yolun var.*

Başını yastığa koyar koymaz kapısı çalındı.

"*Arrête!*" diye seslendi yorgunca. Bir kelimedenden daha uzun emirler verecek gücü yoktu.

"Mösyö? *S'il vous plaît...*" Kapıdan Sophia'nın sesi geldi. Yoksa Cassandra mıydı? Artık hepsi birbirine karışmıştı. Juliette dışında hiçbir kadın onun için önemli değildi ve

Şu anda düşünmeyi reddettiği nedenlerden , kendi güvenliği için onu Haiti'ye göndermişti. "Ne oldu?" diye seslendi.

vücudunun üzerine bir çarşaf çekti. Hafif ipek kumaşı kaldırmak bile acı veriyordu. Yarın... yarın ağrı kesici alacaktı, birçok

onlardan. Bu gece acıyı kabullenecek, ondan zevk alacaktı. Bu acıyı ona Søren vermişti ve o da bu hediyenin kıymetini bilecekti.

"Les chiens, monsieur. "

Kingsley'in gözleri fal taşı gibi açıldı. Köpekler mi? Köpekleri hakkında ona en son biri geldiğinde, hırsızın kasabadaki eve girdiği ve meşhur sürüsünü uyuşturduğu geceydi.

ve Nora'nın dosyasını çaldı. Eğer birisi köpekleri tekrar uyuşturmuş olsaydı.

9780778314103_TS_REV.indd 278

12-08-30 8:51

PRENS

279

Kingsley acısına rağmen bir anda yataktan fırladı, pantolonunu ve gömleğini giydi ve kapıya yöneldi.

Kapıyı açtı ve gece sekreteri olan kızıl saçlı Sophia'nın yüzü ay gibi bembeyaz bir halde orada durduğunu gördü. *"Quoi?"*

Ona cevap vermedi.

"Mon Dieu..." diye nefes aldı ve onu koridorda takip etti. Kadın merdivenlerden hızla indi ve Kingsley de ona ayak uydurdu.

elinden geleni yaptı. İhtiyacı olan son şey, personelinin onu zayıf ve acı içinde görmesiydi. Acıyı yuttu ve ilerlemeye devam etti.

Merdivenlerin dibinde Brutus, Dominic ve Max'in volta attığını ve mızızlandırdığını gördü. Max'e uzandı ve sıcak burnuna dokundu.

"Sadie?" diye . Sophia ağlamaklı bir yüzle ona döndü.

Eliyle işaret etti.

Kingsley odanın köşesindeki karanlıkta siyah bir gölge gördü.

Ona yaklaştığında gölge bir köpek şeklini aldı.

Sadie... küçük kızı beyaz fayansın üzerinde kıpırdamadan yatıyordu, göğsündeki bir yaradan kan sızıyordu. Uzandı ve kana dokundu. Kalbinden bıçaklanmıştı.

"Oh, ma fille..." fısıldadı, ceketini okşayarak. Arkasındaki duvarda kanla karalanmış beş kelime gördü. Sadece

Beş. Ve bu beş kelimedenden hiçbirisi bir isim değildi. Yine de onları okur okumaz köpeğini kimin öldürdüğünü, evini kimin çaldığını

Fotoğrafı gönderen ve Søren'in yatağını yakan Nora'nın dosyası.

"Sophia?"

"Oui, monseieur? "

"Griffin Fiske'yi ara. Ve sana hala yeni gerçek aşkıyla balayında olduğunu söylemeye çalışırsa, ona söyle

Yarın öğlene kadar yatak odamda olmazsa Yeraltı'nda istenmeyen kişi ilan edilir."

"Evet. Bien sûr."

9780778314103_TS_REV.indd 279

12-08-30 8:51 AM

280

TIFFANY REISZ

Sophia koşarak gitti ve onu tek kız kardeşlerinin yasını tutan üç rottweiler ile yalnız bıraktı. Kingsley onların nasıl hissettiğini biliyordu. Duvardaki yazıya baktı. Christian haklıydı... her konuda.

Søren'in tek istediği Kingsley'in peşlerinde kimin olduğunu bulmasıydı. Ve şimdi Kingsley biliyordu.

Biliyordu ve asla söylemeyecekti.

9780778314103_TS_REV.indd 280

12-08-30 8:51

GÜNEY

Nora, Wesley'ninkinin karşısındaki yastıkta uyandı.

Aralarında sadece birkaç santimlik çarşaf ve on dört yıl vardı.

Onlar. Ama sabahın erken ışıklarında Wesley

ona bir yabancıydı. Oğlu nereye gitmişti? Connecticut'taki evinin

etrafında onu bir köpek yavrusu gibi takip eden, o hafta yapması

gereken her şeyi işaretleyen çocuk

vergi kaçakçılığından tutuklanacak, ev kredisini ödemediği için evden çıkarılacak ya da yemek yemediği için hastaneye yatırılacaktı... nereye gitmişti?

Onun

Wes... onun kahverengi gözleri... alay ettiği ve eziyet ettiği

çocuk. Hatta birlikte yaşadıkları zamanın yarısında ona Saflık

Yüzüğü bile demişti, ta ki Wesley elleri ve dizleri üzerinde

durması için ona yalvarana kadar.

Onun uyumasını izlerken, yatak odasının kapısında durduğu ve

en derin uykuya daldığını gösteren yavaş, ritmik nefes alışını

dinlediği tüm o geceleri düşünmeden edemedi. Bunun nedenini

tam olarak bilmiyordu-

Wesley'nin uykusunda nefes alışını duymak onu çok rahatsız ediyordu ama buna doyamıyordu. Søren'den ayrıldıktan sonra başkalarıyla yatmayı pek alışkanlık haline getirmemişti. İçeri girecekti,

9780778314103_TS_REV.indd 281

12-08-30 8:51 AM

282

TIFFANY REISZ

istediğini aldı ve . Sabah 11:00'de bir kahvaltı.

için gayet iyi çalışıyordu. Sonra birdenbire evinde sabah 7:30'da kalkan bir çocuk oldu.

Hafta sonları. Ve onun için kahvaltı hazırladı. Ve çek defterini dengeledi. Ve faturaların zamanında ödenmesini sağladı. Birlikte yaşadıkları o yaz boyunca haftada bir kez çimleri bile biçmişti.

Wesley ile yaşamak ona en korkunç şeyleri yaşatmıştı.

Düşünceler. Bir gece onun yatağının kenarına oturmuş ve yeni romanının ilk bölümünü ona okumuştı. Daha sonra, kendi yatağında, anne olmanın bu kadar zor olup olmayacağını merak etmişti.

Kendi oğluna Dr. Seuss ya da Lewis Carroll'ın eğlenceli kitaplarını okuyordu. Bir hafta sonra, Wesley banyo giderinin tıkanıklığını açmak zorunda kalacaktı - lanet saçlarının çoğu yine U dirseğine takılmıştı. Ve Wesley'i lavabonun altında izlerdi.

yarı normal bir adamla evli olmanın her zaman hayal ettiği gibi ruhunu emen bir kabus olmayabileceğini düşündü. Ve masasının başında

Vücudunun her santimetre karesi hiç de eğlenceli olmayan bir şekilde dövülmüş gibi ağrıyordu ve Wesley onu

odasına götürdü, yatağına yatırdı ve acısını nasıl dindireceğini bilen büyük, güçlü elleriyle sırtını ovdu.

Yarı normal bir adamla evlenmenin sorun olmayacağını düşünmekle kalmaz, bundan hoşlanabileceğini bile düşünürdü.

Belki birazdan daha fazlası.

Nora uzandı ve Wesley'nin koyu sarı saçlarına dokundu.

Belki bu kadar uzun olmasına alışabilirdi. Olabilir. Belki de

Gözlerini kapatmadığı sürece. Wesley uykusunda kıpırdandı ve ona doğru yaklaştı. Çabucak tekrar yatağına yerleşti ve usulca homurdanıp yüzünü yastığa gömdüğünde Nora gülümsedi. Onu uyandırmamak için yavaşça çarşafı bir saniyeliğine kaldırdı. Çıplaktılar. İkisi de tamamen çıplaktı ve

Wesley'nin yatağında birlikte. İskelede seviştikten sonra, 9780778314103_TS_REV.indd 282

12-08-30 8:51

PRENS

283

kıyafetlerini düzelterip misafirhaneye döndüler. Nora, Wesley ile yatağa gireceklerini düşünmüştü.

ve uyumak, ama uyku aklındaki son şeydi. Eve girer girmez kıyafetleri uçuşmaya başlamıştı. Daha yatağa girmeden iki kez seks yapmışlardı-

Bir kez kapıdan girdikleri anda girişte, bir kez de yatak

odasından sadece birkaç adım ötedeki koridorda. Her ikisi de

Nora sırtüstü yatmış, bacaklarını iki yana açmış ve Wesley de onun

üstüne çıkıp içine girmişti. Çok garipti... Daha önce hiç

Böyle seks, temel misyoner pozisyonunda. Acı yok, esaret yok, iki bedenin birleşmesinden başka bir şey yok. Asla

seksten bu kadar kolay zevk alabileceğini hiç düşünmemişti. Wesley iki seferde de üstteydi ama kesinlikle ona hükmetmiyordu. Her ilk penetrasyonda, sorun olup olmadığını, kendisini daha iyi hissetmesi için farklı bir şey yapması gerekip gerekmediğini sordu. Kulağına talimatlar, cesaretlendirici fısıldadı. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı.

Søren. Søren'le seks, Nora'nın sustuğu nadir anlardan biriydi.

Hiçbir talimata ya da teşvike ihtiyacı yoktu. İkisini de denemiş olsaydı, saniyeler içinde ağzını tıkar ve onunla işi bitene kadar bir daha konuşmasına izin vermezdi. Ve Nora'nın içindeyken, adam her zaman üstteydi, Nora ise ya yüzüstü ya da elleri ve dizleri üzerindeydi. Arada sırada misyoner pozisyonunda seks yapıyorlardı. Son seferinde, önce onu jiletle kesip açmıştı.

Søren'in içindeyken ona söylediği tek "evet, efendim" ya da "hayır, efendim" ya da daha sık olarak sadece "sizi seviyorum, efendim "di.

Wesley'nin yatağına girdikten sonra Nora sırt üstü yatırdı ve üzerine çıktı. Wesley bu pozisyondan hemen rahatsız olmuş görünüyordu.

"Sorun ne?" diye sormuştu ona, ellerinin üzerine inip göğüs uçlarının göğsüne değmesine izin verirken.

"Ben... garip hissediyorum."

12-08-30 8:51 AM

284

TIFFANY REISZ

"Tuhaf mı? Nasıl?"

"Bilmiyorum. Sadece garip. Benim... biraz garip bir açım var. Yine de manzara güzel." Adam onun göğüslerini okşadı ve Nora içini çekti. "Tamam, ama seni başka bir şeyin içine sokmalıyım.

misyoner. Vanilya yeterince kötü," diye alay etti Wesley'den ayrılıp yan yatarken. Wesley kaşıkla içine girdi ve o da

ereksiyonunun sırtının alt kısmına baskı yaptığını hissetti. Yukarı doğru hareket ederek üstteki bacağını onunkinin üzerine attı, onu eline aldı ve içine kaydırıldı. Wesley onun içine doğru ilerlerken nefesi kesildi.

"Daha iyi mi?"

Wesley onun boynunu ve omzunu öpücüklerle kapladı.

"Kesinlikle. Bu... güzel. Çok." Sözcükler, omuzlarında ve sırtında daha fazla öpücük mırıltısı arasında kayboldu. Wesley onun saçlarını okşarken, "Misyonerlik ve kaşıklama," dedi.

"Yeraltı bunu asla duymamalı."

Wesley o sırada hareket etmeyi

bırakmıştı. "Bu kötü mü? Hoşuna

gitmedi mi?"

". Durma... ." Nora arkasına uzandı ve onun kalçasını kavradı.

Wesley gülerek emredildiği gibi hareket etmeye

devam etti. "Bir daha asla durmayacağım."

Nora göğsüne bir yastık çekti ve o yavaş, şehvetli itişlerine

devam ederken başını yastığa yasladı.

"Hayır... Hoşuma gidiyor. Hoşuma gidiyor. Sadece benim için farklı. Yatakta ya çok baskın oluyorum, o üstümde, o altımda, genellikle bağlı

aşağı. Ya da..."

"Yoksa?"

"Ben gerçekten itaatkâрім. Mesela-"

"Evet, biliyorum." Wesley onun meme uçlarına hafifçe dokundu.

"Peki kadar farklı olan ne? Sadece pozisyonlar mı?" Biraz daha

sert ve derin itti ve Nora'nın vajinası onun etrafında sıkıştı.

Birkaç saniye sonra tekrar konuşabilecek kadar nefesini

toplamıştı.

9780778314103_TS_REV.indd 284

12-08-30 8:51

PRENS

285

"Um...hayır. Açıklaması zor. Domme olduğumda

Ya da altta kalan, bu role giriyorum... . Bu diğerk parçam kontrolü ele alıyor ve eğer üstteysem Nora Sutherlin oluyorum. Ya da Søren'le birlikteysem, onun Küçük Olan'ına dönüşüyorum."

"Küçük Olan?"

Nora başını salladı. "Bana hep böyle seslenir. Bu onun bana taktığı isim. O çok büyük, biliyorsun."

"Tanıştık."

Nora, Wesley'nin sesindeki kıskançlıkla karışık tiksinti karşısında sıırttı.

"1.80 boyunda. Ve ben... değilim."

"Sana Küçük Olan dediğine inanamıyorum. Bu çok..."

"Ne?"

"Babacan."

Babacan... Nora bu değerklendirmeye karşı çıkamazdı.

Ne de olsa o Peder Stearns'tü. En azından dünyaya. Onunla tanıştıktan sonra beş dakika içinde ona gerçek adını söylemişti.

Søren- ve etrafta kimse yokken ona bu şekilde seslenebileceğini ve seslenmesi gerektiğini söyledi. Ona Peder Stearns demek her zaman

ona bir iç şaka gibi geliyordu. Yirmi yıl sonra bile bunu doğru dürüst söyleyemiyordu.

Ve yine de... Onu neredeyse o büyötmüştü. Tanıştıkları andan itibaren, başlangıçta çok az olan ailesine olan güveni

varolmayan. Sadece ve sadece ona cevap vermişti. Şimdi bile...

Wesley ile burada olmak Søren'in fikriydi, Søren'in ona

hediyeydi. Ama nedenini bir türlü anlayamıyordu. "Neden..."

diye fısıldadı Wesley kıpırdanıp gözlerini açtığında.

"Neden ne?" diye mırıldanarak onu kendine doğru çekti. Bir

dakika boyunca o ve Nora kollarını yerleştirmek için

güreştiler. ile

Sabahları Søren'in geniş göğsüne sarılırdı, bilek güreşine gerek yoktu. Alışkın değildi

9780778314103_TS_REV.indd 285

12-08-30 8:51 AM

286

TIFFANY REISZ

Bu yan yana, yüz yüze, herkesin kolunun nereye gittiğini anlayamama olayı.

"Ne yapıyorsun?" Nora ona karşı kıpırdanıp rahat bir

pozisyon bulmaya çalışırken Wesley sordu.

"Sanırım bu şekilde yalan söyleyeceksek kolumu kesmem

gerekecek. Ya da sen kendininkini kesmek zorunda

kalacaksın."

"Nora, daha önce hiç kucaklaşmadın mı?"

"değil. İşte böyle. Sen sırt üstü yat. Ben senin üzerine yatacağım."

"İyi. İyi..." Wesley sırt üstü yuvarlandı ve Nora

göğsüne düştü. Kadın pozisyon almak için çabalarken adam bir nefes verdi.
"Kurşundan mı yapıldın sen?"

"Ben kaslıyım ve kötüyüm. Sızlanmayı bırak ve bana sarıl."

Gülerek kollarını ona doladı. "Evet, hanımefendi." Gözlerini

kapatan Nora, Wesley'nin göğsüne yaslandı; Søren'inki kadar

geniş değildi ama daha sıcak ve yakındı. Ve Wesley'nin

genç kalbi Søren'inkinden daha hızlı atıyordu. Bu onun doğal hızı mıydı yoksa vücudunda çıplak bir kadın olmasının yan etkisi miydi?

"Bu sabah nasılsın?" Nora gözlerini onunkilere çevirerek

sordu.

"Güzel." Wesley cevabını düşünmek için durakladıktan sonra

başını salladı. "Gerçekten iyi. Bugün istediğim her şeyi gibi

hissediyorum."

"Afterglow'a hoş geldiniz. Güzel, değil mi?"

"Hem de çok. Bu şeyleri karaborsada satmalılar."

"Satıyorlar. Buna ot deniyor."

"Kentucky'nin gayri resmi bir numaralı nakit ürünü."

Nora'nın gözleri büyüdü. "Bu durumu her geçen gün daha da

çok seviyorum."

Wesley inleyerek ayağa kalktı ve Nora'nın kendi üzerine kaymasını sağladı.

Geri. Adam kızın poposuna hafifçe bir tokat attı ve kız çok daha yüksek bir sesle bağırdı. Wesley şaşkınlıkla ona baktı. "Özür dilerim," dedi kız. "Alışkanlık işte. Ne oldu?"

"Hadi gidelim. ."

9780778314103_TS_REV.indd 286

12-08-30 8:51

PRENS

287

"Bunların ikisi de korkunç fikirler. Neden ve nerede?"

"Sparks for Noth- ing'e ne olduğunu bulmalıyız."

"Gerçekten mi? Öyle miyiz?" Nora yataktan sürünerek kalktı ve kıyafetlerini giymeye başladı.

"Evet. Talel'in iyi bir adam olduğunu ve arkadaşını öldürmeyeceğini söylemiştin.

kendi atı. Eğer siz ona inanıyorsanız, ben de inanıyorum. Sonuçta akli başında hiçbir at sahibi kendi para getiren atını öldürmez.

Hızlı para için tamamen çaresiz değillerse tabii." "Ve Talel'in parası var, yani bu olamaz. Herhangi bir teoriniz var mı?"

Nora kot pantolonunu ve tişörtünü çekti. Muhtemelen duş alması gerekiyordu ama zaman kaybetmek istemedi.

ve Wesley ile seks kokusu almaktan hoşlanıyordu. Belki de birazdan fazla.

"Olmaz. Oraya gidelim ve konuşalım." "İyi

plan. Sen konuş. Ben... konuşmayacağım."

"Anlaştık."

On dakika içinde Nora'nın Aston Martin'ine binmiş, park

yolunda ilerliyorlardı.

"Nereye gidiyoruz?" Nora bir çıkışa yöneldiklerinde sordu.

Yolu bildiği ve olağanüstü miktarda kahve içmeyi planladığı için Wesley'nin sürmesine izin verdi.

"Paris."

Nora kahvesini yudumlarken boğuldu.

"Paris mi? Bu günübirlik bir geziden biraz daha fazlası, Wes."

"Paris, Kentucky. Talel'in çiftliği . Şey, onlardan biri."

"Kaç tane lanet çiftliği var?"

"iki kişi daha az." Wesley ona baktı ve göz kırptı. Nora

gözlerini devirdi. "Yarı normal erkek fantezim buraya

kadarmış."

"Ne? Yarı normal bir adam kim?"

". Ya da öyleydi. Birlikte yaşadığımız zamanlarda

12-08-30 8:51 AM

288

TIFFANY REISZ

yarı normal bir adamla birlikte olmanın ne kadar güzel olduğunu düşündüm. Yani, yarı normal derken, normal erkeklerden çok daha seksi olduğunu kastediyorum. Ve daha akıllı. Ve bakir. O zamanlar öyleydin. Ama şimdi değilsin. Tanrı'dan daha çok paran var. Ya da en azından Talel'den daha fazla."

"Aslında aileme ait. Ama sanırım bir gün hepsi bana miras kalacak. Maryland ve Tennessee'deki uydu çiftlikleri de dahil olmak üzere son sayıma göre on bin dönüm. İki yüz at

eğitimde. Beş ya da altı yüz damızlık ve yavru." Nora arabanın camından dışarı bakmak için ondan uzaklaştı.

Hayatında hiç bu kadar kilometrelerce yeşil görmemişti.

"Bu imparatorluğunuzla ne yapacaksınız?"

Wesley başını salladı. "Bilemiyorum. Babamın her gün yaptığı iş miktarı - bu delilik. Saat 4:30'da kalkıp

Kendimi bildim bileli her gün sabahları. Güçlü ve sağlıklı görünüyor ama ben on yaşımdan beri ülserle savaşıyor."

"Sat onu."

"Ne?"

"Sat onu. Hepsini sat. İstemiyorsan kurtul. Connecticut'ta üniversiteye gittin, bana buradaki hayatın hakkında tek kelime bile etmedin. At binmeye gittik, ama sadece eğlence için.

Doktor olmak istiyorsun, imparatorluk yönetmek değil,
değil ?" "Doğru."

"O zaman sat. Griffin büyükbabasının atlarını sattı. Bir daha da arkasına bakmadı." "Bu çiftlik bir efsane. Ve nesillerdir benim aileme ait.

erasyonlar. Bu babamın takıntısı. Bu babamın mirası." "Araba
çalmak, onları parçalamak ve

Mafya babamın mirası Wes. Ebeveynlerimizin bir şeyi olması bizim de önemsememiz gerektiği anlamına gelmez."

Wesley başını salladı. "Bunu yapamam. The Rails'i sattığım için
kendimi asla affetmem."

"O zaman diğer seçenek nedir?"

9780778314103_TS_REV.indd 288

12-08-30 8:51

PRENS

289

"Bilmiyorum. Annemle bu konuyu konuştuk. Atlarla ilgilenen
bir kadınla evlenmemi ve çiftliği onun yönetmesine izin
vermemi söyledi.

Ne istersem yaptım. Annemin atlara alerjisi var. Burnundan nefes alabilmek için her hafta iğne olmak zorunda."

Nora güldü. "Anneni sevdim. İyi düşünmüşsün. Biz de

sana bu işlerle gerçekten ilgilenen bir eş bulmalıyım ki sen de doktorculuk oynayabilesin."

"Benden hoşlanan bir karım olmasını tercih ederim." "Bu saçmalık."

Nora ve Wesley Paris'e kadar yol boyunca çılgınca konuştular.

Unstableside Çiftliği'ne vardıklarında, Nora yine yüksek sesle solumaktan kendini alamadı.

"Ne?" Wesley talep etti.

"Wesley, bu delilik. Neden Kentucky'deki herkes lanet bir sarayda yaşıyor?"

"Açıkçası, sizi Kentucky'nin doğusuna götürmem gerekiyor. Bu eyalet hakkında çok çarpık bir algıya sahipsiniz."

"Doğu Kentucky mi? Orada ne var?"

"Hiç *Deliverance*'ı izledin mi? "

Nora güneş gözlüklerini taktı ve alay etti. "Gördün mü Wes?

Ben yaşadım."

Wesley, arabayı kolonyal dönemden kalma devasa

malikanenin önündeki dairesel araba yoluna park ederken

gözlerini devirdi.

Unstableside'daki ana evi satın aldı.

"Dengesiz mi? Çok sevimli," dedi Nora. "Talel

İngilizcesiyle biraz fazla eğleniyor."

"Atlarına çok eğlenceli isimler veriyor. Annem hepsine isim verir.

Atlarımız ve o gerçekten muhafazakâr. BDSM referansları yok."

"Bir ata isim vermek istiyorum."

"Eğer burada kalırsan, bundan sonra tüm atlara isim verebilirsin."

Wesley'nin yüzündeki gülümseme karşısında Nora'nın kalbi sıkıştı. Søren'in onu sevmesine o kadar ki, artık bunu pek fark etmiyordu.

Søren'in aşkı gökyüzü gibiydi; büyük ve ,zaman 9780778314103_TS_REV.indd 289

12-08-30 8:51 AM

290

TIFFANY REISZ

şaşmadan orada. Onun sevgisinin gitmesini beklemiyordu, gece dışarıda yürümeyi ve

Yıldızların olması gereken yerde bir boşluk görüyordu. Ama Wesley'nin aşkı... ona çok garip, çok yeni geliyordu. Bu nereden gelmişti?

Peki neden? Yıldızların kökenini anlayacaktı-

Bu kadar tatlı ve saf olan bu güzel çocuğun kendisi gibi bir kadını neden sevdiğini hiç anlayamamıştı.

Wesley, Talel'in ön kapısının zilini çaldı ve beklerken onun elini tuttu.

"Yani buraya kadar arabayla gelip zili çalabilir miyiz?"

Nora güvenliğin olmamasına şaşırarak sordu.

"Hayır. Yapamayız. Ama ben ." Ona tekrar sırtıttı ve Nora dilini dışarı çıkardı.

"Tamam, anladım. Anladım. Kentucky senin. Geri döndüğümüzde New York, seni sadece benim girebileceğim yerlere götüreceğim."

"Zorunda mıyız?"

"Ne yapmak zorundayım? Sadece benim girebileceğim yerlere mi gireceğiz?" "Hayır..." Wesley'nin gülümsemesi yüzünü terk etti. "New York'a geri dön."

Nora onun elini sıkarken derin bir iç çekti. "Bu senin dünyan, evlat. Benim değil. Buraya ait olmadığımı biliyorsun."

"Bir keresinde bana güneyi sevdiğini söylemiştin." "Anal seksten bahsediyordum."

"Tabii ki öyleydin."

Kapı açıldı ve Wesley kapıyı açan genç kadına kendini tanıtmaya başladı. Wesley daha adını bile söyleyemeden kadın onları içeri aldı.

Kadın arkasını döndüğünde, Nora dilini Wesley'e doğru uzattı.

"*Büyük vurgun,*" diye mırıldandı.

"Büyük para," diye cevap verdi, sesi pek etkilenmişe benzemiyordu.

kendisiyle. Nora sempati duyabilirdi. Wesley at yarışlarını pek önemsemiyordu. Yaşadıkları bir buçuk yıl boyunca- 9780778314103_TS_REV.indd 290

12-08-30 8:51

PRENS

291

tıp fakültesi hayalleri hakkında uzun uzun konuşmuştu.

Çocuk doktoru olmak, kendisi gibi tip 1 diyabet ve diğer hastalıkları olan çocukları tedavi etmek. İnsanlara yardım etmek, çocuklara yardım etmek. Ailesinin parasını Søren kadar önemsiyordu.

onunkini önemsediydi. Søren biriktirdiği her kuruşu dağıtmıştı.

Vakıf fonu Kingsley'e gitmiş ve

Yeraltı imparatorluğu. Mirasının büyük bir kısmını

iki kız kardeşine verildi. Bir Katolik kilisesi rahibi olarak yılda yaklaşık otuz bin dolar kazanıyordu. Elbette Kingsley etrafındayken Søren'in her şeye erişimi vardı.

gerekli. Nora da onu kuyruklu piyanolar ve yüksek iplikli Mısır

pamuğu çarşafarla besledi. Hatta ne zaman

ona yapmamasını söyledi.

Talel kot pantolon ve siyah bir gömlek giymiş, her zamanki

gibi olağanüstü yakışıklı görünürken Nora Wesley'nin elini

sıktı.

yüzünde bir gülümsemeyle merdivenlerden inerek onlara doğru

geldi. "Kentucky Prensi'nin ve

Yeraltının Kraliçesi çağırıyor." Talel Wesley'nin elini sıktı ve

Nora'yı yanağından öptü.

"Yeraltının Eski Kraliçesi," dedi ona. "Yeniden yoruldum."

"Söylentileri duydum. O zaman onlara inanmamıştım. İnanmadım.

Şimdi onlara inan. Seni ahıra götürüyüm ve

sana bir kırbaç vereceğim. Bakalım onunla birini dövmeye başlaman ne kadar sürecek."

Nora hüzünlü bir iç geçirdi. "Tüm binicilik özlüyorum. Kırmızı

olanı sakladım tabii ki."

"Excalibur'dan vazgeçmiş olsaydın Arthur'suz kalırdın.

Şimdi, bu ziyaretten duyduğum memnuniyeti neye borçluyum?" Talel onları ön odaya götürürken sordu.

Noranın gözleri devasa oturma odasını dolduran gümüş kupalara ve ödüllere takıldı. Şöminenin üzerine oturdular.

Şöminede, pencere kenarlarında, raflarda, masalarda ve podyumlarda.

9780778314103_TS_REV.indd 291

12-08-30 8:51 AM

TIFFANY REISZ

Kupalardan kurdeleler döküldü. Kuşaklar kupaların üzerine döküldü. "Vay be."

Onaylarcasına başını salladı.

"Kazandıklarımın etkilendiyseniz," dedi Talel gülümsemesini

odaya yayarken, "bunun tek nedeni Rails'deki ödül odasını

görmemiş olmanızdır."

"Hayır, . Neden, Wes?"

Wesley ona, "Çünkü babam eve girmene izin vermiyor," diye

hatırlattı.

"Doğru. Unutmuşum. Her neyse, Talel... Spanks for

Nothing hakkında konuşmaya gelmiştik. Ne oldu böyle?"

Talel derin bir iç çekti ve başını salladı. "Bunu öğrenmeye

çalışıyoruz. Hafif bir tıkanıklık için bazı ilaçlar kullanıyordu.

Muhtemelen dozu yanlıştı. Kesin bir şey söyleyemem. Bu bir

trajedi. İnanılmaz bir at. Etkileyici bir hız ve dayanıklılık. Her

pistte koşabilirdi. Derbiye doğru gidiyor."

Nora kaşlarını çatarak, "Ve çok da sevimliydi," dedi.

"Ve çok tatlıydı." Talel onun elini çabucak sıktı. "Kim

soruşturuyor?" Wesley odanın etrafındaki ödüllere bakmadan

sordu. Nora onun gözlerini dikip baktığını gördü.

Talel'e. Wesley'nin onun herhangi bir cinayet şüphelenmediğine emindi. "Her zamanki gibi, veteriner, sigorta şirketi.

Hiçbir Şey İçin Şaplaklar kırk yıllığına sigortalıydı." Mavi bir kurdeleyi düzeltirken omuz silkti.

Nora gözlerinin neredeyse yüzünden fırlayacağını hissetti. "Kırk milyon mu?"

"Tutucu davranıyorduk. Ne büyük kayıp..." Talel iç çekti.

"Onlar soruşturmayı tamamlayana kadar bu konuyu çok fazla düşünmemeye çalışıyorum. Kellelerin uçmasını istemiyorum. Eminim her ne olduysa sadece bir kazaydı. Ben sadece

At sırtında."

"Nasıl hissettiğini biliyorum," dedi Wesley. "Aforizma'yı geçen yıl kolik yüzünden kaybettik. Babam en iyi arkadaşını kaybetmiş gibi davrandı."

9780778314103_TS_REV.indd 292

12-08-30 8:51

PRENS

293

"Aforizma iyi bir hayvandı. Etkileyici bir örnek. Spanks de öyleydi. Ama elimizde birkaç iyi örnek kaldı."

"Ahırları gezmemizin bir sakıncası var mı?" Wesley sordu. "Baba

Nora'ya atlarımızın yanına yaklaşmasına izin verilmediğini söyledim. Midillilerle oynama havasındaydı."

Talel cevap vermeden önce bir an durakladı. "Tabii ki. Ben olsam Size eşlik etmeyi çok isterdim ama bugün olayla ilgili toplantıdan başka bir şeyim yok. Sizin için menajerimi çağırayım mı?" Wesley elini salladı. "Biz kendi yolumuzu buluruz."

"Beni bağışlayın ama lütfen sadece aygır ahırını ziyaret edin. Diğer ahırlarımız şu anda bazı tadilatlardan geçiyor. Güvenliğiniz için. Aygırlar ana ahırda." "Kesinlikle," dedi Wesley. "Nora sadece biraz aygır görmek istiyor. atlar."

Nora yüzünü sakın tuttu. Bay Railey, Noranın onu ahırdan uzaklaştırdı. Muhtemelen bunu düşünmüştü ama atların etrafında olamayacağını açıkça söylememiştir.

"Hanımefendi, her zamanki gibi bir zevkti." Talel onu iki yanağından öptü ve o da olabildiğince kibirli bir şekilde başını okşadı.

"Eski günlerin hatırına."

O ve Wesley evden çıktılar ve verandada durdular. Wesley burnundan yüksek sesle nefes verirken, "Ne?" diye sordu.

"Bir şeyler kokuyor."

"Hepsi at boku. Sanırım ayakkabımda biraz var."

Nora ayağını kaldırdı.

"Tam anlamıyla kokmuyor. Bilemiyorum. Spanks for Nothing'de garip bir şeyler var. Talel bu konuda daha üzgün olmalı. O at bir para makinesiydi. Ve kırk milyon da

Bir yılda damızlık ücretinden kazanacağı

para." "Ve?"

"Bazı atlar yirmi yıl ya da daha fazla yaşar. Bu at 9780778314103_TS_REV.indd

293

12-08-30 8:51 AM

294

TIFFANY REISZ

önümüzdeki beş ila on yıl içinde bir veya iki yüz milyon dolar

getirebilirdi."

"Ama Talel Tanrı'dan daha zengin. Bu onun için cep harçlığı."

"Nora, yüz milyon dolar hiç kimse için cep harçlığı değildir.

Hadi ama."

Wesley'i arabaya kadar takip etti ve sessizce arabayı sürdüler.

Yarım düzine ahırın yolun sonunda bir halka oluşturacak şekilde durduğu yere kadar yarım mil gittiler. Arabayı bırakıp en yakın ahıra doğru yürüdüler. İçeri girdiklerinde Nora ıslık çaldı.

"Wesley, bu çok saçma," dedi etrafına bakarak. "I

Evleri bu lanet ahırlar iyi dekore edilmemiş Connecticut'lı sigorta yöneticileri tanıyorum."

"Bir de bana sor. The Rails'de atlar için yüzme havuzları,

ısıtılmalı ahırlar, kaplıcalar var... . En iyi atlarımız masaj

yaptırıyor,

homeopatlar onlara akupresür yapıyor... . Bu lanet hayvanların bu

kadar şımarık olması delilik."

Ahırın orta koridorunda bir aşağı bir yukarı yürüdüler.

Atlar başlarını dışarı çıkarmış ve onlara hırçın hırçın

kişniyorlardı. Nora bir tanesini sevmek için uzandı ve Wesley

elini geri çekti. "Biliyorum, biliyorum. Bunlar safkan, kedi

yavrusu değil.

Isırırlar."

"Aynen öyle. Ve sert ısırırlar."

Nora ona dişlerini göstererek, "Ben de öyle," dedi. Büyük kahverengi bir

At onu ısırdı ve Nora karşılık olarak hırladı. Ona verdi

ahırına çekilmeden önce şaşkın bir bakış attı. "Ne, Tanrı aşkına söyle, biz -!"

Nora Wesley'nin gömleğinin arkasını tutarken ayağı bir şeye

takıldı ve neredeyse düşüyordu.

"Nora? İyi misin?"

"Ne oluyor lan? Bir şeye tekme attım. Özür dilerim." Eğildi.

samanları eþeledi ve ucunda paslanmış gümüş bir menteþe olan çürümüş bir tahta parçası çıkardı.

Wesley tahtayı elinden aldı ve inceledi. 9780778314103_TS_REV.indd 294

12-08-30 8:51

PRENS

295

"Tuhaf."

"Tuhaf, ne?" diye sordu.

Wesley cevap vermedi. Arkasını dönerek koridorda tekrar yürüdü ve her tezgâhta durakladı.

"Wes... oluyor?"

Başını iki yana salladı. "Bilmiyorum. gel. Gidip kısırakları görelim."

Bir elinde çürümüş tahta, diğeriyle onu yakaladı ve neredeyse aygır ahırından sürükleyerek çıkardı. "Talel aygır ahırında kalmamızı istedi."

"Biliyorum. Bu yüzden burada kalmıyoruz. Büyük para aygırlarda. Herkes onları . İçeride ödül kazananlar var. Diğer yarısının nasıl yaşadığını görmek istiyorum."

Aygırın yanından ayrıldıklarında Wesley tetikte görünüyordu.

ble ve patikadan aşağıya, yeşil örtülü beyaz bir ahıra doğru yöneldi.

Döşeme. Aynı derecede zarif ve bakımlı görünüyordu ama kapıya vardığında kapı kolunda asılı duran büyük gümüş asma kilidi görünce yemin etti.

"Kahretsin. Kilitli." Öyle yoğun bir şekilde bakıyordu ki, Nora

onun zihinsel gücüyle kapıyı açmaya çalıştığını düşündü.

"Neden biri kısırakları kilitler de

ödüllü aygırlar?" "Benim sorum da

bu."

"O zaman cevabı bulsak iyi olur."

Nora Wesley'i iterek çantasını açtı ve maymuncuk setini

çıkardı. "Koru beni."

"Nora, ne yapıyorsun?"

"bırak. Sadece kilidi açıyorum. Bana bir saniye ver."

"Kilit açmayı nereden biliyorsun? Ve neden çantanda bir kilit

açma seti taşıyorsun?"

"Wesley, oğlum, on beş yaşında tutuklandım. Bu ar-

12-08-30 8:51 AM

296

TIFFANY REISZ

Bir numaralı dinlenme. O zamandan beri on iki tane oldu. Sen ar-

dinlenmiş olarak birçok zamanlar olarakI var, ve sen
başla planlama için tüm olasılıklar."

"Nora..."

Asma kilidi açtı ve kolundan düştü. Ahıra girdiler ve kapıyı

arkalarından kapattılar. "Tamam." Yüzünü Wesley'e çevirdi.

"Søren gerçekten de esaretten hoşlanıyor. Çok şaşırtıcı, değil mi?"

"Kelimelerle ifade edilemeyecek kadar şaşkıyım."

Nora gözlerini devirdi. "Onu için kilit açmayı öğrendim. Beni

içine soktuğu her şeyden çıkabileceğimi bilmesini istedim.

Denemesem bile."

"Neden? Onu sevdiğini sanıyordum."

"Onu seviyorum. Aşk ve bir kaçış planına sahip olmak birbirini

dışlayan şeyler değildir. Aslında her ikisi de son derece tavsiye edilir.

tamir edildi." Nora bir elektrik düğmesi buldu ve açtı. "İşte bu çok garip."

"Evet, bir de bana sor."

Sessizlik içinde ahırı incelediler. Ahır boştu. Tamamen boştu. At yoktu. At takımını yok. Personel yok. Jokey yok. Ne de

Hiçbir şey. Yerde sadece bunalıcı karanlıkta çürüyen eski samanlar vardı. "Uzun zamandır boşmuş gibi görünüyor." Wesley baktı

kafasını her durağa soktu.

"Bana da öyle geliyor. Para getiren atlarla dolu ahıra değil de boş bir ahıra kilit takmak tuhaf."

"Hadi diğerlerine bakalım."

"Benim seçtiklerim var."

Nora, Wesley'i ikinci ahırdan üçüncü ahıra kadar takip etti. Yine asma kilitli buldular. Yine boş buldular. Dördüncü ve beşinci ahırlar da boştu. At yoktu. Hiçbir şey yoktu.

9780778314103_TS_REV.indd 296

12-08-30 8:51

PRENS

297

"Ne haltlar burada?" Wesley son sta- ble'de durdu ve içerdiği hiçliğe baktı.

"Sen söyle. At uzmanı sensin."

"Bilmiyorum. Tabii Talel bütün atlarını başka bir çiftliğe taşımadıysa... Hiç mantıklı değil. Bu büyüklükte bir çiftlikte

yüzlerce at-yavru, aygır, damızlık. Tüm atlarını başka bir çiftliğe taşımış olsa bile, en azından burada başkaları için baktığı kısırakları olmalı. Biz

Bizim olmayan yaklaşık yüz ata biniyor." "Gidip ona sormalıyım. Bana her şeyi anlatacaktır."

"Ona sorma. Henüz sormayın. Önce kendi sorularımdan bazılarını sormak istiyorum."

"Ne gibi?"

Wesley aygır ahırındaki tahtayı kaldırdı. "Taze

Çürüyen ahşabın üzerini boyamak mı, Nora? İlk sorum, bir milyarderin neden bozuk tuvalet kapılarını tamir ettiremediği olacak."

Nora tahtaya baktı ve sonra başını kaldırıp Wesley'e baktı.

Onun gözlerinde bir şey gördü, anlamaya benzer bir şey. Bekledi ama kadın onu aydınlatmaya istekli görünmüyordu. Gözlerindeki ışık tekrar sönerken ağır ağır nefes verdi. "Çok güzel bir soru."

9780778314103_TS_REV.indd 297

12-08-30 8:51

KUZEY

Geçmiş

Kingsley boğazının arkasından inledi, bir inilti.

Søren ağzıyla yutkundu. Kendisini karyolanın soğuk

metale bağlayan ipi çekti ama ellerini kurtaramadı.

İşte bu tam bir işkenceydi. Kingsley elleri ve ayakları

Søren onu yavaşça, nazikçe öperken ayakları yatağın ucuna bağlıydı. Ağzını... boynunu... köprücük kemiğini ve göğsünü

neredeyse beş dakika boyunca ilgi gördü... .

"Lütfen... *s'il vous plaît*..." Kingsley yalvardı ve neden yalvardığını ve ne için yalvardığını bile bilmiyordu. Søren asla

Ne merhamet ne de tamamlanma için yalvarışlarına kulak verdi.

Her şey Søren'in zamanında, onun isteğiyle ve sadece onun isteğiyle oldu. Ama Kingsley kendini yalvarmaktan, yakarmaktan alıkoyamıyordu. Daha önce hiçbir kız onu böyle öpmemişti. Kendini bir nesne gibi hissediyordu, başka bir şey değil. Søren onu öptüğünde, Kingsley

sadece Søren'in iyiliği için olduğunu biliyordu. Acı Søren

içindi. Zevk Søren içindi. Kingsley Søren için vardı ve bunu

biliyordu. Bir ay önce Søren'e, bir Fransız

9780778314103_TS_REV.indd 298 ailesinin tek oğlu olarak

sahip olduğu ayrıcalıklı konumla övünmüştü.

12-08-30 8:51

PRENS

299

Ailesi. Annesi ona tapıyordu ve hiçbir şey istemiyordu.

ondan. Babası onu şımartmıştı. Ondan hiç beklenmeyen işleri kız kardeşi yapmıştı. Küçük bir prens... Büyürken öyle olmuştu. Ve her gece annesi ona kitap okurdu.

En sevdiği hikaye olan *Le Petit Prince*'den. Ama Søren'in altında Kingsley bir prens ya da kral olmaktan çıkmıştı.

O bir köle, bir hizmetçi, Søren tarafından ve Søren için

kullanılacak bir bedenden başka bir şey değildi.

Kingsley'i en çok memnun eden şey

Gece inzivaya çekilecek ve Søren'i onu beklerken bulacaktı. Ailesinin başına koyduğu tacı, hatta daha az Fransız bir isim olmamasına rağmen ona Kingsley adını vermişti... O tacı çıkaracak ve Søren'in ayaklarının dibine bırakacaktı. Ve bütün gece boyunca prens bir hizmetkâr, kral ise bir halktan biri olacaktı.

Søren elini Kingsley'nin göğsünün ortasından, karnının

üzerinden doğru kaydırды. Kingsley ihtiyaçtan, inanılmaz

acıdan neredeyse acı içinde inledi. Ona dokunulması

gerekiyordu... bir an önce. Ama Søren'in elleri ve ağzı onun her

santiminde dolaşıyordu... öpülmeye en çok ihtiyaç duyduğu,

dokunulmasını en çok istediği santimler hariç.

Kingsley, "Benden nefret ediyorsun," diye fısıldadı ve

Søren onun tenine doğru güldü.

"Senden nefret edecek kadar umurumda ." Søren getirdi

Ağzını Kingsley'nin kulağına dayadı ve onu ensesinden omzunun ucuna kadar öptü. "Sen benim için hiçbir şeysin."

"Bu yüzden mi beni öldürmeye çalışıyorsun?" Kingsley bir tür tatmin arayışıyla kalçalarını kaldırdı ve midesinde yenilenen bir baskıdan başka bir şey hissetmedi. Dikkatli olmazsa boşalacaktı.

Ve bundan daha iyisini biliyordu. Søren onu yenecekti.

İzin gelirse neredeyse kanlı olacaktı. Bunu kanıtlamak için sırtının alt kısmında bir haftalık bir yara izi vardı.

"Seni asla öldürmem," dedi Søren, ellerini Kingsley'nin iç uyluklarında gezdirerek, onlara masaj yaparak, parmaklarını 9780778314103_TS_REV.indd 299

12-08-30 8:51 AM

300

TIFFANY REISZ

Kingsley'in acı verici bir şekilde gerilen ereksiyonunun en ucuna kadar gidip tekrar geri çekildi. Sadece başka bir adam

bu tür bir sataşmanın mutlak ıstırabını anlayın. Sadece bir

Søren gibi bir sadist bunu asla yapmazdı. "Seni öldürmek değerli vaktimi boşa harcamak olur."

"Beni öldürürsen böyle işkence edecek başka birini bulmak

zorunda kalırsın," dedi Kingsley, gözlerinde hayal kırıklığının

dökülmemiş gözyaşları rağmen gülerek.

"Kesinlikle... bir israf..." Søren onun göğüs kafesini öptü.

"Of..." Søren kalçasını öptü. "Benim zamanım..." Søren, Kingsley'nin umutsuzca öpmesini istediği yerden sadece bir santim uzakta, onun karnını öptü.

"Gelmeme izin vermezseniz zaten öleceğim."

"Abartıya olan düşkünlüğünüz utanç verici. Kendinden utanmalısın."

"Öyleyim. Ya da utanmam olsaydı utanırdım... ki utanmıyorum." "Utanma yok mu? Utanma duygusu olmayan birinin senden daha çok yalvarması beklenirdi... ."

Kingsley Søren'in sesindeki imayı duydu ve neredeyse sevinçten kahkahalarla gülecekti. Søren bazen bunu yapardı... onu yönlendirirdi-

istenilen tepkiyi verirdi. Bu zamanlarda Kingsley kendini en çok bir hizmetçi, bir çocuk, bir mal gibi hissediyordu. Søren, Kingsley'den onun için bir şeyler yapmasını istiyordu - yalvarmak istendiğinde yalvarmasını

Ağlamak istendiğinde ağlamak ve her zaman, her zaman ona boyun eğmek, çünkü Søren'in en çok istediği şey boyun eğmekti.

Teslimiyet... Kingsley bunu hiç anlamamıştı, ta ki

ilk gecesini Søren ile geçirdi. Ormanda geçirdiği o ilk gece vücudunu parçalamıştı. İkinci gece ise

onun isteğiyle. Ama ilk gecelerini inzivada birlikte geçirdiklerinde ve şafağa kadar pes etmediklerinde, Kingsley

teslimiyetin bir düşmana , bir müttefike teslim olmak anlamına
geldiğini anladı. Søren, Kings-
9780778314103_TS_REV.indd 300'e olan aşkını asla itiraf
etmemiş olsa da

12-08-30 8:51

PRENS

301

ley ya da hatta sevgi, o uzun gece boyunca söylenen her "biz" sözcüğünde bunu
hissetti. "Bu gece burada kalmalıyız," demişti Søren.

"Uyumalıyız... en azından bir süreliğine," diye fısıldadı Søren.

"Birlikte geri dönmemeliyiz. Birileri görebilir," karar vermişti
sabah.

İnziva yerindeki ilk gecelerinde Søren Kingsley'i dövdükten

sonra yüzüstü karyolaya bağlamıştı

ve tekrar tekrar içine giriyordu. Ve her itişte,

Kingsley çarşafına "*Je t'aime*" diye fısıldamıştı. O gece bunu binlerce kez
söylemiş olmalıydı. Binlerce kez bunu kastetmişti. Ertesi sabah kafası

Søren'in karnında ve o mükemmel piyanist parmakları uzun saçlarında
dolanıyordu. Acı onu neredeyse hareketsiz hale getirmişti ama gülümsemesini
engellemiyordu.

O hafta kilisedeki rahiplerden biri bir konuşma yapmıştı.

Yakupun bir meleklerle boğuşması ve melekten bir kutsama koparması anlatılır -
meleğin Tanrı olduğu ortaya çıkmıştır

Kendisi. Yakup o gece O'nun kutsamasını ve beraberinde asla

iyileşmeyen bir topallamayı aldı. Mesaj şuydu ki

Biri Tanrı'dan tamamen bütün olarak uzaklaştı. Kingsley o sabah

ve onunla geçirdiği her gecenin ertesi sabahı Søren'in yanından

topallayarak ayrılırdı. Topallayarak uzaklaşacak ve bunu

lanetlendiği için değil, kutsanmış olduğu için yaptığını bilecekti.

Eğer Søren yalvarmasını isterse, Kingsley yalvaracaktı.

Ve yalvardı.

"Lütfen..." İç çekti. "Mösyö. Benden istediğiniz her şeyi

yapacağım. Ne isterseniz. Sadece gelmeme izin ver... lütfen..."

ve devam etti. Søren devam ederken Kingsley kendini aşağıladı.

onun şehvetli saldırısı. Saldırı, saldırı gibi hissettiriyordu. Søren ona daha
nazikçe, daha nazikçe dokundukça Kingsley daha fazlası için can atıyordu.
Şiddet bile bundan daha az acı verirdi 9780778314103_TS_REV.indd 301

12-08-30 8:51 AM

302

TIFFANY REISZ

bir tür şefkat. Sadece Søren zevki bu kadar bru-

son derece acı vericiydi. Hafif okşamaları Kingsley'nin vücudundaki tüm sinirleri
geriyordu. Søren'in ellerinin, ağzının üzerinde olduğu bir saatten sonra, her
dokunuş

Zımpara kağıdının açık bir yarayı

ovması gibi.

"Daha fazla," diye emretti Søren, bir öpücüğü boşluğa bastırırken

Kingsley'in boğazını sıktı ve yine yavaşça göğsüne ve karnına doğru ilerledi.

"Beni rahatlatırsan sonsuza dek bana sahip olursun," Kings-

ley söz verdi. "Bedenim, kalbim, ruhum... Eğer izin verirsen hepsini alacağım..."

"Sana zaten sahibim." Søren'in dili Kingsley'nin yan

tarafındaki hassas deride hafifçe gezindi - Kingsley'nin bir

parçası

hafifçe gıdıklandı. Gözyaşları gözlerinden saçlarına doğru kaydı. Boşalmak için kendini zorladı ama yapamadı. Ona dokunulması gerekiyordu.

", ne olursa olsun, ki bu pek bir şey değil. Bedeniniz bana ait... ."

Søren iki elini Kingsley'in bağlı kollarından yukarı kaydırdı. "I

kalbine sahip çık..." Ağzını Kingsley'nin göğsüne bastırdı.

"Fransız olduğunuz ve Katolik olmadığınız için bir ruhunuz

olduğundan bile emin değilim... ."

"Bende bir tane var. Sikimde tutuyorum. Emmekten çekinme

"Kingsley artık Søren'le alay edecek kadar çaresizdi.

Søren onun küstahlığını yüzüne hızlı ve sert bir tokat

atarak ödüllendirdi.

"İstedığınızı elde etmenin yolu bu değil."

"O zaman bana ne olduğunu söyle... lütfen." Kingsley'in sesi kesildi ve

boğazı düğümlendi. "Gelmeme izin verirsen boyun eğmeyeceğim hiçbir şey yok. Hiçbir şeye."

"Hiçbir şey mi?" Søren onu kalçalarından kavradı. Kingsley

odaya adımını atar atmaz soyulmuştu.

ama Søren hâlâ pantolonunu, gömleğini, yeleğini ve kravatını giyyordu.

Søren'in tenini üzerinde hissetme ihtiyacı neredeyse boşalma ihtiyacı kadar büyüktü. "Tekrar sodomize edilmeye razı olacak mısın?"

9780778314103_TS_REV.indd 302

12-08-30 8:51

PRENS

303

"Tanrım, evet." Kingsley boğazındaki düğümü yuttu. Bu geceki ilk dayaktan sonra Søren onu bir sandalyenin üzerine yatırmış ve oğlancılık yapmıştı. Søren ona gelmemesini emretmiş ve

İçindeyken omuzlarından başka hiçbir yerine

dokunmadı. "Kesilip açılmayı kabul ediyor musun?"

Kingsley durakladı ve sonra başını salladı.

"*Oui*. Herhangi bir şey." Søren onu daha önce sadece bir kez kesmişti ve jiletin görüntüsü hem dehşete düşürmüştü hem de tahrik etmişti

onu anlayamıyordu. Søren'in gözlerini daha önce hiç görmemişti.

Kingsley'nin zeytin rengi tenindeki kırmızı kanı gördüğünde olduğu gibi arzudan simsiyah kesilmişti. Kingsley o bakışı tekrar görebilmek için Søren'in kendisini kesmesine izin verirdi.

Eğer istediği buysa, dilini çıkar.

Søren ellerini Kingsley'in bileklerinden omuzlarına doğru kaydıldı...

Göğsünden geçip karnına indi, sonra tekrar yukarı çıktı ve en sonunda Kingsley'nin boğazına sıkıca sarıldığında durdu.

"Seni öldürmeme izin verir miydin?" Søren çelik grisi gözlerini

merhametten yoksun bir şekilde Kings- ley'e dikti.

Kingsley tekrar yutkundu ve adem elmasının Søren'in ellerine

bastırdığını hissetti.

"Evet" diye fısıldadı.

"Güzel." Søren'in parmakları boğazında sıkılaştı ve Kingsley

güzel, korkunç bir an için

Gelecek Dünya've önünde duran Tanrı'nın ışığı. Fakat

boynundaki eller kayboldu ve inanılmaz bir sıcaklık hissetti.

Søren bir parmağını onun içine soktu ve

Kingsley, onu zevkten paroksizmlere sürükleyen o noktaya

dokunduğunda irkildi. Ve gırtlaktan gelen bir çığlıkla Søren'in

ağzının içine boşaldı.

Orgazm sonsuza dek sürdü, o kadar uzun sürdü ki Kingsley

sadece hiç bitmeyeceğini hissetmekle kalmadı, aynı zamanda

hiç bitmeyeceğinden korktu. Devam etti ve

serbest bırakılma dalgaları onu yıkadı ve içinden geçti. Daha sonra

Sadece birkaç saniye sürdüğünü fark etti, ama bir saatlik işkenceden sonra *nihayet... sonunda...* 9780778314103_TS_REV.indd 303

12-08-30 8:51 AM

304

TIFFANY REISZ

Gelmek onu duyularından ve zaman kavramından yoksun bırakmıştı. Søren bu güce sahipti. Kingsley sadece Søren'in

iradesine boyun eğmekle kalmadı, zamanın kendisi de boyun eğdi.

Bir gün, bir yıl ya da birkaç dakika sonra Kingsley sisin içinden çıktı. Gözlerini açtığında Søren'in ayak bileklerini karyolanın demirlerinden çözdüğünü gördü.

"*Merci...*" Kingsley nefes aldı, yüzünde yavaşça yayılan bir gülümseme vardı.

"*De rien.*" Søren ip bağlarını düzgünce sardı. Kingsley Søren'i iple izlemeye bayılırdı, öyle doğal bir zarafeti vardı ki

onun hakkında. Kingsley'e yaptığı her şey çok yapmacık görünüyordu.

çok ritüelistikti. Dayakların bile tuhaf bir güzelliği vardı. "İyi iş çıkardın."

"Seni memnun etmeye çalışıyorum." Kingsley bu sözleri daha düşünmeden söylemişti. Her zamanki gibi, yaptığı hiçbir şeyin Søren'in hoşuna gitmeyeceğini düşünerek, karamsar bir tonda söylemişti.

Søren bileklerini serbest bıraktı ve Kingsley soğuk
parmaklarından kan akarken kollarını uzattı. Kingsley, Søren
Søren'in elini tekrar yüzünde hissetti - bu sefer tokat değil, hafif bir dokunuş.
"Biliyorsun," dedi Kingsley'in çenesinin altına hafifçe vurarak.

Yatağı terk etmek.

Kingsley yuvarlanarak oturma pozisyonuna geçti ve bir battaniye çekti.
İşkence saati boyunca, neredeyse

arzudan terliyordu. Şimdi kendini serin, neredeyse soğuk hissediyordu ve bu yüzden

Eğer yalnız ve rahatsız edilmeden bırakılırsa, önümüzdeki on saat boyunca
uyuyabileceğini biliyordu.

"Öyle mi?"

"Bu kadar şaşırmış görünme. Neden beni memnun etmediğini

düşünüyorsun?" Søren depodan küçük bir sandık getirmişti,

ve Kingsley'i dövmek kullandığı kemerleri gizlemek için kullandılar.

9780778314103_TS_REV.indd 304

12-08-30 8:51

PRENS

305

Kingsley omuz silkti.

"*Je ne sais pas.* Ama... benden çok şey istiyorsun. Sana istediğini verdiğime
inanamıyorum."

"Kingsley, hayatını benim ellerime bıraktın. Hiçbir şey yok.

sana yapmak yapmama izin vermedin. Beni söyleyebileceğimden çok daha fazla memnun ediyorsun."

Kingsley'in yüzü bu iltifattan dolayı kızarıırken sıcaklık yüzünü

ısıttı. O anın içindeyken Søren, Kingsley'e çok kötü şeyler

söylemişti; onun bir hiç, bir köle olduğunu söylemişti,

Bir hizmetçi, Søren'in keyfi için kullanılacak bir mal. Bunları gerçekten kastetmemiş miydi? Yoksa bunları

sonra değil? Ya da belki... belki de onları kastetmişti ve

Kingsley'nin itiraz etmemesi Søren'i memnun etmişti?

"Ben..." Kingsley battaniyeyi etrafına daha sıkı sararken

salladı. "Seni memnun ettiğim için mutluyum. En önemli şey

bu."

Søren yatağa geri döndü ve bir tele dokundu.

Kingsley'in saçlarından. Kingsley kımıldamamak için kendini zor tuttu. O da

Yüzünü çevirip Søren'in açık elinin avuç öpmek istedi ama güçlü durdu. Bu gece kendini yeterince küçük düşürmüştü.

"Öyle olmalı." Søren ona gülümseyerek hafifçe vurdu

Kingsley'in şişmiş dudaklarını parmak uçlarıyla okşadı. Kingsley yüzünü buruşturdu ve Søren sandığa doğru yürürken güldü.

Kingsley en sevdiği Amerikan küfürünü kullanarak, "Göt

herif," dedi.

"Sırf bu yüzden, bir dahaki gelişimizde fazladan dayak yiyeceksin."

Kingsley yan yattı ve battaniyenin içine gömüldü.

"Ne zaman bu? Yakında mı?" Hep bunu sorar ve cevabın evet olması için dua ederdi.

"Ça dépende." Søren yatağa geri döndü ve başucunda durdu. Kingsley doğrulup otururken dramatik bir şekilde gözlerini devirdi 9780778314103_TS_REV.indd 305

12-08-30 8:51 AM

306

TIFFANY REISZ

ve Søren'in yeleğinin düğmelerini açmaya başladı. Søren'in ona yüklediği tüm görevler arasında bu görev -yatak için onu giydirmek- krallara layıktı.

ley'in favorisiydi. İsteddiği son şey, Søren'in giysileriyle ilgilenmeyi ne kadar sevdiğini bilmesiydi - onları dikkatlice parça parça çıkarmak, katlamak ve yerleştirmek

Kingsley'in kendi giysileri yerde yığınlar halinde dururken bile düzgünce bir kenara bırakılmıştı. Søren inziva yerinde yürürken Kingsley'in giysilerine basma fırsatını hiç kaçırmazdı.

"Neyin üzerine?" Kingsley yeleği Søren'in omuzlarından kaydırды

ve ikiye katlayıp yatağın üzerine koymadan önce yeniden düğmeledi. Søren daha önce tıkaç olarak kullanmak için kravatını çıkarmıştı. Kingsley Søren'in pantolonunu açtı ve gömleğini çıkardı. Açtığı her düğmeyle birlikte Søren'in çıplak göğsüne bir öpücük kondurdu.

Kingsley bunu yaptığında Søren hiç yorum yapmadı, hiç iç çekmedi.

ya da küçümsedi. Görmezden geldi. Basitçe görmezden geldi. "Okulda bir şeyler mi oluyor? Vizelerin yaklaştığını biliyorum. Benim için çok meşgul olacağına eminim."

Kingsley gömleğini yeniden giyerken Søren, "Senin için her zaman çok meşgulüm," dedi. Bunu sık sık söylerdi - Kingsley için hiç vakti olmadığını. Ama inziva yerine tekrar tekrar geldiler. Bir keresinde Kingsley, Søren'in kendisine neden zaman ayırdığını soracak kadar cesur olduğunda, Søren şöyle cevap vermişti: "Sana zaman ayırmıyorum, Kingsley. Kendim için ayırıyorum."

"Yani ara sınavlar mı?"

Kingsley pantolonunu indirirken Søren kendi kendine hafifçe gülümsedi. Søren onlardan çıktı ve önünde çıplak durdu.

Kingsley yatağın kenarına oturdu ve başını

Søren'in midesi. Daha fazla cüret etmeye cesaret edemedi. Eğer uslu durursa, Søren bütün gece onunla birlikte karyolada uyumasına izin verirdi. Eğer onu herhangi bir şekilde rahatsız ederse, bir

şöminenin önünde yerde uyumak için battaniye.

"Hayır. Okulun yakında bir ziyaretçisi olacak. Korkarım onun yüzünden birlikte daha az zaman geçireceğiz."

9780778314103_TS_REV.indd 306

12-08-30 8:51 AM

PRENS 307

"O mu? Kim o? Başka bir kız kardeş mi?" İki hafta önce, bir Bene-

diktatör rahibe okulu üç günlüğüne ziyaret etmişti. Rahibe Scho-lastica, Peder Patrick'in ilahiyat dersine özel konuk konuşmacı olarak gelmişti. Altmış yaşındaydı ve tepeden tırnağa cüppesine bürünmüştü. Ama Saint Ignatius'ta bir kadının varlığı, sakın Peder Henry'nin bile kızarmasına ve kekelemesine neden olmuştu.

"Evet," dedi Søren, bir elini Kingsley'in çenesine yüzünü yukarı

çevirerek. "Senin."

9780778314103_TS_REV.indd 307

12-08-30 8:51

KUZEY

Şimdiki Zaman

Kingsley yatak odasının penceresinde durmuş şehre

bakıyordu. Manhattan'a gelip Yeraltı'nı kuşattığından ve

orayı kendi şehri yaptığından beri

oyun alanı, evlat edindiği evi için bir sorumluluk duygusu hissetmişti. Fransa onu Manhattan kıyılarına fırlatmıştı ve o da sürünerek ilçeye girmiş ve bir ev satın almaya karar vermişti.

o. Onun dünyasındaki bu insanlar ucubeydi. Zarar görmüş,

kırılmış, atılmış, küçümsenmiş... çoğunun parası vardı,

Ama gururları yoktu, haysiyetleri yoktu. Dünya onlara ait olmadıklarını söylemişti ve onlar da bu yalana inanmışlardı. Belki de yalan değildi. Belki de onun gibi insanlar

bir kadını uçurumun kenarına getirirken

...ya da onun gibi, dizlerinin üzerine çöktüklerinde o mutluluğu hissedenler, aslında dünyaya ait değillerdi. En azından gündüz dünyasına değil, alt kattaki dünyaya.

Kendini misafirliğe uygun hale getirmişti. O ve onun gibiler karanlığa, geceye, kimsenin girmesine izin verilmeyen üst kattaki odalara aitti. Nora Sutherlin gibi bir kadın...

Dünya onunla ne yapardı? 9780778314103_TS_REV.indd 308 için fazla güçlü ve akıllı

12-08-30 8:51

PRENS

309

Ev kadınlığına teslim olursa, dünyanın gözünde kız kurusu

olmaya mahkum olacaktı. Binlerce sevgilisi olacaktı ama kocası

olmayacaktı-

bant. Ve Søren, *le prêtre*, onun sadece yarısı dünyaya aitti. Dünya iyi bir rahip gördü ve haklıydı.

Ancak Søren'in diğer yüzünü çok az kişi gördü ve çok az kişi

bundan bahsedebildi. Kingsley sadece dünyanın karanlık

köşelerinde hayat bulan insanları korumak istiyordu. Ama

hepsini kim koruyabilirdi ki? Bu yüzden onun yerine gölgeleri

korudu. Ve biri

gölgelerinin sınırlarını ihlal etmiş ve Kingsley'in evinde kan dökmüştü. Kingsley'in çatısı altında asla izin vermediği bir şekilde, rızası olmadan kan dökmüştü.

"Geç kaldın, Griffin." Kingsley arkasını döndü ve yakışıklı ama yorgun genç adamın yatak odasının kapısında durduğunu gördü.

"Gelebildiğim kadar hızlı geldim, Kral." Griffin takım elbisesini bıraktı- ona doğru gelirken eşikteki çantayı açtı. "Ne oluyor be? oluyor? Mick . Ben de . Ona söylediğimden değil."

Kingsley iç geçirerek şeri şişesini aldı ve

İçindekiler bardağın kenarlarını kapladı. İçmeden bardağı yere bıraktı. "Yeni evcil hayvanın nasıl?" Kingsley Griffin'e baktı ve

Aşağı. Aşk Griffin Fiske'ye iyi . Yorgun olduğu kadar

Öyle olmalı, hâlâ çıplak elleriyle birini ikiye ayırmaya hazır ve muktedir görünüyordu. Güzel. İş o noktaya gelebilirdi. "Tasmalı hayata alışıyor musun?"

Griffin kollarını göğsünde kavuşturup yatak direğine yaslanırken sırttı.

"Öyle görünüyor. Mick... o ve ben iyiyiz. Gerçekten iyiyiz."

Kingsley eğlenerek bir kaşını kaldırdı. Çok fazla

çok az kelimeyle söyledi. Ama Kingsley'nin kelimelere ihtiyacı yoktu. Griffin'in kara gözlerindeki parıltı ona ihtiyacı olan her şeyi anlatıyordu
9780778314103_TS_REV.indd 309

12-08-30 8:51 AM

310

TIFFANY REISZ

Biliyorum. Yirmi dokuz yaşındaki Griffin Fiske, sert ve hazır

bir vücut geliştiricinin korkutucu fiziğiyle

korkmuş, neredeyse sessiz on yedi yaşında bir çocuk kılığında maça çıktı. Tüm Yeraltı hala şu haberle çalkalanıyordu

Zengin, biseksüel Bacchanal Lordu aşk tarafından dünyaya geri getirilmişti. Herkes alay etmişti... ta ki Michael'ı ve yıldızsız bir gecede ay gibi parlayan o gümüş gözleri görene kadar. Kingsley, Michael'da biraz kendini görmüştü.

Ona sahip olan, güven ve nezakete olduğu kadar korku ve acıya

da ihtiyacı olan adam. Ama Michael sadece bir-

Kingsley'in yarısı. Nora'nın Kingsley'e açıkladığı gibi, çocuğun vücudunda baskın bir kemik yoktu. Kingsley ilk kez hizmet etmişti ve bu onun daha fazlası için iştahını kabartmıştı. Daha fazla hizmet etmek için değil, kendisi bir efendi olmak için.

"Sizinle ve evcil hayvanınızla her şeyin yolunda olduğunu duyduğuma sevindim. Ne yazık ki ben ve evcil hayvanlarım için her şey iyi değil."

Griffin'in gözleri hafifçe büyüdü.

"Ne oldu?"

"Sadie... o öldürüldü."

"Nasıl?" Griffin kollarını indirdi ve Kingsley'nin yanına gelerek yüzüne baktı. Kingsley gözlerini kaçırdı, Sadie'nin ölümünün kendisini ne kadar derinden etkilediğini görmesini istemiyordu.

"Bıçaklandım. Kalbinden."

"Vay anasını. Kim bu kadar çok ölmek ister ki?"

Gerçekten kim? Kingsley, Griffin'in sorusunun sadece retorik olduğunu biliyordu. Sadie'yi gerçekten kimin öldürdüğünü sormuyordu, ama aklı başında kim bir başkasına zarar vermeye cüret edebilirdi ki?

Kingsley Edge'in değerli rottweilerları mı? Zımnı cevap hiç kimseydi. Hiç kimse. Sadece Griffin'in dediği gibi, ölmek isteyen biri. Ya da daha kötüsü, çoktan ölmüş biri.

Kingsley tek cevap olarak omuz silkti. Bunu kimin yaptığını biliyordu ama asla , asla söyleyemezdi. Ama

9780778314103_TS_REV.indd 310

12-08-30 8:51

PRENS

311

hiçbir şeyin daha ileri gitmesine izin veremezdi. Zamana ihtiyacı vardı. Düşünmek, plan yapmak ve... Bir elini yüzüne götürdü ve alnını ovuşturdu.

"King... Çok üzgünüm." Griffin onun omzuna dokundu,

Kingsley de başıyla onayladı. Şüphesiz Griffin Kingsley'in

hayal kırıklığı anını, ölen köpeği için duyduğu keder olarak düşündü. Bırak istediğini düşünsün. Nasıl olsa gerçek asla ortaya çıkmayacaktı.

"Ben de öyle." Kingsley gülümseyerek Griffin'e baktı. "Ama bunun için bir şey yok. O öldü ve biz ne yapmamız gerekiyorsa yapmalıyız.

hepimizi korur. Birileri, kim olduğu önemli değil, bize zarar vermek istiyor. Buna izin veremem."

"Hayır. Tabii ki olmaz. Ne yapabilirim ki?"

Kingsley nefes verdi. Griffin ne ? Artık hiçbir şey.

Pek sayılmazdı. Kingsley Yeraltı'nda o kadar az insana güveniyordu ki Griffin'in şehre dönmüş olması bile onu sakinleştiriyordu. O

en yakın arkadaşlarına, güvenebileceği kişilere ihtiyacı . Metres

onları terk etmişti. Juliette'ini uzaklara göndermişti.

"*La Maîtresse...* o uzakta. Sadie'yi öldüren kişinin de onun üzerinde emelleri olduğuna inanıyorum."

"Nora'ya mı? Neden?"

Kingsley, Griffin'in sorusunun altında gizlenen öfkeyi duydu.

ve bu yüzden içgüdüsel olarak onu çağırdığını biliyordu. Griffin bir zamanlar Nora'yı sevmişti... ya da sevmeye çalışmıştı. Ve onu hâlâ seviyordu, ama artık tutku ve açlıkla değil, sadakat ve bağlılıkla seviyordu. Nora, Griffin ve genç oğlunu

Kingsley sırf bu yüzden Griffin'in onu korumak için kızgın kömürlerin üzerinde yürüyeceğini biliyordu. Ve eğer işler devam ederse

zorunda.

"Neden? Söyleyemem *ama...* Sadie'yi öldüren kişinin aynı zamanda özel ofisimden bir dosyanın çalınmasından da sorumlu olduğuna inanıyorum. *La Maîtresse*'in dosyası. "

9780778314103_TS_REV.indd 311

12-08-30 8:51 AM

312

TIFFANY REISZ

"Kahretsin. Biri ofisine giriyor... köpeğini öldürüyor. Kingsley, neler oluyor?"

"Keşke söyleyebilseydim, *dostum*. Tahmin edebileceğiniz gibi, bu işin fazla uzamamasını tercih ederim. Söylentilere göre evim

güvensiz ..." Kingsley sesinin kesilmesine izin verdi. Griffin'e dünyanın bunu öğrenmesinin ne kadar kötü olacağını söylemesine gerek yoktu.

Kingsley'in evine girilmişti. Korku şehri hızla tutuyordu.

Kingsley'den ve onun erişiminden korkmak. Kingsley'in ofisindeki arşivlerde, sosyetenin üst tabakasının insanoğlunun bildiği her türlü yozlaşmış, bayağı, ahlaksız, edepsiz ve suç teşkil eden eylemi gerçekleştirdiği binlerce saatlik görüntüler vardı.

Ve birkaç eylem

Kingsley'i bile şaşırtmıştı. Zenginler ve güçlüler, esaret ve

sadomazoşizmle uğraşırken kameralara yakalanmışlardı.

uyuşturucu ve silah anlaşmalarına katıldı. Ve birden fazla varlıklı hayırseverin ölümüne yol açan daha karanlık anlaşmalarda.

Cömert son arzusu ve vasiyeti. Kingsley'in kaydettiği ve katalogladığı tüm bu görüntüler, elbette polis şefinin, yargıcın, senatörün, belediye başkanının ya da sosyetenin videoyu görmesine izin verdikten sonra. Kingsley onların suçlarını asla onlara karşı kullanmayacaktı,

söz vermişti. Ne paralarını ne de yardımlarını istiyordu. Sadece

zamanı geldiğinde telefonuna cevap verme nezaketini

göstermelerini ve kendisine beş dakika vermelerini istedi.

değerli zamanlarını aldı. Tehdidi bir kereden fazla açıklamak zorunda kalmadı. Eğer kendilerini kurtarmak istiyorlarsa.

Sadece çağrıldığında ona yardım edeceğine söz . Griffin başını

sallayarak, "Tanrı biliyor ya, kimsenin senin ofisine girmesini

istemiyorum," dedi.

Kingsley, "Kasetlerini uzun zaman önce yaktım," diye yalan söyledi. Griffin eski

bariz bir rahatlamayla nefes aldı. Son birkaç yıldır iyi bir çocuk olmuştu, ama Kingsley onu getirdiğinde aziz değildi.

Yeraltı'na. Uyuşturucu bağımlılığı ona neredeyse güven fonunu kaybettirmişti. Belirli bir yüksek çözünürlüklü fotoğrafta 9780778314103_TS_REV.indd 312

12-08-30 8:51

PRENS

313

Kingsley'in elindeyken, biri kanatlarını bile seçebiliyordu.

kokain yığınının altındaki striptizcinin sırtındaki kelebek dövmesi... ve tabii ki Griffin Fiske'nin yüz dolarlık banknot taşıyan yüzü

burun deliğine kadar yuvarlandı.

"Teşekkür ederim. Ne olmuş yani? Nora için her şeyi yaparım. Hatta senin için balayımı bile terk ettim," dedi Griffin çapkın bir göz kırpmayla.

"Balayı devam edebilir. Evcil hayvanınızı *La Maî*'ye götürün.

Tresse's. Orada kal. Eve göz kulak ol. Orada ona zarar verebilecek çok şey bulunduruyor. Evin gözetimsiz kalmasını istemiyorum."

"Nora nereye gitti?"

"*La Maîtresse* Kentucky'de."

Griffin'in gözleri irileşti ama hemen kendini toparladı. "Bu...

haber. Søren bunu nasıl karşıladı?" Kingsley cevap

vermeden önce durakladı. Griffin'e güveniyordu.

Çocuk onun saygısını ve güvenini uzun zaman önce kazanmıştı.

Ve Juliette burada olmadan.

Kingsley, her hareketinde ne kadar acı çektiğini belli etmemek

için dikkatlice gömleğinin düğmelerini çözdü ve açık tuttu.

"Oh, lanet olsun. Tanrım, Kingsley..." Griffin, Kingsley'in

vücudundaki çürük ve yara izlerini görünce irkildi.

Göğüs. Baktı ve sonra dehşet içinde tekrar bakmadan önce kaçtı.

"Sanırım cevabınızı aldınız. İşte Søren böyle-

.."

Kingsley gömleğinin düğmelerini köprücük kemiğine kadar ilikledi. İhtiyacı olacaktı. dışarı çıkarsa kravat takacaktı. Boynunda parmak izleri açıkça görülüyordu.

"Sen... o..."

"Sizi temin ederim ki rızaya dayalı bir şeydi. Tamamen rahat olmasa da rızaya dayalı."

Griffin başını salladı. "Senin şey olduğunu bilmiyordum..."

bilmiyordum. Kingsley...sen bir anahtar mısın?"

9780778314103_TS_REV.indd 313

12-08-30 8:51 AM

314

TIFFANY REISZ

Kingsley iç geçirerek ellerini saçlarında gezdirdi. Açıklaması çok zor.

"Sanırım. Eğer bir isme, bir etikete ihtiyacımız varsa, bu

yap. Bunun da başkalarıyla, hatta evcil hayvanınızla bile paylaşmayacağınız bir şey olduğuna inanıyorum."

"Hayır. Tabii ki hayır. Yine de şehirdeki en korkutucu adamın

bazen alttan çaldığını bilse muhtemelen daha iyi hissederdi. Hâlâ ne

olduğu konusunda rahat olmaya çalışıyor." "Ve benim yaşıma

geldiğinde de hala çabalıyor olacak."

"Nora biliyor mu?"

"*Evet. Bien s ur.* Rahip ne biliyorsa o da onu biliyor. Ve o... o da bu konuda neredeyse onun kadar iyi."

Kingsley'nin sözlerindeki imayı kavramak bir an aldı. Sonra Griffin'in yakışıklı yüzü ne e ve şokun bir karışımıyla aydınlandı.

"Oh, . Nora kışını mı tekmeledi? Tanrım, bunu görmek için dünyanın parasını verirdim."

"Dünyadaki tüm para için değil, genç adam." "Lanet olsun.

Bir keresinde ona ilk müşterisinin kim olduğunu sormu tum.

Dominatrix olduğunda bana söylemedi." "Ve  imdi biliyorsun."

"Artık biliyorum. Kahretsin," diye tekrarladı, hafifçe gülerek. Krallar-

ley gülümsemekten kendini alamadı. Belki de Griffin'i çağırmasının gerçek nedeni buydu - onu ilk kez gülümsemeye zorlamak için

Yıllar gibi gelen bir zamandan sonra. "Tamam, Mick'i emredildiği gibi No- ra'nın evine götüreceğim. Mick'i Nora'nın yatağında becermek bir rüyanın gerçekleşmesi olacak. Ya da o da orada olsaydı öyle olurdu. Ama idare ederiz."

"Sophia'yı g r. Senin için bir dizi anahtarı olacak. Ev alarmlı. Size kodları da verecek."

"Siz bize izin verene kadar orada kalacağız."

"Bon. Merci."

9780778314103_TS_REV.indd 314

12-08-30 8:51

PRENS

315

"Tabii ki. Ne istersen. Sadece sorman gerektiğini biliyorsun."

Griffin kapıya doğru yöneldi. Ama çıkmadan önce durakladı ve arkasını döndü.

"O iyi biri. Yani Søren," dedi Griffin. "Birkaç hafta önce onu zirveye çıkarmak zorunda kaldım... Bunu Mick için yaptım."

"Ben biliyorum. The 8th Circle'da olan her şeyden haberim var."

"Bana elini bile sürmedi. de yoktu. Beni kelimelerle ikiye böldü."

"Sizi nasıl kıracağını ve yine de daha önce hiç olmadığınızı kadar bütün hissettireceğini biliyor."

Griffin göz kırparak, "Ona hoşuma gittiğini söyleme," dedi.

"Sırların, her zaman olduğu gibi, benimle güvende." Kingsley hafifçe başıyla selam verdi ve Griffin kapıdan çıkarken güldü.

Kingsley doğruldu ve bunu yaparken yüzünü buruşturdu. Artık yalnızdı,

Acısını saklamak zorunda değildi. Oturmayı düşündü.

ve sonra daha iyi düşündü. Bırakın oturmayı ya da uzanmayı, hâlâ zar zor hareket edebiliyordu. Søren'le geçirdiği gecenin adrenalini azalmış, onu acı içinde bırakmıştı. Her yeri ağrıyor, her yeri zonkluyordu. Søren dün gece onu neredeyse öldürüyordu. Kingsley

tek umudu hâlâ kadar çabuk iyileşiyor olmasıydı. Onu

gerçekten iyileştirecek tek şey Søren'le geçireceği bir gece

olabilirdi

Sophia'yı çağırarak bir kas gevşetici ve içmek için şeri yerine

daha sağlam bir şey istedi. Sophia onları getirdi.

Kingsley ikisini de içmeden önce hapları ve içkiyi çabucak attı. Bütün Yeraltı onun içkiye olan tutkusunu biliyordu.

aşırıya kaçmak. Kingsley bir olarak ününü özenle geliştirdi.

Çok az insan onun aslında ne kadar az

İçki içerdi, nadiren yasadışı maddeler kullanırdı. Herkesin kendisinden daha zayıf olduğunu düşünmesini istiyordu.

yaptı. Ve şimdi onu korumak için nazık sarhoşun kalkanına her

daha çok ihtiyacı vardı.

9780778314103_TS_REV.indd 315

12-08-30 8:51 AM

316

TIFFANY REISZ

Öğleden sonrasının geri kalanında Kingsley kendi odasında çalıştı.

ofis. Ya da öyleymiş gibi yaptı. Gerçekte sadece çeşitli kulüp ve işletmelerinin yöneticilerinden gelen raporlara bakarken, zihni otuz yıl geçmişte oyalanıyordu.

Nasıl... nasıl olmuştu? Biliyor muydu? Otuz

Yıllarca... Nasıl olur da biri... Hiç mantıklı gelmiyordu, ama yine de

çok mantıklıydı. Buna inanmayı reddediyordu ama tek açıklaması buydu. Artık gerçeği bildiği için sevinmek istiyordu. Fakat

Gerçek neydi?

Christian. Gidip Christian'la tekrar konuşmalıydı. O rahip söylediğinden fazlasını biliyordu. Kingsley'e söylemeye çalışmış ama yapamamıştı.

"Sophia," diye bağırdı Kingsley telefonda. "Maine'e dönmem

gerekiyor. Aramaları yap."

"*Oui*, monsieur? Ne zaman? "

"Şimdi."

Kız başka bir şey söyleyemeden telefonu kapattı. Şimdi

konuşmaya ya da emirlerini sorgulamaya vakti yoktu. Søren'i aramayı düşündü ama vazgeçti. Søren'in insanları okumak konusunda esrarengiz bir yeteneği vardı. Bir rahip ve bir Dominant olarak ona iyi hizmet ediyordu, ancak herhangi birini tutmayı neredeyse imkansız hale getirdi.

sırlarını ondan saklıyordu. Bir bakışıyla King- sley'nin bildiğini

anlayacaktı... takipçilerinin kim olduğunu, hırsızın kim

olduğunu ve tehditlerin ardındaki nedeni biliyordu.

Tehditler. Sadece tehditler, diye hatırlattı Kingsley kendine.

yatak odasına döndü ve ceketini çekti. Hiç kimse

Henüz yaralanmadı. Sadece bir köpek. Ve kimsenin canı yanmayacaktı. Eğer yardım edebilirse.

Merdivenlerden inip evinin ön kapısına doğru yöneldi. Saint

Ignatius'a geri dönmeli, daha fazla

Peder Christian'dan bilgi almak için. Ve rahibi ayak bileklerinden asıp kırbaçlamak zorunda kalsa bile bunu yapardı.

9780778314103_TS_REV.indd 316

12-08-30 8:51

PRENS

317

"Mösyö?" Kâhyası kapıyı açmak için koştururken Sophia seslendi.

"Zaman yok, Sophia. Bir mesaj al."

"Efendi Griffin, efendim. Bayan Nora'nın evinde." "Güzel haber." Kapı açıldı. Rolls-Royce'unun caddenin önünde rölantide çalıştığını gördü.

"Ama efendim... sizinle konuşması gerekiyor."

Sonunda sekreterinin sesindeki panik Kingsley'in konsantrasyon sisini delip geçti. Döndü ve sekreterin yüzüne baktı.

Solgun ve titreyen kızın elinde siyah bir telefon vardı. "Ne

hakkında?" Kingsley, Grifle konuşmak istemediği için sordu.

Fin, şimdiden en kötüsünden korkuyor.

"Eve olabildiğince hızlı gittiğini söylüyor ama..." "Ama?"

Sophia yutkundu, solgun teni artık bembeyazdı.

"Biri oraya önce varmış."

9780778314103_TS_REV.indd 317

12-08-30 8:51

GÜNEY

Cennet böyle bir şeydi. Öyle olmalıydı. Hayatı boyunca

papazlardan, vaizlerden ve öğretmenlerden cennet

hakkında bir şeyler duymuştu. İncil'de okumuş,

öğrenmişti.

Pazar okulunda bu konuda... . Cennet her şeyin tamamlandığı,

insanın Tanrı'yı gördüğü ve sevindiği bir yerdi.

Bu ruhani güzelliğin ve mutlak huzurun sonsuza dek süreceğini bilerek.

Wesley aşağı baktı ve Nora'nın saçlarının karnına döküldüğünü,

ağzının onu sardığını, dudaklarının arasına aldığını ve diliyle

okşadığını görünce gülümsedi. Bir düğüm

Tabandan uca doğru tekrar tekrar hareket ederken midesinin çukurunda sıkıştı.

"Nora... Böyle yapmaya devam edersen boşalacağım."

Nora ona eğlenen bir kızgınlıkla bakacak kadar uzun süre durakladı. "Mesele de bu zaten."

"Ama-"

Nora eliyle onu okşarken "Popo yok," dedi.

"Onu sonra yaparız. Şimdi sakso çek. Yıllardır senin borazanını öttürmek istiyordum. Kapa çenenı ve izin ver."

9780778314103_TS_REV.indd 318

12-08-30 8:51

PRENS

319

Wesley dudaklarını kalçasındaki borazan dövmesinin üzerine koyup ona gürültülü bir ahududu verirken güldü.

"Artık gelme tehlikem çok daha az."

"Bunu düzeltebilirim." Nora onu tekrar ağzına almak için hamle yaptı ama Wesley onu sırtüstü yatırıp vücudundan aşağı doğru kayarak hazırlıksız yakaladı. Tek bir kelime bile etmeden

Bacaklarını ardına kadar açtı ve Wesley onun ıslak sıcaklığının içine kolayca girdi. "Üzgünüm..." diye fısıldadı kulağına. "Sadece buna ihtiyacım vardı."

" yok." Bacaklarını adamın sırtına doladı ve onu daha da içine çekti. "Benim de buna ihtiyacım var."

İhtiyacı vardı. Nora'nın içinde hissetti...düşünemedi bile

doğru kelimeyi bulamıyorum.

Tamamlanmış, belki... Wesley'nin içinde hissettiği buydu.

Nora. Nora altında yatarken, kalçaları geniş ve açıkken, göğüsleri her zevk nefesinde yükselirken, kara gözleri ayı çevreleyen aura gibi parlarken hiçbir şeyden yoksun değildi.

Teni... o kadar yumuşaktı ki... uzun zamandır ona dokunmayı

hayal ediyordu. Ama hayalini kurduğu kısımlar -göğüsleri,

kalçaları-

Umduğu kadar muhteşem olsa da, daha önce hayal gücüne hiç girmemiş olan kısımlarının yanında soluk kalıyordu. Eğer omurgasını boynunun birkaç santim altından öperse, omuzları kalkacak ve bir çocuk gibi gülecekti.

Daha aşağı... eğer küçük

Parmak uçlarıyla sırtına dokunduğunda, ilk kez içine girdiğinde olduğu gibi inliyordu. Kadının dizinin arkasındaki ya da ayak bileğindeki kemiğin altındaki deriden daha yumuşak bir şey hissetmemişti. Bu ikinci sevişmesiydi.

o gece ona. İlk seferin bir noktasında, kız bacaklarını adamın omuzlarına koymuş, adam da başını çevirip kızın baldırlarının içini öpmüştü. Sol ayak bileğinin yanında küçük bir doğum lekesi vardı. Bunu daha önce nasıl fark etmemişti?

"Çok sessizsin," diye fısıldadı altından geçerken.

Onu. 9780778314103_TS_REV.indd 319 yavaşlattığında onun hareket etme şeklini seviyordu.

12-08-30 8:51 AM

320

TIFFANY REISZ

iterdi. Güneşin altındaki bir kedi gibi uzanıyor ve lüks bir şekilde iç çekiyordu.
"Bir sorun mu var?"

Wesley onun yanağını, boynunu, ağzını öptü.

"Ben senin içindeyim. Yanlış bir şey yok. Hiçbir yerde. Asla."

Nora güldü ve iç kasları onun etrafında sıkılaştığında biraz nefesi

kesildi. Bunu hiç bilmiyordu... hiç bilmiyordu

Bir kadın güldüğünde vajina sıkılaştır. Nora hakkında bilmediği

başka ne vardı? Mecbur kalsa hayatının geri kalanını

onun vücudunun sırlarını keşfederek geçirecekti. Mecbur olmasa bile hayatının
geri kalanını onun vücudunun sırlarını keşfederek geçirecekti.

"Hiçbir yerde sorun yok mu? "Sevişen bir erkek gibi

konuştun." Seks sırasında Nora ile ilgili başka bir şey...

sesi

Bir oktav kadar düştü ve söylediği her şey boğuk ve nefes

nefese çıktı. Daha önce hiç böyle bir şey duymamıştı. Onun

sözlerini duyduğu kadar hissetti de. Kadife gibi tenine

sürtünüyorlardı.

Wesley başını eğdi ve onun omzunu öptü, daha aşağıya indi ve

sağ meme ucunu emdi. Yavaşça hareket ettirdi

göğsüne doğru öptü. Göğsünün öpülmesini seviyordu; oradaki ince derinin her
dokunuşta gıdıklandığını söylüyordu.

"Sevişmeyeceğim. Bu bir şey değil." Kapattı

Dizinden boynuna kadar bir zevk dalgası içinden geçerken gözleri doldu. Seks yapmak onu kendi bedeninin farkına vartırmıştı.

Daha önce hiç. Kalçalarının en ufak bir hareketinin onu rahat bir zevkten en uç noktalara götürebileceğini hiç bilmiyordu.

saniyeler içinde orgazmın eşiğine gelmişti. Nora'yla ilk kez birlikte olmadan önce kolları sadece bir şeyleri tutmak ve hareket ettirmek için vardı.

Şimdi kollarındaki kaslar onu tutmak için oradaydı ve

Nora'nın üzerinde, onun altında kıvranabilmesi için tüm ağırlığını ondan uzak tutuyordu. Omuzlarını hiç bu kadar düşünmemişti.

Nora onları ısırana kadar sırtını hiç düşünmedi.

o çizik o sırasında a özellikle ısıtılmış Öpücük, asla
verilen 9780778314103_TS_REV.indd 320

12-08-30 8:51

PRENS

321

Nora seksten sonra göğsüne uzanıp parmaklarını her çizgisinde gezdirene kadar göğüs kafesine bir an bile dikkat etmemişti.

" zaman ne var, Wes?" Adam kadının içine daha da girerken

kadın ona baktı. "Benimle sevişiyor musun?"

Yüzünü saçlarına gömdü ve kulağına bir "evet" fısıldadı.

"Sadece seni sevdiğim için."

Boğazının arkasından inledi ve Wesley im-

hareket etmeyi bıraktı.

"Seni incittim mi?" Hâlâ nasıl olduğuna tam olarak alışamamıştı.

yoğun seks . Bazen çok derine iterdi ve Nora irkilir ya da nefesi kesilirdi. Nora hiç şikâyet etmez, ona durmasını söylemezdi ama adam onu yatakta incitme düşüncesinden bile paniğe kapılırdı.

"Hayır." Elini kaldırdı ve adamın yüzünün yan tarafını okşadı.

"En azından kötü anlamda değil."

Wesley yavaşça onun üzerine doğru gevşerken gülümsedi.

Bazen tüm ağırlığını onun vücuduna bırakıyordu. Nedenini anlayamasa da bundan hoşlanıyor gibiydi.

"Bunu yıllardır yapıyor olmalıydım," dedi kulağına. "Ya da en azından ilk teklif ettiğinden beri yapıyorum." "Havuzda mı?" diye sordu, kalçalarını yukarı doğru bastırarak

onun. Bu gece ilk kez seks yaptıklarında hızlı ve sert olmuştu. Şimdi, bir orgazmı atlattıktan sonra

yavaşça ve ağır içine girdi. Şu anda yapabileceğini hissediyordu

Bütün gece sürecekti. Ama kalçalarıyla şeyi yapmaya devam ederse, istese de istemese de boşalacaktı.

"O zamanlar. Belki havuzda değil. Ama havuzdan çıktıktan

hemen sonra."

Wesley ilk seansının sonlarına doğru o geceyi hatırladı.

Yorke'ta öğretmen. Nora durup dururken onu aramış ve natoryumda buluşmak için adeta meydan okumuştı. O da gitmişti.

ve yaratıcı yazarlık öğretmenini askılı mayosuyla bir başlangıç bloğunun üzerinde dururken buldu. Bundan birkaç gün önce
9780778314103_TS_REV.indd 321

12-08-30 8:51 AM

322

TIFFANY REISZ

ona Yorke hakkındaki tek şikayetinin

Yüzme takımlarının olmamasından. Harika bir serbest stili vardı ve boşa gidiyordu, Nora da yüzmeye gittiğinden bahsetti.

New York Üniversitesi'nde takım. Bu yüzden onu bir yarışa davet

ederek şaşırtmıştı. Elbette kazanmıştı. Erkek erkeğe karşı

Erkek. On sekiz yaşına karşı otuz iki yaş. Bir metreye karşı bir buçuk metre. Elbette o kazanmıştı. Ama zar zor. Kızın onun bu kadar gerisinde kaldığına inanamıyordu. O gece havuzda onun minyon vücudunda kıvrımlar gördüğü kadar kas da görmüştü. Kollarının ve omuzlarının gerginliğine şaşırdığını söylemişti ve o da tüm küçük kötü çocukları ve kızları dövmek için sert olması gerektiğini söylemişti. Adam bunun bir şaka olduğunu düşünmüştü. Ve sonra onunla seks yapmak isteyip istemediğini sormuştu.

Ama bunun bir şaka olmadığını biliyordu.

"O zaman bana neden hayır dedin?" diye sordu.

göğüslerini onun göğsüne bastırdı ve sırtını kalçasından omzuna kadar hafifçe kaşıdı.

"Gezegendeki herhangi bir erkeği elde edebilirdin." Wesley

Sadece ucu kalana kadar içinden çekerken alnından öptü, sonra tekrar tamamen içeri kaydıldı. "Yani, sen Nora Sutherlin'sin... ve o çılğın kitapları yazıyorsun ve

Çok güzel ve seksisin. Ben sadece başka bir erkek olmak istemedim. Başka, bilmiyorum..."

"Karyola direğindeki çentik mi?"

Başını salladı. "Onun gibi bir şey."

"Sen benim için asla bir fetih olamazdın. Sana tapıyordum,

Wes. O zaman bile."

"Yani sadece seksle ilgili değil miydi?"

Nora başını salladı. "Senin gibi biriyle birlikte olmak istedim,

tatlı ve nazik biriyle... belki de sadece meraktan,

Çünkü daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Ama bu sadece ilgili olmazdı. Sen hiçbir zaman seksle ilgili olmadın. Şu an hariç.

Şu anda sadece seks söz konusu."

9780778314103_TS_REV.indd 322

12-08-30 8:51

PRENS

323

Wesley ipucunu anladı ve daha sert ve daha hızlı hareket etmeye başladı

onun içinde. Onun ıslaklığını, kendisini saran sıcaklığı seviyordu. İçindeki çiçek yaprakları gibi hissediyordu.

yumuşak ama hafif dokulu. Sonra, onun açık bacaklarının arasına uzanıp bir ya da on iki saat boyunca parmaklarıyla onu keşfedebilirdi. Hayatının geri onun vücudunu tanımak istiyordu ama Nora'yla... kim bilir? Sadece bu gecesi olabilirdi.

Kadının bacaklarını kavradı ve kalçalarının üzerinde gezdirdi. O da

Onun bu şekilde açık olmasını, altında bu kadar yayılmasını ve rahatlamasını seviyordu. Başını eğdi ve dudaklarını

Bir meme ucunu hafifçe emerek inledi ve parmaklarını adamın omuzlarına gömdü.

"Nora..." diye nefes nefese kaldı ve Nora onun yanağını öptü. "Sorun yok. Beni bekleme."

Başını onun göğsüne gömüp boşalırken başını salladı,

başka bir itişten sonra. Çekildi ve menisi ondan çarşafların üzerine dökülürken ıslaklığın acelesini hissetti.

"Özür dilerim," dedi yan yatarken gülerek. "Bu işte yeniyim."

"Seks bir beceridir, Wes. Nasıl daha yeni öğreniyorsun. Kendini kötü hissetme."

Nora yan dönerken o da yüzünü ovuşturdu.

"Sadece..." Cesaretini toplamak için durakladı. Bütün bu olanlar çok utanç vericiydi. "Size bir soru sorabilir miyim?"

"Bana her şeyi sorabilirsin. Utanmam olmadığını biliyorsun."

"Ayrıca orgazm da olmuyorsun. En azından... benimle değil, değil ? Henüz olmadın mı?"

Nora yüzünü buruşturdu. "Bunu fark etmemeni umuyordum."

"Seks yaptığımız on seferde benim on kez boşaldığımı ve senin sıfır kez boşaldığını fark etmeyeceğimi mi düşündün?"

"Pek çok erkek bu tür şeyleri fark etmez." Wesley doğrulup ona baktı. Çok güzeldi, onun

Nora. Sonra seks, ile onu saç hepsi Vahşi ve onu cilt
flushed 9780778314103_TS_REV.indd 323

12-08-30 8:51 AM

324

TIFFANY REISZ

ve gözleri parlıyordu, beş bin dolarlık bir elbise ve on kat makyajla olduğundan daha güzel görünüyordu. "Fark ettim. Neyi yanlış yapıyorum?"

Nora doğrulup yatak başlığına yaslandı. Tuck-

Çarşafı boynuna kadar çekerek saçlarını düzeltti ve ona öyle nazik ve öyle acıyan bir gülümseme verdi ki, neredeyse ondan nefret edecekti.

"Wes, cevabını istemediğin soruları sormaman gerektiğini konuşmamış mıydık?"

"Ama bilmek istiyorum. Senin iyiliğin için."

"Daha yirmisinde bile değilsin. "Ve sen bir yıl öncesine kadar bakirdin.

birkaç gün önce. Yatakta ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok. Bana nasıl dokunacağını bilmiyorsun, beni nasıl becereceğini bilmiyorsun.

Bana zarar vermekten o kadar korkuyorsun ki neredeyse hiçbir şey hissetmiyorum. Beni çok ve sonra...hiçbir şey. Ki bu iyi bir şey. Ben

Kendimi orgazm etmekte kesinlikle ustayım."

Wesley her cümlede biraz daha küçüldüğünü hissetti.

"Yani onları kendine mi veriyorsun? Ne zaman?"

Nora omuz silkti. "Sen uyuduktan sonra."

"Bunu ben uyurken mi yapıyorsun? Neden?"

"Taşakların mavi olsun istemezsin, değil mi? Ya da mavi...

rahim, eğer öyle bir şey varsa."

"Ama... Bunu senin için yapmak istiyorum."

Nora dudaklarının arasından nefes verdi, havayı üfler gibi

atlar yaptı. Bu onu güldürdü. Çok küçük bir . "Bunu ben de

istiyorum. Sana işe yarayacak bazı şeyler gösterebilirim.

bir parmak sokuyorsun. Bana üç tane lazım. Klitoma ihtiyacım var-

Eğer beni boşaltmak istiyorsanız, çok fazla ve uzun süre dokununuz. Daha sert itmek iyidir. Farklı pozisyonlar.

Misyoner pozisyonunda klitoral stimülasyonu pek alamıyorum."

"Sanırım tüm bunları . Başka bir şey var mı? Sizin için ne işe yarar?"

"Oral yardımcı olur. Üzerime iniyorsun."

9780778314103_TS_REV.indd 324

12-08-30 8:51

PRENS

325

"Bunu yapmayı seviyorum, ama biliyorsun... eğer zaten içine boşalmışsam..." Wesley yüzünü buruşturdu.

"Kendi menini tatmaktan hoşlanmıyor musun?" Nora ona kirpiklerini .

"Hayır. Başka bir erkek var mı?"

"Listeyi göre mi yoksa soyadına göre mi alfabetik sırayla istiyorsunuz?"

Wesley eğlenerek ellerini saçlarında gezdirdi.

"Bu işte çok kötüyüm. Sizin için başka neler işe yarıyor bilmek ister miyim yoksa gerideyken bırakmalı mıyım?"

"Kink işe yarıyor." Ona ters ters baktı.

"Sen sordun, Wes. Ortada iyi bir sapkınlık varsa benimle ön sevişmenin çoğunu atlayabilirsin. Bu her şeyden daha çok işe yarar. Bunu yapmak zorundayız demiyorum. Ne şimdi, ne de başka zaman. Benim için neyin işe yaradığını sordun. Cevabım bu."

"Bunu yapamam."

"Senden bunu istemiyorum."

"O zaman ne-"

"Sadece buraya gel ve dikkatini ver. Sana klitoris nereden olduğunu göstereceğim. Bu üçüncü ders. Ya da C, daha doğrusu."

Wesley gözlerini devirdi ama kendisine söyleneni yaptı. Nora'yı nasıl onun kadar iyi hissettireceğini bilememekten nefret ediyordu.

hissediyor.

Adam onun yanına kaşıkla uzandı ve Nora bacağını onun üzerine attı.

Kalçasını. Sağ elini kendi eline alarak bacaklarının arasına götürdü.

"Klitoris göz gibidir," diye başladı.

"Bu hayatımda duyduğum en iğrenç benzetme." "Demek istediğim bu değil, ahmak." Ona hızlı bir öpücük verdi.

"Demek istediğim, göze doğrudan dokunmazsınız. Eğer dokunmanız gerekirse, göz kapağına dokunursunuz. Yani klitorise doğrudan dokunmazsınız.

9780778314103_TS_REV.indd 325

12-08-30 8:51 AM

TIFFANY REISZ

Etrafına ve klitoris başlığının üzerine dokunuyorsunuz. parlak bir metal parçası olduğu için bende bulmak çok kolay."

"Ne kadar kullanışlı. Tam

anlamıyla." "Aynen öyle."

Nora iki parmağını piercinginin etrafına bastırdı ve elini

nazık daireler çizerek hareket ettirmeye başladı.

"Tam şurası takılmak ve bir süre oyalanmak için güzel bir yer."

"Kesinlikle şikayet etmiyorum," dedi Wesley, parmak uçlarının altında bir şeylerin şişmeye başladığını hissederek. "Burada yaşayabilirim." "Yaşamak zorunda kalabilirsin. Çok kolay orgazm olamıyorum. Biraz zaman alıyor.

biraz."

"Søren'in seni nasıl... bilirsin işte... boşaltacağını bulması uzun zaman mı aldı?"

Nora yüzünü tavana çevirdi.

"Neden sordunuz?" Yanıtı rahattı, sinir bozucu bir rahatlıktaydı.

"Bilmiyorum. O bir rahipti. Onunla birlikte olmadan önce bana uzun zamandır seks yapmadığını söylemiştin.

zaman."

"O . İnsanları döverdi -rızasıyla- ama seks yapmazdı. On sekiz yaşından otuz dört yaşına kadar bekârdı."

"Sanırım o da bu konuda benim kadar kötüydü, değil mi?"

Nora hiçbir şey söylemedi. Sessizliği her şeyi anlatıyordu.

"Kahretsin," diye nefes aldı Wesley. "Bu adamdan zaten nefret ettiğimden daha fazla nefret edebileceğimi sanmıyordum."

"Wes, bu konu hakkında konuşmamı istemiyorsun."

"Hayır, biliyorum. Söyle bana. On altı yıldır bekârdı ve seni orgazm edebiliyor muydu? En başında bile mi?"

Nora yavaşça başını salladı. "O zaman bile. İlk sefer. Birlikte geçirdiğimiz ilk gece..." Sesi kesildi, gözleri karardı ve adam onu yine Søren'e kaptırdığını anladı.

"Seni on seferde bir kez bile boşaltamadım. Kaç 9780778314103_TS_REV.indd

326

12-08-30 8:51

PRENS

327

İlk gece kaç kez yaptı?" Wesley elini çekti, aniden ona dokunmak istemiyordu, Søren'e değil

Aralarında.

"Hatırlamıyorum."

"Nora, bana yalan söyleme, lütfen. Tanıdığım herkes arasında en iyi hafızaya sahip olan sensin. Sadece söyle bana."

"Mazoşist olmadığına emin misin, evlat? Sana söyledim, kaç tane olduğunu hatırlamıyorum." Nora tekrar doğrulup gömleğini ve külotunu yerden aldı.

"Bu doğru değil ve sen de bunu biliyorsun. Sen-"

"Bu doğru. Søren'in beni becerdiği ilk gece kaç orgazm hatırlamıyorum. Hatırlamıyorum çünkü dördüncü orgazmdan sonra saymayı bıraktım."

Saymayı unuttum.

Onu bir yarış atının böğrüne inen kırbaçtan daha sert vuran üç küçük kelime.

"İşte bu yüzden hatırlamıyorum," diye devam etti Nora.

kıyafetlerini giydi. "İşte bu yüzden sonunda cevabını istemediğin soruları sormamayı öğrenmelisin."

Nora yatak odasını terk etti ve Wesley kot pantolonunu giyip

onu takip etti. Lanet olsun, kız havasındayken hızlı yürüyebiliyordu. Koridorda çoktan gözden kaybolmuştu. Wesley misafir yatak

odalarını kontrol etti. Nora yok. Banyo kapısı

açıktı. Orada da Nora yoktu. Duygusal bir yiyici olma eğilimindeydi. Mutfak. Tabii ki mutfak.

Misafirhanenin mutfağında, Nora'yı masanın üzerinde otururken buldu.

taş şöminenin önündeki masanın kenarına oturdu. Tek kelime etmeden yanına geldi, ateşe birkaç odun attı ve onları tutuşturdu.

"Wes, Ağustos ayındayız."

"Burası soğuk ve üzerinde pek bir şey yok."

Nora yorgunca güldü ve başını salladı. "Lanet olsun,

9780778314103_TS_REV.indd 327

12-08-30 8:51 AM

328

TIFFANY REISZ

Wes Railey, bir saniyeliğine bana tatlı davranmayı keser misin?"

Wesley onun önünde durdu ve başının üst kısmını onun göğsüne yasladı.

"Hayır."

Geri çekildi ve ona baktı.

"Bu arada, bu senin için iyi bir görünüm. Gömleksiz ve

Sadece kot pantolon giymek mi? Bunu gezegendeki herkesten daha iyi başaracaksın." "Sonunda, Søren'le ilgili bir şey buldum."

Nora ellerini yavaşça Wesley'nin göğsünde aşağı yukarı gezdirdi ve

yanlara. Titriyordu ama gecenin serin havasından değil.

"Evimizin mutfağındaki o geceyi hatırlıyor musun? Zach ile flört ettiğim için bana çok kızdığın o günü?"

"Bu flört değildi. Bu baştan çıkarıcıydı. Ki biliyorum gerçekten iyisin. Sadece daha önce hiç kendi evimizde izlemek zorunda kalmamıştım." Nora'nın yüzündeki gülümseme kayboldu ve başını salladı.

"Bunu hiç böyle düşünmemiştim. O zamanlar bana aşık olduğunu bilmiyordum. Cidden. Hiçbir fikrim yoktu. Yoksa sana bunu asla yapmazdım. Buna inanmak zorundasın."

"İstiyorum. En azından istiyorum."

Nora içini çekti. "O gece sana çok kızmıştım. Seninle ilgili düşüncelerim, Wesley Railey, Søren'in yüzünü kızartırdı.

Fanteziler, arzular... sana yapmak istediğim şeyler... Hormonlarım sağduyumun önüne geçmeye başladığında kendi kendime tekrarladığım seninle ilgili bir mantram bile vardı." "Bir mantran mı vardı?"

"Bak ama dokunma."

"Güzel."

"O gece Zach ile flört ettiğim için bana kızmıştınız...

Bilmiyorum. Sadece ödeşmek istedim.

12-08-30 8:51

PRENS

329

Bana asıldınız, zar zor flört ettiniz ama hayatıma başka bir erkek girdiği anda sanki köpeğinize yumruk atmışım gibi davrandınız."

"Köpeğime yumruk atma."

Nora onun ellerini kendi ellerinin arasına alırken kıkırdadı. Tüm mutfak onun kahkahaları ve ocaktaki kısık ateşin aydınlandı.

"Bu yüzden o gece sana o kadar sert asıldım. Senden bir tepki almak istedim. Hepsi bu. Sadece kendi iyiliğim için. Etrafta dolaşıp seni hayal eden tek kişinin ben olmadığımı kendime kanıtlamak için.

Ben sana çoğu erkeğin kiralamak zorunda kaldığı türden bir sakso çekerken sen de başlığıma bağlandın."

Wesley'nin göğsünden başına kadar her yeri kızardı. "Evde her etek ya da elbise giydiğinde duvar seksi fantezileriyle uğraşmak zorunda kalan bendim."

"Duvar seksi mi? Duvar seksi mi yapıyorsun?"

"Aklımdan çok geçiriyordum." Wesley'nin kalbi, tüm vücudu

Nora hakkındaki en sevdiği hayranlığını hatırladıkça daha sert atmaya başladı. "Sana sarılmanın çok ateşli olacağını düşünmüştüm.

Eteğin belinde, bacakların benimkilerin etrafında
ve...kahretsin."

Wesley bu konudan bahsederken bile sertleşmişti ve Nora
bunu açıkça fark etmişti.

"Kahretsin..." diye elini adamın ereksiyonuna bastırırken.

"Eteğimin olmaması çok kötü."

"Kimin umurunda?"

Bunun üzerine Wesley ağzını onunkinin üzerine öyle sert indirdi ki
onu şaşırttı. Nora'nın kolları adamın omuzlarına dolanırken,
adamın elleri kadının sırtını taradı ve külotunu bacaklarından
aşağı indirdi. Onu masaya geri itti ve bacaklarını ardına kadar
açtı.

Ona söylediği gibi üç parmağıyla içine girdi ve saf bir zevk
nefesiyle ödüllendirildi. 9780778314103_TS_REV.indd 329
ile

12-08-30 8:51 AM

330

TIFFANY REISZ

Başparmağıyla klitorisini okşadı ve Nora o kadar yükseldi ki
tüm sırtı masadan çıktı.

Daha önce hiç bu kadar sert nefes aldığını duymamıştı. Daha önce hiç iç kaslarının elinin etrafında bu kadar sıkı olduğunu hissetmemişti. Ve hayatında hiçbir zaman onun içinde olmaya bu kadar ihtiyaç duymamıştı. "Nora..."

"Becer beni, Wes. Hemen şimdi."

"Kesinlikle."

Elini kızıdan çekti ve kot pantolonunu açtı. İhtiyacı tükendiği için gereğinden birkaç saniye daha uzun sürdü.

Onu sakarlaştırmaya yetecek kadar. Nora yuvarlandı ve Wesley

onu masanın en ucuna kadar sürükledi. Kendini eline aldı ve onun içine doğru itti. Girebildiği kadar derine girer girmez, bacaklarını sırtına doladı.

"Wes, görüldüğümden daha kiloluyum, unuttun mu?"

"Evet, ama görüldüğümden daha güçlüyüm." Ve bununla birlikte

onu masadan kaldırdı ve şöminenin yanındaki taş duvara doğru itti. Nora irkildi.

"Taş duvar-kötü fikir." Wesley onu kendine yaklaştırmaya çalıştı.

"Harika bir fikir. Bunu sevdim. Durmayın."

Wesley, biri silah dayasa bile durabileceğini sanmıyordu.

Başını. Yapabileceğini düşündüğünden daha sert bir şekilde kızın içine girdi ve Nora'nın dudaklarından öyle güçlü bir ses çıktı ki

Erotik, keşke kaydetseydim dedi. Tekrar aynı sertlikte itti ve ses tekrar geldi. Nora başını eğdi ve onu ısırdı.

dişlerini omzuna geçirdi. Acı onu rahatsız etmemiştir. Sadece bir kez olsun doğru bir şey yapıyor olabileceğini düşünmesine neden oldu.

Zihni kapandı ve vücudu kontrolü aldı. Wesley koştu,

yüzdü, ağırlık kaldırdı ve büyük, tehlikeli atlara bindi ve bu

faaliyetlerden elde ettiği tüm güç ve

Şimdi Nora'nın kullandığı bağlar, onu kaldırıyor,

9780778314103_TS_REV.indd 330

12-08-30 8:51

PRENS

331

daha sert. Vücudundaki her kas yüksek bir tel gibi gerilmişti. Ondan da sesler çıkıyordu, homurtular ve nefesler o kadar gırtlaktan geliyordu ki duyan herkes acı çektiğini düşünebilirdi. Ve bu

Acı... Kolları Nora'yı tutmak için gerildi; sırtı bırakmasını ve çok

erken gelmesini önlemek için gerildi. Ama acının onun için hiçbir

anlamı yoktu. Nora tüm vücuduyla ona sarılmışken ve kendisi

onun içinde bu kadar derindeyken, denese bile daha derine

inemezken nasıl olabilirdi ki?

Boynunu, ağzını ve kulaklarını öptü. Yüzgecini kazdı-

Sırtına çivi çaktı. Wes'in her hamlesinde Nora kalçalarını ilkel bir çaresizlikle onunkilere doğru itiyordu. Hiç bu kadar istendiğini, bu kadar ihtiyaç duyulduğunu hissetmemişti. Özellikle de çığlıkları boğazında düğümlendikçe, daha da gerildikçe. Nefesi dişlerinin arasından kısa puflar halinde geliyordu. Onun etrafında daha da sıkılaştığını hissedebiliyordu... .

Kulağındaki çığlık, daha önce duyduğu tüm melodilerden daha tatlıydı.

hiç duymadım. Nora'nın doruk noktası tüm vücudunu sarstı. Sanki acı çekiyormuş gibi irkildi, hatta adam ona morartıcı bir güçle girmeye devam etti. Vuruşlar... Vuruşları hissettiği kadar duyuyordu da.

karnında ve uyluklarında.

"Wes..." Nora nefes aldı. Ama kendi orgazmı içinden çıkıp

Nora'nın içine doğru patlarken başka hiçbir şey duymadı. Bu

boşalma onu derinden sarstı. Nora'nın adını tekrar tekrar

söylemesi bile zevki, gücü ve o ana teslim oluşunu bastıramadı.

Nora yavaşça aşağı doğru kaydı ve ayağını yavaşça yatağın üzerine koydu.

Wesley çıkarken yere düştü. Zorlukla nefes alarak duvara yaslandı ve alnını taşa dayadı.

"Ne... sorun ne?" dedi Nora hızlı ve öfkeli bir şekilde

kıyafetlerini giymeye başlarken.

"Kapı. Biri kapıyı yumrukluyor." Wesley isteksizce gözlerini

açtı ve ona baktı. O da

12-08-30 8:51 AM

332

TIFFANY REISZ

Kendini toparlamaya başlarken ocağın üzerindeki saate baktı. Kendine baktı.

"Lanet olsun."

"Evet, hiçbir zaman bol miktarda kız-erkek

Aşk romanlarındaki sıvılar da. Al." Kadın ona bir mutfak havlusu fırlattı ve Wesley kot pantolonunun fermuarını çekmeden önce havluyla üstünü başını sildi.

"Bu tür şeylerin pek gerçekçi olmadığını düşünmeye başladım."

"Bunu sakın kimseye söyleme," dedi Wesley'nin ceketlerinden birini mutfak kapısının arkasından alıp bornoz gibi üzerine sararken.

Her biri yarı giyinik halde, Wesley aşağıya doğru koştu.

misafirhanenin ön kapısına kadar. Gece yarısı kapının çalınması genellikle tek bir anlama gelirdi.

Kapıyı açtı ve babasının dışarıda durduğunu gördü.

"Kim o?" Nora arkasında durup ellerini kalçalarına koyarken

Wesley sordu.

Babası ona sadece üstünkörü bir tiksintiyle baktı.

Wesley'e bakmadan önce göz ucuyla baktı. "Sanırım bölüyorum. Boş ver. Ben kendim hallederim."

"Bölmüyorsun baba. Kim o?" "Track Beauty.

Geliyor musun?"

" oluyor?" Nora arkasından sordu.

Wesley elini onunkinin üzerine koydu. "Track Beauty yaklaşık doğum yapmak için. Karmaşık olabilir. Birimiz her zaman orada olmaya çalışır." "Gidelim o zaman." Nora onun elini sıktı ve aşağı inmeye başladı. koridorda. "Hemen geliyorum."

Kız ortadan kaybolur kaybolmaz Wesley babasının iç çektiğini duydu. "Baba, kes şunu. Nora ve ben hayatın bir gerçeğiyiz. Buna alış artık." "Bel fıtığıma nasıl alıştıysam buna da öyle alıştım. Bu da hayatın bir gerçeği, hoşuma gitmesi gerektiği anlamına gelmiyor."

9780778314103_TS_REV.indd 332

12-08-30 8:51

PRENS

333

Wesley cevaplarını kendine sakladı. Ne de olsa, Nora'yı o kadar sert boşaltmıştı ki, muhtemelen kulakları bir sonraki

İki saat. Babasının onun hakkında söylediği ya da yaptığı hiçbir şey şu anda onun aşılmaz mutluluk duvarında bir gedik .

"Hazır," dedi Nora geri döndüğünde, üzerinde pantolon ve

Wesley için bir tişört taşıyordu. "Daha önce hiç doğum yapan bir at görmemiştim."

Üçü kendilerini bekleyen kamyonete doğru ilerlerken Wesley'nin babası, "İğrenç ve iğrenç," dedi. "O kadar çok plasenta var ki bazen küçüğü içinden çekip çıkarmak zorunda kalıyorsunuz."

Annem genellikle doğum sonrasını yer."

"Muhteşem." Nora bir kulaktan diğerine sıırttı. Eğer babası onu

çalışıyorsa, nasıl bir kadınla karşı karşıya olduğu hakkında

hiçbir fikri yoktu. "YouTube için çekeceğim."

"Sakın bir Rails atını internete koymaya cüret etme," dedi Wesley'nin babası, sesi gereksiz yere soğuk ve sertti.

"Baba, şaka yapıyordu."

Nora boş ellerini havaya kaldırdı. "Kamera yok. Söz veriyorum."

Genişçe gülümsedi. Soğuk ve sert bir sesle verilen emirler onun üzerinde babasının amaçladığının tam tersi bir etki yaratma eğilimindeydi.

Kısrak ahırına iki dakikadan kısa bir sürede vardılar. Wes-

ley'in babası daha kontağı kapatmadan kamyonundan atladı ve doğruca kapıya koştu.

"Bu ne acele?" Nora, neredeyse kendisi kadar hızlı hareket eden

Wes- ley'nin yanında tırıs giderken sordu. "Bu saatler sürmez

mi?" "Sürebilir. Muhtemelen bir süredir bu işle uğraşıyordur.

Ama bir şeyler ters giderse diye orada olmalıyız.

Bazen kısarak ve tayı kurtarmak için sadece birkaç dakikamız olur." Ahıra düşük nefes sesleri ve yumuşak iniltiyle girdiler.

"Kulağa tanıdık geliyor," dedi Nora ve Wesley onun poposuna hafifçe vurdu.

9780778314103_TS_REV.indd 333

12-08-30 8:51 AM

334

TIFFANY REISZ

Ahırın kapısında durdular ve içeri baktılar. İz

Beauty samanların üzerinde yan yatmış, uzun bacakları efordan sallanıyordu. Yerdeyken bile, şişmiş karnı ve yanlarındaki terle, adının hakkını veriyordu.

Wesley ahıra girdiğinde babasını ve veteriner hekim Dr. Fischer'ı kısrağın hayati değerlerini ölçerken ve konuşurken buldu.

"Sorun nedir?" Wesley diz çökerek sordu.

Track Beauty'nin ter lekeli burnunu okşuyordu. Safkan atlar

mantıktan ziyade içgüdüye meyilli olsalar da atlar zeki

hayvanlardı. Ama genellikle Track Beauty'nin kara gözlerinde bir

farkındalık parlardı. Ancak şimdi sadece aptal bir hayvan gibi

görünüyordu. Acı ve korku, atın tüm algısını almıştı.

bakışlarından.

Dr. Fischer, "Uzun süredir oradaydı," dedi. "Çekmemiz gerek."

"Zavallı şey," dedi Wesley emekleyen ata. "Yapamam

Bunun ne kadar acı vereceğini hayal edin." Track Beauty'nin

midesi, doğmamış tay içinde debelenirken dalgalanıyordu.

"Ne oldu Wes?" Nora sordu, sesi bir fısıltı kadar yumuşaktı.

Atlar hakkında hiçbir şey bilmiyor olabilirdi ama kokusunu

aldığında belayı tanıyacak kadar zekiymiş.

"Biraz sıkıntı içinde. Tayı dışarı çıkaracağız." "Biz kimiz?"

Wesley ellerini ve kollarını dezenfekte ederken Nora sordu.

"Wes mi?"

"Biz benim," dedi ve o anda, o kişinin kendisi olacağına karar verdi.

Bunu yapacak tek kişi. Babasının beli kötüydü ve Dr. Fischer altmış yaşlarındaydı.
Her an çalışan herkes

çiftlikte yaşayanlar haberleri beklemek için ahırın dışında toplanmaya başladılar.
Wes aldıkları haberin doğru olduğundan emin olmak istiyordu.

Güzel. "Gel başını tut, Nora. Güzellik kadınların yanında

erkeklerden daha rahattır."

"Oğlum, bilmiyorum-"

9780778314103_TS_REV.indd 334

12-08-30 8:51

PRENS

335

"Sorun yok, baba. Sadece geri çekil ki Beauty sakinleşsin."

Dr. Fischer ahırda kaldı, ama atın onu göremeyeceği bir köşede. Wesley, Nora'nın parmak uçlarına basarak

ve Track Beauty'nin başının yanında diz çök.

"Seçeneklerin olduğunu ," diye fısıldadı Nora

Track Beauty'nin karmakarışık yelesini okşarken. "RİA... hap...

Atlar için NuvaRing yapıyorlar mı? Yoksa hula-hoop

boyutunda mı? Belki de sadece perhiz. Yüzde yüz tek yol bu."

Wesley uzanıp Track Beauty'nin sallanan kuyruğunu yana doğru

iterken ve plasentanın dışarı fırladığını görürken hafifçe güldü.

"Yorum yok, Nora. Lütfen," dedi bir kolunu kısırağın içine sokarken.

Atın başını kucağına alırken, "Tek bir kelime bile

etmeyeceğim," diye söz verdi. "Bunun bana Griffin'le son randevumu hatırlatması dışında."

Wesley derinlere uzandı ve aradığı şeyi buldu - bir kemik.

ince ayak bileği. Hemen yanında bir tane daha buldu.

"Onu sabit tut," dedi Nora'ya bakarak. "Sert ve sabit bir şekilde şekeceğim ve ortalık karışacak."

Nora elini Track Beauty'nin boynunda rahatlatıcı bir masaj yaparak gezdirirken başını salladı. Wesley toplarının üzerine çıktı

ayaklarını sıkıca ve yavaşça çekmeye başladı. İlk başta tay kıpırdamak istemedi ve adam rahimdeki narin bacaklardan birini kırmaktan korktu.

" , " dedi Nora kısrağa. "Bırak onu

Git. Benim için biraz itebilir misin?" Doğrudan atın yüzüne ve

Track Beauty . Bu seğirme

Wesley'nin sonunda iki ayak çekip çıkarmasına yetecek kadar itti. Plasentayı yırttı ve tayın bacaklarına bir havlu sardı.

Wesley derin bir nefes aldı ve geriye doğru yürümeye başladı, yavaşça

9780778314103_TS_REV.indd 335

12-08-30 8:51 AM

336

TIFFANY REISZ

Yavru atı da yanında sürüklüyordu. Kaygan bacakları bırakmamak için tüm gücünü ve ellerinde çatlayacak kadar sert tutmamak için tüm yumuşaklığını kullandı. Son bir çekişten sonra,

tayın kafası, birkaç galon sıvı ve doğum sonrası ile birlikte dışarı çıktı. Dr.

Fischer ve babası ellerinde iğnelerle hızla içeri daldılar.

ve havlular. Wesley Nora ve Track Beauty ile onlar da tayın etrafında dolandılar.

"kadar da kötü değildi, değil mi?" Wesley kollarını çekip çıkarırken Nora sordu.

"Biraz iğrenç ama korkunç değil."

"İğrenç mi? Onu dinleme güzelim. Çok güzel bir vajinan var ve eminim Kegel bebek sonrası kas tonunu geri kazanacaksın."

Wesley dayanamayıp öne eğildi ve Nora'yı öptü.

Babası onaylamayarak izlese bile. Ancak tay ilk ayakta durma denemesinde kıvranmaya başladığında babasının yüzündeki onaylamama ifadesi kayboldu.

"Vay canına. Hızlı yürüyorlar." Tay ayağa kalkıp hemen tekrar yere inerken Nora kıkırdadı. Kıkırdadı mı? Nora Suther-

Lin kıkırdadı mı? Wesley buna inanamadı. Onun güldüğünü binlerce kez duymuştu ama hiç bu kadar kız gibi ve çocuksu bir zevkle kıkırdadığını duymamıştı. Ama tayın ayakta durma çabaları aynı anda hem komik hem de acınacak haldeydi.

Tay nihayet dört ayağının üzerine kalkıp orada kalmayı başarırken Wesley'nin babası, "Bu bir erkek," dedi. Yeni doğanın yanında durdu elini ceketinde aşağı yukarı gezdirerek onu kontrol etti

kusurlar için. Damızlık olarak Track Beauty ve boğa olarak

Farewell to Charms ile hiçbir kusur olmayacaktı.

bulunacak kavramlar. "Bu adama ne isim vereceğimi merak ediyorum..."

"Nora ona isim vermeli, çünkü bunun için buradaydı. Tüm Rails

atlarına kadınlar isim verir. Bu iyi şans getirir."

9780778314103_TS_REV.indd 336

12-08-30 8:51

PRENS

337

"Pek çok karaktere isim verdim," dedi. "Ve bu adam da bir

karaktere benziyor."

Wesley ve Nora, tayın ilk çadırını kurmasını izlediler.

adımlar. İki ileri... bir geri... ve bir geri daha...

Tay tam ayak parmağına bastığında Wesley'nin babası hafif bir yemin etti ve acı dolu bir homurtu çıkardı.

"Harika. Ayaklarının üzerine basıyor." Yaşlı adam güldü ve

bebeğin minik başını okşadı.

"O zaman ona ne isim vereceğimizi biliyoruz," dedi Nora,

Wesley'e sırtıyordu. Bu gülümseme onu birlikte ata bindikleri ilk güne geri götürdü. Wesley bir at seçmişti.

Bastinado adında büyük bir doru aygır. Wesley, Nora atın ayağa basma alışkanlığı olup olmadığını sorana kadar bu egzotik isim hakkında hiçbir şey düşünmemişti. Seyis kız öyle olduğunu söylemiş, Nora da Bastinado'nun "ayağa basmak" için kullanılan süslü bir terim olduğunu açıklamıştı.

Ayak işkencesi.

"Bastinado o ," dedi Wesley. "Bunun kayıtlarda yer almadığından oldukça eminim." Nora sürünerek tayın yanına gitti ve yüzünü okşadı. Wes-

ley uzun zamandır bu kadar sevimli ve küçük bir kestane tayı görmemişti. Farewell to Charms da küçük bir adamdı ve sonra filizlenerek gördüğü en uzun bacaklı canavar ata dönüşmüştü.

hiç görmedim.

"Onu seviyorum. Ona bakacağım." Nora atı burnundan öptü.

"Benim evimde. Büyük bir yatak. Sığabilir." Wesley'nin babası,

"Hanımefendi, o at-" diye söze başladı. "Baba. Şaka yapıyorum.

Nora şaka yapıyor."

"Çok fazla şaka yapar. Hiç ciddi bir şey söyledi mi?" "Hayır,"

dedi Nora, Wesley'e göz kırparak. "Ve ben gerçekten

Bu."

"Sizi pek de eğlenceli bulmuyorum, genç bayan." Wesley'nin

babası ona ters ters baktı.

9780778314103_TS_REV.indd 337

12-08-30 8:51 AM

338

TIFFANY REISZ

"Beni sevmen ya da benden nefret etmen umurumda değil. Beni sen çağırdın.

'genç bayan' ve bu seni benim yeni favori insanım yapıyor."

Wesley, babasının yüzünün öfkeyle gerilmesini izledikten sonra

nefes verdi ve başını salladı. "Kızımız nasıl, Fisch?"

Nora Bastinado'nun yanına gitti ve onu ovmaya devam etti

Dr. Fischer ve babası kırsağı önce bir kez, ardından da iki kez kontrol ederken, Wes ve Nora dikkatlerini küçük Bastinado'ya verdiler. Wes ve Nora, bacaklarının nasıl çalıştığını çözerken dikkatlerini küçük Bastinado'dan ayırmadılar.

Nora bir yerlerde bir kırbaç bile bulmuş ve Bas'a sataşmış.

sanki milyon dolarlık bir safkan değil de bir kedi yavrusuymuş gibi onunla

oynuyordu. Birkaç saat boyunca onu izlediler ve gelişimine güldüler,

Düştüğünde yüzünü buruşturuyor, samanların içine düştüğünde tekrar ayağa kalkması için onu cesaretlendiriyordu.

"Zavallı küçük adam..." Nora onun üzerinden samanları sıyrırken mırıldandı.

ceket. "Zor olduğunu biliyorum. Bana yeterince şarap içirirseniz ben de pek iyi yürüyemem."

Bastinado burnunu Nora'nın eline dayadı ve Wesley sadece onları

izleyebildi. Nora'yı birkaç kez çocuklarla görmüştü.

casionlar. Onlarla arası çok iyiydi, onlara takılıyor, onlarla yetişkinler gibi konuşuyor, sanki dünyada onlardan başka kimse yokmuş gibi tüm dikkatini onlara veriyordu. Bastinado ile de aynı derecede iyiydi. Wesley'nin içinde bir şeyler yumuşak, anaç

sesinin tonu, yüzündeki ısıltılı gülümseme.

Elinde olmadan zihninin tehlikeli sulara dolaşmasına izin verdi.

Bölge. Nora hamile olsa çok güzel görünürdü. Şişmiş ayak bilekleri ve ağrıyan ayakları için sürekli sızlanıp duracaktı.

Ama yine de dünyadaki hiçbir kadının ondan daha iyi bir anne

olamayacağını biliyordu. Ona karşı ne kadar sabırlıydı.

Bir öğretmen olarak, bir oda arkadaşı olarak ne kadar sevgi dolu ve koruyucu olduğunu. Ölümünden sonra onu hastanede bulmayı nasıl başardı?

Diyabetik ketoasidoz korkusu onu hâlâ şaşırtıyordu. Kendi çocuğuyla, kendi çocuklarıyla, onun on kat daha gayretli olacağını biliyordu,
9780778314103_TS_REV.indd 338

12-08-30 8:51

PRENS

339

Koruyucu, ilgili. Ve Tanrım, onu kucığında bir bebekle görmek? Bunun için gerekirse tüm Railey imparatorluğunu eBay'de satabilirdi. Ruhunu bile satabilirdi.

"Yorgun musun, Wes?" Nora uzanıp onun elini sıkarken

sordu "Sanırım neredeyse şafak söküyor."

"Birazcık."

"Çok sessizsin."

"Sadece düşünüyordum. Sırtın nasıl?" diye sordu fısıltıyla.

Nora'yla bu kadar sert seks yaptığına, bu kadar hoşuna gittiğine hâlâ inanamıyordu.

"Birkaç çürüğüm olacak. İyi iş," dedi ve

ona hınzırca sırttı.

"Bir vanilya budalası için fena değil, değil mi?"

"Fena değil mi?" Nefesinin altında hafifçe ıslık çaldı. "Bu benim ilk onuma girebilirdi."

Wesley erkeklik gururuyla gülümsedi.

"Bir dahaki sefere ilk beşe girmeye çalışacağım."

Nora cevap olarak bir şeyler söylemeye başladı ama sonra ağzını kapattı ve babasına baktı.

"Sorun ne?" diye sordu ve Wesley de onun yüzündeki endişeyi fark .

"Pist çok uzun süredir kapalı. Neredeyse dört saat oldu. Onu ayağa kaldıralım."

Wesley ayağa kalktı ve babasının kısırağı ayağa kaldırmasına yardım etti. Track Beauty protesto için kişnedi ama ayağa kalkmayı başardı.

Wesley tuttuğunu fark etmediği bir nefes verdi. "Aferin kızıma." Wesley'nin babası onun burnunu okşadı ve

uzaklaşmaya başladı. Arkasını döner dönmez, nasıl olduysa,

Track Beauty'nin dizleri büküldü ve tekrar yere düştü.

"Kahretsin." Babası ve Dr. Fischer onun kalbini ve ciğerlerini bir kez daha dinlerken Wesley ellerini onun üzerinde gezdirdi.

"Onu tekrar ayağa kaldırmalıyız," dedi babası.

9780778314103_TS_REV.indd 339

12-08-30 8:51 AM

340

TIFFANY REISZ

"Sorun nedir?" Nora kolunu Bastinado'ya dolayarak sordu,

Onu bir köpek gibi kucağında tutuyordu. "O yorgun. Daha yeni at büyüklüğünde bir bebek doğurdu. Çünkü o lanet bir attı."

"Ayağa kalkması gerekiyor," diye açıkladı Wesley. "Çok uzun yerde. Atlar yerde kalamaz. Bu onlar için ölümcüldür." Nora'nın gözleri büyüdü. "Bu hiç iyi değil. Sorun ne-
lem?"

"İnatçı. Yıpranmış. Kim bilir? Ciğerleri temiz."

Wesley'nin babası sanki ayağa kalkmasını istiyormuş gibi Track Beauty'ye baktı. Wesley de ona katıldı ve kısırağın yularını çekmeye başladı. Kısarak, başını tekrar yere bırakmadan önce gönülsüzce bir çaba gösterdi.

"Kahretsin." Wesley alnını ovuşturdu. Track Beauty

Sadece çiftlikteki en iyi kısıraktı, annesinin de en sevdiği attı. Onu ayağa kaldırmalıydı.

". Tekrar dene," dedi Wesley'nin babası, kısırağa cesaret verici

birkaç kaşıma ve ovma hareketi yaparak. Sesi sakindi ama

Wesley yüzündeki gergin çizgileri görebiliyordu.

Track Beauty yaklaşık yirmi milyon dolara sigortalanmıştı ama bu, annesinin mutluluğunun yanında hiçbir şeydi.

Üç adam da Track Beauty'yi ayağa kaldırmak için tüm güçlerini ortaya koydu. Üçü de başarısız oldu. Wesley bunu daha önce de görmüştü; atlar yorgun ve halsiz düşüyor, görünürde hiçbir neden yokken ayağa kalkmak istemiyorlardı. Doğum yapmak Track Beauty'yi aklın ya da içgüdünün ötesinde yormuştu.

"Bir askı bulup onu yukarı çekmemiz gerekecek. Bunun için bir şey yok," dedi Dr.

Fischer dedi ki. "Destek çağıracağım. Onu ambulansa bindirmemiz gerekecek."

"Wes?" Arkasından Nora'nın sesi geldi.

Wesley bunu duymazdan geldi. "Onun tek seçeneği bu mu?"

Bunu kabul etmeyeceğini biliyorsun," dedi.

"Wesley?" Nora'nın sesi tekrar geldi.

9780778314103_TS_REV.indd 340

12-08-30 8:51

PRENS

341

"Bir saniye, Nora."

"Anne atlar yavrularını gerçekten korurlar mı?" diye sordu.

"Elbette öyleler," dedi ve Track Beauty'nin başının yanında diz

çöktü. Gözlerinin içi .

onların içinde yaşamak. Ambulans, hastane, onu askıya almak

bile bunu geri getiremezdi. "Neden?"

Bir inilti sesi, yürek parçalayıcı ve küçük, kesildi

Kabindeki gergin sessizliğin içinden. Wesley ayağa kalktı ve etrafında döndü. Nora'nın elinde kırbaç vardı ve sefil inilti ondan değil Bastinado'dan gelmişti.

Kırbacı kaldırdı ve minik atın sırtına bir kez daha vurdu. Ve tay bir kez daha en küçük, en büyük

Wesley'nin hayatında duyduğu en acıklı acı ılığıydı. Tay irkildi ve kaçmaya çalıştı ama yeni doğmuş bacakları altında sallanıyordu. Nora bir kez daha Bastinado'ya

Şok edici bir güç, Nora'nın sahip olduğunu bilmediğı bir güç.

Bastinado bir kez daha inleyip duraksadı, gözleri dehşetten vahşi

ve karanlıktı. Ve Wesley'nin arkasından gelen ılığın

cevaplandığını duydu.

İki bin kiloluk öfkeli anne at kendini ayağı kaldırıp ileri

atılırken Wesley koşmak zorunda kaldı. "Nora!" Wesley ona

doğru koşmaya başladı ama babası onu yendi.

ona. Nora'yı Parça Güzeli'nin öfkesinin önünden çekip aldı ve ahırdan çıkardı. Wesley kapıdan geçme zahmetine bile katlanmadı; kendini kapının üzerine attı. Dört insan da

ahırın dışında durmuş, Track Beauty'nin Bastinado'nun burnuna sokulmasını izliyordu. Kırılğan yeni doğanın sırtında birbirine paralel üç yara vardı ama Wesley kan gör. Yara izleri olabilir. Fakat

Annesi de hayatta ve ayaktaaydı.

"Nora?" Wesley Nora'ya baktı ve onu nefes nefese buldu,
gözleri fal taşı gibi açılmış ve sessiz, kırbacı elleriyle kavrıyordu. "İyi misin?"

9780778314103_TS_REV.indd 341

12-08-30 8:51 AM

342

TIFFANY REISZ

Başını iki yana salladı.

"Ben iyiyim," dedi, ama buna inandığından emin değildi. "O da
iyi olacak." Wesley kırbacı nazikçe onun elinden aldı ve diğer
atla birlikte duvara astı

tack. Kolunu kızın beline dolayarak onu çekti.

Her zamanki gibi onun bedeninde erimedi. Sadece orada durdu, nefes aldı ve
baktı.

Babası gözlerinde yeni bir bakışla ona doğru gelirken Wesley
gerildi.

"Bu hayatımda gördüğüm en lanet şeydi," dedi Nora ve
Bastinado'ya bakarak.

"Umarım iyi olur." Nora yavaşça yaşlı adamın gözleriyle
buluştu.

"Sanırım teşekkür etmeliyim." Wesley'nin babası elini sıkmak için uzattı. Nora ona hafif ve tehlikeli bir gülümseme vermeden önce sadece eline baktı.

"En azından artık mecbur kaldığımda... çok ciddi olabileceğimi biliyorsun."

9780778314103_TS_REV.indd 342

12-08-30 8:51

KUZEY

Geçmiş

Kingsley onu görene kadar buna inanmayacaktı. Kız kardeşini görmesinin üzerinden bir yıldan fazla zaman geçmişti, büyükanne ve büyükbabaları onu Marie'den kopardığından beri-

Laure'nin ailesinin cenazesindeki tutuşu. Søren bunu nasıl yapmıştı... onu görmek için bunca yolu gelmesini nasıl ayarlamıştı? Søren parası olduğunu iddia ediyordu ve Kingsley'in duyduğuna göre,

Bu iddia biraz hafif kalıyordu. Søren'in babası parayla evlenmiş, sonra da aile servetini alıp

acımasız iş zekası yirmi yıl içinde üç katına çıkardı.

Kingsley için Søren'in cazibesinin en az olduğu şey paraydı. Eğer o

bir kilise faresi kadar fakir olsaydı, Kingsley yine de onun ayaklarının dibinde uyur, ellerini öper ve emri üzerine

Søren ondan bunu isterse yanan kömürler.

Kingsley'de böyle bir inançsızlık yaratan şey Marie-Laure'u ziyarete getirmenin maliyeti değildi. Birlikte geçirdikleri gecelerde, Kingsley Søren'in ayaklarının dibinde diz çöktüğünde, onun altına yattığında ya da onun disiplinine boyun eğdiğinde, Søren ona her zaman ne kadar az önemli olduğunu, ne kadar az değerli olduğunu söylerdi. Kingsley biliyordu ki

Søren için bir bedenden başka bir şey değildir, kullanılacak ve istismar edilecek bir beden 9780778314103_TS_REV.indd

343

12-08-30 8:51 AM

344

TIFFANY REISZ

ve sonra . Peki Søren neden onun için bu iyiliği yapmıştı?

Hiç mantıklı değildi.

Ve yine de...

Siyah bir araba, dar otoyoldan okula giden tek yolda dikkatli

adımlarla ilerliyordu. Kingsley durdu

Acı Aralık havasında tek başına, onun gelişini bekliyordu. Søren o zamandan beri onunla binlerce korkunç akıl oyunu oynamıştı.

İnzivaya çekildikleri ilk gece. Bazı günler Søren onun varlığını kabul etmeyi reddediyordu. Kingsley

onunla konuşur ve Søren her ne yapıyorsa ona devam ederdi.

Kingsley sanki yaşayanlarla bağlantı kurmaya çalışan ve

başaramayan bir tür hayaletmiş gibi davranıyordu. Diğer günler

Søren

her hareketini izler, izler ve eleştirirdi. Kingsley'

ayakkabılarının düzeltilmesi, ödevinin daha düzgün bir elle

yeniden yazılması, kıyafetlerinin Søren ya da-

ondan sıkılmıştı. Bir keresinde, inziva yerinde, Søren Kingsley'e artık bu oyunu birlikte sürdürmek istemediğini, bundan bıktığını, ondan bıktığını söylemişti. Kingsley dehşet içinde dizlerinin üzerine çökmüş ve Søren'e ona bir gece daha, bir şans daha vermesi için yalvarmıştı. Kingsley'in gözlerinin kenarları yaşlarla dolmuştu, ta ki Søren'in dudaklarının kenarındaki ince gülümsemeyi fark edene kadar. Öfkeyle ayağa kalktı ve Søren'e bir yumruk attı. Søren onu şok edici bir şekilde yakalamıştı.

güç ve beceriklilik.

Kingsley kendini o demir pençeden kurtarmaya çalışırken,

"Sakin ol, Kingsley," diye .

"Senden nefret ediyorum." Kingsley kelimeleri İngilizce söyledi.

Fransızca için çok çirkindiler.

"Biliyorum. Benden nefret ettiğini biliyorum. Ama ben senden nefret etmiyorum. *Nefret*, sana karşı hissettiklerimi tanımlamak için çok güçlü bir kelime."

"Neden... neden bana bunu yapıyorsun?"

Bunun üzerine Søren elini bıraktı. Kingsley ona doğru koştu 9780778314103_TS_REV.indd

344

12-08-30 8:51

PRENS

345

ve Søren onun kalçasına sert bir tekme atarak

yere yığıldı. Ayağa kalkmaya başlamıştı, mücadelenin ne kadar faydasız olduğunu bilse de vazgeçmek istemiyordu. Ama Søren onu dizlerinden kavradı ve tekrar yere itti. Ellerini Kingsley'nin saçlarına daldıran Søren, onu soğuk parkeye karşı hareketsiz tuttu.

"Bunu sadece ve sadece tek bir sebepten dolayı yapıyorum..." Søren tısladı

kulağının içine. Kingsley'nin vücudu öfkeyle gerildi ve asla yenemeyeceği bir arzuyla doldu.

Søren ona dokundu. "Ben de en az senin kadar keyif alıyorum."

Ve o gece, Søren onu döverken ve becerirken

Kingsley tek bir kelimenin lütfu için yalvarırken bile bunu tam bir sessizlik içinde yapmıştı. Sadece şafak vakti

Søren onunla tekrar konuştu ve sonra sadece tek bir kelime söyledi.

Güle güle.

Bu yüzden balo Kingsley'i hiç şaşırtmazdı.

Kız kardeşinin ziyareti ise Søren'in özenle hazırladığı bir oyundan başka bir şey değildi. Binaların birinde bir yerde,

Søren pencerenin önünde durmuş olanları izliyordu, Kingsley

emindi. Araba Kingsley'in önüne yanaşacaktı.

Kingsley'in bildiği kadarıyla biri -bir rahip, bir rahibe, bir haham- iner ve şaşkınlıkla ona bakardı. Ve

Marie-Laure yok. Bu maskaralığa neden devam zahmetine

katlandığını anlayamıyordu. Ama Søren bunu ayarlamıştı.

Şaka ve Kingsley, Søren için her şeyi yaparlar.

dondurucu soğukta durup bir saat boyunca hiç gelmeyecek olan kız kardeşini bekleyerek kendini temellendirdi.

Araba yaklaştıkça yaklaştı. Kingsley ellerini ceplerinde daha

derine soktu. Etrafına bakınırken sınıf binasının, ofislerin,

kütüphanenin pencerelerindeki yüzleri gördü...

Sınıf arkadaşları, hepsi içeride sıcak ve rahat bir ortamda bekliyor, onu izliyorlardı. Marie-Laure'un ziyaretinin gerçek olduğu ortaya çıktığında hissedeceği aşağılanmaya kendini hazırlamaya çalıştı.

9780778314103_TS_REV.indd 345

12-08-30 8:51 AM

346

TIFFANY REISZ

Søren'in bir akıl oyunundan başka bir şey değil. Søren... King-

sley, sınıf binasının en üst katındaki odada bekleyen, sevdiği kadar nefret de ettiği piyanistin yüzünü gördü.

Kingsley nefesini verdi ve gözlerini Søren'in mükemmel bakışlarından ayırdı.

yüzüne ve arabaya geri döndü. Neredeyse duracak kadar yavaşlamıştı. Ama durmamıştı. Henüz değil. Yine de yolcu kapısı açılmaya başladı ve kurdeleli siyah ayakkabılar giymiş iki küçük ayak

ayak bileklerine bağlanmış.

"Kingsley!" seslendi bir yılı aşkın süredir duymadığı bir ses.

Kız kardeşi koşarak yanına gelip onu kollarıyla sararken gözleri manzarayı zar zor görüyor, kalbi mutluluğuna engel olamıyor, bacakları onu ayakta zor tutuyordu.

"Marie-Laure..." Kingsley onun adını karanlığına üfledi.

Saçları. Ayrı kaldıkları bir yıl boyunca uzamasına ve dağılmasına izin vermişti. Onu son gördüğünde Paris'in en güzel kızıydı.

Şimdi, kardeşçe bir gururla, onun dünyanın en güzel kızı haline geldiğini belirtti. "Burada olduğuna inanamıyorum."

Zarif balerin kollarını ona doladı. Mükemmel bir Paris

Fransızcasıyla ona onu ne kadar özlediğini, yakında onu göremezse öleceğini düşündüğünü, onsuz olmanın ne kadar korkunç olduğunu, bir daha kimsenin onları ayırmasına izin vermeyeceğini fısıldadı. Çenesi omzunda, ağzı kulağındayken Kingsley başını kaldırdı ve Søren'in hâlâ pencereden onu izlediğini gördü.

Kingsley Søren'e tek bir kelime mırıldandı.

Mersi.

Søren de pencereden kaybolmadan önce başını sallamakla yetindi. Kingsley dikkatini tekrar Marie-Laure'a çevirdi.

"Nasıl...? Yapamam-"

"Buradayım," dedi. "Evime bir uçak bileti geldi.

Ve bir Davetiye için ziyaret Sen. I yapamadım inanmak
o." Marie- 9780778314103_TS_REV.indd 346

12-08-30 8:51

PRENS

347

Laure onun yüzünü eldivenli ellerinin aldı ve her iki

yanağından öptü.

"Ben de inanmıyordum... ta ki seni görene kadar. Şimdi bile inandığımdan emin değilim."

"Nasıl..." Başını salladı ve saç tutamları uçtu.

yüzünde. "*Büyükanne ve Büyükbaba* mıydı? Sen...?"

Kingsley gözlerini devirdi. Onun huzurundayken, anında eski Fransız alışkanlıklarına geri döndü.

"Bu uzun bir hikaye. Sana anlatacağım... ama henüz değil."

"Umurumda değil. Önemli olan tek şey benim burada olmam

ve senin de burada olman." Onu tekrar kollarının arasına aldı

ve Kingsley

onu destekledi. Göz ucuyla Marie-Laure ile artık soğukta yalnız olmadıklarını fark etti. Diğer çocuklardan birkaçı dışarı çıkmıştı, şüphesiz daha iyi görebilmek için

Marie-Laure'a bakıyorlardı. Aylardır bir kadın görmemişlerdi, en

azından bekâret yemini etmemiş genç bir kadın.

"Bu kız kardeş olmalı." Peder Henry'nin neşeli sesi geldi.

"Bonjour, mademoiselle," dedi Marie-Laure'un elini sıkarak.

Rahip onları içeri sokarken Kingsley kız kardeşinin koluna girdi.

odasına girdi. Peder Henry Marie-Laure'u okula davet ederken ve oğlanların ona yapacakları flörtler için şimdiden özür dilerken Kingsley tek kelime bile duymamıştı.

Peder Henry hafifçe kekeleyerek, "Genelde kadın ziyaretçilere izin vermeyiz," dedi. "En azından evli olmayan kadınlar. Ya da

bir düzen içinde olmayan kadınlar. Ama Bay Stearns bana durumu

açıkladı

ebeveynlerinin ölümü. Ziyaretiniz süresince sizi burada ağırlamaktan mutluluk duyuyoruz. Kingsley'nin derslere katılması ve okul ödevlerini yapması gerekecek. Ama tüm yemeklerimizde yemek salonunda bize katılabilirsiniz. Bu binanın en üst katında özel misafir odalarımız var. Eşyalarınızı yukarı taşıması için çocuklardan birini göndereceğim."

9780778314103_TS_REV.indd 347

12-08-30 8:51 AM

348

TIFFANY REISZ

Marie-Laure, Peder Henry'ye geniş bir gülümsemeyle bakarak, "*Mersi, mon père,*" dedi. Kingsley, Peder Henry'yi yakasından kel kafasının tepesine kadar tamamen saran kızarıklığa neredeyse kahkahalarla gülecekti. Marie-Laure'ün erkekler üzerindeki etkisi

Kingsley kadınlardan hoşlandığını biliyordu. İkisinin de yapması gereken tek şey

gölümsemekti.

Kingsley ve Marie-Laure doğruca onun odasına gittiler.

ofis binasının en üst katına çıktı. Etrafta dolaştı, duvarlardaki tüm ikonalara güldü - haçlar, azizlerin resimleri, etrafa saçılmış Meryem Ana heykelcikleri.

"Katolik okulu mu?" diye alay etti. "Babam mezarında ters

dönüyor." Kingsley güldü ve omuz silkti. "Biliyorum. Bu benim

fikrim değildi. Eski okulumdaki erkekler benden nefret ederdi."

"Tüm kız arkadaşlarını ve kız kardeşlerini baştan çıkardığın

için, şüphesiz." Marie-Laure ona bir parmak salladı.

"Şey... tabii ki. Ama beni bıçaklamak aşırı bir tepkiydi."

Gözleri irileşti. "Bıçaklamak mı? Sadece bir çizik olduğunu

söylemiştin." "Büyük bir sıyrık."

"Babam seninle gurur duyar mıydı yoksa seni kendisi mi

öldürmeye çalışırdı bilmiyorum."

"İkisi de," dedi Kingsley ve gülüştüler. "Peki ya sen? Hâlâ

Paris'teki herkesin kalbini kırıyor musun?"

"Elbette." Kanepede onun yanına oturdu ve

kaslı, zarif bacakları. "Onlar benimkini kırmadan önce ben onların kalbini kırmalıyım."

"Zengin ve yaşlı bir adam bulup onunla evlenmelisin. O evlenir.

yakında ölecek ve tüm parasını sana bırakacak. O zaman benimle Amerika'da kalabilirsin."

"Amerika'da kalmak mı? Bunu neden yapayım ki? Zengin bir adamla evlenseydim, seni bu berbat yerden çıkarır ve Paris'e geri götürürdüm."

Kingsley kanepede arkasına yaslandı ve bileğini dizinin üzerinden geçirdi.

9780778314103_TS_REV.indd 348

12-08-30 8:51

PRENS

349

"Bilmiyorum. Sanırım burayı sevebilirim. Amerika... o kadar da kötü değil."

"Bu da ne? Kardeşim... Mösyö *Paris dünyadaki tek şehirdir...* Amerika'da mı kalmak istiyor? Adı ne?" Kingsley'in gözleri büyüdü.

Marie-Laure onu dürterek, "Bu kadar masum görünme," dedi.

göğsünde. "Onun adı ne? Bu ülkede kalmak istediğine göre aşık olmalısın."

Kingsley beceriksizliğini örtmek için inleyerek yüzünü Marie-Laure'a çevirdi.

"Sana söz veriyorum... Bu ülkedeki hiçbir kıza aşık değilim.

Yarım metre ötedeki Kanada'da bile." Kuzeyi işaret etti.

"Amerika'yı seviyorum. Paris çökmüş, lüks... ama Amerika...

buranın evcilleşmemiş bir yanı var, vahşi bir yanı."

Marie-Laure içini çekti. "Eğer sen burayı seviyorsan, ben de

burayı . Şimdilik önemli olan tek şey senin burada olman."

"Ben ve aylardır güzel bir kız görmemiş elli erkek mi?"

Kaşlarını kaldırdı. "Bu kısımdan şikâyet etmeyeceğim. Eğer

önümüzdeki bir ay boyunca burada yaşayacaksam, belki de

bana burayı gezdirmelisin."

Kingsley ayağa kalktı ve onun elinden tutarak ayağa

kaldırdı.

"Bir ay mı?"

"Kalabildiğim tek şey bu. Şirketimin müdürüne yalan söylemek zorunda kaldım ve ona bir ay boyunca iyileşmesi gereken bir burkulma geçirdiğimi söyledim. Bundan daha uzun süre yok olursam korodaki yerimi kaybedeceğim."

"Koroda olmamalısın. Sen baş balerinsin."

"Olacağım. Bir gün. Ama hepimiz aidatlarımızı ödemeliyiz. Ve

Ayrıca Laurent beni henüz başbakan yapamaz. Herkes şüphelenir."

9780778314103_TS_REV.indd 349

12-08-30 8:51 AM

350

TIFFANY REISZ

"Başka bir fetih mi?"

Marie-Laure kirpiklerini kırpıştırdı. "Erkek dansçılar... çok güçlü bacakları var."

Paltolarını tekrar kapıya yöneldiklerinde Kingsley elini salladı.

"Fetihlerinin detaylarını istemiyorum. Güzel olabilirsiniz ama yine de benim kız kardeşimsin."

"Aşk hayatınla ilgili tüm detayları bilmek istiyorum. Oh, bekle, sen erkek okulundasın. Senin bir aşkın yok." Soğuğa doğru ilerlerken onu kızdırmak için yanağına hafifçe bir tokat attı.

Ah, Marie-Laure... Kingsley kendi kendine iç geçirdi. Keşke bilseydi. Kol kola okulun bahçesinde dolaşmaya başladılar.

Ona yemek salonunu gösterdi ve Peder ile tanıştırdı.

Aldo. Marie-Laure ve rahip birkaç dakika boyunca o akşamın menüsü hakkında konuştular. Adam sufle planlamıştı. Marie-Laure kiş önerdi. Kingsley uyuyormuş gibi yaptı ve Marie-Laure çocukken her zaman yaptığı gibi onu kolundan çimdikledi. Kingsley çimdikten sonra irkildi, öyle sertti ki Marie-Laure irkildi.

"Ne zaman bu kadar hassaslaştın?" diye sordu yemekhaneden çıkarken. "Seni sadece çimdikledim."

"Bir şeyim yok. Zaten çürük olan bir yerimi çimdikledin sadece.

Yaşayacağım."

"Senin çürük olmayan bir parçanı bulacağım ve bir dahaki sefere onu çimdikleyeceğim. *Oui?* "

"*Evet.*" Gülümsedi ama vücudunda çürük ya da yara olmayan bir yer bulmak için epeyce araması gerekeceğini biliyordu. Dün gece Søren ona karşı kesinlikle acımasız davranmıştı. Dayak bitmek bilmez gibiydi. Seks bile

daha fazla   Yani.   Üzerine   Yansıma,   Kingsley fark etti
ve   yoğunluk   9780778314103_TS_REV.indd 350

12-08-30 8:51

PRENS

351

Çünkü Marie-Laure'un varlığı buluşmayı çok daha karmaşık hale getirecekti. Ama bir yolunu bulacaklardı. Birlikte olmalıydılar, Søren ve Kingsley. Birbirlerine aitlerdi.

"O da ne?" Marie-Laure şapelin dışında durakladı. Kingsley başını yana eğdi ve gülümsedi. İçeriden bir piyanonun unutulmaz ritimlerini çaldığını duydu...

"Bolero," dedi Kingsley. "Ravel."

"Ravel..." Marie-Laure içini çekti ve Kingsley'e baktı.

Gözlerinde hüznün ve özlem karışımı bir ifade vardı. Onun da kendisiyle aynı anıya, babasına ve plaklarına dalıp biliyordu. Of

Babaları apartmanlarının zemininde güneş ışığının altında yatıyor, gözleri kapalı ve müzik eşliğinde mırıldanıyor...

Kingsley onun elini sıkarken, "Onu özlüyorum," diye fısıldadı.

"Ben de öyle. Ama ben seni daha çok özledim. O kadar çok... O kadar çok ki öleceğimi sandım."

Kingsley başını salladı. "Ölme. Artık birlikteyiz." Müzik yükseldi ve Marie-Laure yüzünü şapele çevirdi.

"Gidip dinleyebilir miyiz?"

Kingsley onu oraya götürmeye başladı, ama kilisenin eşiğini geçer geçmez, içinde derinlerde bir şey

durması, geri dönmesi gerektiği konusunda uyardı... . Müziğin kaynağına yaklaştıkça ses daha da yükseldi. Kingsley aniden duyduğu garip korkuyu üzerinden attı. Marie-Laure müziği takip etti, gözleri Hamlin'in bir çocuğu kadar geniş ve büyülenmişti.

Mabedin kapısında durdular ve içeriye baktılar.

Nefe doğru. Søren eski ve yıpranmış kuyruklu piyanonun başına oturmuş, ceketini çıkarmış, kollarını dirseklerine kadar sıvamış ve kaslı ön kollarını ortaya çıkarmıştı. Parçayı öyle çarpıcı bir virtüözite ve tutkuyla çaldı ki Kingsley bir kez daha 9780778314103_TS_REV.indd 351

12-08-30 8:51 AM

352

TIFFANY REISZ

müzik onun etrafında canlandı. Gözlerini kapatarak

Notalar ona dokunuyor, etrafında dans ediyor, yüzünü gıdıklıyor, saçlarını okşuyor, kulağına sırlar fısıldıyor.

Tanrım, Søren'i nasıl da seviyordu. Onu sevdim. Onu sevdiği gibi

Bir baba gibi, bir kardeş gibi, bir arkadaş ve bir sevgili gibi... ve onu daha güçlü, daha akıllı olmaya zorlayan bir düşman gibi sevdi,

daha bilge, daha cesur. Søren onun her şeyi olmuştu... . Kings-

ley gözlerini açtığında piyanonun başında Søren'i değil Tanrı'yı gördü ve tapınmak için doğru adamı seçtiğini anladı. Şimdi bile

onun önünde diz çökecekti.

Kingsley, Marie-Laure'un elinin avuçlarının içinde titremeye başladığını hissetti. Bu onu komünondan çıkarıp dünyaya geri getirdi.

Kız kardeşine baktı ve gülümsedi. Şimdi her şeyi anlıyordu... Søren onu buraya kendisi için, Kingsley için getirmişti. Søren

nezaketen yapmıştı. Bunu bir lütuf, bir merhamet olarak yapmıştı.

Tanrı'nın tüm armağanları gibi, bu da sevgiyle verilmişti.

Søren onu seviyordu. Kingsley bunu artık tüm kalbiyle biliyordu.

Ve oynadığı akıl oyunları sadece oyundan ibaretti. Søren onu sessizlikle cezalandırdı.

dikkatini böldü. En tutkulu öpücüklerini vermeden önce onu aşağıladı. Kingsley'in onun için hiçbir şey ifade etmediğini söyledi.

gecenin yarısını onun içinde geçirmeden önce. *Søren onu sevdi. Søren onu seviyordu. Søren onu seviyordu.* Kalbindeki nakarat müziğin ısrarlı ritmiyle eşleşiyordu. Birbirlerine duydukları aşkı ya da bunu nasıl gösterdiklerini kimse anlayamazdı. Sadece Søren, Kingsley ve müzik biliyordu ve müzik

asla söylemezdi.

"Mon Dieu..." Marie-Laure kelimeleri soludu, gözleri boş ve kırışmayan bir bakışla Søren'e dikilmişti. Bir kez daha

Kingsley'in kalbine korku geri döndü. Hayır...

O da olmaz. Kız kardeşinden başkası...

Elini çekti ve önüne doğru kaldırdı. 9780778314103_TS_REV.indd 352

12-08-30 8:51

PRENS

353

Kingsley'in gözleri, onu ele geçiren ince titremeyi görünce korkuyla açıldı.

"Mon Dieu," fısıldamıştı. Tanrım.

Kingsley onun elini tekrar tuttu ve göğsüne doğru çekti.

Onu yakınında tutacak ve ruhuna bir iblis gibi gireceğini bildiği aşktan koruyacaktı.

"Korkma." Kingsley onun elinin tersini öptü ve ona gülümsedi

-kızın büyüsunü bozmak için sahte bir gülümseme

müziği ve onu çalan sarışın tanrıyı. "Bunu herkese yapıyor."

9780778314103_TS_REV.indd 353

12-08-30 8:51

KUZEY

Şimdiki Zaman

Kingsley Rolls-Royce'u evinin önünde rölantide bıraktı. Herkes Kingsley Edge'i ve onu Manhat'ın her yerine taşıyan gümüş Rolls'unu tanırdı.

Tan. Bugün anonimliğe ihtiyacı vardı. Bu yüzden onun yerine

siyah kot pantolonunu, gri tişörtünü ve deri ceketini giydi, güneş gözlüklerini taktı ve uzun saçlarını at kuyruğu yaptı. Kasaba evinin arka tarafında, Manhattan'ın çoğunun sadece Rolls-Royce ve ikizinin bulunduğunu varsaydığı bir garaj vardı.

Kardeşim. Ama arkada, süet bir araba kılıfının altında, plakası kayıtlı olmayan şık siyah bir Jaguar duruyordu. Sadece acil durumlarda

Kingsley hiç evinden gizlice çıktı mı? Ve bu kesinlikle acil bir durum olarak nitelendirildi.

Arabayı çalıştırdı ve Connecticut'a giden yol boyunca Nora'ya

küfrederek arka sokaklardan kasaba evini terk etti. Aptal

Kız. Aptal kız. Neden bu kadar uzakta yaşamak zorundaydı ki? Manhattan'a ya da şehirdeki herhangi bir yere parası yetebilirdi. Neden

Burjuva ve sıradan bir banliyöde Tudor'a ait bir kulübe satın

almak onun asla anlayamayacağı bir şeydi. Dominatrix olarak

kariyerine sadece bir yıl olmuştu ve

9780778314103_TS_REV.indd 354

12-08-30 8:51

PRENS

355

evinin peşinatını ödeyecek parası yoktu. Ödemeyi nakit olarak

yaptı ve ilk fırsatta onun şehirdeki evinden taşındı.

Kingsley beş yıl boyunca onun evine sadece bir kez gitmişti. oraya giderken bile sıkıntıdan neredeyse ölüyordu. Onun oturma odasında dururken

rahat ama dikkat çekmeyen mobilyalar ve romanlarla dolu kitaplıklardan sonra ona dönmüş ve tek bir soru sormuştu.

"Neden?"

Gülümsemiş, omuz silkmiş, içini çekmiş, gülmüş, başını sallamış ve onu sözleriyle kızdırmamak için elinden geleni yapmıştı.

Ama gülümsemesi kaybolup kahkahası gelene kadar ona baktı.

gözlerini bıraktı. Onun gözleri... eğer tahmin etmesi gerekseydi, onları şeytanın kendisinden çaldığını söylerdi.

"Burayı seviyorum, Kral. Burada kendimi... insan gibi hissediyorum. Normal." Kingsley bej halının üzerinden ona doğru yürüdü ve çenesinden tuttu.

"Sen dünyanın en ünlü Dominatrix'isin, *chérie*. Seni bir canavara dönüştürdüm ve sen bir canavarsın. İstersen burada yaşa ama unutma ki bu duvarların içinde sen Eleanor Schreiber'sın. Nora Sutherlin burada yaşamıyor." Kadının tek tepkisi, onun bakışlarına kendi bakışları kadar sert bir bakışla karşılık vermek olmuştu ve işte o zaman Kingsley Korkunç gerçek, Nora Sutherlin'i o yaratmamıştı... Sadece maskesini düşürmüştü.

Bir saat geçti ve sonunda Westport'a ulaştı. Başka bir

On beş dakika sonra Nora'nın mahallesine vardı. Evinin önünde kırmızı bir Porsche duruyordu-Griffin hâlâ buradaydı. Griffin ve başka kimse yok. Güzel. Çocuk polisi arayacak kadar aptal değildi. Kingsley kapıyı çalmadı, sadece ön kapıdan girdi ve evi hatırladığı gibi buldu; uysal, güvenli, banliyö, burjuva.

9780778314103_TS_REV.indd 355

12-08-30 8:51 AM

356

TIFFANY REISZ

Griffin'in ona, "Yatak odasında, Kral," diye seslendiğini duydu.

Kingsley merdivenleri buldu ve ikişer ikişer hızla çıktı. Koridorun sonunda Nora'nın yatak odasını buldu.

Ya da ondan geriye ne kaldıysa.

"Kahretsin..." Kingsley Fransızca bile konuşamayacak kadar şaşırılmış bir halde nefes aldı.

"Evet, ben de öyle dedim." Griffin odanın kenarında durmuş, önlerindeki katliama bakıyordu.

"Michael nerede?" Kingsley, "Michael nerede?" diye sordu.

Griffin ve oğlunun iyiliği için bırakmaya çalıştığı bir alışkanlık *Michelle* gibi Fransız tarzında bir isim.

"Onu buradan hızlıca çıkardım. Onu annesinin evine gönderdim.

gece kalmak için. gördüğünde neredeyse kusacaktı."

"Anlayabiliyorum."

Kingsley hasarı incelerken sertçe yutkundu.

Odanın ortasında, bir zamanlar dünyanın en çok hayal edilen

yatağının kömürleşmiş kalıntıları duruyordu.

Kararmış küllerin üzerinde Nora'nın Dominatrix kıyafetlerinden oluşan gardırobunun son parçasına kadar her şeyi duruyordu.

kesilmiş ve kirletilmiş.

Duvarlara kan sıçramıştı, hayvan kanı,

Kings ley tahmin etti. Tahmin etti ve umdu. Kanlı kelimeler, kanlı

el izleri. Kanlı duvarlarda kan. Ayaklarının altındaki soluk halı da

kan lekeleri, kanlı ayak izleri taşıyordu. Ve kanlı kelimeler.

"Bu ne anlama geliyor, Kingsley?" Griffin bakarak sordu

Yazıyı. "Fransızca, değil mi? Bugünlerde Fransızcam bok gibi."

"*Oui*, bu Fransızca." Kingsley kelimeleri okudu ve ölen Sadie'nin cesedinin üzerindeki duvarda yazılı olanlarla aynı olduğunu fark edince midesi bulandı.

Griffin gözlerini kısarak mesajlara baktı, belli ki hiçbir anlam çıkaramamıştı.

"Sana söylemiştim... ." Başını salladı ve içini çekti. "Ne

yazıyor mu?"

Kingsley nefes verdiÇok ağır, değil Tabii ki o aranıyor için
söyle Griffin 9780778314103_TS_REV.indd 356

12-08-30 8:51

PRENS

357

ya da yazı hakkında kimseye. Ama ona söylese bile Griffin bunun ne anlama geldiğini bilmeyecekti.

"Kaltağı öldüreceğim' yazıyor."

"Kaltağı öldüreceğim" mı? Nora'yı mı? Kiminle konuşuyor bu?" Griffin yüzünü ovuşturdu ve daha da solgunlaştı. "King... biri

Nora'yı öldürmek mi istiyorsun?"

Kingsley duvarlarda daha önce görmediği bir şey gördü.

Birincisi. Delikler. Hayır, delikler değil, bıçak yaraları. Birisi

bir bıçak almış ve bıçağı defalarca alçıpana saplamış,

Baktığı her yerde bir inçlik dilimler bırakıyordu. Yatağa gitti ve Nora'nın kanlı korselerinden birini aldı. Kesik

izler tek bir noktada yoğunlaşmıştı. Karnında. Nora bıçaklandığı

sırada bunu giyiyor olsaydı, saniyeler içinde ölmüş .

"*Evet.* Birileri Nora'mızı öldürmeyi çok istiyor."

"Ama..." Griffin dehşete düşmüş gözlerini King- sley'e çevirdi.

"Neden? Nora hiç kimseyi incitmedi. Yani, kendi başına

onların rızası."

"Korkarım bu kişi Nora'nın kendisine ait olmayan şeyi

aldığını düşünüyor."

"Nora da hayatında hiç bir şey çalmadı. Çocukken kullandığı arabalar dışında.
Ama kimse

bir arabayı öldürmek."

"Hayır. Arabalar değil. Bu değil."

"O zaman bu da ne? Nora ne çaldı? Bu sikik ucube her kimse,

ona parasını ödeyeceğim."

"Korkarım istedikleri şeyi hiçbir para satın alamaz."

Griffin, bir başkasının hayatı da dahil olmak üzere istediğı her şeyi ya da herkesi
satın alabileceğine inanarak yetiştirilmiş bir adamın ses tonuyla, "Buna ben karar
veririm," dedi. "Ne istiyormuş?"

Kingsley, Nora'nın kıyafet yığınınına uzandı ve

ne bulacağını biliyordu. Bir dizi tespih çıkardı 9780778314103_TS_REV.indd
357

12-08-30 8:51 AM

358

TIFFANY REISZ

Kanlı boncuklar ve Magdalene'in yüzünü kızartacak binlerce dua

ile pürüzsüz hale getirilmiş. O biliyordu

Nora, tasmaşının bulunduğu kutunun anahtarını saklıyordu.

haçı. Boncukları buldu... haçı... ama anahtar yoktu.

Kingsley boncukları eline doladı ve açıklama yapmak için

Griffin'e doğru uzattı.

"Søren?" Griffin sordu, yüzündeki kararlılığın yerini korku

almıştı. "Bu ucube Søren'i mi istiyor?"

Kingsley başıyla onayladı. Tek söylediğı "*Evet,*" oldu.

Griffin ellerini karnına bastırdı. Şimdi hastalığın eşiğindeymiş

gibi görünüyordu.

"Kingsley... bu çılgınlık. Kimse peşimizden gelemmez. Senin

paran ve gücün... benim param ve gücüm... ya Søren? Kim

Søren'in peşine düşer ki?"

"Para ve güç için hiçbir şeyi umursamayan biri. Ve korkarım

ki böyle insanlar var."

"Tüm bunlar ne anlama geliyor?" Griffin bir kez daha

yerdeki kanlı sözcükler, parçalanmış giysi yığını ve yatağın kendisi

-Yanmış ve kanlar içinde. Kingsley'den başkası için bu sahne anlaşılmazdı. Bu ne anlama geliyordu?

Kingsley bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu. Saint

Ignatius'tan kaçtıktan sonra Fransız Yabancı Lejyonu'na

katılmıştı.

Önce İngilizce'deki becerisi yüksek rütbelilerin dikkatini çekmişti, konsantre olursa Fransız aksanından eser kalmadan konuşabiliyordu. Sonra diğer yetenekleri ortaya çıktı.

Zekası, herkesi büyüleyerek ona bilmek istediği her şeyi söyletmesi, doğal nişancılık yeteneği...

ve kendi kişisel güvenliğini, hatta hayatını tamamen hiçe sayması. Onu önce bir casus yapmışlardı, sonra da çok daha fazlasını. Binlerce kişinin ölümünün, böyle bir yatak odasında kapalı kapılar ardında gerçekleşen tek bir eylemle başladığını görmüştü.

Evet, önlerindeki sahnenin ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu.

9780778314103_TS_REV.indd 358

12-08-30 8:51

PRENS

359

"Bu bir bildiri, Griffin."

Kingsley deri ceketinin cebinden anahtarları çıkardı.

Ceket. Şimdi gitmeli ve Søren'i bulmalıydı. Sırların zamanı sona ermişti.

"Neyin? Delilikten mi?"

"Hayır, *dostum*.

Savaştan."

9780778314103_TS_REV.indd 359

12-08-30 8:51

GÜNEY

Nora, Wesley'nin evine dönüş yolculuğu boyunca sakın ve soğukkanlı kaldı. Gözlerini kırpmadı ve ağlamadı. Yüzünde ya da ellerinde hiçbir duygu yoktu. Uzun zaman önce

En zor koşullar altında bile kendini kontrol etmeyi öğrenmişti. İşi için bunu yapmak zorundaydı. Büyük Kingsley Edge'den iki numaralı ders, Yeraltının Kralı -

Baskın olan sensin. Öyle davran.

Bu yedi kelime onun yüzünü dik tutmuş ve ellerini

Birbiri ardına gelen itaatkârlar ona en umutsuz ve tehlikeli fantezileri sunarken bile. Bir Wall Street tüccarı idrarını şarap kadehinden içmek istemişti. Bir diğeri

New York belediye başkan yardımcısı, New York'ta yaşanan en korkunç olayı itiraf etti.

tecavüz fantezileri kurduğunu söyledi. Teksaslı bir sığır milyarderleri elleri ve dizleri üzerinde ona yalvarmıştı.

kendi dağlama demiriyle geri döndü. Ne kadar rahatsız olursa olsun

Onların fantezilerine, fetişlerine kapılmıştı, onlar ona yalvarıp yakarırken bile her zaman sakın ve kontrollü kalmak zorundaydı.

Hayal ettikleri gibi onları incitmek için onunla birlikte. "Hayır," derdi sık sık

onları. "Sen yapmadım kazanılmış o." Bu oldu onu Hat,
onu kapak 9780778314103_TS_REV.indd 360 için

12-08-30 8:51

PRENS

361

Hiçbir sevgi ya da paranın onu böyle bir şey yapmaya ikna edemeyeceğini bildiği halde. Sonra daha çok yalvarırlar, tekliflerini yükseltirler ve o da kabul ederdi.

"Şimdi hak ettin," derdi, bu da "şimdi fiyatımı buldun" gelirdi.

Kaçmak ya da parçalanmak isterbile kendine defalarca *Ben Dominant'ım*" demişti. *Öyle davranacağım.*

Ve şimdi, Wesley'nin babası onu sessizce izlerken

Onu ve Wesley'i misafirhaneye geri götürürken, Nora göz ucuyla kendi kendine aynı şeyi söyledi. Yeni doğmuş bir taya kırbaçla vurmak ona hayvanlara eziyet etmekten en az bir yıl hapis cezası kazandırmalıydı. Şu anda bile bir top haline gelip ağlamak ya da kusmak ya da her ikisini birden yapmak istiyordu. Ama içgüdüleri ona, Track Beauty'nin ayağa kalkıp yaşama isteği bulması için tek gereken şeyin bebeğinin acı çektiğini görmek olduğunu söylemişti. İşe yaramıştı.

Kısrak yeniden ayağa kalkmakla kalmamış, görünüşe göre

Nora'ya Wesley'nin babasının saygısını da kazandırmıştı... ya da en azından korkusunu. Ve onun dünyasında ikisi de bir ve aynıydı.

Yaşlı adam arabayı misafirhanenin önüne çekti ve Wesley

İlk o çıktı. Elini uzatarak bekledi ve Nora arabasından inen bir İngiliz düşesinin zarafetiyle elini tuttu.

Ayakları yere değdiğinde, "Teşekkür ederim efendim," dedi.

"Ve iyi geceler, Bay Railey."

Nora omzunun üzerinden Wesley'nin babasına gülümseyecek kadar başını çevirdi. Kingsley ona bu küçük hareketi de öğretmişti.

O Fransız gibi.

"İyi geceler, oğlum. Size de hanımefendi."

Wesley'i beklemeden eve doğru yürüdü. Onun babasıyla ileri geri fısıldaştığını duyabiliyordu.

Normalde ne olduklarını öğrenmek için kudururdu.

ama şimdi umurunda değildi. Tek derdi eve girip tuvaleti bulmaktı.

9780778314103_TS_REV.indd 361

12-08-30 8:51 AM

362

TIFFANY REISZ

Beş dakika, diye dua etti. Sadece beş dakika daha evden uzak dur, Wesley.

Nora banyoya gitti, kapıyı arkasından kapattı ve öğle yemeğinden beri yediği şeyi kustu. Kustukları hızlı ve sertti, öyle sertti ki gözleri yaşardı ve karnı yumruk yemiş gibi ağrımaya başladı. Kusmuğunu sifonla dışarı attı ve sürünerek duşa girdi. Nora sıırıslıklam giysilerini çıkarmaya çabalarken bile sıcak su püskürüyordu.

Kapının açıldığını duyunca hemen toparlandı.

yüz.

"Duştayım, Wes. At plasentasıyla kaplıyım." "Evet, benim de.

Yer açın."

Wesley de giyinik bir halde sokulduğunda Nora neşesiz bir kahkaha attı.

"İyi fikir," dedi elini kaldırıp ıslak gömleğinin düğmelerini açmaya başlarken. "Aynı hem duş hem de çamaşır yıkama." "İyi fikirlerden başka bir şeyim yok."

"Bunun doğru olduğunu düşünmeye başlıyorum." Nora'nın tişörtü sırlıslam vücuduna yapışıp kaldığında hayal kırıklığı içinde homurdandı.

Gözlerini devirerek onu yırttı ve üç küçük düğmeyi yere gönderdi. "Oops."

Nora omuz silkti. "Zaten senin gömleğindi."

"Lanet olsun." Wesley güldü ve ağzını onunkine yaklaştırdı, ama

Nora onu öpmeden başını çekti. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey," dedi. "At plasentası nefesim var. Beni öpmeden önce dişlerimi fırçalamama izin ver."

"Bu hayatımda duyduğum en iğrenç şey olabilir."

"Ne? Plamenta iyi bir protein kaynağı, değil mi?"

diye sordu ve tekrar güldü.

"Nora... iyi misin?"

9780778314103_TS_REV.indd 362

12-08-30 8:51

PRENS

363

"Evet, tabii. Tabii ki iyiyim. Neden olmasın? Yani, neden?"

Wesley ona baktı ve Nora ona zar zor yetişebildi.

Koruyucu bir meleğin ateşli sevgisiyle ona bakan kahverengi gözleri. Muhtemelen Tanrı'nın da Wesley'ninkiler gibi gözleri vardı... herhangi birinin.

Onlara bakan herkes işlediği tüm günahlar için hemen özür dilemek istiyordu.

"Yüz derece suyun altında duruyorsunuz ve titriyorsunuz,

Bir şey için." Yüzünü ellerinin arasına aldı. "Her güldüğünde aynalar kırılacak diye korkuyorum. Konuş benimle."

Yanağını okşadı, alnına bir öpücük kondurdu ve

Başını kısa bir süreliğine adamın göğsüne yasladı. Lanet olası

uzun boylu erkekler... onlardan nefret ederdi. Hepsi. Onu çok

küçük ve zayıf hissettiriyorlardı.

Sadece boyutları yüzünden. Kendini küçük hissetmekten nefret ediyordu, zayıf hissetmekten nefret ediyordu ve Wesley'den ona bunu hatırlattığı için nefret ediyordu.

Bundan ne kadar nefret ettiğini.

"Bir bebeğe çarptım," diye onun göğsüne fısıldadı.

Wesley içini çekti ve onu daha da yaklaştırdı.

"Bir ata arptın, Nora. Bir bebeğe değil. Ve o iyi olacak. Annesi o ahırda ya da bir hastane odasında ölseydi iyi olmayabilirdi.

Atlar iyi iyileşmez.

Köpekler ve kediler gibi değiller. Hastalandıklarında onları .

Veteriner onu askıya alsa bile Track Beauty bir hafta bile hayatta kalamayabilirdi. Ve-"

"Artık konuşmayı bırakabilirsin, Wes."

"Peki efendim."

Buharlı duş spreyinin altında, Nora Wes-

ley'in kollarına sarıldı ve ağladı, gözyaşları daha yüzüne damlamadan suyun onları yıkamasına izin verdi. On dakika, belki de on beş dakika geçti, bu arada kırbacı her indirilişinde hissettiği acı ve utanç

küçük atın sırtı ondan kurtuldu. Sonunda tüm gözyaşlarını dökmüş ve kendini Wesley'nin göğsüne yaslanmış gülerken bulmuştu.

9780778314103_TS_REV.indd 363

12-08-30 8:51 AM

364

TIFFANY REISZ

"İşte bu Nora gülüşüne benziyor. Ne gülüyorsun-

ne yapıyorsun?"

"Biz," dedi, akan burnunu silmek için yüzünü onun gömleğine sürterek. "Nasıl oluyor da her zaman banyoda ben sinir krizi geçirirken sen beni tutuyorsun?"

"Bilemiyorum. Banyo, sinir krizi geçirmek için en sevdiğin yer gibi görünüyor."

"Okumak için de iyi." "Çok iğrençsin."

"Ne? Küvette okudum. Ne istiyorsun?" Wesley güldü ve çenesini onun başının üstüne koydu. "Hiçbir şey. Hiçbir şey." O kadar derin bir iç çekti ki Nora göğsünün değdiğini hissetti. "Şimdi senin sorunun ne, evlat?" Geri çekilerek Wesley'e baktı ve kalan giysilerini çıkarmaya başladı. ". Benim sorunum sensin. Senin için deli oluyorum ve sen beni terk edeceksin. Değil mi?"

"Wes, buraya daha birkaç gün önce geldim. Ve şimdi baban beni görmekten nefret etmiyor gibi görünüyor. Yani bu bir ilerleme."

"Bu benim soruma cevap değil."

"Tekrar sor."

Nora iç çamaşırını çıkarıp ıslak ve çıplak bir halde karşısında dururken Wesley onun gözlerine baktı.

"Beni yine terk mi edeceksin?"

Nora'nın midesi, ahırda ne yapması gerektiğini anladığında olduğundan daha da kötü bir şekilde sıkıştı.

"İlk seferinde seni terk etmedim Wes. Søren'e geri döndüm.

Ve beni terk etmene neden oldum. Seni terk edemezdim. Bu yüzden seni kovdum. Seni terk edecek kadar güçlü değildim. Sadece sana gitmeni emredecek kadar güçlüyüm."

"Bana tekrar gitmemi mi emredeceksin?"

"Hayır. İlk yaptığımda beni düşünmüştüm. Ben 9780778314103_TS_REV.indd

364

12-08-30 8:51

PRENS

365

Sen gittikten sonra bir hafta boyunca zar zor konuşabildim.

Sürekli ağladım."

"Søren buna bayılmış olmalı."

"O beni sevdi. Ve her gözyaşımı affetti. Ve bir kez bile

Bana seni özlemememi, senden bahsetmememi, seni sevmememi söyledi mi?"

"Bana onun yaptığı güzel şeyleri söylemenden nefret ediyorum.

Ondan nefret etmeyi zorlaştırıyor."

"Søren'den asla nefret etme." Nora Wesley'nin kot

pantolonunun fermuarını açtı ve ıslak kotu kalçalarının

üzerinden aşağıya doğru çekmeye başladı.

Sonunda ıslak ve sümüklü gömleğini çıkardı. "Benden nefret et ama ondan asla nefret etme."

"Ondan nefret etmek zorundayım."

"Neden? Nefret sana yakışmıyor Wesley'ciğim."

"Nora... seni hastaneye yatırdı. Oradaydım, hatırladın mı?

Seni o hastaneye götürdükten sonra-"

", " dedi içi boş bir sesle ve kendinden nefret etti

Kelimeler çıktığı anda. Wesley'e o gecedan asla bahsetmeyeceğine dair kendine söz vermişti.

"Ne yapmadın?"

"Ona geri o gece beni hastaneye yatırmadı. Öyle bir şey olmadı."

Wesley'nin gözleri büyüdü. Nora duşu kapattı, dışarı çıktı ve bir havlu aldı. Havlu dışında çıplak olan Nora yere uzandı. Hâlâ sırlıklam olan Wesley, Nora'nın karşısına, sırtı küvete dönük olarak oturdu.

"Søren'e geri döndüğüm gece çok zordu. Oynadık

Sert. Sert bir tokatla başladı. İyi bir tokat. Benim sevdiğim türden."

"Bunun için yüzünü kırmalıydım."

"Wesley-Søren tokat atıyor çünkü tokat atmayı seviyorum. Bunu şunun için yapıyorum. her zaman müşteriler. Bu benim bir parçası. O da bunu biliyor. Bana tokat attı."

9780778314103_TS_REV.indd 365

12-08-30 8:51 AM

366

TIFFANY REISZ

"Bunu duymak istemiyorum."

"Ondan nefret etmene izin veremem. Yapabileceğimi düşündüm ama sadece- Çünkü bunun senin de benden nefret etmene neden olacağını düşündüm. Sana gerçeği söylemek zorundayım. Kalmamı her istediğinde benden ne yapmamı istediğini bilmelisin." Nora onun koyu kahverengi gözlerinin baktı.

"Nora..."

Wesley'nin sesindeki yalvarışı duydu, bu yalvarışa kulak veremedi.

"Bir tokat ve sonra beni kırbaçladı. İyi bir sırt

kırbaçlama. Daha önce binlerce kez böyle bir şey yaşamıştım. Bayıldım. Sonra ikimiz de çok tahrik olduk ve birbirimiz için çaresiz kaldık.

Beni üst kata çıkardı ve biz-"

"Biliyorum. Sikiştiniz, değil mi?"

Başını iki yana salladı.

"Hayır. Benimle sevişti. Tıpkı gibi nazıkçe. Beni ne kadar çok sevdiğini söylemeden duramadı."

"Ertesi gün seni gördüm, Nora. Sana ne yaptığını biliyorum."

Nora gözlerini ona dikti ve sık sık saklamak zorunda kaldığı

o yanını görmesine izin verdi. "Hiçbir şey bilmiyorsun

Bana yaptığı şey hakkında. Seviştikten sonra, yalvardım.

Daha fazla. Güldü ve bana doyumsuz dedi. Beni yatağın direğine bağladı ve tekrar kırbaçladı, bu sefer biraz daha sertti. Sonra küçük bir sopa eylemi. Sadece biraz morluk bırakacak kadar. Ve ben bekledim. Şansımı bekledim."

"Ne için şans?"

Nora'nın aklı o geceye gitti, gittiği geceye.

Beş yıl aradan sonra Søren'e geri döndü. Bir şey yapması gerektiğini biliyordu, çirkin bir şey, onu bile korkutan bir şey.

Wesley'nin onu terk etmek istemesi için bunu yapmak zorundaydı.

"Søren ellerimi çözdü ve bir şey almak için uzaklaştı.

Kelepçeler, başka bir kırbaç, bilmiyorum bile. Bana sırtını döner dönmez düştüm."

9780778314103_TS_REV.indd 366

12-08-30 8:51 AM

PRENS 367

"Düştün mü? Bayılmak gibi mi?"

"Hayır. Bilerek düştüm. Sert bir şekilde parkeye çarptım.

Yüzümün yan tarafına ve kaburgalarımın üzerine düştüm. Bir

ağacı kesmek gibiydi. Kereste..." dedi ve elleriyle

ağır bir ağacın yere düşmesi gibi. "Tüm ağırlığımla yere vurdum. İşte böyle zedeledim

Kaburgalarım. şekilde patlattım... O yapmadı. Ben kendim yaptım."

Wesley'nin tek sorabildiği "Neden?" olduğunda ona inandığını biliyordu.

"Neden?" diye tekrarladı. "Senin için. Düşündüm ki eğer

Søren beni gerçekten çok çirkin bir şekilde dövmüştü, o zaman benim... bilmiyorum... umutsuz bir vaka olduğumu düşünürdünüz. I

Bunun seni gitmek isteyeceğin kadar korkutacağını düşündüm.

Onun bir canavar olduğunu düşünmeni sağlasaydım ve onu

sevdiğimi bilseydin, o zaman şöyle düşünürdün..."

"Senin bir canavar olduğunu düşünürdüm."

Wesley'nin sesindeki derin keder onu utandırmıştı. Wesley'i,

Søren'in kötü niyetli bir olduğunu düşünmesi için kandırmıştı.

O gece düşerek Søren'i dehşete düşürmüştü. İkisini de hak etmiyordu, ne Søren'i ne de Wesley'i.

"Søren'in de ödünü kopardım, biliyorsun."

"Nora... lütfen ondan nefret etmememi sağlama. Ondan nefret etmem gerek."

"Yere o kadar sert çarptım ki bayıldığımı falan sandı. Onu çok korkuttuğumu biliyordum. Bana ilk kez 'Nora' demişti."

"Ondan nefret etmek zorundayım. Lütfen..."

Nora "lütfen "i duymazdan geldi. Artık duramazdı. Her şeyi bilmesi gerekiyordu.

"Nora!" dedi ve yere diz çöküp ellerini üzerimde gezdirdi. Ve bana baktı, gözlerimin içine baktı. Ve o

biliyordu. Neden düştüğümü biliyordu. Ve 9780778314103_TS_REV.indd 367 demedi.

12-08-30 8:51 AM

368

TIFFANY REISZ

tek kelime. Nasıl bu kadar hırpalandığım konusunda sana yalan söyleyeceğimi biliyordu ve yalan söylemememe izin verecekti. Cevabını istemediği soruları sormaması gerektiğini biliyor."

Wesley başını eğdi; ellerini ıslak saçlarının arasına daldırdı.

"Beni yerden kaldırdı ve yatağa taşıdı. Beni kendine yakın tuttu

ve... bana bir ile yüz arasında bir sayı seçmemi söyledi."

"Nora, daha fazlasını duymak istemiyorum."

Nora yüzünden aşağı ıslak bir şeyin aktığını hissetti.

Duştan gelen su mu? Yoksa başka bir şey mi?

"Bu oynadığımız bir oyun. Bir sayı seçin ama ne seçtiğinizi

bilmiyorsunuz. Bir kırbaç mı seçiyorsun yoksa yüz mı? Bir

öpücük mü yoksa yüz öpücük mü seçiyorsun? Ben yüz tane

seçtim."

Wesley sustu. Nora konuşmaya devam etti.

"Saymaya başladı..." Nora hatırladığında durakladı

Yanındaki acı, dilindeki kan. Søren soğuk ve ıslak bir bez getirmişti ve ağzını nazikçe sildi.

"Benimle ilgili sevdiği yüz farklı şeyi saymaya başladı."

"Nora... yapma."

Birinin sesinde hiç bu kadar acı duymamıştı. "Birincisi,

gölüşümü seviyor... her zaman.

Ve yedi numara, telefonlarıma hiç cevap vermememe bayılıyor.

normal bir insan gibi ofis telefonu. Ve elli sekiz numara-saçlarımı topladığım zamanki görüntüsüne bayılıyor." "Sen bir sadistsin. Bunu biliyorsun, değil mi?" Wesley denedi ve

gülmeyi başaramadı. Nora güldü ama sert bir kahkahaydı ve kahkahası acı veriyordu.

"Bunu yeni mi anlıyorsun, evlat? Altmış altıda güldüm.

O içimdeyken adını söylediğimde sesimin titremesine bayılıyor."

9780778314103_TS_REV.indd 368

12-08-30 8:51

PRENS

369

"Yüzüncü neden neydi?" Wesley, yanağından aşağı süzülen sular kenetlediği ellerine damlarken sordu.

"Yüz. Özellikle yalnız olduğu zamanlarda bunu çok sever.

Tek yapması gereken kitaplarımdan birini okumak. Ve yazdığım kelimelerdeki sesimi duyabiliyor, o kadar net duyuyor ki sanki onunla aynı odadaymışım gibi. Sanırım bana sorsaydınız...

size yüz tane neden sayabilirim."

"Lütfen ondan nefret etmeme izin ver," diye yalvardı Wesley,

sonunda tekrar onun gözlerine bakarak.

"Neden ondan nefret etmek zorundasın? O senden nefret etmiyor. Şu an buradayım ve o senden nefret etmiyor."

"Çünkü ona geri döneceksin. Ve ben yine yalnız kalacağım. Ve nefretim olmazsa, neyim olacak?"

Ona gülümsedi ve bu gülümseme için kendinden nefret etti.

"Ailene sahip olacaksın. Büyük bir çiftlik. Milyonlarca dolar."

"Cevabın bu mu yani?" Wesley'nin gözleri sertleşti ve Nora onu Bastinado'yu incittiğinden çok daha fazla incittiğini anladı.

"Başka ne diyebilirim bilmiyorum... Ben ona aidim. O sahip-"

"O sana sahip değil, Nora." Wesley ayağa kalktı ve ıslak giysilerini çıkarmaya başladı. Sen ve senin aptalca saçma kuralların. Kimse kimsenin sahibi değildir. İnsanlar mülk değildir.

artık. Søren sana sahip değil. "Ona ait değilsin. İstedğin buysa onu terk edip benimle kalabilirsin."

"Bu sapıkça saçma kurallar değil." Nora kendi havlusunu aldı ve Wesley'i yatak odasına kadar takip etti. "Bu öyle bir şey değil.

şey. Tasmalar, kayışlar ve bahsetmiyorum. Birini sevdiğinizde, o size sahip olur.

sapık mısın, değil misin? Eminim bunu anlayabilirsin."

"Aşkı anlıyorum çünkü seni seviyorum." Yatak odasının ortasında arkasını döndü. "Ve sen de beni seviyorsun, değil mi?" "Tanrım, evet, seni seviyorum. Bunu biliyorsun."

9780778314103_TS_REV.indd 369

12-08-30 8:51 AM

370

TIFFANY REISZ

"Benimle kal. Lütfen."

"Wes..."

"Lütfen," dedi tekrar. Lütfen, sahip olduğu tek şeydi.

Nora sadece ona yaslandı ve iç çekti. Ona verebileceği tek sözü vermişti.

"Denerim."

Ertesi sabah şafak vakti Nora uyandı ve nazıkçe

Kendisini hapseden çarşaf, bacak ve kol karmaşasından kurtuldu. Wesley'nin uyuyan yüzüne baktı,

sessizce giyindi ve döndüğünde hâlâ uyuyor olması için dua etti. Dün gece, adam son kez içinden çıktıktan, yan döndükten ve onu kollarının arasına aldıktan sonra bir karar vermişti.

Evden çıktı ve arabasına bindi. Yol tarifi için keskin hafızasından başka hiçbir şeye danışmadan arabasını sürdü.

Talel'in at çiftliğine kırk beş dakika uzaklıkta. Oraya vardığında, arabasının bagajını açtı ve daha önce aldığı binici kırbacını buldu.

Connecticut'taki evinden getirmişti. Bu ekini çok severdi. Kısa,

kırmızı ve hırçın olan bu ekin, kariyerinin başlarında ona

Kırmızı Başlıklı Ekin lakabını kazandırmıştı.

Dominatrix. Bu ürün hakkında hikayeler yazıldı. Efsane haline gelmişti. Ama çok gerçektir, çok acı vericiydi ve hiç pişmanlık duymadan birinin üzerinde kullanmak üzereydi.

Kapıyı çaldı ve bekledi. Gözleri yaşlı bir ser-

vant kapıyı açtı ve onu içeri aldı. Ama üst kata çıkmasını engellemeye çalıştığında, Nora kendine Kingsley'in iki numaralı kuralını hatırlatmak zorunda kaldı.

Baskın olan sensin. Öyle

davran.

Öyle davrandı. Beş ayak on boyunda, iki yüz kiloluk uşak,

kolunu arkasına atmış bir halde yere yığıldı.

"Ben sadece Burada için konuşmak için Talel, kim o
bir Eski, sevgili arkadaş 9780778314103_TS_REV.indd 370

12-08-30 8:51

PRENS

371

Benim. Şuradaki Aston Martin mi? Onu benim için aldı. Hala yatakta olduğunu biliyorum. Olman gereken yer orası. Şimdi git.

Yoksa bu eyaletteki herkes 1.80'lik bir kadının seni yüzüstü bıraktığını öğrenecek. Evet deyin hanımefendi.

anlıyorum."

"Evet, hanımefendi."

"Aferin oğlum. Scoot." Nora onu bıraktı ve merdivenlere doğru koştu.

Talel'in yatak odasının nerede olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu, ama onu ya da Talel'i bulması uzun sürmedi, uyanıktı ve pencerenin yanında onu bekliyordu.

"Geldiğinizi duydum, Hanımefendi. O motoru nerede olsa tanırım."

"Yapmalısın. Benim olmadan önce senin motorundu. Geri ister misin?"

Talel arkasını döndü ve onunla göz göze gelmeden mahcup bir şekilde gülümsedi.

"Hayır demezdim."

"Paraya, bir atı öldürecek kadar ihtiyacın olduğunu bilseydim geri verirdim. Ne kadar borcun var?" "Hanımefendi... Ben-"

Nora hışımına Talel'e yaklaştı ve ona şiddetli bir tokat attı.

yanağına. Adam irkildi ve hızla arzuya dönüşen bir şaşkınlıkla ona baktı.

"Ne kadar borcun var?" diye tekrar sordu.

"Ben-"

Nora kırbacı parmaklarının arasında döndürdü. Bu onun imzası haline gelmişti: Döndürme. Kırbacı sapından yakalayıp sertçe yere indirmeden önce kırbaçla bir sopa gibi oynuyordu.

Talel dönen ekini korku dolu gözlerle izledi. Nora bıraktı parmaklarının arasından kayarak Talel'in dizlerinin arkasına çarptı. Adam yere yığıldı.

9780778314103_TS_REV.indd 371

12-08-30 8:51 AM

372

TIFFANY REISZ

"Bana yalan söyleme. Seni Wesley'e karşı savundum.

Ahırları gördüm - boş ahırları. Ne kadar borcun var?"

Talel cevap vermedi ama bu onu şaşırtmadı. Kırılmayı seviyordu, gururunun elinden alınmasını seviyordu. Ona istediği cevapları verecekti ama bunun için çalışması gerekiyordu. Bunu yapabilirdi.

"Kıyafetlerini çıkar," diye emretti. Saniyeler içinde ve-

Talel çırılçıplak soyundu. Onu sert gördüğüne hiç şaşırmamıştı. Ne kadar hırçın olursa

ne kadar çok isterse, o kadar çok istiyordu. "Sırt üstü yat."

Nora Talel'in karnına bindi ve ereksiyonunun üzerine oturdu.

Talel rahatsızlıkla irkildi. Çıplak tene karşı kot pantolon artı

kuvvet iyi hissettiremezdi. İyi hissetmesini de istemiyordu.

Kırbacı iki ucundan tutan Nora, boynuna bastırdı. "Aletin az önce altımda

seğirdi, Talel. Her zaman sevmişsindir

boğulmak. Bunu unutmadım." Sertçe

yutkundu ve konuşmadı.

"Seni becermeden önce ağzını burnunu kıracak bir kadına

boyun eğmeyi ne kadar sevdiğini de unutmadım.

kendi zevki için. Bu hoşuna gitti, değil mi? Kullanılmak? Cevap

ver bana."

"Evet, . Bayıldım."

"Biliyorum. Bana söylemek zorunda değildin." Nora içini çekti. "Ben

Burada gerçekten çok mutsuzum, Talel. Senden hoşlanmıştım. Gerçekten sevdim. Kendi ülkende kraliyet ailesi mensubu olmana rağmen normal bir insan gibi muamele görebilmek için Amerika'da kalman beni etkiledi. Kingsley seninle yatmamam gerektiğini, seni bir insan olarak değil bir maaş çeki olarak görmem gerektiğini söyledi.

Ama sana

tapıyordum.

Aptal ben."

Nora ayağa kalktı ve ayağını Talel'in göğsünün ortasına koydu.

"Öp onu." Kirli, at pisliğiyle kaplı ayakkabısını

yüzünün yanında. Talel başını kaldırdı ve itaatkâr bir şekilde ayak parmağını öptü.

9780778314103_TS_REV.indd 372

12-08-30 8:51

PRENS

373

"Aferin oğlum," dedi ayağını yere indirmeden önce

boğazına. Tek yapması gereken tüm ağırlığını ayağının üzerine bırakmaktı ve Talel'in bir sonraki nefesi onun son nefesi olacaktı. "Şimdi...

ne kadar borcun var?"

"Otuz milyon dolar." Kelimeler zar zor duyuluyordu. "Bu senin

için hiçbir şey olmamalı."

Talel başını salladı. Nora ayağını bir milimetre kaldırdı.

"Babam benim hakkımda... bir şeyler öğrendi."

Nora kararlılığını tehdit eden acıma duygusunu bastırdı. "Seni

mirastan mahrum mu etti?"

"Bilmiyorum. En azından şimdilik. Çiftlik,..

Bankalar, alacaklılar... otuz milyon kimsenin affetmeyeceği bir miktar." "Ve

Sparks for Nothing kırk yıllığına sigortalıydı. Conve-

nient. Bir mucize ve bozuk para. Kurtuldun." Kadın öfke ve acıma karışımı bir bakışla adama baktı.

"Tam olarak değil. Araştırmacılar... bunu keşfedebilirler

bir kaza değildi. Dikkatliydik ama..."

Talel'in sesi kesildi ve bu "ama "nın imaları aralarında havada asılı kaldı. Nora cebinden kırmızı klipsi çıkardı ve ona gösterdi.

"O kadar da dikkatli değil."

Hiçbir şey söylemedi, sadece onu mucizesinden alıkoyabilecek kanıta baktı.

"Alacaklılarınız... bankalardan mı bahsediyoruz? Yoksa derin ceplerden mi?" "İkisinden de."

"Kahretsin." Nora'nın çenesi sıkıştı. Derin cepler... mafya anlamına geliyordu. "At Mafyası, ha?"

"Paranın olduğu her yerde mafya da vardır... Bildiğiniz gibi, Hanımefendi."

Başını salladı. Talel onun sadece sevgilisi değil, arkadaşı da olmuştu. Ve ona kendisiyle ilgili gerçeği söylemişti.

geçmiş -babasının mafya bağlantıları, 9780778314103_TS_REV.indd 373'te büyümesi

12-08-30 8:51 AM

374

TIFFANY REISZ

bir araba hırsızlığı yüzünden rahibinin gözetiminde kamu hizmeti cezasına çarptırılmıştı. O daha iyi

herkes mafyanın gücünü ve parasını biliyordu. Ve eğer Talel onların kötü tarafına ve orada kalırsa... Yeraltı'nın bir erkek itaatkârının eksilmesi an meselesi olurdu.

"Arkadaşların... Railey'ler," diye söze başladı Talel ve Nora ayağını tekrar onun boğazına daha sert bastırdı.

"Dikkatli ol..." diye uyardı. "Wes Railey'e ne kadar değer verdiğim hakkında hiçbir fikrin yok."

"Buradasın ve rahiple birlikte değilsin. Sanırım biliyorum."

"Peki ya Railey'ler?"

"Herhangi bir müfettişten daha fazla nüfuza sahipler."

"Wes, amcasının Kentucky valisi olduğunu söyledi."

"Büyükbabası da Georgia'dan gelen seçkin bir beyefendi."

Nora gözlerini devirdi. "Büyükbabam senatör mü? Ne güzel.

Wesley o kısmı atlamış."

"Mütevazı bir genç adam. Ve nazik. Bu çirkin iş için fazla alçakgönüllü ve fazla nazik. Bizim için fazla nazik."

"Benim için fazla nazıksın demek istiyorsun. Bana bilmediğim bir şey söyle

biliyorum."

Talel sessizce yere uzandı. Onu tekmelemek istedi

yüzüne vurup parçalayacaktı ama o öfkesini tuttu. Søren ona sadizm dersleri vermişti ama merhamet derslerini daha da iyi öğretmişti.

"Benden ne istiyorsun?" diye sordu.

konuşmanın incelikleri. Wesley erken kalkardı ve bugün nereye kaybolduğunu açıklamamayı tercih ederdi.

"Railey Sr.'ı benim adıma bir telefon görüşmesi yapmaya ikna

edebilir misin? Onun bir telefonuyla bu soruşturma sona erer."

9780778314103_TS_REV.indd 374

12-08-30 8:51

PRENS

375

"Deneyeceğim. Yapacağına söz veremem. En sevdiği kişi değilim ama en azından artık en az sevdiği kişi değilim."

"Eminim sizin isteğinize boyun eğecektir. Hepimiz öyle yaparız."

"Deneyeceğimi söyledim. Ama sen bir at öldürdün, Talel. Para için. Bu cinayet... sigorta dolandırıcılığı... ."

"Kolaylıkla kırk milyon dolar sigorta ödedim. Bana geri verecekleri benim kendi param. Ve bu hiç de adil değil.

dolabında benimkinden daha fazla deri olan bir kadın

bir hayvanın ölümüne 'cinayet' demek için ahırlar."

Talel'in sözlerindeki tatsız gerçek ortaya çıkınca Nora hiçbir şey söylemedi.

battı. Konu ahlak meselelerine geldiğinde, uzun zaman önce ahlaki üstünlükten vazgeçmişti. O yüce platoyu Søren'e ve onun alışılmadık doğru ve yanlış kurallarına bırakmıştı. Şu anda Søren'in burada olup ona tam olarak ne yapması gerektiğini söylemesini diliyordu.

Ayrı kaldıkları yıllarda bile, tavsiye, öğüt ve rehberlik için ona giderken buldu kendini.

sevgi, güç ve kontrol.

"Nora," dedi Talel, sesi yumuşak ve çaresizdi, "beni öldürecekler."

Nora gözlerini kapattı. O haklıydı. Çete babasını

yakaladığında, onu o kadar çok kurşunla parçalamışlardı ki-
gömülmesi için tek seçenek yakılmasıydı. Bir adam... bir at.

"Bay Railey ile konuşacağım," dedi Nora, tam olarak ne olduğunu bilerek

Bay Railey onun isteğine ne diyecekti? Onun ne söyleyeceğini ve

kendisinin ne yapacağını biliyordu. Ve Wes'i tanıyordu.

ley harap olacaktı. Daha dün gece ona kendisiyle kalıp kalmayacağını . Bunu Talel için yaptıysa, gitmekten başka çaresi yoktu.

"Teşekkür ederim, Hanımefendi. Teşekkür ederim... ."

Nora ayağını Talel'in boynundan çekti. Kendine geldi

diz çöktü ve ayaklarının dibinde diz çöktü. Ayak parmaklarının ucundan başlayarak ayak bileklerine, baldırlarına ve uyluklarına kadar öpücükler kondurdu.

9780778314103_TS_REV.indd 375

12-08-30 8:51 AM

376

TIFFANY REISZ

İç geçiren Nora, onun kendisine en sevdiği şekilde tapınmasına izin verdi. Bunu özlemişti, ayaklarına tapınılmasını özlemişti, erkeklerin ona

ayaklarını. Ama Yeraltı'nı ne kadar özlese de Wesley'i daha çok özleyeceği gerçeğini inkâr edemezdi.

"Ama Bay Rai- ley ile sizin için konuşmamın bir bedeli var."

". Ne olursa." Talel yerden başını kaldırıp ona baktı.

Nora onun zarifçe parlatılmış etinin ve erotik itaatinin kendisini etkilemesine izin vermemeye çalıştı. Wesley onu evde, yatağında bekliyordu. Altında Talel'e ihtiyacı yoktu. İstiyordu...

Belki. Ama gerekli, hayır.

"Bedeli bu." Nora pencereye doğru adım attı ve çıktı

Talel yere diz çöktü. "Elinde kalan bütün atları satacaksın. Para sende kalabilir ama at yarışı işinden çıkarsın. Sonsuza kadar. Ve at yarışlarından

Yeraltında. Yerinizde olsam New York'a adımımı bile

atmazdım."

Talel ağzı açık bir şekilde ona baktı.

"Bitti, Talel. Yalvarmaya zahmet etme. O bok artık bende işe yaramıyor."

Ağzını kapattı ve gözle görülür bir şekilde yutkundu. Ayağa başını eğdi.

"Evet... Nora."

"Güzel. Kingsley'nin köpeklerini ne kadar sevdiğini biliyorsun.

Manhattan'dan bu köpeklerle çıkarsan şanslısın.

kendi postu hala açık." Blöfünün işe yarayacağını umuyordu. Kingsley Kentucky'deki ölü bir atı daha az umursayamazdı. "Sen de çiftliği satmalı ve eyaletten gitmelisin. Wesley'imle aynı eyalette olmayı hak etmiyorsun. Kendini kesmiş.

Aşk ya da para için yeryüzündeki herhangi bir şeyi incitmeden önce elini." "O zaman seninle ne işi var?"

Sadece Nora'nın Dominatrix eğitimi onu ürkek davranmaktan alıkoydu-

ing görünür bir şekilde at Talel'in kelimeler. Ama Talel yapmamıştı. olmuştur ve önce man 9780778314103_TS_REV.indd 376

12-08-30 8:51

PRENS

377

onu varlığının çekirdeğine kadar yaralamak için. O Søren'di.

Eğer Søren ona böyle bir şey söyleseydi, o da

öfke ya da gözyaşlarıyla karşılık verdi. Ama Talel böyle bir tepkiyi hak etmiyordu. Onun yerine sadece gülümsedi.

"Ben de kendime her gün aynı soruyu soruyorum Talel. Cevap vermemeye karar verdim."

Nora ona doğru yürüdü ve diz çökmüş önünde durdu. Bu yorum için, Wesley'e karşı kendisini yalancı durumuna düşürdüğü için ve en önemlisi de Spanks for Noth- ing'i öldürdüğü için ona çok özel bir veda etti.

"Kingsley haklıydı. Seni sadece bir maaş çeki olarak tutmalıydım."

Kırbacının iyi yerleştirilmiş bir darbesiyle Talel'e vurdu.

kaba kuvvetle testislerinden vurdu. Cenin pozisyonunda yerde yatıyor, kıvranıyordu. Bütün gün orada kalacaktı.

önümüzdeki bir
iki saat.

Güzel.

Rails'e dönüş yolu boyunca Nora'nın vicdanı içini kemirdi - o ana kadar bir vicdanı olduğundan tam olarak emin olmadığı için garip bir histi bu. Başka ne olabilirdi ki?

Kendine tekrar tekrar sordu. Talel'i ihbar etmek mi? Atını öldürdüğü için para cezasına çarptırılacak ve belki de Safkan yarışlarından men edilecektir. Dolandırıcılık niyetini kanıtlamak

özellikle de Spanks'e boşu boşuna elektrik verdiğini kabul etmek

sigorta talebi zaten geçersiz ve hükümsüzdü. Bileğine bir tokat... daha fazlası değil. Ona yaptığı şey çok daha büyük bir suçtu.

herhangi bir yarış komisyonunun daha ağır bir ceza. Kingsley Edge

çok uzaktaydı. Talel'in yarışlardan

Yeraltı, hiçbir meşru kink kuruluşunun onu bir daha

kapılarından içeri almayacağı anlamına geliyordu. Bir adam için

Kendi dünyasında kendisi olamayan Talel gibi, onu kendi dünyasından koparmak bir ölüm cezasına benziyordu - manevi bir ceza, 9780778314103_TS_REV.indd 377

12-08-30 8:51 AM

378

TIFFANY REISZ

En azından. Søren'den ayrıldıktan sonra saklandığı bir yıl boyunca buna benzer bir şey hissetmişti. O ve Talel gibiler için cinsellikleri neredeyse altıncı his gibiydi. Onların karanlık cennetinden kovulmak, insanın görme ya da duyma yetisini kaybetmesi gibi bir şeydi. Søren olmadan, Yeraltı olmadan, Nora kendini bir süreliğine kör hissetmişti.

yıl. Gözleri çalışmıyordu. Ne kadar derin yas tutsa da ağlayamamıştı.

Nora Rails'e geri döndü. Düz gitmek yerine

misafirhaneye, ana eve gitti ve kapıyı çaldı.

nazıkçe kapıya vurdu ve bekledi. Wesley'nin babası kapıyı açtı.

Nora onu görür görmez, "Tuhaf," dedi.

"Size de günaydın genç bayan," dedi Bay Railey şaşkınlıkla ama her zamanki düşmanlığıyla değil.

"Özür dilerim. Kapıyı açacak bir hizmetçiniz ya da sekreteriniz falan vardır diye düşündüm."

"İhtiyacım yok. Kapının nasıl açılacağını uzun zaman önce öğrendim. Nasıl yapıldığını asla unutmadım."

Nora güldü. "Bisiklete binmek gibi bir şey sanırım. Gerçi bunu hiç öğrenemedim."

"Bisiklet sürmeyi bilmiyor musun?"

"Motosikletler sayılır mı?"

"Hayır, yok."

Nora içini çekti. "Lanet olsun. Seninle bir dakika konuşabilir miyim?"

Bay Railey bir adım geri çekilip onu evin içine sokmadan önce ona baktı.

"Ohh...güzel. Güzel avize."

"Teşekkür . Versailles'dan," dedi adam, kadın onu üst kata kadar takip ederken.

"*Ver-sayles* diye telaffuz edildiğini sanıyordum. "

Omzunun üzerinden ona baktı ve kaşını kaldırdı.

"Oh," dedi Nora, yüzünü buruşturarak. "Gerçek Versailles." "Bu bir gerçek. Şimdi sizin için ne yapabilirim?" Bay Railey 9780778314103_TS_REV.indd

378

12-08-30 8:51

PRENS

379

kişisel ofisi olması gereken yere girdiklerinde sordu. Masasının arkasında otururken bir sandalyeye el salladı.

"Güzel ev," dedi, yüzyılın en hafif ifadesini kullanarak.

"Bunu çalışıyoruz."

"Buraya kadar her şey yolunda." Nora ofiste gezdirdi ve

atların battaniyelere sarılmış çeşitli fotoğraflarına baktı.

Güller. Resimlerin çoğunda Wesley vardı. Bir metrelik duvarda sekiz yaşından on sekiz yaşına kadar yaşlandı. Boyu uzadı.

daha geniş, ama o gözleri hiç değişmedi - her fotoğrafta tatlı ve masum.

"Sanırım senden bir iyilik istemek benim için biraz küstahça

olacak," diye söze başladı. "Ama söz verdim

bunu yapardı. Ve söz tutmak benim için inanılmaz derecede rahat

bir şey değil. Onlara yara bandı gibi davranıyorum ve

yırtılmalarına izin veriyorum."

"İyi bir felsefe sanırım." Sandalyesinde arkasına yaslandı ve onu

inceledi. "Devam et."

"Talel atını öldürdü. Bana itiraf etti. Bir ac-

kaza. Yarışları tamamen bırakıyor ve tüm atlarını satıyor. Yarış komisyonuyla başı belaya giriyor.

hiçbir işe yaramayacak ve hiç gerek yokken bir sürü soruna neden olacaktır. Bir telefon görüşmesi yapmak ister misiniz?

soruşturmayı iptal ettirmek için?"

"Soruşturmayı neden iptal edelim ki? Ve siz neden bunu

istiyorsunuz?"

"Talel benim eski, sevgili bir arkadaşım. Ve başı belada. Onu öldürebilecek ciddi, tehlikeli bir bela. Ve eğer hepimiz Spanks for Nothing'in kazara öldüğünü ve başka bir nedeni olmadığını varsayarsak bu sorun ortadan kalkacaktır. Atlar çok kolay ölür,

değil mi?"

"Ara sıra. Onlar kırılgan hayvanlar." "Fark

ettim."

"Oğullar da kırılgandır."

9780778314103_TS_REV.indd 379

12-08-30 8:51 AM

380

TIFFANY REISZ

"Bunu ben de fark ettim."

Nora konuşmayı kesti. Başka bir kelime daha söyleyeceğini hissetmişti.

davasının aleyhine çalışacaktı. Konuşmak yerine kendini kaçınılmaz olana hazırladı.

"Sizden hoşlanmıyorum, Bayan Sutherlin." Bay Railey ona baktı.

Bu sözleri söylerken gözlerinin içi parlıyordu. Nora sessizliğini korudu, onun kadın zevkini ne sorguladı ne de iltifat etti. "Ama

Senden nefret etmiyorum."

"efendim," dedi ve ağzını tekrar kapattı. "Dün gece daha önce

hiç görmediğim bir şey yaptın. Bu

Pist Güzelimizi tekrar ayağa kaldırmak için çelik gibi sinirler ve demir gibi bir irade gerekiyordu. Bastinado'nun adını çoktan kaydettirdim. Ve karıma bu kadar yakın olmamız hakkında tek kelime etmedim.

Dört ayaklı bebeğini kaybetme noktasına geldik."

"Her şeyin yoluna girmesine sevindim." Nora sıktı

Çenesini. Söylemek istediği her şeyi söyleyememek

kırbaçlanmaktan daha acı verici. Rails'de hayat böyle mi olacaktı? Kendine iyi davranıyor mu? Karşılık vermiyor mu? Dalga

yaratmamak ya da sorun çıkarmamak mı? Belki de

gerçekten en iyisi buydu.

Bay Railey, Wesley'i sonsuza dek terk etme sözü karşılığında

ona bu iyiliği yapacaktı.

"Ben de öyle, genç bayan."

Bay Railey başka bir şey söylemedi ve Nora dilini ısırarak bekledi.

Gülümsedi, iç çekti ve başını salladı.

"Her şeyden daha büyük dört şey vardır... kadınlar, atlar, güç ve savaş."

Nora ona baktı.

"Bu Rudyard Kipling," diye açıkladı Bay Railey. "Biri

En sevdiğim sözler. Kadınlar, atlar, güç ve savaş... Hayatımın hikayesi."

Nora gülümsedi. "Bugünlerde benimki de öyle. Görünüşe göre."

9780778314103_TS_REV.indd 380

12-08-30 8:51

PRENS

381

"Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?" Bay Railey bariz bir sabırsızlıkla masasına vurarak sordu.

"Hayır... hepsi buydu. Sadece..."

"Yatağına dön. Görünüşe göre biraz daha

saat uyku. Telefon yapacağım. Ama arkadaşın bir daha asla yarış pistine atmasa iyi olur."

"Yapmayacak."

"Güzel. Şimdi git. Yapacak işlerim var."

Nora ağzını açtı ve aynı hızla tekrar kapattı. "Teşekkür ederim Bay Railey." Açıklayamadığı bir nedenden ötürü reverans yaptı, o an için öyle görünüyordu. Bay Railey onu odadan kovarken güldü. Merdivenlerin dibinde Nora çekmeceye göz attı.

ing room. Wesley'nin annesi küçük bir masada oturuyordu.

kalem ve önünde kırmızı süslemeli beyaz bir deste kart . Mrs. Railey yazısına dalmışken, Nora

ona bakmak için bir an. Oğlununki kadar büyük ve kahverengi gözleri olan sevimli bir kadındı.

Başını kaldırdı ve Nora'ya gülümsedi.

Bayan Railey konuşmadan Nora, "Bölmek istememiştim," diye özür diledi.

"Teşekkür notu yazmayı dilediğiniz zaman yarıda kesebilirsiniz."

Nora, önündeki teşekkür kartları yığınının ısıklık çalarak baktı.

Bayan Railey. Sanki yüz tane not yazmış ve hâlâ yazması gereken yüz tane daha not varmış gibi görünüyordu.

"Bu kadar çok teşekkür notu yazmak benim için cehennemin tanımıdır."

"Benimki de," diye itiraf etti Bayan Railey, kalemını kapatırken. "Ama Rails Vakfı'na fahiş miktarlarda bağış yapan iki yüz kişi vardı.

Teşekkür etmeliyiz."

"Onlara parayı saklamalarını söyledim."

9780778314103_TS_REV.indd 381

12-08-30 8:51 AM

382

TIFFANY REISZ

Bayan Railey başını salladı. "Ben de bir iki kez istemiştim.

İsterseniz oturun."

"Burada kalıp seni rahatsız etmeyeceğim. Kocanız ilk kez eve girmeme izin veriyor."

Bayan Railey'nin gülümsemesi genişledi. "Kocam bir katır kadar inatçıdır. İyi bir adamdır. Sadece... zordur."

"İyi, inatçı ve zor erkekleri iyi bilirim." "Oğlumun zor biri olduğunu hiç düşünmedim. Öyleydi, hala da öyle,

Sahip olmayı umabileceğiniz en tatlı çocuk. Bunu benden aldı," dedi göz kırparak.

"Bunu görebiliyorum. Onu bu kadar zor yapan şey tatlılığı."

Bayan Railey içini çekerek sandalyesine geri oturdu ve

Nora uzun uzun baktı. "Buralarda kalmayı planlamıyorsun, değil mi?"

"I..." Nora omuz silkti. "Pek plan yapmam."

"Sende bunu görebiliyorum. Bavulunu asla tamamen boşaltmayan bir kadın gibi görünüyorsun."

Nora itiraz etmek için ağzını açtı ve sonra tekrar kapattı.

Üzüntüyle güldü ve onayladı.

"Bir keresinde biri bana korsan demişti," dedi.

Wesley'nin annesine Søren'in adını söylemek için. "Açık denizler için doğmuş bir yağmacı."

"Bir korsanın bile güvenli bir limana ihtiyacı vardır."

"Ama korsanlar limana yanaştığında o liman hala güvenli mi? gemi?" Nora bu soruyu sorarken gülümseyecekti ama boğazında aniden bir yumru oluştu.

Bayan Railey'nin Nora'ya attığı bakış Søren'i bile etkileyebilirdi. "Sadece oğlumun tekrar incindiğini görmek istemiyorum." "O zaman bu konuda hemfikiriz."

"O seni seviyor."

"Ben de onu

seviyorum." "Ama?"

12-08-30 8:51

PRENS

383

"Birlikte gün batımına doğru yola çıkmak için aşktan fazlası gerekir."

"Bu doğru. Ayrıca hortum da gerekiyor."

Nora pencereden dışarı baktı. Tam doğudaki çimenlikte, yeşil bir denizin üzerinde düzinelerce at gördü.

"Wes'in ailedeki en zeki kişi olduğunu sanıyordum." "O da bunu benden almış."

Nora başıyla onayladı. "İyi genlere sahipsin. Teşekkür notuna ve hapis cezana geri dönmene izin vereceğim. Ben geri döneceğim..."

"Oğlum mu?" Bayan Railey gözlerinde bir parıltıyla sordu. "Şu adam." Nora yine sırtıtmaya başladı. Kapıya doğru yönelirken içindeki korsan dilini tuttu. "Sabahları çok azgın oluyor. Orada olmazsam fark eder." Bayan Railey gözünü bile kırpmadı.

Kaleminin kapağını tekrar açtı ve boş bir not daha aldı.

"*Bunu* babasından ."

Misafirhaneye dönüş yolu boyunca, Nora anlamaya çalıştı

ne . Bay Railey, Talel'in isteği üzerine ona yardım etmeyi kabul etmişti... ve karşılığında hiçbir şey istememişti. O da

kendi hayatı üzerine bahse girerdi.

Yardımanın karşılığında. Ama . Tehdit de etmemişti. "Evet" dedi ve onu yoluna gönderdi.

Neredeyse Bay Railey'nin Talel'i kurtarmak için onu takas

edeceğine güveniyordu. Ve şimdi o yapmadığına göre...

Nora giysilerini çıkarmaya başladığı anda

misafirhaneye girdi. Wesley'i yatağında yarı uykulu bir halde

buldu. Saate bakan Nora, saatin ancak 8:00 olduğuna

inanamadı.

"Neredeydin?" sordu adam, kız yanına sokulurken. Adam

kendine doğru çekti ve kadın sırtını adamın göğsüne

dayayarak eridi.

"Sadece bir işim vardı. Uyumaya devam et. Yapmak üzereyim."

9780778314103_TS_REV.indd 383

12-08-30 8:51 AM

384

TIFFANY REISZ

"İyi fikir," dedi kalçalarını onunkilere doğru iterek. Nora güldü.

Kid bir haftadır seks ve şimdiden tipik bir sabah azgınına dönüşmüştü. Ve bu yüzden onu seviyordu.

Ve onu diğer her şey için de seviyordu. Ve onu terk etmek zorunda değildi.

Ve onu terk etmek zorunda olmadığına göre, bu da Wesley'nin sorusuna cevap vermek zorunda kalacağı anlamına geliyordu.

Wesley ile kalacak mıydı? Yoksa onu yine terk mi edecekti?

9780778314103_TS_REV.indd 384

12-08-30 8:51

KUZEY

Geçmiş

O zamanlar mantıksız görünen bu korku, Kingsley'in neredeyse

her türlü inancın ötesinde haklı olduğunu kanıtlamıştı. Bir

Marie-Laure'un Saint Ignatius'a geldiği ve Søren'i ilk kez gördüğü günden bir ay sonra, Kingsley ile birlikte tekrar el ele şapele döndüler. Aralık geceyarısı

21... Marie-Laure tarafından seçilen zaman. Onun doğum günü, demişti gülümseyerek. Ve yılın en uzun gecesi, demişti Kingsley, kız kardeşi kızarana kadar ona bakarak. Kızarmak... Paris'in yarısını yatağına alan kız kardeşi gerçekten de kızarmıştı.

"Düğün gecesi için daha iyi bir seçim düşünebiliyor musun?"

demişti sonunda ve Kingsley'nin midesi çalkalanmıştı.

Şimdi de kilisenin girişinde bekliyordu. Kontrol ediyorum

Saatinin gece yarısına bir dakika kaldığını düşünerek yas tuttu.

Güzel görünüyordu; bunu inkâr edemezdi. Daha güzel

Onu hiç görmediği kadar. Bir kar fırtınası tüm okulu vadide mahsur bırakmıştı. Bu yüzden

gelinlik alışverişine çıkmıştı. Bunun yerine, kendi elbiselerinden birini ve eski dantel mihrap örtülerinden bazılarını almış ve 9780778314103_TS_REV.indd 385

12-08-30 8:51 AM

386

TIFFANY REISZ

ve duvağını elleriyle yaptı. Makyaj yapmamıştı, çünkü bir hafta

önce makyajı bitmişti ve daha fazlasını temin etmek için hiçbir

yere gidememişti.

Çıplak yüzü hiç bu kadar , hiç bu kadar masum görünmemişti. Masum... neredeyse bakire. Elleri

birlikte bükülmüş. Sinir mi? On binlerce kişinin önünde

sahnedede dans etmek için neredeyse hiçbir şey giymemiş olan kız

kardeşi

Paris Bale Topluluğu'nda geçirdiği iki yıl? Gergin miydi?

Kingsley onun elini içine aldı ve tuttu. Parmakları Kingsley'in teninde buz gibi hissediliyordu.

"Korktun mu?" diye sordu, sakın dış görünüşünün altında öfke gizlenirken destek ve şefkat göstermeye çalışıyordu.

"*Oui...* çok fazla." Bir nefes aldı ve bıraktı. Beyaz bir bulut yüzünü bir hale gibi çevreledi. Şapeli kışın sıcak tutmak neredeyse imkânsızdı ama o kilisede evlenmeleri için ısrar etmişti. Kingsley törenin kısa sürmesi için dua etti yoksa şafak sökmeden hepsi hipotermiden ölecekti.

"O zaman neden onunla evleniyorsun?" Soruyu, sesinde niyet ettiğinden daha dürüst bir duyguyla sordu.

İhanet. Ama kendi düşünceleri ve korkuları içinde kaybolmuş olan Marie-Laure bunu fark etmemiş gibiydi.

"Onun gibi biriyle hiç tanışmadım. Hiç... Onu seviyorum."

Yüzünü Kingsley'e çevirdi ve gülümsemesinin yoğunluğu mumlarla aydınlatılmış soğuk şapele ışık ve sıcaklık getirdi.

"Onu bir aydır tanıyorsun."

"Önemli değil. Onu gördüğüm an sevdim. Ve bunu ona söyledim."

"Seni sevdiğini de söyledi mi?" Kingsley korkarak sordu

Cevap. Søren bu sözleri ona hiç söylememişti bile, ancak Søren'in ona her yaklaştığında Kingsley'in dudaklarından kaçırıyordu.

onu korkuttu. Søren'e neredeyse "senden nefret ediyorum" dediği kadar sık "seni seviyorum" demişti. Hangisini söylediği hiç önemli değildi-

Sevgi ya da nefret, Kingsley için aynı anlama geliyordu. "Ne olursa olsun seninim" demekti. Ama Søren'in onu sevdiğini biliyordu.

9780778314103_TS_REV.indd 386

12-08-30 8:51

PRENS

387

Kelimelere hiç ihtiyacı olmadı, sadece çürüklere ve yaralara ihtiyacı vardı.

ve gecenin en derin saatlerinde, Tanrı bile pes edip uykuya daldığında bedenlerinin anıları birleşti.

Ve Marie-Laure... Søren kendi parasıyla Marie-Laure'u Kingsley'e getirmişti. Bu aşktı. Ve Kingsley bir kez olsun Søren'in onu biraz daha az sevmiş olmasını diledi.

Başını iki yana salladı. "Hayır. O kadar çok kelimeyle değil. Ama o

'Seni seviyorum'dan daha iyi bir şey söyledi. "Evlenebiliriz." dedi. Bir an bile tereddüt etmedi. Sanki sorabilmek için onu sevdiğimi söylememi bekliyormuş gibiydi."

"Ne demek istiyorsun-"

"Şşş..." Marie-Laure bir parmağını dudaklarına götürdü. Sunakta bir ışık belirdi; tek bir mum yakılmıştı. "geldi."

Kolunu uzattı ve Kingsley onu tuttu. Ve tam bir si-

Marie-Laure'un kesik kesik nefes alışları dışında Kingsley kız kardeşine, Søren'in Peder Henry'nin yanında beklediği yere kadar eşlik etti. Peder Henry her zamanki gibi gülümsüyordu. Marie-Laure de öyle. Ama Søren ve Kingsley göz göze geldiklerinde gülümsemiyorlardı. Kingsley Søren'in gözlerinde bir şey aradı; bir özür, bir açıklama, bir amaç ya da plan... Bu çılgınlığı açıklayacak bir şey.

Ama Søren'in gözlerinde şey görmedi.

Peder Henry konuşmaya başladığında Marie-Laure'un

gülümsemesi daha da genişledi. Kingsley onun sesini duydu

ama zihni hiçbir kelimeyi algıladı. Bir sessizlik daha oldu ve

Kingsley az önce kendisine bir soru sorulduğunu fark etti.

"Evet," diye cevap verdi, bir satır yazdığını hatırlayarak

Peder Henry ona bu kadını kimin verdiğini sormuştu.

bu adamla evli olmak. *İstiyorum*, iki kelime. Kingsley'in tek söylemesi gereken buydu. Anne ve babasının bedenlerinin gümüş vazolarda saklanmak üzere küle dönüştüğünü görmek, bu iki kelimedenden daha az acı veriyordu. O biliyordu ki

şimdi Marie-Laure'un yanında durmaktı - tek kadın olarak

Marie-Laure'un Saint Ignatius'ta refakatçi olarak hizmet etmesini isteyecek kimsesi yoktu. Ama Kingsley bunu yapamazdı, 9780778314103_TS_REV.indd

387

12-08-30 8:51 AM

388

TIFFANY REISZ

kendi kız kardeşi. Onun yerine Søren'in yanına gitti. Marie-Laure onun kaçışını fark etmedi bile.

Ayin devam etti. Komünyon olmayacaktı. Marie-Laure daha dün akşam vaftiz edilmişti. Søren için din değıştirmiş ve Katolik olmuştu, böylece onlarınki Kilise tarafından kutsanmış bir birliktelik olabilirdi. Kingsley'nin babası

Bunu görece kadar hayatta olsaydı ne derdi? Mösyö Auguste Boisson-neault, Huguenotların gururlu torunu...

kızının bir Katolikle evlenmek üzere Katolik olduğunu görünce şapelde öldü. Kingsley babasının ölümünü artık bir lütuf sayıyordu. Bunu yaşamaktansa ölmek daha iyiydi.

O da ölümü diliyordu. Keşke Søren'le birlikte son bir gece geçirebilselerdi... Kingsley, Søren'in kendisini öldürmesi için yalvarırdı. Ve Søren'in sevgisi, gücü ve merhametiyle bu isteği yerine getireceğini biliyordu.

Peder Henry, Søren ve Marie-Laure'a gülümseyerek bakarken Kingsley o ana geri döndü.

"Yüce Tanrı, kutsama sözüyle kalplerinizi saf sevginin hiç bitmeyen bağında birleştirsin."

Toplanan öğrenciler ve tek konuk olan rahipler hep bir ağızdan ciddi bir "Amin" dedi.

Amin...öyle olsun.

Sadece Kingsley ve Søren amin demedi.

Peder Henry, Marie-Laure'u yanına alan Søren'e başıyla selam verdi.

Kolunu. Ve birlikte şapelden ayrıldılar. Kingsley o cehennem gibi günde ilk kez Tanrı'nın merhametinin dokunuşunu hissetti. Her ne sebeple olursa olsun - gereklilik ya da damadın isteği-

öpücük yoktu.

Kingsley, Peder Henry'nin arkasında kurşuni ayakları üzerinde yürüdü.

koridora ve nartekse doğru ilerledi. Søren ve Marie-Laure kapının yanındaki gölgede bekliyorlardı. Søren takım elbisesinin ceketini çıkarmış ve Marie-Laure'a vermişti. Anahtarları ona mı vermişti?

9780778314103_TS_REV.indd 388

12-08-30 8:51

PRENS

389

daha fazla sevgi ve minnettarlıkla gülümseyemezdi. Bunu görmek

Kingsley'nin midesini bulandırdı.

"Peder Henry, onu odasına götürür müsünüz?" Kingsley

Meryem Ana tapınağının yanında beklerken Søren sordu.

Marie-Laure'un kehribar rengi geniş gözlerinde sıkıntı

vardı. Søren bir gülümsemeyle onun korkularını yatıştırdı.

"Yakında orada olacağım," diye söz verdi. Gülümsemesi geri

döndü ve Peder Henry ona bir bornoz daha giydirdi.

soğuğun içine.

Søren ve Kingsley neredeyse bir dakika boyunca konuşmadan durdular.

Öğrenciler ve diğer rahipler şapelden çıkıp soğuğa doğru ilerlerken birbirleriyle konuşuyorlardı. Hiçbiri tebrik etmedi

Søren. Hiçbiri onlara doğru bakmadı bile. Kıskançlık... hepsi

kıskançlıktan çatlıyordu. Mükemmel bir kız

ve hepsi ona tapıyordu. Yine de o, hepsinin korktuğu kişiyi seçmişti. En son ayrılan, Kingsley'in arkadaşı Christian, kapıdan çıkarken arkasına dönüp ona baktı.

"Sen iyi misin?" Christian, Søren'e göz teması kurma nezaketini bile göstermeden Kingsley'e seslendi.

Kingsley başıyla onayladı. Başını sallaması bir yalandı.

"Değilsin." Şapelde yalnız kaldıklarında Søren nihayet konuştu.

"Hayır. Değilim."

"Bunu bizim için yaptım Kingsley," dedi

Søren. "Keşke yapmasaydın."

"Bu ikinize de yardımcı olacaktır."

Kingsley nefesini verdi ve içinden çıkan hava

Soğukta donuklaşmıştı. Ateş püskürüyormuş gibi görünüyordu.

"O bizim değil. Rüyamızı hatırlıyor musun? İkimizin

toplamından daha vahşi olan kız. Yeşil saçlı ve siyah gözlü."

"Siyah saçlar ve yeşil gözler," diye düzeltti Søren.

"Evcilleşmemiş." "Ama evcilleştirilemez değil." Kingsley

rüyalarının her kelimesini . "Onu paylaşacaktık."

9780778314103_TS_REV.indd 389

12-08-30 8:51 AM

390

TIFFANY REISZ

"Çünkü hiçbir erkek onun için yeterli olmaz."

"Kutsal olmayan üçlü." Son öğrenci de şapelden ayrılırken

Kingsley uzanıp Søren'in elini kendi elinin içine aldı.

"Varlıklı bir aileden geldiğimi biliyorsun. Ve onun denediği

gibi

Babam başka bir erkek çocuk doğuramıyor gibi görünüyor. Yirmi bir yaşındayken miras fonum bana kalacaktı. Ama eğer evlenirsem,

Hemen bana miras kalırdı."

"Kız kardeşimle parayı alabilmek için mi evlendin?" "Hayır."

Søren döndü ve Kingsley'in gözlerinin içine baktı.

"Ona sahip olabilmek için evlendim. Sen ve ben. Ve tabii ki o da. Onu ne kadar çok sevdiğini biliyorum.

onu özledim. Artık hepimiz bir arada

olabiliriz." "Onu sevdiğini düşünüyor."

"Anlayacaktır. Sizin zekanızın ve kavrayışınızın yarısına sahipse, bu düzenlemenin bilgeliğini ."

Kingsley'in gözleri büyüdü. Zeka ve içgörü mü? Bu sözler Søren'in dudaklarından mı çıkmıştı? Søren kaç kez

Kingsley'in ne kadar değersiz, ne kadar işe yaramaz olduğunu

fısıldadı. Søren buna gerçekten inanmıyor muydu? "O benim kız

kardeşim."

"Biliyorum. Ve ona ne kadar değer verdiğini biliyorum. Hiç

niyetim yok ..." Søren durdu ve söylemediği sözler Kingsley'nin

duyması gereken her şeyi söyledi.

"Yapmayacak mısın?"

"Yapamam... . Bunu herkesten daha iyi biliyorsun." Hafif bir

Kingsley'nin günlerdir Søren'in yüzünde gördüğü ilk gülümseme dudaklarının kenarında belirdi.

"Yapabilirsin... ." Marie-Laure'a zarar verirse yapabilirdi. Ona

Kingsley'e davrandığı gibi davranırsa -şiddet ve

onu aşağılamak, dövmek, küçük düşürmek ve her türlü cinsel aşağılamaya maruz bırakmak... o zaman sevgili olabilirler.

Ama sadece o zaman.

"Ben olsam yapmazdım. Ona karşı bir ilgim yok. Sadece sen."

9780778314103_TS_REV.indd 390

12-08-30 8:51 AM

PRENS 391

Umut Kingsley'in kalbini doldurdu. "Sadece ben mi? Neden?"

Søren'in dudaklarındaki hafif gülümseme tüm yüzüne yayıldı.

Kingsley onu görünce zorlukla nefes alabildi. Marie-Laure bile, aşk ve gelinlik ihtişamı içinde

o tek gülümsemeden daha güzel görünüyordu.

Søren Kingsley'in yüzünün sol tarafını okşadı ve Kingsley

Søren'in teninin kendi tenine dokunuşunun tadını çıkararak gözlerini kapattı. Bunu tekrar hissetmesi ne kadar zaman alacaktı?

"Sormana gerek var mı?" Søren fısıldadı. "Evet."

Søren daha fazla konuşmadı ama Kingsley dudaklarının onunkilere dokunduğunu hissetti. Ve o zaman gerçeği anladı.

Søren Marie-Laure ile onu sevdiği için evlenmemişti. Søren, Marie-Laure'la *onu* sevdiği için evlenmişti.

Kingsley, Søren uzaklaştığında onun isteksizliğini hissetti.

Böyle bir öpücük her zaman tutkulu bir gecenin habercisi olmuştur. Tutku... Kingsley tutkuyu hiç anlamamıştı.

Bir Katolik okuluna gelmiş ve İsa'nın öğrenmişti. Tutku...

Søren'den önce sadece bir eşanlamlıydı.

Şehvet için, cinsel açlık ve zevk için. Şimdi yeni bir anlam kazanmıştı, gerçek bir anlam. Şimdi tutku onun için ne hissettiğini ifade ediyordu.

Søren. Ve tutku, Søren'in ona yaptığı Şey demekti.

Kingsley gözlerini açtığında Søren, "Gitmem gerek," dedi.

"Anlıyorum."

"Yapacağını biliyordum. Ve o da eninde sonunda yapacak." "Ona ne olduğunu söyleyecek misin?" Kingsley sordu.

"O senin kız kardeşin. Ne düşünüyorsun? Ona söyleyeyim mi? Yoksa hayır mı?"

Marie-Laure nasıl bir Şey olduğunu öğrenince yıkılırdı.

Evlendiği adam, nedenini açıklamadan ona dokunmazsa daha çok yıkılırdı.

Kingsley'in önünde bir seçenek vardı. Ve doğru cevabı biliyordu.

"Ona söyleme," dedi. "Henüz değil."

"Eğer en iyisinin bu olduğunu düşünüyorsanız."

9780778314103_TS_REV.indd 391

12-08-30 8:51 AM

392

TIFFANY REISZ

Søren'in gözlerine bakmadan, ", " diye yalan söyledi.

Başını kaldırdı ve Søren'i Şapelin kapısına bakarken buldu, yenilmesi gereken bir düşman gibi bakıyordu.

"Ona gitmek istemiyorsun."

"Hayır," dedi Søren. "Seninle kalmak istiyorum."

"O zaman benimle kal. Sonsuza kadar kal."

Søren onun ağzını tekrar buldu ve onu öptü... derin bir öpücük,

Yavaş bir öpücük, tam bir sahiplenme öpücüğü. Öpüşmeyi bitirdi ve dimdik ayakta durdu. Kingsley onu hiç bu kadar yakışıklı ya da sefil görmemişti.

"Onunla bu yüzden evlendim, Kingsley. Böylece yapabildim."

Öpücük hâlâ Kingsley'nin dudaklarında yanıyordu, o an hâlâ bir

piyano sonatının son notası gibi havada asılı duruyordu.

Søren başını çevirip bir adım attı ama durakladı, arkasını döndü ve

Kingsley'i şapelin duvarına doğru sertçe itti.

İlk öpücük Søren'in bir tür özrüydü, ikinci öpücük bir açıklamaydı. Ama bu öpücük, üçüncü ve son öpücük, bir saldırıydı. Kingsley, Søren'in dudaklarını, dilini ısırmasına, parmaklarını boğazına sokmasına izin verdi... .

"Mercy..." Kingsley, Søren'in dişlerine doğru fısıldadı.

Søren hemen durdu.

"Merhamet mi? Yoksa *merci mi*? " diye sordu.

Kingsley elini kaldırdı ve ağzındaki kanı sildi.

"Fark eder mi?" Søren

başını salladı.

"Hayır."

Søren kendini Kingsley'den ayırdı ve bir adım attı.

Yılın en uzun gecesinde. Elbette Marie-Laure, Søren ona ne olduğunu söylemese bile eninde sonunda anlayacaktı. Hepsi için en iyisi buydu. Para özgürlük anlamına geliyordu; hepsi için istedikleri her şeyi yapabilme özgürlüğü.

İçin Kingsley ve Søren o kastedilen onlar olabilir olmak
birlikte her zaman 9780778314103_TS_REV.indd 392

12-08-30 8:51

PRENS

393

Kimsenin ne düşündüğünden korkmadan. Marie-Laure için...

Kingsley bunun Marie-Laure için ne anlama geleceğini

bilmiyordu ama aşk kadar zayıf bir şeyle para kadar cazip bir

şey arasında kalsa ikincisini seçeceği kesindi.

Evet... tabii ki anlayacaktır... .

Elbette.

Ama o anlamadı.

Kingsley, Marie-Laure'un Søren'le birlikte kaldığı misafir

odasının küçük mutfağında onunla birlikte duruyordu. Pederler

Aziz Ignatius, Søren öğretmenlikteki ilk yılını tamamlarken, okul yılının geri kalanında kalabileceğine söz vermişti.

Öğrenciler Søren'den ne kadar korksalar da rahipler onu o kadar seviyorlardı. Kingsley, Peder Henry'nin Søren'i Saint Ignatius'ta tutmak için her şeyi yapacağını, hatta onu evlat edineceğini biliyordu. Ve Marie-Laure kendini işe yarar hale getirmişti.

Küçük çocuklara Fransızca öğretti, Peder Aldo'ya yardım etti.

Hepsi için yemek yapardı. Her gün okul kütüphanesinde çalışıyor, kitapları yeniden raflara diziyor ve çocukları çalışmaya, ders çalışmaya ve okumaya devam etmeleri için teşvik ediyordu. Kısacası, okulun

mükemmel bir öğretmen eşi. Ve yine de.

"Anlamıyorum. Beni sevdiğini sanıyordum." Marie-Laure

Kingsley'e çay fincanlarını özenle dolaba yerleştirirken söyledi. Kingsley onun sesindeki sıkıntıyı, üzüntüyü duydu.

"Ne oldu? İkiniz kavga mı ettiniz?" Sesini hafif ve meraklı tuttu. Onun acısını hafiflettiği için kendinden nefret ediyordu.

Ama Marie-Laure'un onunla aynı yatakta uyuduğu düşüncesi

Søren her gece Kingsley'i kıskançlık krizlerine sokuyordu.

Søren'le yatakta o olmalıydı, o değil. Onun için acı çekiyordu.

İnzivaya çekildikleri geceler, Søren'in bedeninin yanında uyuyup uyanmaları.

"Hayır, Biz Yapma. Kavga. I Kavga. O dinler. I olabilir pençe
onun 9780778314103_TS_REV.indd 393

12-08-30 8:51 AM

TIFFANY REISZ

ve o sadece orada oturup dinlerdi." Gözlerinden yaşlar akmaya başlarken başını salladı. Kingsley ayağa kalktı ve elini onun omzuna koydu. Hiçbir şey söylemedi, sadece

bekledi. "Kingsley... o bana dokunmaz. Asla. Bir kere bile. Ne

düğün gecemizde... ne öncesinde, ne de sonrasında. Asla."

Kingsley rahatlayarak ağlayabilirdi. Marie-Laure'la tanışan her erkek gibi Søren'in de onun güzelliğine yenik düşeceğinden korkmuştu.

"O karmaşık biri." Kingsley'nin vicdanı içini kemiriyordu. "Neden seninle birlikte olmayacağını açıklamasını iste... belki o zaman anlarsın."

"Anlamak istemiyorum." Çay fincanını yere bıraktı

O kadar sertti ki tezgahın üzerinde paramparça oldu. "Kocamın bana dokunmasını istiyorum."

Marie-Laure hafif vücudu sarsılırken yere yığıldı.

keder dalgasıyla derinden sarsıldı. Kingsley onun yanına diz çöktü ve onu kollarının arasına aldı.

"Özür dilerim... ." Başka ne söyleyeceğini bilmiyordu. Ne söyleyebilirdi ki?

Ne dedi? Søren'i ne kadar sevse de kız kardeşini bu kadar mutsuz görmekten nefret ediyordu. Ona söylemeleri ya da göstermeleri gerekecekti.

Ona bir şey.

"Ne oldu?" Marie-Laure fısıldadı. "Neyim var benim?"

"Hiçbir şey. Hiçbir şey." Kingsley onun gözyaşı lekeli yüzünü yüzünü kaldırdı ve ona gülümsedi. "Senin hiçbir sorunun yok.

Sorun onda. Sana söz veriyorum o."

"Orada..." Bir hıçkırığı yutmak için durakladı. "Başka biri mi var?"

Kingsley hafifçe sertleşti. Buna ne diyebilirdi ki? O

ona Søren'den bahsetmek zorundaydı. Ama yapamazdı. Søren zamanla açıklayacağını söylemişti. Kingsley kız kardeşini ne kadar sevse de, ormandaki o gece sadakati Søren'e dönüşmüştü.

"Kingsley..." Marie-Laure ellerini iki yanına koydu

9780778314103_TS_REV.indd 394

12-08-30 8:51

PRENS

395

yüzüne baktı ve ufak tefek kız kardeşinin sahip olduğunu hayal bile edemeyeceği bir karanlık ve kararlılıkla ona baktı. Bir şekilde onun içinden geçen korku titremesini hissetmişti.

Søren'in isteğine rağmen ona söyleyeceğinden korkuyordu. "O senin arkadaşın. Bana bildiklerini anlat. Başka biri var mı?"

"Olabilir."

Kendini onun kollarından kurtardı ve kalktı.

"Marie-Laure... Ne oldu? Ne-"

Omurgası dimdik oldu. Yüzü sertleşti.

Etraflarındaki tepeleri dolduran granit. Gözleri parlıyordu. *Olabilir....* Bu sözler Marie-Laure'un gözlerinde bir ateş yaktı. O kadar parlaktı ki Kingsley kendi güvenliği için korktu. Böyle bir öfke dünyayı yakıp kül edebilir ve geriye külden başka bir şey bırakmayabilirdi.

"Eğer bu doğruysa... eğer başka biri varsa... o zaman gerekirse dünyayı dolaş..."

Nefes almak için durdu. Gözyaşları kesilmişti. Kingsley'e

baktı ve ona değil, onun içinden baktı. "Marie-Laure?"

Kingsley onu zar zor tanıyabildi. "Ve o kaltağı öldüreceğim."

9780778314103_TS_REV.indd 395

12-08-30 8:51

KUZEY

Şimdiki Zaman

Nora'nın evi ile Søren'in papaz evi arasında kırk dakikalık bir yol vardı. Kingsley bir kez daha deliliğe lanet okudu.

hayatındaki en önemli insanları

Şehirde, istediği yerde. Søren gibi saygın, eğitilmiş ve bilgili bir

rahibin

New York'ta eğitilmiş kitlelere vaaz veriyor ya da Cizvit Üniversitesi'nde ders veriyordu...
yeteneklerini evcilleştirilmiş bir

küçük bir kasabada, sadece en burjuva günahkârlarla birlikte, zahmete bile
değmeyecek kadar sıradan günahlar işliyordu.

affetmek için. Kingsley zaman zaman Nora ve Søren'in New York dışında
yaşayıp yaşamadıklarını merak ediyordu çünkü kendisi New York'ta yaşıyordu.

"*Merde.*" Wakefield'in kenarındaki bir düğün alayı ilerleyişini durdurduğunda
Kingsley acı acı küfretti. Yüzü kızarmış bir gelin ve onun sade yüzlü damadını
taşıyan bir at arabası

bir kavşaktan yavaşça geçerken, gülümseyen, yüzlerce konuk

da yaya olarak onları takip ediyordu.

Keşke Marie-Laure ve Søren'in böyle bir düğünü olsaydı.

gün ışığı düğün ile misafirler kim karşılandı
onların EVLİLİK 9780778314103_TS_REV.indd 396 ile

12-08-30 8:51

PRENS

397

neşe ve acı kıskançlık değil. Keşke aşk karşılıklı olsaydı ve tek taraflı olmasaydı.
Keşke...

Sonunda düğün alayı geçti ve Kingsley hızla

papaz evine kadar. Oraya vardığında, kapıyı çalmadan Søren'in evine girmeden önce motoru zar zor kapattı. Vücudu hâlâ her adımda ağrıyordu. Gençken bile Søren Kingsley'e hiç dün geceki kadar acımasız davranmamıştı.

Kingsley bunun aşkın kanıtı olduğuna inanmak istiyordu ama gençken olduğu gibi aptal değildi. Artık şehvet ve aşk arasındaki farkı biliyordu. O zamanlar ikisi de aynıydı.

Kingsley Søren'i papaz evinde bulamadı ama üzülmeyi de. Siyah

klasik Ducati'yi hemen dışarıda park halinde görmüştü.

Søren'in tek ulaşım aracı. O gidemezdi

uzak. Kingsley yıllar sonra ilk kez Sacred Heart'a girmiş, mumları, tapınakları, sürekli ibadet edilen küçük şapeli incelerken suçluluk duygusunun ağırlığını üzerinde hissetmişti.

Onunki Katolik suçluluğu değildi. Dinden çok daha derinlere, inançtan çok daha derinlere iniyordu. Kendi kanı kadar derindi, kız kardeşinin damarlarında dolaşan kan kadar, onları birlikte göreceğini bile bile genç kocasını onu öpmesi için kışkırttığı gün ihanet ettiği kan kadar.

Søren mabette değildi. Şapelde değildi. Fi-

Sonunda Kingsley onu sekreterinin ofisinde buldu. Søren masasında, önünde bir gazete makalesine benzeyen bir çıktıyla oturuyordu.

"Mon père..." Kingsley söyledi ve Søren ona baktı. Søren kâğıt

parçasını uzattı ve Kingsley de aldı. Tarihi taradı-Ocak 1980.

"Kanadalı Kaçak Üç Haftadır Kayıp-Öldüğünden Korkuluyor"

manşetini okudu. O

kayıp kızın resmine baktı. Uzun kahverengi saçları, kıvrak bir vücudu vardı... bir dansçının vücudu. Kızın vücudundaki

Kayıp kızın yüzü, kız kardeşiyle değiştirilebilirdi... . Christian'ın sözleri aklına geldi. Bu değer- 9780778314103_TS_REV.indd 397

12-08-30 8:51 AM

398

TIFFANY REISZ

inziva yerinin yer... kaçaklar için bir yeraltı demiryoluydu. Ve birden bunun nasıl olduğunu anladı. Marie-Laure kaçağı bulmuş ve şansını görmüştü. Şansını görmüş ve kullanmıştı.

Kingsley söze girmeden, "Marie-Laure," dedi. "Yaşıyor."

Søren ayağa kalktı ve onun gözlerinin içine baktı.

"Biliyorum. Kız kardeşin yaşıyor. Bu da demek oluyor ki-"

Kingsley'in dizleri bu gerçeği fark etmekle neredeyse çöküyordu. O ana kadar bile gelmemişti.

Sacred Heart'ın içinde, Søren'in önünde Roma yakası ve rahipler ve itaat, yoksulluk ve iffet yeminleri havayı tütsü gibi kokuturken durdu...

"Karınız yaşıyor."

9780778314103_TS_REV.indd 398

12-08-30 8:51 AM

GÜNEY

Wesley'nin bir planı vardı. Aptalca bir plan. Berbat bir plan. En kötü plan. Ama sahip olduğu tek plan buydu.

Ve o sadece Nora'nın, ki o

aptal korkunç planların kraliçesi, onunla birlikte giderdi. Her şey bir atla başladı.

"O şeye binmeyeceğim." Wesley atını onun yanından

geçirirken Nora beyaz çitin yanında durdu.

"Bu şeye binmek zorunda değilsiniz. Bu şey, ki

aslında eyerli bir aygır, benim . Senin şeyin hâlâ ahırda." "Benim şeyim

seninkinden çok daha mı kısa?"

"Çok daha kısa ve çok daha uysal."

"Güzel. O zaman bu köpek ve midilli gösterisini yola koyalım.

Köpek nerede?"

"Bizim köpeğimiz yok. Bu sadece bir midilli

gösterisi." "Bununla yaşayabilirim."

Wesley, en güvenilir kişi olan Short için Bob'dan indi.

Ailesinin çiftlikte beslediği iki düzine eyer atı arasında en güçlü ve emin adımlarla yürüyeniydi ve Nora'yı 9780778314103_TS_REV.indd 399

12-08-30 8:51 AM

TIFFANY REISZ

ahıra girdi. Purse Nickity adlı bir kısırağı eyerledi ve dizginleri Nora'ya verdi.

"Bana bunu yaptırdığına inanamıyorum," dedi Nora, atı güneşin altında gezdirirken.

"Sana ne yaptırıyorum? Benimle ata binmeye mi?"

"Evet. Bu sabahtan sonra mı? Ya dün gece? Ve dün öğleden sonra?"

Wesley boş gözlerle ona baktı. Nora onun tam önünde dururken gözlerini devirdi.

"Genç adam, beni çiğ çiğ siktin." Onu dürttü göğsünde. "Ben eyerciyim ve daha eyere bile ."

Wesley sempati içinde yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Bilmiyordum... Özür dilerim."

Nora'nın yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı. "Sırıtmıyorum. Hadi yapalım şu işi."

Ayağını üzengiye koydu ve koltuğunu ayarlarken bile irkilmeden üzengiye doğru sallandı.

"Hadi ama Wes. Eğer seksten sonra ağrım yoksa, birilerinin yanlış bir şey yaptığını varsayarım."

Wesley güldü, eyere atladı, dizginlerini tuttu ve Bob'u Nora'ya doğru tırısı kaldırdı.

"Sadece ağrım olduğuna ve gerçek bir acı çekmediğine . I

Bunun senin tarzın biliyorum ama korkarım benim tarzım asla olmayacak."

Wesley onları meradan çıkarırken, "Sorun değil," dedi.

ve birkaç dönümlük sert ağaçların arasından geçen iyi aşınmış bir patıkaya girdik. "Acıyı düşündüğünüz kadar özlemiyorum. Bu zevkin bedelini hayatımdan bir gün çalarak ödemek zorunda olmadığımı hissetmek güzel. Şikayet ettiğimden falan değil. En hafif tabiriyle sapıkça seks yoğun bir şeydir. Ama seninle olmak..." Döndü ve ona gülümsedi. "Çok iyiydi, Wes.

Hayal edebileceğimden çok daha iyi. İstedğimden daha iyi 9780778314103_TS_REV.indd

400

12-08-30 8:51

PRENS

401

hayal etmek. Peki ya sen? On dört yaşında hamile kalmış olsaydı seni doğurabilecek yaşta bir kadınla birlikte olmak sana iyi geliyor mu?"

Wesley dizginleri kavradı ve cevap verirken Nora'nın gözlerinin içine bakabilmesi için Bob'u kendine doğru çekti. "Daha fazla

iyiden de öte. Bu şimdiye kadarki en iyi şeydi."

"Hiç mi?" diye sordu, yüzü kızarmıştı. Wesley yanaklarındaki

rengin iltifatından kaynaklanmış olması için dua etti.

sadece son yaz sıcaklığında eğimli bir tepenin yamacında at sürmenin verdiği efor. Daha kolay bir patika seçebilirdi ama Nora'ya göstermesi gereken bir şey vardı ve ona ulaşmanın tek yolu

kalkmıştı. "Sonsuzluk çok uzun bir zaman. Neredeyse sonsuzluk kadar uzun. Ve kesinlikle sonsuza dekten daha uzun."

"Sonsuzluk düşüncesi hoşuma gidiyor," dedi Wesley, eğilmiş ağaç dallarından oluşan bir gölgelik altından geçip

diğer tarafa, sabahın ilk ışıklarına doğru. "Öyle değil mi?" Nora

omuz silkti. "Hangi sonsuzluktan bahsettiğimize bağlı. Sonsuza

kadar istediğiniz bir şeyi beklemek benim kitabımda

cehennemin başka bir tanımıdır. Sonsuza kadar istediğin biriyle

Aşk mı? Cennetin diğer tanımı da budur."

"Benim cennet tanımımı bilmek ister misin?" Wesley tepenin

zirvesine ulaştıklarında sordu.

"Çamur dolu bir yüzme havuzu, balık ağları içinde ben, bir av

boynuzu ve yedi katlı çikolatalı kek içeriyor mu?"

"Hayır."

"O zaman evet, söyle bana."

"Al bakalım. Zach'in tavsiyesine uyacağım ve sana anlatmak yerine göstereceğim.

sen." Açıklığın kenarında durdular ve aşağıya baktılar. "Sadece oraya bakın."

"Aman Tanrım..." Nora nefes aldı ve yüzüne Kentucky kadar geniş bir gülümseme yayıldı. "Lanet olsun."

"Aynen öyle."

Gerçekten de lanet olsun. Wesley bu toprakları, bu vadiyi bir mil-

9780778314103_TS_REV.indd 401

12-08-30 8:51 AM

402

TIFFANY REISZ

Ama Nora'nın ona baktığında yüzünün görene kadar, onu şimdiye kadar hiç görmediğini biliyordu. O

ilk kez onunla birlikte baktığı için mutluydu. Tüm ilk zamanlarının onunla olmasını istiyordu. Ve sonuncusu. Ve aradaki her şeyin.

Tepenin zirvesinden kilometrelerce uzağı görebiliyorlardı.

vadi. Dolambaçlı taş duvarlar, yemyeşil mavi-yeşil çimenlere S *şekilleri* oyuyordu. Binlerce at hoplayıp zıplıyor ve

pırıl pırıl, bembeyaz çitlerin ardında dans ediyordu. Gölet güneş

ışığında bir elmas gibi parlıyordu.

Wesley'nin uzattığı elinde bir elmas parıldıyordu. Nora'nın gözleri onu görünce büyüdü.

"Wesley?"

"Aşağıda gördüğün her şey benim. Ya da olacak. Nefret ediyorum

Kentucky Prensi olarak anılıyorum, ama sadece doğru olduğu için. Bir krallığım var ve hepsi bu. Ve dünyada senden daha güzel bir şey yok... Senin dışında."

"Wes...sen..."

"Benimle kal, Nora. Burada kal. Sonsuza kadar. Her şey

Bak... Sana verebilirim. Ve onu sevip saklayabilirsin ya da nefret edip yakıp kül edebilirsin. Burada benimle olduğun ve ona asla geri dönmediğin sürece umurunda değil. Yapabileceğini biliyorum.

sana şeyleri -yalnızlığı, acıyı, utancı ve

aşağılanma. Ama sana *onun* veremeyeceği birkaç şey verebilirim. Evlilik. İstersen çocuk. İstemiyorsan çocuk yok. Burada, güneşin altında, herkesin bizi görebileceği bir hayat. Benimle olsaydın asla saklanmak ya da rol yapmak zorunda kalmazdın. Sen

tüm dünyaya sahip olursun. Bir daha asla çalışmak zorunda

kalmazdın. İstemiyorsan başka bir kitap yazmak zorunda bile

kalmazsın.

için. Ya da ellerin kopana kadar yazabilirsin, ben de onları yerine dikmesi için dünyanın en iyi doktorunu tutarım. İsim verebilirsin.

Tıpkı senin karakterlerine isim verdiğin gibi. Her gün kırpma ve midilli şakaları yaparak ailemi çıldırtabilirsin.

9780778314103_TS_REV.indd 402

12-08-30 8:51

PRENS

hayatının tek bir günü. Yapabilirsin..." Wesley'nin sesi . Bob onun altında huzursuzlaştı. Nefes alan Wesley, Nora'nın elini kendi eline aldı ve sıkıca tuttu, elmas yüzük

avucunun içine bastırdı. "Güvende olabilirsin ve bir daha kimse sana zarar veremeyecek. Sana zarar vermeyeceğim ve kimsenin de izin vermeyeceğim. Şimdi olmaz. Hiçbir zaman. Delirsen ve

İstediğine karar . Seni mutlu edeceğim. Seni mutlu edeceğim.

Güvenli. Bu lanet atlar kaçıp ikimizi de öldürmeden önce lütfen evet ya da hayır deyin."

Nora kekeledi ve başını salladı. ", Wes. Yani, ne

düşündüğümü mü soruyorsun-"

"Kahretsin, Nora. Her zaman işleri daha zor hale getirmek zorundasın. Benimle evlenir misin? Ben de bunu soruyorum.

Evet mi? Hayır mı? Belki?"

Nora elini onunkinden çekti ama yüzüğü aldı. O da parmağına takması için dua ederek bekledi. yerine sadece baktı. "Anne tarafımdan büyük büyük büyükannemindi.

Bir tane olsaydı kız kardeşimin olurdu. , tek çocuğum."

"Bu çok güzel."

"Büyük büyük büyükanneimin zamanında Georgia'nın en güzel

kadını olduğunu söylerlerdi. Erkekleri dövüş-

Onun için düello yapıyorlardı. İki adamın bir kız için birbirini öldürmesinin çok çılgınca bir şey olduğunu düşünmüştüm. Sonra seninle tanıştım ve yemin ederim ki Søren'in cesedinin

Farewell to Charms'ın arkasındaki sokaklar beni başka hiçbir

şeye benzemeyen bir şekilde gülümsetti."

"Ben de birkaç kez aynı şeyi düşünmüştüm," dedi gergin bir

kahkaha atarak. "Ama, Wesley-"

"Aması yok. Cevap vermek zorunda değilsin. Bunu düşünebilirsin

İhtiyacınız varsa. Umarım ihtiyacın yoktur, ama eğer varsa... o zaman . Aslında, cevap verme. Bu konuda hiçbir şey söyleme.

9780778314103_TS_REV.indd 403

12-08-30 8:51 AM

404

TIFFANY REISZ

Sadece bir düşün. Ahıra döndüğümüzde bana evet, hayır ya da

belki diyebilirsin. Tamam mı?"

Nora avucundaki yüzüğü incelerken derin olmayan bir nefes aldı.

Wesley, annesinin bir keresinde on karat ve iki milyon karat

hakkında bir şeyler söylemiş olması dışında yüzük hakkında pek

bir şey bilmiyordu.

Dolar.

"Tamam..." Nora elini yüzüğün etrafına sıkıca sardı ve göğsüne yakın tuttu.

"Geri döneceğiz. Zaten aşağı inerken konuşmamalıyız.

Oldukça dik."

"Dudaklar mühürlü."

Wesley, Nora'nın yüzüğü başparmağına takmasını izledi.

yüzük parmağına umut verecek kadar yakın- almadan önce-

dizginleri tekrar eline aldı. Tepeden aşağı inmeye başladılar, aralarında konuştukları tek kelime ara sıra "dikkat et

"Orada büyük bir kaya var." ve "Görüyorum."

Yarım saat sonra ahıra geri dönmeyi başarmışlardı. Dönüş yolculuğu beklemekten işkenceye dönüşmüştü ama Wesley yine de Nora'yı paniğe kapılmayacak ya da onu zorlamayacak kadar seviyordu.

Kendini atlarla yavaş gitmeye, acele etmemeye zorladı. Onları dikkatle eyerlerinden indirdi ve her ikisini de fırçaladı; bu hareketler onun hızla atan, bekleyen kalbini sakinleştirdi. Acele etmek, bu işi bir an önce bitirmek ve Nora'nın durumunu öğrenmek istiyordu.

swer. Ama cevaptan istediği kadar korkuyordu ve bu yüzden elinden geldiğince yavaş ilerleyerek kaçınılmaz olduğundan korktuğu şeyi erteledi.

Wesley, Nickity'yi ahırına geri koyup ona bir avuç yulaf verirken, "Aferin kızıma," dedi.

"Böyle güzel bir kızın avucunun içinden yemek yemesi güzel.

Elin, değil mi?" Nora elini atın uzun burnunda gezdirirken sordu.

"Kalbimi kız o değil." "Çok kötü. Sapık olduğunu duydum."

9780778314103_TS_REV.indd 404

12-08-30 8:51

PRENS

405

"Dur tahmin edeyim, ekinlere binmeyi ve midilli oynamayı seviyor mu?" "Kim sevmez ki?"

"Nora..."

Nora içini çekti ve elini Wesley'nin yüzüne doğru kaldırdı.

"Lanet olsun, ayrı kaldığımız süre boyunca seni çok özledim. Keşke ne kadar özlediğimi bilseydin."

"Seni ne kadar özlediğimi biliyorum ve bir daha asla böyle hissetmek istemiyorum. Ve buna hiç gerek olmadığını da biliyorum. Sadece evet de. Sana benim verebileceğim hayatı veremeyeceğini biliyorsun. Veremeyeceğini biliyorsun...

Nora?"

Nora'nın gözleri onun yüzünü terk etmişti ve şimdi omuzlarının üzerinden bakıyordu. Wesley arkasına baktı ve ahırın köşesinde gölgelerden başka şey göremedi.

"Nora?"

Hiçbir şey söylemedi ama Wesley onun gözlerinde korkuyu gördü. Korku mu? Kimden? Neyden? Atların dışında yalnızdılar. Onunla evlenme düşüncesi onu bu kadar korkutuyor muydu?

"Nora, lütfen. Ne-"

"Evet." Elması çekip çıkarırken ona baktı.

başparmağını koparıp yüzük parmağına geçirdi. "Evet, seni seviyorum. Seninle evleneceğim. Hadi gidip ailene söyleyelim de hemen çıldırmaya başlasınlar."

Wesley neredeyse samanların üzerine yığılacaktı. Rahatlaması mutluluğunun bile önüne geçmişti.

"Tanrı'ya şükür." Onu kollarının arasına almaya başladı ama Nora kendini geri çekti.

"Şimdi. Gidip aileye söyleyelim. ." Elini tuttu ve onu ileri doğru çekmeye başladı.

"Seni öpme şansım bile yok-"

Ve dünya karardı ve uzun bir süre öyle kaldı. Birkaç dakika, birkaç saat, bilmiyordu ve söyleyemiyordu.

Uyandığında tek bildiği acıydı.

Acı, öyle bir acı ki... Daha önce hiç böyle bir acı tatmamıştı.

9780778314103_TS_REV.indd 405

12-08-30 8:51 AM

406

TIFFANY REISZ

Wesley gözlerini yavaşça açmaya zorladı ve kendini samanların

içinde, hâlâ ahırda yüzüstü yatarken buldu. Her şey acıyordu...

belki de. Başı o kadar şiddetli ağrıyordu ki, vücudunun geri

kalanının hâlâ var olduğundan bile emin olamıyordu.

"Nora?" Adı bir öksürük kuvvetiyle çıktı.

Wesley hiçbir cevap duymadı. Kendini ellerine doğru çekti ve

Dizlerinin üzerine çökerek etrafına bakındı ve her zaman düz olan, ezilmiş samanların sanki birileri güreşmiş gibi dağınık olduğunu gördü.

Elini başının arkasına götürürken Nora'nın adını tekrar sayıkladı. Parmakları kıpkırmızı ve kanla yapış yapış olmuştu.

"Oh, kahretsin..." Wesley kendi kanını görünce neredeyse

kusacaktı. Birisi... birisi kafasına vurmuştu. Ama Nora neredeydi?

Samanların üzerindeki iki paralel çizgi Nickity'nin ahırından

ahır kapısı. Birisi sürüklenmişti, çizmelerinin topukları yatakları kesiyordu.

Sürüklenmiş... kan... Nora'nın gözlerindeki korku...

Wesley kapıya doğru yarı koştu, yarı tökezledi. Dışarı çıkmalı, ailesini bulmalı, polisi aramalıydı... .

Nora'yı bulmak zorundaydı.

Ama kapıya dokunmadan önce durdu. Tahtanın içinde

Birisi beş kelime kazınmıştı - en korkunç beş kelime

Wesley onları okuyamasa da okumuştı. Ve ailesine söyleyemeyeceğini, polisi arayamayacağını, cebinden cep telefonunu çıkarmaktan başka bir şey yapamayacağını biliyordu

ve bilmemeyi dilediği bir numarayı çevirdi. Ancak içgüdüleri

ona araması gereken tek numaranın bu olduğunu söylüyordu.

Telefon ilk çalışında cevap verdi.

"Søren... ben Wesley." Kelimelerde boğuldu. Atacaktı

her an kalkabilirdi. Ama onu dışarı çıkarmak zorundaydı. Kabin kapısına kazınmış kelimelere baktı.

"Wesley? Ne oldu? Eleanor nerede?"

"*Je vais tuer la salope.* Bu ne anlama geliyor?" 9780778314103_TS_REV.indd

406

12-08-30 8:51

PRENS

"Fransızca," dedi Søren, sesi hem öfkeli hem de ölümcül çıkıyordu. "Anlamı 'O sürtüğü öldürecek'im'. Wesley... Eleanor nerede?" "Bilmiyorum. Birinin elinde."

"Birinin Eleanor'u var da ne demek?"

Wesley küçük bir çocukken kilisede "Tanrı'nın gazabı" ifadesini duymuş ve oturup bunun ne anlama geldiğini, kulağa nasıl geldiğini merak etmişti.

Artık biliyordu. "Søren...

o gitti."

* * * * *

Metres'i izle,

Orijinal Günahkarlar'ın bir sonraki heyecan verici bölümü

çok yakında!

9780778314103_TS_REV.indd 407

12-08-30 8:51 AM

9780778314103_TS_REV.indd 408

12-08-30 8:51 AM TEŞEKKÜR

Teşekkür yazmaya iznim olduğunu unutup duruyorum.

kitaplarımda. Ancak finali gönderdikten sonra yeniden üye oluyorum, "Kahretsin, bana yardım eden tüm o insanlara teşekkür etmeyi unuttum." Bu yüzden üç teşekkürü tek bir kısa sayfaya sığdırdığım için beni bağışlayın. Beynim sık sık

Kurgusal dünyamda kaybolurken gerçek dünyanın daha da harika insanlarla dolu olduğunu unutuyorum.

İlk olarak, aileme bu kadar şaşırtıcı oldukları için teşekkür ederim.

tövbe etmeyen kızını destekliyorsun. En büyük destekçim olduğu için kız kardeşim Alisha'ya teşekkür ederim.

Patricia Correll, Robin Brecht ve Jeff Hoa'ya teşekkür ederiz.

İlk beta okuyucularım olduğunuz ve *Siren*'i kamçıladığınız, hatta kırbaçladığınız için teşekkür ederim.

Karen Stivali'ye tüm beta okuyucularım arasında en kartal gözlü olduğu için teşekkür ederim.

Team Awesome'a ve korkusuz editör Alli Sanders'a, nam-ı diğer ED'ye teşekkür ederim.

Harika yazar ve 9780778314103_TS_REV.indd 409 Sharon Biggs Waller'a teşekkür ederiz.

12-08-30 8:51 AM

at uzmanı, bana yanlış yaptığım her şeyi ve nasıl

Bunu düzeltebilirim. Atları seviyorum ve Kralların Sporuna saygıdan başka bir şey duymuyorum. Keşke *Prens*'teki yarış draması tamamen kurgusal bir eser olsaydı ve yarış endüstrisindeki birkaç çürük elmanın işlediği gerçek trajedilere ve suçlara dayanmasaydı (ne yazık ki öyle). Eğer bu kitapta atlarla ilgili doğru şeyler bulursam, Sharon'a teşekkür ederim. Yanlış yaparsam, suçu üstlenirim.

Üç yıl önce benim tuhaf, dolambaçlı dünyamdaki potansiyeli

gören vizyoner menajerim Sara Megibow, iyi ki varsın,

tecrübeli diğerlerinin tavsiyelerine rağmen, beni müşterisi olarak kabul etti.
Patron, L'Chaim!

En içten teşekkürlerimi editörüm Susan Swinwood'a sunuyorum.

Üç yıl önce Mistress Nora'nın büyüünü gördüm ve bir şekilde

dünyanın genç, akıllı, korkusuz, sapık bir kadının hizmetlerine

ihtiyaç duyacağını biliyordum. Susan kitaplarımda cinayet

işlememe izin veriyor. Tamam, belki cinayet değil ama her-

başka her şey (ve her şeyi kastediyorum). Orijinal Günahkarlar serim için bir vizyonum vardı ve geceleri vizyonuma güvenecek, kararına güvenecek birini bulmak için dua ettim.

ve içimdekileri kağıda dökmeme izin verdi. Her yazarın duasının cevabını editörümde buldum. Teşekkür ederim.

Ve Andrew Shaffer'a hayatıma girdiği için teşekkür .

Tam da sana ihtiyacım olduğu anda, o anda fark etmemiş olsam da.

Editörümü, diğer temsilcimi, menajerimi, grafik tasarımcımı, en iyi

arkadaşımı, diğer yarımı, rea-

Gece yatağa gelme sebebim, ertesi sabah yataktan kalkmak istememe sebebim ve en önemli şey olan Efendim olduğun için. Sizi seviyorum, efendim.

9780778314103_TS_REV.indd 410

12-08-30 8:51 AM

İçindekiler

PROLOGUE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

